ك_ويّـرى

ژۆزى ساراماگۆ

وهرگيّر: سه لاحه ددين ئاشتى

ئامادەكردن بۆسايت: محەمەدئەمين شاسەنەم

پێشهکی

ژوزی ساراماگو روژی ۱۹ ی نوامبری سالی ۱۹۲۱، له کویره دییه کی ناوچه ی "لیسبون" ی ولاتی "پورته غال" له دایک ده بی. یه که م جریوه ی زاق و زووقی ساوای تازه زاو، مالیکی ره قورووت و نه دار و نه خوینده وار ده ته نیته وه. گهردوون باری ناله باری ژیانی به و باره داده خا و خوی گوته نی: «من له نیو هه ژاریدا له دایک بووم، باوکم ته نیاده یتوانی ناوی خوی و هیندیشتی تر بنووسی، دایک هه مه رپیتیکی نه خویند بوو؛ ته نانه ت زور به ی خزمه کانیشم نه خوینده وار بوون، من بوئه وه له دایک نه ببووم که بگه مه ئیستا، به لام ئه وه رووی دا.»

ئهوهی راستی بی ساراماگو هه تا سهروبه ندی ته مه نی شیست سالی به شیوه یه کی راسته و خو فی شیلگیر له بواری ئه ده بیدا هه ولی نه داوه یا خو ده توانین بلین سهر که و تنیکی ئه و توی وه ده سالی می دواییدا نو خه لاتی به رچاوی جیهانی و ناوخوی و لاته که ی وه رگر تووه و گرینگترین به رهه مه کانی بریتین له: بالتازار و بلیموندا، سالی مردنی ریکارد و ریس، ئینجیل به گویره ی گیرانه وه ی عیسای مه سیح، لوتکه ی به ردین، می شرووی گه ماروی لیسبون، کویری و هه مووناوه کان.

ساراماگو نهو داره پر بهر و سیبهرهی به پیری لک و توولهی نوییده رکرد و سهره نجام بازی له سهر نیشت، ههر نهوئاده میزاده خوین شیرینه زمان تاله یه که به وردبوونه وه له هه بوون ره شیبنه و لای وایه جیهان دیلی ده ستی تاقمیکی تایبه تی چه و سینه و و رزگار بوونی نه سته مه. به لام دیسانیش ههر ناهو مید نیه و بروای به هیزی که له که کراوی جه ماوه ره بو گورینی به ستینی رووباری ژیان به ره و هه ریمی مرفقایه تی. خوشه و یستی و تیکوشانی له بنه نه ها تووی بیری ئینسان گرفتاری نه وینی خودی خویدا ده گه ریو گورینی به هم و ده رووباری نه و به گویره ی ده ده که و ده که دیاری دیاری ده که دیاری دیاری دیاری ده که دیاری دیاری ده که دیاری ده که دیاری ده که دیاری دیار

ساراماگو له چاوپیکهوتنیکا کوتوویهتی که سالی ۱۹۹۱ بو ماوه یه ک کویرایی داهاتووه و ههر ئهو رووداوه بوته ههوینی نووسینی روّمانی به هیز و پیزی کویری و ته نیا سیسال پاش بلاو کرانه وهی توانی خه لاتی نوبیلی ۱۹۹۸ی پیوه ربگری. به پیی سه رچاوه باوه رپیکراوه کان پاش ئه و دره و شانه وه یه، روّمانی کویری که و ته ریزی پرفرو شترین کتیبه کانی دنیا و له ماوه یه کی کورتا به سه دان لیکدانه وه و تویژینه وه یه سه رکرا و ئیستاش ههر وا به رده وامه.

کویری روِمانیکی ئهخلاقیی پیشکهوتوویه که ده کهویته نیو بازنهیپوستمودیرنیزم. نهقل و نهزیلهی پیشینیان و خهیالی قوژبن پشکن وزمانی تهوساوی ساراماگو ئهو ههله بـو مـروِڤ

ده ره خسینیکه جاریخی دیکه بیر له هه بوونی خوی بکاته وه و به دوسیه ی کرده وه کانیدا بیته وه نووسه رته تنیا به هه للدانه وه ی سووچی په رده یه که له سه رژیانی ناده میزاد، که نه ویش روانین و نه دیتنه به رزترین شوینه و از بابه تژینی له گریژنه ترازاوه وه ده خول قینیو ده وری هه رکه سیک به پنی پله و پایه ی کومه لایه تی و شیوه ی بیر کردنه وه ی روون ده کاته وه . نه و په تاله نه کاوه ی ده بیته ته وه ره ی سه ره کی روّمانه که ، ده ردیکی شاراوه یه که نیسان به خو فریو دان ده یخاته پشت گوی ، به لام به له قاو دانی ساراما گو هیچ که س ناتوانید ه رباز بی . نه و کویریه کاره ساتیکی ده روونییه و تاییه تنبه به هیچ گه ل و نه ته وه و و لاتیک و سنووری سه رده می بو دیاری نه کراوه و ناکری .

خویندنهوهی نهو کتیبه که تا ئیستا به ۲۹ زمانی زیندووی دنیاوه رگیردراوه رهنگه له پیشدا زور له شانان خوش نهبی، به لام ئاشنابوون له گه ل شیوه نووسینی ساراماگو هاسانه و پاش خویندنهوهی چهند لاپهرهیه ک مروّف لینی رادی. نه گهرچی نووسه ربو رازاندنهوهی رسته دوور و دریژه کانی تهنیا نوخته و دابر دینیته کایهوه و پهیرهوی له خالبه ندی باوی ئه ده بیی ناکا، به لام دیسانیش ته نگ و چهلهمهیه ک وه به رچاو نایا. زمانی پوخت و پاراوی رکهی زهمان ناناسیو له ههر جییه کییی خوش بووبیئیستا و رابردووی له پهنا یه کتر روّناوه و جیدگورکیی به یه که مهم که س کردووه و به زیره کی ئاوری لینه داونه وه و بی خوینه رهوه ی به جیهیشتوون. جا ره نگه له دلی خویدا گوتبیتی قهی ناکا، خو کویرایی مهیله و سپی روّژ هه موو لایه کی داگرتوه و که س نیه ببینیو وه ده نگ بی !

ئهوه ی راستی بی نهو روّمانه له سالی ۱۹۹۹ دا له لایهن به پیزان نه سه دوللا ئه مرایی، مینوو موشیری و میهدی غهبرایی یه و کراوه ته فارسی و سه ره رای بوونی جیاوازیی له شیوازی وه رگیراندا، ده توانم بلیم هه رسیکیان لیمی حالی بوون و توانیویانه کاکلی مه به ست و ناما نجی ساراماگو بخه نه روو، به لام دیاره پاش هه لسه نگاندن و له به ریه کرونانی هه رسیک ده قه فارسییه که، وه رگیرانه کهی ریزدار غهبرایی، که پاش دووه کهی دیکه چاپ کراوه زیاتر به دلمه وه نووسا، هه له به تنایشارمه وه که له هیندیک شوینان یارمه تیم له دوو ده قه کهی دیکه شروی پیوه ماندوو کردووه و زوری دیکه شروی پیوه ماندوو کردووه و زوری خو به ده روه ست زانیوه که شیوه ی دارشتی نووسه رنه گوریو هه تا نه و جییه ی بووزی خواردووه لیی ده رناویشتوه.

دەزانىم خۆم لە قەرەى كارىخى زۆر د روار داوه. دەزانىم كەوتوومەنى بازنەى ئەزموونىكى گەورە، بەلام حەقىقەت ئەوەيە، ئەو مەبەستەمھەر لە بەر چاوىش نەبووه. پاكانە بۆ گرى گۆلىي قەلەمىم ناكەم، با ئەوھەر لە جىلى خۆى بىن، زانستى ئەدەبىي چۆنى مەزەندە كرد پىلى رازىيم.بەو كارە ويستوومە ھەنگاوىك زياتر لە مرۆقايەتى نىزىك بېينەوە وكەمتر چاومان بە كويرى ھەلىنىن.

سهلاحهددين ئاشتى

بۆ نووسىنى ئەو پېشەكىيە سرنجم داوەتە ئەو سەرچاوانەى خوارەوە:

- ۱ ساراماگۆ، ژۆزى، كويرى، وەرگيراوى ئەسەدوللاً ئەمرايى، چاپى سىيھەم، ١٣٧٩ى ھەتاوى، ئىنتشاراتى مروارىد، تاران.
- ۲ ساراماگۆ، ژۆزێ، كـويرى، وەرگێـڕاوى مينـوو موشـيرى، چـاپى پێنجـهم، ١٣٧٩ى هەتاوى، نەشرى عەلەم، تاران.
- ۳ ساراماگۆ، ژۆزێ، كوێرى، وەرگێڕاوى مێهدى غەبرايى، چاپى يەكەم، ١٣٧٩ى مەركەز، تاران.
- کوڤـاری روٚشـنبیریی کـاروان، ژومـاره ۱۳۲، سالـی ۱۹۹۹، سـهر بـه وهزاره تی روٚشنبیریی حکوومه تی کوردستان.
- ۵ گۆڤارى زانستىي، كۆمەلأىيەتىي و فەرھەنگىيى دونياى سوخەن، ژومارە ۸۳، بەفرانبار و
 رىنبەندانى ۱۳۷٧ى ھەتاوى، تاران.

چرا زهرد بوو. دوو ئوتۆمبیله کهی پیشهوه بهر لهوهی چرا سوور بی تیژ تیپه پین. ئینسانؤ کهی سهوزه پۆش بۆ پیاده کان دره وشایهوه. ئهوخه لکهی چاوه پی بوون که و تنه ری تاکوو به سهر خه ته کانی سپی راکشاوی به رینایی شه قامدا رابرن، ئه گهرچی ئهم خه تانه به هیچ باریک داوه کوو کهره کیوی ناچن، به لام له نیو هیندیک زماناندا هاوناون. ئو تۆمبیله کان له سهر سنووری بزوو تن ویستابوون، شۆفیره کان چاوه پی بوون له پیوه پییان له سهر کلاج هه لگرن، ئه وان چه شنی ره و که ئه سپی ره وه ک که له ترسی شریخه ی قهمچی هه راسیان لی هه لگیرابی له جیوه ده هاژان. ئیستا ماوه ی تیپه پینی پیاده کان براوه ته وه، به لام ئه و چرایه ی ئیزنی برزوو تنی ئو تۆمبیله کان ده دا چه ند پشوویه ک دره نگترده دره و شیندیک ده لین ئه و کور تیله ماوه یه یه رواله تن زوری هه ست پیناکری، ده بی له هه زاران چرای رینوینی شار و ژوم اره ی جاره کانی ره نگ گورانیان زه رب کریت هه تا یه کیک له هو کاره سه ره کییه کانی ته نگاو ته نگ بوونی ریگاکان یا به و اته یه کی باو تر، ری گیرانه کان ده رکه وی.

ناخرییه کهی چرا سهوز بوو، ئوتۆمبیله کان خیرا کهوتنه ریّ، به لامدوایه دهرکهوت که ههمووشیان هینده خوش ئاژ و نین. ئوتومبیلی پیشهوه سهر خهتی نیرینهی شهقام نابزوی، ههمووشیان هینده خوش ئاژ و نین. ئوتومبیلی پیشهوه گاز شل بوتهوه، ده نده ناچیته جیده فهنهری شکاوه، تورمیز ده بهریه ک راچووه، کاره با دابراوه یان زور ساده ئاخرین دلوپی بینزین ههلچوراوه، ئهوه یه کهم جار نیه که وههاروو داویک ده قهومی، پولیک مروقی دیکه بو تیپه رین له ژیر کوله کهی چراویستاون و شونیری ئوتومبیلی چهقیو ده بینن که له پشتی شووشهی پیشهوه را دهسته کانی را دهوه شینی، ئوتومبیله کانی پشتهوه یه کبین سیگنال لی ده ده ن جهند که س له ماشینه کانیان دابه زیون هه تا پالی ده ن بو کهناریک و ریگا نه گیری، به تووریی شووشهی ئوتومبیله که ده ده نه به ره و پیاوه ی تیدا دانیشتوه هه ر جاره ی سهری بو لایه کوه رده سوورینی، وادیاره به هاوار هاوار شتی ده لی، له جوولانه وهی دم و لیوی را وادیاره جه ند و سه کی چه ند بات ده کاتهوه، نه ک یه ک و شه به لکوو سی، چونکه دوای ئه وه ی کیک هه ر چونیک به وو ده رکهی کرده وه ده رکه و تیک مده کی من کویر بووه. کی نه که کرده وه ده رکه و تیک مده کی من کویر بووم. کی نه کویک هه ده کی خون به کیک هم پونیک هور دوریک بوو ده رکه کرده وه ده رکه و تیک که ده کی من کویر بووم. کی

بروا ده کا. به تیروانینیکیساکار ده کری بلایی چاوه کانی ساخن، چونکه رهشکینه کان روونده درهوشن، سپینه کان سپی و چهشنی بهرده ناوینه ی لووس دینه بهرچاو. جووتی چاوی بهموله ق وهستاو و روخسار و نیوچاوانی له پر گرژو تالی ژیان ده ژاکینن. ههر کهس نهو دیمه نه بینی ده زانی له بهرپه شیوی و نیگه رانی روحی هاتو ته سهر لیوان. وه کوو ئه وه ده چی هه رچی له بهر چاوی بووه له ناکاو فریوه ته نیو مستی قووچاوی و حه شارگه ی هه لگرتووه. ده تگوت ئیستاش هه ولی ده دا ناخرین دیمه نی ره وه کی سوورایی بازنو که ی چرای رینوین له بیرگه ی داگری راگری.

كاتيك يارمه تييان دا له ئو تۆمبيله كهى دابهزى، دىسان ناھومىدانه گوتى من كوير بووم، من کویر بووم و ئەسرین ئەو چاوانەی دەیگوتنابینن پتر درەوشاندەوە. ژننی گوتی پیشهاته ئیتـر، دلنیا به تهواو دهبی،بری جار تهوژمی دهماره وا ده کا. چرای رینوین دیسانیش رهنگی گوری، چەنىد رىبوارى بە پرسىيار ئاپۆرەيان لە دەورى دان وشىزفىرەكانى بشتەوە كە ئاگايان لە رووداوه که نهبوو، دهیانبوّلانید ودهیانگوت خوّلیّکدانیّکی سووک و ئـهو هـهمووه گیـّره و كيشهيه، باشه چقهوماوه، ئهوپهړي چرايه كې پيشهوه شكاوه يان لهمپهريک فيـزاوه. لـهدوورهوه هاواريان ده كرد ههوال بدهن به يوليس و ئهو تهنگه شكاوه لهسهر ريبي خه لك لابهرن. كويره پياو پاړايهوه يه كيك پياوه تى بكا وبمباتهوه مال. ئهو ژنهى گوتبووى هى تهوژمى دەمارە گوتى ھەوالىبنىرن ئامبولانسىك بىت و ئەو پىاوە چارەرەشە بەرىتە نەخۆشخانە،بەلام کو پر ه پياو نه پده سه لماند، پيو پستى پي نه بوو، ته نيا ده يو پست په کيک ئه و هه تا به رده رکه ي ماله کهی بهریتهوه. ههر لهو نیزیکانه یه و چاکه یه کی گهورهم له گهل ده کهن. یه کیک پرسی باشه ئوتۆمبىلەكە چى بەسەر دىت. دەنگىكى تر گوتى ماشىنەكە سويچى لە سـەرە، رايـدەن بـۆ لاى پيادەرى. سێھەم دەنگ خۆي تێھەڵقوتاند، پێويست ناكا، ئوتۆمبيلەكـﻪ ﻟﻪﺋﻪﺳـﺘﯚي ﻣـﻦ، ﺋـﻪﻭ پياوهش ده گه په نمهوه. دهنگه دهنگي رهزامه ندي بهرزبووه. کويره پياو هه ستي کرد په کيک قۆلىي گرتووه و ھەر ئەو دەنگە دەلىي وەرە، وەرە. بردىيان لـە سـەر سەندەلىي تەنىشـتى شـۆفىر سواریان کرد و پشتینده ی پاراستنیان بۆ بەست. هیشتاش فرمیسکی هەلله و هراند، لهبهرخۆیهوه ده یگوت نابینم، نابینم. پیاوه که پرسیاری کرد دهی بزانم مالت له کوییه، گهلی روخساری به پرسیار له پشت شووشهوه تنیانهه لده روانین و ده یانویست پتری لی بزانن. کویره پیاو دهستی بهرهو چاوه کانی برد وئاماژهی کرد که هیچ نابینم، ده لینی کهوتوومه تهمهوه یا نوقمی دەريايشيرم. ئەوى دىكە گوتى بەلام خۆ كويرى ئاوا نيە، دەلىين كويرى رەشــە. مــن هــەموو

شتی به سپی دهبینم، رهنگه ژنه راستی کردبین، دهبی ئی تهوژمی دهمار بین، نهخوشی دهمار بو ته ملوزمی گیانی ئیمه. ئهوهی بهمن ده لینی، نههامه تبیه، به لین، نههامه تی، تکایه بفه رموو ماله که ته کوییه و هه رله و کاته دا ما توری ئو تومبیله که هه للکرا. کویره پیاو به توره تورنیشانی مالی مالی مالی دایه، ده تگوت نابینایی بیری کول کردبوو، پاشان گوتی نازانم چونت سپاس بکه م و ئه وی تر ولامی داوه ده ی، ده ی هه رلیی گه ری پیویست ناکا، ئه و رو نوره ی تویه، سوزی نوره ی من، کی له سبه ی خوی ئاگاداره. راست ده که ی، به یانی که له مال وه ده رکه و تم کی ده یا تووشی وه ها به لایه ک دیم. له وه ی که دیسانه وه راوه ستاون پتر ئالوزا، پرسی بو راوه ستاوی، ئه وی دیکه ولامی داوه چرا سووره، له وه ی به ولاوه ئیتر نه یده زانی که ی چرا سوور ده بی .

به پیّی کوتهی کویره پیاو ماله کهی نیزیک بـوو. بـهلام پیادهرییـه کان پـربوون لـه ماشـین و شوينيک بۆ راوەستان بەدى نەدەكرا، بە ناچارى لەشەقامىكى لابردا بە دواى شوينىكى بەتاللەا گهران. چونکه پیاده ریپه کان ته سک بوو و ده رکه ی لای راست بستیک پتر نه ده کراوه، کویره پیاوه بۆئەوەى ناچار نەبى بە كویرەوەرى خۆى بكیشیته سەر سەندەللى شۆفیرو لە دەنـدە و فهرمان نه گیری، بهر له راگرتن دابهزی. له نیّوه راستی شهقام به تهنیا مایهوه، ههستی کرد بـهر پنی رؤده چن، به لام ههولی دا به سهر ترسی خویدا زال بن. به نیگهرانیه وه ده سته کانی به هاواري فریاخوازي داچهقاندبوو که ههستي کرد دهستي ئهوي دیکه به هیمني قولي ده گري، ئارام به، ئاگام ليته. به نهرمي دهرؤيشتن، كويره پياو كه ده ترسا بكهوي لاقي ده خشكاند، بـه لام ههر ئهمه بوو بههوی هه له نگووتنی، ئهوی دیکه لهسه رخو گوتی ئارام به، لام وایه گهیشتینهوه. که بریکی دیکه چوونه پیش پرسیاری کرد کهس له ماله کهناگاداریت لی بکا، کویرهپیاو به نازانم ولامی دایهوه، زۆربهی ئهو دهمانهخیزانم له سهر کاره، منیش به ههالکهوت ئهورۆ زووتر دەستم له كاركيشايهوه و ئهو بهلايهم به سهر هات. نيگهران مهبه، شتيكى گرينگ نيـه،من كـه ههر گیز نهمبیستووه مروّڤ له پړ کویر بی. چاوت له من بی فیزملیده دا که چاویلکه ش ناکهمه چاوم، دهی ههموومان فیز و ههوای والیدهه ده ین. گهیشتنه بهر دهرگای ئاپارتمانه که، دوو ژنی جیرانیان بهروخساریکی پرسیاراوی له کابرای هاوسیٰ رامابوون که یه کیْک بن پیلی گرتـووه و ده په پنيته وه، به بيرياندا نه هات بپرسن داخوا شتيک چۆتە چاوتانه وه، نه ئه وان به فكرياندا هات و نه پیاوه که ولامی داوه، به لینده ریایه ک شیر. که چوونه ژووره وه کویره پیاو گوتی گەلىي گەلىي سپاس،ببوورە كە ئەو ھەموويەم زەحمەت داى، ئىستا خۆم دەتىوانىم برۆم،پيويست

نیه داوای لیّبووردن بکهی، له گهلّت دیمه بان، بیتوو لیره جیّت هیللم دلم ناحه سیّتهوه. به زەحمەت سوارى ئاسانسۆرى بچووكبوون، لـه نهـۆمى چەنـدى، نهـۆمى ســێ، بەراسـتى زۆر خۆم بە ئەمەگدارىتۆ دەزانىم. ئەمەگدارى ناوى، ئەورۇ نۆرەي تۆيە، بەلىي راستدەڧەرمووى، رەنگە سبەي نۆرەي ئىوە بىت. ئاسانسۆر وىسىتا،ھەردووك پىيان نايـە رىخىرەوەكـە، دەخـوازى دەركەت بىق بكەمەوه،سىپاس، لاموايە خىقم بتوانم بىكەمەوە. دەستە كلىلىكى بچووكى له گیرفانی هینایه ده ر، قامکی به سهر ددانه ی ههموویاندا کیشا و گوتی ده بی ئه وهیان بی و به په نجهی چهپی له کونی قفل گهرا و ههولی داده رکه بکاته وه. ئه وه یان نیه، ئیزن بده بزانم، من يارمه تيت ده كهم. به كليلي سيههم دهركه كرايهوه. پاشان كويره پياو به ده نگيكي بهرز هاواری کرد کهس له ماله، ولامی نهبوو، دریژهی دا ههر وهک گوتم هیشتا خیزانمنه هاتوته وه، دەستى ليک ئاواله کرد و به کويره کويره به رێړهوکهدارۆيشت، پاشان به پاريزهوه گهرايهوه و سهری بۆ لایهک وهرسووړاندکه به بروای خوّی کابرای دیکهی لیّراوهستابوو، گوتی نازانم چۆنتسپاس بكهم، پياوى خيرومەند گوتى ئەركى خۆم بوو، پيويست به سپاسناكا، پيت خوشه یارمه تیت بکهم دانیشی و له لات بمینمهوه هه تا خیزانت دیتهوه. رادهی تامه زرویی پیاوه که بر مانهوه لهپر کویرهی خسته گومانهوه، دیار بوو پیی خوش نیه غهوارهیه ک لـه مالـیدا بیّت، چـووزانی کهشـهیتان ناچیتـه که لیشـهی بــۆ ئــهوهی دهسـت و پیــی کــویرهی بيّده سه لات ببه ستيّ و په روّيه كي ده زاري ئاخنيّ و پاشانيش دار و نه داري به تالان به ريّ، گوتي پنویست ناکا، تکایه زه حمهت مه کیشه، من باشم. ویرای ئه وهی به ئارامی ده رکهی داده خست دووپاتی کردهوه پیویست ناکا،پیویست ناکا.

به بیستنی دهنگی چوونهوه خواری ئاسانسۆر ئۆخژنیکی هاتهوهبهر. چۆنیهتی حالی خوی فهرامۆش کرد و به جوولانهوه یه کی له خووه سهرپۆشی چاویلکو کهی سهر دهرگای لادا و بو دهریی روانی. ده تگوت دیواریکی سپی له وبه ری دهرگاوه یه. بازنه ی چاویلکو کهی به برو ههست پی ده کرد، مژولی به شووشه دا ده خشان، به لام ده ریخی نه ده دیت، سپیایی بی بی بوار هه موو شتیکی نوقم کردبوو. ده یزانی له مالی خویه تی، بون و که ش و هه وا و بی ده نگی مالی به لاوه ئاشنا بوو، به ده سته کوته ئامراز و که لوپه لی ده ناسینه وه، نه رم و هیدی ده ستی به سه ردا ده کیشان، به لام هه ر له و کاته دا ته واوی ئه و شتانه رهنگی نامویان به خوه گر تبوو، نه ئه و له فه ولا، نه سه ر و خوار، نه ژیر و ژوور، هیچ کام ده سپیک و برانه وه یان دیار نه بوو. ئه ویش چه شنی زور به ی خه لک له سه رده می منالیدا جار جار لاسای کویرانی ده کرده وه و دوای

ئهوه ی چهند چرکه یه ک چاوی ده قوو چاند ده گهیشته ئه و ئاکامه که کویری ده ردیکی ئه سته مه، هه للبه ت ئه گه ر مروقی به خت وه رگه راو بیره وه ری ره نگ و روخسار و بیچم و قه باره و بارستایی شته کانی ته واوی که بیر گه دابایه، یانی بیتوو زگماک کویر نه بو وبا دیسانیش شان وه به ردان و خوراگری زیاتر ده بو و. ته نانه ت بیری کر دبو وه که تاریک ایی ژیانی کویره کان مه به ستی نیه جگه له خه و تنی نو و رو کویری ته نیا رواله تی که لوپه ل و بو و نه وه ران ده شاریته و و له پشت په چه ی ره شیاندا ده قیان ناشکینی گیستا به پیچه وانه وه ها نوقمی سپیایه کی روون ببو و که نه ک ته نیا ره نگه کان، به لکو و خودی که لوپه ل و بو و نه وه رانی راکیش ده کر دو قووتی ده دان و دو وقات بزری ده کر دن.

بهرهو هۆدەى دانىشتن بزووت، بەلام ئەگەرچى بە دەستەكوتە ويـاريزەو، ھـەنگاوى دەنـا، دیسانیش تلاسکهی بهست و سهرهنگریی دا وله گولدانیکی ههلنه گووت و خستی و شکاندی و وردوپردی کرد. وههاگولدانیکی له یاد نهبوو، رهنگه خیزانی وهختی چوونه سـهر کــار هــهر والهويي دانابي ههتا شوينيكي باشي بـ و وهدوزي. داهاتـهوه هـهتا بزانـي چقهليكي لـه داويـني هه لفریوه. ئاو به تهرکی ترووسکه داری ژووری و هرببوو. گو لدانی شکاوی له یاد برده وه و ههوللي دا گوله کان کو کاتهوه، تیزمالکه شووشه په کې تیژ و دریژ ئهنگوستی بری و لهبهر ژانی دەستى وەكوو مناللى لىنقەوماو لە پرمەي گريانى دا، لە نيوەراستى ماللىندا كە بـەداھاتنى شـەو تاریک دهبوو، له کویرایی سپی خوی چهقی بوو. گول بهدهستهوه ههستی کرد قامکی خوینی پيندا ديته خوار، به زه حمهت دهستي بو گيرفاني برد و دهسرو که په کې دهرينيا و هـهر چونينک بوو ئەنگوستى پىي بەست. پاشان بە كويرەكويرە و گۆدە گۆد بىزووت و ورياى ئەوە بووكە لاقى له مافووره كه نه گيرێ، به دهوري موٚبل و كورسياندا هات وگهيشته لاي ئهو كورسيله نهرمهی که له گهل ژنه کهی له سهری داده نیشتن و چاویان له تله ویزیون ده کرد. دانیشت و گوله کانی له سهررانی دانا و زور به وردی دهسره کهی له قامکی کردهوه. خوینی پیوهره ق ههلاتوو نیگهرانی کرد، به خوّی گوت رهنگه هوّی نهدیتن بیّ، بریّله خوینی دهستی ببوو به شیله یه کی بیّر هنگ، ببوو به شتیّکی کهم و زوّرناموّ و زیاتر وه ک مهترسییه ک ده چوو که خوی تووشی خوی کردبیت. زور به پاریزهوه به دهسته ساخه کهی ئه و تیزماللکه شووشهیهی چه شنی نوو کی کیردیکی بچووک تیژ بوو دۆزییه وه و به نین و کی قامکی گهوره و شاده ی توانی تهواو دهریکیشیتهوه. دیسانیش دهسره کهی له دهوری قامکی هالاندهوه و توند بهستی هه تا خوینی نهیه، شه که ت و وه ره و پالی دایه وه. بری دواتر به هوی یه کیک له و حاله تانه ی که

لـهش لـه كـاتيكي پرناهوميّـدي و دلّـهراوكهدا ئـهركي خـۆي فـهراموٚش دهكـا و لـهخوٚ دەبىتەوە، جۆرىك ماندوويەتى بە سەرىدا زال بوو كە پتر وەك خەوالوويى دەچووھەتا شه که تی، له حالیکا ئه گهر میشک و دهماری تهنیا ملکه چی مهنتیق بووبان پیویست بـوو لـهم كاته دا وريا و چالاک خو بنوينن. لهړيوه خهوني ديت كه لاساى كويران ده كاته وه، خهوني دیت که چاوی دهقووچیننی وده یکاتهوه و ههموو جاریش وه کوو ئهوهی که له سهفهر گەرابىتەوەتەواوى ئەو وينە و رەنگانەي لە دنيادا بىزى ئاشىنا بوون، بىي ھىچئاللوگۆرىك چاوه ریخی بوون. سهره رای ئهوهش له و به ری سنووری ئه مباوره دلنیایی ده ره، دوودلییه کی تهماوی و ئازارده ری ههست پیده کرد، رهنگه ئهوه تهنیا خهون و تراویلکهیه ک زیاتر نهبا، خـهویکی کـه درهنگ وزوو کۆتایی پـێدههات، بـێئـهوهی بزانـێ لـهو کاتـهدا چ راستهقینه یه کبهره و رووی ده بیتهوه. پاشان له مهودای ئه و شه که تیبه دا که ته نیا چەندچركەيەكى خاياند وردە وردە رووى كردە قۇناخى وريا بوونـەو،، زۇرورد و پتـەو بـيرى كردهوه كه ههر وا مانهوه كاريكي ئاقلانه نيه، هه لبهت ئه گهر و ته يه كي وا له وهها كاتيكا به جي بي. بۆخۆى به خۆى ده گوتهەستم، ھەلنەستم، ھەستم ھەلنەستم، جارى وايـه مـرۆڤ دەبىي خۆ باويتەنيو مەترسى، من ليرە چ دەكەم بەم چەپكە گول و چاوەنووسـاوانەي كەدەلـــنىي دەترسم ھەليانھينم. بۆچى ئاوا خەوتووى، بۆچى ئەو گولانەت لەسەر رانت داناوە، ئەوە ژنه که ی بوو که لیی ده پرسی.

چاوه ری و لام نه مایه وه و بی نه وه ی گولدانه شکاوه که ی به چاوداداته وه کاتی کی کودنه وه ی سواله ته کان و خاوین کردنه وه ی به رپنیان توو ره یی خوی نیشان دا و هه ربوله ی کردنه وه ی سواله ته کان و خاوین کردنه وه ی خو ده تتوانی نه و کاره جوانه ت خاوین که یه وه یاوه که هیچی نه گوت، چاوه کانی له ژیر پیلووی ویک نراودا حه شار دا، له ناکاو یی پیاوه که هیچی نه ده روونیدا گیزا، نه گه رچاو هه لینم و ببینم چی، شه وق و نومید ته واوی ببریک نوخژنیکی به ده روونیدا گیزا، نه گه رچاو هه لینم و ببینم چی، شه وق و نومید ته و له شی ته نییه وه خیزانی لینی هاته پیش، ده سرو که خویناوییه که ی دیت و رقه که ی له ریوه نیشته وه یه می فه قیره، به دلسوزی پرسی چ بووه و برین پیچانه ناشیانه ی کرده وه . له و کاته داپیاوه که له قوو لایی دلیه وه ده یویست خیزانی که له به رپنی چوکی داداوه ببینی و پاشان دلنیا له وه ی که نایبینی چاوی هه لینا، ژنه که ی بزه یه کی هاتی و گوتی ده ی ناجری له خه و دلنیا له وه ی خه و خه و بی ده ی خه و خه و بی ده ی خود ره و بی وه کی هاتی و گوتی من کویر بووم، نابینم. هه سه رخوو ده و بی به هانگره له و گالته نه فامانه یه هیندیک مه به ست بو گالته نابن.

چەندە پيم خوش بوو گالىتە بىخ، بەلام ھەر بەراسىتى مىن كويرم وھىچ نابىنم. تكايە دەس هه لگره، مهمترسینه، چاوم لی بکه، بروانه ئیره،من لیرهم، چرا هه لکراوه. ده زانم لیرهی گویم له دەنگت دەبىي، دەتوانىمدەستت لىخىدەم، دەتوانىم وا بزانىم چراكەت ھەڭكردووە، بەلام كىويىرە. ژنهوه گریان کهوت، ئامیزی پیداکرد، راست نیه، دهی بلی وا نیه. گوله کان کهوتبوونه بهر پنیان، دەسرەكە خوینى دەلاندبوو، پیاوەكە وەكووئەوەي بیهەوئ بە شیوەپەكى تىر مەبەستى خوی دهربری گوتی، خو ئهوههار هیچ نیه، ههموو شتیکیش ههر به سپی دهبینم و بزهیه کی تالی هاتهسهر لیّو. ژنه له پهنای دانیشت و له باوهشی گرت و به خوّیهوه کوشی،نیّوچاوان و روومهت و چاوه کانی به ئارامی رامووسی، خاترجهم به چاک دهبییه وه، خو تو نه خوش نهبووی، تا ئیستا نهمدیوه کهس لهخووه کویر بی، رهنگه، دهی بوم بگیرهوه بزانم چ بووه، تووشی چ ههستیک بووی، کهی، له کوێ، نا ئیستا لیّی گهرێ، راوهسته، دهبێ له پیشدا بچینهلای دو کتوری چاوان، کهست پی شک دینت، نا بهداخه وه، خو ئیمه چاویلکه ناکه ینه چاومانهوه، چۆنه بتبهمه نهخۆشخانه، بروا ناكهم لـهئوورژانس كويران وهرگرن، تـــۆ راســت ده کهی، وا باشه له ریوه بچینه لای دو کتور، هه رئیستا له رووی رینوینی ته له یفوون دو كتۆرىدەدۆزمەوە كە لەم نىزىكانە بى، ھەستا پىي، بەلام دەستى لە پرسيارانھەلنە گرت، چاوت فهرقیکی کردووه، پیاوه که ولامی داوه نهخیر، سرنجبده، چرا ده کووژینمهوه و بزانه چۆنه، ئيستا، هيچ، هيچ ياني چي، يانيهيچ، بي برانهوه سپيايي دهبينم، ده ليني زهمان له شهو بي بەرىيە.

 که سه ی ماکه ی پیاو چاکی و ئینساف بوو، ئو تۆمبیله که ی بر دووین، شتی وا نابی، ره نگه باش نه گه رابی، بی گومان زور چاک گه رام، خو چاوی من نوقسانی نه هیناوه، رسته ی ئاخری هه روا له خووه له زاری ده رپه رپی، پاشان تیی هه لیناوه، چما نه تگوت ماشینه که له و شه قامه ی په نا ماله خومانه، ده ی با، لیی نیه، مه گین له شه قامه که ی تری راگر تبی، نا، نا، دلنیام هه رله و شه قامه بوو، ده ی ئه گه روا بی غه یب بووه، که وایه سویچه کان کوان، ده رفه تی له په شو کاوی و په ریشانی توهیناوه و ماشینه که ی دزیوه، جاقه ت ئه وه کاره، خوم ریم نه دا بیته ژووری ماله وه نه وه ک شتی بدزی، به لام بیتوو له لام مابایه وه تا توده گه رایه وه نه یده توانی ئو تومبیله که بدزی، باشه با بروین تاکسی چاوه رییه، سویند ده خوم ئاماده م سالی له ته مه نم به خشم هه تا ئه ونامه رده ش کویر بی. ده نگت هه له مه هینه، خودا بکا ساف له ساف تالان بکری. ره نگه بشگه ریته وه، ده ی ده ی می پیت وایه سبه ینی له ده رکه ده دا و ده لی ببوورن هو شم له سه رخو نه ماه وه بویه ئو تومبیله که تانم بر دووه، ده ی حالتان باشه یان نا.

هه تا لای دو کتور مته قیان نه کرد. ژنه هه و لی ده دا بیرله ماشینه دزراوه که نه کاته وه و به گەرمى دەستى ميردەكەي دەكوشىي وپياوەكەش كە سەرى داخستبوو ھەتا شۆفيرەكە لە ئاوينـهوه چاوه كـانىنـهبيني يـه كـوچـان لـه خــقى دەپرســى چــقن دەكـرى تووشــى ئـهو نه هامه تیپه بو و بی، باشه بۆچی من. ههر جاریک تاکسی راده و هستا گویی لـه ده نگـی ئامراز گـه لی هات و چۆ كەرى نيو شەقام دەبوو، زۆر جار تووشى وەھارووداوينک بووين، يانى بـەر لـەوەى وەخەبەر بىين دەنگەدەنگى دەرى پەردەي دەروونى نائاگامانى كە چەشىنى مەلافەيـەكى سىپى تيمانه وه پيچراوه ئاژنيوه ته وه. چه شنى مه لافه يه كى سپى. سه ريكى راوه شاند و هه ناسه يه كى هه لکینشا، خیزانی به ئارامی دهستیکی به روومه تی داکینشاو لاواندییه وه، مهبهستی ئه وه بـ وو کـه هيمن به، من له پهناتم. كابرابي ئهوهى له شؤفيره كه سل كاتهوه سهرى وهشانى ژنه كهى كرد، زۆرمندالانه بیری کردەوه بریا تۆ له جیّی من بای و ئیتر نەتدەتوانی ئوتۆمبىل لىي بخوړی، بىي ئەوەي لەم قەيران و ئاستەنگىيەدا لە پووچبوونى ئەو بىرە خورد بېتەوە، پىرۆزبايى لە خۆي كرد که هیشتاش ئاقلی ته واو کار ده کا. کاتیک به یارمه تی به پاریزی خیزانی دابه زی ئارام ده هاته بهرچاو، به لام کاتیک چوونه ژووری مهته بی دو کتور، یانی ئهوشوینه ی قهرار وا بوو چار ەنووسى خۆى لىي روون بېتەوە، بە دەنگىكىلەرزۆك بە گويىي خىزانىدا چرپاند، نــازانىم بــە حاليْكي چەندە پەرىشانلىرە دەر دەكەوم، لىرەدا بە جۆرىنىك سەرى راوەشاند دەتگوت هیچئومیدیک بهدی ناکا.

ژنه کهی به بهردهستی دو کتوره کهی گوت من نیوسه عات لیره و به ر له بابه ت میرده کهمه و ه تەلەيفوونم كرد و بەردەستەكەش ئاماۋەي كردەھۆدەيەكى بچووك كە چەند نـەخۆش لـەوئ چاوهرێ بوون، پیرهپیاوێکچاوبێنێکی رهش له سهر چاوێکی، کورێکی تهمهن کاڵی خێـل له گه لاژنیکی که ویده چوو دایکی بی، کچیک به چاویلکه یه کی ره شهوه، دووکه سی دیکه بی هیچ تایبه تمه ندییه ک، به لام هیچ کامیان کویر نهبوون، خو کویر ناچنه لای دو کتوری چاوان. ژنه میرده کهی له سهر کورسییه کرونا و چونکه کورسییه کانی تر ههموو پر بوون، خوی له پـهنای راوهسـتاو بـه گوییـدا چرپانـد دهبـێ چـاوهړێ بـین. زانی بـــۆ دهبــێ پهلـه نه کــهن، دەنگىنەخۆشەكانى لە ھۆدەي چاوەروانىيا بىستبوو، ئىستا بىرىكى دىكەمىشكى دەسمى، بە خۆی دهگوت هەتا دوکتۆر زیاتر پێیەوه خەریک بێ،رەنگە دۆزرانەوەی دەرمانی دەردەكـەی ئەستەمتر بىخ. يەشيو و بى قەرارلە سەر كورسىيەكەي ھەۋا، خەرىك بوو ئەو دالەراوكەيە لە گویی ژنه کهی سریوینی که لهیر ده رگا کرایه وه و بهرده سته که گوتی تکایه ئه و دووه تان به و لایهدا فهرموون و رووی کرده نهخوشه کان، ویستی دوکتوره، دهبی خیرا چاوی پیی بکهوی. دایکی کوره خیله کهنارهزامه ندی دهربری که نورهی براوه و ئه و یه کهم کهسه و پتر له كاته ژميريك چاوه روان بووه. نه خوشه كاني ديكه بوونه هاوده نگي ودهستيان كرد به بۆلەبۆل، بەلام ھىچ كاميان، تەنانەت ژنەش، بە باشياننەزانى كىشەكە گەورە كەنەوە، نەكا دوکتۆر پێی ناخۆش بێ و لەبەر ئەوبێ ئەدەبىيە وە درەنگیان بخا، ھەر وەک دەزانین ئەو شێوە ئاكارەپىشىنەدارە. ئەو پىرەپياوەي چاوبىنى رەشى لە سەر چاويكى بەستبووگەورەيى فەرموو، ئيزن بدهن ئهو پياوه سياچارهيه زووتر بروا، حالييزور له ئي ئيمهمانان خراپتره. کويرهپياو ئهو قسه یه ی نه بیست، چونکه له و کاته دا به لای دو کتوره وه راوه ستابوو، خیزانی ده یگوت زور سپاس،خومان به ئهمه گداری ئیوه دهزانین، دو کتور بهراستی میرده کهم، لیرهداقسه کهی له دم برایهوه، چونکه بهراستی نهیدهزانی چ رووداوینکقهوماوه، تهنیا دهیزانی میرده کهی کویر بووه و ئوتۆمبىلەكەيانلىخدزراوە. دوكتۆر گوتى تكايە فەرموون دانىشىن، خىزى نىزىك بىۆوە هه تایارمه تی نه خوشه که بدا، پاشان به هیمنی دهستی گرت و دواندی،دهی فهرموو، ئیستا رووداوه کهم له نووکهوه بر بگیرهوه، کویرهپیاوگوتی له پشت چرای سوور له ئوتزمبیله کهیا دانیشتبوو که له نه کاو ئیترنه یتوانی هیچ شتی ببینی، پاشان چهند کهس هاتبوونه یاریدهی، ژنیک کهله دهنگی را وه ک که سیکی به سالاچوو ده چوو گوتبووی رهنگه ته وژمی ده مار بی،

پاشان پیاویک بردبوویهوه مال، چونکه خوّی نهیده توانی لیّ بخوریّ. هـهموو شـتیک بـه سـپی ده بینم دو کتور، باسی دزرانی ئو توّمبیله کهی نه کرد.

پزیشک پرسیاری کرد، قهت له پیشدا تووشی رووداویکی ئاوا یانئهوتو بووی، نا دوکتور، تهنانهت چاویلکهش ناکهمه چاوم. دهی گوتت له پر ئاوات به سهر هات، به لیی دوکتور، وهکوو چرایه ک که بکووژیتهوه، نازیاتر چهشنی چرایه کی بگری، له چهند روزی رابردوودا فهرقیکت لهبرشت و سؤمایی چاوتا ههست پینه کردووه، نا دوکتور، پیشینهی کویری له بنه مالله تاندا هه یه، له نیو ئه و خزمانه ی ده یانناسم که سم پی شکنایا، نه خو شیبی قه ندت هه یه، نا دوکتۆر، سفلیس چی، نا دوکتۆر، تەوژمیخوین یا گرفتی دەماری میشک چۆن، سەبارەت بـه گیرو گرفتی دهماری میشک دانیا نیم، به الام بی شک ئهو نه خو شیانهی دیکهم نیه و له شوینی کار به تهواوی له ژیر چاوه دیری دو کتور داین، ئهورن یا دویننی زهبرینکتوه سهری نه کهوتووه، نا دوكتۆر، تەمەنت چەندە، سى و هشت سال،زۆر باشە، با ئىستا چاوت موعايەنە كەم. كويرەپياو ئەوەندەي توانى چاوى داپچرى، ھەر وەك بيھەوى موعايەنە كە ھاسانتر كاتەوە، بەلامدوكتۆر دەستى وەبن پىلى دا ولە پشت ئامىرى موعايەنەى دانا، ھەركەسىي بە بىرى ھەست و خەيال بوایه ده پتوانی ئهوی به وینه یه کی نویی شوینی دان پی داهینانی کلیسا بشو بهینی، لیره چاو ده چوونه شوینی وشان و ئهو کهسهی قسمی لمه زمانان دهرده کیشا راسته و خو ناخی رووحیی تاوانباري دهبیني، دو کتور گوتي چهنهت له سهر ئیره دابني،چاوت زهق که و جوولهي مه که. ژنه له میرده کهی نیزیک بوّوه و دهستی له سهر شانی دانا و گوتی چا ده بی، خاترجهم به. دو کتور ئامیره کهی ئاماده کرد و دهستی کرد به موعایهنه، بیلبیله، رهشکینه، سپینه و هیچ کامله بهشه کانی تری چاوی کهمایه سییان نه هینابوو. ئامیره کهی لادا، چاوه کانی هه لگلوفی و بی ئەوەي قسەيەك بكا سەرلەنۆي دەسبەكاربوويەوە و كاتنك كارى تەواو بوو سەرسورمان لـە روخساریدا شه پۆلی ده دا، هیچ زه ده یه ک نابینم، چاوه کانت ساغن. ژنه به خوشییه وه ده سته کانی پنکداسوو و بهوپهری شادمانییهوه گوتی، نهمگوت،نهمگوت، دیتت چاک دهبی. کویرهپیاو وه ک نهیبیستبی پرسیاری کردده توانم چهنهم له سهر ئیره لابهم دوکتور، هه لبهت، بمبووره، ئه گهروه ک تۆ دهڵێي چاوم ساخن، ئهدي بـۆچي کـويرم، جـارێ نـازانم، دهبـێزۆر بـه وردي بتئەزمووم، دەبىی بتنیرمە ئەزموونگا، دەبیی سۆنۆگړافی وشریتی میشک ھەڵگرینەو،، لات واپــه په یوه ندی به میشکه وه هه بی، ره نگه، به لام گومانم هه یه. سه ره رای ئه وه ش ده لینی چاوم زه ده ونوقسانیان نیه، به لدی وایه، سهیره، مهبهستم ئهوهیه که بنتوو کویری بی، ئیستا هیچم بو

ناگوترێ، چما له كويريي من به گوماني، نا نا، مهبهستنائاسايي بـووني نهخوٚشيي ئيوهيـه، لـه تهواوی ماوهی ئهو چهند سالهداکه خهریکی کارم تووشی وهها نهخوشییهک نهبووم و به راشكاوىدەتوانم بليم له ميژووى چاوپزيشكيدا هەلكەوتيكى بينوينەيە. به بـرواىئيو ، دەرمان ده کریت، بی گومان چونکه زهده و نوقسانیکی زگماکی وبنهمالهیی بهدی ناکهم، دهبی ولامه کهم روون و باش بيّ، به لام وا ديارهوا نيه، تهنيا به پاريزهوه را دهردهبرم، چونکه نامههويّ ئوميديكت وهبهربنيم و پاشان ببيته بلقى سهر ئاو، دهزانم، جارى وهزعه كه ئاوايه، دهوا ودەرمانىش پىويست نيە، ئىستا ھىچ دەرمانىك بە پىويست نازانىم، چونكەوەك پىلارى كىويىرى وایه. کویرهپیاو گوتی چهنده قسه یه کی به جییه. دو کتور وای نواند که و ته که ی ئه می نهبیستووه، له سهر چوارپیچکهی گهرؤکی موعایهنه ههستا و به سهر پیوه ههر ئهزموونیکی به پيويستي زاني بوي نووسي. نوسخه کهي دايه دهس خيزاني، فهرموون، ههر کاتو لامه کان ئاماده بـوون لهگـهل ميرده كـهت وهرهوه، لـهو مـاوهدا ئهگـهروهزعي ميرده كـهت تووشـي ئالو گۆرىك بوو تەلەيفوونم بۆ بكه، دەبئ چەنىدت بدەمە خزمەتى دوكتۆر، مونشىيەكەم دەزانى، ھەتا بەر دەرگابەرىيى كردن و ورەي وەبەرنان، دەبىي سەبر بكەين و چاوەرى بىن، دهبي سهبر بكهين و چاوهري بين، نائوميد مهبن. ههر كه ئهوان وهده ركهوتن چووه دهسشوري بچووکی ژووری موعایهنه و ماوهیهکی دریژ لهئاوینه راما و لهبهر خزیهوه گوتی بهراستی ئهوه چ بوو. پاشان هاتهوهژووری خوّی و ههرای بهردهسته کهی کرد، نهخوّشیکی دیکه بنیره. ئەو شەوە كويرەپياو خەونى دىت كە كويرە.

کویری

ئه و پياوه ي که ماشيني مروّى کويري دزي، ئه و کاته ي پيشنياري پارمه تي داني دا هيچ مهبهستیکی دزیو و چهپهلی نهبوو، تهواو بهپیچهوانه، ئهو کارهی تهنیا ولامیک بوو بۆ نوانـدن و دابین کردنی پیاوه تی و ههستی مروّف دوّستانهی، ئهو دوو خده یهی ههموومان دهزانین بهرزترین ر هوشتی ئادهمیزادانن و به لای پیاو کوژانی لهوه شدلره قتره وه خو ده نوینن، ئه و پیاوه جگه له دزیکی پووچه کهی ئوتزمبیل که هیچ ئومیدیکی پیشکهوتی بو ئیشی خوی بهدی نهده کرد زیاتر نه بوو، ئه و به دهستى خاوه نانى سهره كى ئه و كاره ده چه و سايه وه و ئه وه ته نياچه و سينه رانن كه له نه داری و تیماوی هه ژاران ده رفه ت دینن و کهلکی دزیو وه رده گرن. ده بی نه وه نده ش بزانین که جیاوازییه کی ئهوتو لهنیوان ئهو دوو کهسهدا نیه که یه کیان به مهبهستی دزینی مالی کویریک وئهوی تر به تهمای میراتؤکهی پیریکی لهرزؤک و بی هیز دهستی پارمه تیبان بو راده کیشن. تهنیا کاتیک له مالی کویره پیاو نیزیک بوویه وه نه و بیره به شیوه یه کی سروشتیی و ده کری بلین زور ورد و باریک داوی ته نی، هه ر وه ک به دیتنی بلیت فروشیکی گهروک كەوتبىتە فكرى كرىنى بالىتىكى شانس و بەخت ھىچ دالنيايەكى نەبوو، بالىتىكى كىرى ھەتابزانى چۆن دەبىي، لە پىشدا ھەوسبازانە ملى بۆ شانس و بەخت راكىشا،بەلگوو شتىك بووبا و نـەبووبا، رەنگە ھىندى كەس بلىن كەلە جەغزىرەوشتى كەسايەتى خۆيدا جوولاوەتەوە. مرۆقىي گوماندار فره زور و لاو كەللەرەقن. كاتيك باسى سروشتى ئادەميزاد ديته گور، دەلين ئه گهردروستیش نهبی که هه لومه رج دز پهروه رده ده کا، به لام بی شک یارمه تییه کی زوّر ده کا بۆ گەلالە كردنى. بەلام ئىمە خۆمان زياتر پىمانخۆشە وا بىر بكەينەو، كە ئەگەر كويرەپياو پیشنیاری دووههمی ئهمخیرخوازه دلاوایهی قبوول کردبا، رهنگ بوو له ناخریدا جوامیری سهر که و تبا. ئامازهی ئیمه بو ئه و پیشنیاره ی کابرای دزه که گوتی ئاماده یه هه تا خیزانی كويره پياو ده گاتهوه مال له لاي بمينيتهوه، كينده تواني بلني نهده شيا به رپرسايه تي ئه خلاقيي له جه غزی و ها برواپی کردنیکا به رگیره و هی بی و ببیته هوی زال بوونی ههستی پاک و پیروزکه ههموو كات تهنانهت به لاى رووحه چهپهله كانيشهوه دهس ده كهوي. بـ و كۆتـايى هينـان بـهو

بهشه بادهده پنهوه سهر شيوه په کې که خه لکي ئاسايي و رهشو کې پييان خوشه و به پيي پەندىكى كۆن كە ھەمىشە بۆتەئاللەي گويمان، ھات برۆيى ھەلگرى، چاوى خۆي كوير كرد. ههر ئهو ویژدانه که زوریک له ئادهمیزاده بینفکرهکان ده یخهنه ژیرپاوه و گهلیکیش ههر به نهبووی دهزانن، شتیکه ههیه و ههر بووه. ئهومهبهسته داهینانی فهیلهسووفه کانی سهردهمی تـهقیانووس نیـه، ئهوزهمانـهی کـه کیشـهی رووح تـهنیا مهبهسـتیکی لـیّل و تـهماوی بـوو. بـه تنپه ربوونی زهمان و گهشه کردنی بیری کۆمه لایه تی و تنکه لاوی تو و وره گهز ئیمه گەيشتووينە ئەو شوينە كە ويژدانمان لە رەنگى خوين وسويرايى ئەسرىن ھەلكىشاو، و دەلـيى ئەو كارەشمان پىي ناتەواوە،چاوەكانمان بە جۆريىك كردۆتە ئاوينەي رووەو دەروون، زۆر جارئه وهى دهمانه موى به زمان لابهلاى كهين، چاو بى ترس دهيدر كيني. ههلومهرجى مرۆۋنىكى ئاسايى كە زۆر جار پەشىمان بوونـەوەى دواىتـاوانى لەگـەل ترسـى جۆراوجـۆرى تۆرەمەي باوک و باپیراني به هەلەتئکەل دەكرین بخەنە سەر ئەو باوەرە گشتىيە، لـه ئاكامـدا سزا دانی تاوانبار به بی روحم و بهزه یی دووقات دهبیتهوه. جما لیره دایـه کـه به دروسـتی نـاکری بلّین کاتیک دزه ئوتومبیله کهی هه لّکرد و وه ری کهوتبه چ راده یه ک تـرس و ناره حـه تیی ويژداني لێکدرابوون ههتا ئازاريبدهن. بێ گومان نهدهشيا بـه خهياڵـێکي ئاسـوودهوه لـه جێـي که سی دانیشی که ههر ئه و فهرمانهی به دهسته وه بوو و له پری کویر بوو، ئه و مروّقهی له پشت ئهم شووشهوه دهيرواني و له نه كاو تازه هيچي نهديت،خهيالاّيكي زوّر بههيّز پيويست نيه هـهتا وهها بیر و ههستی، دوّلپای دزیوو ناخوشهویستی ترس وهخهبهر بیننی، که ههر له ئیستاوه سهري هه ليناوه. به لام ههستي به پهشيمانيش ده كرد، ههر ئهو گوشاري ويژدانهي ئاماژهي پي كرا يا ئه گهر ييمان خوشه به تهوسهوه قسانبكهين، ئهو ويژدانه گازگرهي كه ديمهني خهماوي کویره پیاوی له کاتی ده رگا داخستنا دینایه بهر چاو. پیاوه ی لی قه و ماو گوتی پیویست ناكا،پيويست ناكا و لهو كاته به دواوه به بي يارمهتي كهسي نهيده تواني پينده بهر پي بني.

لهپرېزى دەركەوت زۆر بە سەيرى چاوى دەبريتە چراكان. لـەو دەمـــى را تونــدو شــل رۆيشــتنى ئوتۆمبىلەكەي وا ريك كرد ھەمىشە ھەر بگاتە سەر چراسەوزەكان، تەنانـەت ئەگـەر ناچـارىش بوایه تیژتر بروا یان به پیچهوانه وببایه هنوی تووره بوونی شنوفیره کانی دوای خنوی. ئاخرىيەكەي بە سەرلىي شىرواوى و وەرەزى لاى دايە شەقامىكى لابرى بىي چراى رىنوين و بەبىي دەردەسەر ماشينه كەي راگرت، ھەر بەراستى ئەو كابرايە شىزفىرىكى كارامـە بـوو. واي ھەست پي كرد خەرىكە مىشكى دەتەقىي. نىپو ئوتۇمبىلەكەپشووبر بوو. شووشەكانى ھەر دوو لاي داکیشا، به لام، ههوای دهری نه گهر بزووتنیکیشی ههبوو نه یتوانی ههوای نیو ماشینه که تازه کاتهوه. به خوی گوت ئیستا چ بکهم. ئه و کاولاشهی ده یهه ویست ئوتومبیله که ی تیدا حهشار دا له دییه کی دوورهشار بوو، ئهویش بهو حاله شرهوهنهیده توانی بگاته ئهوینده ری. به ورته گوتی یا پۆلیس دهمگری یانخراپتر تووشی وهرگهران و خو لیکدان دیم. وای به دلسىدا هات كەباشىترە تاويىك دابەزى و بىرى ئاللۆزى بىرىك بەرىتەوە سەر يەك، به لکووهه وای نوی تور و داوی ده ست و پئ گری بیری هه لیسینی. به خوی گوتناکری چونکه ئهو بی ئهنوا چارهرهشه کویر بووه منیش وام به سهربیّت، خوّ ئهوه ههالامهت نیه ههتا خەلك بگريتەوە، تاويك لەو دەور وبەرانە دەسووريمەوە ھەتا لەو حاله رزگارىم بىي. دابـەزى و زهحمه تی داخستنی دهرکهی ماشینه کهی وهبهر خوّی نهنا، زوّر زوو دهگهریتـهوه،ورده ورده دوور کهوتهوه. سی ههنگاوی پتر نهنابوو که کویر بوو.

ئاخرین کهس له لای دو کتور ههمان پیره پیاوه خوین شیرینه که بوو، هه و ئه و که سه ی به زه یی و میهره بانی بو کویری لی قهماو نواند. ها تبووهه تا بو چاره سه و کردنی ئاومرواری تاقه چاوه که ی نوره بگریته وه، چاوینیه و مشه که به چاوی کیدا کشابو و و هیچ پیوه ندییه کی به مهه ستی ئیستاوه نه بوو، ماوه یه ک پیشتر پزیشک پنی گو تبو و ئه وانه نه خوشی پیرین و هه و کات ئاومروارییه که گهیشت لای ده به م. کاتیک پیره پیاوی چاویین له چاو رویی، به رده سته که گوتی هیچ نه خوشی دیکه ی لین نه ماوه، دو کتور په روه نده ی کویره پیاوی ده ست دایه، یه ک دو و جار پنید اها ته وه، ماوه یه که بیران راچو و له ئاخریدا ته له یفوونی بویه کیک له هاو کارانی کرد: ده بی بلیم ئه و پورو تووشی نه خوشیکی سهیر بووم، موعایه نه هیچ زه ده و نوقسانیکی کرد: ده بی بلیم ئه و پورو شتی به سپی ده بینی، جوریک سپیایی خه ستی ره نگ شیر که به چاویوه ده نوه ده و نوقسانیکی نیشان نه دا، ده لی همه و شتی به باشترین شیوه قسه کانی بگیره وه، به لی، راسته مه به ستیکی زه پنید، نا، پیاویکی بریک جحیله، سی و هه شت ساله یه، تو تا ئیستا شتی ئاوات

بیستووه یان خویندووته تهوه، منیش ههر وای بۆچووم، جاری هیچم به بیردا نایه، بـ و ئـهوهی ماوهم هه بني پيشنياري چهند ئه زموونم داوه، به لني، ده کري ههر له و روزانه دا پيکه وهمو عايه نه ي بکه ین، دوای شیّو کردن چهند کتیبان ده پشکنم، چاوینکی دیکه به کتیبنامه دا ده خشینم، رهنگه سەرەداويكم وەدەست كەوى، بەلىي،بەلىي نەخۇشىيى ئەگنۇزيا دەناسم، رەنگە كويرىيى رەوانى بيّ، ئه گهر وابيّ ئهوه په کهمين کهسه ئهو تايبه تمهندييهي ههيه، چونکه شک لهوه دا نيه که ئهو پیاوه ههر بهراستی کویره و ههر وهک دهزانین ئه گنوزیابی دهسه لاتیه له ئاست ناسینه وهی شته ئاشناكاندا، چونكه به بيرىمنيشدا هات كه رەنگە جۆريك ئامۆرۆزيس بيت، بەلام لەبيرتان بىي که له پیشا چیم گوت، ئهو کویرییه سپییه، تهواو به پیچهوانهی ئاموروزیس کهسامال تاریکییه، مه گین ئامۆرۆزىسى سپیش ھەبىي، بەلىي تارىكايى سپى،بەلىي دەزانىم تا ئىستا كەس نەيبىسـتووە، وایه، سبهی تهلهیفوونی بۆده کهم، پنی ده لینم پنمان خوشه پنکهوه موعایه نهی بکهین. پاش برانهوه ی ئه و و ترو و یژه دو کتور پالی و ه پشتیی سهنده لییه که ی دا، ماویه ک راما، پاشان هه ستا و رووپۆشه سپییه کهی به شلی و بینوازی داکهند. چووهه تا دهستی بشوا، به لام ئهو جاره یان لهبهر ئاوينه نەويستا ھەتا بەشيوەيەكى مىتافىزىكى بېرسىٰ ئاخر چلۆن شتى وادەبىٰ، روانگەىزانستىي روونتر ببوّوه و دهیزانی که ئه گنوزیا و ئاموروزیس دوونه خوشیی ته واو ناسراون و کتیبه پزیشکییه کان به وردی باسیان ده کهن،به لام سهره رای ئهوهش بیری ههر جارهی پهلی بۆ لایه ک داویشت، جانازانم ئه و قسانه به جین یان خو به پیچه وانه. له به هه زاران هو میشک ده ره تانی نامینی و ئیتر ته واو، ده تگوت نه خوشیکی دره نگوه خت له ده رگای مه ته ب دەدا. چاوپزیشک تۆزیکی چیژهی ئەدەبى ھەبوو ودەپتوانى جىخجى بەھرەي لىيۆەرگرى.

ئه و شه وه دوای شیو کردن به خیزانی گوت ئه و پو تووشی هه لکه و تیکی سه یر هاتم، ره نگه شیوه یه ک کویری ره وانی یان ئام فر و زیس بی ، به لام هو گه لی بو سه لماندن و چه سپاندنی ئه و مه به سته به دی ناکری ، ژنه که ی پرسی ئه و نه خوشییانه ی باست کردن چین. دو کتور به شیوه یه کی ساکار و ئاسایی په سند له سه ری رویی و توانی هه ستی قو ژبن پشکنی خیزانی دامر کینی پاشان بو لای قه فه زه ی کتیبان چوو ، هیند یکیان ئی سه رده می زانکو بوون و بریکیان نویتر و چه ندبه رگیان تازه بلاو کرابوونه و هیشتا ده رفه تی خویند نه و میانی په یدانه کر دبوو . چاوی به رینوینی کتیبه کاندا گیرا و ئه وه ی له بابه ت ئه گنوزیا و ئاموروزیسه وه نووسرابوون به سه ریاندا ها ته وه و تووشی ئه و هه سته ئازارده ره بوو که پیمی ناوه ته به ستینیکی دووره ده ستی بی پیچ و قه مچی برینکاری میشک و ده مار که ته نیا شتیکی

لي د ه زاني و نه د ه زاني. به تلايكي شهو چوو، ئه و كتيبانه ي ده يخو يندنه و ه و ه لاي ده نان، چاوي ماندووي ریک گوشین و پالی و ه پشتیی سهنده لیه کهی دا. له و کاته دا ری چاره یه کی ته واو رووناک بهمیشکیدا هات. ئه گهر ئهو نهخوشییه ئه گنوزیا بوایـه نـهخوش وه ک ههمیشـه هـهموو شتیکی دهبینی، یانی برشتی چاوی تووشی کهمایهسینهدهبوو، بو وینه تهنیا میشکی له ناسینه و هی سهنده لیدا یاریده ی نه ده کرد، به واته یه کی تر له به رامبه ر و هجو و لینه ری نوور که ده گاته ده ماری بینایی وه ک هه میشه کرده وه یه کی دروستی نیشان نه ده دا، به لام بیتوو بمانهه وی بهو راوێژه بدوێين که خهڵکی ئاسایی تێی بگا، ده توانینبلێین لێرهدا تهواو بێ دهسهلات بـوو. به لام له بابهت ئامۆرۆزىسەو، نابىي گومانىي ھەبىي. ئەگەر نەخۆشىيەكە ھەر ئەو، بىي دەبىي ھـەموو شتیک تاریک ببینی، هه للبهت ده بی ببوورن که وشهی دیتن ده کار ده که ین، چونکه ته و نه خوشییه سامال تاریکییه. کویره پیاو به روونی گوتبووی کهرهنگیکی خهستی یه کسوامه سپی دهبینی، دیسانیش دهبی سهبارهت بهده کار کردنی وشهی دیتن ببوورن. ده لینی به چاوی ئاوه له نيو دهرياي شيردا مهله ده كا. ئامۆرۆزىسى سپى جگه لهوهى له روانگهىوشهناسىيەوه دژایه تی مانایی هه یه، به لایه نی دهمارناسیشه وه هه رنه گو نجاوه، چونکه میشک ناتوانی بیچم و وینه و رهنگه راستهقینه کان بینیته بهر زهینی، به واتهیه کی تر ههر بهم شیوهیه ناتوانی لـه سـپیاییدا بالبگرێ، سپیایه کی بێ سنوور وه ک تابلۆیه کی سامال سپی به بێ نیسێ ورووناکی، به بێ رەنگ و وينە و رووكارى كە دىمەنى راستەقىنەرادەگويزن بۆ چاوى ساغ، ھەر چەنـدە لىـرەدا باسی چاوی ساغ دژوار ودوور له راستیش بی. دو کتور به و ناکامه گهیشت که که وتوته دالانیکی کلک پهریوی حهبهساو، به ناهومیدی سهریکی لهقانید و روانییهدهوروبهری. دهمیکه خيزاني له جيگايه خزيوه، زياتر وه ک خهون وهبيري ده هات که خيزاني بـ فر لاي هاتووه و سهري رامووسيوه و شهوباشي لـي كـردووه و جيّي هيشتووه، ولات بـيدهنگ بـوو، هيشـتا کتیبه کان به پرشوبلاوی له سهر میزی موتالا خویان دهنواند، به خوی گوت ئهوه چیهو لهپر ترس هه لیگرت، ههر دهم ده تگوت خهریکه کویر بنی، پشووی برده وه به رخوی و چاوه ری جیّی خوّیان، قهوما. لهپیشدا زانی که ناتوانی دهسته کانی ببینی، ئه و دهم تیگهیشت که کو پر يو و ه.

نهخوشیی ئه و کچه ی چاویلکه ی رهشی له چاودا بوو، شتیکی سووک و ساکار بوو، پیلووی به حال ماسی بوون و سوور هه لگه رابوون که له ماوه یه کی که مدا به قه تره چاره یان

ده هات و چاک ده بوونه وه. دو کتورگو تبووی هه تا چه نید روزان ده بی ته نیا کاتی خه و چاویلکه دابنی. لهمیر سال بوو ئهو شوخییهی چهندپات ده کردهوه، تهنانهت ده توانین وای دابنین كه ئهم گالته يه پشتاو پشت له چاو پزيشكيكه وه گويزه گويزي پيكرابوو، به لام هه رچى بي قسه یه کی به تام و خوی بوو، هه ر که دو کتور وای ده گوت بزه ی دهنیشته سه رلیوی و نه خوشیش به دمیهوه پیده کهنی، جا ئهم جارهیان ههر به راستی جینی خوی بوو، چونکه کچهددانی ده تگوت مروارین و دهشیزانی بیاننویننی. ههر مروّڤیککی گومانـداریئاسـایی کـه زانیاری له بابهت کهلین و قوژبنی ژیانی ئهو ژنهوه ههبی، بههوی دوورهپهریزی یان به بونهی تیشکانی له ئه ژماربه ده ری، به ته و سه وه بزه ی شیرینی ده باته و ه سه ر فیل و فرتی ئاکاری، به لام ئەوەھەلۆيستىكى نابەھەق و نەفامانەيە، چونكە ھەر لەو كاتەوە كەمىرمنالىنكى جوانكىلە بوو، ئەو واژەيەى ئىستا بىخ جىنيە، يانى لەوزەمانى راكە داھاتووى پرىسكەى كتىبىنكى نەكراوە بـوو و هیشتاسه رنجی که سی بو کردنه و هی رانه کیشابو و، ئه و بزه پیهی هه ر له سه رلیو بو و. به واته یه کی ساكار ده كرى ئەو ژنه بە خۆفرۇش بزانين، بەلام پنچو گەوەى رايەللەى پەيوەندى كۆمەلايەتىي سهردهمي باس کراو، چشهو بي و چ روز، چ ئهستووني بي و چ ئاسۆيي، ئيمه لـه داوهرييـه کي به په له و شیّلگیر، یانی شیّتییه ک که به هوّی بروا به خوّ بوونیّکی له رادهبهدهر رهنگه هـهرگیز له چنگی رزگاریمان نهبی، دهگیریتهوه. رهنگه رادهو بارستایی پهله ههوری ژونوومان لهبهر چاو بی، به لام زور بی جیه بیتوو دره وشانه وه ی پریشک و دلوپی سه رگه ردانی ئاومان له حهواداله گهل خوایه کی یونانی لی تیک بچی و له سهر نهزانیمان سوور بین. بی شک ئهو ژنه به پوول خۆ دەفرۆشىي، ئەو مەبەستەي كە رىگا دەدا ئىمەبە بىي ھەلسەنگاندىنى لايەنـەكانى تىر بـە جندهی بزانین، به لام وا باشه ئهوراسته قینه ش بزانین که ئهو ته نیا له گه ل که سی جووت ده بی که کهیفی لیمیبی و به بروای ئیمه ئه و جیاوازییه بنه ره تیبه ده بی نهم له و تاقمه هه الاویری. ئه ویش چهشنی ههر ئادهمیزادیکی ئاسایی ئیش و کاریکیههیه و وه ک ههموان له ماوهی حهسانهوهی خوی چیژ و به هره و هرده گری و پیداویستیه کانی دابین ده کا. بیتو و نه مانهه وی که مترله و هی که ههیه باسی بکهین له ئاخریدا به مانایه کی بهربلاو ده لینین ئه و جوّره ی دلی ده یه هوی رايدهبويرێ و تهواو به مهيلي خوٚي تام له ژيانيدهچێژێ.

تاریکان بوو که له مه ته ب و ه ده رکه و ت. چاویلکه که ی دانه نا، چراکانی شه قام به تایبه ت ئه وانی پرشوق ئازاریان ده دا. چوویه ده واخانه یه که ه تا ئه و قه تره یه ی دو کتور بوی نووسیبوو بیکری، ته مای گرت گوی نه داته قسه ی شاگردی ده وافروشه که که گوتی چه نده حه یفه

چاوی جوانت ليي ون بكا چاويلكه، ئهو قسهيه له زمان شاگرد دهوافرو شيكهوهنه ک تـهنيا زور بي شهرمانه بوو، به لکوو به خويدا شکاندهوه، چونکهوه يدهزاني چاويلکهي رهش جه غزيکي كێشەرى پر له نەھێنى له سەرروخسارى دەرەخسێنێ و بۆى ھەيە سرنجى ئەو پياوانــه راكێشــێ كەبەلايا تىدەپەرن و ئەويش دەتوانىي ولامىكى بەجىيان بداتەوە، بەلامئەورۇ پياويىك چاوهروانی بوو، دهیهویست سهروبهری ئهو دیداره ناکامی باشی ههبی. ئهو پیاوهی بوی دەچووە كەلىنى، كۆنە دۆستى بووو كاتىي دەيگوت چاويلكەي دانانىي دالىي نەدىشا، جگە لهوهش خوّ هيٚشتادوکتور ئيزني داناني نهدابوو، ويدهچوو ئهو پياوهش دڵي پێي خوٚش بيّو بهو ئاكاره له ژناني تري به زياتر دههاته بهرچاو. كچه له دهواخانههاته دهر و تاكسييهكي بانگ هیشت و نیشانی هو تیله کهی دایه. لهسهنده لیدا پالی دایهوه و ههر له ئیستاوه زاری پر بوو له ئاو، ههستی گهرمی ماچ و به خووه گوشین و له کو تاییدا به جی مانی به ماندوویی وخوشحالی له دهماري گهرا، پهنا به خودا ده ليني ده يانهه وي له ناوربازييه کي سهير و سهرسو رهينه را له داری خاچی دهن. که وایه هو گهلیکی زورمان به دهستهوه یه که بهم ناکامه بگهین بیتوو پیاوه که ئهرکی خوی بی ئهملا و ئهولا بهریوه بهری، ههمیشه له پیشدا دووبهرامبهری ئهوهی وه گیری ده کهوی، وهدهستی دینی، تهواو لهو بیرانهراچوو بوو، بی گومان چونکه تازه مزهی پاداشی زه حمه ته کانم مزه ی خوم به رمه سه ری.

بهر لهوه ی بگاته شوینی ژوان به شوفیر تاکسیه که ی گوت رایگره،دابه زی و تیکه لاوی شه پولی ئه و خه لکه بوو که ده په پینه وه . ده تگوت ده په پیست ئه وان بی هیچ ناسیاویه ک و بی هیچ نیشانه په ک له شهرم و گوناه له ته ک خویانا بیبه ن. زور ئاسایی له هو تیل وه ژوور که و و و و به ره و شوینی رابوار دن بزووت. ئیستیک زووتر ها تبوو، بویه ده بو و چاوه پی بی زه مانی دیدار به وردی دیاری کرابوو. داوای خوار دنه وه ی کرد و ده سته و به جی پییدا کرد، چاوی له که س نه ده کرد، چونکه پیی خوش نه بوو ئه ویان له گه ل خوفر و شیکی جلفی داوباز لی تیک بچی. پاش ماوه په ک وه کوو جیهانگه ردیکی که له دیداری مووزه خانان گه پاییته وه و بو حه سانه و پاش ماوه په ک وه کوو جیهانگه ردیکی که له دیداری مووزه خانان گه پاییته وه و بو حه سانه و به ره و هو ده که ی بیزوی، به ره و ئاسانسور هه نگاوی نا. توبلینی هیشتاش که سی هه بی ئه و مه به مه به به نه و مه به نه و که شه کردنا هه میشه تووشی ته نگ و خه له مه دیت. به لام به خت هه موو کات وه ها له گه ل گوناه و کردنا هه میشه تووشی ته نگ و چه له مه دیت. به لام به خت هه موو کات وه ها له گه ل گوناه و لاری جووته که به رله و می بگاته ئاسانسور ده رگای کرایه وه. دو و میوان، جووتیکی پیر

وهده رکه و تن، ئه و سوار بوو، دو گمه ی نهومی سینی لیندا، ژوماره ی سیسه ت و دوازده چاوه نواری بوو، به لین خویه تی، به پاریزه وه له ده رگای دا، چاره گیک دواتر ده ینالاند، سه ری هه ژده ده قیقان چه ند و شهیه کی ده در کاند که له کانیاوی روحی هه لاه قولین، دوای بیست ده قیقان له خو بووه، پاشی بیست و یه ک ده قیقه خوشیه ک له شی ته نییه وه، دوای بیست و دوو ده قیقه شاد و شه که ت گوتی هه موو شتی به سپی ده بینم.

کویری

داسه کنی که پۆلیس شووه کهی هیناوه ته وه مال، کاتیک کابرابه گریان خوّی خسته ئامیزی و ئه وه ی ناگامان لییه بوّی گیرایه وه، تازه زانی تووشی چ به لایه ک هاتووه.

پۆلىس كىژى چاوىلكە لە چاوىشى بردەوە مالى دايك و باوكى، بەلامسەيرى خۆش ئەو حال و دیمهنه بوو که تنیدا کویر ببوو، ژنیکی رووتو قووت که له هو تیلدا ده یقیژاند و جهرگ و دلی میوانه کانی بهرده داوه وپیاوه کهش به پهله دوولینگه کهی ههالده کیشاوه که خيرا دەرباز بين، به كورتى ئەم دىمەنە لە رادەي تالىي و ناخۇشى كارەساتەكەي كەمدەكردەوە. کیژی کویر که لهبهر پرتهوبۆلهی ویشکه سۆفییه ریاباز و بهرواللهت داوین پاکهکان شهرمی يندادههات، ههستنكي كه له گهل ئهويننكي فرۆشىيى يه كترى دەخوينىدەوه، كاتنىك تنگەيشت کویرییه کهی ناکامی تازه سهرهه لداو و چاوه روان نه کراوی جووت بوون و کاو وه رگرتن نیه پر به گهرووی قیژاندی، به لام نهویرا له چنگ چهرخی چه پگهرد و زولم وزوری زهمان بیته سكالا، چونكه زور بي شهرمانه و به بي ئهوهى ريكاى بدهن جله كانى به جوانى بكاتهوه بهرى پيليان گرت و به پالهپهستو لههوتيليان وهدهرنا. پوليس به راويژيكي ئه گهر بي ئهدهبانه نه ها تباحیسابی، ده کرا به ته وسمان زانیبا، پاش ئه وه ی نیشانیی لی وه رگرت ده یهه ویست بزانی داخوا كريى تاكسي پييه يان نا و ليي روون كردهوهكه دهولهت بـ فر هه لـ كهوت و بابـه تـي ئـاوا پوول نادا، ههلبهت قسهی خومانبی دابیکی خراپ و دووره مهنتیق نیه، چونکه ئهو ژنانه لهو تاقمهبهرچاوهن که مالیاتی داهاتی کردهوهی دزیویان نادهن. به مانای حالی بوون سهریکی لهقاند، به لام چونکه کویر بوو، بیهیننه بهرچاو، به خوّی گوت رهنگه پولیس تینه گهیشتبی و زور به نەرمى گوتى بەلىي پوولىم پىيەو پاشان لەبەر خۆيەوە گوتى خۆزگە پىيمنەبوايە، ئەو وشانە رەنگە لەروانگەي ئىممەوە بىھ سىمىر خىق بنىوىنىن، بىەلام بىتىوو ھىمزاران پىيچ و گىموەيزەيىنى ئادەمىزاد كە رېگايەكى راستى تېدا بەدى ناكرى بېنىنە بەرچاو، لەماناى ئەو واژانە حالىي دەبىن، مهبهستی ئهوه بوو که ئاخر و ئاقیبهتی داوین پیسی و بینامووسی ئهوه یه. به دایکی گوتبوو بـۆ شيوى شهوناچيتهوه مال و كهچي ئيستا تهنانهت له باوكيشي زووتر گهيشتبوّوه.

حالی دو کتور جیاواز بوو، نه ک ته نیا به و هویه که کاتی کویر بوون له ماله وه بوو، به لکوو چونکه پزیشک بوو نهیده ویست چه شنی ئه و که سانه ی ته نیا کاتی ژان و ئیش ده که و نه بیری له شیان، به داماوی سه ری بو ناهو میدی نه وی کا. ته نانه ت له م لی قه و ماوی و په ریشان حالیه دا، له و شه و په روش و ناخوشیه دا، هیستاش ده یتوانی ئه وه ی هو میر له ئیلیا دا نووسیویه تی بینیته وه یاد، به رزترین شیعری که تا ئیستا سه باره ت به مه رگ و کویره وه ری هو نراوه ته وه،

دو کتوریکسهدان پیاو دینی، هه لبهت جاری نابی زور له سهر ئه و کو ته په و ژوماره و رادهی باس كراو برؤين، ئەوەمان لە دوايەدا بۆ روون دەبيتەوە كەئيمە تەنيا چۆنيەتىمان لەبـەر چـاوە. دلخوشی خوی داوه و به ئهسپایی لهجینگاوبان خزا و خیزانی دووخهو نه کرد، لهو کاته دا ژنه کهی له نیوان خهو و بیداریدا چهند جاریک دمی تهقاند و له باوهشیدا ماتهی هه لگرت. چەند سەعاتیک نەخەوت و جارجارە كە ویژینگی دەدا لەبەر شەكەتىيانبوو. ئارەزووى دەكرد ههرگیز رۆژ نهبیتهوه، ههتا ئهو کهسهی کاریچارهسهری چاوی خهالک بـوو ناچـار نـهبێ بلـێ من كوير بووم، به لام لهسهر ئهو حاله شررا تامه زروّى ئه نگووتني خور بـوو، به لـي ئـهوه تـهواو ئەمرستەيەيە كە لە مىشكىدا خولى دەخوارد، ئەنگووتنى خۆر و دەزانىي كەئىتر نايبىنىي. ھەر بەراستى چاوپزىشكى كوير بەكەلكى كەس نەدەھات،بەلام ئەو ئەركەي لـە سەرشـان بـوو كـە بهرپرسانی وهزاره تی تهندروستی ئاگادار و وریا بکاتهوه و به ئاشکرایی بلّی رهنگه ئه و وهزعه بيّ ئەملا وئەولا ببيّته كارەساتىكى گشتىي، جۆرىنىك كويىرى نەناسىراو سەرىھەللىداو، و وا ويده چي خه لک له يه کتري ده گرنهوه و به رواله تيش هيچنيشانه يه ک به دي ناکري، هه ر وه ک ئهم مهبهسته له بابهت کابراکویره کهی چوو بوو بو مهتهب به ناشکرایی سهلمابوو، یان هـهر وه ک لهسـهر خویشـی سـوورببووه. لـه چـاوی ئـهو دوو کهسـهدا نـه نیزیـکبـینی و نەرەشكەوپىشكە بەدى نەدەكرا، ھەر بۆيە تەنانەت پىويستيان بەچاويلكەش نەبوو. ئـەو چاوانـەى تازه نهیاندهبینی، ئهو چاوانهی تهواوکویر ببوون، به روالهت ساغ دههاتنه بـهرچاو و هـیچ زهده و نوقسانیکیاننهبوو. ئهو موعایهنه دوور و دریژهی کویرهپیاوی هینایهوه بیر و هاتهوهبهر زهینی که تهواوی بهشه کانی چاوی به حالودووبه لاش ته غهورنه ببوون و ئهوه نه ک ته نیا بـ و پیـاویکی سي و هشت سالانه، به لکووته نانهت بو هي لاو تريش بي وينه بوو. به خوى گوت به پيچهوانـهي ئاقلەكە ئەو پياوە كوير بىي و بى تاويىك فەرامۆشىي كىرد كىە خۆشىي كىويىر بووە،سىەيرە كىە هيندي كهس خيرا خويان له بير ده چيته وه، به لام ئه وهمه به ستيكي تازه نيه بـه مـه رجي كـه لامي هؤمير به هيندي ئيروئهويوهبينينهوه ياد.

که خیزانی له خهو ههستا نهو خوّی کرده خهو. ههستی بهرامووسانی ئارامی نیّوچاوانی کرد، ده تگوت نایههوی میرده کهی له خهوکا، ره نگه له دلّی خوّیدا گوتبیّتی بهسته زمانه هه تا قووقه ی که له بابی به یانی دانیشتووه و له باره ی نه خوّشیی سهیر و سهمه ره ی ئه و کویّره بی نه نوایه دا مو تالای کردووه. دو کتوّر که ته نیا مایه وه ده تگوت دوّلپایه ک خوّی خستو ته سهرسینگی و چنگی خستو ته کونه تفنکی و چاوی ده کولّی و ده یخنکینی، هه ناسه یه کی ساردی

كيشا و لي گهرا دوو دلوّپ فرميسكله چاوي هه لقولن و به لاجانگيدا سهره و خوار بن، به خوی گوت رەنگەسىپى بىخ، لىرەدا كەوتەوە يادى قسەي ھىنىدى لە نەخۆشەكانى كە پنیان ده گوت دو کتور لام وایه خهریکه کویر بم، تازه ترسی قورس و گرانی نه وانی هه ست پێده کرد. له ئاشپەزخانەوە دەنگى قاپوقاچاغان دەھات،ھەربىنا خێـزانى سەرانسـوێى بكـا و بزاني ههستاوه يان نا، وهختي وهيهاتبوو برۆنه نهخۆشخانه. به پاريزهوه ههستا و به دهسته كوته جله كانى دۆزىيەو، و خيرا له بەرى كردن، پاشان چووه پيشاو. رووى له لايه كى كرد كه دەيزانى ئاوينە لەوييە، ئەم جارەيان نەيپرسى چ قەماوە، نەيگوتبازگە و دەرووى مىشك بە هەزار و يەک ھۆ تووشى رى لىخگىران دەبىي،تەنيا دەستى كىشا ھەتا پەنجەي بگاتــە ئاوىنەكــە، دەيىزانى كە وينەكەي لەئاوينەوە تىلى ھەللەروانى، وينەكەي ئەوى دەدىت و ئەو ئەمى نه ده دیت. هه ستی کرد خیزانی وه ژوور که وت، ئی، هه ستاوی، ولامی داوه به لی، له په نای راوهستا، بهیانیت باش خوّشهویسته کهم، گهلیّ سالٌ دوایزهماوهند هیّشتاش وشـهی پـرمیهر و خۆشەويسىتىيان لىـ زارىنەدەكـەوت، پاشـان وەكـوو ئـەوەي ھـەردووكيان خـەريكى شانؤگیرانیک بن و ئیستا نورهی پیاوه که بی گوتی، من لام وا نیـه هینـدهش بـه خیـر بی،چـاوم تووشي نوقساني هاتووه. ژنه تهنيا سرنجي كهوته سهر ئاخرينقسهي، گوتي دا با بزانم، به وردى له چاوه كانى راما، من كه هيچ شتێكنابينم، زور به روونى ئهو وتهيه هي ئهو نهبوو و له دەقى شانۇنامەكەداقەرار وا بوو ميردەكەي بيلىي نەك ئەو، بەلام پياوەكە تەنيا وتى نابينم ودریژهی دا رهنگه له نهخوشه کهی دوینیم گرتبیتهوه. ژنی پزیشکانیش بهتیپه ربوونی زهمان و پهیدا بوونی گهرم و گوړی هیندیک له کاریمیرده کانیان حالیی دهبن و ئهو ژنهش که لهته ک شـووهکهیا هـاودل وهاوزمـان بـوو ئهوهنـدهی لـێدهزانی کـه کـویری نهخوشـییهک نیـه که سبیگریته وه، شتیک نیه له چاوی کویره وه بپهری و نوقسانی بداته چاوی ساغ، به لکوو گيروگرفتيکه له نيوان مروّڤ و ئهو چاوانهي پييانهوه لهدايک بووه. ههر چونيـک بـي دوکتـوّر دەبىي تەواو ئاگاى لە چۆنيەتىدەربرينى را و بۆچوونەكانى بىي، ھەر بۆيە لە زانكۆش سەبارەت بهممهبهستانه به وردی رایدینن، به لام ئهم پزیشکه جگه لهوهی که پییلی دهنی کویر بـووه، بـه ئاشكراش دەلىي كە ئەو نەخۆشىيەى گرتۆتەوە،جا خىزانى ھەر چەندەشى لىيبزانى كوا دەتوانىي گومان بهریته بهروته کانی. که وایه زۆر به هاسانی دهرده کهوی که ئهو ژنه بیچارهیه لهبهرامبهر ئەو بەلگە حاشا ھەلنەگرەدا وەكوو ھەموو ژنيكىي ئاسايى تىر كەھەللبەت ھەتا ئىپىرە دوانيان دهناسین، دهجوولیّتهوه و میرده کهی ده گریته نامیّزی و به خوّیهوه ده کوشیّ و دهیلاویّنیتهوه، به

گریانه وه پرسی ئیستا چ بکه ین، ده بی خه به ر بده ین به کاربه دهستانی به رپرسیار، ئه وه له هه موو شتی پیویستتره، ئه گه ر ئه و نه خوشییه مه ترسیی گر تنه وه گشتی له دوا بی ده بی خیرا ده س به کار بن، خیزانی په نای برده به ر دواتیشکی هیوا و شیلگیرانه گوتی هه تا ئیستا که س نه ببیستووه خه لک نه خوشیی کویری بگریته وه، بو چما که س تا ئیستا پیسی شک دیست که سی له خووه کویر بووبی، به لام تا ئیستا خو لانی کهم دووکه س تووش به وون. تازه ئه و قسه یه ی له زاری ده روه ری پالی به خیزانییه وه نا و خوشی کشایه وه، دوور که وه مالی گورا. بریک به تووره یی پالی به خیزانییه وه نا و خوشی کشایه وه، دوور که وه هه ی له و که ره، چه ند دو کتوریکی نه فامم، تازه موه بیرم دیته وه، به دریژایی ئه و شی له په نات به وم، باشتر وا بوو له ژووریکی دیکه دا خه و تبام و ده رگاشم پیوه دابا، تکایه ده س هه لگره، ئه وه ی ده بین ده بین ده بین و تلاسکه به ستی و سه ره نگری بی. ده تهه وی به کویره کویره به دوای رینوینی ته له یفووندا بگه ری و تلاسکه به ستی و سه ره نگری بی. ده تهه وی منیش هه روا دانیشم و چاوم لیت بی یان خوم له حه وت کوناندا حه شارده م بو ئه وه ی نه گرمه وه. گه ره و گوتی وه ره خوشه و یسته که م.

هیشتا بهری به یانی بوو که دوکتور به پیداگری خیزانی قاوه یه ک ونانیکی برشته ی خوارد، ده و توانین بیهینینه بهرچاو که چهنده به بهام وخوی خواردی، ماوه زور بوو بو ئهوه ی په یوه ندی بکهن به کاربه دهستانی ده ق نه شکاوی بی خه یالی پشتی میزان، به ههموولی کدانه وه یه کی مه نتیقی ده بوو ههر چی زوور تر راسته و خو راپورتی ئه م گهیشتبایه دهستی یه کیک له بهرپرسانی ده و و زاره تی ته ندروستی، به لام هه و خیرا په شیمان بوه وه، چونک تیگه پشت بیت و خی و و کوو دو کتوریک بناسینی که ده یههوی مهبه ستیکی گرینگ به بهرپرسانی سه ده و کوو دو کتوریک بناسینی که ده یههوی مهبه ستیکی گرینگ به به بهرپرسانی سه ده و رابگه یه نیزاندی کارمه ندیکی ئاسایی که ته له یفوونچی به هه زار پاړانه وه و لالانه و به په یوه ندی که نیواندا گری داون حالی بکا،مونشی ده بوو و زور به وردی مهبه ته کهی وه ربگر تایه دو کتوریکی ده روونه که چونیسه تی رووداوه که ئاگادار کردبا، زور روونه که هیچ به ینین دو کتوریکی ده و به تا ماه ده نیه و به تا مهبه ته که دو کتوریکی له پو به تینی که به تولیم و هه تا مهبه سته که نه در کین کاریک بروا بکه م قه ی ناکا، به لام منیش مل که چی ری و شوینیکم و هه تا مهبه سته که نه در کین کاریک به به ده سانیه، نه هینیه، خو مهبه ستی نه هینی به ته له یفوون باس ناکری، باشتروایه خوتان بینه ئیره، ناتوانم له مال ده رکهوم، مهبه ستت ئه و یه نه ته له یفوون باس ناکری، باشتروایه خوتان بینه ئیره، ناتوانم له مال ده رکهوم، مهبه ستت ئه وه یه نه خوشه کویره تاویکی راما و گوتی به لای ناتوانم له مال ده رکهوم، مهبه ستت ئه وه یه نه خوشه که خویره تاویکی راما و گوتی به لای ناتوانم له مال ده رکهوم، مهبه ستت نه وه یه نه ناکری دو تاویکی راما و گوتی به لای ناتوانم له مال ده رکهوم، مهبه ستت نه و به ناکری دو تاویکی دو راما و گوتی به لای ناکری دو تاویکی دو راما و گوتی به لای ناکری دو تاویکی دو راما و گوتی به لای دو که دو تاویکی دو راما و گوتی به به دو خور دو توری دو تو دو تاویکی دو راما و گوتی به به دو خور دو توری دو توری دو توری دو تاویکی دو تاور به به دو تاور دو توری دوری دو توری دو توری دو توری دو توری دوری دو توری دو توری دو توری دو توری دوری دوری دوری دو توری دوری دو توری دو توری دو توری دوری

نه خوشم. مونشييه كه جهفه نگيكي ليندا، جاكه وايه باشتره خهبه ربده ي دوكتوريك بيته لات،دوکتۆریکی راستی، که یفی بهو قسه بی تامهی خنوی ساز بوو و گزشی تهله یفوونه که ی دانایهوه. کردهوهی دزیوی ئهو خویرییهپیاوه وه کمستیک له دمی دو کتور بدری وا بوو. تاویک پی چوو تا هیندیک هاتهوهسه رخو و ئهو ئاکاره ناحه زهی بو ژنه کهی گیراوه. پاشان وه ک ئـهوهېمهبهسـتێکي نـوێي دوزيبێتـهوه کـه دهبـوو زور پێشـتر زانيبـاي، بـه خهمهوهلهبـهر خۆيەوە گوتى ئەوەش تۆرەمەي بنيادەم. خەرىك بوو ناھومىدانەبپرسى ئىستا چ كەردەن، كە تنگهیشت تا ئیستا ههلی به فیرو داوه وباشترین رینگا بو راگهیاندنی ئهو مهبهسته دواندنی سەرۆكى ئەو بەشەينەخۆشخانەيە كە خـۆى كـارى تىـدا دەكـا، وتوويىرى دوو پزىشك بـە بیّبه رگر و لهمپه ر، لیّی گهری با ئهو به رپرسایه تی وه گهر خستنی ریّ وشوینی ئیداری وه ئه ستو بگري. خيزاني ژومارهي نهخوشخانهي بـوگرت. هـهر كـه ولاميان دايـهوه خـوي ناساند و خيراخيرا گوتي باشم،سپاس، بينشک بهرپرسي نهخوش وهرگرتن پرسيبووي دوکتور چۆنى،تەنانەت لە ئەلكەي مردنىشا ھەر دەللىين باشىن، بەوەي دەللىن خۆ لە خۆنەكردنەوە، به دیها تیکی که تهنیا تایبه تی ئینسانه. کاتیک سهرؤک گؤشی ده س دایه گوتی ده ی، فهرموو، چ خەبەرە، چاوپزیشک پرسی تەنیای،كەس قسەكانمان نابیستى، لە بەرپرسىي نـەخۆش وەرگـرتن دلنیا به، ئەوخاتوونە كارى گرینگترى له گوىزدانه وتوویژى چاوپزیشكیى هەپـه وسـەرەراى ئەوانەش تەنيا ھۆگرىپى بە نەخۆشىپى ژنانەوەيە. راپۆرتىدوكتۆر زۆر كورت بوو، بە بىي كۆبـە و پهراويز، به راويژيكي زانستي ودوور له ئيحساس، كه له مروٚڤيكي خاوهني ئهم دهرده نەدەكالايەوە وسەرۆكى خستە سەرسورمان، پرسى بەراستى كويرى، ھەر كويركوير،بـە ھەر حالٌ رەنگە ھەلكەوتىك بووبى و بە ماناى تەواو لىي گرتنەوەيـەكـلـە مابـەينا نـەبووبى، راسـتە، ئەوە نابىتە ھۆى ئەوە كە من گرتوومەتەوە،بەلام خۆ مەبەستەكە ئاوا نيە كە ھەر كامىكمان لە مالْــى خۆمـان كويربـووبين و يــهكترمان نــهديتبين، ئــهو پيــاوه كــوير ببــوو كــه هاتــه لام و مــن دوای چەند سەعاتیک کویر بووم، چۆن ئەو پیاوه بدۆزینەوه، لە مەتەب ناو ونیشانیم ھەیە، ھەر ئيستا يه کيک دهنيرمه ئهويندهري دو کتور، به لري باشه،هه لبهت هاو کاريک، به بروای ئيـوه ئـهو مهبهسته به وهزاره تخانه رانه گهیهنین، جاری بری زوویه، بیر له و ترسه بکه وه که وهها ههوالیّک ده یخاته دلّی خهالک، ئینسان باللی لینده روی، کویری و لین گرتنه وه، خومردنیش لیٰ گرتنهوهی نیه به لام ههموومان دهمرین، زور باشه تو ههر لهمال دانیشه تا من بزانم چ ده کهم، پاشان به دواتا دهنیرم، دهمههوی موعایه نه بکهم، ئهوه ت له بیر بی که کویر بوونی من

ئاكامىموعايەنەى كويريخى دىكەيە، ناكرى دلنيا بين، لانى كەم نىشانەكانى ھۆو ھۆكار بە دەستەوەن، بى گومان، بەلام ئىستا بىق سەلماندنى ئەومەبەستە زوويە، دوو ھەللىكەوتى جياجيا پەيوەندىيەكى ئەوتۆيان نيە،مەگين تا ئىستا چەند كەسى دىكە بە دەردى ئىمە چووبن، لىت حالىم،بەلام دەبى خۆمان لە پىش بىنى و گومانى نابەجى و ھىوابرانە بپارىزىن،زۆرسپاس، خىرا ئاگادارت دەكەمەوە، خواحافىز.

نیوسه عات دواتر که به یارمه تی خیزانی زور ناشیانه ریشی تاشی، ته له یفوون زهنگی لیندا. دیسانیش سەرۆک بوو، بەلام ئەمجارەیانراویژی گۆرابوو، کوریکی میرمنال لیرەیە کـه دەلــێ له پرێ کوێر بووم،همهموو شتێک به سپي دهبينێ، دايکي دهڵێ دوێنێ هاتوته مهتهبي ئێوه،کوړه چاوی چهپی خێله، بهڵێ، جاکه وايه خۆيـهتی، ورده ورده خهريکهنيگـهران دهبم، بەراستى بارودۆخەكە بەرەو تالىيە، چۆنە وەزارەتخانەئاگادار كەين، بەلدى، ھەلبەت، ھەر ئىستا تەلەيفوون دەكەم بۆ سەرۆكىنەخۇشخانە. سىي سەعات دواتىر كە دوكتۆر و خيزانى لە بيّدهنگيداخهريكي نيوهړۆ كردن بوون و له راستيدا ئهو لهو پله گۆشتانهنووسابوو كـه ژنهكـهى بۆی بریبوو، دیسانهوه تەلەيفوون زەنگى لىخدا،خېزانى چوو گۆشىيەكەي ھەلىگرت و خېرا گەراوە و گوتىي لەوەزارتخانەوە تۆيان دەوى. يارمەتىي دا ھەستىي و بچىتە ژوورى كار وولامىي تەلەيفوونە كە بداتەوە، وتوويژە كە كورت بوو. وەزارەتخانەناوى ئەو نەخۆشانەي دەويست که دو پننی چووبوونه مه ته به کهی، چاو پزیشک گوتی که ته واوی زانیارییه کی پیویستی له پەروەندەىنەخۆشەكاندا نووسيوە، ناو، تەمەن، چۆنيەتى زەماوەند، شۆل، نىشانىي مال، لە كۆتايىدا پىشنيارى كرد ويراى كاربەدەستە باوەرپىكراوەكانبچى بۆكۆ كردنـەوەيان، لەوبـەرى تهلهوه ولامه که کورت و پتهو بوو،پیویست ناکا، تهله یفوون گویزرایهوه بـ فر هیلایکی دیکه و دەنگىكى تر وتىئىوارە باش، وەزىر قسە دەكا، پىمخۆشە لە لايەن خىۆم و دەوللەتەوەئاڧەرىن بنیرم بو غیرهت و شهرافهتت، زور تکا ده کهم له مالده رمه کهون چونکه به پنی هه لویستی خيرای ئيوه ده توانين بهری ئه مقه يرانه بگرين و جه غزی له دهور بكيشين. هه ر چه ند ئه م رستانهرهسمی و به ئهدهبانه بوون، به لام بی گومان ده پـزانی کـه دهسـتوورن. گـوتی بـه چـاوان جهنابی وهزیر، به لام له وبه رهوه گؤشی ته له یفوونه که داند رابؤوه. چهند ده قیقه دواتر دیسانیش تهله یفوون زیراندی. سهروکی به شی چاوپزیشکی بوو، به ههناسه برکه و شیواوی گوتی ئيستاههواليان پيندام که راپۆرتى کوير بوونى دوو کهسى ديکهش دراوه تهپۆليس، ئهو دووه پۆلىس بوون، نا، پياوينک و ژنينک، پياوه له شهقامهاواري ده کرد کوير بووه و ژنهش له

هۆتێلێک، گۆيا لهگهڵ پياوێکا بووه،دهبێ بزانم ئهوانيش نهخۆشى من بوون يان نا، ناويان نازانى، باسىناوێک نههاتۆته گۆڕ، له وهزاره تخانهوه ههواڵيان پيێدام، دهيانههوێبچنه سهر پهروهنده کانى مهتهب، بۆته سهير تێکهولێکهيه ک، تازه دهزانى. دو کتور گۆشييه کهى دانا و دهستى برد بۆ چاوى، ههر وه ک بيههوێ لهبهلاى گهوره تريان بپارێزێ، پاشان زور به وه پهورى گوتى ماندووم،خێزانى گوتى ههوڵ بده توزێک بخهوى، ده تبهمه سهر جێگاوبانه کهت،بێ فايده يه، خهوم لێناکهوێ، خو ئێستا روٚژيش ئاوا نهبووه، بهڵکووههواڵێکى تازه پهيدا بوو.

چهمهدانه کهی هه تا بهر ده رگا برد و پیشنیاری یارمه تی شووه کهی که ده یگوت لیمی گه دی من هه لیده گرم برده و ه پاش، خو من شهل و گیرنیم و ده توانم ئه و کاره بکه م. پاشان چوونه دیوی دانیشتن و چاوه دی مانه وه. ده ستی یه کتریان گرتبوو و پیاوه که گوتی نازانین تا به که ی له یه کتر دوور ده بین، ژنه گوتی خوت به و فکرانه وه سه خله ت مه که.

کاته ژمیر یک چاوه ری بوون. که له زهنگی ده رگایان دا، ژنه ههستا وچوو کردییه وه، به لام که سی له پشت ده رگانه بوو. گۆشی زهنگی مالدیی ده سدایه و گوتی زور باشه، ئیستا دیینه

خوار. رووی له میرده کهی کردو گوتی له خواری چاوه رین، ده ستووریان پی داون به هیچ کلو جی نه یه نه نه وره وه وا دیاره وه زارتخانه هه ستی به مه ترسیی کردووه. با بروین. به ئاسانسور چوونه خواره وه، ژنه یارمه تی میرده کهی دا هه تا له چه ند پیپیلکه ی ئاخری به سلامه تی تیپه ربی و سواری ئوتومبیله که بیت، پاشان گه رایه وه بو چه مه دانه که و به ته نیایی هه لیگرت و پالی دایه نیونه خوش به ره که. ئاخرییه کهی خویشی سوار بو و و له ته نیشت میرده کهی دانیشت. لیخو ره که سه ری وه رسوو راند و ده نگی دا، به منیان گوتوه ته نیا ئه م به رم، ئیوه ده بی دابه زن. ژنه له سه ره خو گوتی ده بی منیش به رن. چونکه منیش هه رئیستا کویر بووه.

پیشنیاری خودی وهزیر بوو. نامانههوی بلین فکریکی تهواودروست بوو، به لام له زور بارانهوه بیریکی باش بوو، چ له روانگهی تهندروستی و کومه لایه تی و چ له بواری سیاسی. هه تا دۆزرانەو ەىھۆيەكانى ئەو نەخۆشىيە يان بە واتەيەكى بارىكتر دىترانەو ەى ماكەيدىوى سىپى، ئه و ناوه ی بیری باریکی کارناسیک له سهر ئهم کویرییه ی دانابو و، یان هه تا دیاری کرانی ماوه و مهودای دهرمان کردن وساز کردنی واکسیننیک که بتوانی به رگری له یه ل و ین هاویشتنی بكا،پيويست بوو تەواوى ئەو كەسانەي كوير بوون يان بە شيوەيەك تىكەلاوييان لە تەكيانا بووه، كۆ بكرينهوه و بخرينه ژير چاوهديرى وجهغزيان له دهور بـدرێ، چونكـه ئـهم مهبهسـته تهواو ئاشكرايه كه به پيهياساى ريازى وهها بابهت گهلي كهم و زور به شيوهى ئەندازەيى ھەلدەكشين و پەرە دەگرن. جەنابى وەزىر لەكۆتايىدا رستەيەكى لاتىنى ئاواى بە زاردا هاتبوو، مەبەست ئەوەپ. بـ پێــى داب و نــەريتێكى كــۆنىســەردەمى بلاوبوونــەوەى نه خوّشيي چاوقو لکه و زهرده ياو، ئه و پاپۆرانه ي گيروّده يان گومان لي کراوي نه خوّشيي چلک و کیم بوون،دهبوو چل روزان له دهریادا بمیننهوه و به زمانیکی ساکارتر تهواوی ئهوکهسانه تا راگه پهندراوی دوایی قهرهنتینه ده کران. خودی وهزیر رستهی هه تا راگه پهندراوی دوایسی به ئانقەست، بەلام بە شيوەيەكى تەوساوى بەزارادا ھات، چونكە شتيكى دىكەي بە بىرا نەھات و دواتر مەبەستى خۆىشى كردەوه. فەرقى نەدەكرد كە چىل رۆژ، چىل حەوتوو، چىل مانگ یانچل سال بیّ، نیّوکی قسه که ئهوه بوو که دهبیّ قهرهنتینه بن. سهروٚکیدهستهی پیێراگهیشتن و هیّمنایه تی که لهریوه به مهبهستی راگواستن وقهرهنتینه و چاوه دیری نه خوّشان هه لبریّرابوو گوتی ئیسته دهبی شوینیک بدوزینهوه بـ و راگـرتن و نیگادارییـان جـهنابی وهزیـر، وهزیریرسی کو یمان به دهسته وه یه، شیتخانه یه کی به تال که ته مای له سه رنه گیراوه، چه ند بنکه ی سه ربازی که به هۆی نوی کرانهوه ی ریخکخستنه و هی ریزه کانی سیا هه ر وا ماونه و ه، ساختو مانیکی روو له ته واو بوون که بن نوینگه ی که لوپه ل دانراوه و ته نانه ت فرو شگه یه کی گه وره که که س نازاني بۆچى خەرىكە كۆ كريتەوە، بە بىرواى ئىدوە كاميانلە ھەموان بە كەلكترە، بنكە سەربازىيەكان بۆ پاراستن باشترن، بەللى وايە، بەلام بى ئىرادىش نىن، بەربلاوى ئەو شوينانە ھەم ئاگادارىيى لەقەرەنتىنە كراوەكان ئەستەمتر دەكەن و ھەمىش پىر خەرجن، بەلسىخدەزانم، بەلام رەنگە بۆ فرۆشگەكە تووشى گێرە و كێشەي حقووقى بين،خۆ ناكرێ ياسا وەلا بندرێ، نوینگهی کهلوپهل چۆنه، جهنابی وهزیر لاموایه دهبی دهستی لیههالگرین، بـۆ، خاوهنانی پیشه سازی پنیان خوش نیه، چه ند میلیزنیان تیدا خه رج کردووه، که وایه هه رده مینیته وه شیتخانه که به لی جه نابی و هزیر، شیتخانه که زور باشه، که وایه هه رئه و شیتخانه یه دیاری بکه ین باشه، سه ره پای نه وه ش وادیاره باشترین پیداویستیشی هه یه، چونکه نه ته نیا دیواریان له دهور کیشاوه، به لاکوو کراوه ته دووبه ش، ده کری کویره کان له به شیکی دابین بکه ین و نه وانه ی مه ترسیی نالووده بوونیان هه یه له به شه که ی ترا، هه روه ها به شیکی ناوه ندیی به به تالی ده مینیته و و ده کری له ویوه نه و که سانه ی کویر ده بن به پی که ینه لای نه وانی تر، به لام ره نگه گرفتیک یفیدا بین، چ گرفتیک جه نابی وه زیر، نیمه ناچارین که سانیک بو هینان و بر دنیان دیاری بکه ین و گومانم هه یه که س خوازیاری نه و کاره بیت، لام وانیه پیویست بی جه نابی وه زیر، چون، دانیا بن که سیک گومانی نه و نه خوشیه ی لی بکری دره نگ یا زوو کویر ده بی و نه وانه ی حوی ساغن ره پالی ده نین، به لی راست ده که ی، که وا بووریکا ناده ن هه رکویریک به مه یلی خوی شوین بگویزیته وه، وا دیاره بیر تان له هه موو شتیک کردو ته وه، سیاس، که وایه جه نابی وه زیر شوین به نیز نده ده رمون ده سیاس، که وایه جه نابی وه زیر بین نین ده دره ون ده سیاس، که وایه جه نابی وه زیر بین نین ده ده دره ون ده دره ون ده سیاس، که وایه جه نابی وه زیر بین ندن ده دره ون ده دره ون ده سیاس، که وایه جه نابی وه زیر شوین بگویزیته وه ده ده سه کاربین، به لی به ده سه لاتی ته واوه وه.

دهسته ی هه آبر براو زور به باشی و خیرایی که و ته کار. به رله روز ئاوا بوون ته واوی کویره ناسراوه کان و ئه و که سانه ی مه ترسیی ئالووده بوونیان لی ده کرا کو کرانه وه ، یه که م که سانیک که راگویزرانه شیتخانه چوله که دو کتور و خیزانی بوون. سه رباز له وی ئیشکیان ده کیشا. ده روازه که هه ر ئه وه نده کرایه وه که ئه م دووه تیوه بچن و پییدارابرن، پاشان خیرا داخرایه وه له ده روازه وه هه تا ده گرایه وه که ئه م دووه تیوه به تینکی ئه ستووریان له جیاتی ده سگیره رایه ل کردبوو، گرووبانه که گوتی بریک به لای ده سته راستا برون تا ده گه نه په تیک ، بیگرن و یه کراست بچنه پیش هه تا ده گه نه پلیکانه کان ته نیا شه ش پلیکانه. له ژووره وه په ته که ده بوو به لای ده و لو لو، یه کیان ده چوو بو لای چه پ و ئه وی تر بو لای راست، گرووبانه که هه رای کرد برون بو لای راست. ژنه که چه مه دانی که یه دوای خویا ره کیش ده کرد، شوه که ی برده نیزیک ترین و ژووری که له ده رگاوه دوور نه بی هیوه که ته سک و دریژوو که بوو، چه شنی به شیکمی کونه نه خوشخانه یه ک و دوو ریز ته ختی بوری ره نگ په پیو پالیان و یک دابوو. روو ته ختیی و په توو نه خوشخانه یه ک و دوو ریز ته ختی بوری ره نگ په په و ده وروبه رانه دا بگیرم. ساختومانه که چه ند ته ختیکی دانا و گوتی لیره دانیشه، ده پوم چاویک به و ده وروبه رانه دا بگیرم. ساختومانه که چه ند به شی دیکهی پرله ری په وی باریک و دریژ، هیوده گه لی که ره نگه هی دو کتوران بووبن به شی دیکهی پرله ری په وی باریک و دریژ، هیوده گه لی که ره نگه هی دو کتوران بووبن به شی دیکهی و به وی په وی په به بوه و پیشتخانه یه ک که هیشتاش بونی به ره ماوی برشاوی برشاوی

لیّدههات، ژووریکی شیّو خواردنی پر له میّزی ناقر لای کانزایی، سیّ هوّده ی بچووک که له دامینه و به بلیندایی دووگهزان رووکیشی نهرمیان لی درابوو و بو سهرتریش به چیّوپه موّداپوّشرابوون خوّیان ده نواند. له پشتی ساختومانه که حهوشه یه کی ویرانی پر له داری روو ته کهی بی خزمه تی تیکولگراو ده هاتنه به رچاو. پر بوو له زبلوزال، ده تگوت که لاوه یه ژنه کهی گه پایهوه ژوور، له دوّلابیه کی نیوه تاکا قوّلبه ستی تاییه تی شیّتانی به چاو ئه نگاوت. که هاتهوه لای میرده کهی گوتی ده زانی ئیّمه یان هیّناوه ته کویّ، نا، ژنه ویستی بلیّ شیّتخانه، بهلام شووه کهی ده ستی خوّی ره پیش خست وقسه کهی گوّری، تو که کویر نیت، ناتوانم نیزنی مانه وه ته پیّباده هالیّن تو راست ده کهی، من کویر نیم، جا که وایه پیّبان ده لیّم بیّنیزنه وه بو مال، پیّیان ده لیّم دروّت کردووه هه تا به جیّم نه هیّلی، بی فایده یه، له لهی جاری، به نوه که رگویشیان لیّ بیّت ولامت ناده نه و به لام خوّتو ده بینی، به لیّ جاری، پیّدامه گره، مه رج ده که مسه ربازه کان ناهیّلن له پلیکانه کانیش نیزیک بیمهوه، ناتوانم ناچارت که م، ناتوانی مانه و بیته ئیّره و بیّ گومان وا بیر ده که یهوه که ئیّمه لیّره به ته نیا نابین، ئه وه شیّتیه، ده یجا پیّت وا ده که وی به نو چوّنه، خوّ ئیّمه له له شیّتخانه بن.

کویره کانی تر ویک هاتن. یه ک به دوای یه کا ههموویان له مالهوه ده رده ست کردبوون، پیش ههموان ئه و کابرایه ی ئوتنو مبیلی لی ده خوری، پاشان دزه ی گورین، دواتر ئه و کچه ی چاویلکه ی ره شی ده کرده چاوی و ئه و کوره خیله ی له گه ل دایکی چووبو و بی نه خوشخانه و له ویوه شوینیان هه لگر تبوو. دایکی له ته کیا نه ها تبوو، به راده ی ژنی دو کتوری چاوان وریا و زیره ک نهبوو که به ساغی خوی به کویر نواندبوو، ئینسانیکی ئه وه نده ره پوراست و بی فیله ته نانیه تب به زهره ریشتی بی در وی وه ژوور ته نانیه ته به تب نانیه تب ناده و وه ژوور که و ته تب ناده و بی نیان بین به تب ناده و به تب ناده و به تب ناده و کویره وه رو گرتن به م شوینه وه له نیو چاوانی خویان بنووسن، منداله که ده گریا و خهم و کویره وه رد و کچه ی چاویلکه ره ش ههولی ده دا بیلاوینیته وه، ده یگوت دیت، دیت. داوای دایکی ده کرد و کچه ی چاویلکه ره شی له چاوا بو و ده کرا هه م به کویر و هه م به ساغ بزاندری، ئه و نه وانی تر چاویان بو همو و لایه ک ده سوو راند و هیچیان نه ده دیت، که چی کچه له به رئه و به وایلکه ره شانه یه کبین ده یکوت دیت، دیت ده تکون تر چاویان بو همو و لایه ک ده سوو راند و هیچیان نه ده دیت، که چی کچه له به رئه و چاویلکه ره شانه یه کبین ده یکوت دیت، دیت ده تگوت هه ربه پاستی دایکی هیواب واوی چاویلکه ره شانه یه کبین ده یکوت دیت، دیت ده تگوت هه دایکی هیواب واوی ده کوت و شور استی دایکی هیواب واوی کویکه ره شانه یه که بین ده یکوت دیت، دیت ده تگوت هه در به پاستی دایکی هیواب واوی

کورهی دهبینی که له دهرگا وه ژوور ده کهوت. ژنی دو کتور داهاته وه و به گویی شووه که یا چرپاند، چوار کهسی دیکهشیان هیناوه، ژنیک و دوو پیاو وکوریکی تهمهن کال. چاوپزیشک پرسی بیچم و قه لافه تی پیاوه کان چۆنه، ژنه بۆی باس کرد و چاوپزیشک گوتی یه کیان ناناسم، به لام وه كووباست كرد يه كيان ده بي ههر ئهو پياوه بي كه له مه ته ب هاتـه لام. كوره كه خيلـه و كچه چاويلكهى رەشى له چاو دايه، جوانه، هەركيان هاتنه مەتەب. ئەوان بەم ھەرا و ھەللايەي که بۆ دۆزىنەوەى شوينيكى باش سازيان كردبوو، ئەم وتوويژەيان نەبىست، رەنگە وەيانزانىبىي که کهسیکی وه کئهوانی لینیه و هیندهش به سهر کویر بوونیاندا تینهده پهری که ههستی بیستنیان له رادهی ئاسایی به هیزتر بووبیت. له ئاخریدا به گویرهی ئهوپهندهی که ده لین، سـهرێ كـه خـهوى هـات، سـهريني نـاوێ، هـهر كامێكيـان لهسـهر يه كـهم تـهختێ كـه تێـي هه له نگووتن، دانیشتن، بهم شیوه یه دووپیاوه که بی ئهوه ی خویان بزانن کهوتنه پال دهستی یه کتر. کچه هیشتاش لهسه ره خو کوریژگه ی دلخوشی ده دایه و ه، مه گری، خاتر جهم به دایکتزوو دینت. بی دهنگیه ک و لاتی داگرت، پاشان خیزانی دو کتوری چاوان بهدهنگیکی بهرزی واکه ههموو گوییان لی بن، گوتی ئیمه لیره دوو کهسین، ئیوه چهندن. دهنگی چاوه روان نه کراو ههموویانی هه لبه زانده وه، به لام دوو پیاوه که ههر بی ده نگ مانه وه و ته نیا كچه ولامى دايهوه، لام وايهچوار كهسين من و ئهو كوره بچكۆله، هاوسهرى دوكتۆر پرسیاری کردکیی دیکهشه، بنوچی ئهوانی تر قسه ناکهن، دهنگیکی لهرزوکی پیاوانه که ده تگوت به زوری له گهروو دیته دهر هاته گوی، منیش لیرهم، ده نگیکی پیاوانهی دیکه به خهمه وه گوتی، منیش. خیزانی دو کتور به خوی گوت ده لیی ده ترسن پیک ناسیاو بن. له ئالۆزى و دلەراوكە و نيگەرانيانى روانى، وايان مل كيشابوو دەتگوت دەيانھەوى بـۆن بكـەن، به لام به و په ري سه رسور مانه وه هه موويان له وه زعينكدا بوون، ترساو وبزركاو، بـه لام روخساري ترساو و پرههرهشهیان ویک نهدهچوو. سهری سورما، دهبی چییان له مابهینا رابردبی.

لهم کاته دا ده نگیکی گر و ناخوش و تیژ به رز بووه، له راویدژی پادیاره بوو خاوه نی ئه م ده نگه خووی به ده ستوور دان گرتووه. ده نگه که له بلیند گویه ک پاده هات که له سهر ده رگای هاتنه ژووره و هه لواسرابوو. و ته ی سرنج بده ن سی جار سی پات بووه، پاشان ده نگه که گوتی ده و له تر نور به داخه که له رووی ناچارییه وه ئه رکی یاسایی خوی بو پاریزگاری له گهل، لهم هه لومه رجه ئاسته نگه دا به هه مووشیوه یه ک به پیوه ده با، به رواله ت وا دیاره که کویرییه کی لیوه گر بلاو بوته و و به شیوه یه کی کاتی پیی ده گوتری نه خوشیی سپی، ئیمه بوبه رگری له

پهره گرتنی ئهو نهخوشییه پالمان داوه به ویژدانی گشتیی وهاو کاری تهواوی هاوولاتیان، گریمان ئەوەيە كە بەرەو رووىنەخۆشىيەكى پەرەگر بووينەوە، ئەوىش نەك تەنيا لـە رووى ئهم چەندھەڭكەوتەي كە مەبەستى ھاوكات بوونيان ھێشتا قسەي لە سەرە. تەمايورد و باريك گیراوه بر ئهوهی تهواوی ئهو کهسانهی ئالووده بوون یابه شیوه یه ک پیوه ندییان له گه ل نه خو شه کان بووه له شوینیک کوبکرینه وه و تیکه ل نه کرین. ده و لهت ئه رکی خوی به ته واوی دەزانى وھيوادارە بىسەرانى ئەم راسپاردەيەش كە بىي گومان ھاوولاتيانىكىرىنزدارن ئەركى خۆيان بزانن و تيبگهن كه ئهم دابرانهى ئيستا لهئهستۆيان هالاوه لـه سـهرووى قـازانجى تاكـه کهسییه و نیشانهی یه کگرتنیانه له گهل جهماوهر. به سرنج دان بهم وتانه داوا ده کهین ههمووتان به وردى گوئ بدهنه ئهم دهستووراته، يه ک، چراكان قهتناكووژينهوه، ههر ههولايك بۆ دەستيوەردانى كليلهكان بيهوودەيه،هيچيان كار ناكەن، دوو، چوونـه دەر ليره بـه بـي ئيزن بـه مانای مردنی لهریوهیه، سی، له ههر بهشیکا تهلهیفوونیک ههیه که تهنیا بو داخوازی کهلویهلی پاک و خاوینی له دهرهوه را دابین کراوه، چوار، قهرهنتینه کراوه کان دهبی جله کانیان به دهست بشۆرن، پینج، پیشنیار ده کری کهنوینهری ههر بهشیک دیاری بکریت، ئهمه پیشنیاره نه ک دەستوور،قەرەنتىنە كراوەكان چۆنيان يېخۇشە وا خۆ رېك خەن، بـەو مەرجـەيرى و شـوينـي دیاری کراو بپاریزری، شهش، ههموو روزی سی جارچیشت و خواردهمهنی له بهر دهرگای راست و چهپ دادهندری و دهبی له نیو نه خوشه کان و ئه و که سانه ی ویده چی تووشی نهخوشیبی بووندابهش بکری، حهوت، ههر چی پاش خوان و دهوری و کهوچک و چنگالهدهبن بسووتیندری، ئهوانه گشتیی له کهرهسهی ئاوربهر ساز کراون،ههشت، تهنیا له حهساره کانی ژوورهوه یا مهیدانی وهرزشدا ئیزنی ئاور کردنهوه ههیه، نق، قهرهنتینه کراوه کان بهرپرسی همهموو چهشنه سووتمانیکن، ده، بیتوو ناوره که پهره بگری راسپیراوانی ئاوركوژينهوهخوى تيناگهيهنن، يازده، ههر بهم شيوهيه قهرهنتينه كراوهكان له كاتىپهيدا بوونى ههر چهشنه نهخوشیی و ئالۆزىيەكدا نابىي چاوەروانى خۆتىھەللىقوتاندىنى دەرەوە بىن، دوازدە، بیتوو به ههر هؤیه ک کهسنی بمریده بن خوتان بنی هیچ ری و رهسمینک بینیژن، سیزده، په يو هندي نيوان ئهو به شهي نه خو شه كاني لييه و ئهو به شهي تر كه گومان لي كراوه كاني تيدايـ ه دەبىئ لىه سەرسىدراى ناوەنىدىي چوونىه ژوورەوە ئىهنجام بىدرى،چاردە، بىتىوو گومانلني كراوه كاني ئهم نه خوشييه كوير بن، خيراراده گويزرينه بهشه كهي تر، پازده، ئهم

ئاگادارىيە ھەموو رۆژىك لەمكاتەدا بۆ حالىي بوونى تازەھاتووەكان بلاو دەكرىتەوە. دەوللەت و مىللەت چاوەروانن تىكراى ژن و پياوەكان ئەركى خۆيان بەرىيوە بەرن. شەوباش.

پاش ئەو بىخدەنگىيەي بالىي بە سەر ولاتا كىشا بە ئاشكرا دەنگى كورەبچكۆلانەكە دەبىسـرا که داوای دایکی ده کرد، به لام وشه کان دوور لههموو ههستی چهن پات دهبوونهوه، ده تگوت ئامێريکي خوکاري قوړگ گيراوه و لهپر کهوتوتهوه گهړ و په کبين له سهري دهړوا. دوکتـوٚر گوتى بەو دەستوورانەرا وا ديارە ئىمەيان جوى كردۆتەوە، رەنگە تا ئىستاكەسيان ئاوا لە خەلك جیا نه کردبیتهوه، چما دهرمانیک بدۆزریتهوهئه گینا هیچ ئومیدی رزگار بوونمان نیه، کچهی چاویلکه له چاو گوتی من دهنگتان دهناسمهوه، من دوکتورم، دوکتوری چاوان، تو دهبی هـهر ئەودوكتۆرە بىي كە دويننى من چوومە لاي، دەنگتان دەناسمەو،، بەلاي، ئىيوەكىن، مىن پىلـووى چاوم دەزوورانەوە و ماسى بوون و لام وايە ھێشتاشنەنىشتوونەوە، بەلام ئێستا كــه تــەواو كــوێر من دویننی منالیکی خیلم موعایهنه کرد، تن ههوی، کوره ولامی داوه، به لی خومم،دهنگی وه ک راویژی ره نجاوی کهسێ ده چوو که پێی خوش نیـه باسـینوقسـانیی ئهنـدامی بکـرێ و هەقیشی بوو، چونکه ئەو كەمايەسىيانەش ھەر وەک نوقسانی تىر ھەتا باسىيان نەكرى بەرچاو نابن، به لام پاشان ته نانه ت دزيويش ده نوينن. دو كتور پرسى ليره كهسى ديكهش هه په كهمن بیناسم، داخوا ئهو پیاوهی دوینی به هه لکهوت له گه ل خیزانی هاتبوه لام له گه ل ئیوه نیه، ئه و پياوهي له كاتي ماشين لئ خوړيندا له پرئ كويرببوو، كويرهپياو ولامي دايهوه، به لين ليرهم، داخۆ كەسى دىكەشى لىيە،تكايە قسە بكەن، تەنيا خودا دەزانىي ئىمە ناچارىن تا كەنگىي بە يه كهوهبين، جا ههر بۆيه پێويسته له گهڵ يـه كا ئاشـنا بـين، دزى ئوتۆمبيـل لهبهرخۆيـهوه گـوتى به لني، به لني، لاى وا بوو ههر ئهوهنده تهواوه، به لام چاوپزیشک پیداگری کرد، ئهوه دهنگی مرۆيەكى تۆزى جەوانە، تۆ ئەوپياوە پيرە نى كە چاوى مروارى ھينـابوو، نـەخير دوكتـۆر ھـەو نیم، چۆن کویر بووی، له شهقام به ریدا دهرویشتم، پاشان چی، ئیتر هیچ، به ریدادهرویشتم که له پر کویر بووم. دوکتور خهریک بوو بپرسی که ئه ویش تووشی کویریی سپی هاتووه که گێړايهوه، پرسيني بۆچ بوو، چ رەش بێو چ سپي لێره وەدەر ناكـﻪون. بـﻪ ئاسـپايي دەسـتى بـۆ لای هاوسه ری دریژکرد و له نیوه ی ریدا دهستیان تیک هالفا. ژنه که ی روومه تی ماچ کرد، هیچ کهس لهوی نهو نیو چاوانه تاله، ئهو دمه داته پیوه، ئهو چاوه مردووانهی چهشنی مهرمه ره شووشه و پر ترس بوون نهدهدیت، چونکه ویدهچوودهبینن و نهیاندهبینی، به خوی گوت

نوره ی منیش دین، ره نگه دروست هه رئیستا بگاته سه رم و نه هیلی شهم رسته یه ته واو که م، ره نگه هه رکات بگاتییه، هه روه ک شه وانه ی کردووه به تووشی خویه وه، یان ره نگه، به کویری له خه و هه ستم یا شه و کاته ی چاو له سه ریه ک داده نیم هه تابنووم و به و خه یاله وه ویژینگ ده ده م کویر بم.

له چوار کویره کانی روانی، ههموویان له سهر تهختی خهودانیشتبوون، ئهوهنده کهلویهلهی پییان هاتبوو ههر لهبهر پییان بوو،کورهکه جانتای قوتا بخانه و ئهوانی تر ههر کام چهمهدانیکی بچوو کیانبه لاوه بوو و ده تگوت بۆ حەسانهوهى ئاخرى حەوتوو ئاماده بوون. کچەي چاویلکه له چاو لهسهر هخو کوړه ی دهدواند، له ریزی پیشه وه کویره پیاو و دزه ی گورین بی ئهوه ی خۆيان بىزانن بىدرەو رووى يەكتردانىشىتبوون و تىدختىكيان نىيوان بىوو. ھىدموومان دەستوورەكانمانبيست، دەبىي دالنيا بىن ھەر رووداوىك بقەومىي كەس وەفريامان نايا، كەواپە دەبىي ھەر چى زووتر خۆمان رىڭكوپىك كەين، چونكە ھىنىدەيپىيىناچىي كە ئەو بەشـە و بهشه کانی دیکهش پر دهبن، کچه پرسی چۆندهزانی ئیره بهشی دیکهشی ههیه، هاوسهری چاوپزیشک شی کردهوه ئیمه بهرلهوهی تهما بگرین لهو بهشهدا که لـه دهرگـاوه نیزیکـه بنـهگر بین تهواوی ئیرهمان به باشی پشکنی، لیرهدا دهستی میرده کهی راکوشیهه تا حالی بی که دهبی له قسه کردنیا وردوخورد و به پاریز بی. کچه گوتی دوکتور وا باشه تـــۆ بــبی بــه بهرپرســی ئـــهو بهشه، لای خوی ئیوه دو کتورن. دو کتوری بی دهوا و دهرمان و چاو به کهلکی چ دیت، به لام ئيوه ئه و كاره تان لي ده كاليته وه، ژنه كهي بزه يه كي هاتييه، به برواي من قبوولي بكهي باشه، بهو مهرجهی ئهوانی تریش هاودهنگ بن، لام وا نیه کاریکی دروست بی، بـ و چی، ئیمـه جارى ليره شهش كهسين، به لامبي ونهبي هه تا سبه يني زورتر دهبين، ههموو روژي ژومارهي میوانانبهرهو ژوورتر دهروا، چاوهروانییه کی زور بی جییه بیتوو لییان بخوازین سهرو کایه تی كەسىٰ قبوول بكەن كە ھەليان نەبۋاردووە، تازە جگەلەوەش گرىمان تىكرا بيانھەوى ملكەچى دەسەلاتى من بن، خۆ من لەبەرامبەر ئەو رېز و سەردانەواندنەدا ھىچم لـە دەس نايـە، كـە وايـە ژیانلیر ه دا تهواو ده کهویته تهنگهژهوه، بیتوو ههر ئاوامان رزگار بنی تهواوبه خته و هرین. کچه ی چاویلکه له چاو گوتی مهبهستیکی خراپم نهبوو،بهالام ههموو شتیک رهپوراست خوشه، دوکتور هەق بە تۆيە، ھەر كەسبە رىپى خۆي.

یه کینک له پیاوه کان که یان بهم و تانه هه لـچووبوو یـان ئیتـر نه یـده توانی تـووره یی خــــۆی بخواتهوه، دهرهه لبوو و گوراندی، ئهو خویرپیه ههموومانی چاره ره ش کـردووه، ئه گــهر چــاوم

دەيدىت ئىستا حەقى خۇيىمدەنا بەرى دەستى، ئاماۋەى بە شوينى كرد كە لاى وا بوو پیاوه کهی ترلهوییه. ئامانجه که هینده دوور نهبوو، به لام شیوهی راسان و جوولانه وهی سه یر و گالتاوی بوو، چونکه ئەنگوستى تاوانى بەرەوميزى بىي گوناھى پەنا تەختەكە راداشتبوو. چاوپزیشک گوتی لهسهرهخوبه، کهس بهرپرسی ئهو جوره نهخوشییانه نیه، ههموو ههر قۆچىقوربانن، ئەگەر من پياويكى خيرۆمەند نەبووبام، ئەگەر يارمەتىمنەكردبا بگاتەوە مال، ئيستاش ههر خاوهني دوو چاوي جوان بووم،دوكتۆر پرسي تۆكىيى، بـهلام سكالاكار ولامـي نه داوه و ئيستا ده تگوت لهم خو ئاشكرا كردنه ناره حه ته. پاشان پياوه كهى ديكه وهقسه هات،به لني مني بردهوه مال، به لام پاشان هه لي قوزتهوه و ئوتومبيله كه ي لي دزيم، درويه، من هیچ شتیکم نه دزیوه، به لای به لای دزیوته، ئه و که سهی ئوتو مبیلی توی دزیوه من نه بووم، جا وهره و چاکه بکه، چاوت دهرێ،ئهوجار زوریشم پێخوشه بزانم چون لهخووه تاوانبارم ده کهی، کواشهاهیدت. هاوسهری دو کتور گوتی ئه و دمهقرهیه له خووهیه و ئاكاميْكىلىي و مرناگيرى، ماشينه كه له دەرەوەيه و ئيوه ليره، باشتر وايـه ليــى گەرين،ئــەوەتان لــه بير بينت كه ئيمه ناچارين ليره به يه كهوه بين، كويرهپياو گوتىمن لهو جهغزه دهر باوين، ده چمه به شیکی دی، دهمههوی ئهوه نده ی ده کری له و فیله بازه که دلی هات سامانی کویریک بدزی دوور بم، ئه و جار قه رزداریشم ده کا، ده لی من بوومه هنوی کویر بوونی، دلم دامر کا، لانی کهم ئهوه دهری ده خا که لهو دنیایهش عهدالهت ههیه. چهمهدانه کهی دهس دایه و لاقی به دوای خویدا خشکاند هه تا له شتیک نه گیری و به دهسته کو ته به باریکه ریبی نیوان دوو ریزه ته خته كانداكه و ته رئ، پرسى به شـه كانى ديكـه لـه كـوين، بـه لام ئه گـهر و لاميكـيش درايـه وه نه ببیست، چونکه له پری که و ته به ر ره هیله ی مست و پیلاقه، ماشین دزه که به باشترین شیوه ههرهشه کهی برده سهر و تۆلهی لهو کابرایه ئهستاندهوه که ئهوی به هـنوی چارهرهشـی خـنوی دەزانى. لەوتەنگەبەرىيەدا ئاوقاي يەك بوون و جارىكى لە سەر و جارىكى لە ژېرىيەكتريان سوویهوه و خوّیان به پیچکهی تهخته کاندا دا و بهم شهر وهه لـ لایه کـوره خیلـه کـه دیسانهوه ترسابوو، زۆړ زۆړ دەستى كردەوه به گريان و هاوارى دايكى دەكرد. هاوسـەرى چاوپزيشـک قۆڭى مىردەكەي گىرت، دەپىزانى بە تەنيايى ناتوانىي لىكىان كاتەوە، بە بارىكەرىي نیوان ته خته کاندا ئه وی برده شوینیک که دوو دو زمنی غهزریو له سهر عهرزده به ریه ک راچووبوون و دههانکان. دهسته کانی میرده کهی برده پیشهه تا یه کیان بگری و خوشی ئه وی ترى گرت كه ئارامتر ده هاته به رچاوو به هه ر كويره و هرييه ك بوو توانيان يه كالايان كهنهوه.

دو کتور گوتی کرده وهی ئیوه نه فامانه یه، ئه گهر ده تا نههوی ئیره بکهنه جهههننهم، هازاگو و هازا مهیدان، به لام ئه وهنده تان له بیر بی ئیمهیان لیره به ره للا کردووه و ناتوانین چاوه روانی هیچ يارمه تييه کې دهرهوه بين، گويتان لييه، کويره پياو که لهم شهړه دا پتـرې لــېدرابـوو، بــه نالــينهوه گوتی ئاخرماشینه کهی دزیوم، هاوسهری دوکتور گوتی لهبیر خوتی بهرهوه، باشه چ کهلکیکی ههیه، کاتیک ئوتومبیله کهی برد که تو نه تنده توانی سواری بی و لینی بخوری، رهنگه وا بنی، به لام ئو تۆمبىلە كە ھى من بـوو، ئـەو بەرەڭـ لايەبردى و كـەس نازانــى لـە كـويـى جــى ھيــــــــــــــــــــــ چاوپزیشک گوتی زۆرویده چی ههر له و شوینه بی که ئه و کابرایه ی لی کویر بووه، دزه له نه کاو گوراندی، زور فیلهزان و وریای دو کتور، به لی قوربان له و بابه ته و هبی گومان به. كويره پياو خوى راپسكاند، وه كوو ئەوەي بيه موى خوىرزگار كاله چنگ ئەو دەستانەي گرتوویانه، به لام زوری به راست نه بوو، ده تگوت ده پنزانی با حهقیشی به دهست بی، به لام دەرھەلبوون ناتوانىئوتۆمبىلەكەي بۆ وەگىرى و ئوتۆمبىلەكەشىي چاوى. بەلام دزەھەرەشـەي کرد، ئهگهر پیتوایه ههر وای دهخوی خراپی لیخالیی بووی،بهالیی من ماشینی توم دزیوه، به لام تو سومای چاوت دزیوم، دهی کی پتردزه، دو کتور نارزامه ندی دهربری، به س کهن، ليره ههموومان كويرين،نه كهس تاوانبار دهكهين و نه قامك له سهر كهس دادهنيين، دزه به گالته جاری گوتی چاره ره شی خه لک به من چی، چاوپزیشک به کویره ی نه وه لینی گوت ئه گهر دەتھەوى بچى بۆ بەشەكەي دىكە خىزانىم دەتبا، ئەورىگا لـە مـن باشـتر پـــىدەزانـــى، نـا، سپاس، تهمام گۆرا، پیم باشتره ههر لیرهبم. دزه گهپی پیدا و گوتی، وهی لـ ف فقیره دهترسـي به ته نی خوو خوو که ره بیخوا، دو کتور هه لیچوو، هاواری کرد بی ده نگ به، دزه به ناحه زی تیبی راخوری، چاکت گوی لیم بی دوکتور، ئیمه ههموومان لیرهبهرابهرین و تو حهقت نیـه دهسـتوور بدهی، کهسنی دهستوور نادا، تهنیادهمههوی دهس له کوّل ئهو پیاوه چارهرهشه کهیهوه، باشه، باشه، به لام کاتی به ره و رووی من ده بی وریای قسه و ئاکارت به، بیتوو پی له کلکم بنین وهردهسووريم و ده گهزم، ههم له دوستايه تيدا له خوبووردووم وههم له دوژمنايه تيدا. دزه به هه لپه و زرم و کوت ته خته کهی خوی به دهسته کوته دیته وه و چهمه دانه کهی رادا ژیری، پاشان وه ک ئے دوه ی بیه وی ههره شه بکا رایگه یاند من دهمه وی بخهوم، چاوتان به خەيانەتمەگيرين، دەمھەوى خۆم رووت كەمەوە. كچەي چاويلكە لـە چـاو بـە كورەخيلـەي گوت وا باشه تو بنووی، لهو لایه بخهوه و ئهگهر شهوی شتیکتویست بانگم که، مناله گوتی میزم دی. به بیستنی ئه و قسه یه هه مو و له پـرمیزیان هـات و کـهم و زور فکریـان کـرده و ه باشـه

له گه ل ئه و گرفته چبکه ین، کو پره پیاو به دهسته کو ته ژیر ته خته که ی بـ و دوزینـ ه و ه ی ئاو ه خانـ ه پشکنی، به لام پنی خوش نه بو و شتنکی و ه به ر ده ست بن، چونکه نه گه ر له لای خه لک میزی كردبا سەرى لىخدەشىخوا. ھەلبەت نەك لەبەرئەوەى دەيانىينى، بەلام خوشەي مىزەكەي بە خۆيا دەشكاندەو ە،الانى كەم پياوەكان دەتوانن فىلايك بدۆزنەوە كە ژنان ناتوانن، لەو بارەوەشانس زیاتر رووی تیکردوون. دزه ئیستا له سهر تهخته کهی دانیشتبووو ده یگوت ههی به گوو گیری، بۆ مىز كردن روو بكەينە كوێ، كچەيچاويلكە لە چاو گوتى ئاگات لە دمت بىێ، ئێرە منالـيكى لييـه، بـه سـهر چاوگيانه كـهم، بـهالم بيتـوو ئاودهسـت نهدۆزىيـهوه، هـهربينا ميـزى کور،بچکۆله کهت به دهلینگی دوولینگه کهیدا هاته خوار. خیزانی دوکتور هاتهنیو قسان، رهنگه من بتوانم ئاوهده سته کان بدۆزمهوه، بۆنيان دیتهوهیادم، کچه گوتی منیش دیم و دهستی کورهی گرت، دو کتور هه لیدایه واباشه و یکرا بچین، چونکه ئاوا به لهد دهبین و ههر کات پێويست بێخوٚمان دهچين، دزهي گورين بێ ئهوهي بوێرێ به زمانيدا بێت له دڵؠخوٚيا گوتي دەزانم چیت له میشکایه، ناتههوی ههر جارهی میزم هاتخیزانی جوانکیلهت له گهالم بیت. مانای شاراوه له پشت ئه و فکره وه توزیکی دنه دا و ئیشتیای بزاوت و بوو به هوی سهرسورمانی، ده تگوت چاوه رینی ئه وه بووه که کویر بوون ببیته هنی رومرکان و که مبوونه وه ی مهیلی پیاوانه ی. به خوی گوت زور زور باشه، که وا بی هموو شتی تیدا نه چووه، له نيو کو ژراو و بريندارانيشدا په کينک ده تواني رزگاري بي، خوي له وتوويژه کان كـهنار دا و چـووه نيـو دنيـاىخهيالـهوه. بـهالام زور دوور نهفـرى، چاوپزيشـک دهيگـوت ريزيک دهبهستين، خيزانم له پيشهوه دهړوا و ئهواني ديکهش دهست له سهرشاني يه کتر دابنين، ئيدي ئاوا كهس ون نابي. كويرهپياو گوتي من له گه لئه و كابرايه ناچمه هيچ شوينيك، راسته و خو رووی قسه ی له دزه ی گورین بوو. چ بو دوزینه وه ی یه کتر و چ بو پاراستن له تیک گیران وخۆلیکدان زور به ناخوشی دهیانتوانی له ریزهوه تهسکه کهدا ببزوونو ریز بگرن، چونکه خیزانی دوکتور ناچار بوو خوّی به کویر دابنیّ. سهره نجام ههموویان ریز بـوون، کچهی چاویلکه له چاو دهستی کوړهخیلهی گرت، دزه به ژیرکراس و دهرپیوه کهوته دوای ئەوان، پاشانچاوپزیشک و له ئاخرى ھەموانەوە كويرەپياو، كە جارى پاريزرابوو لەشەر و تيهه لدران. لهسهره خو چوونه پيش، ده تگوت له و كهسه ي رينوينيان ده كا دلنيا نين، لـ ه خووه بـ ه دەستە ئازادەكـەيان دەستيان دەكوتـاو بــه دواى شــتێكـى قــايـمى وەكــوو لاشــيپان و دەرگــا و دیوارهوه بوون. دزه که له پشت سهری کچه درویشت، به هوی هه لمژینی ئه و بون وبهرامه یه ی

لنيهوه دهپژا و بهيادي مهيلي دهمينک ليرهوبهري، ويستي باشتر کهلک له دهسته کاني و هربگري و بهدهستیکی نیوشان و ژیر پرچیلاواندهوه و به دهسته کهی تری بی شهرم و شکو و دوور له ئەدەب،سینەی، كچە خۆی راپسكاند ھەتا كلا بى، بەلام دزە زۆر توند گرتبووى. كچـه ناچـار بوو به تهواوی هیزهوه لهقهیه ک باوی. نالپهی کهوشه کهی که ده تگوت دریشهیه، رانی رووتی دزهی دادری و ئهو که خافلابوو لهپرهاواری کرد. هاوسهری دوکتور ئـاوریکی داوه و پرسى چيه، كچهىچاويلكه له چاو ولامى دايهوه، لاقم ههلخليسكا و لام وايه ئهوهى پشتسهری خوم ئهنگاوت. ئیستا خوین به نیوان په نجهی پای دزهداشوراوگهی بهستبوو، به نالین و جنیو دانهوه ده یههویست بزانی برینه کهی چونه، من بریندار بووم، ئهو سه لیته یه ناروانی بزاني لاقى له كوي دادهني، كچه له ريوه ولامي داوه توش ناړواني بـزاني دهسـته كانت لـه كوي دادهنیی. خیزانی چاوپزیشک تیگهیشت چ رووی داوه، لهپیشدابزهی هاتییه، به لام دوایه زانی برینه که قووله، پای پیاوی چاره ره شخوینی پیدا ده هاته خوار، هیچ که ل و پهلیکی برین پنچانیان به لاوهنهبوو. ریزه که تیک چووبوو، دو کتور پرسی برینه کهت له کوییه، لیرهمه،ئیرهت كوييه، سهر رانم، نابيني، ئهو فرتۆله لهقهى لىدام، كچه دووپاتى كردەوه هەلخلىسكام، خـۆ بـه خوم نه بوو، پاشان دهرهه لبوو و له زاری دهرپه ری، ئه و حهرامزاده په هه لیده پشاوتم، پنی وایه من لهو ژنانـهم. هاوسـهري چاوپزيشـک ههـلـيدايه ئـهو برينـه دهبـێ خيـرا بشـوّريتهوه ودهرمـان بكريت، دزه پرسى له كوئ ئاو بينين، له چيشتخانه، له وئ ئاوههيه، به لام پيويست ناكا ههموومان بچین، من و میرده کهم ده یبه ین، ئیوهههر لیره بـن، زوو ده گهریینـهوه، منالـۆچکه که گوتی میزم دی، بریکی دیکهخوت راگره، خیرا ده گهریینهوه. خیزانی دوکتور دهیزانی دهبی جاریک بو لای راست و جاریکیش بو چهپ باداتهوه، پاشان به ری رهویکی باریک دا بو لای راست پیچ کاتهوه، چیشتخانه له بنهبان بوو. دوای چهندههنگاویک وای نواند که ریگاکهی لی تیک چووه، راوهستا، چهن ههنگاوگهرایهوه و گوتی ئهها، ئیسته وهبیرم هاتهوه و لهویوه یه کسهر چوونه چیشتخانه، ماوهیان کهم بوو و برینه که خوینی پیدا دههاته خوار. ئاوی شیره که له پیشدا زور لیل بوو، ماوه یه کی برد هه تا روون بووه، شیله و تین و قه تیس ماو، ده تگوت له لووله كاندا گهني بوو، به لام كه ئاويان به برينه كه داكرد، پياوه پشوويه كي هاتهوه بهر. زور سەيرېريندار ببوو. خيزانى دوكتۆر گوتى ئيستا چۆنى بپيچين. چەند كوتەپـەرۆى كـۆن لـە ژيـر میزیکهوه دیار بوون، رهنگه بو شوردن و خاوین کردنهوهی بـهرپییان کـهلکیان لـیّوهرگیرابـی، به لام وا باش نهبووبرینه کهی پی ببهستن، ژنه وای نواند که به شوین شتیکا ده گهری و گوتی

وادياره هيچي لينيه، دزه به نالاندهوه گوتي بهلام خۆ ناكري ههروا بهړه لــــلا بكــري دوكتــــۆر، خوينم راناوهستي، تكايه يارمهتيم بده،سهبارهت بهو بي ئهدهبيهي ماوهيهك لهمهوبهر بمبووره، دو کتور گوتی دهمانه وی یارمه تیت بده ین ئه گینا بو لیره ده بووین، پاشان دەستوورىدا ھەتا ژيركراسەكەي داكەنى، رى چارەيەكى دىكەمان نيە. پياوە لەبەرخۆيەوە گوتی ژیرکراسه کهم پیویسته، به لام ههر داینا. ژنی دوکتور بوساز کردنی پهروی برین پیچان ههلی له دهست نه دا و کردی به چهند کوت و توند له دهوری رانی بهست. مروقی کویر ناتوانىٰ به هاسانى هىنندىك حەرەكەتى ساكارىش ئەنجام بدا، بەلام ئەو لە ھەلومەرجىكدانەبوو خۆى رابنى، ھەر ئەوەندەى واى نواندبوو رىپى لىن گۆراوە بەس بوو. دزە ھەستى بە شىتىكى نائاسایی کرد، ئهگهرچی دوکتۆرچاوپزیشک بوو بهلام ههر به شیوهیه کی مهنتیقیش بـا دهبـوو ئەوبرىنەكەي پىچابا، بەلام ئەو كارەي بوي كرا ئاھىكى ھىنايەوە بـەر ودوودلىي و گومانى لـە میشکی تاراند. ئهو گومانه لیل و تیژتیپهرانهی لهبیریدا راویچکهیان ده کرد. ویرای کابرای زامار که دهشهلی گهرانهوهلای ئهوانی تر و کاتیک گهیشتنهوه خیزانی چاوپزیشک لـهریوه دیـتی که کوره خیله که خوی بو رانه گیراوه و میزه کهی به خویا کردووه. نه کویره پیاو زانیبووی و نه کچهی چاویلکه له چاو. میز به دهوری پیمی کورهدا گهری دابوو و هیشتاش دوولینگه کهی ده چۆرايىهوه. ژنى دوكتۆروه ك ئىهوهى همهر همىچ نىهبووبىت، گوتى با بىروين ئاودەستەكانبدۆزىنەوە. كويرەكان دەستيان بۆ دۆزىنەوەى يەكتر كوتا، بەلام كچـەىچاويلكـە له چاو خوّی پاراست و بني ئهملا و ئهولا گوتي ئاماده نيهوه پيش پياويکي بني شهرم بکهوي که دهستی پیداکیشاوه، سهره نجامریزه که ساز بـوّوه و دزه و کویرهپیـاو جـێگوْړکییـان کـرد و دو کتورکهوته نیوانیان. دزه زیاتر دهشه لی و لاقی به دووی خویا ده کیشا. ئهوبرین پیچانه سفته ئازارى دەدا و برينه كـه بلقهبلـقيكى بـوو دەتگـوت دلـى لهسـينهيا هەلـكهندراو، و كهوتۆتـه قو لکه یه کهوه. کچه دیسانیش دهستی کوره ی گرتبوو و دهرو پشت، به لام تا ئه و جییه ی ده کرا کوره خویدهبوارد نه کا یه کیک پی بزانی، وه کوو چاو پزیشک که لهبهرخویه وه گوتی لیره بۆمىزىكى سەير دى و خىزانى ھەستى كرد دەبى بۆى بسەلمىنى،بەلى، بۆن دىت، نەيدەتوانى بلَّىٰ له ئاودهستانهوه دێ، چونکه هێشتا لێياندوور بـوون و چونکـه ناچـار بـوو خــۆی بـه کــوێر بنو پنني، نه يده تواني بلني ئهوه بۆنى دوولينگهى تهرى كورهيه.

تیکرای ژن و پیاوه کان له سهر ئهوه پیکهاتبوون ههر که گهیشتنه ناوده سته کان کوره بچکولانه که بهر له ههموویان بچیته سهر پیشاو، به لام پیاوه کان به بی له به به چاوگرتنی تهمه ن و

پالهوپهستو ویک پا چوونه ژوور، جینی هه لسمیز تنی پیاوان هاوبه ش بوو، له و جوره شویتانه پیویست بوو ناوده سته کانیش ههر وا بن. ژنه کان له بهر دهرگا مانه وه، ده لین نهوان خو پاگرترن، به لام ههر شتیک راده یه کی هه یه و هینده ی پینه چوو که خیزانی دو کتور گوتی ره نگه ناوده ستی دیکه شهبن، به لام کچه ی چاویلکه له چاو گوتی من که ده توانم خوم راگرم، ژنه ش و تی منیش ههرواتر، پاشان بی ده نگی و لاتی داگرت، دواتر سهری قسانیان کرایه وه، چون کویر بووی، ههر وه کی ههموان له پر ههستم کرد ئیدی نابینم، له ماله وه بووی، نا، که وا بی کاتیک له مه ته بی میرده که م ده رکه و تووی تووش به ووی، هه ر واز وروکه م، مه به ستت له کاتیک له مه ته بی میرده که م ده رکه و تووی تووش نه بووم، ژانت هه بوو، نا، نه مبوو، به لام کاتیک چاوم هه لینا کویر بووم، هی من ئاوای روو نه دا، ئه دی چون بوو، من چاوم له نه قوو چاند بوو، که میرده که میرده که میرده که میرده که بوو منیش هه ستم کرد کویر بووم، له به خته وه ری، تومیردت کردووه، نا نه مکردووه و گومانیش ناکه م تازه که سیش دلوده ماخی به خته وه ری، به لام خونه کویریه ئه وه نده نائاسایی و له جه غزی زانست به دووره که ناتوانی هه تاهه تایی بین. گریمان هه تامردن هه ر وا بووین، ئیمه، به لی ههموو که س، زور ناخوش ناتوانی هه تاهه تایی بین. گریمان هه تامردن هه ر وا بووین، ئیمه، به لی هموو که س، زور ناخوش ده بیت، دنیایه که پر له ئاده میزادی کویر، بیر لی کردنه وه شی برست بره.

کوره خیله که یه کهم کهس بوو له ئاودهستان هاته دهر، ههر پیویستنهبوو بچی. ده لینگی دوولینگه کهی ههتا ئه ژنوی هه لکردبوو و گوره ویه کانیشی دانابوو. گوتی من هاتمهوه، کچهی چاویلکه له چاوبهره و ده ده گه کهی رقیشت، جاری یه کهم و دووههم نهیتوانی، به لام که په تی سیههم ده ستی له رزو کی کوپه ی گرت. بریک دواتر چاوپزیشک پهیدا بووه و پاشان کویره پیاو، یه کیک پرسی ئهوانی دیکه چییان لی هات، خیزانی دو کتور ئیستا ده ستی میرده کهی گرتبوو، کچهش ده ستی گیرا و قوله کهی دیکهی گرت. کویره پیاو ماوه یه که که سی نه دوزیه و و نهیتوانی سر نجی که سرابکیشی، به لام هینده ی پینه چوو که یه کیک ده ستی له سهر شانی دانا. ژنی دو کتور پرسی ههموو ها توونه وه هه تا ئه وه کهی دیکه ی چاویلکه له چاو گوتی ره نگه پیاوه برینداره که ماوه هه تا ئه وه کهی دیکه شیبکا. پاشان کچه ی چاویلکه له چاو گوتی ره نگه ناوده ستی تریش هه بن من چی دیکه م خو پی پراناگیری، بیوورن، ها و سه ری چاوپزیشک گوتی بابر پوین برانین و ده ست له ده ستی یه کا رویشتن. دوای ده ده قیقان گه پانه وه ، ژووریکی موعایه نه یان دوزیب پوه که ئاوده ستی تایبه تی هه بوو. هه ربه م شیوه یه یکه ها تبوون ریزیان

بهست و به کویرهوه رییه کی کهمتر گهرانهوه شوینی خویان. ژنی دوکتور زورزیره کانه و به بـێ شلوی بوون یارمه تی ههموویانی دا بچنهوه سهرته ختی خویان. بهر له گهیشتنهوهی ژووره که، وه کوو ئهوه ی بوههمووان کاریکی هاسان و ئاسایی بی پیشنیاری کرد وا باشه بودوزینهوهی جيْگاكانمان له ههو هلرا تهخته كان بژميرين، ههلبهت تهختى ئيمه كهوتوته بنه بانى لاى راست، تهختی نۆزده و بیست. په کهم کهس کهبه باریکهریی نیوان تهخته کاندا ههنگاوی نا، دزهی ده کری هیندیک له ژانه کهی کهم کاتهوه و ههر ئهو به لگه یهش به س بوو بو نهوهی بکهویته پیش ههموان. تهختا و تهخت رؤیی و به دهسته کوته لهچهمهدانه کهی گهرا و کاتیک دۆزىيـهوه به دهنگیکی بهرز گوتی ئیرهیه ودریژهی دا ژومارهی چارده، ژنی دوکتور پرسیاری کرد له كامه لا، ئەوولامى دايەو، لاى چەپ، جارىكى دىكەش تۆزىكى سەرسورما، دەتگوتدەبىي ژنه بی پرسین بزانی. دوای ئەو كويرەپياو ھەنگاوى نا. دەيـزانى تەختەكـەي لەگـەل ھـي دزە تهختیکیان نیوانه. ئیتر نهده ترسا به لای دهستیوه بخهوی، وهزعی لاقی زور شپریو بوو، به هاوار و نالهی راجوو لانهوهی لا ئهستهم بوو. پاش گهیشتنه تهخته کهی گوتی ژومارهی شازده، دهستی چهپ و به جلهوه لیی تخیل بوو. پاشان کچهی چاویلکه له چاو به دهنگیکی نهرم پارایهوه، ده کرئ ئیمه ش له به ری ئیوه بخه وین، ناوا خه یا لمان ناسووده تره. به چوار قولی و ه رئ که و تن و خیرادامهزران. دوای ماوه یه کی کورت کوریژگه گوتی برسیمه، کچه که بهنهرمهسرته گوتی سبه ینی، سبه ینی شتیکی په یدا ده که ین بیخوین، ئیستاکه بخهوه. له دوایه جانتاکهی کردهوه، له و شووشه بچوو که ده گه را که له ده واخانه کریبووی. چاویلکه که ی دانا، سهری به پشتهوه داخست و چاوی داپچری و به دوو دهستان چهند دلّـۆپی قـهتره تـی کـردن. هـهموو دلوّپه کان نهرژانه چاوی، به لام ئه و سوو که له نه خوّشییهی ئاواده رمان بکریت، زوو چاک دەبىتەوە.

کویری

ژنی دوکتور گوتی دهبی چاوم هه لینم. به دریژایی شهو ههر جاریکوه خهبه ر ده هات له پشت پهرده ی پیلووی قووچاوی را شوقی کزی ئهم گلوپانه ی ده دیت که ئه و به شه یان به حال

رووناک ده کرد، به لام ئیستاگۆرانیکی دیکهی ههست پیده کرد، نووریکی دیکه بهرهو در هوشانه و هده هات، ويده چوو شوين پيي يه كهم گزينگي هه تاو بيت يان رهنگ بووهه ر شه پۆلى ئەو دەريا شيره بوايه كه ورده ورده چاوه كانى له خۆيانوقم دەكرد. به خۆي گوت تا ده ژوماران ده ژمیری و پاشان چاوی هه لدینی، سهر له نوی وای گوت و دیسانه وه دهستی كردهوه به ژماردنو چاوه كاني هه لنه هينا. گويي ليې بوو كه شووه كهي له سهر ته ختى پهنادهستی ههناسه هه لله کیشنی و یه کیکی تر پرخهی دیت، به خوّی گوت دهبی برینی پیّی ئهو كابرايه چۆن بىخ، بەلام ھەر لەو كاتەدا تىگەيشت كەزۇرىشى خەم نىيە، دەيھەويسىت وانىشان بدا که دلنیگهرانی مهبهستیکی دیکه یه، پیمی خوش نهبوو چاوان هه لیننی، ماوه یه کی دی بنی ئەو ەى بخوازى، بە شيو ەيە كى سروشتى چاوى كردەو ە، بوومەلىلى بەيانى لەوپە نجەرانـ ەو ە كـ ه له نێوقهدي ديواريرا دەستيان پێده کرد و ههتا بستێکخوار ميچ ههڵکشابوون، خوٚي دهنوانـد، به ورته گوتی من کویر نیم و بهسه رلی شیواوی له سه ر جی وبانه که ی ئاخیز یکی کرد، نه کا كچەيچاويلكە لە چاو لە تەختەكەي ئەو بەرەوە دەنگى بىستېنى. بەلام ئەوخەوتبوو. لـە سـەر تەختەكەي ئەولاتر، تەختەكەي پەنا دىوار، كورەبچكۆلەكەش نوستبوو، ھاوسەرى چاوپزىشك بیری کردهوه، ئهویش هه روه ک منی کردووه، کامه شوین باش و پهنایه بن کورهی دابین کردووه، چ دیواریکی ناسک و رووخه ک ساز ده کهین، تهنیا بهردیک بهبی هیچ هیوایه ک جگه لهوهی دوژمن تیی ههلهنگوی دهخهینه سهر ریگا،دوژمن، کامه دوژمن، هیچ كهس ليره پهلامارمان نادا، تهنانهت ئه گهر لهدهرهوهش شتيكمان دزىبى يا كهسيكمان كوشتبي، ديسانيش كهس نايه بمانگري، دزهي گورين له هيچ شوينيک وه ک ئيره نهيده تواني به ئازادىسەرھەللېرى، ئەوەندە لە ئادەمىزادان دووريىن ھەربىنا لـەو رۆژانـەداخۇمان نەناسـينەوە یان تهنانهت ناویشمان له یاد بهرینهوه، تازه ناو به کهلکی چ دیت، هیچ سـه گیک سـه گیکی تـر به ناو ناناسي، سـه گ لـه رووي بونـهوه يـه كتر دهناسـنهوه، ئيسـتاش ئيمـه بووينـه تورهمهيـه كي دیکهی سه گان، یه کتر له رووی و هرین یا قسه کردنهوه دهناسینهوه و رهنگیروخسار و چاو و موو بني كەلكن، ھەر دەڭيى نىشن، ئىستاش ھەردەبىنم، بەلام تا كەي، رووناكى كەمنى گۆراو،، خو ئیستا شهوناگهریتهوه، هه لبهت ههوری رهش گرتوویه بهری ئاسمان و بهیانهیوهدوا داوه. نالهیهک له تهختی کابرای دز بهرز بۆوه، ژنهی دوکتور بهخوی گوت بیتوو برینه که چلکی هینابی خو هیچمان نیه پیی دهرمان کهین، چارمان ناچاره، لهو ههل و مهرجهدا بچووکترین رووداو دەتوانىخىبىنى بە كارەساتىك، رەنگە ھەر چاوەنوارى ئەوەش بن كە ئىدمە لىرە يەكبە

دوای په کا تیدا بچین، کیوی که مردن ژاریان نامیننی. له جیگاکهی هاتهخوار، داهاتهوه سهر میرده کهی، ده یههویست هه لیبستینی، به لام نه یویراخهوی له چاوان بگریتهوه و دیسانیش ببینی ههر وا کویره. به پای پهتی و به پیندزه چوو بو لای ته ختی کابرای دز. چاوی به مؤله ق وهستابوون. هاوسهری دوکتور به سرته گوتی چونی. دزه بهرهو دهنگه که سهریوهرسووړاند و گوتی خراپ، لاقم زور دیشی، خیزانی دو کتور خهریک بوو بلی دا با بیبینم، به لام خیرا قسه کهی قووت دایهوه، هه له یه کی چهنده گهوره، به لام دزه له بیری چووبو وه که ههموو لهوی کویرن و بینراوهستان کردهوه یه کی نواند که ئه گهر چهند سه عات لیره و به ردو کتوریک له دهرهوهي ئيره پيي گوتبا دا با چاويک له برينه کهت بکهم،ههر ئهو کارهي ده کرد، پهتووه کهي لادا. تەنانەت لەو تارىك و روونەشدائەگەر يەكىك چاوى بوايە دەيدىت كە دۆشەگەكە شه لالي خوينه ودهوران دهوري قولكهي رهش داگيراوي برينه كه هه لماسيوه. برين پيچانه كهي کرابوویهوه. هاوسهری چاوپزیشک به پاریزوه پهتووهیوهرگیرا، پاشان به جوولانهوهی ورد و خیرا دهستی له سهر نیوچاوانی پیاوه دانا. گهرم گهرم دایسا. رووناکی ئهوجاریش گۆړا، ههوره کانرهوی بوون. گهرایهوه شوینی خوی، به لام ئه مجاره یان رانه کشا. روانییه میرده که ی که له خهودا به ملچهملچ قسهی ده کرد، تهماشای کرده تاپویئهوانی دی که له ژیر په تووی بۆردا خۆيان مەلاس دابوو، ديواره كانخەفەخانى دل بوون و تەختە بەتاللەكان چاوەروانى كەسانى تىر، لېرەدا،لە قوولايى دلەوە ئاواتى دەخواسىت خۆزگە ئەوپش كوير بواپە هه تاتوانیبای له ناخی شته کان رؤبچنی و رئ بهریته ژوورهوی راسته قینه ی کویرایی ماریجه نه کراو و سرنج راکیشیان.

له پر، له دهرهوه ی نه و به شه، ره نگه له و سهرسه رایه ی که ساختو مانه که ی ده کرد به دوو قو له وه، ده نگ و هه رایه کی توو پرو تؤسن ده هاته گوئ، بۆ ده ره وه، بۆ ده ره وه، بې پر نه ده ره له به و چاوان ون بن، ناکرئ لیره بمیننه وه، ده بی مل که چی ری و شوینی ئیره بن. هه للا وقریوه زیاتر بوو، پاشان دامرکا، ده رکهیه ک پیکدادرا، ئیستا ته نیاده نگیکی ده بیسرا هه نیسک دان و لووشمه لووشمی خه ماوی و گرمه ی وه حه رز که و تنی که سی بوو که تازه شله ی لی هه ستابو و نه ده کراده گه ل ده نگیکی دیکه به هه له بگیری. هه موو وه خه به رهاتبوون. تیک پاسه ریان به ره و لای ده رگای چوونه ژووره وه رسوو پاند، بۆ ئه وه ی بزاندری کویری دیکه گه یشتوونه جی پیویست به چاوی ساغ نه بوو. خیزانی چاوپزیشک هه ستایه پی، چه نده ی پی خوش بوو یارمه تی تازه ها تووه کان بدا، به دل پر وانی بیاندوینی و رینوینیان بکاته سه رته خته کانیان، پیان بلی تازه ها تووه کان بدا، به دل پر وانی بیاندوینی و رینوینیان بکاته سه رته خته کانیان، پیان بلی

لهبيرتان بين، ئەوە تەختى ژومارە حەوتە و لەدەستى چەپە، ئەوە ژومارە چوارە و لەلاي راسته، ئاوا ليتان تيكناچيّ،به ليّ، ئيمه شهش كهسين، دوينيّ هاتووين، به ليّ ئيمه لـه پيش ههموانداهاتووین، ناومان، ناو چ کهلکیکی ههیه، گۆیا یه کیک لهو پیاوانه ئو تۆمبیلیکی دزیوه، یه کیان ئو تـوٚمبیلی لـێدزراوه، کچێکـی لێیـه کهپهردهیـه کی رازی بـه سـهر خوٚیـدا کێشـاوه و چاویلکهی رهش ده کاته چاوی و بن نیشتنه وهی ئاماسی پیلووی قه تره ده کار دینی، چنون من کویرم و ئهوهی دهزانم، جا دیاره، شووه کهی من دوکتوری چاوه و ئهوکیژه بو چاک بوونهوه چۆته مەتەبەكەي، بەلىي مىردەكەشىم لىرەيە. ھەموومان لە پر كويىر بـووين، بەلــي بەلــي کوره خیله کهش لیرهیه. به لام له جینی خوی جوولهی نه کرد، ته نیا به شووه کهی گوت ئه وه دين. چاوپزيشک له تهخته کهي هاته خوار، ژنه کهي يارمه تي دا هه تادوولينگه کهي بکاته پاي، گرینگ نهبوو، کهسی نهیدهبینی، دروست لهمکاتهدا کویره تازه هاتووه کان هاتنه ئه و بهشه، پینج کهس بوون، سی پیاو و دوو ژن. دو کتور دهنگی هه لینا و گوتی ئارام بن، پیویست بەسمرسمر ناكا، ئىمە لىرە شەش كەسىن، ئىوە چەند كەسن، جى بۆھەمووان ھەيە. نەيانـدەزانى چەند كەسن، كاتىك لە قۆڭى چەپىساختومانەكەوە راياندابوونـە ئىـرە زۆر تىكىگىرابـوون، به لام نه یانده زانی چه ند که سن. بارگه و بنه یه کیان پی نه بوو. وه ختیک له به شه که ی خویان له خهو ههستان و دیتیان کویر بوون و له دهستی بهختی بهد نالین،هاوبهنده کانیان تهنانهت ريكايان نهدان مالاوايي له خزم و ئاشناكانيان بكهن و لهريوه به زورهملي وهدهريان نان. هاوسهری دوکتور گوتی باشتر وایه بتانژمیرین و ههر کهس ناوی خوی بلنی. کویره تازههاتووه کان دلنیگهران رهق راوهستان، به لام دهبوو یه کینک دهستی پسی کردبایه، له نه کاو دوویان و هسه هاتن، زور جاران ئاوای لی دیت، پاشان ههردووکیان بی دهنگ بوون و پیاوی سیّههم دهستی پی کرد، ژوماره ی یه ک، توزیک راما، ده تگوت ده یههوی ناوی خوی بلّی، به لام ئه وه ی گوتی ئهمه بوو، من پۆلیسم، خیزانی چاوپزیشک لیمی حالی بووکه ناوی خوی نه گوت، ههر ده ليني ئهو كابرايهش دهزاني ليره ناو كهلكينيه. پياوه كهي دي خوي ناساند، ژومارهی دوو، به گویرهی کابرای پیشوو دریژهی دا، من شوفیر تاکسیم، سیههم پیاو گوتی ژومارهی سنی،شاگردی دهواخانهم، پاشان ژنیک وهقسه هات، ژومارهی چوار،کارهکهری هۆتىلم و دواى هەموان ژومارەي پىنج، كارمەندم. ئەوە ژنىمنە، ئافرەت لە كويمى، دابـزانم لـە کویی، ژنه گوتی لیرهم، لیرهم و لهپرمهی گریانی دا و به ههنگاوی شل و به پاریز و چاوی زهقهوه لهرێړهوه که دا بهرهو پێش روٚيي و دهسته کاني له و دهريا شيره دا کهمه له باسکه يان

ده کرد که و تبوونه مله. پیاوه که به بروا به خوبوونیکی زیاتره وه به ره و رووی هه نگاوی نا و به ور ته ورت، وه کوو ئه وه ی نزابکا ده یگوت له کویی، له کویی. ده ستیک ده ستیکی تری دو زییه وه، چرکه یه ک دواتر له باوه شی یه کا بوون، بوونه ئه ندامیک و شه قه ی ماچان ده گه ییه ئاسمان، جاری وا بوو به هه له ده چوون، چونکه نه روومه تی یه کتریان ده دیت، نه چاو و لیو. خیزانی چاوپزیشک به گریانه وه په نجه ی داویشته قولی میرده که ی، ده تگوت ئه ویش تازه شوه کهی دوزیوه ته وه، به لام ئه وه ی ده یگوت ئه مه به بوو، چ به لایه کی گهوره، چکاره ساتیک. پاشان ده نگی کوره بچکوله خیله که ها ته گوی، دایکی منیش لیره یه. کچه ی چاویلکه له چاو که له سه ر ته خته کهی دانیشتبوو، ورتاندی دیت، خه م مه خودیت.

ليره مالي راستهقينهي ههر كهس ئهو شوينهيه كه ليبي دهخهوي، ههربۆيه جيبي سهرسورمان نیه که یه کهم دلهخورتهی تازه هاتووه کانهه لبژاردنی تهختیک بی، له بهشه کهی دیکهش ههر وا بـوو، ئـهو كاتـهى هيشـتا چاومـان دهيـديت. لـه بابـهت خيـزاني كويره پيـاوهوه دلاودل پیویستنهبوو، شوینی سروشتی و یاسایی ئهو له پهنا میرده کهی و له تهختی حه قده بوو، تهختی هه ژده ده که و ته نیوانیان و چه شنی به تالاییه ک ئه وی له کچه ی چاویلکه له چاو جیا ده کرده و ه. هـهروهها سـهير نيـه هـهول بـدهنتا ئـهو جێيـهي دهشـێ لـه يـه كتر نيزيـک بـن، زورن ئـهو په یو هندییانه ی لیر ه هیند یکیان ئاشکران و بریکیش خهریکن ئاشکرا بن، بن وینه ئه وه هاگردی ئەو دەواخانەيە بوو كە قەترەي بە كچەي چاوپلكە لە چاوفرۇشتبوو، ئەمە ھەر ئەو شۆفىر تاكسيه بوو كه كويره پياوى برده لاى دوكتور، ئهو كابرايهى گوتى پۆلىسـه هـهر ئـهو كهسـه يه دزهی گۆرىنىدىتبوو كە چەشنى مندالىي ون بوو دەگرىيا، بەلام بىا بىزانىن كارەكەرىھۆتئىل کنیه، ئهو یه کهم کهسی بوو که کاتی قیژاندن و زیقاندنی بی برانه و هی کچهی چاویلکه له چاو لیّی وهژوور که تبوو. سهره رای ئه وانه ش دیاره که ته واوی ئهم په یوه ندییانه ئاشکرا نـابن و دهبنـه بەردىبن گۆم، چونكە يان ھەلى باش نارەخسىي يا كەسىي ئەوەندە وردبىن نيەكـە بتۆانى ههبوونی وهها رایه لهیه ک بهریتهوه سهر یه ک، به زمانیکی زور ساده تر شهرم و شکو و باریک و ناسک بوونی ههوداکان ئینسان ده پرینگینیته وه. خزمه تکاره که ی هؤتیل هه رگیز به فکریدا نایه ئهو ژنهیبه رووتی دیویهتی لیرهیه، ئهوهش دهزانین که شاگرد دهوافروشیخکقهترهی چاوی به زۆران فرۆشتووه که چاویلکهی رەشیان کردۆته چاو،هیچ کەس ئەوەندە ناپـاریزی و بيّ پهروايي ناكا كه ههوالي ليره بووني دزهي ئوتۆمبيل بدا به پۆليس، شۆفير تاكسيش كه سويند دهخوا له چهندروژي رابردوودا كهسى كويري سوار نهكردووه. بي گومان كويره پياوبـه

سرتهسرت به خيزاني گوت په كيك لهو قهرهنتينه كراوانه ههر ئهوكابرا خويرييهيه كه ماشينه كه ياني دزيوه، سه ير هه لكه و تيك، به لام چونكه ده يزاني لاقي كابراي قور به سهر زور پیس بریندار بووه جوامیرانه دریدژهی دا، تولهی لی کراوه تهوه. خهم و شادی به پیچهوانهیئاو و رۆن تیکهل دهبن و دهبنه خهمشادی و ئیستا ئـهو بـه بۆنـهیپـهژارهی قــورس و قووللی کویر بوون و شادی بی سنووری دیتنهوه ی میرده کهی ئیتر وه بیری نهده هات که دوو رۆژ پیشتر گوتبووی ئامادەيەساڭیک له تەمەنى ببەخشىي ھەتا ئەو دزە نامەردەش، راست قسه که ی خوی، کویر بی. به لام ئه گهر دوایین سیبهره کاله وه بووه کانی رق و تووره یی هیشتاش روحیان ئازار دهدا، به بیستنی ناله نالی بهزه یی بزیوی کابرای زامدار تیدا چوون، تکایه وهره فريام دو كتور. چاوپزيشك به يارمهتي خيراني لهسهرخو برينه كهي موعايهنه كرد،كاريكى ديكهى له دەست نەدەھات، شۆردنەوەشى بى فايىدە بوو،ويىدەچوو لەبـەر ئـەوە چلکی کردبی که نالچهی کهوشه که به هوی هات وچووه زور پیس بووبی و قوول له رانی راچووبووبيّت يان ئاوىقەتىس ماوى نيو لوولەكان تووشى ئەو بەلايەيان كردبـوو. كچـە كـە بـە کرد، په نجهی به ئارامی به سهر روومه تی خیزانی دو کتوردا کیشا و تیپهری، پاشان کی دهزانی چلۆن، پەنجەي گەيشتە دەستى كابراي بريندار كە لە گەرمەياودا دەسووتا، بـە خەمـەو،گوتى تكايه بمبووره، تهواوى تاوانى من بوو، پيويست نهبوو ئاوام كردبايه. پياوه والامي داوه له بير خۆتى بەرەوە، ژيان ھەوراز و ليزىزۆرە، منيش نەدەبوو وام بكردايە.

 گوتی من ده چم ئیوه هه رلیره بن، ژنه که ی گوتی منیش دیم، دروست له و کاته دا که ده یانهه و یست له به وزیان ده رکه ون، ئه و پیاوه ی له قوّله که ی دیکه پاها به به به و بانهه و یست له به به به به به به و گوتی، دو کتور، دو کتوری چاو، شوفیر تاکسی گوتی ئه ی له م به خته وه ریه، بروانه شانس و به ختی ئیمه که دو کتوریکی کویری کار له ده س نه ها تو ومان هه یه، کچه ی چاویلکه له چاو به ته و سه وه گوتی هه روه ها شوفیر تاکسیه کمان هه یه که ناتوانی بمانبا ته هیچ شوینیک.

بارخانهی گهورهی نان و خوان له سهرسهرا داندرابوو. دو کتورداوای له خیزانی کرد بیباته بهر دهرگای سهرسهرا، بۆچی، دهمههوێپێيان بلێم لێـره کهسـێک برينه کـهی چڵـکی هێنـاوه و ئيمه دەوا و دەرمانماننيه، باشه له بيرته چيپان گوت، بهلاغ بهلام رەنگه بۆ ئەو بابهته تايبه تيه فه رق بكا، من گومانم هه يه، منيش هه رواتر، به لام ده بي هه وللي خومان بده ين. رووناکایی روز له سهر پلیکانان چاوی ژنهی به شهواره خست،هه لبهت نهوه ک لهبهر درهوشانهوهی نووری بی سنوور، چونکه ههوری رهش گرتبوویان به ری ئاسمان و ده تگوت ده یههوی هه لکاته باران، به خوی گوت له و ماوه کهمه دا له گه ل نوور و رووناکی نامو و دردونگ که و تو و مه وه. در و ست له م کاته دا سه ربازیک له به ر ده رگای حه و شه و ه گوراندی راوهسته، بگهرینهوه، دهستووری تهقه کردنم پیدراوه، پاشانرووی تفهنگه کهی تیکردن و ههر وا به دهنگی بهرز ههرای کردگرووبان، چهند کهس دهیانههوی لیره دهرکهون، چاوپزیشک بهنار هزامهندی هاواری کرد نامانههوی لیره بروینه دهر، که گرووبانه کهنیزیک بوّوه گوتی لام وایه مهبهستیکی دیکهیان ههیه، پاشان له نیوانچاوهچاوه کانی دهروازهوه روانی و گوتی چیـه، كهسينك لاقعي برينداربووه و چلكي كردووه، ئيمه خيرا دهرماني دژي چلك و كيم و دەواىدىكەمان دەوێ، ئەو دەستوورانەي بە منيان داون وەكوو رۆژ روونن،كەس ئىزنى چوونە دهرهوهی نیه و تهنیا شتیکی که ده توانین بهریمی که ینه ژوور نان و پیخوره، بیتوو چلک و کیمی زیاتر بی، که بی گومان دهبی،برینداره که دهمری، به من چی، جا که وایه پهیوهندی بکه به سەرۆكىخۆتەوە، گوئ بگرە كابراي كوير، چاكت گوئ لىيبى، يان ھەردووكتاندەچنەوە جیی خوتان یان تهقه ده کهین، خیزانی گوتی وهره با بروین، چناکری تاوانی نهوانه نیه، تۆقيون و گوئ له مستى فەرمانن، من كه برواناكەم، بـه پيچەوانـەى مـافى مرۆڤـە، باشـتر وايـە باوه ر بکهی، چونکهمهبهسته که وه کوو رۆژ روونه، ئای ئای ئهوه ههر نه گهراونهوه، ههتاسيي دەبژیرم و بیتوو له بەر چاوم گوم نەبن دلنیا بن كە تازە ناگەرینەوەبۆ شوینی خۆتان، يەەەەك،

دوووو، سس، تهواو، دهنا ناچار بووقسه کهی بهریته سهر، پاشان رووی کرده سهربازه کان و گوتی تهنانه ته گهر براکه شم بین، زیاتری له سهر نه پر قریبی که مهبه ستی کییه، داخو مهبه ستی فه و کابرایه بوو که ده رمانی ده ویست یان ئه وه ی پای چلکی هینابو و. له ژووری کابرای بریندار ده یه ویست بزانی داخوا ده رمانی ده ده نییه یان نا، چاو پزیشک پرسی له کویده زانیت که چووین ده رمان وه ربگرین، وام به دلا هات، ههر چی بی ئیوه دو کتورن، زور به داخه وه م، یانی ده وا و ده رمان هیچ، به لین، ده ی ئاوا، زور باشه، ئه وه ش له وه ی.

زۆر بـه وردى بـهرچاييان تـهنيا بـۆ شـهش كـهس ئامـاده كردبـوو. چەندشووشـه شـير و بیسکویت، به لام ههر کهس به شه خواردنی بۆ دانابوونله یادی چووبوو ئاوخۆرىيان بـۆ دابنـێ، دەورى و كەوچك و چنگالىشسۆراغيان نەبوو، رەنگ بـوو ئەوانـە لەگـەل خـواردنى نيـوەرۆ بنیرن. ژنی دو کتور شیری برد بو پیاوه زاماره که، به لام که خواردی رشایه وه وهینایه وه. شـوفیر تاكسييه كه دەستى كرد به بۆلەبۆل كه شيرى پىخۇشنيه و مەيلى له قاوەيـه. ھىنـدىكىان پـاش خـواردنی نـانی بـهیانی چوونهوهسـهر تهخته کـهی خویان، کویرهپیاو خیـزانی بـرد لـه ساختومانه که دابیگیری، تهنیا ئهو دوو کهسه وه دهر کهوتن. شاگرد ده واخانه که ویستی له گه ل دوکتۆرى چاوان بدوێ، دەيەويست سەبارەت بەو نەخۆشىييە لەبىرواي ئاگادار بێـت، دوكتـۆر دەستى كرد به شى كردنهوه، ناتوانمبيسەلمىنىم كە وشەي نەخۆشىيى پر بە پىستى ئەو دەردەي ئیمه بینت، پاشان به زمانیکی ساکار ته واوی ئه و مهبه ستانه ی به ر له نابینایی له کتیب و سهرچاوه کاندا دیتبووی به کورتی باسی کردن. چهند تهخت لهولاتر شوّفیر تاکسی به وردی گویی دابوویه و کاتیک چاوپزیشکقسه کهی تهواو کرد، ئهو له لای خوارهوه را ههرای کرد مهرج ده کهم که ئه و باریکهرییانهی له چاورا بهره و میشک دهرون گیراون، شاگردده واخانه که به تووړه يې تنيې ړاخوړي، گيژې نه فام، دو کتور بزه يه کې هاتنيه، کې ده زانې، لـه راسـتيدا گلينـه ته نیا عهده سیبه که و ئه وه میشکه که ئه رکی دیتن به ریوه ده با، چه شنی وینه یه ک که ده که ویته سهر فیلم وئه گهر به واتهی ئهو ئاغایه ئهم رییانه بگیرین، وه کوو ماتۆری ئوتۆمبیلینک وایـه کـه سووتهمه نی پیناگا و هه لنابی و ناکهویته ری، ههروه ک دهزانی و دهیبینی، رووی قسه کهی ئاخرى له شاگرد دەواخانەكەبوو، پېشخزمەتى ھۆتىل پرسىي دوكتۇر بـه بـرواي ئىدوە ئىمـه چ ماوه یه کلیره راده گرن، رهنگه تا ئهو زهمانهی که ههر وا نابینین، یانی چهند،بهراستی کهس نازانی، رەنگە تىژتىپەر بى و رەنگىشە ھەتا ھەتايى بىي،چەندە پىمخۆشبوو زانىبام. كارەكـەرى هۆتىل ھەناسەيەكى ھەڭكىشا ودواى چەند چركەيەك درىۋەى دا، خۆزەگـە زانىباشـم كچـەى

گۆرىن چىبه سەر ھاتووه، شاگرد دەواخانه كە پرسى كامە كچ، ئەو كچەى ھۆتىل،چەندەم پى سەير بوو، بە كار و كردەوەى ھەلىبەزىمەوه، لە نىرەپاسىتى ۋوورەكە بە رووت وقووتى راوەستابوو و تەنيا چاويلكەيەكى رەشى لەچاودابوو و ھاوارى دەكرد كە كوير بووه، دەلىين ئەو مىنى تووشى ئەودەردە كردووه. خىزانى دوكتور كە روانى دىىتى كىۋەكە بە ئاسپايى چاويلكە رەشەكەى دانا و بى چرپە خستىيە ۋىر بالنجەكەى و لەم كاتەدالە كورە خىللەى پرسى دىسانىش بىسكويتت دەوى. ۋىنى دوكتور بۆيەكەم جار لەو زەمانەى داكە ھاتبوون دەتگوت لە پشت مىكرۆسكۆپىكدانىشتووه و لە ئاكارى ھىندىك ئىنسان دەروانى كە خۆيان نازانن و لەپ ئەو كارەى بەلاوە نزم و دزى ھاتە بەر چاو. بە خىزى گوت ئەگەرئەوان مىن نابىن، منىش حەقم نىه چاويان لىخ،كەم. كچە بە لەرزەلەرزچەند دلۆپىدكى قەترە كىردە چاوى. بەو كارەى ھەمىشە دەپتوانى بلى ئەوەئەسرىن نىه كە لە چاوى دا دىتەخوار.

چەند سەعات دواتر بلیندگۆ رایگەیاند بۆ ھینانی خۆراکی نیوەرۆبچنە شوینی دیاری کراو، کویره پیاو و شؤفیر تاکسی پیشنیاران کردئهوان بچن. بارخانهی نان و پیخوره که هیندیک لهو دەرگايمەوە دووربوو كه سەرسەرا و رئردەوەكانى ليك گرئ دەدا، ئەوان ناچار بوون بۆدۆزىنـەوەي لـه سـەر چنگـان بـرۆن و دەسـتىكيان بگىـرن و چەشـنى گەسـكبـه تـەركى حەرزەكەدا بىخشكىنن و دەستەكەي دىكەيان بى بېيتە لاقىيسىيھەم، بەلام لە گەرانەوە بى ژوورهوهدا تووشی گرفت نهدهبوون،چونکه خیزانی دوکتور فکریکی باش و تـازهی کردبـووه و به زۆرىتوانى بىسەلمىنىي كە ئەوە ئەزموونى خۆيەتى، ئـەويش ئـەوە بووپەتوويــەك دادردار کهن و پاشان به دریژی تیکی کهنهوه و بیکهنه گوریسیک و سهریکی له دهسگیرهی دهرهوهی ده رگای ئه و شوینه ببه ستن و سه ره که ی تری له گویزینگی ئه و که سه ی نان و خوان دینیت. دوو پیاوه که چوون، دهوری و کیردو که و چنگالیش هاتبوو، بهلامخواردن دیسانیش تهنیا هـهر بهشی شهش کهس پیچرابوویهوه، بهبی گومان گرووبانی بهرپرسی یهساوله کان نهیدهزانی پینج كويرى ديكه ش چوونه ته لاى ئهوان، چونكه ئه گهر كهسينك له پشت دهروازه و هبوايه، تهنانه ت ئه گهر له رووداوه کانی پشت دهرگاوه ورد ببایه وه، له تاریک و لیلی سهرسه رادا ته نیا ئه وهنده ي بوده چووه سهر په ک که به هه لکه وت په کیک له قول لیکه وه ده چیته قوله که ي تر. شۆفىرى تاكسى پىشنيارى كرد بچى و بەشى ئەمانىش وەربگرى و بە تەنيايى چوو،نەيدەويست كهسى له گهل بيّت، روو له سهربازه كان ههراي كرد ئيّمه شهش كهس نين، يازده كهسين و ههر ئهو گرووبانه لهولاوه ولامي داوه،مهقيرينه، هيشتا تاقميكي زور له رئ دان، راويتري

گرووبانه که له زهینی شوفیر تاکسیدا به گالته جاری ره نگی دایه و هه لبه ت به سرنج دان به مقسانه ی ناخری که پاش گهرانه وه گیرایه وه نهوه مان بو ده رکه وت. شه ش به شه که یان کرده ده به ش چونکه کابرای زامار هه روا چی بونه ده خورا، ته نیا ناوی ده ویست و داوای ده کرد لیوی ته پکه ن. له شی له یاوی توندا ده گرا و چونکه هیزی راگرتنی په توه که ی له سه ربرینه که ی نه بو و په ستا په ستا لای ده دا، به لام هه وای ساردی ژووره کان ناچاری ده کرده و سه رله نوی به خویدا دا ته وه و دیسان هه مان. بی برانه وه نیوه نوزه ی ده هات و ده نالی، ده تگوت ده رد و ژانه که ی هه رتاوناتا و یک زیاتر ده بو و.

لاى ئيواره سى كويرى دى كه له قۆلهكەي تىرا رەپال نرابوون ھاتنەئەوينىدەرى. يەكيان بهردهسته کهی دوکتور بوو که لهریوه ژنی چاوپزیشک ناسییهوه و دووه کهی تـر بـه گـویرهی چارەنووس، يەكيانپياوەي حەرىفى كچەي چاويلكە لە چاوى ھۆتپل بوو و ئەوى تر پۆلىسەدمشرەكەي كە كچەي بردەوەمال. تازە گەيشتبوونە سەر تەختەكانيانكە بەردەستەكەي دوکتور به بانگ و سه لا گریا، دوو پیاوه که چییاننه گوت، ده تگوت تاساون و هیشتا نه یانزانیوه تووشي چ به لايه ک بوون. له ناکاو هه للا و گرمه ی تاقمینک له شهقامه وه به رز بۆوه، ده نگیکی گـر ونـاخوش پهيتاپـهيتا دهسـتووري دهدا، قريوهقريـويکي سـهير وسهرسـورهينهر بـوو. قەرنتىنـەكراوەكان تىكـرا سـەريان بــۆلاى دەرگاوەرسـووراند و چـاوەروان مانـەوە. ھىچىان نه ده دیت، به لام هه تا ئیستیکی دی هه موو شتیکیان لی روون ده بوویه وه. خیزانی دو کتور له سهر ته ختى مير ده كه ى به پال دەستىيەو، دانىشتبوو، به سەبرا گوتى لـ ه هەوەلـ ەوەديار بـوو، خەرىكـ ه جهههندهمي گۆرين ساز دهبي، دوكتۆر دەستى كوشى و به سرته گوتى ليىگەرى، ئىدى لىرە به ولاوه چیت بز ناکری. گوره وقیژه و ههرا دامرکا، ئیستا دهنگهدهنگ و غه لده غه لدیک له سەرسەراوەدەبىسرا، ئەوانە ئەم كويرانە بوون كە چەشنى كەركە مەريكى تۆقيودەرەوينـەوە و خۆيان تێؼدەكوتا، له گەروولەي نێو دەرگاكانداپاڵەوپەستۆ دەدران و تاقمێؼ رێيان لىێ ون بوو و چوونه بهشه کانی تر. به لام زوربهیان به تلاسکه بهستن، دهسته دهسته یان تاق تاق چهشنی ئەوكەسانەي بەرەو خنكان بن دەستيان داويشتە ھەوداي ھەوا و وەكووگيژەلووكەيەك خۆيان به ژوورا ده کرد، ده تگوت به بۆلىدزىر راياندهده نه ژوور. هىنىدىك كهوتن و له ژىر دەست وپنیاندا پیخوست کران. تازه هاتووه کان که له ریزه وی تهنگ و ته سکا جووله یان لی برابوو، وردهورده تهخته به تاله كانيان پركردهوه و لهوئ چهشنى پاپۆرێكى بـهلالئدراو كـه گهيشـتبێته لیّوار ئارام بوونهوه و هاواریان ده کرد ئیتر جیّ بۆکەسىي دیکه نـهماوه و درهنگ هاتووه کـان

ده بی شوینیکی دی بو خویان بدو زنه وه. دو کتور له بنه بانه وه هه رای کرد ژووری دیکه شهه ههه به به لام نه و که سانه ی ته ختیان گیر نه که و تبوو ده ترسان له نیو هه زاره و دوولای وه تاغ و ری پره و ده رکه ی داخراو و نه و پلیکانانه ی ره نگ بو و له ناخردا بیاند و زنه و و نه بن له ناخریدا که زانیان ناتوانن له وی بمیننه وه که و تنه په له قاژ هه تا نه و ده رکه ی پییدا ها تبوون بد و زنه وه ملیان پیوه ناو به ره و نادیار ناژوان. پینج کویره که ی تاقمی دووهه م بی د و زینه وه ی جیگای باش و نه مین که و تنه خو و نه و ته ختانه یان هه لبژارد که له نیوان نه وان و تاقمی یه که مدا به به تالی مابوونه وه . ته نیا پیاوه ی زامداری سه رته ختی چارده ی لای ده ستی چه پ به جیا و بی په نا مابه وه .

چاره گیک دواتر، جگه له گریانی تاوناتاو و ههستی پینی ئهو مرو قانهی به پاریزهوه دەبزووتن، ئارامىيەك، نەك خەيال و دل دامركان، گەرايەوەئەم بەشە. تىكىراى تەختىەكان پىر بوون. خەرىك بوو شەو بە سەردەستاندا دەھات و گلۆپە كەم شۆقەكان روحيان وەبەر دههات. پاشان گوییان به دهنگی گر و ناخوشی بلیندگو زرینگایهوه. دهستووره کانوه ک رۆژى ھەوەڭ دووپات بوونەوە كە دەبىي چۆن بەشەكانپارىنزگارىيان لىيبكرى و ھەروەھا دەبىي تهواوی قهرهنتینه کراوه کانمل کهچی ری و شوینی دیاری کراو بن، دهوله ت زور بهداخه که له روویناچارییهوه دهبی ئهرکی یاسایی خوّی بو پاریزگاری له گهل، لهمقهیرانهی ئیستادا به ههموو شیّوه یه ک بهریّوه بهریّ و چی و چی و چی. که دهنگه که برایهوه، هاواری پر تووړه یی و نارەزامەندى تاقمىك بەرزېۆوە، ئىمەيان لىرە زىنىدانى كىردووە، ھەموومان لىرە دەمىرىن، ئەوەزولمە، ئەدى كوان ئەو دوكتۆرانەي بەلىننى ھاتنيانمان يىي درابوو، ئەوەھەوالىكى تازە بوو، بهرپرسان و کاربهده ستانی دهوله ته به لینی دو کتورو دهوا و تهنانه ت چاره سه ر کردنی نه خۆشىيە كەيان دابوو. چاوپزىشكنەيگوت ئەگەر دوكتۆريان دەوى ئەو وا لە خزمـەتيان دايـە. تازه قهتشتی وا نالین. دهسته کانی به تهنیایی ولامده رهوهی کاره کهی نین،دو کتور به یارمه تی زانستی پزیشکی و دەوا و دەرمان دەتوانىنەخۇشىي مارىجە بكا. لىرەش نە ئەوانەي لەبەر دەس دایه و نه ئومیدی وهدهس کهوتنیانی ههیه. ئه و تهنانه ت چاوی نه خوشی نهده دیت که لەروخسارى بزركاوى ئاماڭنەخۆشىي يان چاوى خوين تينزاوى بىروانى،زۇر جاران بە بىي موعایه نه ی ورد و باریک ئه و نیشانانه به قهدرایه دنیایه ک به که لک بوون. لهبه ر ئه وه ی دەوروبەريان پر ببۆوە، ئىدىژنەكەي نەيدەتوانى تەواوى رووداوەكانى بە وردى بۆ بگێرێتـەوە، به لامههستی به شله ژاوی کهش و ههواکه ده کرد و دهیزانی به پهیدا بوونی تاقمی ئاخری

ههموو سهریان له گیره و کیشه ده خوری. ده تگوت ههوای ئه و به شه قورستر بووه و بنونی قەتىسماو دەروونى ئازار دەدا و جارىوابوو ويراى شەپۆلى باوەشىك بۆگەن ئىنسان ھىللىنجى دههاتییه. له خوی پرسی باشه ئیره دوای حهوتوویه ک چی به سهر دینت، بهدوای ئهوبیرهدا ترس هه لایگرت، وامان دانا که له بابهت نان و پیخورهوه هیچ گرفتیکمان نه بی و کی ده توانی دلنیا بی که ههر ئیستا له گهل کهم بـوونیدهسـتهویهخه نـین، بـۆ وینـه مـن گومـانم ههـیـه ئـهو كەسانەي لـه دەرەوەنروحيشيان خەبـەردار بـێ كـه چەنـد كـەس لێـرە زينـدانين، مەسـەلە ئەوەيەئەوجار چلۆن كىشەي پاك و خاوىنى چارەسەر دەكەن، ئاماۋە بەوەناكەم چۆن خۆمان خاوین که ینه وه، چهند روّژ پیشتر کویر بووین وئیستا کهس وهفریامان نایا، کارم نیه به سهر ئەوەشـەوە كـە ئـاوپژينىحەمامـەكان تـا كـەى بـە سـاخى دەميننـەوە، مەبەسـتم شـتەكانى دیکه یه، رووداوی چاوه روان نه کراوی دی، بن وینه بیتوو ناوده سته کان بگیرین، ته نانه ت چاوه یه کیشان، ئیره دهبیته گولاوی گواو. دهستی به روومه تی داکیشا، زوورایی ریشی سین روژ نه تاشراوی هه ست پی کرد، ئاواباشتره، هیوادارم ئه و فکره به رژه وند نه کراوه وه زهینیان نه کهوی که تیغ و مقه ستمان بده نییه، چهمه دانه کهی ته واوی پیداویستیه کی ریش تاشین و تيف تيفه داني تيدابوو، به لام ده يزاني ردين تاشين كاريكي هه له يه، ئاخر له كويي تاشيبا، له كوي، ياني لهم بهشهدا، له نيو ئهو گشتهئادهميزادهدا، هه لبهت خيرانم ده تواني ردينم بتاشي، به لام هینده ی پی ناچی که خه لک بزانن و سهریان سور بمینی که یه کیک ده توانی وههاخزمه تیکیش به وان بکا، جا وهره بروانه لهوی بزانه له ژووری حهمامه کان دهبیته چ قیامه تیک، ئهی خوایه، ئهوه دلمان ده توقی بو دیتن، بو توانایی دیتن، دیتن، ته نانه ته گهر سێبهرێکی کاڵهوه بووش بێ،راوهستان لهبهر ئاوێنه، دیتنی پهڵهیهکی لێڵ و تـهماوی و ههتـهر کردنی چاو به راده یه ک که بتوانی بلّیی ئهوه دم و چاوی منه، به لام ههر شتیکی رووناکایی هه یه تازه هی من نیه.

گله و گازنده ورده ورده روّمرکا، کهسیّک له بهشیّکی دیکهوه هاتبووهه تا بزانی هیچ نان و پیخوریّک ماوه یان نا، کهچی له پیوه شو فیرتاکسی دم هه راش خوزگهی بو پاروویه ک خواستبوو، شاگردده واخانه که به مهبهستی نواندنی ئامانجی باش، بریّکی قسه تاله کهی شوفیری خوش کرده وه و گوتی رهنگه دیسانیش بینن. به لام هیچیان نه هینا. و لات تاریک داهات. له دهره وه را نه خوراک و شیو هات و نه و لامی ویستی که س درایه وه. له به شه کهی پهنا ده سته وه دهنگی گریان هات و پاشان بی ده نگ بوو، ئه گهر که سیّک ده گریا زور ئارام وله سه ره خو

ده گریا، لهو دیوی دیواره کانهوه دهنگی گریان نهدهبیسرا. خیزانی چاوپزیشک چوو ههتا چۆنيەتى حالى پياوى زامار بېرسىن، گوتىمنم و به پارېزەوە پەتووەكەي لادا. برينەكەي ئینسانی لیّده توقی، لهرانی بهرهو خوار هه لمسابوو، برینه که ببوو به بازنه یه کی رهش و پر له په لهی ئه رخهوانی، زور گهوره تر ببوو، ده تگوت له ژوورهوی له شی را گوشته کهی ده کیشن. بۆنى ناخۆشى برينه كه هاوكات بۆنكىشىرنچكىشى ليوهدەهات، ژنى دوكتۇر گوتى حالت چۆنه، سپاستده كهم كه هاتى. دەى چۆنى، خراپ، ژانت هەيه، بەلىي و نەخىر، مەبەستتچيه، دەردەكە لە جينى خۇى بەلام دەلينى ئىدى لاقىي مىن نيە، دەلىيى لەلەشىم جيا بۆتەوە، نازانم چۆنى بليم، ھەستىكى سەيرە، ھەر دەلينى بۆيەليرە راكشاوم ھەتا ئاگادارى لە لاقىك بكەم كە ئازارم دەدا، هـەر تاوتويىئەوەتـە، رەنگـە، ئىسـتا هـەول بـدە تۆزىـك بخـەوى. ھاوسـەرى چاوپزیشک دهستی له سهر نیوچاوانی دانا، پاشان ویستی بروا، به لام به ر لهوه ی شه و باش بکا، کابرای زهلیل دهستی گرت و بو لای خوی کیشا و ناچاری کرد بهرهو رووی دابیتهوه و به دهنگیکی نزم گوتی دهزانم ده توانی ببینی. خیزانی دوکتور به سهرسورمانهوه لهرزی و به سرته گوتی تووشی هه له ها تووی، باشه چ شتیک بوو به هؤی ئهوه که ئه و بیره به میشکتدا رابری، منیش وه ک ههموانم، ههول مهده هه لمفریوینی، باشده زانم ده توانی ببینی، به لام نیگهران مهبه، به کهس نالیّم، بخهوه، بخهوه،باوه رم پێناکهی، ههڵبهت که دهیکهم، بـروا بـه بهڵێنی دزیک ناکهی، گوتم که ده یکهم، که وایه بۆچی راستهقینهم پینالیّی، سبهینی قسهی لیّده کهین، ئيستا بگره بنوو، به لني سبهيني، هه لبهت ئه گهر تا سبهي بمينم، نابي بيري ناخوش بكهينهوه، ديكهمهوه، رهنگه تاوياو له جيي منبير بكاتهوه. ژني دوكتور گهرايهوه لاي شووهكهي و به گوییا چرپاند کهبرینه که زاری کردوتهوه و تهواو دافهتاوه، نه کا نه خوشیی ره شهه لگهران بی، له و ماوه کورته دا ویناچی، ههر چی بیّت حالی باش نیه، حالی ههموومان که لیّره زیندانین ههر شپریوه، دوکتور به ئانقهست دهنگی هه لینا و گوتی، ده لینی کویری به ته نیایی به س نه بوو که بووینه دیلی دهست و پی بهستراوی نیو رکهی زیندانی تهنگ. له ته ختی ژوماره چارده ی لای چه پهوه پياوه ی زهليل و لامي داوه، هيچ کهس ناتواني دهست و پيم بخاته نيو زنجيرهوه دو کتۆر.

کاته ژمیره کان سهریان دهبه ریه ک نا و تیپه پین، دیله کویره کاننوستن، هیندیکیان به سهر خویان کیشابوو، ده تگوت تامه زر وی ئه وه بوون که تاریکایی شه وه ره نگ، تاریکایی راسته قینه، چاوه کانیان که ببووبه خوری تو لخ و مات، ته واو بکووژینیته وه. ئه و سی گلوپه ی له

میچی بلینده و هه لاوه سرابوون، نوور یکی زهردی کالیان ده خسته سه رته خته کان، نوور یکی که ته نانه ت نه یده توانی سیبه ریکیش ساز کا. چل که س خه و تبوون یان به تیماوی هه وللیان ده دا خه ویان لین بکه وی، ده سته یه ک له خه وا هه ناسه یان هه لله کیشا و ورته یان ده هات، و یده چوو ئه وی دلیان ده یهه ویست له خه و دا ده یا نبینی، ویده چوو به خویان بیژن ئه گه ر ئه وه خه وه نامهه وی هه ستم. ته واوی کات ژمیره ده ستیه کان له کار که و تبوون یان له بیریان چووب و قورمیشیان بکه ن یان به م ئاکامه گه یشتبوون که بی فایده یه . ته نیا کات ژمیری ده ستی ژنی چاو پزیشک هیشتا کاری ده کرد.

سه عات له سنووری سینی به یانی تیپه ری بوو. بریک دوورتر دزه زوربه ئارامی ئانیشکی چهقاند و له جيكاكهيدا دانيشت. بيجگه له ژان و ئيش هيچ شتيكي ديكه ي له لاقيدا ههست پێنهده کرد، ههر ئهو بهشه له پای ئیخوی بوو که دیشا، ئهژنوی تهواو قرچ ههلاتبوو. قورسایی لهشى خستهسهر لاقه ساخه كهى كه بهرى دابوّوه، پاشان به ههرتك دهستان تيكوّشالاقه زاماره کهی بکیشی. ژان وه کوو پۆله گورگیک له ناکاو هیرشی هیناو خزایه نیو تهواوی لهشی و بني وهستان گهرايهوه ئهو كهنده لانهرهشهى لنيى ههستابوو. بـه يارمـهتى كۆڭـهكەى دەسـتى ورده ورده لهدوٚشه گه که جـوێ بـوّوه و بـه نێـوان تهخته کانـدا بـزووت. کاتێـک گه يشـته پێينـي تهخته کهی ناچار بوو پشوویه ک تازه کاتهوه. پشووی وهها سوارببوو ده تگوت نهخوشیی ههناسهبر که یه تی، ملی به لادا ده هات و به زه حمه ت سه ری بق راده گیرا. پاش ماوه یه کی کورت پشووی هاتهوه بهرو به هینمنی راست بوّه و قورسایی خسته سهر لاقه ساخه کهی. دەيزانىلاقەكەي دىكەي بە كەلكى نايا و ناچارە بۆ ھەر كوي بچىي بە دواي خۆيارەكىنسى بكا. له پر سهرى له گيرهوه هات، سهرتاپاى لهرزى، نۆبهتيىبوو، ددانى ددانى نهده گرت. دەستى بە لاتارى ئاسنىنى تەختەكان گرت،دەتگوت زىجىرىكى گرتووە و قەڧقەڧ دەچىتە پیش و به ئارامی به نیوخهوتووه کاندا تیپه ری. پا زاماره کهی وه کوو تووره کهیه ک به دووى خۆيا دەكيشا. كەس خۆى تىنەگەياند، ھىچكەس لىپى نەپرسى لە سىيبارىشەوا بىۆ كوئ ده چێ. بێتوو کهسێک پرسيبای، دهيزاني چ ولامێکيبداتهوه، دهيگوت ده چم ميـز بکهم، پێـي خوش نهبوو هاوسهری دو کتورههرای لی بکا، نه ده یتوانی فریوی بدا و نه دروی له گه ل بکا، راستییه کهی ده گوت، ناتوانم ههر وا لهو کونه دا برزم، دهزانم میرده کهت ههر چی لهده ستی هاتووه بۆی ئەنجام داوم، بەلام كاتێک ئوتۆمبىلم دەدزىچاوەروانى يارمەتى كەس نەبووم، ئيستاش ههر وايه، خۆم دەبىي برۆم،كاتىك وەزعم بېينن خيرا دەزانن حالم چەندە پەرىشانە، بــه

نه خو ش به رده مبه نه نه خو شخانه، بي شک نه خو شخانه ي تايبه تي کو پر انيش هه په، که سينک که متر و زیاتر جیاوازییه کی نیه، به برینه که م راده گهن و چاک ده بیته وه، بیستوومه ئه و که سانه ی حوكمي مەرگىشيان بىق دەبرىتەوەئـەو كارەپـان لەگـەل دەكـەن، تەنانـەت ئەگـەر نەخۆشـيى ریخوّله کویر ه بگرن له پیشدا برینکاریان ده کهن پاشان له داریان دهدهن، ئاوا به ساغی دهمرن، له روانگهی منهوه ئه گهر بمگیرنهوه بۆ ئیره بی قهیدیه. بهرهوپیشتر رۆیـی و ددانی دهچیـرهوه بـرد ههتا نهنالينني، بهلام ههر كه گهيشتهئاخرى ريزهكه خوّى پينرانه گيرا و له بهر نيگهرانييان فرميسكي سهر هولير بوون. ته خته كاني نه برار دبوو، وايده زاني يه كي ديكه ش ماوه و له پري رووبهرووی به تالایی ببؤوه. له سهر تهرکی ژووری تخیل بووو جووله ی له خوی بری هه تا دلنیا بوو کهسی شلپهی کهوتنی نهبیستووه. پاشان تیگه پشت ئهم ههلومهر جه بـ فر مروّڤـی کـویر زۆر باشەو بېتوو لە سەر چنگان بروا، رېگا باشتر دەدۆزېتەوە. بە ھەركوپرەوەرىيەكى بوو خۆى گهیانده سهرسهرا، لهوی ئیستیکی راوهستاهه تا بزانی بهرهو کام لا بروا، داخوا باشتر وایه لهبهر دهرگای سهرسهراوه ههرای سهربازه کان بکا یا بچیته بهر دهروازه و لهو پهته که لک و هربگری که ئیستاش له جیمی دهستگیره کاری ده کرد. باشده یزانی ئه گهر له و یوه یارمه تی بوی، خیرا تنی راده خورن که بگهریته و ه،به لام له لایه کی دیکه را و هبیری که و ته و ه سه ره رای ئه و ه ی تهخته کان جیٰدہستی زورقایم و رہختهیان ہمبوو دیسانیش تووشی چ بهلایه ک ہات،به خـوّی گوت به رایه لیکی شهله په ته ههر هیچم بو ناکری و هیندی که و ته گومانه و ه. پاش چهند ده قیقه به بیریدا هات که ری چاره یه کی دوزیوه تهوه. به خوی گوت به گاگوله به ژیر په ته که دا دەرۆم و جارجاردەسىتىم ھەللىدىنىم و رايەللەكە دەنگىلوم ھىمتا دللىنيا بىم لىمە رىگا تلاسىا نهبووم،چهشنی ماشین دزین ههمیشه ری و شوین و ئامرازی پیویست پهیدادهبن. له ناکاو، لهوپهری سهرسورماندا ویژدانی وهخهبهر هات و زور بهتوندی سهرکونهی کرد که ئوتومبیلی پیاویکی کویری بهختوه رگه راوی دزیوه. به هانه ی دینایه وه، خو له به ر ماشین دزین نه که و توومه ئه و دۆخەنالەبارە، بەلكوو بـه هـۆى ئـەوەى گەياندمـەوە مـال تـووش بـووم، چـاو لهمهه له گهوره یهی کردم. ویژدانی حهوسه له و تاقه تی ریس و گوریس هینانه وهی نه بوو، به لگه کانی ساده و ساکار و روون بوون، دهبی ریز وحورمه تی کویران راگیری، نابی دزی له کویر بکری. تاوانبار بؤبهرهنگاری کردن و سرینهوهی گوناه بهرهو رووی ئه و بیره راوهستا،بیتوو به پیوانه یه کی دروست هه لیسه نگینین من دزیم لهم نـه کردووه، خوْئو توٚمبیله کـهی

له گیرفانی نهنابوو، دهمانچه شم له سهر سهری رانه گرتبوو، ویژدانی تینی راخوری، ریس و گوریس مههینهوه، سهرت به کاری خوتهوه بهند بی.

شنهی فینکی بهیانی روومه تی لاوانده وه. به خوّی گوت پشـوو کیشـانلیـره چهنـد خوّشـه. وه يده زاني لاقي كهمتر ژان ده كا، سه ير نه بوو، له پيشووشدا تووشي وه ها هه ستيك ببوو. ئيستا لهو دیوی دهرگای چوونهژوورهوه بوو، ههر ئیستا دهگهیشته پلیکانه کان، له دلّـی خوّیـا گـوتـی بەسەرمەقولات چوونەخوار لەو پێپيلكانە لە ھەموو شتێک ناخۆشترە،دەستى بەرز كردەوە بزانێ په ته کهی له سهر سهرييه و دريژي به ريپي خويدا. وه کوو داينابوو پي گويزتنهوه له پليکانيک بو یه کمی تر ئاساننهبوو، به تایبهت به و قاچه زاماره ی که لیمی ببوو به بار، باریکی خواری نالهبار، له نيوه راستي پليكانان دهستيكي هه لخليسكا و به لادا هات وتيك هه لگلا. ژانه كه ي لهريوه گەرايەوە، دەتگوت كەسىك مشار وبرغووى لە برىنەكەي ناوە و بە چەكوچ دەپكوتى، تهنانهت خوشی پییسهیر بوو که چون توانی هاواره کهی قووت داتهوه. ماوه یه ک بهرهو دم کهوت. پشووبایه کی لهپر لهرزهی خسته ئهندامی. جگه له ژیر کراس ودهرپی چی دیکهی لهبهردا نهبوو. برینه کهی له سهر حهرزی ده خشکا، به خوّی گوت ره نگه پیس بیّ و بکولیته وه، بيريكي نەفامانـه، لـه يادىچووبـۆوه كـه لـه كەيـەوه لاقـي دەخشـكينـێ، پاشـان بـۆ ئـەوەي دلخوشیی خوی بداتهوه گوتی دهی چ نیه، بهر لهوهی برزی تیماری ده کهن،و هرسوورایه سهر كەلەكەي ھەتا باشتر دەستى بگاتە پەتەكە. رايەللەكەيزۆر بە ھاسانى نەدۆزىيلەو ە. لە بىرى نه بوو کاتیک خلیسکاوه له گه لپه ته که که ش و تووش که و توون، به لام به گویره ی سروشتی ئادەمىزادماوەيەك لە جىنى خىزى راما. كەمىك دواتىر كە فكىرى ھاتەوە بەرخۇي،دانىشتە ســهرقوون و ورده ورده پاشــهوپاش کشــایهوه هــهتا سمــتی لهســهر یه کــهم پلیکــان دانــا و سەركەوتوانە دەستى ھەڭينا و پەنجەي ئاوقايپەتە ئەستوورەكە بوو. ويدەچوو ھەر ئەو ھەستى ســهرکهوتنه لــهریوهبین بــه هـــقی ئــهوه کــه ریگایــه ک بدقزیتــهوه بــق ئــهوهی برینه کــهی نه خشکی، پشتی کرده دهروازه و وه کوو شهل و گیران قوّلی کردن به شهقه و بهدانیشتنهوه ورده ورده بزووت. به ليّ، پشت له ئامانج، چونكه لهمبابه ته شدا وه كوو ههميشه كيشان هاسانتر بوو له پالدان. بهم شيوه يه ژاني قاچي كهمتر دهبوو، ههروه ها سهره وليژيي حهساره كهش بهرهودهروازه يارمهتييه كي گهوره بوو. له لايه كي ديكهوه مهترسيي گوم كردني پهته كهش لـه ئارادا نەبوو، چونكە بى نىربر رەسەرى دەخشا. نەيدەزانى مەوداى ھەتا دەروازە چەندە، لە سەر پى رۆيشتن جياوازى هەبوو لەگەل بستبست كشانەو، و خشكان. بى چركەيلەك

فهرامو شي کرد که کويره، سهري و هرسووراند هه تا بزاني چهندهي مهودا ماوه، به لام ديسانيش بهرهو رووی دنیای سامال سپی بۆوه. له خوی پرسیباشه شهوه یا رۆژ، چاکه ئه گهر رۆژ بوایه تا ئيستا منيان ديتبوو،ئهمجاريش تهنيا بهرچاييان پينداين و ئهويش گهلي لهمهوپيش. سهرى سورما لهو ليكدانهوه ورد و خيرايهي، چهندهي مهنتيقي بير ده كردهوه، خوي له درهوشانهوه یه کی نویدا به دی کرد، ببوو به پیاویکی دیکه وئه گهر ئه و لاقه به لایه ی نهبووبا سويندي ده خوارد له تهواوي ژيانيدائاواي كهيف ساز نهبووه. پاشه لي وه ته ختى داويني دەروازە كەوت. ئىترگەيشتبوويە. نىگابان كە لە سەرمان لـە ژوورۆكـەى نىگابانىداھەلـكورمابوو دەنگەدەنگىكى بىست كە بۆي نەچۆوە سەر يەك، بەلامدەيزانى لە ژوورەوە نەھاتووە، رەنگە خشه خشى له نه كاوى گه لاى داران بووبيت يان با لقه داريكى به پهرژينى ئاسنينى حهوشه دا دابين. به شوين ئهم دهنگانهوه دهنگيکي تريش بيسترا، دهنگيکي تازه، شلپهيه ک،شلپهيه کي که كارى با نەبوو. نيگابانەكە بە سەرلىخشيواوى دەرپەرى،قامكى لە سەر پەلاپىتكەي تفەنگەكەي بوو، چاویکی له لای دهروازه کرد. هیچی نهدیت. به لام ده نگه که به رزتر له جاری پیشوو هاته گوێ، دەتگوت كەسێك چنجرووك بە سەر شتێكى گرنىگرنىدا دەكێشێ. بە خۆي گوتدامیّنی دهروازه که. ده یه ویست ههراکاته ئه و چادره ی گرووبانه که ی تیداخه و تبوو، به لام له دلمي، خويدا گوتي نه کا گويي زرينگابيته وه و بيتوو هه روا بيکاته هه را تووشي تيهه لـدان دەبىي، ئاخر گرووبان پىيان خۆش نيەكەس لە خەو رايانپـەرىنىي و دووخـەوبن، تەنانـەت ئەگـەر پێويستيش بێ. چاوی برييه دهروازه و به دڵهراوکهوه چاوهروان مايـهوه. روخسـارێکیسـپی لـه نیوان چاوه یه کی دهروازه وه چه شنی تارمایی یه ک خوی نواند. روخساری پیاویکی کویر. سهربازه که له ترسان خوینی راوهستا و ترسوای لی کرد بیداته بهر رههیلهی گولله.

تهقهی تفهنگ له پیوه سه ربازه نیوه رووته کانی له چاد ره کانیان ده رپه پاند. ئه مانه سه ربازی بنکه ی نیگاداری و پاراستنی شیتخانه وقه ره نتینه کراوه کان بوون. ئیستا گرووبان خوی گه یاند بووه شوینی رووداو، چیه ئه و شریخ و هو په سه ربازه که به پلته پلت گوتی، پیاویخی کویر، پیاویخی کویر، له کوی، له هو وه یوو، به قونداخی تفهنگه کهی ئاماژه ی کرده ده روازه که، من که هیچ له وی نابینم، له وی بوو، خوم دیتم. گرووبان ده ستووری دا، نوورهاویژه که هه که کهن کهن به کوی نوورهاویژ سه رکه وت. چه ند چریه که ک دواتر نووریکی چاوبه زین به رده روازه و ساختومانه کهی رووناک کرد. گرووبان گوتی که سی لی نیه، نه فام، ده یه ویست چه ند جنیوی سه ربه کولکه ی دیکه شی پی بدا که له پر

لووز ووی شوّراوگه یه کی تاریکی و و به رچاو هات. گوتی چاوت پیّ سپی کرد. پاشان که و ته و یادی ئه و ده مستووره تو ندو تیر وی پی درابوو، نه راندی بکشیوه، لیّی ده گرییه وه. تیکرای سه ربازه کان که به جله وه ئاماده و پستابوون کشانه وه، به لام هه ر وا نیگایان بریبووه ئه و جوّگه له خوینه ی له ژیر ده روازه وه شیلاوگه ی به ستبوو. گرووبان پرسی، به بروای تو مردووه، سه ربازه که ئیستا شانازی به ئه نگیوه یی خوی ده کرد، گوتی ده بی مردبی فیشه که کان راسته و راسته و راست و ه دم و چاوی که و تن. له و کاته دا سه ربازیکی تر به نیگه رانییه وه ها واری کرد، گرووبان، گرووبان، بروانه. له سه رپلیکانان که به تیشکی نوورها و پژی سوو و هی رووناک بیون، تاقمیک کویر، زیاتر له ده که س، ده بیندران، گرووبان گوراندی نه یه نه پیش، بیت و هه نگاویک بینه پیش دابیر دابیژتان ده که م. له په نجه ره کانی ساختومانه که ی به ره و روورا ده سته یه کی زور که به ته قه ی ته نه نون ده بین و نه یانده توانی بر شه ش ده سته نه راندی چوار تان و ورن و ته رمه که به رنه وه . چونکه نه یانده بینی و نه یانده توانی بر میشن شه ش نه راندی کویر ها تنه پیش. گرووبان به تووره یی گوراندی، گوتم چوار که س. کویره کان ده ستیان گیرا، دو ویان به جی مان. ئه وانی تر په ته که یان گرت و به ره و ییش ها تن.

کویری

دو کتور گوتی ده بی بزانین له و ده ور و به رانه پاچ و پیمه په کمان وه گیر ناکه وی هه تا قولکه یه کی پی هه لکه نین. به یانه بو و ، به هه رچه رمه سه ری و کویره وه رییه ک بو و مه یته که یان هینایه حه ساری ژووره و و له نیو زبلوزال و خه زه لی زه ردی داران رایانکیشا. ئیستاده بو و له ناخیان رو کر دبا. ته نیا خیزانی دو کتور ده یزانی مه یته که چه نده شپریوه ، روخسار و کاژه لاکی دایی دایی و پر ابو و ، شوینی جی فیشه کیش له لامل و سه رسینگی خویان ده نواند. هه روه ها باش ده یزانی که له ته واوی ئه و شیتخانه یه دا هیچ شتیک بو گور هه لکه ندن په یدا نابی. ته واوی که لین و قووژبنی ئه و شوینه ی تیدا دیل کرابوون به وردی گه رابو و و جگه له میله یه کی ئاسنین

چى ترى دەس نەكەوتبوو. مىلەكە بەكار دەھات بەلام بە تەنيا كارى پى مەيسەل نەدەكرا. لە پشت په نجهره داخراوه کاني رێړهوي لاي چهپ که بـۆ ئـالووده بووه کـان تـهرخان کرابـوو، زهمانهی که دهبوو بلّین کویر بـووینیان بیتـوو دهردهکـهیان حهشـار دابایـه، بزووتنهوهیـهکی ناشیانه، سهروهرسووړاندنیک بۆ دۆزینهوهی سیبهری و ههلهنگووتن له کهسیکیساخ بهس بـوو هه تا رازیان ئاشکرا بین. دو کتوریش ته واوی ئه ومه به ستانه ی ده زانی، ئه وه ی له پیشدا گوتی تەنيا بە مەبەستى گەيشتن بەم ئامانجە بوو كە لەگەل ژنەكەي گەلاللەيان بىۆ دانابوو. ھەر لە پيمه ره يه كمان بن بهاوينه ئه و ديوه. فكريكي باشه، به تاقي كردنه وهي بي زهره ده، تيكرا رەزامەندىيان دەربرى، تەنيا كچەيچاويلكەيى لەم بارەوە برواى دەرنەبرى، بىي پسانەوە دەگريا وده یلووشماند، به ههنیسک دان گوتی تاوانی من بوو، قسه کهشی راستبوو، حاشای لىنەدەكرا، بەلام كوا بلايى ئەو كارە بتوانى كولاي دلايرۇمركىنى. ئەو مەبەستە ئاشكرايە بىتـوو بهرژهوهندی کاران بکهین و بهوردی بیری لی بکهینهوه و له پیشدا ئاکامی ری وری و پاشان ئه نجامي چاوه روان نه كراوي ليك بده ينهوه، هه ركيز هه نگاويك له و جه غزه به ولاوه تر نانيين که بیر کردنهوه بوّمان دیاری ده کا. ئاکامی چاکه و خرایهیوتار و ئاکاری ئیمه ده خرینه سهر دوو تای تهرازوویهک و گریمانئهوهیه که له تهواوی روزهکانی داهاتوودا به شیوهیهکی دادپهروهرانه وباش و ریکوپیک بن، جا با له داهاتووی بی برانهوهدا ئیمه تهمهنمانبهسهر چووبيّ و تازه نهزانين پيرۆزبايي له خۆمان بكهين يا داواىليّبوردن. له راستيدا كهسانيّك لـه سەر ئەو باوەرەن ئەوە ھەر ئەمھەرمانە قالۆرەپـە كـە باســى دەكـرىخ. رەنگــە، بـەلام ئــەو پيــاوە مردووه ودهبي ژير گل بکري. له سهر ئـهو پـيوشـوينه دوکتـوٚر و خيـزاني بـوٚوتـوويــژ دوور که و تنه وه، کچهی په ژاره دار گوتی له ته کیانا ده چینت. ویژدانی ئازاری ده دا. هه رکه له به ر دهرگای چوونه ژوورهوه هه لقولین سهربازیک هاواری کرد راوه ستن، ده تگوت ده ترسی والامى نەدەنەوە،ھەر بۆيە چەند فىشەكى بە ئاسمانەوە نا. كويرەكان ترسان و خۆيانوەپەنا دەرگا قورس و ئاوەللەكەي سەرسەرا دا. ھاوسەرى چاوپزىشكبە تەنيايى رۆپشتە يىنش، لـەم شوینهوه که راوهستابوو هاتوچو وبزووتنهوهی سهربازه کهی دهبینی و ئه گهر پیویست بوایه پــهنای ده گــرت. گــوتی هیچمــان نیــه مردو کــهی پــێ بنیــژین، پیمــهرهمان دهوێ. لــهو دیوی دهروازه وه، له وبه ری، ئهم شوینهی که کابرای لی کو ژرابو و، سهر وسهمه نهی که سیکی

دیکه پهیدا بوو. ئهوه گرووبان بوو، بهلام نه ک ئهوه ی پیشوو، هه رای کرد چیت دهوی، پێمەرەيــه ک، شــتێک. نيمانــه، بــرۆوە ژوور. دەبــێ مەيتەكــه بنێــژين، زەحمــەتى شــاردنەوە وهبهرخوتان مهدهن،لێي گهرێن ههر وا بـرزێ، بێتـوو ههر وا لێـيگهرێين ولات بوٚگهن و پیسده کا، ده یجا با بیکا، گۆری گیانتان بن، به لام ههوا دهبزوی و نه خوشی ته واوی ولات دەتەنىتەوە. ئەو قسەيە گرووبانەكەي خستە فكرەوە. ژنەراستى دەكىرد. ئـەم كەسـە لـە جيــى گرووبانه کهی پیشوو بوو که ههرموقرایی داهات لهریوه راگویزرا بن نیو قهرهنتینه کراوه کانی سپا. پیویست به گوتن ناکا که هیزی ئاسمانی و دهریاییش ریکخراوی تایبهتبه خویان ههبوو، به لام نه ک به راده ی هیزی زهوینی زور و بهربلاو،چونکه ههر دوو هیز تاقمی کهمتریان ههبوو. گرووبان به خوّی گوت ئەوژنە راست دەكا، بى گومان لـه وەھـا ھـەلومـەرجىكا مـرۆڤ ھـەر چەندى خۆبياريزى ھەر كەمە. بۆ بەرگرى كردن لە بىلاو بوونـەوەى نەخۆشـيى دووسـەرباز بـە ماسكى دژى گازەوە دوو شووشەي گەورەيان ئاموونياک بەسەر جۆگەلە خۆينەكـەدا كردبـوو و بۆنى تىـــژ و قــه تىسىمــاوى ھىشــتاش فرمىسكى لــه چــاوى ســهربازهكان دەبارانــد و گــهروو و که پویانی ده کزانده وه. سهره نجام گرووبان گوتی بزانم چون ده بی، خیزانی دو کتور هه لی قۆزتەوە و گوتى ئەدى نان و پيخۆر چى، ھيشتا نان وخوانيان نەھيناوە، تەنيا ئەو قۆلەي ئىمـەى تيدا ده ژين په نجا كهسى پترلييه. ئيمه برسيمانه، ئه و بره شيوه ي دهينيرن بهش ناكا. دابين کردنی نانو خواردهمهنی ئهرکی سپانیه، خـۆ دهبـێ کهسـێک ئـهو گرفتـه رههـا کا،دهولـهت ئەركى ئەوەيە نان و پێخۆرمان بۆ بەرى كا، برۆوە ژوور، پێمخۆش نيـە كـەس لەبـەر دەرگـاوە ببينم، هاوسهري چاوپزيشک گوتي دهيباشه ئهدي پيمهره چي لينهاتهوه، بهالام گرووبانه که رۆپشتبوو. تازەبەرى بەيانى بوو كە نەرەي بلىيندگۆ ژوورەكانى تەنىيـەوە، سىرنج بدەن،سىرنج بدهن، قهرهنتینه کراوه کان خوشحال بوون، وایانزانی نان وخواردهمهنیان بـ فر هیناون، بـه لام نـا، باس باسی پیمهره بوو، کهسی بیت وبیبا، به کومه ل مهیهن، ته نیا کهسیک بی، ژنی دو کتور گوتی من دهچم،چونکه خوم قسهم له گهل کردوون. که له دهرگا وهدهرکهوت پيمه ره كهى ديت. له نيزيك دهروازه و دوور له پليكانه كان فري درابوو، وينده چوو بهسهر پهرژینی ئاسنیدا حهوا درابیته ئهم دیوه، ژنه گوتی نابی له پادمبچیتهوه که منیش به کویر دەزانن، پرسى له كوييه، گرووبان گوتى لەپليكانان وەرە خوار جا پيت دەللىم چ بكەي، ئافەرىم باشە، ئىستا ھەر بۆئەولا برۆ، ھەر وا دەي، ھەر وا دەي، راوەستە تۆزىك بۆ دەستە راستوهرسووړێ، نا، بۆ چەپ، كەم، كەمتر، ئێستا بۆ پێشەوە، بێتوو ھـەر واراسـت بـرۆى پێـى

ده گهی، ناخ، بو کوی ناخر نه مگوت ههر وا برون دووره وه بووی، دوور، ناوا باشتر بوو، زور باشه، ده ی نیستانیو خولیکی بده تا پیت بلیم، نامههوی ههر به ده وری خوت ابسوورییه وه تا ده گهیه ده روازه، ژنه له به رخیه وه گوتی خاتر جهم به، لیره وه یه کراست ده چم بو لای ده روازه، باشه چ ده بی ته نانه ته نه گهر گومانیش بکهی که کویر نیم ههر به بای خهیالمدا نایه، خو تو نایهی لیره وه بمگری و بمبهی. پیمه وه کهی وه کوو گورهه لکه نیکی که ده چته سهر کار هاویشته سه رشانی و به بی هیچ دلاود لیک به ره و ده رگای چوونه وه ژوور گه رایه وه، یه کیک له سه ربازه کان به سه رسورمانه وه گوتی دیوته گرووبان، ههر ده لینی ده بینی، گرووبان به راویژیکی قورس و متمانه دار گوتی کویره کان زور خیرا خواره که و پیچه کهی ریگایان فیر ده بن.

گۆرھەڭكەندن كاريكى ناخۇش و ئەستەم بوو. حەرزەكە رەق و سفتو پر بوو لـە رەگ و ریشهی داران. شوفیر تاکسی، دوو پولیسه که وکویرهپیاو به نوره کاریان کرد. کاتیک له گه ل مهرگ دهستهویه خهین واچاوه روان ده کری که سروشت له زوالم و زور و تووره یی خوی کهمکاتهوه، ئهو مهبهستهی که خه لک ده لین دو ژمنایه تی کون به ئاسانی نابریته و ه راسته و بو سهلماندنی ده توانین بروانینه ژیان و ئهدهبیات،به لام وه کوو دیار بوو ئه و ههسته لیره، له قوولایی زهویدا، کۆنه رق نهبوو، چونکه ماشین دزین و نرخی گیانی ئه و کهسهی ماشینی دزی بوو، پیکهوه به راورد نه ده کران، به تایبه تی ئه گهر سر نجیکمان دابایه لاشه ی شپریو و بەزەيىي بزويننى، چونكوو چاو پيويست نەبوو كە مرۆڤبزانىٰ ئەم روخسارە كەپۆ و دمى نيـە. تهنانهت نه یانتوانی گهز یکیش هه لکهنن. بیتوو مردو که قه له و بوایه، زگی نه ده شاراوه، به لام دزه کزبوو، دەتگوت رەگە گیايە، بە تايبەت ئەو چەند رۆژەي كە ھىچىي بۆنـەخورابوو ئەوەنـدەي تر كز ببوو، قهبره كه جيبي دوو كهلاكي وه ك ئهوى دهبوّوه. نه ري ورهسمينك بوو نه دوعایه ک. کچه ی چاویلکه یی و هبیری هینایه و ه که ده کرا خاچیکی له سهر گلکو که ی چه قیبا، ئه و قسه یه ی له رووی په شیمانییه وه ده کرد، به لام ئه ویش وه کوو هه مووان ده یزانی که نه و مردووه ههرگیز یادی خودا و دینی نهده کرد، وا باشه خو لهومهبهسته هه ڵنهقو تینین و به باریک پینهی کهین، پاش مردوان رهحمهتچاکه، ههروهها دهبی ئهوهش بزانین که خاچ ساز کردن زور لهوهی کهپیمانوایه هاسانه، گرانتره و له نیو ئهم ههمووه ئینسانه کویرهی کهنازانن پـێ لـه كوى دادهنين خيرا پيخوست ده كرا. ههموو گهړانهوه ژوور. كويره كـان لـه شـوينـي قهرهبالـغتر بهومهرجهی دهوروبهریان ئاوه له نهبیّرییان لیی ون نابیی، ئـهوان، بـه کویره کـویره و بـاوهش و ئەنگوستىئاوەلاوە كە دەلىپى شاخۆكى زىندەوارانن دەپجوولايننەوە ھەموو جىپيەكدەبىننـەوە،

تەنانەت كويرى ورياتر بېتوو يەروەردە بكرين دەتوانن كارىدىكەش بەريو ، بەرن. بۆ وينه خیزانی دوکتور بیننه بهرچاو، مروّڤیکی گهلیّ گهلیّ وریایه و بروانن بزانن چلـوّن ریگـای خـوّی له نيو ئەوھەزاربەھەزارەدا دەدۆزيتەوە و كەلين و قوژبنان دەپشكنى، زۆربەوردى دەزانىي لە كويّ پيچ كاتهوه و بيّ ژوماردن ده توانيّ ته خته كهي بينيتهوه. هه ر ئيستا له سهر ته ختى ميرده کهي پال به پالييهوه دانيشتووه و به گويرهي عادهتي پيشووي به ئارامي ده پدوينني، دیاره کهسانیکی خویندهوارن و ههمیشه قسهیان بو یه کتر پییه، وه کوو ئهوجووتهی دیکه نین، کویرهپیاو و ژنه کهی دوای شۆروشۆقی دیدار نوی کردنهوه ئیدی قسهیه کی وایان پیننهمابوو، وا ویده چی چاره رشی ئیستایان رهسه رئه وینی پیشو ویانی داوه، به لام به تیه ربوونی زەمانلەگەڭ ئەو بارودۆخە رادىن. تەنيا كەسىڭكى بىي پىسانەوە لـە برسـاندەكرووزىتـەوە كـورە خیله که یه، ئه گهرچی کچهی چاویلکه یی تهنانه تله دمی خوشی ده گریته وه و ده رخواردی ئەوى دەدا. چەنىد سەعاتىكەبيانووى دايكى نەگرتووە، بەلام بىي گومان كە شىيوى خوارد دیسانیش داوای ده کا، یانی کاتیک له چنگ نیازی ساده به لام پیویست و خوخوازانهی زینـدوو بوون رزگاری هات. راستهقینهی تال ئهوهیه که چبه بؤنهی رووداوی ئهو رؤژه و چ به هۆگەلىككى دوور لىه فىامى ئىمە،بەرچاييان بىۆ نىەھىنان. ئىسىتا وەخىتى ۋەمىي نيوەرۆپسە، دەوروبەرىسەعاتى يەكە بە گويرەي سەعاتەكەي خينزانى دوكتۇر كە بە دزى چاويكى ليّده كا، جاكه وايه سهيرنيه قوورهقووري زكّي كويران لهوبهرهوبهري ساختومانه كه دهنگ بداتهوه و تیکرا له سهرسهرا چاوه ریم هاتنی خواردن بن، ئهویش به دوو هـنی روون و بـهجی، یه کهم هوی گشتیی به بروای هیندیکیان له دهس نهدانی ههل و به لگهی تایبه تی بریکان، ههر وه کوو ههموو دهزانن، ئهوه بوو که ههر کهس ئازایه کوره. له سهریهک ده کویری دەسبەسەر كراو گوييان دەدايە جيرەي دەرگا وھەستى پيى ئەو سەربازانەي بارگە پـر شـيوە پیرۆزەكانیان دینا. ئەوقەرەنتینە كراوانەي گومانى كوير بوونیان لىيدەكرا، لـ ترسىي گرتنهوه ی نه خوشیی کویری نه یانده و یرا بینه سه رسه را و له نابیناکان نیزیک ببنه وه، به لام هينديک له کهليني دهرگاوه دهړوانن و چاوهنواړي نۆرهيخويانن. زهمان تيپهړي. تاقميک لـه كويره كان ئەوەندە چاوەروان مانەوەمانىدوو بىوون و دانىشىتن، پاشان دوو سىپيەك گەرانىەوە شوینی خویان. دوایه جیرهجیری دهرگای ئاسن بیسترا. کویرهکان به پهلهپهل یهکتریانپال پیوه دهنا و بهرهو لایه ک ده چوون که له بهر دهنگهدهنگی دهرهوهلایان وا بوو بهرهو دهرگا دەرۆن، بەلام لەپر تووشى ھەستىكىنەناسراوى بىقەرار بوون كە دەرفەتى شىي كردنـەوەيان

نه بو و، راوه ستان و سهر لين شيواو ياشه كشه يان كرد، ئيستا هه ستى يني ئه وسه ربازانه ي نان و خواردنیان بۆ دینان و چه کداره کانی هاورییان به ناشکرایی دهبیسترا. سهربازه کان هیشتاش له دیتنی کارهساتی خهمبارینی دوی شهو ناره حهت بوون، ههر بؤیه تـهمایان گرتبـوو بهپیچهوانـهی رابردوو خواردن و شیوه که له پشت ئهو دهرگایه دانهنین کهدوو قولیی ساختومانه کهی لیک گري ده دا، به لکوو بيبهن له سهرسه رافريي بدهن و بگهرينه وه. بلا خويان بين و بهشي خويان بهرن. لهبهرنووری درهوشاوهی دهرهوه و تاریکایی نیو سهرسهرا له پیشدانهیانتوانی تاقمی كويره كان ببينن. به لام هيندهى نهبرد كه ديتيانن. لهترسان هاواريان كرد، بارخانه كانيان به حـهرز دادا و بـه پرتاووهرسـووړانهوه و شـيتانه هـهلاتن. دوو سـهربازهي پـاريزهر كـه لـه دەرەوەچاوەرى بوون، لـه بەرابـەر ئـەو مەترسىيەدا كردەوەيـه كى خيرايـان نوانـد. تـهنيا خـودا دەزانىٰ كە چۆن و لەبەر چى بە سەر ترسى ئاقلانەيان زالبوون، لە نىږدەرانە نىزىك بوونـەو، و دەستيان كرد به تەقە و تفەنگيانبەتال كرد. كويرە دەسبەسەر كراوەكان تێﻜھﻪڵـﻪنگووتن و به سهریه کدا کهوتن و گیانیان دابیر دابیر بوو، دیاره ئهوهش به فیرودانی فیشه ک بوو، ئهو دیمهنه و هها سهیر و لهسهر هخو ده خولقا و کهلاک بهسهر یه کدا ده کهوتن که ده تگوت بنه ی نایه، چهشنی ئهو دیمهنانهی کهجارجاره له سینهما و تلهویزیوندا دهیبینین. ئهگهر هیستاش لهسهردهمیکا بزین که سهربازه کان دهبی پووکهی گوللهی هاویژراویانبدهنهوه، ئهوان به ئالا سويند دەخۆن كە تەنيا بۆ پارېزگارى بى ئەملا وئەولا لە خۆيان و ئاواللە بىي چەكـەكانيان كـە خـهریکی ئـه نجامی کـاریمـرۆڤدۆسـتانه بـوون تەقـهیان کـردووه و لـه ناکـاو بـهرهو رووی هه ره شهی تاقمیکی گهورهی کویری ده سبه سه رکراو بوون. سه ربازه کان به پهله و شيتانه بهرهو دهروازه ياشه كشهيان كرد،سهربازه كاني دهرهوه به نيو ده لانهى دهروازهدا سێرهیان گرتبوو و بهدهستی لهرزوٚک ئامادهی پاراستنی هاورێیانی خوٚیان بوون، دهتگوتئهو نابينايانهي مابوون دهيانههوي پهلاماريان بدهن و تۆلەيان ليخبكهنهوه. پهكينك لـهم سـهربازانهي که تهقهی کردبوو به شیواوی وبزرکاوی گوتی تازه قورهشم بدهنییه حازر نیم بگهریمهوه ئهوینده رێ. دروست هه ر ئه و روزه، بهره به ری نیوارێ، کاتێک کێشکیان ده گوری، له چرکه یه دا ئه ویش کو پر پک بوو له ریزه ی کو پره کانی تر، لیره داسه ربازیی ده فریای هات، ئه گینا دهبوو بچیته لای ئهو قهرهنتینه کراوانهی که ئاواله کانی دابوونه بهر گولله و خودا دهزانی ئه وان چیان به سهر دینا. پاش کاره ساته که گرووبان ئاوای بروا ده ربری، باشتر وا بوولنيان گهريين له برسان بمرن، كاتيك جانهوهر بمريّ ژاريشي ناميني. ههروه ک دهزانين زوران ئهمهیان گوتووه و وایان بیر کردو تهوه،به ختهوه رانه پاشماوه ی به نرخی عاتیفه ی ئینسانیی هانی دا که بلی لهوه ی به ولاوه بارخانه یان بو له بهر ده رگای سهرسه را داده نین باخویان بین و بیبه ن، ده یا نخه ینه ژیر چاوه دیری و ههر به جوریک جوولانه وه ته قیان لی ده که ین. گه راوه بنکه ی سه رکردایه تی، بلیندگو کهی هه لکرد، هه ولی دا به باشترین شیوه فکری جهم کاته وه، لیره داوشه گه لیکی ها ته وه بیر که له کاتی رووداوی ئاوادا بیستبووی و رایگه یاند جینی داخه بو سپا که به زوری چه ک به ری به جوولانه وه یه کی فیتنه گیرانه گرت و له ریوه سه رکوتی کرد، لهم بابه ته وه ناکری راسته و خویان به پیچه وانه سپا به گوناهبار بیته حیسابی، وا باشه له وه به ولاوه قه ره نتینه کراوه کان نان و پیخوری خویان له ده ره وه ی ساختومان هه لابگرن، ئاشکرایه دو و پات کردنه وه ی مهسه له ی دوی شه و و نه می و داوینی خوتان ده گریته وه راوه ستا، نه ید دازانی شهه که ی چون ته واو کا، و ته کانی له بیر چووب و و ، ته نیا دو و باتی کرده وه تاوانی ئیمه نه بو و .

تەقەي تفەنگ لە ژوورى پشووبراوى سەرسەرا بە شيوەيەكى وەھالە نەكاو دەنگىي دايـەوە که ببوو به هنری خهجلان و زراو توقین. له پیشداوایانزانی که سهربازه کان پهلاماریان داوه ته ئەو بەشە ھەتا ھەموويانقەلاچۆ كەن و دەوللەت بىير و بۆچوونى گۆراوە و ھاتۆتـە سـەر ئـەو بروایه که تۆوبریان کا، هیندیک له ژیر تهختی خویان ماتهیان هه لگرت، چهند کهس لـه ترسـان ویشک ههلاتن، رهنگه هیندیک وایان بیر کردبیتهوه کهئاوا باشتره، به جاریک مردن چاکتره له توانهوه ی ورده ورده، بنتووقه رار بی که سی بمری، هه تا زوو بی دره نگه. یه که م تاقمی که خيراخۆيان كۆ كردەو، دەس بەسەر كراو، نيمچەساغەكان بوون، ئەوكەسانەي ويدچوو درهنگ یان زوو کویر ببن. ههر که تهقه دهستی پی کرد تیکرا هه لاتن و خویان لـه کـون و کاژیراندا حهشار دا، به لام پاشان بی ده نگی دنهی دان که بگهرینه وه و روو بکهنه ئه و دهرگایهی سەرسەراو حەسارى لينک گرى دابوو. ليىۋەي مەيتەكانيان ديىت، خوين لـە تـەختىبنى ژووره که دا شیلاوگهی به ستبوو و ده تگوت گیانله به ریکی زیندووه، به خواره که و پیچه که ریگای ده کردهوه و بهرهو پیش دهیئاژوا، پاشاننیگایان کهوته سهر بارخانهی نان و خوان و پێڂۅٚڔ. برسییهتی بهرهوپێشی پاڵ پێوهنان، ئهو خواردنهی له مێـــژ بــوو تامــهزروٚی بــوون لهوی که و تبوو، له راستیدا ئه وه به شی کویره کان بوو، به پیی ری و شوینی دیاری کراو ده یانزانی شیّو و خواردهمه نی ئهوان هیشتا به ریّوه یه، به لام کیی گوی ده داته ری و شویّن و ده لای کلاوت به چهندی، خو کهس ئیمه نابینی، ههر وه ک پیشینیانی ئیمه به دریژایسی میـژوو

وهبيريان هيناوينهوههمة المال بيههوي، له كليسايه حهرامه و دهبي بزانين باپيراني ئيمه له وبوارانه دا مامۆستان. به لام مه يلي برسييه تي سي هه نگاو پترې به ره و پيش نه بر دن، مه نتيق خـ يې تنهه لقوتاند و هاواری کرد که ههر کهس بی پاریز برواته پیش مهترسیی شاراوهی لهم کهلاکانه دا و به تایبه تبی له شینلاوگه ی خوینا به گیان کریوه، کنی ده پتوانی بلنی که له زارکی برینی چەنىد قۆزاخەي جەنازەكان را چ ھەللىمىكى ۋاراوى يان نەخۆشىپى گەلىي بەولاتا بىلاو دەبوونـەوە. يـهكني گـوتى ئەوانـه مـردوون، مـردوو بــنئازارن،مەبەسـتى ئـەوە بـوو خــۆى و هاورییه کانی دلنیا کاتهوه، به لام گوته کانی دۆخه کهی پتر شیواند، راست بوو که ئه و کویرانه مردبوون ونه یانده توانی بروّن و ببینن و بجوولیّنهوه و پشوو بکیّشن، به لام به کویدادیاره که كويريى سپى جۆرينك نەخۇشىيى رووحىيى نيە، كە وا بىغرووحىي ئەو قوربانى كراوانە سهره نجام ئازاد و رزگار و دوور له لهشی گلین ههر کاریکی بیانههوی ده توانن بیکهن، به تایبه تی خراپه، که ههمووده زانین هاسانترین کرده وهی بی نیوبره بو مروف. به لام دیسانه وه خواردن سرنجی راکیشانه وه، زگی برسی دین و ئیمانی نیه. له ده فریکه وه شتیکی ئاوه کی سپی رهنگ دهچوراوه و به نهرمی بهرهوجو گهلهی خوین دهخوشی، له رهنگی را دیار بوو که شیره. دوو کهس له ده س به سهر کراوه گومان لی کراوه کان که نازانین ئازاتر بوون يانخۆيان دابوويه دەستى چارەنووس، لێک هـهلاواردنى ئـهم دوو مەبەستەھەمىشـه ئاسـان نيـه، ههنگاویان نا بهرهو پیش و تازه دهستی چنوکیان بـولای خواردهمهنییـهکان دریــژ کردبـوو کــه سهر و سهمهنهی دهستهیه ک له کویره کان لهبهر دهرگای قوله کهی دیکهوه پهیدا بوو، خهیال به تایبه تی لهوهها هه لومه رجیکی بناوبیردا ده توانی فیل و ته له کهی وا بنیته وه هه روه ره سه یری، ئەو دوو پیاوەي بۆ دەسدریژي ملیان پیوەنابوووەیانزانی كه مردۆكان لەپـر راسـت بوونـهوه و ههر وه کوو پیشوو کویرن، به لام گهلی پر مهترسیتر، چونکه بی گومان هاتوون تۆله بکهنهوه. لـه ئاكامدا بيّدهنگ و به پاريزه بهرهو دهرگاي بهشه كهي خويانپاشه كشهيان كرد، رهنگبوو قەرەنتىنە كراوە كويرەكان بيانھەوى بەگويرەي مرۆڤدۆستى و ريز گرتنى مەيتەكان بياننيژن، یان ئه گهر بۆئەوە نەھاتبوون، رەنگبوو بە بى سرنج دان بریکیان خواردەمـەنى لـە بیرچووبایـە، له راستیدا تاقمی قهرهنتینه کراوه ئالووده کان زور نهبوون،رهنگه باشترین ری چاره داوای خواردن له کویره کان بی، تکایه به زه پیتان پیمان دابیت، لانی کهم ده فریکی چکولهمان بـ فر به جی هیلان، زورویده چی دوای ئهم کارهساتهی قهوما ئهورو نان و پیخورمان نهدهنیه. کویره کان ههر بهو شیوهیه به ریدا دهرویشتن که چاوهروان ده کری،دهستیان ده کوتا و

ده گيرا، هه لده نگووتن، لاقيان ده خشكاند، سهره راى ئهوه ش ده تگوت ته واو يک ريک و پيکيان له نيودا ساز كراوه و دهيانزاني ئه ركى خۆيان به باشترين شيوه دابهش كهن، چهند كهسيان كه له نيوده لهمهي خوين و شيردا شلپه شلپيان ده هات، هاتبوونه سهر ئه و بروايه که مهيته کان هه لگرن و بیانبه نه حهوشه و ئهوانی تر هه شت ده فره که ی سه ربازه کان بویان توور دابوون، یه ک یه ک بردیانن. له نیو ده س به سه رکراوه کویره کاندا ژننی هه بوو که رواله تی نیشانی ده دا له ههمووشوینیک حازره، له بار بردنا یارمهتی دهدا، وای دهنواند که دهتگوتپیاوه کانی رینوینی ده کرد، ئهو کارهی به ئاشکرا قهت له چنگ ژنیکی کویر نایه، جا چ بـه هه لـکهوت و چ به قهستی چهند جاریک سهری بۆ لایبهشی ئالووده کان وهرسووړاند، دهتگوت دهیدیتن یا ههستی بهراوهستانیان ده کرد لهوی. له ماوه یه کی کورتا سهرسهرا چۆل بوو وهیچ نیشانه یه کی دیکهی جگه له چهند پهلهی گهورهی خوین و چهندپهلهی سپی بچووکی شیر و شوینی پیپی کهش و تووشی سوور یا تهری تیدا بهدی نهده کرا. قهرهنتینه گومانلی کراوه کان ملیان بـ ق برسییه تی راکیشا و ده رگایان گاله دا و به شوین ورکهناندا گهران، ئهوهنده یان دلپر بـوو، وایـان دل شکابوو که خهریک بوو یه کیک لهوان ببیته زمانی ناهومیدی ههموویان و بلنی، ئه گهر ئـاخر و ئاقیبەتى ھەموومان ئەوبەر،،لانى كەم لـەوى شـتێک ھەيـە بيخـۆين، يـەكێک گـوتى رەنگـە سهربازه کانبه شی ئیمه ش بینن، ئهوی تر پرسی تو سهربازیت کردووه، نا، که وا بێبۆچوونەكەم دروست بوو.

چونکه بهشی یه ک و دوو ویکرا کوژراویان دابوو، دانیشتوانی ههرتک بهشه که کو بوونهوه ههتا تهما بگرن داخو له پیشدا شیو بخون وپاشان که لاکه کان بنیژن یان به پیچهوانه. که سنده کو لییه وه بزانی کی مردووه. پینچ که سیان ئی به شی دوو بوون، زور ئه سته مه بتوانی بلیی یه کتریان ده ناسی، یان نه یانده ناسی یا وه خت و مهیلیان نه بوو پیکه وه ئاشنا بن و پریسکه ی دلیان بو یه کتر هه لرپژن. خیزانی چاو پزیشک نه یده زانی کهی ها توون. به لام دیاره چوار که سه کهی دیکهی ده ناسی، به واتایه کی تر له گه لایان له ژیر میچیکا نووستبوو، هه ر چه نده ته نیائه وه نده ی له باره ی یه کیاندا ده زانی و چلان ده کرا پتری بزانی، کامه پیاوی مه ند و قوول ته نیز و به ویدا ده خولیته وه و نه هینییه کانی ژیانی تایبه تی خوی له لای نهم و ئه و ده در کینی و بو وینه باسی عیشقبازی و رابواردنی خوی و کیژیکی چاویلکه ره ش ده که له ژووری هو تیلیک، خودی کچه ش بیتوو هه ر ئه و که سه یی که ئیمه باسی ده که ین، خه به ری یه که ئیمه باسی ده که ین، خه به ری یه مه مه و شیمتا له نیزیک پیاویکه که بوته هی یه وی هه مه و هم و شیمتا له نیزیک پیاویکه که بوته هی یه وی هم مه مه و شیمتا له نیزیک پیاویکه که بوته هی یه وی هم مه و شیمتا له نیزیک پیاویکه که بوته هی یه وی هم مه و شیمتا له نیزیک پیاویکه که بوته هی یه وی هم و شیمتا له نیزیک پیاویکه که بوته هی یه وی هم و شیمتا که به به سه یه یه ده که بوته هی یه ویکه یه به به یه یه ده به یه یه ده بوته یک یه بوته هی یه ویکه یک به سپی

ببینی شوفیر تاکسی و دوویولیسه کهش له نیو کو ژراوه کاندا بوون، سی پیاوی خاوهن توانا کهدهیانتوانی بهرهی خویان له قوراو دهرکیشن و کاری ههمووشیان بهجوریک ئاگاداری و خزمه تى خەڭك بوو، كەچى ئاخرىيەكەي زۆر بىنروحمانە لە پۆپەي ئارەزوودا كەوتبوونە بـەر گەوزى داسى نەمان وچاوەروانى مالىي ئاخىرەتى بوون. ناچار بوون چاوەروان بن ھەتائەوانـەى ماون شيّو بخوّن، ئەويش نەک تەنيا بە ھۆي خوخوازى باويزيندووەكان، بەللكوو چونكە ههموو دەيانزانى ناشتنى نۆ كەلاك لەوجەرزە رەق و تەقەدا ئەوپش تەنيا بە پېمەرەپەك كاريكه بهلاني كهمهوه تا شهو ده كيشي. جا چونكه ناكري داخوازه ران به دلهوه كار بكهن وبریکانیش زگیان تیر کهن، تهمایان گرت کاری کهلاکان بخهنه دوای نانخواردن. له بنه ره ته وه به شه خواردنی ههموویان دیاری کرابوو، ههربۆیه دابهش کردنی کاریکی نهبوو، ئەوە ئى تۆ و ئەوەش ئى تۆ، ھەتاتەواو دەبىخ. بەلام رادەي نىگەرانى ھىنىدىك لـەو كويرانـەي كەمتريانئينساف ھەبوو ئەو مەبەستەي كە لە ھەلومەرجى ئاساييدا كاريكى زۆرسادە و ساكار بوو، ئالۆزتر كرد، ھەر چەند كە داوەرىيەكى باش وبىيلايانانـە سىرنجمان بىۆ سـەلماندنى ئـەم مەبەستە رادەكىنشى كە پىلىي ھەڭىنان و زىدەرەوييەكان برىكىش بىي جىي نەبوون، بىق وينــە دەبــىي لهبيرمان بيّت كه كهس له ههو هلهوه نهيدهزاني خواردن بهشي ههموان ده كا. له راستيدا كهم و زۆر ئاشكرايە بـــژاردنى كويرەكــان و بــهشـدابهشــين بــه بـــێچاوانــێ كــه بتــوانن ئينســانهكان و بهشه کان ببینن کاریکی ساده نیه. سهره رای ئه وه ش تاقمیدک له هاوبه نده کانی به شی دوو به فيل و تەللەكەي بىي شەرمانە ھەولايان دەدا وا بنوينن كە رادەيان زياترە. ھەروەك ھەمىشـە لـە وهها بارودو خيكا چاوه ديريي هاوسهري چاوپزيشك بهقازانج بوو. ههميشه چهند قسهي بهجیّوریّ زیاتر ریّگای چارهسهرکردنی کیشهکانی باشتر تهخت کردووه ههتا وتاردانی دوور و دریژ که کاره کهش خراپتر ده کا. ئه و کهسانهش که توانیان دوو بهرامبهری بهشی خویان خواردن وهرگرن له بابهت ناراستی و خوار و خیچییهوه هیچیان کهم نهبوو. خیزانی دوکتور بهم ههلپهرهستییهی زانی، به لام وای به باشزانی لیمی گهری و سهر نه فسی هه لناوی. ته نانه ت نه یده توانی قورسایی ئه و فکره شله سهر شانی راگری که ئه وانی تر تیبگه ن کویر نیه، چونکه له باشترین حالدا دهبوو بی پسانه وه گوی بداته ورده فرمایشتی ئهم وئه و له بارودۆخێکى تاڵ و ناخۆشىشدا دەبوو بېي به كەنىزى دەس بەسىنەي ھەموان. كىي دەزانىي، رەنگە ئـەو پیشـنیارەي ھەوەلــي كــار كــه ھەربەشــینک بەرپرســینکي ھــەبـێ، ئــەو تەنگــەژە و دژوارییهی ئیستا و داهاتووی که بهداخهوه گهلی قوولتر و زیاتره، چارهسهر کردبایه، بهلام بـهو مهرجه که ده سه لاتی مرفقی راسپیراو سهره رای سست و له رزوک و به رپرسیار بوونی، به روونی به قازانجی هه مووان که و تبا گه رو تیک را سه ریان بونه وی کردبا. ژنه گوتی مه گین له و بواره دا سه رکه وین، ئه گینائا خرییه که ی لیره یه کتر له ت و کوت ده که ین. له دللی خوید اها ته سه رئه و بر روایه که له باره ی ئه و مه به سته گرینگ و ورد و باریکانه دا له گه لشووه که ی راوی بر بکا و دریژه ی به دابه شینی خواردنه که دا.

چەند كەس لەبەر تەوەزەلى و تاقمىنك چونكە گەدەيان دەكەوتـە ژان،پىيـان خـۆش نـەبوو راستهوراست پاش خواردن بچنه گۆر هەلكەندن. دوكتۆرى چاوان به بۆنـەي كارەكەيـەو، پتـر لهوانی دیکه ههستی بهبهرپرسایه تی ده کرد و کاتینک به بینوازی گوتی برویین مهیته کان ژیر گلکهین تهنانهت کهسیکیش نهبوو به داخواز. قهرهنتینه کراوه کان که تهنیاده یانههویست لێيانگەرێن هەتا خواردنەكەيان ھەزم كەن، لـه سـەرتەختەكانيان تخێڵ بـوون و سـەير نيـە كـﻪ هیندیکیان پاش ئەو ئەزموونەتالەی بازی به سەر دادابوون خیرا خەویان لىن كـەوت، ئەگـەرچى لەشيانخواردنێكى كەمىشى پىێگەيشتبوو بەلام دىسانىش خۆى بۆ ھەزمى ئارامو ئـەھوەنى شــل کرد. دواتر، ئەو دەمانەی كە وا خەرىك بوو شەودادەھات، ئەو زەمانەی كە رووناكـايى خـۆر له کزی دهدا ده تگوت گلوپه کهم شوق و ترووسکه کان جوانتر دهدره وشینه وه، به لام چونکه پرشوق نهبوون ههر به كهلكي هيچ كاريك نهدههاتن، دوكتور و خيزاني دووپياويان له بهشه کهی خویان رازی کرد له گه لیان بچنه حهوشه، به لکووبتوانن بهراوه ردی ئه و کاره بکه ن كه وهئهستۆيان گرتبوو و ئەوكەلاكانەش جوى بكەنەوه كە تا ئىستا ويشك ھەلاتبوون، چونكە واقەرار كرابوو ھەر بەشىك مردووەكانى خۆى بنىژى. چاكىيـەكى ئەوكويرانـە لىــى بـەھرەوەر بوون ده کرا پیی بگوتری خهیالاتی نوور. لهراستیدا فهرقی بـۆ نـهده کردن کـه شـهوه یـا رۆژ، كازيوهيـه يـان بوولێلــىئێـواره، ئـههوهنيي بـهرى بهيانييـه يـان قريوهقريــوى نێــوهړو، ئــهم كويرانهبي پسانهوه كهوتبوونه گهمارۆي سپيايهكي روون، چهشني ههتاوي كهله پشتى تهمهوه بدرهوشيّ. ماناي كويري بۆ ئەوانە خولانەوە لە نيوخرمانەيەكى رووندا بوو. كاتيك دوكتۆر لـه زاری دهرپهری که ده چن بوهه الاواردن و ناسینه وهی مهیته کان، کویره پیاو به سەرسورمانەو ەدەيەويست بزانى چۆنيان دەناسنەو، پرسيارىكى زۆر بەجى لە لايەن كابرايەكى کویرهوه که چاوپزیشکی خسته تهنگهژه و سهر لینشیوان. ئهمجارهیان ژنه که ی لهبهر ئهوهی نه کا رازیان ئاشکرا بی هیچیارمه تییه کی نه دا و قه راغی بن تینه کرده وه. دو کتور به شیوه ی بنه ره تیی پاک بوونه وه له گوناه، یانی دان به هه له ی خو داهینان لهم کیشه یه سه ربه رزانه

رزگاری هات، به راویژیکی که ده تگوت گالته به خنوی ده کاگوتی مروّف وهما خوو به بوونی چاو ده گری که تهنانهت له نهبوونیشداوادهزانی ده کری کهلکیان لی وهر بگری، له راستیدا دەزانین كه تەنیاچوار كەسیان هي بەشەكەي لاي ئیمەن، شۆفیر تاكسي، دوو پۆلیسەكه ویه کی تر که له گه لمان بوو، جا که وایه وا باشه دهس ده ینه چوار مهیتان وبهریزهوه تهسلیم به خاکیان بکهین، به و جوره ئه رکی خومان ئه نجامداوه. کویرهپیاو قبووالی کرد، ئهوی دیکهش ههرواتر و جاریکی تر بهنوره دهستیان کرد به گورهه لکهندن و چونکه کویر بوون قهت نه یانزانی ئه و تهرمانه ی ناشتیانن داخی ههر ئهمانه بوون که باسیان لیّوه کرا یاننا، پیّویست ناکا بلّێين دوكتۆر ئەو كارە بە روالەت ئەللابەختەكىيەي بەرىنوينى دەستى خىـزانى بـەرىيو، دەبـرد، ژنه دەستیک یا لاقیکی دەگرت وچاوپزیشک تەنیا کاریکی دەیکرد ئەوە بـوو کـه بلـێ هـا ئەوەتا. پاشناشتنى دوو تەرم سىي پياو لـە بەشـەكەي دىكـەوە ھاتنـە ياريـدەيان، زۆرويـدەچوو بيتوو كهسينك پيي گوتبان بهتليكي له شهو رابردووه مهيليكيوايان نهنواندبا. دهبي ئهو مەبەستە لـه روانگـهى دەروونناسىيەوەبسـەلمىننىن كـه جياوازىيـه كى زۆر ھەيـە لـه نىـوان قـەبر هه لقه ندن له روونا کایی رۆژ و تاریکایی شهودا. کاتیک شه تلانی ئاره ق ، تـ نزاوی ولـووت و گەروو پر لە بۆگەنى ھۆلىنجھىننى كەلاكان گەرانەوە شوپنىخۆيان، قيرەي بلىندگۆ وەك جاران ولاتي تەنىيەوە. ھىچ ئاماۋەيەك بۆرووداوەكە نەكرا، ھىچ قسـەيەك لـە بابـەت تەقـە لـە تاریکی و کوژراوه کاننه هاته گور. ئه و هه ره شانه ی له گوین چوونه ده ر له ساختومان به بی ئیزن به مانای مهرگی لهرینوه یه یان قهرهنتینه کراوهکان دهبی بی هیچری ورهسمیک مهیتهکان بنیـژن چەند پات كرايەوە، ئىستا بە پىيئەزموونى تالىي ژيان، ئەو مامۆستا مەزنەي راھىنان، ماناي راستهقینهی ئه و ههره شه و ری و شوینانه وهدهر ده کهوت، کهچی راگه یانـدنی روزی سـی ژهم شیّو کردن پتر وه کوو مهبهستیّکی جهفهنگ و گالتاوی خوّینواند. کاتیّک دهنگه که برایهوه، چونکه دوکتور تهواوی کهلین و قوژبنی ئهو شوینهی وهکوو بهری دهستی پیندهزانی به تهنیایی بهرهو دهرگایبهشه کهی دیکه کهوته ری ههتا به هاوبهنده کانی رابگهیهنی که ئیمهمردو کانی خۆمان شاردەو،، دەنگى پياوېك لە ژوورەوەرا ولامى دايەو،،دەىباشە ئەگەر چەند كەلاكتان ناشتووه، ئەوانى ترىش ژېر گل كەن،بەلام ئىمە لە سەر ئەوە رىك كەوتبووىن ھەر بەشىپك خوی مردؤ کانی بنیدژی، ئیمه چوارمان ژماردن و ناشتمانن، دهنگی پیاویکی تىر گوتی گەلىيباشە، سبەي بەشە كەلاكى ئەو بەشە جىيبەجىي دەكەين، پاشان بەراويژىكى دىكە گوتى چ نان و پیخۆریکیان نههیناوه، چاوپزیشک ولامی دایهوه نا، بهلام خو بلیندگو گوتی روزی

بكا، به لام تهماى گرت تاقى كردنهوه يه ك بكا. هيوادار بوو كهسى له يادى مابى و كاغهزى ئاودەستى دانابى، چونكە لەگەل نان و خوان بۆياندەناردن. دوو جارى رى لىي تىكچوو و دلّی گیرا چونکه خهریک بووناهومیّد دهبوو و کاتیّک ئیتر خوّی بوّ رانهده گیرا هـهر چوّنیّک بووئاودهستیکی دیتهوه و دوولینگه کهی داکیشا و له سهری هه لترووشکا. خهریک بوو به بۆگەن قربىن. تىگەيشت پىلى لە سەر شىتىكى نەرمى لىچىقداناوە، سلى كەسىپك بوو كە نه یدهزانی له کوی هه لترووشکی یا ههر وابی لهبهر چاو گرتنی خه لک ته نیا خوی ئاسووده كردبوو. ههوللى داوهزعى ئهوى بينيته بهر زهيني، بـ نهو ولات سامال سپى و رووناك وترووسکهدار بوو، بۆی نەچۆوە سەر يەک ھەتا بزانىي داخوا ديوارەكانو تەختى عەرزى سپين یا نا و لیرهدا بهم ئاکامه گیلانه یه گهیشت که ئهوبو گهنه همی نوور و سپیایی ئهوینده رییه. به خوى گوت ئاخرىيەكەي لىرەلە ترسان شىنت دەبىن. پاشان ويستى خوى خاوين كاتەوە، به لام کاغهزی لینهبوو. دهستی به سهر دیواری پشتهوهیا کیشا، چاوه روانی دوزینهوهی پاشماوه ی کوتیک کاغهز بوو، که نهبوو. په ژاره دایگرت و دلی شکا، چاره ره شیی بی ده ره تان بوو، تیک رووخا، دوولینگه کهی کهرهعهرزی پیس دهخشا ههالکیشایهوه، کویر، کویر، کویر، خۆىپى رانه گيرا و به ئارامى گريا. به كويره كويره چەنىد هەنگاو يكى هاويشتو خىزى لە دیواره کهی بهرهو روو کوتا. له پیشدا دهستیک و پاشان ئهوه کهی تری دریش کرد و ههر چۆننے بوو دەرگای دیتهوه. خشکه خشکی پنے که سنکی بیست که گؤیا له ئاوده ستان

ده گهرا، بی نیوبر هه لده نگووت و تلاسکه ی ده به ست و به راویژیکی ویشک و دوور له هه ر هه ستیک له به رخویه و ه ده یگوت باشه له کامه به قور گیراوه، ده تگوت هینده ش مه یلی له دوزینه و هیان نه بوو. به لای ناوده سته کانا تیپه ری. نه یزانی که سی لیه، به لام گرینگ نه بوو، چونکه کاره که زور پیس نه بوو، هه لبه ت نه گه ربکری وا بلیین، چاوپزیشک وه کوو که سیکی خه جلاو و به شه رم دا که و تو و خیرا دو ولینگه که ی هه لکیشایه وه. پاشان که زانی ته نیایه دایکیشایه وه. به لام نه ک به جی و له وه ختی خویدا، ده یزانی گیانی پیسه، پیستر له وه ی که له ریانیدا وه بیری نه ده هات. به خوی گوت ریگا زورن بو بوون به جانه وه ر، نه وه یه کیانه. هه رو خونیک بی به پاستی نه یده توانی گله و گازنده بکا، چونکه هیشتاش که سیکی هه بوو که پاک و خاوینی بکاته وه و و وی لی و ه رنه سوورینی.

کویری

زگی برسی ئینسان خیرا خهبهر ده کاتهوه. چهند کهس له دهس بهسهر کراوه نابیناکان هیشتا زۆرى مابوو بۆ بەيانى چاويان ھەلىنا، ھەلبەتبابەتى ئەوانـە كىشـەى برسـييەتى نـەبوو، بەلكوو سه عاتی له شیان یا ناوی ههر شتیک بن ئیتر دروستی کار نه ده کرد، به خهیالی خویان روژ ببۆوه،به خۆيان گوت زۆر نوستين و هەر لەرپوەش پنيان بە ھەللەي خۆيانبرد، پىرخوھـۆرى هاوبهنده کانیان میشکی سهری دهبردن و ئهوهیاننهده کرا ههلهی تیدا بکری. به لام ههم کتیب و ههم ئەزموونى خۆمان پيمان دەڭين كه ههر كهسينك خووى به زوو ههستان گرتووه يان لەرووى ناچارىيەو، وەخەبەر دىت، گەلىكى پىناخۇشـە كـە دەبىنـى خەللـكىدەور و بـەرى لـە خهوی خوش دان، دیاره لهو بابه تهوه ئهوانه ههقیانه،چونکه جیاوازی زوره له نیروان کویریکی که خهوتووه و کویری که لهخووه چاوی ههلیناوه. به روالهت وا دیاره وردبوونهوه و تيروانين لەسرشتى دەروون ناسينى ئادەمىزاد بىخجىيە، ئەويش لەپىكگرتنى لەگەللايەنەكانى ئەو كارەساتە گەورەيەدا كە گێرانەوەي ئێمە بە زەحمەتدەيھەوێ باســـى لێوەبكــا و تــەنيا ئــەو مەبەستە شى دەكاتەوە كە قەرنتىنەكراوەكان بۆچى بەيانى زوو لە خەو ھەستاون، ھەر وەك لـە سهره تاداگو تمان هیند یک به هنری قووره قووری ورگی پووچاوه و گهده ی به تال وبرسییه تی ههستان و تاقمیککی تر به هوی خورانه گری دهستهی یه کهم،ئهو دهنگهدهنگه بو شوینی وه کـوو سهربازخانه و ئهم جوّره جیّگایه کهههمیشه جمهی دیت زوّر ئاسایی یه و گویی نادریتییه، به لام دەنگەدەنگو شىروھۆرى ئەورۆ تاقەتبەزىن بىوو. لىپرەش تەنيا مرۆڤىي ئاقل وبەئەدەب و بەرزەئاكار ناژین، بەلكوو تاقمینک رەجالەي ھیچەكە وپووچەكەشى لییە كە ھەموو بەیانان بىي ئەوەي گوي بدەنـه خەلـک دەسدەكـەن بـه تـرين و تـف و بەلـغەم فـرى دان و ئەگـەر راستييه كهى بليّين لهبه ياني را تا شهو ئاكاريان دزيوه، دياره ليْكداليْكدا ههواى ژوورهو هقورستر ده کهن و هیچ کاریکیش ناکری، تهنیا دهرگاکان ده کرینهوه و په نجه ره کان به رز و دووره دەستى.

هاوسهری چاوپزیشک به مهیلی خوّی له پهنا شووه کهی راکشاوه وچونکه جیّگا تهنگه تهواو خوّی لیی شه ته کدوه اوه، به لام دیسانیش زوّریان ههول دابوو کرده وهی وا نه نوینن هه تا یه کیّک له نیوه شه وا پیّیان بلی سه گلاو، دروست له و کاته دا ژنی دو کتوّر چاوی له سه عاته کهی کرد. بیست و سیّ ده قیقه ی له دوو لادابوو. چاکتر خورد بوّوه و ته ماشای کرد ده قیقه ژمیّره که راوستاوه. له بیری چووبوو سه عاته قوروه سه ره کهی قورمیش کا، یان قوری به سهری، قورم به سهری، چونکه ته نیا پاش سیّ روّژ هه لبران له ژیانی ئاسایی ئه و کاره ساکاره ی له بیر چووبو و و

ئيتر خوّى پينرانه گيرا و له پرمهي گرياني دا، ده تگوت له پركهوتوّته ژير ههرهسي گهوره ترين دەرد و بەلای جیهان، چاوپزیشکوەپزانی ژنهکهی کویر بووه، ئهو بهلایهی که دەترسا رۆژنک بگاتەسەرى و خەرىک بوو بېرسى كوير بووى، كە لە دواپىن دەما دەنگى خىزانى بیست، نا، نا، مەسەلە كە ئەوە نيە، مەسەلە كە ئەوە نيە و پاشان بەسرتەسرتىكى كە لـەژىر پـەتوورا به زه حمهت دهبیسرا گوتی، چهنده گیله کهم، خو لهبیرم چووه سهعاته کهم قورمیش کهم، دلخوشیی دانهوه چی پینه ده کرا و دهستی کرده وه به ههنیسک دان. کچه ی چاویلکه یی که له دەستى ئەوبەرى وەخەبەر ھاتبوو بـەو دەسـتانەي بـەرەو پـێش درێژكرابـوون بـەرەو گريانەكـە بزووت، ههر وا که دههاته پیش گوتی ناره حهت بووی، شتیکت دهوی بوت بینم و دهستی به سهر لهشي ژن وميرده كه دا كيشا كه پيكهوه راكشابوون. ئه دهب حوكمي ده كرد كه خيرابكشيتهوه و بي گومان فهرماني ميشكيشي ههر ئهوه بوو، به لامدهسته كاني به گوييان نه ده کرد، ته نیا ده ست پی داهینانه کهی نه رمتر کرده وه و به هیمنی په تووی ئه ستووری لاوانده وه. كيژه كـه جـاريكي ترپرسـي شــتيكت دهوى بــۆت بيـنـم، وا ئيســتا دهســته كاني كيشــايهوه، بهرزی کردنهوه ههتا لهم سامال سپییه نهزو کهدا لیّی گوم بـوون. خیـزانیدوکتـور کـه هـهر وا هەنیسكى دەدا لە تەختەكە ھاتە خوار، كیژه كەي گرتەئامیز و گوتى چ نیـه، لەپـر دلـم گـیرا، کچه به سهری دا هات، ئه گهر ئیوه که هینده ئازان ناهو مید بن، ئیدی ئیمه ده بی قوری کوی به سهردا که ین،ژنی دوکتور که ئیستا ئه هو هنتر ببؤوه، راسته وراست له روخساری کچه ی روانی و به خوّی گوت وا دیاره چاوی خهریکه تهواو چادهبیتهوه، مخابن که ناتوانم پیّی بلیم، بيّ گومان زوري كهيف ساز دهبوو. به لايّ بيّ گومان پيّي خوّش دهبوو، هـهر چهنـد ئـهو شـادييه نه فامانه ی ده نواند، نه ک ته نیا له به رئه وه ی که کچه کو پر بوو، به لکوو چونکه ته واوی دەسبەسەر كراوەكان كوير بوون، بېتىوو كەسىي نەبىي بېينىي،بوونى جووتىي چاوى كەۋاڭىي دلرفین به کهلکی چ دیت. هاوسهری چاوپزیشک گوتی ههر کهسیک خالیککی لاوازی ههیه، زۆر باشە كەھێشتاش دەتوانىن فرمێسک ھەڵوەرێنىن، زۆر جاران گريـان تـەنيا رێگـاىدەربـاز بوون و رزگارییه، جاری وایه بیتوو نهگرین دلمان دهتوقی،کچهی چاویلکهیی گوتی ئیمه ریبی رزگار بوونمان نیه، به چی را ده زانی، ئه و کویرییه وه کوو کویرییه کانی دیکه ناچین، ره نگه ههر وه ک لهپر هات،لهپریش بروا. بۆ ئهو کهسانهی که مردن زۆر درهنگه، ههمووماندهمرین، به لام نه ک ئهوه ی بمانکووژن و من یه کیکم کوشت، له خوتتووره مهبه، تاوانی بارودوخ بوو، لیره ههموومان تاوانبارین و بی تاوان، ئاکار و کرده وهی ئه و سهربازانهی بـ فر پاراسـتنی ئیمـه ليره داندراون لهههمووان خراپتر بوو، به لام ئهوانيش ده توانن باشترين بيانوو داتاشن،ئهويش ترسه، باشه چ دهبوو ئه گهر لني گهرابام ئهو چارهرهشه دهستی پیداکیشابام، ئیستا ئهویش زینـدوو بوو منیش چم لنی کهم نه ده بۆوه، باشه ئیدی بیری لنی مه کهوه، ئه هوه ن به، هه ول بده بخهوی. کچهیبردهوه سهر تهختی خهوه کهی، دهی ئیستا برؤوه سهر جیگاکهت وتیخزی، کچه گوتی تۆ زۆر مێهرەوانى، پاشان دەنگى پتر ھێنايە خوار،نازانم چ بكەم، خەرىكە بكەومـە حـەيزەوە و هیچ پهرو و پالی خاوینم پینیه، نیگهران مهبه، من پیمه. دهسته کانی کچهی چاویلکه یی له شویننکده گهرا پنیهوه بهند بی، به لام خیزانی دو کتور به ئارامی ئه هونی کردنه وه، راکشی، بحهسێوه، کچه چاوهکانی له سهر یهک دانا، ماوهیهکههر وا مایهوه، بێتوو ئهم شهرهی لـه پــر هه لایسا نهبوایه رهنگ بوو خیراخهوی لی کهوتبایهوه، یه کیک چووبوو بر ناودهست و کاتیک گەرابۆوەدىتبووى ئەوە يەكىك تەختەكەي داگىر كردووە، كەس نىيەتىكى خرايىنەبوو، يەكى دیکهش ههر بهرهو ئاودهستان چووبوو، ئهو دوانهتیکههلهنگووتبوون و دیاره به بیری هیچیاندا نه هات که بلنی وریا به دوای گهرانه و مخته که ت لین نه گوری. ژنی دو کتور که لهوێراوهستابوو و دهیدیت ئهو دوو پیاوه دمهقرهیانه، که خورد بۆوهتهماشای کرد هیچیان به دەست و سەر ئاماژە ناكەن و كەمتر ئەندامياندەبزيون، چەنـدە زوو فيـر بـوون كـه ئيسـتا تـهنيا دهنگ و گوییان به کاردیت، به لین، دهستیان ههبوو، دهیانتوانی ناوقهای یه کتر بن و تیکهه لدهن وبه گویرهی قسه و پهندی پیشینیان، پیاویکم دهوی بوم بیته مهیدان، به لام ته خت گۆران ئەو ھەمووە چرەگورەي ناوى، خۆزيا ھەموو فريوەكانى ژيان وەكوو ئـەوە بـان، لێـرەدا ته نیا پیویست بوو پیک بین، ژومارهی دووئی منه، ژومارهی سی ئی تنی، وهره با کیشه بن ههميشه بنهبر كهين ئه گهر ئيمه كوير نهبووباين هيچ كات شته كان ئاوا تيكه لوپيكه لنه دهبوون، تۆ راست دەكەي دەردى ئىپمە ئەوەيە كە كويرين. ژنىيدوكتۆر بـە مىپردەكـەي گـوت دەلــىپى تهواوي دنيا ليرهيه.

كارەساتەيخولقانديان ھەر چى بلێي لە دەستيان دێ، نابێ بـروايان پـێبكـرێ. مـن كـەناچم، منیش ههرواتر، ئه گهر دهمانههوی شتیک بخوین دهبی یه کیکبچی، نازانم له برسان مردن چاکتره یان کهوتنه بهر رهیّلهی تفهنگ، من که دهچم، منیش دیّم، خوّ ناچار نین ههموومان بچین، سهربازه کان پیانناخوشه، دهترسین و لایان وایه دهمانههوی دهرباز بین، پیم وایه ههربۆيەش كابراي پا زاماريان كوشت، دەبئ تەماي خۆمان بگرين، ئەوھەموە تىرس و لـەرز و پاريزهش له خۆوه يه، له بيرتان بي دويني چ كارهساتيك قهوما، نۆ كووژراو، نه كهمتر نـه زياتر، سەربازەكان ليمانترسابوون، منيش لەوان دەترسيم، زۆرم پىخۇشە بزانم داخوا ئـەوانيشكـوير دەبن يا نا، كامانه، سەربازهكان، به برواى من دەبىي ئەوان لەھەمووان زووتىر كوير بىن، لەو بابهته شدا تیکرا هاوده نگ بـوون، بـهالام لهیـه کتریان نهپرسـی بـوْچی و کهسـیکیش نـهبوو به للگهیه کی ویچوو نیشان بدا، ئه گهر وا بوایه خو سهربازه کان نهیانده توانی سیره بگرن. زهمانههر وا ئاژاوتی و بلیندگو بیدهنگ مایهوه. پیاویکی کویر له بهشی یه کهمبو ئهوهی شتیکی بلنی گوتی مردو کانتان ناشت، نهخیر هیشتا، خهریکهبو گهن بن و تهواوی والات تيوهدهن، ده يجا با ههموو شتيک تيوهدهن وبؤنيان ههرد و بـــ هه لـــ گرێ، ئــهمن هــهتا شــتيک نهخوّم دەس له رەش وسپى نادەم، ھەر وەك دەللىنن ھەتا زگت نەبىي تىر، قەت مەچۆ بىۆ کاریخیر، خوّ وا نابیّ، ئەو پەندەي ئیوە ھەللەيە، چونکە وا باوە تازىيەدارانپاش ناشىتنى مىردوو ده خون و ده خونهوه، دهنا من به پیچهوانهی ئهوه رازیم. دوای چهند چرکهیه ک یه کیک له پیاوه نابیناکان گوتی من شتیکئازارم دهدا، چ شتیک، خواردنه که چلۆن دابهش کـهین، وه ک پیشوو،دهزانین چهند کهسین، بهشه کانیشمان ژماردووه، ههر کهس بهشی خوی وهرده گری، بهر نه کهوت و چهند که سیش دووهیندی به شی خویان و هر گرت، بی گومان دابه ش كردنه كهدروست نهبووه، ههميشه ههر وايه، مه گين ئينسانه كان خۆيان ريز بۆريكوپيكى دابنين دەنا چ ناكرى، ئاى خۆزگە يەكمان تۆزىكى دىبايە،دەيجا ئـەو دەم ھـەزار فـرت و فىلـى سـاز ده کرد، هه تا وه ک شای بگوزه ریننی، به پیمی په ندیکی کون له ولاتی کویران یه ک چاو سولتانه، کوره لیی گهری لهو پهند و مهنده، به لام لیره دا فهرقی ههیه، لیره تهنانه تخیلیکیش قوتار نهبووه، به بروای من باشترین ری چاره ئهوه یه خواردنه که به شیوه یه کی یه کسان له نیو بهشه کاندا دابهش بکه ین، پاشان ههر کهس ده توانی بهشی خوی هه لبگری، کی بوو قسهی کرد،منم، من کییه، من، تو هی کام بهشی، بهشی دوو، زور فیلهزانی، بهشیدوو خهلکیکی

ده تگوت لهم ماوه دوور و دریژه دا بلیندگو چاوه روانی وشهی رهمزو ناوی شهو یان ودمی جادوویی بووه، ئاخرییه کهی وهدهنگ هات،سرنج بدهن، سرنج بدهن، قهرهنتینه کراوه کان دەتوانن بېن و شېو وخواردەمەنى بەرن، بەلام دەبىي وريا بن، ئەگەر كەسىك زۆر لەدەروازەوە نیزیک بنتهوه له پیشدا هاواری لیّده که ین و بنتوو لهریّوهنه گهریتهوه دووههم جار به گولله وریای ده کهینهوه. دهس به سهر کراوه کویره کان له سهره خو بهره و لای راست که لایان وا بـوو دەرگا لەوپيەھەنگاويان نا، ھينديک زۆرتريان بروا بە خۆ بوو و تاقميكيش كەبروايـهكى وايـان به خۆيان نەبوو بە باشيان زانى خۆ وەپەنا دىوار بىدەن،ئاوا رى ھەتلە كىردن كەمتر دەبوو، کاتیک گهیشتنه سووچی دیوار دهبووبو لای راست بادهنهوه تا بگهنه دهرگا. نـهره و گـورهی ترسینهری بلیند گؤ بریشکهی ده کرد و یه کبین چهندیات ده بووه. تامی زاری ویژه روه ها به ئاشكرا گۆرابوو كە تەنانەت دەس بەسەرە خىۆش نىيەتەكانىشى خستە گومانەوە و كويرەكان ويْكُرا زەندەقيان چوو. يەكيان گوتى ئەمنلە جيْي خۆم نابزووم، دەيانھەوى ھەموومان بكيشـنە دهر و پاشان تیکرامان بکووژن، یه کی دیکهش گوتی منیش نابزووم، سییهم کهسیش گوتی منیش. به دلنیگهرانی له شوینی خویان ویشک بوون، هیندیکیاندهیانههویست برون به لام ترس به سهر ههمووياندا زال ببوو. دهنگه كهديسان گويي ئاو دانهوه، بيتوو ههتا سيخ دهقيقه ي ديكه كهسى نه يا نان وخوانه كه بهرى ده يانبه ينهوه. ئهو ههرهشه يهش به سهر ترسياندا زالنهبوو، تهنيا ترسه کهی رایدایه قوولایی کهلین و قوژبنی زهینیان، وه کووکیویی له داو کهوتوو چاوه روانی پهلامار مانهوه. دهس بهسهر كراوه كان كه ههر كام له ترسان خويان له پشت ئهوى تر حهشار دەدا پیپان نایەپی گۆركە. نەیاندەبىنى كە دەفرەكان بە شانى پەتكى رینوینـەو، ریزنـەكراون، چونکه نهیاندهزانی که سهربازه کان له ترسی نهخوش کهوتن و گرتنهوه ئاماده نهبوون ههتا لـهو

رایه له نیزیک ببنهوه که قهرهنتینه کراوه کان دهستیان پی گرتووه. بارخانهی خواردهمه نی کهم و زور لهمشوینه بوو که جاری پیشوو خیزانی دوکتور پیمهره کهی لی وه رگرت. گرووبان دەستوورى دا وەرنە پېش، وەرنە پېش. كوپرەكان بەسەرلىن شيواوى ھەولىان دا ريز بگرن ھەتا به جوانی برونه پیش. به لام گرووبانه که نه هره ته ی کیشا نان و پیخور و ده فره کان له شوینی جاراننین، ئەو يەتە بەردەن، بەرىدەن، برۆن بۆ لاى راست، لاى راستىخۆتان، گىزى نەفامىنە، چما دەستى راستىش چاوى دەوى. ئەو ورياكردنەوەيە بەجىي بوو، كويرەكان كە لەو بابەتانــەدا زۆر وردوخوردبوون، سـرنجيان دايـه روالــهتى فهرمانه كــه، ئه گــهر كهســێک گــوتى راســت بهشیوهی مهنتیقی مانای وایه که لای راستی خوّی بلّی، ههر بوّیه ویستیانبه ژیر پهته که دا رابرن و به دوای ئهو دهفرانه دا بگهرین که خودا ده یزانی له کوییه. له هه ل و مهر جیکی دیکه دا ئه و ديمهنه گالتاوييه سهنگينترين تهماشاوانيشي دهخسته پيکهنين، سهيرتر لهوه بوو که باسي بکری، هیندیک له کویره کان به گاگوله دهرویشتن و ئهوه ندهیان سهر نهوی کردبوو دم و چاویان ره زهوی دهخشا، ده تگوت سه گلاون، دهستیکیانله پیش خویان له حهودا دهسووراند، که چی تاقمیککی تر ده تگوت ده ترسان که ئه و که شوهه و ا سامال سپیه قووتیان بدا، هه ر بۆيەناھومێدانه به رايەڵەكەوە نووسابوون و به وردى گوێيان دەدايه و ھەردەم چاوەروان بـوون دەنگى ئەو سەركەوتنە بېيستن كـە نـان و خـواندۆزرانـەوە. سـەربازەكان پێيـان نـاخۆش نـەبوو رووی تفهنگیان تیبکهن وسیرهیان لی بگرن و بی ئهوهی ههست به گوناه و تاوان بکهن ئهو کویرهنه فامانهی که ده تگوت قرژالی خوار و گیرن بدهنه بهر دهسریژ. سهربازه کان ده پانزانی که بهیانی ئهو رۆژه فهرماندهری ههنگ لهسهربازخانه چی گوتووه، به بروای ئهو کیشهی قەرەنتىنـە كراوەكويرەكان تـەنيا بـە تێـدا بردنيان، بـه بـێ لەبـەر چاو گـرتنى مەسـەلەي قۆرىمرۆڭدۆستانە دەكرا چارەسەر بكرى، يان تەواو بە واتەي ئەو،ئادەمىزاد بۆيە حازرە ئەندامى رەش ھەلگەراوى بېرىتەوە ھەتاپاشماوەي لەشى بە ساغى بىينىتەوە، ئەو لە درىدۋەي روون کردنهوه که یدا زیادی کرد، نه خوشیی سه گی هاری تؤپیوو سروشت ماریجه ی ده کا. بـ ق تاقمیک له سهربازه کان که هینده یان ئاشنایه تی له گه لزمانی جوان و شیرنی ئیستعاره دا نه بوو، نهخۆشىيى سەگىي ھار وكويرەكانيان بۆ نەدەچۆوە سەر يەك، بەلام ئەگەر بېتىوو ھـەر لــە ســەر ئەوپىيۆوشوينە برۆيىن و زمانى ئىستعارە بېنىنە كايەوە، دەبوو قسەكانىسەركردەيان بە ئاوى زىسر بنووسیبا، هیچ کهس له سپادا ناگاته ئهو پلهبهرزه، مهگین بیر و وتار و ئاکـاری بدرهوشـیتهوه و قسمي له سهر نهبيّ. ئاخرىيه كهي په كيْك له كويره كان له دهفره كان هه له نگووت و

هاوارىئەوانى ترى كرد، ليرەن، ليرەن، تەنانەت ئەگەر ئەو پياوە رۆژېكسۆمايى گەرابايـەوە چاوه کانی به رادهی راگهیاندنی ئه و ههواله پیروزه خوشحال نه ده بوو. له مهودای چهند پشوویه کدا کویره کان کردیانه فران فران، بینه و به ره یه ک بوو که س ده س و پیمی خوشی نهدهناسییهوه،ههر کهس بو لای خوی ده کیشا و خوی به یه کهم بهشدار دهزانی، من ده یبهم، نا من ده يبهم. ئهوانهي ههر وا خوّيان به پهته کهوه راگرتبووکهوتنه خوتخوته، ئـهو جـار شـتێکي ديكه زەندەقى بردبوون، نەكا لەبەرتەوەزەلى يان ترسەنۆكيان لەكاتى دابەشىنى شىزودا قرتيان کهن،دهیدهی، ئیوه له ترسی ئهنگوان نه تانویست بگهوزین و قوون له حهواکهن، که وا بـوو خواردن بني خواردن، دهبني ههميشه ئهو پهنده تان له بيربني که ده لاني، برسي دهس له زاري گورگ راده کا. ئهو قسه زل وپووت پووتانه وایان کرد یه کیک له کویره کان رایه له که بهر بـدا و به كويره كويره بهرهو قريوهقريوه كه بروا، نابئ من قرت كهن، به لام له پريك زهنازهناكه رۆمركا و تەنيا دەنگىكى كە دەبىسرا دەنگى خشكان وورتـەورت و غەلدەغەلـدىك بـووكـە لیرولهوی ده هات و نه ده هات. به دوو د لی راوه ستا، هه و لی دا بگه ریته و ه په نا په ته که، به لام ریسی لى شيوا،هيچ ئەستىرەيەك لە ئاسمانى سپىواشى ئەوا ترووسكەي نەدەھات وئىستا تەنيا گويى له دهنگی گرووبانه که دهبوو که تنیانی راده خوری بگهرینه وه لای پلیکانه کان، ئـهو دهسـتوور و تووړه بوونه ده کرا تهنيارووي لهوان بي، بۆ گهيشتن به شـويني دلـخواز هـهموو شـتيک گـرێ دراوهبهم شوينهوه که ليمي راوهستاوي. ئيتر هيچ کويريک به پهته کهوهنهنووسابوو، دهبوو بهم رييه دا كه هاتبوون بگهرينه وه و ئيستا له سهرپليكانان ويستابوون هـ هـ تا ئـ هـ وانى تـر بگهنييـه. ئـ هو کویرهی ریی لی تیک چووبوو نهویرا له جیی خوی جووله بکا. پر نیگهران هاواری کردتکا ده کهم یارمه تیم دهن، نهیده زانی که سهربازه کان سیره یان لی گرتووه و چاوه روانن هه تا له خهتی نه دیاری مرد و ژین بترازی. گرووبان به راویژیکی تال و هه راسانه و ه پرسی ده تهه وی به دریژایی ئهمرو لهوی راوهستی، ههی شهمشهمه کویره، له راستیدا هاوبیرورای سهر کرده کهبوو، كنى دەستەبەرايەتى ئەوە دەكا كە منيش سبەينى تووشى ئەوچارەنووســە نــەبــم، هــەموو دەزانــن که سهربازه کان تهنیا چاوهروانی فهرمانن ههتا ئینسان بکووژن و به فهرمانیکی دیکه خویان بكووژرين، گرووبان گوراندي تهنيا به دهستووري من تهقه بكهن. ئهو قسانه لـه كابراي كويريان حالى كرد كه ژيانى كەوتۆتە مەترسىي. بە چۆك داھاتو پاړايەو،، تكايە يارمەتىم بكەن، بلين به كويدا برؤم، سهربازيك بهئانقهست گوتى برؤ پيش كويره، بهم لايهدا برؤ پيش، کابرای کویرههستا پی، سی ههنگاو بهرهو پیش چوو، پاشان لهپر راوهستایهوه،راویژی کابرای

ریتوین خوت خوتهی خسته دهروونی، بهم لایه دا بر قرپیش، ئهو راویژه له گهل ریی خوت بگره و برق وه کوو یه ک ناچن، بهم لایه دا برق پیش یانی بهو دهسته دا برق هه تا ده گهیه ئهو شوینهی لییه وه بانگ کراوی، ئهو دهم ده که ویه بهر ره هیلهی گولله که جوّریک کویری تازه له جیّس ئهوی تر داده نیخ. ئهو شیّوه فریودانه پیاو کوژانه یه که لهمیشکی سه ربازیکی چه په ل هه لقولیبوو به هه لویستی توند و تیژی گرووبان بوو به بلقی سهر ئاو، راوهستن، وه رسوو رین بو دواوه، پاشان زور به توندی له سه ربازه ی سه ربازه که به روالهت لهو تاقمه که سانه بوو که نه ده کرا به خهیالی ئاسووده وه تفه نگی بدریته ده ست. ده سبه سه رکراوه کان که گهیشتبوونه وه سه رپلیکانان، بهم هه لویسته میهره بانانه ی گرووبانه که غیره تیان ها ته وه به رو له پرده ستیان کرد به هه راهه امرا، ئه و ده نگه ده نگی و زه نازه نایه چه شنی قو تب نما کابرای سهر گهردانی کویری رینوینیی کرد. ئیستا که زیاتر بروای به خوی هینابو و راسته و راست به ره و پیش هه نگاوی ده نا و ده پارایه وه، هاوار که ن، هاوار که ن، کویره کانی دیکه چه پله یان لی ده که رمیان کرد، هه لبهت ئه وه به چوک ترین کاری بوو که بویان ده کرا، به خیر هینانه وه یه کی گهرمیان کرد، هه لبهت ئه وه به چوک ترین کاری بوو که بویان ده کرا، به خیر هینانه وه یه کی گهرمیان کرد، هه لبهت ئه وه به چوک ترین کاری بوو که بویان ده کرا، به خیر هینانه وه یه کی گهرمیان کرد، هه لبه ت ئه وه به خوک ترین کاری بوو که بویان ده کرا، به خور هینانه وه یه کی گهرمیان کرد، هه لبه ته نه وه بو و کترین کاری بوو که بویان ده کرا، به خور باشتر ده ناسی .

هينديک ده يانگوت له پيشدا شيو بخون پاشان دهست بکهن به ليکو لينهوه و بريکيش به پیچه وانه بیریان ده کرده وه، زوربه یان له سهر ئه و بروایه بوون چونکه و یکرا تووشی روزووی به زورهملی هاتوون وا باشتره له پیشدا خویان تیر کهن و پاشان دهس بکهن به لیکوّلینهوه، كەسپك لە بەشى يەك گوتىلەبىرتان نەچى كە تەرمەكان بنيژن، يەكى قسەخۆش ولامى داوە هیشتانهمانکوشتوون که دهفهرمووی بیاننیژین، دیاره خوّی بهم قسانه زیاترله ههموان کهیفی ساز بوو. تیکرا له قاقای پیکهنینیان دا. به لام ههر خیرابۆیان دهرکهوت که ئهم دوو بهشه تاوانباریکی لی نیه. کویره ده س به سه رکراوه کان که له به رده رگای هه ردووک به شه کان بووه رگرتنی جیرهی خویان راوهستابوون دهیانگوت گوییان له ههستی پنی کهسانیک بووه که به پهله به رێړهوه کاندا تێپهړيون، بهلام خـۆ کـهسنههاتۆتـه نێـو بهشـهکان چ بگـا بـهوهي شـتي دزێتي هێنابێ، لـهم بابه تـهوهده یانتوانی سـویند بخـۆن. یـه کیٚک بـه بـیری دا هـات باشـترین ریگـا بۆدۆزىنەوەي ئەو كەسانە ئەوەپە ھەر كەس خيرا بگەريتەوە سەر تەختىخۆي، ئـەوكات ديـارە تهخته به تالله کان دهبی هی دزه کان بی، که وایه ته نیاکاریکی ده کری ئهوه یه چاوه ری بن هه تا لهو حاشارگهیهی چوونشیوی تیدا بخون بینه دهر و بگهرینهوه، جا ئهوکات به سهریان وهربن ودەس بكەن بە تېھەلدانيان و فېريان كەن كە رېز بۆ ياساى پـيرۆزى مـافىخاوەنىيـەتى دابنـين. بهریوهبردنی ئهو نهخشهیه گهرچی زور به جنی وری و دادپهروهرانه بوو به لام دژوارییه کی گهورهی له سهر ری ههبوو،چونکه خواردنی ئهو سو بحانه دلخوازهی که ههر ئیستاش ببوو به دمى مردوو بۆ ماوەيەكى ناديار دەخستە دواوه. يەكىك لەكويرەكان پېشىنيارى كىرد وەرن لـە پیشدا بخوین و زوربهیان پیی رازی بوون. مخابن دوای ئهو تالانه حهیابه ره خواردنیکی کهم مابوو. لهم كاته دارهنگه دزه كان له قوژبنيكي ئه و ساختومانه كۆنه شر و شپريوه دا ههركام خەرىك بن بەشىي دوو سىن كەسان بە تام و خوى بخۆن و ھەتا زگدەيبا تىيى ئاخنن، خواردنه که بریتی بوو له شیر و قاوهی سارد،بیسکویت و کولیرهچهوره، ههالبهت روونه مروّڤی بهشهرف دهبوو بهنیوهی ئهوه یان تهنانهت کهمتریش قهناعهت بکا. له دهرهوه دهنگی بلیندگو دەبىسىرا كىه بانگى دەس بەسەرە نىمچەكوپرەكانى دەكىرد بىزېردنى خىواردن. ئەو دەنگە ده گهیشته گویی هیندیک لهقهرنتینه کراوه کانی به شی یه ک که خهمبارانه نان و بیسکویتیان ده خوارد. یه کیک له پیاوه کویره کان که بی گومان ئه و بارود و خه دزیوه شوینی له سەر بیری دانابوو گوتى بېتوو له سەرسەرا چاوەروان بینئەو كەسانەی ھەتا ئېستا كوير نـەبوون به دیتنی ئیمه وهها ترسهه لیانده گری رهنگه تهنانهت بارخانه گهوره کانی خواردهمهنی

فری بده ن و ده رباز بن، به لام چاو پزیشک گوتی ئه وه کاریکی هه له ه و به پیچه وانه ی داد په روه ریه که ئاده میزادی بی تاوان سزا بده ین. وه ختیک له خواردن بوونه وه، خیزانی دو کتور و کچه ی چاویلکه یی ئه و شروشالاته ی خواردنی تیدا ها تبوو کویان کردنه وه و بردیانن بوحه و شه. پاشان ژنی چاو پزیشک پیشنیاری کرد ده بی ئه و زبل و زاله بسو تینین و خومان له چنگ ئه و میش و مه گه زانه رزگار که ین.

قەرنتىنە كراوەكان لە سەر تەختەكانيان دانىشتن و چاوەروانى پۆلىدزان مانـەوە، دەنگىكىي گر گوتی ههی سه گی زیانی خورۆی خویزی،ئهوانه ههر ئهم ناوهیان لی دهوهشیتهوه، هه لبهت نه يـدهزاني لـه جيّوه بريني كهسـيك ده كولينيتـهوه، بۆيـه نـهده كرا سـهركۆنه بكـرێ. بـهلام ئەوخويرىيانە نەگەرانەوە، بىنشىك بۆنيان كردبوو، وەكوو ئەو كەسەيگوتى چەخسىكيان تێههڵدهن رهنگه یه کی وریاش پێیزانیبێت. ماوهیه ک پێچوو، بـرێک لـه نابیناکـان راکشــان و هينـديکيان نوسـتن، چونکـه کـاريهاورييان خـواردن و خهوتنـه. ديـاره ژيـان بـه خواردنـهوه راوهستاوه وههتا خورد و خۆراكمان ههبى وهك ئهوەيه له هۆتىل بىن. بىتـوو لـه شـارابه وردى بروانینه ژیانی مروٚڤێکی کوێر بێگومان چهرمهسهری و پهند وگوٚڵمهزیمان لێ روون دهبێتـهوه. له شهقامان ده كهوى و هه للده ستييه وه وسهره نگرئ ده بي، هه ركه س ده تبيني فيزمالكي دەداتىيە و دەرباز دەبىي،بنەماللەت دەكەونە خۆفەوە، دەترسىپى لىت نىزىك بېنەوە، ئەوپنى نیوان دایک و منال ده چیته ریزی ئه فسانان، رهنگه هه موو ههر ئاوا له گه لست ببزوونه و هه لیر ه دەيكەن، لـه ژووريكا دەرگات لـه سـەر گالـه دەدەن وئه گـەرىش زۆر بەختـەوەر بى قايـه چێشتێکت له بن دەرگاوه بۆ دادەنێن. ئەگەر ھەلومەرجەكە بە شـێوەيەكى بـێلايەنانـــە بێنينـــه بهرچاو وپیش داوهری و دلمئیشان چاوی بیرمان کویر نه کا، زور جیبی سیاس و شو کرانه یه که کارهبهده ستان وه خـتی تـهما گـرتن بــ فر کــ فر کردنـه وه ی تیکــرای کویره کــان لــه شــوینیک بهرژهوهندی ههموو شتیکیان کردبوو،بزن به پنی خوی و مهر به پنی خوی، رهوشتیکی ئاقلانه یه بۆ ئەوانەي وەكوو گولان پيكەوە دەژين و بى گومان دوكتۆر ھەقى بـە دەسـتە كەدەللــى دەبــى خۆمان ریکخهین، له راستیدا ئەوە یه کیک له خالهبەرچاوه کانی ژیانه که دهلی ئـهوهل زگ، دوایه ته کووز، ههر دوو بۆ ژیان پیویستن، هه لبژاردنی تاقمیک ژن و پیاوی باوهر پی کراو بـۆ وهئهستۆگرتنی ریکوپیکی و دانانی ری و شوینی باش بۆ ژیانی به کۆمەلدهروویه کی روونـه لهم ئەنگوستەچاوييەدا. بىۆ وينىه گەسىك لىندان وشىۆردن و پاك و خاوينى كاريكى زۆر ساكاره و هيچ بيانوويه كيشماننيه بـ و ئـه نجام نـه داني، چونكـه فـاف و سـابوون و كـهلوپـهلي

پیویستمان ده ده نییه، ده بی ته خته کانمان هه میشه ریک و پیک بن، گرینگ ئه وه یه بر پیکمان له خوبور دوویی هه بی، ده بی خومان له تیک هه لچوون له گه ل ئه وسه ربازانه بپاریزین که ئه رکی پاراستنی ئیمه یان پی سپیراوه، ئیتر کو ژرانمان ناوی، ده بی بگه ریین و بپرسین داخوا که سی نیه که شه وانه به چیروک و نه قل و نه زیله و حیکایه ت و قسه ی خوش بما نخافلینی، ئیوه بروانن بزانن چه نده باش ده بوو ئه گه رکه سیک ئینجیلی پیروزی له به ربایه، ئه و کات ده مانتوانی له روزی بناوانه وه به سه رهه مووشتیک دا بینه وه گرینگ ئه وه یه گوی بو یه کتر شل که ین، حدیف که رادیو مان نیه، مووسیقی هه میشه رووحی مروق ئاوپرژین ده کا، هه رده مانتوانی گوی بده ینه هه واله کان، بو وینه بیتوو له شوینی ده رمانیک بوده ردی ئیمه بدوزنه وه چه نده مان که یف ساز ده بی و چونی ده که ینه چه پله ریزان.

یاشان رووداوی تال قهوما. له شهقامهوه دهنگی تهقه یان بیست، یه کیک هاواری کرد ئهوه دین بمانکووژن، چاویزیشک گوتی ئارام بگره،تۆزیک مهنتیقی بیر بکهوه، بیتوو خوازتبایان ئيمه بكووژن ليمانوهژوور ده كهوتن و پيويست به تهقهى دهرێ نهبوو. دوكتور راستى ده كـرد، گرووبان دەستوورى تەقەي ھەوايى دابوو، نەوەك ئەوەيسەربازىك قامك لە سەر پەلاپىتكە له پر کویر بوویی، دیاره ئهوه تهنیاریگای توقاندن و دهسبهسهر کردنی تـازه هاتووه کـان بـوو که به ههزار کویر هو هری و چار هرهشی له ماشینه کان داده به زین. و هزار ه تی ته ندروستی به وهزارهتی به رگری راگهیاندبوو که ئه وا چوار لۆری پردهنیرین، چهند کهسن، نیزیکهی دووسهت، ئهو ههمووه خه لکه له کوئدابین کهین، ئهو سی بهشهی له لای راستهوه کویره کانی تیدا نیشته جی کراوه وه کوو به ئیمه یان راگه یاندووه سهت و بیست که س زیاتر نابا وههر ئيستا شيست حهفتا كهسي لييه، بيجگه لهو ده دوازديكهي ناچاربووين بيانكووژين، تـهنيا رێچارەيەک ھەيە، ھەموو بەشەكان بكەنەوە،ئەو كارە يانى وێػ كەوتن و تێكەڵ بـوونى راستهوخوی گومانلی کراوه کان، درهنگ یا زوو ئهوانیش کویر دهبن، بـه کـورتیبارودوٚخهکـه ئەوەيە كە دەيبىنىن، لام وايە رۆژىكى ھەمووماندەيگرىنەوە، كەست پىيىشك نايە كە بە بهرچاوی مروقیکی کویراتینه پهری بن، له خوم ده پرسم باشه بیتوو ئادهمیزادیکی کویر نەبىنى چۆن لەرىگاي نىگايەوە دەتوانىي ئەو نەخۆشىيە بۆيەكى تىر بەرى بكا،خۆ ھىچ مهبهستیک ئهوهنده ساده و ساکار نیه، یه کیک لهسهرههنگه کانی ئیمه بروای وایه ههر کهس كوير بوو دەبىي لەريوەبىكووژى، ئەگەر كويرەكان ئاواش قەلاچۆ كەين دىسانىش وهزعمان تووشي ئالوگۆر نابىي، كوير بوون و مردن يەك چەشن نين، بەللىي بەلاممىردن كوير

بوونیشه، که وایه دووسهت کهسن، به لین، چ له شوفیره کانبکهین، ئهوانیش داکهنه ژوور. ئێوارهی ئەو رۆژه وەزارەتى بەرگرىپەيوەندى كرد بە وەزارەتى تەندورستىيەوە، پێتـان خۆشـە تازهترین ههوال ببیستن، ئهو سهرههنگهی باسی ده کرا کویر بووه، پیم خوشهبزانم ئیستا بیرورای تهنک و تهسک و نهمهیوی چۆنه، خوی ولامی داوه تهوه دهمانچه یه کی لهمیشکی سهری داوه، بهوهی ده لین قسهی پیاوان، سپا ههمیشه بو ری نیشان دان پیشرهوه. دهروازه له سهرگازهرای پشت کرابؤوه. به پیی ری و رسمی پادگانه کان گرووبان ده ستووری دا پینج پینج ریز بگرن، به لام خو ئه وان نه یانده توانی بژمیرن، جاری وا بوو له پینجان زیاتر ده بوون یان که متر و ئاخرىيەكەي تۆكراھەر وا لە بەر دەروازە ئاپۆرەيان بەست، تەنانەت بە بىريانىدا نەھات كەلە ييشدا ژن و مناله كان بنيرن، ههر وه ک له كاتى هاتنى به لا و مالويرانيداوا باوه. هه تا لـه بيرمـان نه چۆتەوە دەبىي بلىين كە تەواوى ئەو فىشەكانەي تەقىن ھەواپى نەبوون، يەكىك لە شىزفىرەكان نه یویست له گه ل کویره کان ده س به سهر بکریت، هاواری کرد من ده بینم، پاش سنی ده قیقه بروای وه زیری ته ندروستی که ده یگوت مردووی کویریش ههیه به ههموومان سه لما. وه ک پیشتریش بیستمان گرووبان دهستی پئی کردهوه، برونهپیش، ده گهنه شهش پلیکان، ئه گهر گەيشتنێيە بە ئارامى وەسەركەون،بێتوو كەسێک بكەوێ خوا دەزانى چى بـە سـەر دێـت، تـەنيا رینوینیکی خوی لی بوارد باسی گرتنی په ته که بوو، به لام دیاره بیتوو ئهو کاره یان بکردایه زوری ده كيشا هـ ه تا لـه سـاختومانه كه بچنـه ژوور، ئيسـتا كههـهموويان لـه دهروازه چووبوونـه ژوور گرووبانه که پشوویه کی هاتهوهبهر و ههرای کرد گویتان لیّ بیّ، سیّ بهش لای راسته و سیّ بهش لای چەپ، ھەر بەشەي چل تەختى لىيە، بنەمالەكان لاي يەكتر بميننەو ،،پەلـەي مەكـەن، لەبـەر دهرگای چوونه ژوورهوه یارمه تی له کویره کانی پیشوو و هرگرن، ههموو شتیک ریکوییکه، داسه کنین و لهسه ره خو بن، ئارامی بپاریزن و پاشان نان و خوانتان بو دهنیرین.

هه له یه بیتو و وا بیر بکه ینه وه که جه ما وه ری ئه م کویرانه چه شنی کاو په گه ل روو ده که نه کوشتارگا و به پیی راها تنی پیشو و ده کاپینن، راسته توزیکیان په له ده کرد، به لام ئه وه شیوه ی ژیانی نوی بوو، به سمر سمر له پال یه کتره وه دانیشتن، بون و هه ناسه تیک هه له نگو و تن هیند یک لیره به رده وام ده گرین، تاقمیکی تر له ترسان یان له تو و پیان ها وار ده که ن، بریک جنیوان ده ده ن به کیک له خو وه هه په شه ی کردبیت و ده ستم بتانگاتییه، گلینه ی چاوتان له قاپیلک دینمه ده ر، هه لبه تویده چو و مه به ستی سه ربازه کان بیت. ئه و تاقمه بو گه یشتنه به رده رگای ساختومانه که ناچار بوون به رزی و پانایی پلیکانه کان به تاقی بکه نه وه هم و و ژمی

ئەوانەي پشتەوە دووسىي كەسىپكى بەرەو دە كىرد، بەلامبەختەوەرانە جگە لە داروشانى گویزینگان چی تری به دواوه نهبوو،وریا کردنهوهی گرووبان زوری یاریـده دان. دهسـتهیهک لـه تازه ها تووه كان پييان گهيشـته سهرسـه را، بـه لام نـاكري چـاوه روان بـين دووسـه ت كـهس ئادەمىزادى نابىناي بى كويركىش ھەر وا بە ھاسانىدامەزرىن و خۆيان رېگوپىك كەن. ئەو مەسەلە كە ئىمە لە ساختومانىكى كۆنەدا رايىدەبويرين كە بىۆ ئەو مەبەستە دروسىت نەكراوە هەلومەرجەكەئاللۆزتر دەكا، ئەوەندە بەس نيە كە تەنيا گرووبانىك پېمان بلىي ئېرە ھەرلايـەكى سنی بهشه، مروّڤ دهبی بزانی ژوورهوه چوّنه و چوّنهه لکهوتووه، دهرگاکان ئهوهنده تـهنگ و تەسكن دەڭيى گەرووىشووشەي شەرابن، رێړەوەكان چەشنى دانىشتوانى پێشووىشێتخانەكە شنتن، لهخوّوه دهس پینده کهن و دیاره نیه له کوی دهبرینه وه و بنه یان دینت و هیچ که سیش ههرگیز نازانیٰ بۆچی. ئەو كوپرانەيپېشقەتار بوون بە شېوەيەكى سروشتى بوون بە دوو قۆل و به پهنادیواراندا به دوای دهرگایه کدا ده گهران ههتا پییا وه ژوور کهون،بی گومان ئهوه شيّوه يه كى جوان و ريْكوپيْك بوو بهو مەرجـه مـۆبلّ وكـهلوپـهليان لـه سـهر ريْگـا دانـهنابيّ. درهنگ یا زوو ئهوانهی تازه هاتوونبه لیّزانین و ئههوهنی شویّنی خوّیان دابین ده کهن به لام تهنیا دوای سهر کهوتن به سهر قهرنتینه کهراوه گومان لی کراوه کاندا. هه لبهت چاوه روانی وه ها شــهر و تێــکههڵــچوونێکيش دهکــرا. پێـکهاتنێـک کرابوو،تهنانـهت وهزيــری تهندروســتی دەستوورى دابوو كە ئەو بەشە بەدەس ئالوودە بووەكانەوە بىي و ئەگەر راست بىي كە پىيش بىينى كرابوو ئەمانىش تىكرا كوير دەبن، دىسانىش دروست نەبوو ھەتا چاوپان دەبىنى تىكەللېكرين. ئەو مەسەلە راست وەكوو ئەوە دەچىي كەسىنك لە ماڭ ە خىرى بىەبىي خىەم و دەرد دانىشتبىي و لاني كهم له بابهت خويهوه دلنيا بي كه هيچي تووش نابي، به لام له پر بيني كه تاقمينك لهم كهسانهى له ههموانيان زياترلىيدهترسا به قريوهقريو راستهوراست بهرهو رووى دهخروشن. گومانلي كراوه كان له پيشدا وايانزاني ئهوانهش تاقميكي وه ك خويانن وتهنيا بريك زياترن، به لام فریو هیندهی تهمهن نه کرد، ئهوانه تهواو کویربوون، ئهمانهی پاریزهری دهرگا بوون هاواریان کرد ناکری ئیوه بینه ئیره، ئهم لایه هی ئیمه یه، هی کویران نیه، برونه ئهو قولهی ئەوبەرى. ھينديک له كويره كان ھەولىيان دا بگەرينەوە و دەرگايەكى تىر بدۆزنەوە،بۆيان گرینگ نهبوو بچنه لای راست یان چهپ، به لام ئهوانهی پشتهوه یه کبین پالیان پیوه ده نان. ئەوانەي ئىستا كوير نەببوون بە مست و پىلاقەبەرگرىيان لـە خۆيـان دەكـرد، كويرەكـانىش بـە تـهواوی هیزوتواناوهدهستیان ده کـردهوه و تۆلـهیان دهسـتاندهوه، دوژمنـه کانیان نـهدهبینی

به لامده پانزانی له کویوه وییان ده کهوی. نیزیکهی دووسهت کهس لهسه رسه را جیگایان نەدەبۆوە، ھەر بۆيە زۆرى نەكىشا كە دەرگاگەورەكەي سەر حەوشـە كىـپ بـوو، دەتگـوت كليل و كلّـۆن كـراوه، نـهده يانتوانى برۆنـه پـيش و نـه ده كـرا بگهرينـهوه دوا، ئهوانـهى لـه ژوورهوهبوون کهوتنه ژیر قاچ و قولان و تهخت کهوتن، کهوتنه پهلهقاژه وههوللیان دا به سیخورمه و مست و پیلاقه خویان بپاریزن و نههیلن بخنکین، قیژه و ههرا ولاتی تهنیبووه، مناله کویره کان ده گریان، دایکان له هو شهوه ده چوون و لهم نیوه دا ئه م جه ماوه ره که نه یانتوانیبوو بچنه ژوور و له دهره وه شرا سهربازه کان تیبان راده خورین بی نیوبریه کتریان پال دهدا. کاتیک جهماوه ر ده یههویست لهم ته نگه ژه یه رزگاری بینت، هیندیک له ترسی پلیشانه وه و به راودم بوون بەرەو حەوشەتەقىنەوە، مەترسىي بالى ئەنگاوت، ئىمەش لە جياتى سەربازەكانبووباين زندەقمان دەچوو، دىمەنىكى سەيرە، تاقمىك لەو كەسانەيچووبوونە ژوورەوە بە پرتاو دىنــەوە دەر، لـهريوه خراپتـرين فكريـان بهميشـكيدا هـات، وهيـانزاني تازههاتووهكـان دهيانهـهوي بگهرینهوه، وا باشهرابردوو بینینهوه بیر، زور به هاسانی و بی گری و گول ده کرا دهسبکری به كوشتار. به ختهو هرانه گرووبان ديسانيش تواني به سهرقهيرانه كهدا زال بي، بۆ ئـهوهي سـهر نجي ههموو لایهک راکیسی چهندفیشه کی ههوایی تهقاند و له پشت بلیندگووه هاواری کرد ئارام بنهوه،ئهوانهي له سهر پليكانه كانن تۆزيك بكشينهوه، ريگا بهردهن، يه كتر پالمهدهن و يارمهتي یه کتر بکهن. ئهوه داوایه کی زل بوو، کیشه کیش له ژووره وه دریدهی کیشا، به لام چونکه تاقمیککی زور له کویره کان بهرهوده رگای قولی راست رویشتن ورده ورده سهرسه را چول بوو، هاوبهنده کویره کان بهرهو پیریان چوون و تاقمیّکیان له بهشی دوو دامهزرانـد وهینـدیّکیان بهرهو بهشی سیّ رینوینیی کرد که هیّشتا کهسی تیّوهنه چووبوو. بن ماوه یه کی کورت وا ههست پێده کرا شهره که به قازانجي گومانلێ کراوه کان دهبريتهوه، ههڵبهت نه ک لهبهر ئهوهي به هیزتر بوون یان ده یانبینی، به لکوو چونکه کویره تازه هاتووه کان لایان وا بووده رگای ئه و به ر شه پ و کیشه و کوسپی کهمتر لیبه و روویان لهم بهرهوه رگیرا. به لام سه رکه و تنی پاریز گاران تیژتیپه ر بوو. له دهرگای لای راسته وه دهنگ و هه رایه ک ده هات ه گوی که نیشانی ده دا ئیتر لهوی جی نهماوه و تهواوی بهشه کان پرن، تهنانهت هیندیک کویر بهرهوسه رسه را ره یال ده نران، دروست له وکاته دا ئهم پهرژینه پرهی کویره کان تهنیبوویان له ژیر میچی پهنایه ک ئۆقره بگرن و له ههرهشهى سهربازه كان به دوور بن. ئاكامى ئهم دوو جيّ گۆركەيه لهپر شهر وكيشهى قۆلىي چه پی هه لگریسانده وه، تیک هه لدان دهستی پی کرده وه وهه را و گرمه به رز بوّوه و ده تگوت

ئه و پیره پیاوه ی چاوبیننی ره شی له سه ر چاویک بوو له حه و شه وه هات. ئه ویش یان بارگه و بنه ی ون کردبو و یا شتیکی له گه ل خویانه هینابو و. ئه و یه که م که س بو و لاقی له ته رمه کان گیرا، به لام هاواری نه کرد. له په نایان راوه ستا و چاوه روان بو و هه تا ئه هوه نیی و ئارامیی باللی به سه رولات کیشا. نیزیکه ی سه عاتیک راوه ستا. ئیستا نوره یه تی که په سیویک وه دوزی. به کویره کویره که و ته ری. ده رگای به شی یه که می لای راستی دیته وه، گویی له م ده نگانه بو و که له ژووره وه ده هاتن، پاشان پرسی داخوا ئیره ته ختی به تالی لی نیه.

کویری

سهرهوخوار بوون و هرووژم و تیخزانی ئهو ههمووه ئینسانه کویرهلانی کهم به روالهت لایهنیکی باش یان رهنگه دوو لایهنی چاکی ههبووبی،له قهراری قسان یه کیان نیشانه و سرشتی دەروونناسىي ھەبوو، چونكەجياوازى زۆرە لە مابەينى چاوەروانىي بەردەوام بۆ ھاتنى هاوبهندی تازه یا گهیشتن بـهم راسـتهقینهیه کـه ئاخرییه کـهی ژووره کـان پـر بـوون ولـه ئیسـته بهدواوه پیکهینان و پاراستنی دوستایه تی قایم و پتهو له گه لهاوبه نده کان به روونی ده شیا و دابرانی تینه ده کهوت. دووهه مین نیشانه ی چاک و به رچاو که به کرده و ه راسته و خو و بنه ره تی، خۆىدەنواند ئەوە بوو كە تەواوى بەرپرسانى سپايى و لىيپرسراوانى ترتىگەيشتبوون بەخيو کردنی سی چل که سان سهره رای ئه و هه مووه که موکوورییه شتیکه و به ره و روو بوون له گه ل بهرپرسایه تی پر پیچ و گهوره و لهنه کاوی تیر کردنی زگی دووسه ت و چل که س، له هـهر چـین وتویژ و رهگهزیک، به ویست و ناکار و خووی جۆراوجۆرەوه شتیکی دیکه یه. سرنج بـدهن، دووسهتوچل کهس جاری ههر به سهری قامکانه،چونکه لانی کهم بیست نابینا تهختیان وه گیر نه که و تووه و ناچارن له سه ر ئه ردی بخه ون. وه هه ر حال ده بي ئه وه ی بزانين که تير كردني سيزگ به بهشه ناني ده كهسان فهرقي هه په له گه ل ئهوه ي به شيدووسه توچل كەس لە نيو دووسەتوشيست كەسا دابەش بكرى. جياوازى ئەو مەبەستەمان بۆ پيش بينى ناكرين. له ئاكامدا ههست بهبهرپرسايهتي زياتر و ترس له ههلايساني ئاوري سهربزيوي، بوو به هنری گۆرانی رەوشتى كاربەدەستانى بەرپرسيار و دەستووريان دا كە لەوەختى خۆيىدا نان و خوان و خواردهمهنی تهواو دابین بکری. ئاشکرایهپاش ئهو کیشه کیشه ناخوشهی دیتمان، جئ گۆركەي ئەم ھەمووەدەس بەسەر كراوە كاريكى ساكار و بئىدەردەسەر نەبوو، تەنيائەوەندەمان وەياد بيتەوە تەواوە كە ئەو بەستەزمانە لىي قەوماوەئالوودانىەى پيشتر دەيانبينى ئيستا كويرن، ئەو ژن و ميردانەي ليكھەلبران و منالهكانيان ون كرد ھەر وا سەرگەردانن، ئـەو کهسانهی چهندین جار کهوتنه ژیر قاچ و قولان تووشی ژان و ئیش و نههامه تی گران هاتن و

ئهوانهی به دوای شروشالاتی گوم بوویاندا ده گهرین ههرچی ده یکه نایاندوّزنه وه، ئینسان ده بی زوّر بی روحم و ده مار بی که له ئاست بی نه نوایی ئه و جهماوه ره چاو بقووچینی ههر وه ک هیچی نه دیتیی. سهره رای ئه وانه ش نابی ئه و مهبه سته له بیر کهین که ئاماده بوونی خواردنی نیوه روّ چه شنی مهلحه میک و ا بوو بوّ سه ربرینی ههموان. هه روه ها نابی له بیرمان بچی که به هوی که مده سه لاتی و نه بوونی به رپرسیک که بتوانی ریدی و پیکی بیرمان بچی که به هوی که مده سه نوّی که مده الاتی و نه بوونی به رپرسیک که بتوانی ریدی و گشته زگه دابمه زرینی، ساز کردنی وه ها زوّر وزه وه نه و دابه شینی بو تیر کردنی ئه و گشته زگه ناکو کییه کانی پتر په ره پی دا. هه له به تا به ویلکهی دووسه ت و شیست که سان ده بیسرا، کونه که وه می مدیرا می شینخانه بارود و خه که به شیوه یه کی به رچاو له جاران ئه هوه نیز بوو. به لام کی دوایه ئه و زبلوزاله زوّره کو ده کاته وه هه تا ئیزه پرسیار یکی بی و لامه، ته نیا بوولیلی ثیواری ده نگی بلیند گو دیته گوی که باسی رئ و شوینی دامه زراو ده کا، ئه و ریک و پیکیه ی به قازانجی ههموان بوو، که وابوو پاشان روون ده بیته وه که تازه ها توه ها توه که تازه ها توه کان چه نده ریز بو رئ و شوینی دامه زراو داده نین. ته مای ناشتنی مردوکان له لایه ن ها و به ندانی به شی دووی قولی راست کاریکی گه وره بوو، لانی که له مه بوگه نه ی قری کر دووین رزگاریمان ده بیت، خوو گرتن به بونی زیندوان هه مولاه هه نو گه نه ی ها سانتره.

به لام له به شی یه کا، وادیاره چونکه له ههموان پیشینه دار تر بوون وری و شوینی باشتریان بو سازان له گهل کویری پهیدا کردبوو، چاره گیک پاش ئهوه ی ههموو شیویان کرد، نه کوته کاغهزیکی پیس له سهر ههردفری درابوو، نه قاپ و دهورییه ک له بیر چووبوو که کو نه کرابیته وه وبهرماوی لهبهر بروا. ههموو شتیک کو کرابوویه وه، زور به جوانی و لهسهر رهوشتی پاک و خاوینی ده فره بچوو که کانیان له نیو گهوره کانده نا و ئهوی پیستر بوون له پال خاوینه کان ده خزان و بو ئهوهی کاره کهریکوپیکتر بی زور به وردی بهرماوه کانیان کو ده کرده وه. ئهو شیوه فکره ی بی گومان ده گهریته وه سهر ئاکاری ژیانی کوملایه تی به شهویک و ههویک پیک نایه. لهم بابه ته تایبه ته دا که مهبه ستی ئیمهیه، ده وری فیر کردن و راهینانی ژنه کویره ی بنه بانی ئه و به شه بهر چاوه، ئه و ژنه ی خیزانی چاویزیشکه و هه رگیز له چهند پات کرده وه ی نهم مهبه سته ماندوو نابی نه گهر ناکری وه کوو ئینسانان بژین، خو ده کری هه و شرید و شوینی ژیانی له سهر دیاری ده کری، ئه گهر ناکری وه کوو ئینسانان بژین، خو ده کری و مورو شینسانان بوته په نه دوری و شوینی ژیانی له سهر دیاری ده کری، ئه گهر خورد بینه وه ده زانین که ئه و رسته یه له و ری و شوینی ژیانی له سهر دیاری ده کری، ئه گهر خورد بینه وه ده زانین که ئه و رسته یه له و ری و شوینی ژیانی له سهر دیاری ده کری، ئه گهرخورد بینه وه ده زانین که ئه و رسته یه له

بناغهوه ههر زور ساده و ساکاربوو، رهنگه ههر ئهم شیوه بیر کردنهوه توانای ناسینی ههمووههلومهرج و داخوازیکی بووبیت که دهیتوانی دهوری خـوی کـهم و زوربگیـرێ. هـهر ئه و فکره بوو که به گهرمی به خیرهینانی ئه و پیره پیاوه چاوبین له چاوه ی کرد که سهریکی ده سوییه نا و پرسی داخوا ئیره ته ختی به تالی لی نیه. به هه لکه و تیکی باش که مزگینی ده ری ئاكامىداهاتوو بوو، تەختىكى لىخبوو، تەنيا تەختىكى بەتال، لە قسان دزەيگىزىن لـەم تەختـەدا ژان و ئیشیکی له راده بهدهری کیشابوو، رهنگه ههرئهو مهبهسته تهپ و مژیکی لـه ژان و دهرد جي هيشتبي که خه لکي لـهخوي ده پرينگانـدهوه. ئـهم کايـهي چارهنووسـه، ئـهم رهمـز و رازه شاراوانهو ئهم هه لکهوته ده سپیک و دوایی رووداوه کان نه بوون، خودا به دووری کا. ئه گهر له بیرتان بی تهواوی ئهو کهسانهی راست ئهوی روزی له گه لکویره پیاو له مهته بی دو کتوری چاوان تووشي يه كتر هاتن و يكرا رييان كهوته ئهم بهشه، ئهوكات هـ هرگيز شـتيكي وههايـان بـه میشکیدارانه دهبرد، هاوسه ری چاوپزیشک وه کوو ههمیشه به ده نگیکی نهوی، به شیوه یه ک که لیّی وهشک نه کهون به گویّی میرده که یا چرپاند، لام وایه نه وهش یه کیک له نه خوشه کانت بوو، پیرهپیاویکه که تووکی تۆقی سهری وهریوه و چاوبیننیکی رهشی له سهر چاوییه، لـه یادمـه بۆت باس کردووم، کامه چاوی، چاوی چهپ، دهبی خوی بی. دو کتور به باریکه ریخی نیوان ته خته کاندا که و ته رێ، هێندێکی دهنگ ههڵێنا و گوتی پێم خوٚشهدهستێک بـه سـهر و چـاو و به ژن و بالای ئه و که سه دا بینم که تازه ها تو ته لامان، ده مهه وی بی بو لام و منیش وا ده چم بو لای. لـه نیـوهی رییـهداتیکههلـهنگووتن و دهسـتیان وهپه نجـهی یـهکتر کـهوت، چهشـنی دووميرووله كه به پيْكداسـووني شـاخۆكيان يـهكتر دەناسـنهوه، بـهلام ليْرەدامهسـهلهكه هـهر وا تهواو نهبوو، چاوپزیشک ئیزنی خواست دهستیک بهدم و چاویشیدا بیننی، دهستی پیداسـوو و لهريوه، چاوبينه کهي ديتهوه. به دهنگيکي بهرز گوتي گوماني تيدا نيه که ئهوه تهنيا کهسيک بوو کهجینی لیره به تال بوو، یانی ئهو نه خوشه ی چاوبینی رهشی له سهر چاوبوو، پیره پیاو پرسی مهبهستت چیه، تو کیی، من چاوپزیشکی ئیوهم، یا بهواتهیه کی باشتر بووم، له بیرته بـ و لابردنی ئاومرواری چاوت قهول وقهرارمان دانا، منت له کوی ناسییهوه، ئهوه له رووی دهنگت، دەنگ بۆكەسىخكى نابىنى سۆمايى چاوە، بەلاي دەنگ، تازە دەنگى ئىرە دەناسمەوە،كى فكرى ئەوەي دەكردەوە دوكتۆر، ئىتر ئەوجار برينكارى پيويست نيە،بيتوو بىۆ چارەي ئەو دەردە دەرمانیک پەیدا بى، ئىمە ھەردووكمان پیویستمانه، دوكتۆر لە يادمە پیت گوتم پاش لابردنى ئاومرواری، چاوتوهها روون دهبیتهوه که ئهو دنیایهی تیدا دهژی نایناسییهوه، ئیستادهرکهوت

بهراستی ئهوهی ده تگوت وایه، کهی کویر بووی، دوی شهو،ههر لهریوه هینایانی بو ئیره، وهها ترساون هینده ی نهماوه ههر کهس کویر بی لهجیوه بیکوژن، دهنگیکی پیاوانه گوتی لیرهش تا ئيستا ده كهسيان كوشتووه، پيرهپياوهى چاوبين له چاو تهنيا گوتى تييانهه ڵـهنگووتم، هـهر ئـهو دەنگەي دەتگوت دەيھەوى رايۆرتەكە تەواوكا گوتى، ئەوان ئى بەشەكەي دىكە بوون، ئىمە خيرا ئي خومان ناشتن. كچهى چاويلكهيى هاته پيش، منت له ياده، چاويلكهى رهشم ده کرده چاوم، گهرچی ئاومرواری بهری چاوی لیل کردبووم به لام جوان توم لهیاد ماوه، له به دهنگی بهرز گوتی مناله کهش لیره یه،دهنگی کوره بیسترا که دهیگوت دایکم دهوی، ده تگوت به گریانی دره نگوه خت و بیهووده هه لپرووکابوو. کویره پیاو گوتی منیش یه کهم کهسم که کویر بووم وادیاره تهنیا من ماوم خوّم بناسینم و گوتی که کنیه. پاشان پیره پیـاو وه ک ئەوەي بىھەوى ولامى ئەو پىشوازىيەىدابىتەوە گوتى من رادىۆيەكم پىيە، كچە بە چەپلە لى دان وسەرسورمانەو، ھاوارى كرد ئەي گيان راديق، چەنىد خۆشـە مووسىقا،پيرەپياو وەبىرى هینایه وه که تهنیا رادیویه کی بچووکه و به باتری کارده کا و خوّ باتریش تا سهر نابا و ته واو دەبىي، كويرەپياو گوتى خوا نەكاھەتاھەتايە لەو قەفەزەدا بىن، ھەتاھەتايە نـا، بەراسـتى بېتـوو وا بيّزهمانيّكي گەليّک دوور و دريّره، چاوپزيشک گوتي دهكريّ گويّ بدهينهههوالهكان، کچهی چاویلکه یی پیداگری کرد، ههروهها بریکیش مووسیقی، ههموویه ک جووریان ئاهەنگ و مووسیقی پئ خۆش نیه،بهلام بئ گومان ههموو پیمان خۆشه بزانین له دەرەو، چ خەبەرە، باشترەبۆ ئەو كارە دەس پيوە بگرين و باترىيەكان تەواو نەكەين، پيرەپياو گوتىوايە، قسمیه کی جوانه. به دوای زور ئیزگهدا گهرا، به لام هیشتا دهستی بودوزینه وهی شوینه دلخوازه کان رانه هاتبوو، ئهوه ی له پیشدا دهبیسرابریتی بوو له قاروقوور و به شیک له ههوایه ک و گوته یه کی پچرپچر، ئاخرییه که ی ده ستی پتر راهات و مووسیقاکه سافتر هاته گوی، كچەي چاويلكەيى پارايەوە، ھەر تۆزىكى لى گەرى، ئىنسان لە وشـەكان حاڭـىدەبـوو، خىنزانى دو کتور گوتی خو ئهوه ههوال نیه، پاشان وه ک ئهوه ی فکریکی به میشکیدا هاتبی گوتی سه عات چهنده، به لام زور چاک ده يزاني که کهس ناتواني ولامي بداتهوه. پيچي راديو که هـهر وا دەســووړا هــهتادەنگیکی روون و ئاشــکرا لــهم قودوولهیــه بــهرز بیتــهوه، پاشــان راوهستا،گۆرانىيەك بوو،گۆرانىيەكى نەناسراو، بەلام دەسبەسەر كراوەكانئارام و بىي ئـەوەى یه کتر پال بدهن له دهورهی کو بوونهوه، وه ختینک ده پانزانی که سینکیان له پیشه، بینده نگ

رادهوهستان و گوییانهه للده خست، به چاوی ناوه له گوییان بن لایه ک شل کرد که دەنگە كەيلىوە دەھات، ھىنىدىك لە پرمەي گريانيان دا، گريانىك كە تەنيا لەكويرەكان دەوەشىپتەوە، ئەسرىن وەک گۆزەي سەرەوژىر كەلاوىدەكرد. گۆرانىيەكە تەواو بوو و ويىژەر دوای سی چرکان گوتی سه عات چوار. په کینک له ژنه کان به پیکهنینه وه پرسی چواری ياش نيو هر ق يابه ياني، ده تگوت پيکه نينه کهي عهزابي دهدا. هاوسهري چاو پزيشک به دزه دزه سه عاته ی ریک و قورمیش کرد، چواری پاش نیوه رو بوو. هه رچه ند بیتوو له هه ق بپرسین، بو كات ژمير هيچ فهرقيكي ناكا، كات ژمير له يه كهوه تا دوازده خول ده خوا، ئهوه ئيدي تهنيا گەراوەتەوە سەرلىكدانەوەى بنيادەم. كچەي چاويلكەيى پرسى ئەرى ئەوە چركەچركى چيە، وه کوو دهنگی، ژنی دو کتور دهستی خوی رهپیش خست، من بووم،وهختیک رادیـو گـوتی سه عات چواره منیش سه عاته کهم قورمیش کرد، په کیک له و کارانه ی زور جاران له خووه دەيكەين. پاشان بە مىشكىداھات كە نەدەبوو خۆى لە مەترسىيى خستبايە دەپتوانى چاو له کات ژمیری دهستی یه کیک له تازه ها تووه کان بکا، بی گومان یه کیک کات ژمیریکی له دهستا بوو که دروست کار بکا. دروست لهو کاتهداتیگهیشت که پیرهپیاو سهعاتی پییه، سهعاته کهشی دروسته. پاشاندو کتور گوتی دهی باسی دهرهوهمان بو بکه. پیرهپیاو گوتی باشه، به لامباشتره دانیشین، هیننده به پیوه ویستاوم شه کهت بووم. کویره قهرهنتینه کراوه کان سی سی و چوارچوار بيّدهنگ و ميّهرهوان، پال وهپالي په ک لهسهر تهخته کان رونيشتن و گوييان شل کرد، پاشان پیره پیاو دهستی کردبه گیرانهوه و ههر شتیکی به رله کویر بوون دیتبووی و بیستبووی په ک په ک ریزی کردن.

 نیّو کوّت وزنجیرهوه و شانازی و شهرهفی هاوکاریی راپوّرت نووسیّکیرهپوراست و یه کرووی لی و ه ده گریته وه، کاریشمان به سهر ئه مه به سته وه نیه که هه بوونی ئه و ئاده میزاده چهنده گرینگه و به بی ئهوهیچ دهروویه کی دیکه نیه ههتا بزانین له دنیای دهرهوه چ قهوماوه. جاهـهر وه گوتمان خومان دهبـین بـه بگیـرهوه و تهواوکـهری رووداوهسهرسـورهینهره کان و ئەوەش دەزانىن كە گێرانەوەي وەھا رووداو گەلو كارەساتێک بە كەلک وەرگرتن لە وشەي باش و به جي پوخت وپاراوتر دهبي. ئيستا ده گهريينهوه سهر باسه کهي خومان، دهوالهت یه کهمبۆچوونی خۆی لـهو بـارهدا کـه ولات تووشــی نهخۆشــییهک هـاتووه خیراده تهنیتـهوه و خەلک دەيگرنەوە بردەوە پاش. دەولەت ھۆكارىنەخۆشىيى ھىن و نەناسراو و شوين دانەرى لە نه کاو که هیچ نیشانه یه کی سهردهمی شاراوهی نه خوشیی تیدا به دی نه کری به بوچوونیکی چەوتھينايە ژمار. ئەوجار گوتيان بە پيى دوايىين بۆچوونى زانستىي وليكدانـەوەي نـوێ لـەم چوارچیوه یه دا، تووشی هه لکه و تیکی تال و کاتی و تیژتیپه ر هاتوون که جاری هیچ مەبەستىكىان بىر روون نەبىرتەوە،راگەيانىدراوى دەوللەت سوور بوو لە سەر ئەوەى كە بە هەلسەنگاندن ولیکدانەوەي ژومارەي کویرەکان رەنگە ئالۇگۆر و بادانەوەيەكى بەرچاولە سەر دابەزىنى پلەي ئەم نەخۇشىيە دەس كەوى. راقەگەرىكى تلەويزيۇنى ئىستىعارەيەكى شىرىنى ده کار هینا و ئه و نه خوشییه ی به تیریک شوبهاند که به ره و حه وا ده ها ویژری و پاش ئه وه ی ده گاتهپهرپهرۆچكه ماوهيه ك رادهوهستن، وه ك ئهوهى لهنگهرى گرتبن، پاشانبه ويستى خودا بادهداتهوه، بهم جۆره راڤهگهر سهرلهنوي كهوتهوه نيّوداوي بـاس و خواسـي هيچهكـه و پووچه کهی ئهم نه خوشییه لی وه گرهی تیژ تر بالی ده گرت و کهس نه یـدهزانی کـهی لـه چنگ ئهم كامووسهسهرودلگره رزگاريمان دهبينت. بينوچان ئهم قسانه بـ لاو ده كرانـهوه وههميشـه دوایین ئاواتی خیرخوازانه چاک بوونهوهی خیرای نابیناچاره رهشه کان بوو، ههر لهم کاته دا دلنیایان ده کردنه وه که ته واوی کومه ل به گشتیی پشت و پهنایانه و نابی دلمه ندی دهستی چارهنووسبن. پیشینیان لـه رابـردووی زوّر دوورا خـاوهنی رووحیکـی سـاف و سـاکاربوون و ههزار پهند و زاراوهیان بـ فر لـی قـهومان و روزگـاری ئاواتالـوتوون سـاز کـردهوه و دلخوشـیی خەلكى ئاسايى و رەشۆكىيان يىنداوەت بەوە، وەك گوتوويان بەلەوەش دەروا و كىي ھەتا سەر ژیاوه، ئهوهپهندی زانایانهی ئهو کهسانه یه دهرفه تیان بووه ههوراز و لیژی ژیان وبه خت به تاقی بكهنهوه و كاتيك بمانههوي ئهوهي له ولاتي كويران بكهينهباو دهبي ئاوا بخويندريتهوه، دوينني دەمانىينى، ئەورۇ نابىنىن، سبەينى،دىسان دەبىنىن، ھەللىبەت رستەي سىپھەم با تۆزىك

بکهویته سهر ریچکهی پرسیار، ده لینی مهرجی پاریز کردن له دوایین چرکهدا هاتوته سهر ئهوبروایه ئهم ئاکامه روون و هیوادهره به گومان تاماو داتهوه.

بهداخهوه هیّندهی نه کیشا که ئهم ئومیّدانه بوونه بلّقی سهر ئاو،چاوهڕوانییه کانی دهولّـهت و پێۺبینیه کانی کۆمهڵی زانستیی تهواوی بابردی. کویری ههر نهک وهک شهپۆلیکی له نـهکاو که ههموو شتیک لهخویدا نوقم ده کا و دهیبا، به لکوو چهشنی خورینی ورده وردهی ههزار ویه ک جو گهلهی خورین که نهرمنهرم زهوی ته پ ده کا و له پـــ دایده پوشـــی،پهرهی ده گــرت. كاربەدەستانى پايەبـەرزى ولات كـه لهگـهل ئـهم كارەساته كۆمەلايەتىيە بـهرەو روو ببـوون ليُكداليُكدا شيِلگير و پتهو كۆبوونهوهيانپينكدينا و به تايبهت پسپۆرانى ميشك و دەمار و چاوپزیشکانیان لهدهوری په کتر کـ ده کـردهوه. ئهو کونگرهپهی قهرار وا بـوو پێکبـێ لهبهرنهبوونی دهرفهت ههرگیز رووی راستی به خویهوه نهدیت. به لام لهبهرامبهرا باس و راویش و كۆبوونەوەي گشتيى و تايبەتىي لېرولەوى بەئاشكرا و نەھىنى كىران و بەرپوە چوون. بەلام وه ک رۆژ روون بوو کهئهم باس و راویژ و لیک گردبوونهوانه کهلکیان بـراوه، کـویر بـوونی لهنه کاوی هیندیک له بهشدار بووان یا ئهم وتارده رهی که هاواری کرد من کویر بووم، من کویر بووم، کهم و زور بوو به هنری روو وهرگیرانی روزنامه کان و رادین و تله ویزیون، هه لبهت کردهوهی ورد و بهپاریزی هیندیک له راگهیهنهره گشتیی په کان جیگای ریز و سیاس بوو، چونکهئەوانە پتر بە دواى ھەواڭى جۆراوجىۆرى پىر جىۆشوخرۆشىي بەختيارىو چارەرەشى خەلكەوە بوون و ھەمىشە ئامادە بوون ھەتا ھەلكەوتىكىسەيرى وەكوو كوير بوونى لەپىرى مامۆستايەكى زانكۆي چاوپزىشكىراستەوخۆ بلاو بكەنەوه.

دەوللەت لە ماوەى شەش رۆۋدا دووجار شيوەى بۆچوون وبەرەنگارى دريۇخايەنى خىقى گۆرى و بوو بە ھۆى تېكىشكانى بەرەبەرەى ورەى جەماوەر. دەوللەت لە پېشدا دلىنيا بوو كە بە راگيركردنى كوير و ئالوودەكان لە شوينە تايبەتىيەكانى چەشنى ئەوشىپتخانەيەى ئېمەى تېداين، دەتوانى بەر لە تەنينەوە و پەرە گرتنى نەخۆشىيەكە بگرى. پەل ھاويىستنى كويرى ھېنىدىك لە كاربەدەستەخاوەن دەسەلاتەكانى دەوللەتى خستە ئەو بىرە كە خودى بنەماللەكان بەرلە تېكەلاوى ئەنىدامانى كويريان بگرن و رېگايان نەدەن بېنە نيوجەماوەر، ھەللىەت سەرچاوەى ئەم فكرە دەگەراوە سەر كەم دەسەلاتى دەوللەت لە بەرامبەر ئەو كارەساتەدا و رەنىگ بوو لە بارى سياسىيەوەتووشى تەنگەۋەى گەورەى كردبا. كاربەدەستان لايان وا بووبەرگيرەوەى كويرەكان بىق نەھاتنە دەر لانى كەم ھىنىدىكى لە بارى قورسو گرانى

ری گیرانه کان کهم ده کاته وه یان ده بیته هوی بریندار نه بوونی هه ستی ئه و که سانه ی هیشتا موقراییان دانه هاتووه. چونکه ئه و خه لکه بی گوی دان به بیرو پرای پسپق پران له سهر ئه و باوه په بوون که نه خق شیی سپی وه کوو چاوزار به روانین شوینی خقی داده نی. به پراستی نه ده کرا له و که سهی نوقمی بیر و خهیالی خقیه تی، جاچ شاد و خه مبار بی و چهیچیان، ئه گهر شتی وا هه بین، وا چاوه پروانی بکری ئه گهر که سیک له پر به ره نگ بز پرکاوی بی لای ده پرا و هاوار ده کا من کویر بووم، من کویر بووم، نه خه جلی. میشک و ده ماری هیچ که س خقی له به رامبه را ئه و حالته دا پی پراناگیری. له هه موو شتیک خراپتر ئه وه بوو که ته واوی بنه ماله کان به تایبه تی ئه و حالته دا پی پراناگیری. له هه موو شتیک خراپتر ئه وه بوو که ته واوی بنه ماله کان به تایبه تی ئه وانی بچوو کتر خیرا بوون به بنه ماله ی کویران و که سیکی ساغ نه ده ما که داره ده ستیان بی یان ئاگادارییان لی بک و درواسی ساخه کانیان لی دوور کاته وه. ئاشکرایه ئه و کویرانه ته نانه ته گهر داید که و باوک و منالیکی خهمخور و دلسی پراه به و کویرانه ده بودن که له تابلوی به رامبه ردا گرفتاری چاره نووسیکی چه شنی چاره نووسی ئه و کویرانه ده بودن که له تابلوی به رامبه ردا گرفتاری چاره نووسیکی چه شنی چاره نووسی ئه و کویرانه ده بودن که له تابلوی نه ققاشیداییکه وه ده رون و ده که ون و ده مرن.

دەولات لهم ههلومهرجهدا خیرا پاشه کشهی کرد و وازی له پی ودانو جه غزی ته نگه به ری پیشو و هینا و کویی به باش زانی خوی لی نه بواردو له ناکامدا ته واوی کونه کارخانه و کلیسای داخراو، وهرزیشگا وههماری به تال خیرا ده سینکیان به سهر رووی داکیشرا و ناماده کران. پیره پیاو گوتی له دوو رو ژی رابر دوودا باس باسی هه لدانی خیوه تی سپایی بووه. له پیشدا، یانی له پیش پیشدا، چه ند ریک خراوی خیر خواز پیشنیاری ناردنی نه و داخواز هرانه ی دا که حازرن بو یارمه تی کویره کان هه تا جی وبانیان بو چاک بکه ن، ناوده سته کان خاوین که نه وه ها کانیان بو بشورن و شیویان بو ساز که ن بانی لانی که می نه و چاوه دیریه یه بی نه وان ته نانه تا وی بودن، ساخه کانیش سه خت و د ژوار ده بی نه نجام بده ن. نه و مروقه روح سوو کانه خیرا کویر بوون، به لام ناویان به به رزی له میژوود ده مینیته وه. پیره پیاو پرسی که سی له م تاقمه ها ته نیره، خیزانی دو کتور و لامی داوه نه خیر، نا که سیک نه هات، ره نگه نه وه هه ده نگوبووییت، کویره پیاو گوتی ده ی باس و هه والی شار و گیرانی ری وبانه کان، به م پرسیاره نالیره دا که و ته و یادی نو تومیله کهی خوی و نه و شو فیر تاکسیه ی بر دبوویه لای دو کتور و له گوپ هه لکه ندنا یارمه تی دابو و بیره پیاو و لامی داوه که هات و چوی ماشینه کان سه یر شیواوه ، پاشان به دریژی باسی خولیک دان و رووداوی سه یر و سه مه ره ی له وبابه ته وه کرد. جاری یه که م که شو فیر باسی خولیک دان و رووداوی سه یر و سه مه ره ی له وبابه ته وه کرد. جاری یه که م که شو فیر باسی خولیک دان و رووداوی سه یر و سه مه ره ی له وبابه ته وه کرد. جاری یه که م که شو فیر باسی خولیک دان و روداوی سه یر و سه مه ره ی له وبابه ته وه کرد. جاری یه که م که شو فیر

خه لک به پنی ه قری هه میشه یی، یانی له رووی عاده ته وه، سر نجیکی ئه و تویان نه دایه روو داوه که و به رپرسی پنی ه قشتیی یه کانی شه ریکه ی گه یاندن و گواستنه وه به بی عه زابی ویژدان که هه لبه ت جنی داخ و که سه ره، قسه ی کی کرد و گوتی ئه و روو داوانه چه شنی راوه ستانی دلی که سی که پنیشینه ی نه خوشیی نه بووه و له پر دلی له لی دان که و تووه و پنیش بینی ناکری. که سی که و پنیش بینی ناکری به پنی و ه به ریوه به ری شه ریکه شی کرده وه که ته و اوی کارگیرانی ئیمه و ئو تووبوو سه کان له وه ختی دیاری کر او دا به و ردی موعایه نه ده کرین و ده ستیان به سه رو روو دا ده کیشریته وه و بیتو و به شیوه ی گشتیی را ده برین، به سرنج دان به پهیوه نینی ان هی و ه قرک ار ده بینین که را ده ی خولیک دان و وه رگه رانی ئو تو مبیله کانی ئیمه زور که م بووه. ئه م شی کردنه وه به تام و خوییه له روز زامه کاندا چاپ کرا، به لام خه لک له وه ی گرفتار تر بوون که سرنج بده نه خولیک دانیکی ئاسایی ئو تو و بووس، هه رشتیک بی خوله تو رمیز برین خرایتر نه بو و سه ره ره ی کراه ساتیکی تر، نه وه می دنیا شوی تیکه که حه قیقه ت بی ئه وه ی به گاه نامانج زیاتر دیو جامه به لام دنیا هه رئه وه یه که هه یه، دنیا شوی تیکه که حه قیقه ت بی ئه وه ی به گاه نامانج زیاتر دیو جامه ده ید شد.

 کردنهوه جارز ببوون، ئهو ریبوارانهی به هنری هات و چن وراوهستانی پهیتاپهیتای ئوتنومبیله کان نهیاندهزانی چ بکهن و چون پی لهبهر پی بنین، ئه و شوفیرانهی ناچار بوون چهند جار دەورىساختومانىك خول بىدەن ھەتا شوپنىك بۆ راوەستان بدۆزنەوە و ھاوار وگلە و گازندهیان ده گهییه تهشقی ئاسمان، بی گومان ئیستا تیکرایان رازیبوون. به لام ئیتـر کـهس نـهما كه غهيره تى لىخورينى هەبىخ، تەنانەت بۆشوپنىكى يەكجار نىزىك. ئوتۆمبىلەكان، لۆرىيـەكان، ماتۆرسكليته كان وتەنانەت دووچەرخـەكانىش تىكەڭـوپىكەڭ لـە سەراسـەرى شـار پـرش وبـلاو بوون. له ههر شویننک ترس به سهر ههستی خاوهنیدا زال ببووبه جنیان هیشتبوون، شاهیدی ئهو قسهمان دیمه نی سهیر و سهمهره ی جهره سهقیلینک بوو که ئوتۆمبیلیکی به دمهوه هه لواسی بوو، رەنگە يەكەمكەسى كە موقرايى داھاتبىي شۆفىرى ئەم جەرىسەقىلە بووبىي، ھەمووكەس حالىي پهريشان بوو، به لام وهزعي نابيناكان گهلي تالوتوون بوو،چونكه به واتهي مهنشوور جيه كيان نەدەدىت ھەتا پنى لىخدابنىن. دىتنى خەماوى كويرەكان كە يەك بە دواى يەكا لە ماشىننى به په للا کراوهه للده نگووتن و ده که وتن و گویزینگ و زهنگه یان ره ش و شین هه للده گه را و هينديكيان دهيانگوت داخوا كهسينك ليره نيه دهستمان بگري،دلتهزين بوو. به لام كهسانيكيش ههبوون که سرشتیان رهق و تهق بوو یان لهبهر ناهومیدی وایان لیده هات و ههر دهستیکی یارمه تی بو لایان دریژ کرابا به تووره یی خویان لینراده پسکاند و به تووک و جنیو بهرهو پاشیان د هبر ده وه. بهرم ده، ههر بهم زوانه نورهی توش دیت، پاشان ئهو کهسه ی دلسوزی کرد بوو سام ده یگرتو خیرا فیزمالکی ده دایه و له مژه کویره ی سپیدا ون ده بوو، لیره دا شه پولی ترسیک له پر هه لیده گرت، ئهومه ترسییهی میهره بانی تووشی ده کرد و رهنگ بوو چهند ههنگاو ئهولاترموقرایی داهاتبا.

پیرهپیاو ئاوای نهقل و نهزیله که داکووژاند، ئهوه بارودوخی دهرهوه یه و تازه من به زور شتانم نهزانیوه، تهنیا ده توانم باسی ئهمرووداوانه بکهم که به چاوان دیتوومن، لیره دا قسه کهی بری و توزید کبی ده نگ بوو و ئاوای تیهه لیناوه، به چاوه کانم که نا، چونکه ته نیا چاوی همه به لام بو حالی من فهرق ناکا، من قه ت چاوی کم هه بوو، ئیستا که ئه ویشم نیه، دهی ئیستاش هه مه، به لام بو حالی من فهرق ناکا، من قه ت نهمپرسی تو بو له جینی چاوبینی ره ش له چاوی شووشه کهلک وه رناگری، پیره گوتی باشه بوچی، دیاره چونکه جوانترو خاوینتره، ده کری وه ک ددانی ده سکرد ده ریبینی و بیشوی و له جینی خوی بخه یه وه، به لی ئاغا، به لام بفه رموو بزانم ئیستا که هه موو کویربوون جا با چاوی ده سکرد بکه نه چاویان و پیهوه بگه رین چ فایده یه کی هه یه. تو راست ده که ی بی که لکه. ئیستا ده سکرد بکه نه چاویان و پیهوه بگه رین چ فایده یه کی هه یه. تو راست ده که ی بی که لکه. ئیستا

که وا دیاره ههموو کویر دهبین ئیتر کی لهبیری جوانی و جوانی ناسیی و پاک و خاوینی دایه، ئا بیژهبزانم دوکتور چ جوره پاک و خاوینیکت بو ئیره دهوی، چاوپزیشک گوتی ویده چی تـهنیا له دنیای کویره کاندا ههموو شت وای به سهر دیت که بهراستی دهبی وا بی، کچهی چاويلكه يي پرسى دەي بەلام خەلك چى،خەلكىش ھەرواتر، كەس نامىنىنى كە بيانبىنى، پیره پیاو گوتی ههر ئیستافکریکم به میشکیدا هات، وهرن کایه بکهین ههتا زهمان زوو تیپهری، ژنی کویرهپیاو گوتی وهختیک نابینین چون کایه بکهین، دهی کایهی راستینا، ههر کام له ئێمه ئاخرين ديمهني بهر له کوێر بووني بگێړێتهوه، پهکێک گوتي رهنگه ئينسان شهرم بيگـرێ، ههر كهس نايههوي كايه بكا هيچنه لين، گرينگ ئهوهيه كهس درۆ و دهلهسـه تێـک نه كاتـهوه، دو كتۆرى چاو گوتى تۆ وينەيەك بگيرەو، پيرەپياو گوتى بەلنى باشە، من كاتيك لە چاوه کویره کهی خوّم ده روانی کویر بووم، مهبهستت چیه، زور ساده یه، وام ههست کرد که قاپیلکی چاوم هه لماسیوه و چاوبینه کهم دانا هه تا دلم بحه سیته وه و دروست لـهم کاتـه دا کـویر بووم، دەنگیکی نەناسیاو گوتیزۆرتر وەک حیکایەت دەچىن، چاوی کە نەبوونی خۇی نهسه لماند. چاو پزیشک گوتی به لام من، من له مالهوه خهریکی خویندنه وهی چهند کتیب و سهرچاوهی چاوپزیشکی بووم هه تا بزانم به راستی چیه و چؤنه، ناخرین شتی که بینیم دەستەكانم بوو. ھاوسەرى چاوپزىشك گوتىئاخرىن دىمەنى كە من دىتم جياوازى ھەيە، خەرىك بووم لە سوار بوونىنەخۆشبەردا يارمەتى مىردەكەم دەكىرد، كويرەپياو گوتى مىن بۆدوكتۆرم گێړاوهتەوه كە تووشى چ بەلايەك ھاتووم، بە ئوتۆمبىلەكەم لەپشت چـراى سـوور ويستابووم، پياده کان به بهرينايي شهقامداده پهرينهوه، دروست لهو کاتهدا کوير بووم، پاشان ئهو پیاوهی پیری مرد منی بردهوه مال، هه لبهت نهمده توانی روخساری ببینم، ژنی کویره پیـاو گـوتی من، من ئاخرين شتى كه وهبيرم دينت دهسرهى دهستمبوو، له مال دانيشتبووم و ئهوهنده گریابووم ده تگوت دلم خهریکه بتوقی، ده سره کهم به ره و چاوم برد و دروست له و دهمه دا کویر بووم،بهردهسته کهی دوکتور گوتی من تازه سواری ئاسانسور ببووم، دهستم دریـر کـرد دوگمه کهی پال پیوهنیم و له نه کاو ئیدی هیچم نهدیت، ده توانن ترسی من بیننه بـهرچاو، تـه ک و تهنیا له ئهسانسوردا گیرم کردبوو،نهمدهزانی دهبی بچمه سهر یا خوار، ئهو دوگمهیهی دەركەي دەكردەوەبۆم نەدۆزرايەوە، شاگرد دەواخانە گوتى ھەلومەرجى مىن ساكارتربوو، بیستبووم که خهالک کویر دهبن، پاشان له خوّم پرسی باشه ئه گهرمنیش کویر بم تووشی چ حاليْک ديم، چاوم نووقاند هه تا به تاقي کهمهوهو کاتيْک هه لـمهينان کـوير بـووم، هـهر ئـهو

دەنگە نەناسياوە دىسانىش ھەڭپدايە، ئەوەش ھەر وەک حيكايەت دەچىن، ئەگەر بتـەوىٰ كـوير بي، كوير ده بي. تيكرا بينده نگ بوون. نابيناكان ئيتر گهرابوونه وه سهرته خته كانيان، به لام ئەوەش كارىكى ھىند سووك و سانا نەبوو، چونكەسەرەراى ئەوەي ژومارەي تەختەكانى خۆيان دەزانى تەنيا دەيانتوانىلە سەرىكى ژوورەكەوە، لە يەك بەرەو ژوور يا لەبىست بهرهخوارېژميرن تاكوو دلنيا بن گهيشتوونهوه تهختى خۆيان. وهختيک ورتهورتى ژماردنيان كـه ده تگوت راز و نیاز و پارانهوه یه تهواو بوو، کچهی چاویلکه یی ئهو رووداوه ی به سهری هاتبوو گيرايهوه، من له وه تاغي هو تيليک ويراي پياوي بووم، ليرهدا بيندهنگ بوو، له گيرانهوهي ئهو كارهى ده يكرد شهرمهنده بوو، پاشان ههموو شتيكى به سپى ديوه، به لام پيره پياو پرسى پاشان ههموو شتیکت به سپی دیت، کچه ولامی داوهبه لین، پیرهپیاو گوتی ویده چی کویری تـۆ و ئيمه جياوازييان ههبين. تهنياكهسيكي مابوو كارهكهري هؤتيل بوو، من تهختي خهويكم ريْکوپێِکدهکرد، يهکێک لهوێ کوێر ببوو، مهلافه سپييهکهم ههڵێنا و جوان لـه سـهرتهختهکه قهدم کرد و خهریک بووم گنجی لی ببرم که ئیدی هیچم نه دیت، و هبیرم دی چونم مه لافه که ساف ده کرد، زور ئارام، ویده چوو قسه کهیمانای تایبه تی هه بی و دریژه ی دا مه لافهی ژیره وه بوو. پیره پیاو گوتی داخوا ههموو بهسهرهاتی ئاخرین دیمهنی که دیویانه گیرایانه ته و ه، دهنگه ی نه ناسیاو گوتی ئه گهر ئیتر کهسی نهماوه با منیش هی خومبگیرمهوه، ئه گهر کهسی مابیت دوای تۆ قسە دەكا، كە وايە دەس پىخبكە،ئاخرىن شتى كە دىتم دىمەنى تابلۇيەكى نەققاشىي بوو، پیره پیاوی چاوبین له چاو دووپاتی کردهوه تابلۆیه کی نهققاشی، دهی ئهم تابلۆیـه لـه کوێ بـوو، چووبووم بۆ مووزەخانە، تابلۆكە دىمەنى مەزرايەكىگولەبەرۆژەي پر لە قالاو و دارى سەول و هه تاویک که ده تگوت له چهند کو ته هه تاوی دیکه ساز کراوه نیشان ده دا، وه کوو کاری دەس وپەنجەي نەققاشانى ھولەنىدى دەچوو، لام وايىه بۆچوونەكەم دروسىتبووبى، بەلام سه گیکیش خهریک بوو تیدا ده خنکا، چاره رهشه نیمچه خنکاو بوو، که وایه دهبی هی نەققاشىكى ئىسپانيايى بى، بەر لەو ھىچكەس سەگىكى بەم دىمەنە نەھىناوەتە نىر تابلۆوە، دواى ئەويش ھيچنەققاشيكى تر غيرەتى ئەو كارەي نيه. رەنگە وا بىخ، داشقەيەكى پر لـه گيـاو گـۆل كه دوو بارگين رايانده كيشا و له جو گهله په ك ده پهريپه وه، داخواخانو وبهره په ك له لاي دەستى چەپ ديار نەبوو، بەلىي ديار بوو، كە وايەنەققاشىكى ئىنگلىـزى كىشـاويەتيو،، رەنگـە وا بيّ، به لام من له سهر ئه وباوه ره نيم، چونكه ژنيكي منال له ئاميزيشي تيدا بـوو، دايك و منال لەزۆر تابلۇياندا ھەن، دروستە، منيش تىگەيشتم، بەلام نازانم چۆن ئەمھەمووە وينەيـە لـەم

ههمووه نهققاشانه له تابلۆيه كدا كۆ كراوهتهوه، چهندىياوىش خەرىكى خواردن بوون، له میژووی هونه را زوریان نه هار وعه سرانه و شام کردوته تابلو، ئه م شی کردنه وه به ته نیایی ناتواني ليمان حالي بكا كيّ خەرىكى خواردن بووه، سيزده پياوه ليْک گرد ببوونەوه،دەىدەى، ئەوجار قسەي لىخدەكرى، پاشان چى، ژنيكى رووتى قژزەردىش لەنپو سەدەفىكا لـە دەرىادا بوو، كۆمايەكىش گول دەورياندابوو، كە وا بىخ، بىخونەبىغ ئىتالىيايىيە، لە لايەك شەر و پیکدادان خوی دهنواند، به لام ئه و مهبه ستانه ته واو نین بو دوزینه وهی نه ققاشه که، کوژراو و برینداریش دیار بوون، شتیکی زور ئاسایییه، درهنگ یا زووههموو مناله کان دهمرن، سهربازه کانیش ههرواتر، ئهسپیکیشرهویبۆوه، بی گومان چاوی وا له ژیللا هاتبوون خهریک بوون دەرپەرن،راست وايـه، ئەسـپ هـەر وان، دەي چـي تـريش لـه نەققاشـييەكەي ئێوەدابـوو، موخابن زیاترم نهدیت، دروست کاتیک له ئهسپه کهم دهروانی کویربووم. کچهی چاویلکهیی گوتی ترس ده توانی ببی به هوی کویری، قسهلهوهی چاکتر نابی، قهت چاکتر نابی، بهر لـهو کاته که کویر بین کویربووین، ترس کویرمان ده کا، ترس به کویریمان راده گری، دو کتور گوتی ئه وه کنیه قسه ده کا، ده نگه که ولامی داوه پیاویکی کویر، ته نیا پیاویکی کویر، چونکه ئێمه لێره لهوه زياتر نين. پاشان پيرهپياو پرسي چهند کوێرپێويسته هـهتا کـوێري پـهره بگرێـت، كەس ولامى ئەم پرسيارە نازانىخ. كچەي چاويلكەيى داواي لىخكىرد راديۆكە ھەللېكا، رەنگە جهنگهی ههواله کان بیت. ههواله کان توزی درهنگتر بلاو کرایهوه. هه تا ئه و کات هیندیکیان گوی بر مووسیقی شل کرد. دوای تاویک سهر و سوراغی چهند کویری دیکه لهبهر دهرگاوه پهیدا بوو، په کیان گوتی زور حهیف که کهس له بیری نهبوو گیتاری له گه ل خوی بیننی. ههوالله کان هینده خوش وهیواده رنهبوون، دهنگؤیه ک بالاو ببوه که خهریکه حکوومه تیکی په ک گرتووی رز گاری ده ری گه لیی پیک بیت.

کویری

له سهره تادا که هیشتا کویره ده سبه سه رکراوه کانی ئه و به شه له راده ی قامکی ده ستان تینه ده په په په ده کرا به دووسی قسان غه ریبه کان ببنه شه ریکی خه م و به سی چوار قسان هه ر تاوانیک، هه ر چه ند گه و ره و بنه په وبا، چاوپوشی لی ده کرا، ئه گه ر لی بووردنی ته واویش ده ستی نه دابا ته نیا به له سه رخویی و تیپه پینی زه مان گری کویره کان ره ها ده بوون و ئاو به ئاگردا ده کرا، که چی پاشان روون بووه که ئه م به خت و ه رگه پاوانه بو چوونه ئاوده ست

تووشی چ گیر و گرفتیکی پووچو بیمانا بوون. سهرهرای ئهو مهبهسته و ئه گهرچی دهزانین مروّقه کانیش خالی کز و لاوازی خویان ههیه، دهبی دان بهمهسهلهدا بینین یه کهم کهسانی که هینایاننه ئیره و دهسبهسهریان کردن، کهم و زور به وردبینی و تیگهیشتن و لهخوبوردوویی توانای هه لگرتنی باری ئه و خاچه یان هه بوو که سروشتی چه په لیی ساز له کو لی به رهی ئادەمىزادى دەنا. ئىستا كە دووسەت و چل تەختەكە پر بۆتەوە وھىندىكىش بە ناچارى لـە سـەر ههرد دهخهون، ههر خهیالی ههر چهندهورد و باریک و داهینهریش بی ناتوانی رادهی پیسی و چەپەلىي ئىرەوەسپ بكا. لىرەدا مەبەست تەنيا چۆنيـەتى وەزعـى ئاودەسـتەكان نيـە كـەزۆر زوو بوون به گۆلاوى بۆگەنيوى چەشنى ئاوەرۆى دۆزەخىي پىر لەرووحى تاوانباران، بەلكوو ریزدانه نانی تاقمیک له هاوبه ندان یان نیازی پیویستی له نه کاوی دهسته یه کی دیکه یه که ریز ده و و دالانه كانيان كرده پيشاو و ئه و ئاكاره له پيشدا به هه لكه وت و نيوه نيوه بوو و ئيستا بۆتەشتىكى ئاسايى. مرۆڤى بىنچاو و روو يا بىن واز لاى وا بوو گرينگ نيە،خۆ كـەس نامبينـــى، که وایه دوورتر نهده کهوتهوه، کاتیک تازه به هیچباریکدا چوونه ئاودهست نهده گونجا، کویره کان بو ریان و هه لرشتنی باری ریخو له کانیان په نایان برده حهوشه. ئه و که سانه ی به ده مار بوونیا دایک و باوکه کان به روّژ هه تا شهو خوّیان یی راده گیرا، شهویان بهزهمانیک دهزانی که زوربهی دهس به سهر کراوه کان خهو تبن، پاشان زگیان هه لاه کوشی و لاقیان و یک دینا و به دوای یه ک دوو بست زهوی خاوینا ده گهران، هه لبهت ئه گهر لـه سـهر مـافوورهی بـێ سـهر و بنى پيسايى پيشيل كراودا وهها شوينيك پهيدا بووبا، ئەوەي بارودۆخەكەيلەوەش ئاللۆزتر ده کرد مهترسیی ون بوون له ده شتی به رینی حهوشه دابوو، نیشانگه ی رینوینی ته نیا چه ند داریک بوون که بهژن و بالایان لهپهلاماری شیته کانی پیشوو پاریزرابوو، ههر وهها ئهو تەپۆڭكانەي كەئىسىتا رىكىي تەختى بىنى حەسسار ببوون و قسسەي خۆمسان بىنى تەرمەكانياندادەپۆشى. رۆژى جارىك، ھەمىشە بەرەبەرى تارىكان، دەنگى بلىندگۆچەشنى سهعاتیکی زهنگدار که بر ئهم کاته قورمیش کرابی دههاته گوی و ههر ئهو ورده فرمایشانهی پیشووی چهندپات ده کردهوه، زور پیداگربوو له سهر کهلک وهرگرتن له کهلوپهلی پاک و خاوینی و وهبیری دیناوه که ههر بهشیک تهلهیفوونیکی لیبه هه تا ههر کات کهلویه لی یاک وخاوینی تهواو بوو رایگهیهنن، بهلام ئهوهی بهراستی پیویست بوو،شیلانگیکی بـه قـهوهتی ئـاو بوو كه ئهم ههمووه گهند و گوويه بشواتهوه،پاشان پـۆلێكى لوولـهكێش دەويسـت هـهتا سيفۆنەكان كەلتە كەنەوە ووەكاريان خەنەوە، پاشان ئاو، ئاويكى يەگجار زۆر تا پيسايى و چەپەللىرابداتە شوينى ديارى كراو، پاشان دەستىم بە داوينتان، چاو، جووتيك چاو، دەستى كە بتوانی رینوینیمان بکا، دهنگی که پیم بلی بهم لایهدا برو،بیتوو خیرا نه گهینه فریای ئهو دەسبەسەر كراوه كويرانه، هيندهىپىناچى دەبن بە جانەوەر، جالەوەش خراپتىر جانەوەرى کویر. دهنگهنهناسیاوه کهی باسی دیمهن و نهققاشییه کانی ئه و دنیایهی کردبوو ئهمقسهیهی نه کرد، که سی که له ئاخری شهوا ئهم قسه یه ده کا به لام به راویژیکی تر خیزانی دو کتوره که له پهنا شووه کهی راکشاوه، سهریانله ژیر پهتوویه ک دایه، دهبی فکریک بۆ ئهو گهنـد و گوویـه بکه ینه وه، ئیدی خوم بوراناگیری و چی دیکه به درو کویره کویرهم بو ناکری، بیر له داها تووی درکاندنی ئهو رازه بکهوه، لیم سووره دهتکهنه کهنیزی خویان، ده بی به و هرگیرکه و ئالله به گویی ههمووان، دهخوازن شیو وخواردنیان به زارهوه بکهی، بیانشوی و حهمام نمیشیان کهی، بيانبه يهسهر تهخت و بهيانييان لـه خـهويان هه لسـتيني، وات لـيده كـهن بيانبهيـه ئـهولاو ئـهم لا، که پۆیان بگری و فرمیسکیان بۆ بستری، کاتیک نوستووی ههرات لیده که ن و ئه گهر درهنگ بچی و چاوه رییان کهی جنیوت پیده دهن، چون ده خوازی له نیو ئهم گهله کویره لی قه وماوه دا بیّم و بچمو بیّ پسانهوه لهبهر چاوم بن و دهستی یارمـهتییان بــۆ دریـْــژ نه کــهم، هــهتائیره زوّرت ياريده داون، باشه چيم بۆ كردوون، من كه ههميشه هۆش وههستم له سهر ئـهو مهبهسـتهيه كـه كهسى نەزانى دەبىنم، چونكە دەبىنى ھىندىك رقيان لىتدەبىتەو،، لات وا نەبى كويرى ئىمەى كردۆتە مرۆڤىيباشىتر، خراپترىشىي نەكردووين، بەلام وردە وردە خەرىكە خراپتىر دەبىن،تۆ وهختی دابهش کردنی شیّو بیّنه بهرچاو، به لّی وایه، به لام ئینسانیکی بینا ده بی چاوه دیری به سهر دابهشینی خواردندا بکا و بی لایهن و ئاقلبنی، جا ئهو کات کهس گلهیی نابنی، ئهو شهر و لیکدانه بی براوانه من ده کیشنه جه غزی شیتی، تو نازانی کاتیک هه رای دوو کویران دەبىنىم تووشى چ حالىنك دىيم، شەر و ھەرا ھەمىشە كەم و زۆر شيوەيەك كويرىبووە، بەلام ئەوە جياوازى ھەيە، چيت پىي چاك و خۆشە بىكە، بەلام لەيادت بىي ئىيمە لىرە چين، كويرين، کویر کویر، ئه و کویرانه ی قسه ی جوان و دلگر ناکه ن و دلسوز نین، دنیای جوانی خيرخوازانهي منالاني هه تيوي کوير براوه تهوه، ئيستا که و تووينه نيو سنووري رق و بـێبـهزه يي ودلره قى كويرانه وه، ئه گهر بتزانيبا ناچارم ديمه نى چهنده تال ببينم ئاواتتب ق كويرى دەخواست، باوەرت پىي دەكەم، بەلام پيويست ناكا چونكە ھەرئيستاش كويرم، بمبوورە خۆشەويستە كەم، خۆزگە بتزانيبا، دەزانم،دەزانم، من تەمەنىم بە چاو لە چاوى خەڭك بىرىن

تیپه پکردووه، چاو تهنیائه ندامیکی له شه که ره نگه هیشتاش رووحیکی تیدا مابی و بیتوو ئهو چاوانه نهبن، سبه ینی پییان ده لیم که کویر نیم، هیوادارم په شیمان نه بییه وه، سبهی ده یلیم، تاویک راما و پاشان دریژه ی دا مه گین تا ئه و زه مان منیش ئاخری پیم نابیته دنیای ئه وانه وه.

به لام هیشتا قهرار نهبوو وا بیت. وه کوو روزان بهیانی که خهبهری بوویه وه، چاوه کانی وه ک ههمیشه ده یانبینی. ته واوی قهرهنتینه کراوه کان خهوتبوون. سهری لین شیوا که چؤنیان پێبلێ، داخو دەبێههموويان كۆ كاتەوە و هەواليان پێبدا يا رەنگە باشتر بێ پتر پارێز بكاو بێ خۆ نواندن مەبەستەكە ئاشكرا كا، بۆ وينە وەك ئەوەي بيھەوى باسى ھەلكەوتىكى ئاساپى بكا بلَّني ئيُّوه بيهيِّننه بهر زهيني خوّتان، كيّههر فكرى ئهوهشي دهكردهوه كه لـهنيّو ئـهو هـهموو ئینسانه کویرهداکهسینک چاوی ساغ دهرچووبی یا رهنگه وا باشتر بی که وا بنوینی ههربهراستی کویر بووه و له نه کاو سۆمایی چاوی گهراوه تهوه، ئهوهریپه کیش بوو بو هیوادار کردنی خەلك. رەنگە بە يەكتر بلين ئەگەر ئەودەتوانى سەرلەنوى بېينى، ويدەچى ئىمەش بتوانىن، لە لایه کی دیکهوهرهنگه پنی بلین ئه گهر وایه، دهی بو دهرهوه، دهی دهخوت هه لله، کهوایان گوتبا له ولاما دهیگوت بی میرده کهی ناروا و چونکه سپا هیچ کویریکی دهسبهسهر کراوی رهها نهده کرد، دهبی لیی گهرین له جیی خوی دامه زری. بریک له کویره کان له جیگاوباندا ده گهوزین و ههر وه کههموو به پانییان ده ترین. به لام ئه و کاره کهش و ههواکه ی بۆگەنترنەدەكرد، چونكە زۆر لەمێژ بوو ئەوێندەرى بە بۆگەن مۆم درابوو. ئەوبۆنە ناخۆشە تـەنيا بۆگەنى نيوەنيوەي ئاودەستەكان نەبوو كە ئىنساندلىي پىيى تىكھەللەەھات، بەلكوو بىزنى ئارەقەي لەشى دووسەت و پەنجاكەسىشى ئاويتە كرابوو كە نە دەيانتوانى و نە دەيانزانى چىۆن خویانبشورن، جل و بهرگ و سهر و پوتراکیان روز به روز چلکی پترهه لده گرت و لهم تهختانهدا ده خهوتن که گهلی جار خویان تیدا پیس کردبوو. کاتیک شیره و ئاوپرژینی گەرماوه كان خراپ بووبن و له جي هه لكهندرابن، كاتيك ئاوه رۆي ئاودهست و حهمامه كان گیرابن و پیساوپۆنگی خواردبیتهوه و لووزهوی بهستبیته تهختی بنی ریزهوه کان و بهقه لـش و کهلیّناندا روٚچووبێ، ئیتر سابوون و فاف و کهل و پهلی پـاک وخـاویّنی بهکـهلکی چـی دیـّـت. خيزاني دو كتور له بيران راچوو، ههربهراستي مروّڤ دهبيّ چهنده شيّت بيّ كه خوّ لـهم كارانـه هه لقو تێنێ، ته نانهت ئه گهر نه شخوازن خزمه تيان بكهم، كه بـێ گومـان ده خـوازن، دهبـێهـه تا رووحم لهبهر دایه ههر خهریکی پاک و خاوین کردنهوه و شوردن بم و بهرگهش ناگرم، ئـهوه کاری یه ک و دوان نیه. له پیشدا که تا ئهوراده یه سوور و پینداگر خوی دهنواند، ئیستا که

دەبوو بازنەي قسانھەڭبرى و بگاتە قۆناخى كردەوە، وردە وردە لە بەرامبەر ئەو راستەقىنەتالەدا که ئازاری دهدا سارد بۆوه. به تووره یی لهبهرخۆیهوه گوتی من ترسهنۆکم، باشتر وا بـوو کـوپر بم نه ک ئەوەي چەشنى پروپاگەندەچىخويرى ليرولەوى بيكەمە راويچكە. سى كوير لــه خــەو ههستابوون، یه کیک لهوان شاگردی دهوافروش بوو، دهیانویست ویکرا برونهسهرسهرا و شیوی بهشی یه ک و هربگرن. چونکه کویر بوون نهده کرابلین به یارمه تی چاوان خواردن دابه ش ده کرێ، دهفرێک کهمتر يا زياترو به پێچهوانه، ديمهني دلازاري ژماردن و لـێتێک چـوون و بژاردنهوه وگیژ بوون ههستی مروّڤی دهژاکاند، یه کیّ که بهدگومانتر بووده یههویست زوّر ورد بزاني ئەوانى تر چەندە شيو و خواردەمەنى لەگەلخۆيان دەبەن، لە ئاخرىدا دەبوو بــه دمەقالـــى، يه كيك پالى داويشت و بهناچار زلله په ك داده هاته ژنه كويره كان. ئيستا له بهشى يه كدا ته واوی کویره کان هه ستابوون و ناماده و چاوه ریبی به ش وه رگرتن بوون، به تاقیکاری و ئەزموونى ئەم ماوەپە رىكويىكىكىي تۆزىك ساكاريان بۆدابەش كردنى خواردن دامهزراندبوو، چیّشته که یان دهبرده بنهبانی ژووره که، ئهو شویّنهی تهختی چاوپزیشک و خیزانی و هەروەها كچە وكورە خىللەكەي لىيبوو، پاشان هاوبەنىدەكان لىە رووى ژومارەوە دوودوو ده چوون بۆ وهرگرتن، ژومارهی په کی لای راست، ژوماره په کیلای چهپ، ژوماره دووی راست، ژومارهی دووی چهپ و هه تا دوایی، له و بهینه دا نه کهس ویدک ده که وت و نه قسه یه کی سارد و سووک ده هاته گور، راسته دریدژه ی ده کیشا، به لام پاراستنی هیمنایه تی و ئارامي دنيايه كي دينا، ئەوانەي پيشەوە كە خواردنەكە لەبەر دميان بوو، دواي ھەموان بەشيان وهرده گرت، هه لبهت جگه له کوره خیله که ههمیشه به رله کچه ی چاویلکه یی شیوی خوی وهرده گرت و ده یخوارد، که وا بوودایموده رهه م به شیک له چیشتی کچه شی لوور دهدا. ههموو کویره کانسهریان بو لای دهرگا وهرسووړاندبوو، به هیوا بوون خیرا گوییان بهههستی پێی هاوبهنده کانیان بزرینگێتهوه، دهنگی پێـی ئـهو کهسـانهیچووبـوون بهشـه شـێو وهرگـرن و بگەرپنەوە، بەلام ئەوە ئەم دەنگەدلخوازە نەبوو كە دەيانويست، بەلكوو دەنگى راكردنيْكىي بـە لەز بوو،ھەلبەت بېتوو وەھا شاكارىك بەم كەسانە كرابا كە بەرپىيى خۆياننەدەدىت. لەگەل تهواوي ئهوانه كاتيك به هانكههانك لهبهر دهرگاوه پهيدابوونهوه تازه بۆچوونه كه قسـهي لـه سهر نهما. له دهرهوه چ قهومابوو كهوا سهر لينشيواو گهرابوونهوه و ههرسيك دهيانويست ويْكُرا بِيْنُه ژُوورهُهُ تَا هُهُوالْـي چاوهروان نُهُكُراو بَكْيْرنُهُوه، يُهُكَيان گُوتَى ناهيْلُـن شَيْوبيْنينه ژوورهوه، دووه کهی تر ئۆبالیان بۆ کیشا، بهلنی ناهیلن، چەند دەنگ تیکرا پرسیان کنی ری نادا،

سهربازه کان، نا کویره کان، کام کویره کان، ئیمه لیره ههموو کویرین، شاگرد دهواخانه که گوتی ئیمه نازانین کین،به لام دهبی هی ئه و تاقمه بن که ویکرا گهیشتوونه ئیره، یانی ئاخريندهسته، چاوپزيشک گوتي دهي باشه بۆ نهيانهيشت خواردنه که وهرگرن،خۆتا ئـهورۆ كۆسپىكى ئاوامان لە سەر رىگا نەبووە، دەلاين ئەوە تازەرابرد، ئەو بابتان مىرد، لـەوەى بـەولاوە هـهر كـهس خـواردني دەوئ دەبـــي پوولــه كهي بـدا. لــه هــهموو شــويني ژووره كــهرا دەنگــي نارەزامەندى بەرزبوويەوە، خۆ ئاوا نابىي، شىيوى ئىيمەيان فراندووە، دزيويانە، ھەي دزانە،بەراستى بێشهرمييه، جا وهره کوير به دژی کوير راست بيتهوه،ههرگيز بيرم نهده کردهوه به زيندی سهر رۆژى ئاوا تال بېينم، دەبىي بچينى لاى گرووبان بىۆ سىكالا. مرۆپلەكى ئازا و چاونلەترس پیشنیاری کرد تیکرا بچن و ههقی خویان بخوازن، شاگرد دهواخانه گوتی کاریکی ئهستهمه، گەلىكن، لىپم روونـه دەستە و دەيارەيـه كى زۆرن، بۆچارەرشـيان چەكدارىشـن، مەبەسـتت لـه چه کدار چیه، یه کی تر گوتی لانی کهم کوته ک و چؤماغیان پیه، هیشتاش جینی ئه و کو ته کهی له دهستیان داوم دیشی، دو کتور گوتی دهبی به تاقی بکه پنهوه بـزانین بهلهسـهرهخویی چارهسهر ناکری، منیش ویرای تو دیم تا وتوویژیانلهگهالدا بکهم، رهنگه ههالهیه ک رووی دابي، شاگرد دەوافرۇش گوتى بەللىنراستە دوكتۇر، منيش ھەر واى بۇ دەچم، بەلام لە ئاكاريان را ويناچى قسەي حيسابى بسەلمىنن، ھاوسەرى چاوپزىشك گوتى ئەگەر واش بىتھەر دهبي بچينه سۆراغيان، خۆ ئاوا نابي، منيش ويراى ئيوه ديم. ئهم تاقمه جگه لهو كهسهى له ئيشى دەستى سكالاي بوو كەوتنە رئ ووەدركەوتن، ئەو ھەستى دەكرد ئەركى خۆي به جی هیّناوه و دهبیّ دانیشیّ و رووداوه تاله که بۆ ئەوانی تر بگیریّتهوه، دوو هەنگاویّکمانمـابوو بۆ نان و خوانه که ههستمان کرد دیواریکی ئینسانیی به کوته کان به رگری لیده کا، ئهوان سێودووتێگهیشت که هیچ وتووێژێکی لهبار و مهنتیقی بـووز نـاخوا و رهنگههـهرگیزیش نه کری و نهبی. له نیوه راستی سهرسه را ئه و کویرانه ی خویان به دار و کوته ک و شیش و میله ی ئاسنيني تهختان تهيار كردبوو،دهفرهكانيان دهوره دابوو و هاوبهنده نابيناكاني تريان دهخسته گيژاويناهوميدي، كويرهكان جارجار رامالايكيان دهبرد هه تا خه تي به رگري سه ربزيوهكان تنك شكينن و هـهرچونيك ههيه كـهليني تـي بخـهن، هينـديكيانبـه دهسـتومسـت زهبريـان دەوەشاند و تاقمیکیش له سەر چنگان دەخزین ھەتا دەگەیشتنە پەرژینی پای دوژمنان، بەلام بـه زهبری شهپ پاشه کشه یان پیده کرا. به واتای مهنشوور مست و شهپ ئه للا به خته کی داده باری.

قريو ه قريو و نهرره و گرمه و لاتي هه لگرتبوو، ئيمه نان وچيشتي خومان دهوي، ئيمه حهقي خواردنمان هه یه، هه ی بی شه ره فینه، دابرزن. هه ر چه ند ره نگه ئه و مهبه سته وه کوو شتیکی جینی باوه پ نهیه تهبه ر زهین، به لام ئینسانیکی فرهزان یان پهریشانحال گوتی بانگی پۆلیسبکهن، رەنگ بوو چەند يۆلىسىشيان لەگەل دابىي، وەك دەزانن كويرىكارى نەداوە بە سەر شوغل و پیشهوه، به لام پولیسیکی تووشی کویری هاتبی وه کوو پولیسیکی نابینای ئاسایی نیه و ئهو پۆلیسانهی که ئیمهدهمانناسین مردوون و پاش کویرهوهرییه کی زور گور کراون. ژنیکی کویر به هیوای ئهوهی رهنگه کاربهده ستان هیمنی و ئارامیی پیشووبگیرنه وه و دادپه روه ری دابین بکهن و ئۆخژنیک بیننهوه بهر خەلکه که، بهههزار چەرمەسەرى و راپسکان بـه نیـو ئاپۆرە کـهدا خۆی گەیانده بەردەرگای چوونە ژوورەوە و بە شپوەيەک كە دەنگى بېيسترى قىژانـدىبگەنـە فريامان، ئهو يهست و بي شهره فانه ده يانههوي بهشه خواردني ئيمه به تالان بهرن. سهريازه كان خویان گیل کرد و وایان نواند که هیچنابیستن، پیشتر ئه و ئه فسه رهی به شیوه ی ره سمی سهردانی ئیرهی کردبوو به وردی له گویی گرووبانی سرهواندبوو که تهنانهت ئه گهرهاتوو يه كتريشان لهتوپهت كرد نه كهن خويان تيبگه يهنن، چاويان بيتهدهر. ژنهى كوير وه كوو ئـهو ژنه شیتانهی پیشتر لیره بوون ئهوهندهی قیژه و هاوار کرد و خوّی رنییهوه که لهبهر نائومیدییان گهیشته سهرهه دی شیتی. سهره نجام تیگهیشت پارانه وه و لالانه وهی بیهووده یه،بیده نگ بوو، گەراوە ژوور ھەتالە گۆشەيەكى سەرى بە ھەنىسكانەوەھەللقەندرى، بەلام چونكە رىسى لىي گۆرابوو زەبرىكى وەتىزقى سەرى كەوتو يەك تەختە تخىل بوو. ژنى دوكتىزر دەيھەويست خيرا بگاتە فرياي،بەلام كوير والليكھالابوون كە نەيتوانى پىي دەبەر پىيى بنىي. ئەو کو پرانهی بۆ وهرگرتنی خواردن هاتبوون، ناریکوپیک خهریک بوون بلاوه یان لینده کرد، ههستى رئ دۆزىنـهوەيان شـيوابوو، يـه كتريان وەبـهر پييـان دەدا،دەكـهوتن، هەڭدەسـتانهوه، ده که و تنه وه، و ته نانه ت تاقمیکیان هه و للی هه ستانه وه یان نه ده دا، ملیان دابو و، شه که ت و ماندو و، ژانتيزاو وخهماوي دم و چاويان رهحهرزي دهخشا و پاپۆکهيان دهخواردهوه. لهوکاتهدا خيزاني چاوپزيشک ترساو و بزرکاو ديتي که پهکيک لهلاتولووتهکان دهمانچه پهکي هه لکیشا و به تووره یی رووی کرده حهوا. شریخه ی گولله له تیکی گهوره ی له سپیکاریی میچه که بهردایهوه سهرسهری خه لکی خه جلاو. کابرای که له گا نهراندی هه موو بن ده نگ بن، بين ههست، بيتوو كهسينك جيكه ي ليوه بين تهقه ده كهم، وهههر كهس كهوت كهوت، پاشان ئيتر سريوهي ليوهنايا. كويرهكان له جيي خويان چهقين. كابراي چهكدار دريـرهي دا، هـهموو

بزانن که تازه گووگهمهمه کهی برد، لهمرو بهملاوه ئیمه شیو و خواردن دابهش ده کهین، ئەوەپىتان دەڭيىم تازە كەس نەكا بچى بە دواى نان و خوانا، ئىمە لەبەردەرگاوە نىگابان دادەنىيىن و ههر کهس لهم رئ و شوینه لابدا خوینی خوی له ئهستوی خوی، لیره بـهملاوه خـواردن بـه فرۆشىتنە، ھەر كەسمەيلى لە خواردنە دەبىي پووللەكەي بىدا. ھاوسىەرى چاوپزىشىك گوتی پووله کهی چون بدهین، کابرای کهله گا دهمانچه کهی له دهستیداهه لسووراند و نهراندی بيٰ ده نگ. ئاخر يه کێک دهبێ قسه بکات، دهبێبزانين چ ده که ين و له کوێ شێو وهرده گـرين، داخوا ههموو ویکرا بیّین یان یه ک یه ک یه کیک له تاقمی دزه کان گوتی ئـهو ژنـه لـه کیشـه ده گهرێ،بێتوو بيده يه بهر گولله نانخۆرێک کهم دهبێتهوه، ئه گهر ديتبام هـه تا ئێسـتابه قوربـاني گولله یه کم کردبوو. پاشان له ههمووانی راخوړی، خیرا وبی راوهستان بروّنه بهشه کانی خوّتان، کاتیک خواردنه کهمان هینایهژوورهوه تهما ده گرین چ بکهین، ژنی دوکتور لـه ولامـا گـوتی دهی باشه پووله کهی ده کا چهند، بـ ق شـیر و قـاوه و بیسـکویت دهبـی چهنـده بدهین،هـهر ئـهو دەنگە گوتى بەراستى ئەو ژنەتيو، خۆي دەكا بە قوربانى فىشەكىك، ئەوى تىر گوتى راوەستە لیّی گهریّ، راویّژی گۆری، ههربهشیّک دوو کهسان دیاری ده کا هه تا کهلوپهلی باش و بهنرخی ههموان کۆ کهنهوه، پوول و خشل و جهواهیر، بازنه، ئهنگوستیله، سهعات و ههرشتیکی هه یه یه کسه ر بیهینن بو به شی سینی قو لی چهپ، ئیمه له ویین، با نامو ژگاریه کی دو ستانه شتان بكهم، ههول مهدن كلاو بنينه سهرمان، دهزانين له نيو ئيوه دا كهسانيك ههن دهيانههوي شته بهنرخه کانیان حه شار دهن، به لام دیسانیش دووپاتی ده کهمهوه، بنتوو فیل بکهن هه رگیز ده ستتان به نان راناگا و ئهوكات ناچار دهبن ئهسكيناسـه كانتان بجـاون و مروارييـه كانتان قـووت بـدهن. پياو يکي کوير له بهشي دووههميلاي راست پرسي ئيمه دهبي چ بکهين، ههمووان و يکرا بده ین یان ههر جاره ی شتیکمان پیویست بوو بریکی بینینه خزمه تتان، پیاوه ی چه کدار به پيکهنينهوه گوتي وادياره باش تينهگهيشتوون، له پيشدا پوول دهدهنپاشان شيو دهخون، ئهوهش ههر كات داواي خواردن بكهن و پووله كهيبدهن دهبيته تيكهوليكه، باشتر وايه ههر چي لاتانه بیدهن و پاشان ئیمهشدهزانین دهبی ههر جارهی چهندهتان خواردن بو دابین کهین، به لام دیسانیش ده یلیمه وه نابی هیچ شتیک بشارنه وه، دهنا خراپ دهبینن، جابق ئه وه ی که س گومان نهباته بهر وته کانی ئیمه ئهوهنده بزانن که پاش هینانی ههموو شته کان تـهواوی کـهلین و قو ژبنان دەپشكنين، سەلالەورۆژەي پوولىيكى سووتاويشتان بەلاوە مابىي، ئىستا دەمهەوىدەستەوبەجى ئىرە چۆل كەن. دەستى ھەڭىنايەوە و فىشـەكىكى تىرىتەقانـد. بىرىكى

دیکه گیچ وهری. کابرا دزهی که له گا گوتی تؤش له یادت بی که هه رگیز ده نگت له بیر ناکهم، خیزانی دو کتور و لامی داوه منیش قه لافه تت.

دەتگوت كەس سرنجى نەكەوتە سەر ئەو قسە بىنىرى وجىيەى ژنىكى كويىر كە دەيگوت منیش قه لافه تت فه راموش ناکهم. کویره کان له ریوه بلاوه یان لی کرد و به ره و گه رووی ده رگای ژووره کانی خۆیان گهرانهوهو تاقمی بهشی یه کهم خیرا هاوبهنده کانی خۆیان لـه رووداوه کـه ئاگاداركردهوه، چاوپزيشك گوتى وا دياره جگه له مل داخستن وفهرمانبهردارى چارهيهكى ديكهمان نيه، گؤيا، تاقميْكي زۆرن وچهكدارن. شاگرد دەواخانه گوتى ئيمهش دەتوانين خۆمان تەيار كەين،بەلنى بە لقوپۆپى داران بەو مەرجەي دەستمان بيانگاتىيـە يـان چەندشىشـە و میلهی ئاسنین له ته خته کانمان بکه پنهوه، هه لبهت ئه گهر هیز و توانامان بمینی، به لام لانی کهم ئەوان دەمانچەيەكيان پنيە، يەكنك گوتىمن كە ئامادە نىم ئەوەي ھەمە و نىمە بىدەم بەو دایک جنده کویرانه،یه کی تر گوتی منیش ههرواتر، دو کتور گوتی هـهلومهرجه کـه ئهوهیـه، جایان دهبی ههر چی ههمانه له دهستیان کهین یا کهس هیچ نهدا، خیزانی گوتی هیچ چارهیه کی دیکهمان نیه، تازه حاکم و دهسه لاتداری ئیره ئه و تاقمه ن که له دهره و هرا به سەرماندا سەپاون، ھەر كەس نايھەوى مال وسامانى بىدا مەيلى خۆيەتى، بەلام چ خواردنى وه گیر ناکهوی و نابی چاوه روان بی که ئیمه بهشی بده ین، چاوپزیشک گوتی ده بی هه ر چی ههمانه کۆی کهینهوه و بۆیان بهرین، شاگرد دهواخانه گوتی باشه ئهوکهسانهی هیچیان نیه چ بکهن، دهبی بهوهنده رازی بن که خهانک له بهشی خویان دهیاندهنییه، به واتای مهنشوور ههر کهس له قهدهر توانا و زگیخوی. بیده نگییه ک وهشا و پاشان پیره پیاو گوتی من بـۆ ئـهو كارەدوكتۆر پېشىنيار دەكىەم. پېرىسىت بىە دەنىگ دان نىەبوو، تىەواوى بەشسەكەرازى بىوو. چاوپزیشک و هبیری هینایه وه که پیویسته دوو که س بن وپرسی کنی به دلخواز حازره، کویره پیاو گوتی بنتوو هیچ کهس نهبی من ئامادهم. زور باشه که وایه دهس ده که ین به کو کردنهوهی تووره کهی لایلون، جانتا و چهمهدان، ههر چی لهو بابه ته لاتان ههیه به کهلک دیّت،خیزانی دوکتور گوتی ئیستا ده توانم ئهوه ی له کوّل خوّم کهمهوه و خیراده ستی کرد به به تال کردنی ئه و جانتایه ی کهل و پهل و شروشالاتی خو جوان کردنی تیدا بوو، یانی وادیاره دهرباز بوون لـهم تهنگهژهیـه دهسنادا. لـه نیّـو ئـهم سـووراو و سـپیاو و شروشالاتانهی خـۆ تیف تیفه دانی خواپی داواندا مقه ستیکی دریژی نووک تیژیش ده برووقایه وه. لهبیری نـه مابوو کـه هه ليگرتبيّ. به لام ئيستا به لايه وه بوو. خيزاني دو کتور سهري هه لينا. کويره کان چاوه ړێ بـوون،

منر ده کهی چوو بو وه لای ته ختی کو نره پیاو و قسمی له گه لا ده کرد. کچه ی چاو بلکه بی په کوره خیلهی ده گوت به و زوانه خواردن ده گاته ده ستمان، پارچه یه کی یانکه له ی خویناوی له ژیر پیچکهی میزیکی په نا دیوار حه شار درابوو، ده تگوت کچهی چاویلکه یی ده یه ویست به شهرم و شکوایه کی کیژانهی بی جی لهبهر چاوی ئهوکهسانهی بشاریتهوه که موقراییان داهاتبوو. ژنی دو کتور له مقهسته که راما، له بیران راچوو که بوچی ئاوها تیبی راماوه، چلون، ئاوا، بهالام به لگه یه کی گیر نه کهوت، باشه مقه ستیکی دریزی برووقه داری نووک تیژ چی پیده کرا، شووه کهی پرسی ئاماده یه، والامی دایه وه به لین فه رموو، جانتا به تاله کهی بن لای راداشت و دەستەكەي ترىبۆ شاردنەوەي مقەستەكە لە پشت خۆي گرت، ميردەكەي گوتى شتيكرووي داوه، خیزانی گوتی نهخیر، زور ساده دهیتوانی بلنی شتیکنهقهوماوه که تو بتوانی بیبینی، رهنگه بریکم دهنگ گورابی و هیچی دیکه. دوکتوری چاوان ویرای کویرهپیاو بو لای هات، جانتاکهی به دوو دلای لی وه و گرت و گوتی هه رچی هه تانه ناماده ی کهن، ده مانهه وی كۆپان كەپنەوە. خيزانى دەسبەندى سەعاتە كەي خۆي و شووە كەي كردەوە، گوارە كانى، ئەنگوسىتىلەيەكى جىوانى نەقىمەدار و ملوانەكە زېرەكەي دانا،كلكەوانەي زەماوەنىدى خۆىومێردەكەي زۆر بە ھاسانى لە قامكاندامالىي، بە خۆي گوت ئەنگوستمان بارىكتر بوون و پاشان ئەوەندەپووللەي بوويان ھەمووى ويكرا خستە جانتاكەوە و گوتىي ئەوەش ئـەوەيھەيـە و نیه، چاوپزیشک گوتی دلنیای، چاک بروانه، روانیم ههمووی ههرئهوهنده بوو. کچهی چاویلکه پیش ته واوی سامانی خوی دانابو و،فه رقیکی وای له گه ل سامانی خیزانی دو کتور نهبوو، له جيني بازنهيه ک دووي هه بوون، به لام کلکه وانه ي زهماوه ندي نهبوو. ژني چاوپزیشکراوهستا هه تا میرده کهی و کویره پیاو وهرسوورین و کچهش دابیتهوهسهر کوره خیله و بلنی وای دابنی که من دایکتم، من له جینی ههردووکمان پوول دهدهم، پاشان رووی كرده ديواري بنه باني ژووره كه. ئهويشوه كوو ديواري تهواوي بهشه كان بزماري زلى لىيداكوترابوو، بىي گومانزهمانى خىزى شىپتەكان شروشالاتى باش و خۆشەوپسىتيان پیداهه لواسیبوو. سهری بهرز کرده و و قولی کیشا و ئهوهنده ی دهستی ده گه پشتییه بزماریکی دۆزىيەوە و مقەستەكەي پىداكرد. ياشان لە سەرتەختەكەي رۆنىشت. شووەكەي و كويرەپياو ورده ورده خـهریکی کو کردنـهوهی سـهروهت و سـامانی کویره کـان بـوون، هینـدیک رادەخورىن كەزۆر بىي شەرمانە تالان دەكىرىن، ھەلىبەت ئەوە راستەقىنەيەكى حاشاھەلىنەگر بوو، تاقمیک به شیوه یه کی سارد و سر له شتومه کی گرانبایی خویان دهبوورین، ده تگوت ئه گهر بیتوو ههموو لایهنه کان لهبهر چاوبگرین شتیک لهم دنیایهدا نیه که تهواو هی ئیمه بیت، دیاره ئهوه شراسته قینه یه کی زور روون و ئاشکرا بوو. پاش کو کردنه وه، ههر که گهیشتنه به درگا دوکتور پرسی داخوا ته واوی شته هیژاکان دراون به ئیمه، چهند دهنگی ته سلیم کراو ولامیان دایه وه به لین، هیندیک ته مایان گرت مته ق نه که ن، دیاره وه ختی خوی ده زانین که ئه وه بو خو پاراستن له در و کردن بووه یان نا. خیزانی چاوپزیشک له مقهسته که ی روانی، سهری سورما، باشه ئه وه چون گهیوه ته ئه و سهره، ده تگوت خوی هه لینه واسیبوو، پاشان بیری کرده وه که چهند چاکی کردووه هیناویتی، ئیستا ده یتوانی ریشی شوه کهی هه لیاچی و جوانتری کا، چونکه ههروه ک ده زانین ژبان له هه لومه رجی ئاوادا ری له خو خاوین کردنه وه ی ناسایی پیاوان ده گری که کاتیک سه رلهنوی روانی. تا پوی دوو پیاوی دیت که له تاریکایی ری ره و دا ون بوون و به ره و بهشی سی ده چوون هه تاهه قی خواردنه که بده ن. هه قی خواردنی ئه و پو و سه ی و ره نگه هه تا ناخری حه و تووش، پاشان چی، ئه م پرسیاره و لامی نه بوو، هه ر چی بوومان دامان له خواردن.

گوتی رەنگە ھەق بە تۆ بىي و ياشان وەک ئەوەي لەگەل خۆي قسان بكادريژەي دا دەبىي ليىرە رووداویزک بقهومی، ئاکامیکی ئهوپهره و پهر، یانبارودوٚخهکه لهوه خراپتر بی یا لیره بـهو لاوه باشتر بيّ، ئه گهرچيرووداوه کان به پێچهوانهي بۆچووني ئاخر خۆيان دەنوێنن. باويهـەنگاويان خوش و یه کههوا بوو، له چهند لابهلایان پنچیان کردهوه هه تاله بهشی سنههم نیزیک بوونهوه. هه تا ئيستا نه چاوپزيشک و نه کويره پياو نه يانويرابوو بينه ئيره، به لام دووقو لـي ساختومانه که وه ک یه ک ساز کرابوون و ههر کهس خواره که و پیچه کهی لای راستی پیززانیبا بۆ لای چـهپ تووشى زەحمەت و كويرەوەرىيەكى ئاوا نەدەھاتو ديارە بە پنچەوانەي ئەوەش دووپات دەبوويەوە، لەم قۆلەى دەبوو بۆلاى چەپ بروا لە قۆلەكەى تىر دەبوو روو بكاتە دەستى راست. دەنگەدەنگىكيان بىست، رەنگ بوو دەنگى ئەو كەسانە بىت كە بەر لـەوانگەيشـتبنە جئ، چاوپزیشک به سهبرا گوتی دهبئ تاویک راوهستین،بوچی، ئهوانهی لهو بهشهدان دەيانهەوى بە وردى بزانن كەھاوبەندەكان چيان بۆ ھىناون، ئەوانە ھىندەي فەرق يىناكەن، زگیان تیره و ئاگایان لـه برسـی نیـه، رهنگـه ئیسـتا وهخـتی نیـوهرو کـردن بی،تهنانـهت ئهگـهر دیتباشیان جیاوازییه کی ئەوتۆی نەدە كرد، چونكەھیچیان سەعاتیان پـێنـەماوە بـزانن چ فەسلّــي رۆژه. چارهگیک دواتر، بهدهقیقه یه ک ئهملا و ئهولاوه، سات و سهودای سهربهسهر تهواو بـوو. دوو پیاو به بهر دمی دوکتور و کویره پیاوا رابردن، له قسه کانیان راوادیاره بـوو خواردنیـان پییـه، یه کیان گوتی وریا به هیچ شتیک نه ریزی وئهوی تر هه ربوله بوله بولی بوو، پیم وانیه ئه وه نده خواردنه بهشي ههموانبكا. دهبي تهنگه له خومان تونيد كهين. دوكتور له سهر ديوار دەستى دەكوتا و كويرەپياو ھەنگاو بە ھەنگاوى لە پشتەوە دەرۆيشت، رۆيىرۆيى ھەتا دەسـتى گهیشته لاشیپانهی دهرگای بهشی سیههم، پاشانهاواری کرد ئیمه له بهشی یه کی قولی راستهوه هاتووین. وای نواندده یههوی ههنگاویک بهرهو پیش بنی، به لام قاچی له شتیک هه لنه گووت. تنگهیشت تهختیکیان لهبهر دهرانهی دهرگاوه داناوه و کردوویانه ته شوینی ئال و ویر، له دەروونى خۆيا گوتى ئەوانە تەكووزيان داوە بەكاروباريان، ئەو كارانە بە شەوپك و دوان ناکرین، ههستی پی ووتوویدری بیستن، ئهوانه چهند کهسن، خیزانی گوتبووی ده پیاون، به لامدوور نیه زیاتریش بن، رهنگ بوو وه ختی نان و پیخور وه رگرتن ویکرانه هاتبن. سەركرده كەيان ھەر ئەو كەسە بوو كە دەمانچەي تەقاند، ئىستاھەر خۆى بوو كە بــــە راويژىكىي گالتاوی ده یگوت، دهی و هرن بزانم به شی یه کی قوللی راست چیان به دیاری بن ناردووین، پاشان بهم كهسهىرەنگ بوو له پهنا دەستى ويستابى به دەنگىكىي نەرمتر گوتى

بنووسه،چاوپزیشک سهری سورما، ئهو خویرییه مهبهستی لهو قسهیه چ بوو، کهوایه لیره که سینک هه یه که بتوانی بنووسی، یه کیک کویر نیه، که وایه نهوه بوو به دوو، به خوی گوت دەبىي زۆر پارىز بكەين، رەنگە ئەو بىيشەرەفەلە نەكاو لىيمان پەيدا بىي و ئىيمە ئاگامان لىينىەبىي، بیری کویرهپیاویش کهمو زور ههر ئهوه بوو، سیخوریک و دهمانچهیه ک له بنهمان دینن وكۆلەمان دەكوتن، تازە ھەر ناتوانىن سەر ھەلىينىن. ئەو كويرەي لەژوورەوە بوو. يانى سهرکردهی دزه کان، جانتاکهی کردهوه و به دهستیقوژبن پشکن و شارهزای پوول و کهلوپهلی بهنرخ و هیزای لیک جیاده کردهوه، دیاره بوو به دهس لی دان ده پتوانی بلی کامه ههو نیه،هه دروه ها به دهس لی دان نرخی پووله کانی دهزانی، ئهو کاره بو ئادهمیزادیکی به ئەزموون زۆر ھاسانە، ماوەيەك كە رابرد چاوپزىشكدەنگىكى ئاشناي ھاتە گوێ، وا ديار بوو كەسپىك لەو نىزىكانە بە خەتى بريىل دەينووسى، دەنگى قەلەمى تايبەتى كە لـە سـەر كاخـەزى ئەستوورشەقلى دادەنا و كرتەي دەھات ئارام و ئاشكرا دەبىسترا. كە واپە ئەوگەندەپياوانە کو پر پکی ئاساییشیان له گه له، مر و فیکی کو پر که چه شنی هه مو وان پیی ده گو ترا کو پر، دیار بو و ئه و چاره رهشه به رهش بگیرده سبه سه ر کراوه و رایانداوه ته ئیره، به لام ئیستا وه ختی كەندەوكۆژەنـەبوو كـه داخـوا تـازە كـوير بـووە يـا گـهلى سـال ليرەوبـەر. چەپەلـكاران بهختیان به کار بوو. چونکه نه ک ته نیا خاوه نی میرزایه کی کونه کار بوون،به لکوو له كيّ به ركيّي ژيانا رينوينيّكي كارامه يان بر دبوّوه، كويريّكي تاليّ و سويري ژياني كيشابيّ يه ك پارچه زیره، ههر بهراستی خالواریک ئالتوون دیننی. ههر وا سیایی شته کانیان هه لـده گرتهوه، ملهوری چه کدارجاره راویژیکی له گهل کابرای سهرحیسیب ده کرد، بروات سهباره تبهمه چیه، حهساوداره که دهستی له کار ده کیشایهوه بو ئهوهی بروای خوی دهربری، ئهوه شتیکی به ده لی ههرزانه، ئه گهر وای گوتبا کابرای چه کدار ده یگوت بیتوو شتی وا زور بی خویان قووتبراو ده کهن وئه گهر گوتبای بهراستی شتیکی چاک و بینوینهیه، کابرای ملهور ئاوای لهسهر دەرۆپى، مامەللە لـه تـه ک ئىنسان گـه لى دروستكار بـنىوينەيـه. لەئاخرىـدا سـنى دەفـرى گەورەي شێوەيان لە سەر تەختەكە دانا،سەركردەي چەتـەكان گـوتـي ھەلــيگرن. چاوپزيشـک ئــه ژماردنی، ئــهوه زۆركهمــه، كاتێــک خۆمــان خواردنمــان وهرده گــرت چــوار دهفــرى گهور هیانده دایننیه، دروست لهو کاته دا ههستی به لوولهی سارد دهمانچه له سهرملی کرد، ئهو نیشانه گرتنه بۆ مرۆڤی کوێر بێ نوقسان بوو، ههر لهسهری بـرۆی دەفرێکیـان دهگێرمـهوه، بـرۆ دەخۆت ھەلدە، ئەوانـە ھەلـگرەو شـوكرى خـودا بكـه كـه ھێشـتا شـتێكت بـۆ خـواردن گـير

که و تووه. دو کتورور تاندی، زور باشه و دوو ده فری گهورهی ده س دایه و کویره پیاوئه وی تری هه لگرت و چونکه ئه و جار باریان قورستر بوو به ئارامی و پاریزه وه گهرانه وه. وه ختیک گهیشتنهوه سهرسهرا و زانیان کهسیان بهدهورهوه نیه، دوکتور گوتی تازه قهت ههلی وا هه لنا که وی، کویره پیاوپرسی مهبهستت چیه، دهمانچه کهی له سهر ئهستن راگرتم، دهمتوانیپری پيداکهم، ئهو کاره زور پر مهترسيي بوو، پيموانيه، من دهمزاني دهمانچه که له کوييه، بـهلام ئـهو نه یده زانی ده سته کانی من له کوین، ئه گهریش بیزانیبا پیموایه له و دهمه دا ئه و له من کویرتر بوو، حهیف کهبیرم لینه کردهوه یان بیریشم لی کردهوه به لام نهمویرا، کویره پیاو پرسی پاشان چى، مەبەسىت چىـه، واى دابنىين دەمانچەكـەت لىندەسىتاند، لاموانىـە توانىبات كـەلكى لىي وەرگىرى، بىتسوو لىيم روون بايىـ گيروگـرفتى ئىمەچارەسـەر دەكـا بــۆچى كــەلكم ليّوهرنهده گرت، به لام چما ليّت روون نيه،نه خيّر بهراستي ليّم روون نيه، كـه وايـه باشـتره هـهر لای خؤیان بینت، یانی بیتوو دژی ئیمه ده کاری نه هینن. ههرهشه کردن له کهسنی به چه کوه کوو پهلامار بۆ بردنه، ئه گهر دهمانچه کهت فراندبا شهری بهراستی دهستی پیده کـرد و زۆر ویدهچوو ئیمه به زیندوویی رزگاریمان نهبووبا،چاوپزیشک گوتی تۆ راست دەكەی، مـن وای دادهنیم که ئه و بیرهم زور کردوته وه، دو کتور نابی له یادت بچیته وه که ماوه یه ک لهمهوبه رچيت پي گوتم، چيم گوت، گوتت دهبي رووداوينک بقهومي، قهوما، به لام من دەرفەتىم لىن نەھىننا، دەبىي رووداو يىكى دىكە بقەومىي نەك ئەوە.

کاتیک گهرانهوه به شه کهی خویان و نان و پیخوره که مه که یان له سهر میزیدک دانا، هیندیک سهر کونه یان کردن که بوچی بو وهر گرتنی به شی زیاتر ناره زامه ندییان ده رنه بریوه، بو چما هه ربو ئه مه مه به سته نه ببوونه نوینه در. پاشان دو کتور رووداوه کانی گیراوه و باسی میرزای کویر و کرده وه ی دزیوی کابرای ملهور و ده مانچه که ی بو کردن. نارازییه کان دوای بیستنی رووداوه که بی ده نگه یان لی کرد و قبوولیان کرد که بهرژه وه ندی ئه و به شه یان داوه ته ده س مروقی لی وه شاوه. سهره نجام خواردن دابه ش کرا، هیندیک خویان پی رانه گیرا و و بی حه و سه له یان هینایه وه که خواردنی که م چاتره له هیچ، هه دوه ها و پی ده وسه له یان هینایه وه که خواردنی که م چاتره له هیچ، هه دوه ها ویده چی نیستا وه ختی نیوه رو کردن بیت، یه کیک گوتی خرابترله هه موو شتیک نه وه یه وه ک نه و نه سپه مه نشو و ره مان لی بی که کاتیک نیشتای کویر بو وه تو به یه به داله وه ختی مردنا زه رده یان هاتیه و یه کیکی تر گوتی نه گهر نه و قسه دروست بی که نه سپ له وه ختی مردنا ناگای له مه رگی خوی نیه، هینده ش خراب نیه.

پیرهپیاو دهیزانی که رادیـ ق بچکو لانه کـهی هـهم لهبـهر ئـهوهی زورناسک سـاز کـراوه و ههمیش هینده دهوام ناکا، بۆ ئەوە نابئ بیته ریزی کەلوپەلی هیژا و بدری به خواردن، چونکه رادیو کاتیک به کار دیت کهباتری ههبی و باتریش ئیش بکا. به و خش و هوره ی لیے ده هات ديار بوونهده كرا زۆرى دڵ پيخۆش بكرێ. ههر بۆيه پيرهپياو تهماي گرتراديۆكه بۆ كەلكى گشتیے، هەلنەكا، به تايبەت كه رەنگ بوو قەرەنتىنەكراوەكانى بەشىي سىپى لاي چەپ لەپـرى پهیدا بن و به شیوه یه کی دیکه ی لیک بده نه وه، هه لبهت نه ک به بونه ی قیمه ته که ی که ده زانین لهدریژماوهدا ههر وهبهر چاو نایه، به لکوو به بۆنهی بایخی کاری ئیستای که دهزانین بـهرچاوه، جگه لهوهی که زور ویده چی ئه و شوینهی لانی کهم دهمانچه یه کی لییه چهند باتریشی لیخ بی. ههوالیّکی خوّشی بلاو کردهوه خیرا مزگینی دهدا به ههموان. کچهی چاویلکه یی داوای لیّ کرد ليّي گەرى جار جار گوى بداتە مووسىقى ھەتا ھەوا وئاھەنگەكان فەرامۆش نەكا، بەلام يىرەپياو ملى نه دا و له سهر ئهومه به سته سوور بوو كه گرينگترين بابه ت له و زهمانه دا وه ده ست هيناني ههواله كاني دهرهوهي ئيرهيه، ههر كهس خوازياري مووسيقي بينده تواني له زهيني خۆيدا چەن ياتيان كاتەوە، ئاخر بيرگەش دەبىي كەلكىدروست و ييويستى لىي وەرگىرى. پیره پیاو هه قبی بوو، مووسیقای دلازاری رادیق پیشبر کهی ههزاران بیره وه ری تالی دابوّه، ههر بۆيەدەنگى رادىۆكەي زۆركەم دەكردەوە و چاوەروانى ھەوالەكاندەمايەوە. پاشان ھىنىدىكى دەنگ بەرز دەكردەوه و به وردى گويى دەدايەھەتا وشەيەكىش لەكىس نەچى. پاشان ههواله کانی به راویدژی خوی کورت ده کردهوه و بو جیران ته خته کانی ده گیرایهوه. به م شيّوه يه وردهورده ههوالله كان تهختاوتهخت بلاو دهبوونهوه و ههتا زياترده گيردرانهوه درويان پتر لي زياد ده كرا و به پيي گه شبيني ئهوه ي ده گيرايه وه كايه ك ده بوو به كيويك. هه تا رۆژێک داهات که راديۆ دەنگىلىخبرا و پيرەپياو ئيتر چى بۆ گوتن پىێنەما. بەلام نـە راديۆكـە خراپ بوونه ک باتری تهواو ببوو، ئهزموونی ژیان و زیندوان فیرمان ده کهن کهزهمان لغاو ناکری و نایه ته ژیر رکیف، ئه و ده زگا بچکولانه هینده ی عومر نه ده کرد، به لام سه ره نجام به ر لهوهى راديق له كار بكهوى كهسيكمتهقى لينبرا. پيرهپياو به دريژايى ئهو روزهى ولات

به دەس لات و پاته كانه وه بوو گويي دايه راديـ قو ههوالله كاني بـ لاوه كـرده وه، ئه و در قيانـه ي بـه ئاشكرا باسى داهاتوويه كى گەش و رووناكيان دەكرد ودەوللەت لە سەرى دەرۆپىي لىمقاوى دا و ههر ئیستا له نیوهشهوا سهریلهژیر پهتوو هینایه دهر و به سرنجهوه گویی دایه ئـهو وزهوزهی لهبهرکز بوونی باتری دهبیسرا، به وردی گویی بۆ ویژهر شل کردبوو که لهپرهاواری لیّ بلّیند بوو، من کویر بووم، پاشان دهنگی خروهوری کهوتنیمیکروفون و غهالده غهالد و هاواری سەرسورمان ھاتـه گـوێ وبـێدەنگىيـه كى لـه نـه كاو وەشـا. تـهنيا ئيزگەيـه كى راديـۆيى كـه توانيبووي گوييي ليېگري له کار کهوتبوو. پيرهپياو ماوهيه ک گوييي به راديږي له کار کهوتووه نووساند، ده تگوت چاوه روانی گهرانه وهی ده نگی ویژه ر و دریژه ی هه واله کانه. به لام هه ستی کرد یان باشتر وایه بلیّین تیگهیشت کهئیتر ناگهریتهوه. نهخوشیی سپی تهنیا ویدژهری کویر نه کردبوو. وه کووخه تیکی ئاورینی بارووت خیرا تهواوی ئیزگهی داگرت. پاشان پیره پیاورادیو کهی به حهرز دادا. بیتوو ملهوره کان بو دوزینهوهی جهواهیراتی شاراوه هاتبان و کهلین و قوژبنان گهرابان ده یانزانی نه هینانی رادیو بونیو سیایی شته بهنرخه کان کاریکی به جی بووه، هەلبەت ئەگەر ئاقليان پێي شكابا. پيرەپياو پەتوەكەي بە سەر خۆيا كێشا ھـەتا بـﻪ كـﻪﻳﻔﻰ خۆىبگرى. بەشەكە لە ژېر نوورى چلكن و نەخۆشىي گلۆپى زەردەللەدا زۆرچاكى خەو ليّ كهوتبوو، ئهو كهسانهي به هه لكهوت ئهو رۆژه سيێژهميان خواردبـوو ئێسـتا حهسـابوونهوه. تالترين ههلومه رج و لي قهوماندا لايه ني باشيش هه يه كه وره وه به رئينسان بني بـ فر خوراگري. بيتوو ئەم ئاكامە لە بابەت وەزعى ئىستادا بسەلمىنىن بۆمان دەردەكەوى كە نىگەرانى لە سەر دابهشینی خواردن به دهستی تاقمیکی تایبهت ههر چؤنیک بی دیسانیش لایهنی باشی ههر ههیه، ههرچهند رهنگه هیندیک بهرزهفر نارهزامهندی دهرببرن و بلین که بودریژهی بوون و مان خۆيان دەيانهەوى بكەونە بەربەرەكانى، جا باھەول و تىكۆشان كۆسىپ و تەگەرەشىيان بخاتە سهر ريبازي ژيان. زوربهي كويره دهس بهسهر كراوه كان بي ئهوهي خهمي سبهيني هه لگرنيا له بيريان بينت بيتوو له پيشدا پوول بدهي مهغموون ده بي خرپ ليږينوستبوون. ئهواني ديکهش شه کهت و ماندوو له جهغزهی ههوالیکی پنهووده دا بو دوزینه وهی ری چاره یه کی شـهرافهتمهندانه لـه بابـهت ئـهمسـووكايهتيهي پێيان دهكـرا تـاق و واز خـهويان لێكـهوت و خەونىداھاتووى روونتريان دەدىت، خەونى ئەو رۆژانـەى ئەگـەر پـر خيروبيـر وبەرەكـەتىش نهبوون، لانی کهم ئازادی زیاتریان به دیاری دینا. له بهشییه کی لای راست تهنیا خیزانی

دوکتۆر هیّشتا نهخهوتبوو. له سهرجیّگاکهی راکشابوو و بیری لهو قسهی میردهکهی ده کـردهوه که گوتبووی بۆ دەمنک گومان هه لیگرتبوو که له نیو دزه کاندا که سیکی بیناهه یه، ئهو که سهی وه کوو سیخور کاری پینده کهن. سهیر ئهوه بوو کهتازه باسیان نـه کردهوه، ده تگـوت ئهوه نـده بهلای دو کتورهوه ئاسایی په وهبیری نه هاتبووه که خیزانیشی ده توانی ببینی. فکریکی به میشکیدارابرد به لام و هسه رخوی نه هینا. نه یده و یست مهبه ستی روون و ئاشکراشی کاته وه، ئه م كارهى ئەو پيىي ناكرى من دەتوانىم بىقۆزمەوە. چاوپزىشك ويدەچوو وا دەنوينىي كـە نازانــي و ده يپرسي كامه كار. ئيستاچاوي له مقهستي هه لاوه سراوي سهرديوار ده كرد و له خوى دەپرسى باشە سۆمايى بە كەلكى چى دىت، لېرەدا چاوى تەنيا پەنجەرەيەك بوون كـە لـە ويــوە ديمه ني تال و ناخوش و دلتهزيني وهها كه ههرگيز به خهياليدارانه دهبرد ببيني، ئـهو رووداوانـه قهناعه تیان پی هینابوو که باشتر وا بووکویر بی و ئیتر تهواو. به پاریزهوه تـهکانیکی لـهخوی دا و له سهرتهخته کهی دانیشت. بهرهو رووی ئهو، کچه و کوره خیله خهوتبوون. تیگهیشت که دوو تـهخت زور ليـک نيـزيکن، کچـه تهخته کـهى خـوى بـو لاى کـوړه کيشـابوو، بـي گومـان دەيھەويست ئەگەر مناللەكە شىتىكى ويست يا لەنلەبوونى دايكيا نيازى بوو كەسلىك ئەسرىنەكانى بستريتەوە خۆى لىخبەخاوەن كا. بۆچى پېشتر بە بىرمىدا نەھات، منىش دەتوانم تهخته کانمان پیکهوه جووت کهم و ویکړا بخهوین و ئیتـر هـهموو دهم نیگـهرانیبهربوونـهوهی میرده کهم نهبم. چاوی له میرده کهی کرد که ههمیشه زووده خهوت. مقهسته کهی له گه ل خوی هیناوه و ههر لهم روزانه دا ردینی بوچاک ده کا، ئه و کاره ی تهنانه ت له ده س کابرایه کی كويريش دەهات بەومەرجەي دمى مقەستەكەي زۆر لىه پىستى روومەتى نىزىك نه کردبایهو ه،به هانهی چاکی به ده سته وه بوو که بوچی باسی مقه سته کهی نه کردو ه،ده یگوت ههموو سهر و دلم دهگرن و کارم دهبیته چاک کردنی سهر وریش. به ئارامی داخـزی و لاقـی دانایه سهر ههرد و به دوای پیّلاوه کانیداگهرا. ههر ویستی بیانکاته پا، لهپر لاقی کیشایهوه و ماوه یه ک تنیان راما، پاشان سهریکی لهقاند و به نهرمی لهجینی خوی دانانهوه. به نيوان ته خته كاندا رابرد و به ئارامي بـهرهو دهرگا كهوتـه رێ. چهنـد جاريْك لاقـيلـه پيسـايي لیچقهوه روچوو، به لام ده یزانی که ری ره و کانی ده ره وه زور خراپترن. له ده وروبه ری خوی روانی نه کا یه کینک به خهبهر بی، ههر چهندئه گهر زوربهیان خهویان رهویبا بیتـوو چرپـهچرپی نه کردبا گرینگنهبوو، ئه گهریش دهنگ و تهقه یه ک هاتبا دیاره چوونه سهراوپیویستییه که که زهمانی دیاری کراو ناناسی، پیمی خوش نهبووشوه کهی خهبهری بیتهوه و لهپر ههست به

رۆپشتنی بکا و بلنی بۆ کوی،دەچی، ئەو پرسیارەی گۆپا میردەکان زۆر جار بەرەو رووی ژنه کانیانی ده کهنه وه، هه لبهت پرسیار یکی دیکه شی له گه ل جووته و ئه ویش ئه وه یه، له کوی بووي. یه کیک له ژنه کان له سهر ته خته کهی دانیشتووه و پالی و هلهمیهره کهی پشت سهری داوه، نیگای چۆل و قاقری له دیواریرووبهروو بریبوو، بهلام هیچی نهدهبینی. ژنی دوکتور تاویک راما،ده تگوت دلنیا نهبوو، ده تگوت ده ترسا ئه و داوه ده زووه ون و نه دیاره ی رایه ل کراوه بپسیننی. ژنه کویره که دهستی بهرز کردهوه، ویدهچووجوولانهوهیه کی نهرم و هیدی لـه دەور و بەرى خۆى ھەست يى كردېي،پاشان ئىتر دەستى دادايەو، و سرنجى نەدا، پرخوھـۆرى پالدهسته كانى بهس بوو هه تا خهو نه يباته وه. خيزاني دو كتور هه تا له ده رگا نيزيك ده بووه خيراتر دەرۆيى. بەر لەوەي بچيتە سەرسەرا چاويكى وردى بەھيندىك كەلين و قوژبناندا گيرا. تاقمينک له هاوبهنده کويره کان له پهناديوار خهوتبوون، ئهوانه تهختيان بـ خهوتن گير نه که و تبوو، چونکه یان له پاله په ستن و راماله که دا به جي مابوون يا له شهري گرتنه وهي تهختداسه رنه که تبوون. ده گهز ئه ولاتر ژن و پیاویکی کویر نوستبوون و تا ئه و جییه ی ده کرا خۆيان دەپاراست، دوو ئينسانى بەحمايا و بىم پاريز بوون،بەلان پيويست نىمبوو دووگويىي سووکت ههبی هه تا بزانی چ ده کهن، به تایبه تی که ویکرا نه توانن هه ناسه و ئاه و ناله و وردهوشهی ماناهه لفریوی کاتی ئاسووده بوون بخۆنهوه. هاوسـهری چاوپزیشـک لـه سـهررییه راوهستا ههتا تهماشایان بکا، ئهو کارهی لهبهر بهرچاو تهنگینه کرد، ئه گهر مهیلی لین با میرده کهی له پال دهستی بوو، به لکوو چین و تویژیکی دیکهی کومه ل و هها شه قل و شوینیکی له سهر روح و میشکیدادهنا که نه یده توانی ناویکی بۆ بدۆزیته وه، رهنگه ههستی هاودهردی بيّ،ده تگوت له فكرى ئهوه دا بوو كه بلّي گويّ مهده نه بووني من ليّره، منيش ماناي ئهو كاره دەزانم، خەرىك بن، ويدەچوو ھەستى بەزەيى لەدەروونىدا وەخەبەر ھاتبىي، تەنانەت ئەگەر ئه و دەمه خۆشه ماوەيه كيش بهرێ، ههرگيز نابن به يه ک، ژنه و پياوه ى كوير ئيستا لينک جيا ببوونهوهو لهپهنا په کتر دریر ببوون و شه کهتیان دهرهواند، به لام هیشتا ده ستی په کتریان بهرنهدابوو، ئهم دووه جوان و جحيّل بوون، رهنگه تهنانهت ئاشقهوماشقه يه ک بووبن که چوونـه سينهما و لهوي كوير بوون يانرهنگه هه لكهوتيكي سهير ئهواني ليك گرد كردبـ وه، باشه ئه گهر وابووبي چونيان په کتر ناسيبوو، ئهي خوا گيان هه لبهت لـه دهنگـهوه، ئهوه تـهنيا دهنگـي خوين نيه كه سۆمايى چاوى ناوى، ئەوينىش كە دەلاين كويرە، دەنگى تايبەت بە خىزى ھەيـە. ئه گهرچي زور ويدهچوو ئهو دووه تازه يه كترگير بووبن، لهو بابه تهوه ئـهو دهسـته ليـک گـرێ

دراوانه شتیکی تازه نین، دهسته کان له رۆژی بنهوانهوه تیک بهزیون. ژنی دو کتورههناسه په کی هه لکینشا و دهستی بهره و چاوی برد، چی تری پینه کراچونکه باشی نهده دیت، به لام نیگه ران نه بوو، ده يـزاني ئهسـرين ليللـي كـردوون. پاشـان دريد وي بـه ريدي خـوى دا. دواى ئـهوهى گهیشته سهرسه را به رهو ئه و ده رکه په رؤینی که به سهر حهوشه دا ده کرایه وه. چاو یکی له دهرهوه کرد. له پشت دهروازهوه چرایه ک سیبهری سهربازیکی دینا بهر چاو. لهوبهری شهقام تـهواوى خانووبـهره كان لـه تاريكي رۆچووبـوون. پاشـان هـه تا سـهر پليكانـان هـهنگاوى نـا. هیچمه ترسییه ک له ریدا نهبوو. تهنانهت ئه گهر سهربازه سیبهری دیتبایه تهنیاپاش هه لبواردنی ئه و خه ته نادیاره ی به خهیال رایه ل کرابو و تنیی راده خوری و تهقه ی لی ده کرد. ژنی دو کتور که خـووی بـه زهنا زهنای ئهوشـوینه گرتبـوو ئـهم بـیدهنگییـهی سـهیر هاتـه بـهرچاو، ئـهو بىيدەنگىيىلەيدەتگوت جىلى بەتالىي شىتىكى پىر كردېلۇوە، دەتگوت كىلە مىرۇف و تهواویمروْڤایهتی کوچیان کردووه و تهنیا چرایهک و سهربازیکیان به نیگابانداناوه. به ئـارامی له شوینی خوی دانیشت، پالی وهلاشیپانی دهرگاوه دا وچهشنی ئهو ژنه کویرهی که پیشتر دیتبووی له ولاتی راما. شهویکی سارد بوو، شهوبا بالی گرتبوو، زور سهیره که هیشتا لهم دنیایه دا با دیت و شهورهش دهنوی، له بیری خویدا نهبوو، بیری له و کویرانه ده کرده وه که رۆژيان بنهى نەدەھات. لەبەر نوورى چراكە سىنبەرىكى تىر پەيىدا بىوو. بىيىشىك نىگابانەكىەي دواتر بوو، رەنگە نىگابانى يەكەم بەر لە گەرانەوە بۆخيوەتەكەي گوتبيتى چ رووداويكى گرینگ رووی نهداوه. هیچیان بهزهینیاندا رانهدهبرد که لهو دیوی دهروازهوه چ خهبهره، رەنگە گويشيانلە تەقەكەش نەبووبى، دەمانچەيەكى بچووك دەنگىكى واي نىـە، ژنىدوكتـۆر به خوی گوت خو مقهست دهنگی نیه. رانهوهستا له خوی بیرسی که ئهم فکره چون له سهری داوه، تهنیا له کول بوونی بیری کهوتهسهرسورمان، زوری کیشابوو که یه کهم وشه له زهینیدا بگووری و پاشان و شه کانی دیکه به دوای یه کا ریز بگرن، پنی سهیر بوو که ئه مبیره چؤنی گەرا داناوه، وشەكان پرش و بلاو ليرولەوى خۆيان دەنواند،وەكوو ئەم لەشـەى بـيرى خـەوتن جیمی له سهر دوشه گ بو خوش کردبوو. سهربازه که له دهروازه نیزیک بوویهوه، ئه گهرچی له پیش چرا ویستاوهبه لام دیاره که چاوی لیده کا، رهنگه سرنجی کهوتبیته سهر سیبهری چهقیوی ژنه، ههر چهنده ولات ئهوهندهی نوور تینهزاوه که ببینی ژنیکدانیشتووه و ئهژنؤی گرتؤته ئامیزی و چهنه گهی خستوته سهر،سهربازه که چراگازه کهی تیده گری، ئیتر جیگای گومان نیه، ژنیکه کهوه ک بیری پیشووی به ئارامی هه لدهستی، به لام خو سهربازه که لهممهبهسته وردوباریکه بیخهبهره، ته نیا شینکی ده یزانی نهوه یه که به دیتنی نهم قه لافه ته ترس هه لیده گری، له پیوه له خوی ده پرسی داخواپیویسته زه نگی مه ترسیی بخاته زیروهور، به لام خیرا په ژیوان ده بینته وه هه در چی بی نه وه ژنیکه و زوریش دووره، به لام دیسانیش رووی تفه نگی تیده کا و ناچار ده بی چراگازه که دابنی، به م کاره شوقی چراکه راسته و خوله چاوی ده چه قی و به شه واره ی ده خا. کاتیک وه خو ها ته وه ژنه له وی نه مابوو، نیستا نه و نیگابانه نه یده توانی به کیشکچی دواتر بلی چروداویکی گرینگ رووی نه داوه.

هاوسهری چاوپزیشک ئیستا ئیتر گهیوه ته قۆلنی چهپ و ئـهورێڕهوهی بـهرهو بهشـی سـێ دەخوشىي. لېرەش زۆرېك له هاوبەنىدان لەسەر حەرز لېيى تخيل بوون، ئەوانە زياترن لەم كهسانهى له لاى راستبي دەرەتان مابوونهوه. نەرم و هيدى هەنگاو دەنى و هەست دەكا پيى له پیسایی یه وه ده چین. به وردی ده روانی و هه رئه و دیمه نانه ده بینی که چاوه روانی ده کرد، زوران له ژیر پیخهفدا خویان مهالاس داوه، پیاویکی کویر دهبینی که خهوی رهویوه و به راویژیکی ناهومیدانهوه دهنالی، پرخو هور ژووره کانی تهنیوه تهوه. لهم بونهی لـه سـاختومانه که گەراوەسەرى سورناميننى، بۆي لەش و جلەكانى خۆشى ھەر ئەوەيە. لـە بەردەرانـە راوەسـتاوە، ئەوەش نیگابانیکی تر. کوتەکیکی بە دەستەوە و بەئارامی ھەلايدەسووریننی، دەلایی رێ لـه هـەر کهسی ده گری که بیههوی نیزیک بیتهوه. لیره کهس له سهر ههرد نه خهوتووه و ری پرهو چۆلـه. نيگابان يه کبين ئەوبەرەوبەركين دەكا و ھەر دەلىپى قەتقەت ماندوونابىخ، بەلام ئەوە روالەتى مهسهله که یه، دوای کورتیله ماوه یه ک کو ته که کهی دهداته دهستی چهپ و دیسانه وهش و چان نادا. خیزانی دو کتور خوی به دیوارهوه مهلاس کرد و به نهرمی بزووت، وریا بووهه تا داره کهی وینه کهوی. هه لسووراندنی داره که و ئهو بازنهیهی سازی ده کرد تهنانهت نهیده توانی بگاته نیوهی دهرگا بهرینه که، ئینسان وای لی دیت که بلی نیگابان به تفهنگی به تال خهریکی پاریزگارییه. ژنه ئیستابهرهو رووی کابرای کویر ویستاوه و دهتوانی له لاتهنیشت و پشتسهري را بروانيته بهشه كه. هينديك له تهخته كان به تالن. له خوى پرسي داخوا چهند كەسن. كەمنىك چووە پىشتر، راست ھەتا ئەو شوينەيگۆپاللەكەي دەگەيشتىيە و راوەستا، کابرای کویر سهری بـ ق ئـه م لایهوهرسـووړاند کـه ئـه و لیـنی راوهسـتابوو، ده لـنی چرپـه و ههناسه یه کی نائاسایی ههست پی کردووه. پیاویکی تهژهی دهست دریژ بوو. له پیشدابه داره که به تالایی پیش خوی پشکنی، پاشان نیمچه ههنگاویک بهرهوپیش ملینا، ژنه لهپری ترسا، نه کا دیتبیتی و خهریکی خوسازدان وپهلامار بی، به نیگهرانی به خوی گوت ئهو چاوانه کویر نین.

نا، كويربوو، چەشنى تەواوى ئەو ھاوبەندانەي ليرەدا بوون موقرايى داھاتبوو،ھەموو كوير بوون، ههموو جگه لهو. پیاوه به دهنگیکی ئارام و نهوی پرسی کییه، وه کوو نیگابانیکی راسته قینه ههرای نه کرد ره شایی کیّی، دوستی یا دوژمن، والامی باش ئه وه بوو، دوست، که وایه برق، بهالاممهودای خوت بیاریزه، سهره رای ئهوانه ئهو رووداوانه نهقه ومان، ئهوته نیا سهریکی تیکرا خهوتوون، دهسته بهتاله کهی کوتاو به کویره کویره کشایهوه دوا و گهیشتهوه دهرگا و به قسه کانی خویسوکنایی هات و دهسته کانی بهردانه وه. خهوی دههات، زوری چاوه روانی کیشابوو که نیگابانی دوایی بیّت و نوّره ئیشکی ببریتهوه،بهلام بوّ ئهم کاره پیویست بـوو ئـهوی تر به هاواری ویژدان و ئهرکی سهرشانی خوی خهبهری بیتهوه، چونکه نه سهعاتیکی زەنگدارى لىخ بوو، نە شتىكى لەم بابەتە. ھاوسەرى چاوپزىشك بە پارىز ، وە خىزى گەيانىدە ئەوبەرى دەرگاكە و چاويكى بە ژوورەكەدا گيرا. ئـەو بەشـە پرنـەبوو. خيـرا خيـرا ژمـاردنى و تنگهیشت نۆزده یا بیست کهسن. له بنهبانی ژووره که زۆری دهفری پر له خواردن بـهدی کـرد که له سهر په کهه لچندرابوون، هیندیکش له سهر ته خته به تاله کان خویان دهنواند. هاوسهری چاوپزیشک به خوی گوت ههر وه ک چاوهروانیم ده کردتهواوی ئهو خواردنهی وهریده گرن دابهشی ناکهن، پیاوه ی کویرده تگوت دیسانیش دله خورپهیه تی، به لام نهده گهرا. زهمان رادهبرد. په کینک که دیار بوو سیغارکیشه زور توند ده کوخی. کابرای کویر به دلنیگه رانییه وه سهرى وهرسووراند، ئيستا ده كرا ماوه يه ك بخهوي. هيچ كام له خهوتووه كان خهبهريان نهبوویهوه. پاشان کابرا له ترسیخهونووچکه و تاوانبارکران به شکاندنی ری و شوین لهسهرهخودانیشته سهر ئهو تهخته که لهبهر دهرگای ژوورهکه دانـداربوو. بـریٚکیویژینـگ دا و پاشان خوّی دایه دهس شهپولی خهو و بی گومان زهمانی کهتیدا نوقم دهبوو ویدهچوو مەسەلەكەي زۆر بەلاوە گرينگ نەبىي، بەخۇى دەگوت خى كەس نامبىنىي. خىزانى دوكتۇر سهر له نوێخهوتووهکاني بژارد، به نيگابانهوه دهبوونه بيست کهس، لاني کهمبريکي زانيـاري راست و دروست وه گیر کهوت، گهرانی شهوانهی شتیکی لهخوّوه و بیّهووده نـهبوو، لـه خـوّی پرسی داخوا ئهوه تهنیا هنری هاتنم بنزئیره بوو، پاشان وای به باش زانی به دوای ولاما نهگهرێ. نیگابانسهری وهلاشیپانی دهرگا کردبوو و خهوتبوو، کوته که کهی به ئارامیخزیبوو، ئیستا ئیره پیاویکی کویری بی دەسەلاتی لی بوو که هیچ کۆلەکەیەکی لەم بەرەوبەر نـەبوو هـەتا لـەجیوه هه لیانکه نی. هاوسه ری چاوپزیشک دلی ده یوست به ر پرسایه تی دزینی خوراک و سامانی

خەلك بخاتە سەر شانى ئەو يياوە، ئەو كەسـەي يارووى لـە زارى منالانفرانـدبوو، بـەلام بـە پێچهوانهی ئهو فکرانه نه رقی لێی بوو، نه به پهست وخوێری دهزانی، قهلافهتێک رووبـهرووی لهخوّ ببوّوه و سهري به پشتهوهداكهوتبوو، ره گي ملي كيْشراو و دهرپهريبوون ئهو ديمهنه وههـا ههستي بزوات كه جگه له روحم و بهزه يي هيچي ديكه له دهروونيدا شه پۆلي نه دايهوه. بـ ق یه کهم جار لهو کاتهوه بهشه کهی خویانی جی هیشتبوومچوورکیکی ساردی به لهشیدا هات، دەتگوت كاشىيەكانى تەركى ژوورەكە لاقيان كردبوو بە سەھۆل، دەتگوت لاقى ئاوريان گرتبوو، بهخوی گوت هیوادارم نۆبهتیم نهگرتبی. نۆبهتیی نهبوو، زیاتر وه کمانـدوو بـوونیکی بێسنوور دهچوو، تامهزرۆیى يەک بۆ خزين و پاپۆكەخواردنەوە لە دەرووندا، چاوەكانى، به تایبه ت چاوه کانی به ره و ناخی دره و شانده و ه و هه تا توانی به ره و پیش خوشی تا گهیشته قو ولایی منشکی و به چاوی خه پال دیتی، دیاره له وی جیاوازی دیتن و نه دیتن به چاوی ناته پار روون نابیتهوه. لهشی به ئارامی، زور به ئـارامی لهگهـلـخوی کیشـا و بـهو ریگایـهدا کـه هـاتبوو بهرهو شوینی خوی گهرایهوه، بهیهنا ئهو دهس بهسهر کراوانهدا تیپهری که وهکوو خهوگهران دەچوون،رەنگە خۆشىي لاي ئەوان ھەر وا بوو بىت. تەنانەت پىويسىت نەبوو وابنوينىي كە كويره. دوو ئهوينداري كويري ديكه دهستي په كترياننه گرتبوو، ئهوان له پهنا په ك خهوتبون، کچه خوی ویک هینابوو هه تاگهرم دابی، به سر نجیکی له نیزیک را دهرده که وت که ده ستی يه كتريان به رنه داوه، دهستي يياوه له سهر سمتي كچه و يه نجه يان تيكها الابوو، له ژووري بهشه که دا ئه و ژنه کویره ی خهوی له چاوان رهوی بوو هیشتا له سه ر ته خته که ی دانیشتبوو و چاوهروانی ئهو کاته بوو که لهشی شه که تی به سهر خوراگری میشکیدا زال بی. ئهوانی تر به روالهتخهوتبوون، هیندیک ده تگوت بـ و دوزینهوهی تـاریکی دووره دهسـتسـهریان وهژیـر دەنواند. چاوى چاكببوونەوە بەلام خۆى نەيدەزانى.

کویری

رەنگە ئاوانىشانى بدا كە پەيوەندىي مەنشوورى ھۆ و ھۆكار كە ئەم ھەمووەيباس دەكىرى لاني كهم له جهغزي چهندايه تيدا ههميشه جيمي متمانه نيه. ههروهها ده گيريتهوه لهو دهمهدا كه دەفرەكان لـه ژوورى تاقمى چەتەكانىدا قىەلاپچن كىراوان ھىنىدەى ناباكە ئىەم بەخت وهرگهراوهلي قهوماوانه ناچار به چنينهوهي وهرکهناني وهريوي سهر تهختي بني پيسي ژووره کان دهبن. دیسانیش سهر حیسابی کویر به سرنجدان بهمدوو ئهرکهی وه کـوو بهشـدار و راپۆرت نووس كەوتۆتە سەرشانى لـەبيرى ناچــێ كــه كــردەوەى رەش و زۆردارانــهى كــويرە نامەردەكانمەحكووم بكاكە لىيدەگەرىن خواردنەكە بگەنى بەلام نايىدەن بەبرسىيەكان، بەللىي راسته هیندیک لهم خواردهمهنییانه چهند حهوتوویه کخو راده گرن و خراپ نابن، به لام ئه و شیوانهی لیندراون بیتوو خیرانهخورین، به زوویی دهترشین و کهروو دینن و مروّف بوی ناخورين،هەلبەت ئەگەر بشى ئەم تاقمـە لـىقەماوە بىنـە ريـزى مرۆڤـان. كـابراىرووداونـووس ویرای پاراستنی ئـهو نیوهروٚکـه باسـهکهی دهگـوْری وبهخـهم و پهژارهیـهکی یـهکجار زوْرهوه دەينووسى ئالېرە نەخۆشىيى تەنيابە كۆئەندامى ھەرسەوە بەند نابىي كە رەنگە ھى كـەم خـواردن یان تیک چوونی کاری ریخوله و گهده بی، چونکه له پیشدا زوربهی قهرهنتینه کراوه کان جگه له کویری ساغ و سلامهت بوون و ده تگوت گویزی نازان،به لام ئیستا وه ک ئهوانی تریان ليّهاتووه و نازاندريّ چۆن تووشيههالامهت هاتوون و ناتوانن له سهر تـهختي پيسـكه و چهالــي خۆيان راستبېنەو،، تەنانەت حەبيكى ئاسپرينيش لە تەواوى ئەو پينج بەشـەدا دەسناكـەوى بـۆ ئەوەي تا و ياويان رۆمركىنىي يان سەرئىشەيان لە كۆلكاتەوە و دواى ئەوەي يەكىك تەنانەت بهر و بهریکی جانتای ژنه کانی هه لگیرایهوه، ههر چی مابوو له ریوه پاش قول درا. بی گومان راپۆرتنووس خۆى لە بىرى نووسىنى باسى تەواوى ئەو نەخۆشىيانەى ئاوقاىزۆربەي ئەم تاقمە سيسهد كهسييهى لهم قهرهنتينه نائينسانييه داده سبه سهر كرابوون ده پاراست، به لام نهيده تواني نه خو شیبی شیر په نجهی پهل هاویشتووی دوو کهسان نه هیننیته به رچاو، چونکه بالاده ستانی حکوومهت وه ختی کو کردنهوه و زیندانی کردنی کویره کانلیره دا به روو دانه ده کهوتن و تهنانهت گوتیان یاسا پاش دامهزران بوههمووان یه کسانه و دیمو کراسی له گه ل هه لاواردن و جياوازي كردنناحاويتهوه. چارهنووسي بي بهزهي كوير جگه لهوه زياتري لي چاوهروان ناکری که له نیو ئهم ههمووه زیندانییه دا ته نیا دو کتوریکهه بی و ئهویش دو کتوری چاو، یانی ئه و کهسهی لیره به کهلکی هیچنه ده هات. سهر حیسابی کویر که ده گهیشته ئیره له گیرانه وهی ئەوھەمووە بەش مەينەتى و چارەرەشىيە شەكەت دەبوو و قەللەم و كاغەزىفرى دەدايە سـەرميز

و به دەستىخى لەرزۆك بە دواى پەنچكە نانىكىبەياتا دەگەرا كە وەختى بەجى ھىنانى ئەركى خۆى وەكوو راپۆرتنووسى ئاخرى زەمان لە پەنايەك داينابوو، بەلام نەيدەدۆزىيەو، چونكەكويرىكى تر بە بۆن دىتبوويەو، و فړاندبووى. پاش ئەو ئاكار و كردەو،برايانەيە، چاوى لە ئاست ئەو ھەست و ويستە مرۆڭدۆستانەيەدەقووچاند كە بەرە و ئىرەى راكىشابوو و دەگەيشتە ئەو ئاكامە باشتروايە تا دەرفەت ماوە بگەرىتەو، بەشى سىيى لاى چەپ، چونكە راستەلەوى دادكورى گەندەپياوان توورەيى سادقانەى دەبىزاوت، بەلام ھەرنەبى برسى نەدەمايەو.

ئەوە خۆى بۆتە گرى كويرەيەكى ئەستەم، يانى ھەر جارىكنوينـەرەكان بـە جيرەيـەكى کهمتره وه ده گهرینه وه، له گهل شه پولی تووره یی هاوبه نده کانیان به ره و روو ده بن، ههمیشه که سینک په پیدا ده بعنی که پیشنیاری خوپیشاندان و گهله کومه کی بیدا و به لیگه ی روون و به هیز بینیته و ه و له باره ی هیزی که له که کراوی جهماوه ردا قسهی به تام و خوّی بکا و بلی ئه م مهبهسته گهلی جار سهلماوه و مهنتیقی دیالیکتیکیش به مسؤگهری دهزانی که ویستی پتهوی جهماوه ر له بارودو خي ئاساييداته نيا له سهر په ک که له که ده کري، به لام له هه ل و مهرجي تايبهتا ده تواني بي برانهوه تيكدا جار كريت. به لام هينده ي نه كيشا كه هاوبهنده كان ئه هوهن بوونهوه، ليرهدا ئهوهنده بهس بوو كه ئينسانيكي بهرژهوه ندكارتر به ئامانجي هه لسهنگاندني چاکه و خراپهی هه لويستي پيشنيار كراو، داهاتووي پر كارهسات و مهرگاوي بهرهو رووبوونهوهی چه کی گهرم بو لایهنگرانی دژ کردهوهی به کومه ل شیبکاتهوه، ئهوانهی له ریزی پیشهوه دهروّن دهزانن چ رووداویکچاوهرییانه، بهلام له بابهت ئهو کهسانهی لـه دواوهن بهسهركهسهوه نابي و زوربهمان بهر له ئهنگوان له ژير قاچ و قولانداده پليشيينهوه. له يه كيك لـه بهشه کاندا ریبی ناوینه یان به باش زانی وهاتنه سهر ئهو بروایه نوینهره هه لفریوه کانیان بگۆرن و تاقمیکی دهدوازده کهسی بنیرن که یه ک دهنگ نارهزامهندی گشتیی رابگهیهنن،هه لبهت ئهم ئەو وريايىيەى مرۆقىي دوورئەنىدىش دابوويان، لە ھەموو بەشەكاندا ويستيار كەم بوو. به خته و هرانه ئه م دیمه نه به رچاوه ی که ئاکاری لاواز ده ینوینی نه گرینگییه کی ئه و توی په یدا کرد و نه بوو به هوی سهرشوری کهس، چونکه کاتیک ئاکامی ئهوراسپیراوییهی بهشی پیشرهو دابووی دەركەوت، ھەموو تىگەيشتن كەخۆ پاراستن رىپى ئەقلە. ھەشت سەربزيوى ئازايان

لهريوه به گؤيال وكوته كرهيال نا و راسته فيشه كيك تهقى، به لام به قهدرايه گولله کانی پیشوو رووه و حهوا نهبوو، به گوتهی ناره زامهندان به لگهش ویزه ویزی نه م گولله یه بوو كه به پهنا گويياندا خوشيبوو. جا ئهو فيشـه كه بـه قهسـتى كوشـتن هـاويژرابوو يـان نـا ئـهوه رەنگە ياشان ئاشكرا بىخ، لە حالى حازردا تىرھاويۋەكە لە تەپ و مۋى گوماندا بەجىخ دىللىن، بە واتایه کی ترده لیّن یا ئه و تهقه یه به مانای ههرهشه و ترساندنی زیاتر بوو یاسه رکرده ی ئه و گەندەپياوانە بەژنى خۆپىشاندەرانى بە قولەتر زانيبوويان لەوەي تالىتر، ھەللەي لەوەدا بوو كە ئەوانى بە بالابەرزتر دەزانى،ئەگەر وا بىي ناچارىن ويستى مىرۆشكوژىي ئەو كابرايە بە وردىليّکدەينەوه. ئيستا لەم وردەكىشانە دەس ھەللەهگرين و دەرۆينە شوين ئەو مەبەستانەي سر نجی گشتیی راده کیشا که تهنیا ئهوهش زور گرینگه،ئه گهر ئهم خاله هه لکهوتیکی ئاشكراش بي بهراستي به خير رابوورد كهخوييشاندهران گوتيان نوينهري فلانه بهشن. كه وا بوو تهنیا ئه و بهشهبه مهبهستی سزادان سی روزان له خواردن بی بهش کرا، هه لبهت دیارهبه ختیان سوار بوو که بو ههمیشه رسق و روزییان له دهم نه گرتنه و ههمیشه رستی و روزییان له دهم نه گرتنه و ههمیشه سزای دادپهروهرانهي ئهو کهسهي بويري قه پال به دهستي ئاغاي سايه چهوري خويدا بگري لهوه كهمتر نابيّ. كه وا بـوو بهشـي سـهربزيو لهخولانـهوه و خوازه لـ وكي پـهنچكيْك نـان و يليّك گؤشت و بره پهنیریک چی تر نابی، راسته له برسان نهمردن به لام وه کوو نوقل و نهبات جنیو وقسهی سووکیان بو داباری، بهم بیره جوان و تازانهوه چیتان چاوهروانده کرد، بیتوو بـه گـویـی ئيّوهمان بكردايه ئيّستا حالمان شر بوو، بهلامخراپتر لـه هـهموو شـت ئـهوه بـوو كـه پيّيـان بلـيّن سهبوور بن، سهبوور بن،قسهی لهوه بی روحمانه تر پهیدا نابی، جنیو و سووکایه تی زور باشتره. سیّ روّژهی سزادان که بنهی هات، وایانزانی بار و دوّخه که ئاسایی دهبیّتهوه، بـه لام روون بـوّوه که سزا دانی بهشی لیقهوماو که چلهاوبهندی سهربزیوی تیدا بوو، هیشتا دوایی نههاتووه، چونکه ئەوجىرەيەي ھەتا ئىستا بە زەحمەت بەشى بىست كەسى دەكرد ئىستا بەرادەيـەك كـەم کراوه ته وه که ده کهسیشی پی تیر نابی. که وایه خوتان ده توانن رق و تووره یی ئهوان بیننه بهرچاو، ههروهها لیّی گهرین ههرکهس ویستی بتۆری با بتـۆری، حهقیقـهت حهقیقهتـه، تـرس و خۆفى بەشەكانى تر بىننە بەرچاو كە ھەۋاران دەورەپان دابوون و لـە نىدوان دوودۇ كىردەوەدا دلاودلیان ده کرد، په کیان به جی هینانی ئه رکی له میزینه ی مهبه ستی به رزی په ک گرتوویی كلىسايە حەرامە.

لهم بگره و بهردهدا بوو که لات و لووته کان فهرمانیان دا دهبی دیسانیش یـوول و کـهل و پهلی باش و به قیمهت گرانیان بدهنییه، چونکهله سهر ئهو بروایه بوون نرخی خورد و خـوّراک زۆر لەو پېشەكىيەزياترە كە وەريانگرتووە، تازە بە قەولىي خۆيان بە دلايكىي فرەوانەوەنرخى شـر و شالاتیان زور له سهر گرتووه. ههموو بهشه کان ناهومیدانه رایانسیار د که یوولیکی سووتاویان به دهستهوه نهماوه و ههر چی بایی دار و جوانه به وردی کن کراوه ته و دراوه ته خزمه تیان. ههر وههابه بینشهرمی به لگه و ریس و گوریسیان هینایهوه که بیتوو جیاوازی نرخی کهل و پهله پێشکهش کراوه کان لهبهر چاو نه گیرێ ههر تهمایه کی بیگرن ئینسافی تیدا پیخوست ده کرێ، به زمانیکی ساکارتر بی ئینسافی بوو که مروّقی راست و دروست له جیاتی تاوانباران سزا بدرین. که وایهنابی ئه و کهسانهی ویده چی هیشتا بایی ئهوهی داویانه ئازووخهیان وه رنه گرتووه قوت براو کرین. ئاشکرایه هیچ به شیک نرخی پیشکه شییه کانی به شه کهی دیکهی نه ده زانی، بـهلام هـهر بهشـینکوایـدهزانی تـهنیا خــۆی هـهقی وهرگــرتنی خــورد و خــۆراکی مــاوه و ئەوانىدىكە سەرەيان سووتاوە. بەختەوەرانـە چونكـە ئـەو كىشەكىشـە پـەلىنـەگرت و لـەرىيوە قرپوقپ بوو چه ته کان له سهر قسه ی خویان راوه ستان، دیاره فه رمانبه رداری و مل که چی له ســهر شــاني هــهمووانواجــب بــوو، لێــره تــهنيا ســهر حيســابي كــوێر جيــاوازي قيمــهتي شته گرانبایی یه کانی دهزانی، له بهشه کاندا دمهقالی و نیوان ناخوشیی گرژ وتـال خـوی نوانـد و جار و باریک کار گهیشته تیک هه لدان. هیندیک لایان وابوو تاقمیک خو به زل زانی گزیکار کهلویهل و شتومه کی باش وبایی داری خویان پاش دهوهن کردووه، جا که وایه له سهر بهشي ئهوكهسانه لهوهراون كه ههموو ساماني خۆيان بۆ قازانجي گشتيي بهخشيوه. تـاقمێكي تـر به هاتنه نێو ئەو باسەي ئەورۆ دمەقاڭىي گشـتىي.بـوو گوتىـان ئەگـەر ناچـار نـەبووبان زگـي ئـەو خويريانـه تێـر كەن،ئێستاوئێسـتاش بـەو شـتەي داويانـه دەيـانتواني نـان و پێخـۆر وەرگـرن. گەندەپياوان لە سەرتاوە ھەرەشەيان كردبوو كە ھەموو ژوورەكاندەپشكنن و ئەو كەسانەي گوێرايهڵي فهرمان نهبن سزا دهدرين، ئێستاكار گهيبووه جێيهكي كه ئينسانه راست و دروسته کانی ههر به شیک لهبه رامبه رگزیکاران و تهنانه ت رقه و ناندا ئه و ئه رکه یان و ه ئه ستق گرت. سامانیکی بهرچاو نهدوزرایهوه جگه له چهند سهعات و ئهنگوستیله کهزیاتر هی پیاوان بوو نه ک هي ژنان. به لام با بزانين، عهداله تي نيوخو يي چوني سـزا دان، هـهر يه کـهي دوو سـێ شهپ و زلله و چهند مسته کۆله ی لابه لایان و یکهوت، دیاره دمهقره که زیاتر شهره جنیو بوو، هه لبهت چهندورده فهرمایشی تال و سویریشان له دوروه شانیی رابردووراهینابوویه وه کایه، بـ ق

ویته تو ته نانه ت دایکیشت ده کروسیّوه، چاکی بیّنه به ر زهین، ده لیّنی کرده وه ی دزیّوی له م چه شنه و ته نانه ت خراپتریش ده توانی له و سه رده مه دا که همه مو و کویر بوون بقه ومی و و یرپای روّرپرانی ناوی چاو حه یاش بتکی و که س ریز بو که س دانه نی و نه وریگایه ش کویر بیته وه. لات و لووته کان که هه په شه به نان ده کرد به توندی توله ده ستیننه وه هه بر چی هه بو و و دریانگرت و به خته وه رانه هه په هه بان نه برده سه ر، گریمان ئه وه بوو که له بیریان چوته وه به باشکرا فکریکی دیکه یان له میشکیدا بوو. بیتو و هه ر وا به زولم و زوری زیاتره وه هه په شهی خویان بردبایه سه ر بارو دوخه که پتر ده شینوا و ره نگ بوو له پیوه ره زوانه روون ده بین خواز راوی هه بین، چونکه تا ئیستا دو و به ش بو ده رباز بوون له سزادانی شار دنه وه ی که ل و پهل بایی دار خویان گورپیو و و باری قورسی تاوانیان هاویشتبو وه سه رشانی نه و به شانه ی ساله خه ته یان نه کردبو و. له راستیدا یه کیک له و به شانه فه هاویشتبو وه سه رشانی نه و به شانه ی ساله خه ته یان نه کردبو و. له راستیدا یه کیک له و به شانه گه سکی لی دا و پیشکه شی کرد. به خته وه رانه سه رحیساب بی نه وه وی کاری زیادی نه که ویته شه مو وان بو و، تاوانبار و بی تاوان ته واو بو و، چونکه هه رکامیانی بر دبایه وه سه رحیسابی پیشو و هم مو وان بو و، تاوانبار و بی تاوان ته واو بو و، چونکه هه رکامیانی بر دبایه وه سه رحیسابی پیشو و هم مو وان سرنجی ده که و ته سه رلاری و له ویری نیزه و نه وی که و نه ویری ده که و ته سه رلاری و له ویری نیزه و نه وی د.

حهوتوویه ک دواتر گهنده پیاوان رایانسپارد که ژنیان دهوی ههرزو ر ساده، دهبی ژنمان دهبه رکهن به و داوا چاوه پوان نه کراوه ههرچهند له سهر یه ک نائاسایی نه بوو، هه وه وه چاوه پوان ده کری بوو به هوی هه را و هه له و گال و بوغر، ئه و راسپیراوه چه واشانهی به و فه رمانه یان را گهیاند بوو له پیوه گه پانه و هه تا بلین هیچ کام له به شه کان ناچنه ژیر باری گرانی به و سوو کایه تیه و به لگه شیان به وه یه نابی پلهی شه پافه تی ژنان پیخوست بکریت و په لهی ره شو بو و کایه تیه و به لگه شیان به وه یه با به شی سیی ده ستی چه پ ژنیشی لی نه بی خو په له کی دیکه و کاره، به گه ربه رپرسایه تیه که هه بی، بخریته سه رشانی خه لکی دیکه و لام کورت و پته و بوو، بیتوو ژنمان بو نه نیزن که س نان و پیخوری ناگاته ده ست. راسپارده سه رشو په و به مفه رمانه وه گه پانه وه به شه کان، یان ده بی بچن یا هیچمان ناده نیه. ژنه بی میرده کان، به وانه ی که پیاوی کی دیاری کراو یا کاتیان نه بوو خیرانا پره زامه ندیان ده ربی که بی میمی دیکه تیز که ن، ته نانه ت یه کیک ته و او وی خوی هه المالی و هیچ ریزی بی و ژنیکی دیکه تیز که ن، ته نانه ت یه کیک ته و او وی خوی هه المالی و هیچ ریزی بی و ژنیکی دانه نا و گوتی نه گه که رپیم خوش بی رووی خوی هه المالی و هیچ ریزی بی و ژنیسه تی خوی دانه نا و گوتی نه گه رپیم خوش بی و رووی خوی هه المالی و هیچ ریزی بی و ژنیسه تی خوی دانه نا و گوتی نه گه رپیم خوش بی و رووی خوی هه المالی و هیچ ریزی بی و ژنیسه تی خوی دانه نا و گوتی نه گه که رپیم خوش بی

ده چمبه لام ههر چی وه گیرم کهوی ههر ئی خومه و بهشی کهسی لیناده م، ئه گهر پیشم خوش بوو له لایان دهمیّنمهوه، که وا بی ههم جی خهومههیه و ههم خوّراک. بی له روو دامان ئهو قسانهی کرد، به لام به کرده و هله دووی نه چوو، خیرا مهترسیی به ره و روو بوونه و هی له گه ل بیست پیاوی تیماوی تامهزروی هینایه بهرچاو که تاسه و مهیلی پیویستیاننیشانی دهدا ههوهس كويرى كردوون. به لام ئه و قسه يه كه ههر وابه هه واله به شي دووى لاى راست ويزرابوو نه کهوته قۆل و قۆزرايەو،،يه کێک له راسپارده کان به دەرفەت هێنان قۆڵى بۆ گوتەي ژنه کێشا ووتى باشتر وايه ئهو ژنانهي خۆيان خوازياري ئهو خزمهتهن بينه پيش وله بيريان بي ئهو كارهي کهسی به ویست و دلخوازی خوی بیکا دهرد وئازاری کهمتره لهوهی بیههوی به زوری و به بي دللي ئه نجامي بدا. تهنياتوزيک شهرم و حهيا که پيويستي زمان پاراستني دينايهوه بير نه پهنشت پنشنیاره کهی بهم پهنده داکووژننن، که ده لای، ههتا بزن نه کا بنله بنلی، ننری ناکا هیله هیلنی. سهره رای ئه وه، هیشتا قسه کهی ته واو ده رنه بریبو و که لاف اوی ناره زامه ندی که و تـه رێ و كابراى به تووره يى رامالى، پياوه كان كه به پنى داب و نهريت و پلهى كۆمەلايەتى له روانگهی ئهخلاقییهوه ورهیان بهردابوو له لایهن ژنانهوه درانه بـهر تـهوس و پــلارو هــهر نێــو و نیتکهیان بو داباری، ئهوان به ههق دهرهه لبوون و گوتیان پیاوه کان خویرین، سهر گرن، پیسکهن، زيروون، دەلەچەن، گەوادن وچى و چى. ھينديك لە ژنەكان پەشىمان بوون لـەوەي رۆژيك به دلاوایی تاسه و ئارهزووی شهریکی رۆژانی پر دهرد و کویرهوهری خۆیـانرۆمرکانـدووه و ئيستا ئەوان بىي ئەممەكى دەنسويىن و دەيانھەوى بيانخەنمەزارى ھەۋدىھاو، و گرفتسارى چارهنووسیککی شوومیان ده کهن. پیاوه کان تیکوشان ریس و گوریس بو وهزعی خویان بیننهوه و بلين واش نيه ونابي بي تامي بكهن، قيره و قيره بۆچى، خەلك دەتوانن به وتووينر بگەنەرىك كەوتن، ئاخر وا باوه كە لە وەختى ھاتنى بەلاي لابەلا و ناخۆشىدا،كە بىي گومان ئەوەش يەكىكە لەوان، لىي گەرىن خوازياران دەنگ ھەڭبرن،دەنا ھەموومان، ھەم ئىمەو ھەم ئيوه، مهترسيي له برسان مردنمان لهريدايه. هينديک له ژنه کان بهم قسانه ئههوهن بوونهوه، به لام یه کیک له ژنه کان له پر ده رهه لبوو و ئاوری ئا ژاوه کهی گه شانده وه و به ته و سه وه پرسی ئه گهر ئهو خویرییانه له جیمی ژن پیاویان لی ویستباین ئیوه چیتانده کرد، دهنگ هه لینه با هـهموو گوييان لينينت. ژنه كان له خوشييان له كهوالي خوياندا نهده حمه جمين، به قريوه قريو و كەيفساز گوتيان بلايندەي، زۆريان پئخۇش بوو كە پياوەكانيان لە داويكى ئەستەم خستبوو،ئەو داوەي ريىي گەرانەوەي بۆ بەدى نەدەكرا، ئىستا دەيانھەويست بىزانن ئەو مەنتىقە

بهرز و پیرۆزه فریودهرانهی پیاوان هه تا کوی بر ده کا،یه کیک له پیاوه کان غیره تی قسانی و هبه رخوی نا و گوتی ئیمه لیره لووسکهی ژنانیله مان نیه و ئه م ژنه ی ئه و پرسیاره دنه ده ره ی ههروه ها سهر کوشیله شمان نیه، بیتوو هه شمانبیت ئاماده نین له به رخاتری ئیوه ده س بکه ن به خو فروشیی. پیاوه کان به دلائیشاوی شانیان هه لمته کاند و ده یا نزانی ته نیا و لامیک ده توانی کولو کوی ئه و ژنه رقه و نانه دامر کینی. ئه گهر پیاویان ویستبایه ئیمه ده چووین، به لام که س غیره تی گوتنی ئه و رسته کورت و روون و ئاشکرایه ی نه بوو و له به بیریان چووبو وه که گوتنه که ی زهره دی بو که س نابی، چونکه ئه م بیژووانه نه یانده و پست ئاوری تامه زر ویی خویان به پیاوان رومرکینن.

ئيستا ئەوەي بە بىرى پياوەكاندا نەھاتبوو بە زەينى ژنەكان گەيشت،دەنا ئەو بىيدەنگىيـەي پاش ئەم دمەقرەيە وردە وردە ولاتى داگرتمانايەكى دىكەي بى نەدەدۆزرايەوە، دەتگوت تنگه پشتبوون که سهرکه و تنیان له شهره قسه و کین به رکنی هوش و فیتنه گیریدا جیاوازیه کی ئەوتۆى نەبوو لەگەل ئەو تىشكانە مسۆگەرەي بۆيانديارى كرابوو، رەنگە لە بەشەكانى دیکهش دمه تهقه و شهره قسه ههر وامهیدانداری کردبی، چونکه دهزانین که فامین و نه فامینی مرۆف له ههمووشوپننک په کسانه. لپرهدا تهنیا کهسیکی حوکمی دوایی دا ژنیکی په نجا وچەند سالله بوو كە دايكى پيرى بە ملەو، ببوو و ھيچ شتێكى تىرى بـۆ دابـين كـردنى خـورد و خوراکی شک نه دهبرد. گوتی من ده چم و نه یده زانی ئه وه دوو پات کردنه وه ی و ته ی هاوسهری چاوپزیشکه له بهشی یه کی قوّلییراست، من دهروّم، لهم بهشهدا ژن کهمن، ویده چوو ههر بۆيەنارەزامەندىيى كەمتر و ئارامتر بوو، جگه له خيزانى دوكتۆر لـهو بەشـهداژنه كانى دىكـه بریتی بوون له کچهی چاویلکهیی، ژنی کویرهپیاو، کچهیبهردهستی دوکتوری چاوان، كيژه كهى خزمه تكارى هۆتيل، ئهو ژنهى كهس هيچى له بارهيدا نهدهزانى و ئهو ژنهى نه یده توانی بخهوی، به لاموه ها خه مبار و لی قه وماو بوو که باشتر وا بوو هه ر لیمی گهرین، چونکهبه لگهیه ک به ده سته وه نه بو و که له یه کیه تی ژنان ته نیا پیاوان به هره و هربن. کویره پیاو دەستى كرد بەو قسانەي كە خيزانى ئامادە نيە بە ھىچجۆرىك ئـەو كـارە دزيــۆە بكـا و خــۆى بەدەستەوە بدا، نە خۆى پێىخۆشەو نە ئەو ئيزنى ئەو ئاكارە چەپەللە دەدا، چونكـە شـەرەف لـە قیمهت نایه و کاتیک مروّف دهستی کرد به دانی قانی بچووک، له ئاخریدا ژیانی کلوّر وبيّ مانا دهبيّ. پاشان چاوپزيشک ليّي پرسي، باشه لـهو بارودوٚخـهيئيسـتادا کـه برسـي و تينـوو هه تا ملان لـه پیسـایی و زهلکـاو روّچـوون و کـیٚچو ئهسـپێ و هـهزاران جـر و جانـهوهر پیٚیـان

هه لْگهراون و جییه کی ساغیان له جه سته یدا نه هیشتوون، چ مانایه ک به دی ده کا، منیش پیم خوش نیه خیزانم بچی، به لام ویستی من به کهلکی چ دیت، خوی گوتوویه تی ناماده یه بچی. تهمای خۆیهتی، دەزانم هەستى بەرزەفىرى پياوانـهم كـه بـهغيرەت نيـودير كـراوه، دەژاكــێ و بریندار دهبی، هه لبهت ئه گهر دوای ئه وههمووه سوو کایه تی و خویری کردنه شتیکی شایانی ئەو ناوە مابىي ونەفەوتابىي، بەلام چارە چيە، بىتوو بمانھەوى نەمرىن رەنگە ئەوە تەنيارى چارە بیّت، کویرهپیاو هه لچوو و به توورهیی والامی دایهوه ههرکهس به ربهی ئهخلاقیی خوی دەپيوێ، ئەوە بړواى منه و له سەرىسوورم. پاشان كچـهى چاويلكـه يى گـوتى خـۆ خەڭـكى دیکه نازانن ئیرهچهند ژنی لییه، که وایه تو دهتوانی ژنهکهت نهنیری و ههر پاوانی تايبه تى خۆت بى، ئىمه زگى تۆ و ئەو تىر دەكەين، ئەو كات پىم خۆشە بىزانىمسەبارەت بە شەرەفت چ ھەست و ھەللويستىكت ھەيە و ئەو نانەي بىۆتدىنىن چ تامىك دەدا، كويرەپىاو ویستی بلنی مهبهست ئهوه نیه، قسه لهوه دایه که، به لام ئیتر هیچی به میشکیدا نه هات و قسه کهی نیوه چل مایه و ه،به راستی نه یده زانی دنیا چۆنه، ئه وهی له پیشدا گو تبووی بیرورایه کی لیل و تهماوي و تايبهت به دنيايه كي ديكه بوو، نـه ك ئـهو دنيايـه، بـي گومـانلـه جيّي قبـوول كـردني ژیانی خویریگهری له سایهی خو بهدهستهوهدانی ژنی خه لکهوه دهبوو شوکرانه بژیری ئهو نيعمه تهى خوا بي كه ته پلى حه يا تكانى ليرولهوي بۆ لىنهدهن. ئه گهر وردتىر باسى بكه ين لـه سایهی سمتی خیزانی چاوپزیشک دریژهی به ژیان دهدا، چونکه جگه له کچهی چاویلکه یی که ماره و ته لاقی کهسی به سهرهوه نهبوو و ئیمه گهلی چووینه نیو پیچ و پهنای چونیه تی ژیانی بی پنج و مۆرى، بنتوو ئەوانى تر مىردىان بووبىت، مىردەكانىان دىار نەبوون. ئەو بىيدەنگىيەيى بهدوای گوتهی دوا بروای ئهوا بالی ئهنگاوت ده تگوت چاوه ریبی که سیک بوو که بنی ئه ملا و ئەولا بارودۆخەكە بىز ھەمووان روون كاتەوە و ئەوەتەنيا دەنگىي ساف و بىي گريىي ژنىي کویره پیاو بوو که گؤمی مهندی شله ژاند و گوتی من هیچ جیاوازییه کم له گه ل ژنـه کانی دیکـه نیه، ههر چی ئهوان بیکهن منیش ده یکهم، پیاوه کهی هاته نیو و ته کانی، نا، تـهنیا ئـهوکارهی مـن ده لیّم ده یکهی، ئهونده فیز و فهرمان لیّ مهده، لیّره کریاری نیه، توش وه ک من کویری، ئهوه نانه جيبييه، تۆ نانه جيب مهبه و ليره بهدوا هيچ مهخۆ، ولاميكى بىيرو حمانه بوو، هيچ كهس چاوه روانیی ئه وقسانه ی له ژنیک نه ده کرد که تا ئه ورو هه میشه به ویستی میرده که ی هه ستاوه و دانیشتووه و سهری بهرداوه تهوه و ریزی لی گرتووه. نیمچهقاقایه ک دهنگی دایهوه، کاره کهری هۆتيل بوو، ئاي زگ، ئاي زگ، ئاخرپياوهي چارهرهش قوړي كوي وهسهر كا و لهپر

پیکهنینه که ی بوو به گریان، قسه کانی گوران، گوتی چ قوریکی وه سهر که ین، زور وه کپرسیار ئه و رسته یه ی له لیّو داباری، پرسیار یکی که جگه له خوّبه ده سته وه دان و سهر داخستن که م و زور ولامیکی تری نه بوو، وه کووسه ر له قاند نیک له رووی ناچارییه وه، کار گهیشته ئه و جیّیه ی مونشی مه ته ب له به رخویه وه دوویاتی کرده وه به راستی قوری کوی به سهر داکه ین. هاوسه ری دو کتور نیگایه کی هاویشته سهر مقه سته گورینه ی هه لاوه سراو، له چاوانی را وا دیار بوو ئه ویش هه رئه و پرسیاره له خوی ده کا، به لام ئه وه ی ئه و لیّی ده گه را ولامی ئه و پرسیاره بوو که به سهریاندا رووخا، چتان له من ده وی د.

به لام ههر شتیک له وه ختی خویدا جوانه، ئه گهر که سیک له پیش خه لکا له خه و هه ستی، ناشي بلني دهبي زووتريش بمري. هاوبهنداني بهشي سيي لاي چهپ، به شيوه يه کي ريکوپيک خۆيان سازداوه وتەمايان گرتووه كه له نيزيكترين بهشه كانهوه، يانى ژنهكانى بهشه كانىلاى خۆيانەوە دەس پىي بكەن. كەلك وەرگرتن لە شيوەي نۆرە گەران بـەرىيوجــيى و جــوان و بــيى گرێوگۆڵه، يەكەم چونكە ھەر وەختێک بيانھەوێبزانن كێ نۆرەي كردووە و كێ ماوە بيكــا دياره، وه كوو ئهوهى له كات ژمير بروانين و بلايين چهندهى روز چووه و چهندمان كار کردووه، ئهوه ندهی ماوه و نهماوه، دووههم کاتیک تهواو بوو دهس پی کردنه وهیسه رلهنوی کهش و ههوایه کی خوش و تازه و حاشاهه لنه گری بهدواوهیه، به تایبه ت بو نه و که سانه ی بیرگهی ههستیان لاوازه. که وایهری بدهن ژنه کانی بهشه کانی قوّلی راست کهیفیان ساز بی، ئاگرەسوورى، لە خۇم دوورى، ئەوە رستەيەك بوو كە ھىچكام لـە ژنـەكاننەياندىنايـە سـەر زمان، به لام له بیری ههمووندا راویچکهی ده کرد،به راستی مروقینک له دایک نهبووه که خاوهنی قاپۆری دووههم یانی خوبه زل زانی نهبی، ئهو قاپورهی زور له ئهوی دیکه زیاتر خو راده گرئ كەلەر يوه خوينى دەرژئ. دەبئ ئەوەشمان له بىر بى كە ئەو ژنانە بە دووبارانىدا كەيفيان ساز بوو، نەھىنىيەكانى روحى مرۆڤ ئاوايە، چونكەمەترسىي ئەو سووكايەتى پىخكرانـە خیرایهی دهبوو بیچیژن، ئیشتای نه فسانیی، که به هنوی ژیانی په کبینی په ره گرهوه ره نگی دۆرابوو،بزاوتن و گەشەي پىدا، دەتگوت پياوەكان بەر لەوەي ژنان بنيرنلەتاوان شەقلىيان ده کردن و ژنه کانیش ده یانویست بیره و ه ری ئه و چیز و ئۆخژنه ی به مهیلی خویان ده سته ملانی دهبوون بیّننهوه یاد همه تا لهبهرامبهر دهسدریژی ئهو گور و تینه نهخوازراوهی به سهریاندا دەسەپاو ئەگەر كرابا مليان پى نەدەدا، بەرگرى لە خۆيان بكەن. ناچارىن بەشىي يەكى قۆللىي راست بو وینه یه کی به رچاو هه لبزیرین و بزانین کیشه ی زوری و که می ژن و پیاو چلون

چارهسەر دەكرا، تەنانەت ئەگەر پياوەبىي دەسەلاتەكان دەرھاويىژىن، چەشنى پىرەپياوى چاوبىن له چاو وههروهها ئهو پیر و لاوه نهناسراوانهی به ههر به لگه و بۆنهیه ک بی، نهقسه یه کیان كردووه و نه كاريك كه بـايخي ئـهوهيان هـهبـێ بينـه نيوداسـتاني ئيمـهوه. هـهر وهك پيشـتر گوتمان ئەم بەشە حەوت ژنى تىدايە،بۆ وينە ئەو ژنـەي گـيرۆدەي نەخۆشـيى نەخەوتنـە و ئـەو ژنهی کهسنایناسی و ئهو ژن و میردهی ئاسایی دینه ژومار، که وا بـوو رادهی ژن وپیاوه کـان زۆر يەكتر ناخويننـهوه، ھەللـبەت كـورە خىلەكـهش ھىنشـتا بـه پياوحىسـاب نـاكرى. رەنگـه لـه بهشه کانی ترا ژن زیاتر له پیاوان بن، به لام ئه ویاسا نه نو و سراوه ی که خیرا تیکرا قو لیان بو کیشا و پاشان بوو به باو،وا حوكم ده كا هـهر گيروگرفتيْک لـه هـهر كـام لـه بهشـه كاندا بيتـه پـيش دەبىيلە سەر بنەرەتى بىر و راى پىشىنيان كە ھەرگىز لـە پــىى ھــەلاگوتنى ئــەقل وفامىــان مانــدوو نابين چارهسەر بكرى، جا چەندە جوانە خۆزگە ئەودەستە بەم دەستە موحتاج نەبىي. كە وايە ژنه کانی بهشی په کی لای راست، جگه له خیزانی دو کتور که به زور به لگه و بونه وه کهسنهیدهویرا چ به قسه و چ به کردهوه هه لیفریویننی، ئهو پیاوانهی له گه لیان له ژیر میچیکا حهواونهوه دلداري دهدهنهوه. وه ک ئاگامان لنيه تا ئيره ژني کويره پياوه بهم ولامه توند و تیژه ی دایه وه به میرده که ی سهرده قی شکاند و به قه ولی خوی هه رئه و کاره ی کرد که ژنه کانی تر دهیانکرد. به لام شیوه یه ک روو لی وه رگیران ههیه که نه ناوه ز چی پی له گه لده کری، نه ئیحساس، چه شنی بابه تی کچه ی چاویلکه یی که هه ر چه ندی شاگرد دەوافرۇش لە بەرى پارايەو، و وەبەرى ھەڭخويند و شير وريوى بۆ ھينايەو، نەيتوانى دلىي نەرم كا و بهم شيوه يه توله ى سووكايه تى پيشووى لى كرايهوه. هه رئه و كيره كه له ههموو ژنه کانی ئه و به شه به ژن و بالا ته رز و جوانتر و دلخوازتره، کاتیک باسی جوانیی بی سنوور و وینهی کهوته سهر زاران تیکرا ئاوریان بـ و گرتبوو،ئاخرییه کـهی شـهویکی سـهری لـه پیرهپیـاو هه لیّنا، ههر به راستی که س له کاری ژنان ناگا. پیره پیاو ئه وی وه کوو ریژنه بارانی هاوینی قۆزتەوە وزۆر چاک تاسەي دامركاند و بـهم شـيوەيە جـاريكى تـر سـهلماندى كەئينسـان نابـي فریوی روالهت بخوا و ناکری له رووی روالهت و نهرمیی نهندامه وه هیز و وزهی دل و دهروون بهدي بکري. ههموو دانيشتواني بهشه که ئهو کردهوهي کچهيان به جوريک لاواندنهوه و خير پئ كردن هينايه ژومار. . . به لام ته واوى ئه و پياوه دلناسك و خه يالاويانه ي هه تائيستا گیرودهی ببوون داوی بالی بالندهی خهیالیان ههلپساند و بهخوّیان گوت له دنیادا هیچ دیارییهک بهم رادهیه بهرز و مهزن نیه کهپیاویک به تهنیا له جیّگادا رابکشیّ و خهریکی تیّک

کردنهوهی خهیالیدوورهدهست بی که له پر دهستیک به نهرمی پیخهفی له سهر لادا و بخزیته بالی، دیاره ئەوانەش بەلگەيەكى روون و بەرچاو نادەنبەدەستەو، جگە لـه وەي كـه دلــي ژنــه ويستوويه تي. ئەوە شانس وبەختىكە نەمر، برى جار بۆ رەخسانى ھەلىكى وەھا پيويستە پياويىك پیربی و چاوبینی رهشی له سهر قاپیلکی چاوی قهلپووچی بینت. جگه لهمانه شتی وا هه ن که باشتره کهنده و کوژهیان له سهر نه کری، باشتر وایه خهریکی گیرانه وهی رووداوه کان بین و بیر و ههسته نه هینییه کانی خه لک نه دوزین، بو وینه باسی ئه وه بکه ین که ژنی دو کتور له ته ختى خهوه كهى هاته خوار تا بچى كوړه خىله كه داپۇشىتهوه. بـهلام له گهړانـهوهدا ئىسـتىك راوهستا و له باریکهرینی نیوان تهخته کانی بنهبانداپالی به دیوارهوه دا و به لی قهوماوی له دەرگای ئەو سەری روانی، ھەرئـەو دەرگايـەی رۆژێک پێيـا وەژوور كـەوتن و ئێسـتا گـەلـێ دووره دهستو بي بواري دهنواند. ههر لهو شوينه راوهستابوو كه بيني شووه كهيههستا و چهشنی خهوگهران چاوی بز کردن و راسته و راست بهرهوتهختی کچهی چاویلکهیی خوشی. کچه کاریکی وای نه کرد کابرابپرینگیتهوه. ژنه ههر وا راوهستا و دیـتی کـه ئـهوهی نـهدهبوو بكرى كرا،كچه گوتى ئەيرۆ دوكتۆر، جا ئەم وشانە دەيانتوانى بە گاڭـتە دەسـتاودرابنەو، بـەلام نا وا نهبوو، دو کتور گوتی بمبووره، نازانم چیم به سهرهاتووه، ئیمه ههقمان بهدهسته، ئیمـه کـه وا بهرچاو تەنگىن چۆن دەشىيشتى بزانىن كە ئەم خۆى نايزانى. لە سەر تەختى تەسك راكشا بوون وتەنانەت بە باي خەيالىشاندا نەدەھات كە كەسىك دەيانىينى، بىي گومانچاوپزىشك بە خهیالیا رانه دهبوورد، به لام له پری کهوته دوو دلی و لهخوی پرسی داخوا ژنه کهی خهوتووه یا ته خته که ی خونی، به لام ده نگیک گوتی هه لمه سته و ده ستیک چه شنی شنه ی بای بالی بالنده یه ک لهسه ر سینه ی ئۆقره ی گرت، ده یهه ویست شتی بلی، ره نگه ویستبای دووپاتی کاتهوه که نازاننی چی به سهر هاتووه، به لام دهنگه که گوتی بیتوو متهق نه کهی باشتر تیده گهم. کچه له پرمهی گریانی دا و بهورتهورت گوتی ئیمه چهند چاره رهشین، جا پاشان، منیش دهمویست،منیش دهمویست، تاوانی تو نهبوو، ژنی دوکتور به نهرمی گوتی ئارامبگره، وهرن ههموومان ئارام بین، جاری وایه قسه کردن هیچ دهردیککچاره ناکا، خوزیا منیش ئهسرینم داباریبان، ئهو کات به فرمیسکم ههموو شتیکم ده گوت و ناچار نهبووم بدویم و خه لک گویی لينبي. لهسهر ليوارى تهخته كه دانيشت، باوهشي بـ و كردنـهوه، ده تگـوت ئـهم دووهو يكـرا لـه باوهشی ده گری، له سهر کچهی چاویلکهیی داهاتهوه و به گوییاچرپاند من دهبینم. کچه بیّدهنگ و هیّور جوولهی نه کرد. تهنیا سهری لهوه گیژ بوو که سهری سوړنه ماوه. ده تگوت ههر له ههوه لهوه دهیزانی و وهسه ر خوی نهدینا، چونکه ئهوه رازی ئهم نهبوو. به ئارامی سهری و هرسوو راند و به گویمی خیزانی دو کتوریا چرپاند دهمزانی و تهنیا ته واولیم سوور نه بوو، به لام لام وایه دهمزانی، ئهوه رازیکه و نابی لای که سبیدرکینی. دلنیا به، من باوه رم پیته، دهبی ههر واش بیّت، پیّم خوّشه بمرمو خهیانهت به ئیّوه نه کهم، ده توانی به من بلّیی »توّ»، ئـاخ نا ناتوانم، قەتناتوانم. دوو ژنەكە ھەر وا بە نۆرە بە گويى يەكتريانا چرپانىد، قىژ و گویی یه کتریان به دهست و زمان لاواندهوه، ئهوه شیوه دوان و زمانیکی شاراوه بـوو، زمانیکی زور قوول و پتهو، ههلبهت بنتوو بشي ئهمدژايهتييه پيکهوه سازاو نيشان بـدرين، وتوويژيکي کورتی یه ک گرتووانه که ده تگوت پیاوه کهی تیدا به نهبوو گیراوه، به لام ئهویشی لهمه نتیقیکی ئەوپەرى سنوورى راستەقىنە و بىرورا ھىچ و پووچەكانادەخستە داو. پاشان ژنى دوكتۆر بە میرده کهی گوت ئه گهر دلت پییخوشه هیندیکی تریش لیره رابکشی. نـا، ده گهریمـهوه سـهر تهختی خوّمان که وایه منیش یارمه تیت ده دهم. ههستا هه تا ریّی جوولانه وهی زیاتر بوّمیرده کهی چۆل بكا و كەوتەوە يادى ئەو دەمەى دوو سەر لە سەرسەرىنى تۆزاوى جووت ببوون، ئەم دووه سـهر و روخسـاریان هالــوّز وچلــكن بــوو و تــهنیا چاویــان بــێ ئامــانج دهدروشــایهوه. چاوپزیشک به هیمنی ههستا و دهستی بۆ شتی کوتا، پاشان به دردۆنگی له پهناته خته که رهق راوهستا، ده تگوت له پر جه غزی شوینه کهی لی شیّوا، پاشان هاوسه ری وه ک ههمیشه دهستیکی گرت، به لام ئه م جوولانه وه یه ئه و جار مانایه کی تری هه بوو، دو کتور هه رگیز وه ک ئیستا پێويستى بەرێنوێنيى كەسىٰ نەبوو، ھەڵبەت خۆى ھەرگىز ئەو مەبەستە نازانىٰ وتـەنيا دوو ژنەكـە به راستی دهیانزانی. دروست لهو کاتهدا که ژنی چاوپزیشک به دهسته کهی دیکهی روومه تی کچهی دهلاوانده وه، کچه بهناچاری په نجهی گرت و ماچی کرد. دوکتور لای وا بوو دهنگی هەنيسكى ديته گوئ، دەنگيكى ناژنەوتەنى كە تەنيا دەتوانى هى ئەم فرمىسكانە بى كە بە نـەرمى به کو لمهدا سهره ولیژی سووچی لیو دهبن و وا لهمشوینه وه بزر دهبن هه تا خولی بی برانه وهی په ژاره و شادییه مهزنه کانی ئینسانیی سهر له نوی دهس پینبکهنه وه. کچه خهریک بوو تەنيادەمايەوە، كەسىزك بوو كە دللدانەوەى دەويست، ھەر بۆيە خينزانى چاوپزىشك لە كيشانهو مى دەستىدا يەلەي نەبو و.

بۆ سبەينى لە سەر شيو كردن، بيتوو بشى بەم چەند وركەنانەرەق وتەق و گۆشتە برشاوييە بگوترى شيو، سەر و سۆراغى سىي پياوى كوير لە قۆللەكەى دىكەوە پەيدابوو، ئەوان لە

نیوده رانهی بهشی سیهه مراوه ستان. یه کیان پرسی ئیره چه ند ژنی لییه، ژنی دو کتور ولامی دايهوهشهش، بيري پاک و بهخير بوو و دهيههويست ژنه بيخهوه که ههلاويري،بهلام ژنه که به راویژیکی لی قهومانه قسه کهی راست کردهوه، ئیمه حهوتین. گهنده پیاوان له فرقه ی پیکه نینیان دا، یه کیان گوتی، لیتان قهوما،ئهمشهو کارتان دژوار دهبیّ، ئهوی تر پیشنیاری کرد رهنگه وا باشتر بیٰبچینه بهشه کی تر و به دوای هیزی یارمه تی ده را بگهریین، سیههمیان که هینــدیک ورده حیسابی دهزانی گوتی به زه حمه ته کهی نابی، ههر یه کهی و هبهر سی پیاوان ده کهون، بهرگه ده گرن. یه کیان بهم قسه یه پیکه نی و ئهو که سهی راده ی ژنه کانی پر سیبوو فه رمانی دا ئه گهر ئیشتان تەواوبوو وەرنە لای ئیمە و زیادی کرد ھەلبەت ئەگەر دەتانھەوی سبەی شتی بخـۆرن و شیر بدهن به شووه کانتان. له ههموو بهشه کان ئهو قسانه یان کردبوه، سهره رای ئهوهش وه ک یه کهم روّژ که ئهو جهفهنگانه یان ساز کردبوو له قاقای پیکهنینان دا. به پیکهنین رهش و شین دەبوونەوە،پێيان بە زەويدا دەكوتا، گۆپاڭە ئەستوورەكانيان لـە حـەرز دەدا، ھەتايـەكيان لەپــپ ههرهشهی کرد، باش پژنهون، ههر کامتان سهر و بنی مانگتانه گهره کمان نیه بینت، لیبی ده گهریین بۆ جاریکی تر، ژنی دوکتۆرگوتی کهس له حهیزدا نیه، که وایه ئاماده بـن و زۆری يين مه خايه نن، ئيمه چاو ه روانتانين. گهرانه و ه و رؤيشتن. بين ده نگي بالي به سهر به شه كه كيشا. تاویک دواتر ژنی کویرهپیاو گوتی ئیدی خواردنم له گهروو ئاوانابی، پارووچکهیه کی پین بوو و هیزی خواردنی نهبوو. ژنهی خهو تاراوگوتی منیش ههرواتر، ئهم ژنهی کهس نهیدهناسی گوتی منیش،کاره کهری هؤتیل گوتی ئیشتیام به سهر چوو، کچهی مونشی دوکتورگوتی منیش ههر وا، کچهی چاویلکهیی گوتی من له سهر روخسارییه کهم کهسنی که نیزیکیم ليّ بكا ئەوەي خواردوومە دەيھيّنمەوە. ھەموولەرزۆك و تەماگرتوو ھەستابوونە پيّ. پاشان ژنبي چاوپزیشک گوتی منله پیشهوه دهروم. کویرهپیاو له بیری چوویهوه که کویره و له تاوانسهری له ژیر پیخهفه کهی راکرد. دو کتور خیزانی بو لای خوی راکیشا وبی ئهوهی شتی بلنی نیو چاوانی به ساردی رامووسی، تازه چی له دهسده هات، بن پیاوه کانی تر فهرقی نه ده کرد، هه تا ئه و شوینه ی په یوه ندیی به م ژنانه وه هه بو و هیچ کام له پیاوه کان ئه رکی مير دايه تييان به سهريانه وه نه بو و ، كه وا بو و كه س نه يده تواني له ييشيان قوت بيته وه وبليخ گەوادى رازى، رووى گەوادى نارازى سپى كردۆتەوە. كچەيچاويلكەيى كەوتە دواى ژنى چاوپزیشک، پاشان کاره کهری هؤتیل،مونشی دو کتور، ژنی کویرهپیاو، ئهم ژنهی کهس نه یدهناسی و ژنه ی بیخه و ریزیان به ست، ریزیکی خواروخیچی ژنی شرو لی بوگهنی

پيس، وه كوو دياره ناشى مەيلى پياوهتى پياوان ئەوەنىدە بەھيز بىي كە ھەستىناسكى بىۆن كردنيان له كار بخا، تهنانهت هينديك له زاناياني ديني لايانوايه كه ناخوشترين بهشي ژياني نيو دۆزەخ خوو گرتن به بۆگەنى ھىلنجھىنە، ھەر چەنىد تەواو ئەم وشانەش ناھىننىە كايەوە. ژنـه کان بـه ئـارامی کهوتنـه رێ و ژنی چاوپزیشک رینـوینی ده کـردن و تیکـرا دهسـتیان لـه سهرشانی یه کتر دانابوو. ههموویان پا پهتی بوون و نهیاندهویست لهم گیرهو کیشه و کویرهوه ریبهی قهرار وا بوو به سهر شانیاندا بیّت پیّلاوه کانیان گوم کهن. کاتیّک گهیشتنه سەرسەرا، خيزانى چاوپزيشكبەرەو دەرگاى دەرەوە كەوتە رىخ. بىخ گومان تامەزرۇ بوو بزانىي داخوهینشتا دنیا ماو یان نا. پیشخزمه تی هو تیل که بونی ههوای تازه ی ههست پی کرد به ترساوی و هبیری هینایه وه که ناکری بچینه ده ره وه، سه ربازه کان وا له وین. ژنهی بی خه و گوتی باشتر، لـه چاو تروو کانیکاههموومان دهمرین، دهبنی ههر واش بینت. دهبنی ههموو بمرین،بهردهسته کهی دو كتور پرسى مەبەستت لەم چەند كەسەيە، نا،ھەموومان، ھەموو ژنه كانى ئيرە، ئەو كات لانى كهم كويريمان باشتر بۆدەچيته سهر. لهوهتى هينابوويانه ئيره، ئهوهندهى قسه نهكردبوو، ژنی چاوپزیشک گوتی وهرن برۆین، کاتیک مهرگ ئینسانی هه لبژارد ههواللی بـ نـ نـانیرێ. بـهم دهرگایه دا که به ره و لای چهپ ده کرایه وه تیپه رین، ری ره وه ته سک و دریژه کانیان هه لبوارد، ژنـه کانی دوو بهشـی ئهوه لـئه گهر پنیان خـۆش بایـه دهیانتوانی پنیـان بلـنن چ شـتنک چاوه روانیان ده کا، به لام چه شنی ماینی قه مچی کوت له ته خته کانیان دا خویان ویک هینابوو، پياوه کان نه يانده و پرا دهستيان بکه ني يا ته نانه ت لييان نيزيک ببنه وه، چونکه ژنه کان له ريوه دهستیان ده کرد به قیژه و ههرا.

له ئاخرین ری پرهوی بنهبانی ساختومانه که دا ژنی چاوپزیشک پیاویکی کویری بینی که وه ک ههمیشه ئیشکی ده کیشا. ره نگه خشپه ی پی بیستبن که ههوالی دا ئه وه دین، ئه وه دین. له ژووره وه بوو به قاقا و پیکه نین و چه پله پیزان. چوار پیاوی کویر رانه وه ستان و خیرا ئه م ته خته ی کرابوویه لهمپه ر لایاندا، یه کیان گوتی خیراکه ن کچینه وه رنه ژوور، وه رنه ژوور، ههموومان وه ک ئه و ئه سپانه ین که بونی ماینمان کر دبی، ئیتر گه نده پیاوان گهمار قیان دان، به لام کاتیک سهر کر ده ی ده مانچه به ده ست گوراندی خوتان ده زانین که له پیشدا من هه لده بژیرم، تیک پا کشانه وه دوا. چاوانی زه قی چه تان به تامه زرق یی له دوایان ده گهران. هیندیک ده ستی تامه زرق یان رائه نگاتبو و به لاکو و به هه لکه و تکه سیکی وه به ربیت و پاشان به مه یلی خوی له گه ل بکا. له باریکه ربی نیوان دو و ربیزی ته خته کاندا ژنه کان چه شنی ئه و سه ربازانه ی له

سان درابن جەلەيان بەستبو و. سەر كردەي كويرى دەمانچە بە دەست بۆ لايان بزووت، ھيندە چوست و چالاک بوو که ده تگوت ده یدیتن. دهستی به تالی له ژنهی بی خهو که یه کهم کهس بوو كوتا. ژنهى كوير دەستى كرد به قيژهو هەرا و كابرا پالايكى پيوهنا، كالياره كون. گەيشته ئەوى تر كە بەھەڭكەوت ژنەي كەس نەناس بوو، ئىستا دەمانچەكەي لە گىرفانى نابوو وبــە دوو دەستان پەنجەي لىخدەكوتا، ئەوەيان خراپ نىيە، ياشان گەيشتەسەر ژنبى كويرەپياو، دوايە مونشی دوکتور و دواتر کاره کهری هؤتیل،لیره دا گوراندی گوی بگرن کورینه، ئهوانه جسنی چاکن. زور کارانی کویرقاقا پیکهنین و پیان به زهویدا کوتا، هیندیک ههرایان کرد ههداده با دەسبەكار بىن، خەرىكە درەنگ دەبىي، سەركردەي لاتولووتەكان گوتى پەلەمەكەن با ئەوانى تریش ھەلسەنگینم. دەستى لـه پـهژن و بـالاى كچـهىچاويلكـهيى كوتـا و لەخۆشـيان فيتوويه كي ليندا، بهه على به معلم به ختمان و توويه تي هه تا ئيستا شتى ئاوا ناسك نه كه و تو ته داومان. هـهر وا كـه لههه لسـهنگاندني كچـه گـري گرتبـوو بـهرهو خيـزاني چاوپزيشـک بـزووت و وفیتوویه کی تری لیدا، ئای لهم شهنگه ژنه، به لام سهیر جانانه یه کیشه. ئهم دووه ی بو لای خوی کیشا و گوتی من ئهم دووه دهبهم، که تهواو بووم بۆئیوهیان بهری ده کهم. راکیشی کردن بـ و بنه بان، راست ئـهو شـوینهیدهفـری گـهوره و بچـووکی شیو و خواردهمـهنی لـه سـهر یـهک که له که کرابوون و تاقمیکی گهورهی پی تیر ده کرا. ژنه کان تیکرا به تهواوی هیزو تواناوه ده یانزیقاند، له ههموو لاوه ده نگی تی کوتان و زلله و لی توورهبوون ده هاته گوی، بی ده نگ بن، ههی جهندهینه، ئهو جندانه هه مهوویان توخمیکن، ههمیشه دهس ده کهن به زیت و هور، چاکی بگه فریاهه تا بیده نگ بی، راوه سته نوره ی من بیت، ئه و کات ده بینی تیکراده که و نه لالانهوه و پارانهوه، خيرابه بزانم، ئيتر تهواو تاقهتم لي برا. ژنهي كويري بي خهو وهبهر دهستي پیاویکی چوارشانهی بهخوّوه کهوتبوو وده گریا، چهند پیاو وهکوو دهستهیهک کهمتیار دهوری كەلاكى چوار ژنياندابوو. ژنى چاوپزىشك لە پەنا ئەو تەختە راوەستابوو كە كابراكىشابوويە ئەويندەرى و بە دەستى لەرزۆك پەنجەي لـە لاتـارى تەختەكـەقايم كردبـوو، تەماشـاي كـرد سهرو کی گهندهپیاوان پری به جلی کچهی چاویلکه یی داکرد و دایدری، و ته بی شهرمانه کانی دەبىست، كچە متەقىنەكرد، تەنيا زارى كردەوە ھەتا برشىپتەوە، سەر بى لايەك شىزر ببۆوە ونیگای بهرهو ئهو زهق دهچوون، کویره تهنانهت نهیزانی که رشاوه تهوه،مروّف کاتیک بـونی رشانهوهی بن دیت که ژینگه بنگه بنگهن نهبن، له ئاخریداچهند جاریک مچورکی ئنوخژن رایتله کاند و کابرا وه ک سه گلاو کمشاندی و تهواو بوو. کچه ی چاویلکه یی به بی ده نگی

گریا. کویری چه کدار دهستی بو لای ژنی چاویزیشک راکیشا و به دهنگیکی گوماناوی گوتی ئیره بیت پیمی نه یا دوایه نـوّرهی توّیه، پاشان دهنگی هه لـینا و هـهرای کـرد هـو کورینـه و هرن ئەمەيان راگويزن، بەلام جوانى لەگەل بجوولينەو،بەلكوو سەرلەنوى بخوازم بيتەو، لام. پينج شهش پیاوی کویر بهههنگاوی لار و لویر هاتنه بهرهوه و پریان بـه کچـه داکـرد و کـهم و زور بهراكيش راكيش برديان. يه كيان گوتي سهره تا من، سهره تا من، كويري چه كدار له سهر تهخته کهی دانیشتبوو، ژنبی چاوپزیشکی له سهر کۆشپیرۆنا و داوای کاریکی دزیوی لی کرد و ئەو خۆی لىخ پاراست، كابرا گوتى يان دەبىن بىكەي يا تىھەڭدانت بەردەكـەوى و بىخىشىنو سـەر دەنىيەوە، ژنەپرسى ناترسى تۆلەت لىخبكەمەوە، گەندەپياو بە ھەرەشە كردنەوە گوتىدەسىم وا له سهر قورگی تۆیه، ههر بهر لهمهی جووله بکهی ده تخنکینم. پاشان گوتی لام وایه دهنگت ئاشنایه، به لی وایه توش رهنگت ئاشنایه، خوتو کویری و من نابینی، راسته، نابینم، که وایه چــۆن ئێــژى رەنــگ وروخســارم دەناســى، چونكــه بــێگومــان ئــهو دەنگــه هــەر دەتوانــێ خاوه نی ره نگ و روخساریک بی، خهریک به، زوری له دوا مهچوو، نا، یا قبوولی ده کهی یان بهشه کهی تۆ رەنگی خۆراک به خۆيەو، نابينێ. برۆ پێيان بلێتۆ به گوێت نه کردين و هەر بۆيە نان و پیخوریان پی نهداین، پاشانوهرهوه و بزانین بروای ئهوان چونه. ژنه داهاتهوه، دهستی چه پی له سهرزهوی بوو، به کویره کویره دهستی له دوولینگهی کابرا کوتا، ئاسنی سارد و رەقى دەسكى دەمانچەكەي ھەست پى كرد، بە خۆى گوتدەتوانم بىكوژم. بەلام نەيىدەتوانى، چونکه گیرفانی تهواو ویکهاتبوو و به هیچ باریکدا دهس تیوهبردن نه ده لوا. به خوی گوت ئیستا ناکری بیکووژم، سهری برده پیش و ملی لینا، چاوی نووقاند هه تا دیمه نه که نه بینی و به زۆرەملى خۆي دايە دەس شەپۆلى ھەڭكەوتى ژيان.

بهری به یانی بوو که چه په لپیاوانی کو پر ژنه کانیان ئیزن دابگه پنه وه. ژنه کان که به زه حمه تخویان به سهر پیوه راده گرت ناچاربوون ده س بخه نه ژیر بالی ژنه ی بی خه و و به هه زار کویره وه ری بیبه نه وه. ئه و ماوه یه یه نیسو پیاوه کانا ئه و ده سته و ده سته و ده سته و ده سته و پی کرابو و ، سوو کایه تی و په ستی له په ستی زیاد کر دبوو ، هه رکر ده وه یه کی دزیدی تا سه ر سنووری مه رگ ده کرا به سه رژنین که یه جیاتی مزه و کری گه پانه وه باش ده زانن که له جیاتی مزه و کری گه پانه وه باش ده زانن که له جیاتی مزه و کری ده بی که لوپه له به رنه وه ، به پیاوه لی قه وماوه کانتان بلین بین به شه کانتان وه رگرن. پاشان به گالته پی کردنه وه گوتی به ئومیدی دیدار کچینه ، بو نوره ی دواتر به خوتان رابگه ن.

گهنده پیاوانی تر کهم و زور په ک دهنگ دووپاتیان کرده وه به نومیدی دیدار کچینه، هیند یکیان به دهسته گولیان گاز کردن و هیندیک به جنده، به لام له رزهی دهنگیان ده یگوت تاسه و ههستي پياوانهيان تهواودابهزيوه. ژنهكان كهړ و كوير و لال به نـۆچدان و لاتـرهوه بهستن بهرهوپیش ههنگاویان دهنا و ئهوهندهیان هینز لهبهردا نهمابوو که تهواو دهستی په کتر بگرن و لیک هه لنه برین، ده لیین دهست، نه ک وه ک ئه و دهمه ی هاتن، بی گومان بیتوو که سیک پرسیاری لی کر دبان که بوچی له کاتی رویشتنا دهستی یه کتریان گرتووه، هیچ کامیان ولاميكيان نهبوو، ههر واتووشي هاتبوون، هينديك جوولانهوه و كردهوه ههن كه ناكري ههمیشهشی کردنهوه یه کی ساکاریان بو بدوزریتهوه، جاری وایه تهنانه تایکدانه وه و شی كردنهوه يـه كى پـرپيخ و قـهمچيش دهس نـادا. كاتيـك بهسهرسـهرادا تيپـهر دهبـوون ژني چاوپزیشک چاوپکی له دهرهوه کرد، تاقمیک سهرباز و لورییه کی بینی که بیشک شیوی دەسبەسەركراوەكانيان دينا. دروست لەم كاتەدا پاي بىيھينزى ژنـەي بىيخەوفىزانـەوە، وەك ئەوەي بە زەبریک پەي كرابي، دلیشي ھەرواتر، تەنانەتكوتاني رینکوپیکي دلاي كە تازە دەستى پىي كردبوو خۆى نەگرت،ئاخرىيەكەي زانىمان كە ئەو ژنە بۆچى خەوى لىنەدەكەوت، ئیستا ئیترده خهوی، وا باشتره خهبهری نه که پنهوه. خیزانی دو کتور به راویژیکی سارد و سر گوتی مردووه، نهده کرا وهها دهنگنی، دهنگیکی مردووی چهشنی ئهم وشهیهی بیستمان له دەمى ئادەمىزادىكى زىندووراھەلقولىبى. جەستەي لەپر تىكىشكاوى ژنـەي ھەلـگرتەو، پــێ شه تلانی خوین و زگی رهش و شین هه لگه رابوو و سینهی پر دهردی رووت وقووتی ده نوانـد. لهشي به شيوه په کې دړندانه بريندار کراوه و جي گاز وقه پال له سهر شاني ده بيندري. به خوي گوت ئەوە وينەى لەشى منە. وينەى لەشى تەواوى ژنەكانى ئىرەيە، ئەم سووكايەتىيە تەنياجياوازىيەكى لەگەل پەۋارەكانمان ھەيە، ئەوىش ئەوەپە ئىمە ھىشتازىندووين. كچەي چاویلکه یی گوتی بهرهو کویی بهرین، خیزانی چاوپزیشک گوتی جاری ده یبه ینه وه شوینی خۆمان، پاشان تەسلىم بەخاكى دەكەين.

پیاوه کان لهبهر ده رگاوه چاوه رپیان بوون، ته نیا کویره پیاو له نیویاندا نه بوو، هه رکه تیگه پیشت ئه وه ژنه کان ده گه رپینه وه په توکه ی به سه رخوی کیشایه وه، کوره خیله که ش خه و تبوو. هاوسه ری چاوپزیشک بی راوه ستان و بی ئه وه ی ته خته کان بژمیری، ژنه ی بی خه وی له سه رته خته که ی خوی راکیشا. کاری نه دابو و به سه رئه وه وه که ره نگه ئه م شیوه جو و لانه وه یه سه یر بیته به رباس، بو چما هه موو نه یانده زانی که ته واوی که لین و قو ژبنی ئه و ینده ری

پێدهزانێ. ههمان وته کهی پێشوویدووپات کردهوه، مردووه، دوکتور پرسی چی بووه، بهلام خيزاني زەحمەتى ولام دانەوەي نەنايە بەرخۆي، رەنگە مەبەستى لەم پرسيارەتەنيا چۆنيەتى مردنه که بووبیّت، به لام ده کرا ئهم مانا ورد و باریکه شی تیدا بوایه که لهوی چیان به سهر هیناون، ههر چونیک بی بی بی هیچ کامیانو لامیک نهبوو، تهنیا مرد، به چی مرد خو گرینگ نیه، پرسیار یکی نه فامانه یه که خه لک ده پرسن فلانه کهس به چی مرد، مرد ئیتر، پاش ماوه یه ک هنری مردن له بير ده چێتهوه، تهنيا وشهيه ک دهمێنێ، مرد،ئێمهش تازه ئهو ژنانه نين که لێرهوه رۆيشتىن، چونكە نـاتوانىن وەكپىشـوو ھـەر قسـەيەكى كـە دەمانبىسـت دەمانگىرايـەوە ئىسـتا سێودوویلێنهکهین، بهلام سهبارهت به پاشماوهی رووداوهکه دهبێ بڵێین بێناو وداپۆشـراوه و هیچی دیکه. خیرزانی چاوپزیشک گوتی برو نان و خوانه کهبینه. بهخت، چارهنووس، هەلكەوت يا هەر ناويكى پر بە پىستى تىر بى ئەمشىتەى ئەو گشتە ناوەي ھەيە گالىتە پىي کردنیکی رووته، چ شتیکده پتوانی لیمان روون کاتهوه که بوچی دهبوو تهنیا میردی ئــهم دوو ژنهبۆ وەرگرتنى خواردن ھەڭبژېردرېن، ئەوىش لە حاڭيكا لە مېشكى كەسانەدەگو نجا نرخىي خواردنه که ههر ئهو شته یه که تازه دراوه. ده کراپیاوی تر لهجیّی ئهوان بچن، پیاوانی رهبهن و ئــــــازاد كـــــه ناچـــار نـــــهبن ههريمي ژن و ميردايهتي بپاريزن، بهلام به ههلکهوت ناوي ئهم دووهدهرچوو بوو که بي گومان ئيستا دليان نەيدەخواست دەستى سەرشىزرىبىز لاي ئەم گەنىدە داويىن پىسانە راكىشىن كە ژنه کانیان ئه تک کردبوون. کویره پیاو سوور و پته و گوتی من ناچم، هـه رکـهس پیـی خوشـه بچێ،دوکتور گوتی من دهچم، پیرهپیاو گوتی منیش دیم، نان و پیخوره که زورنیه. به لام باشه ئەوەي بزانين بريك قورسە، هيشتا ئەوەندەم تاقەت ھەيەكە نانى خۆم لە كۆلىم بىدەم، ھەمىشـە باره نانی خه لک قورستره، من مافی گله و گازندهم نیه، ئهو قورسایی یهی کهو تو ته سـهر شـانی خەلک شیوىمنى دابین كردووه، باشتر واپه له جینى گیرانهوهى وتوینژى ئهوان كهئیتر مهبه ستیکی کون و تیپه ړیوه، دیمه نی دوو لایه نی وتوویژکار بینینه به رچاو، به رهو رووی یه کتر ویستاون و ده لینی یه کتر دهبینن، که دیاره ئهم بابه ته هه رگیز بـووز نـاخوا، تـهنیا ئهوهنـده بهسه که بیرگهی ههرکامیکیان له جهرگهی سپیایی چاو به شهواره خهری دنیای خویانا دهم وليُويْک بينيّته بهر زمين که ئهم قسانه ده کا و پاشان چهشني تيشکي کهلهم ناوهندهوه بال ده گری، بهشه کانی تری دوو روخساره که وهدیارده کهوی، یه کیان همی پیرهپیاوه و ئهوی تر هي پياويکي له نيوه چوو، جاهـهر کهسـێ بتوانـێ ئـاوا ببينـێ لـه خـۆوه رادهخـوړي، ئـهم دووه

که و تنه ری هه تا مزه ی ئه و سه ر شورییه وه رگرن، له م نیوه دا خیزانی چاوپزیشک به ژنه کانی دیکه ی گوت سه بر که ن ئیستا ده گه پیمه وه. ده یزانی له چی ده گه پی به لام نه یده زانی داخو دیکه ی گوت سه بر که ن ئیستا ده گه پیمه وه کسه تل ده گه پا که کاره که ی مه یسه ل کا، ده یهه ویست پیری بکا له ئاو، ته نافی پیس و بوگه ن، ده یویست مه یتی ژنه ی بی خه و بشوا و به پاک و خاوینی له ناخی روکا، هه لبه تبیو و له م شیتخانه یه ی تیدا ده ژین باسی پاکی و خاوینی مانایه کی هه بی، چونکه ده زانین که خاوینیی روح له ده س هه مواندانیه.

له ژووری شیّو خواردن پیاوه نابیناکان له سهر میزه کانراکشابوون. شیرهی سهر قاپ شۆرىيەكى پر لە تلتەوتال مىزۆلەيەكى ئاو پىدا دەھاتە خوار. ھاوسـەرى چاوپزىشـك بـە وردى لێرولهوێ گهړابهلام شتێکي به کهلکي گير نه کهوت. بووني لهوێ بوو به هـێېسهرودڵـگيراني پياوي و پرسي کي لهوييه، ژنه ولاميکي نهدايهوه،دهيزاني پيشوازي ليناکري و کهس ناليي هاتووی بۆ ئاو، باشه بەرە وبېتوو بزانى بۆ شۆردنى مەيتى ژنيكە رەنگە بلىي چەنـدەت دەوى بهره. زبل و زالی پاش خوان تهواوی ولاتی تیوهدابوو، لهم شپریوییهداتووره کهی گهورهی پهلاستیکیی وهبهر چاو هاتن. به خوی گوت رهنگهبدرین، پاشان بیری کردهوه بیتوو دووسێيه کان تێک بنێ ئاوه که کهمترخهسار دهبێ. لهرێوه دهس به کار بـوو، کوێره کـان راسـت ببوونهوه ودهیانپرسی کنی لهوییه، ئیستا ئیتر به خورهخوری ئاو پتر نیگهرانببوون، پاشان بـهرهو دەنگەكە كەوتنە رىخ، ژنى دوكتۇر خۇي كەنار دا وميزيكى بۇ كردنـ لەمپـەر ھـەتا دەسـتيان پنرانگا، پاشان تووره که ی و ه به رئاوه که گرت، ئاوه که چاک نه ده هات، به ناهومیدی له شیرهی ٹاوه که نووسا، ئیستیک دواتر وه کوو ئهوهی ئاو له زیندان رزگاری بووبیت به پرتاو لووزهوی بهست، پریشکهی تهواوی ولاتی داگرت وههموو لهشی تهر کرد. پیاوه کویره کان ترسان و كشانهوه، لايان وا بووبي گومان لووله په ک تۆقپوه و كاتنك ئاو گهيشته لاق و له ته ریان له م بابه ته وه پتر دلنیا بوون، نه یانده زانی که نه مه کاری غه واره یه که که ها تو ته ئەويندرى، ژنەش تازە تىگەيشت كە بارىكى وەھا قورسى بەدەس بۆ ناچى. گرىيـەكى لــــــىدا و به کۆلىي دادا و تىژ بۆي دەرباز بوو.

کاتیک دو کتوری چاوان و پیره پیاو به خواردنه وه گه رانه وه نیوبه شه که، نه یانبینین، نه یانده توانی ببینن، حه وت ژنه که رووت بوون، مه یتی ژنه ی بیخه و خاوینتر له ته واوی سه رده می ته مه نی له سه رته خته که ی راکشابو و، ژنه که ی دیکه تاق تاق هاورییانی و پاشان خوشی ده شورد.

رۆژى چـوارەم دىسانىش سەروسـەنەمەي گەنـدەپياوان پەيدابوويـەوە. هـاتبوون نرخـي خواردنه که له ژنانی بهشی دووههم و هرگرن،به لام ماوه یه ک لهبهر دهرگاوه ویستان هه تا بـزانن داخوا ژنه کان دوای ئه شهوه هاتوونهوه سهرخو پان نا، په کیان که دهم و لهوسی دەلستەوەگوتى چەند خۆش بوو، يەكيان بۆي ئەستاندەوە بەلنى گيانەكەم، ئەوحەوتە چاردەيـان دينا، هه لبهت يه كيان شتيكى وانهبوو، بـه لام لـهوزاق وزيقـهدا كـينبه كييـه، پياوه كانيـان چهنـده خوش شانسن، هەلبەت ئەگەربتوانن! باشتر وايە نەتوانن، چونكە ئاوا باشتره! ژنى دوكتۆر لهبنهبانهوه دهنگی هه لبری و گوتی ئیدی حهوت کهس نین، یه کینک لهخویرییه کان به پیکهنینهوه پرسی یه کتان دهرباز بووه، دهرباز نهبووه،مردووه، پهح، بهملاوه تر چینت، که وایه جاریکی دیکه حالتان پهشیوه،خیزانی دوکتور گوتی قوربانی چاوتان، جوانیکی هینده ناسک نهبوو. راسپیراوه کان به سهرسورمان و ترسهوه کهوتنه گیژاوی نیگهرانی، بهلایانهوه ئهم وتهیهی بیستیان زور دزیو بوو، هیندیکیان بهم ئاکامه گهیشتن که بینونهبی ههموو ژنیک پیی به خواری دادهنی، ئهوبی خورمه تییه به وهها ژنیک که تهنیا لهبهر ئهوهی سهر و سکه و سمت وساتیکی وای نهبوو تالی نواند. له بهر دهرگا گوماناوی ئهم پنی و پییانده کرد و چهشنی بووکه له ی قورمیشی ده جوولانه وه و ژنی دو کتوری چاوان ته ماشای ده کردن. ناسینییه وه، ههرسیکیان دەسدريژييان پي كردبوو. له ئاخريدا يه كيان چيوه تەقەيە كى كرد و گوتى با بىرۆين. چيوه كوتـه و هاوار و ههرهشهیان دهنگی دهدایهوه که دهیانگوت دوورکهونهوه، دوور کهونهوه ئیمهین، دەنگیان ورده ورده لـه رێړهوه کهدابـهرهو نـهمان دهبـزووت و پاشـان بـێدهنگـي خێـوهتي ئەنگاوت وغەلدەغەلدىك نەبا نەدەبىسرا، فەرمانيان دا بە ژنـەكانى بەشـى دووھـەم كـەبۆ پـاش شيو كردن خؤيان ئاماده كهن.

دیسانه وه چیوه ته قه ده نگی دایه وه، دو ور که و نه وه ه دو ور که و نه وه ه سیّ پیاوی کویر به به به به ده رگادا تیپه ری و دو ور بوویه وه ه خیزانی چاوپزیشک که چیروکیکی بو کوره خیله ده گیرایه وه، ده ستی هه لیّنا و به بی ده نگیرایه وه، مقهسته ی هینایه خوار. به کوریژگه ی گوت پاشان پاشماوه ی چیروکه که ت بو ده گیرمه وه. له م به شه دا هیچ که س لیّی نه پرسی بو چ وا به سووکی باسی ژنه ی بی خه وی کرد. تاویک دواتر که و شه کانی داکه ند و چوو هم تا میرده که ی دلّنیا باسی ژنه ی بی خه وی کرد. تاویک دواتر که و شه کانی داکه ند و جوو هم تا میرده که ی دلّنیا باسی ژنه ی که زوری بی ناخایه نی، زوو ده گه ریّمه وه. به ده و ده رگاهه منگاوی نا. له به د

دهرگاوهويستا. ده دهقيقه دواتر ژنه کاني بهشي دووههم هاتنـه رێړهوهکـه. پازدهکـهس بـوون. هیند پکیان ده گریان. ریزیان نه گرتبوو و به شهق و شپریوی ده رؤیشتن، بهم شیتالانهی دیـار بـوو له مهلافه کانیان دادریوه خویان تیک خستبوو. له بهر دهرگاوه که تیپه رین ژنی دوکتور کهوته شـوينيان. هيچيان نـهيانزاني كـه كهسـي تريان تيكـهالو بـووه. دهيانزاني چچارهنووسـيك چاوهرییانه، ئهو پهستییهی به سهریان دههاتمهبهستیکی شاراوه نهبوو، ئهو دزیوییانهش بهراستی شتیکی تازهنهبوون، چونکه بی گومان دنیا له دهسپیکهوه وا دامهزراوه. ئهوهیده یرهواندنهوه خودی دهسدریژییه که نهبوو، به لکوو که یف و نه هه نگی به ر به ره للای هه و سار پساو، شهرم و ناوزران و چاوهروانیی شهویکی پر مهترسیی بوو که خیوه تی له سهر هه لـدهدان، پـازده ژنه کـه که له سهرته خت یا حهرز تخیّل بوون، پیاوه کان سوار بوون و وه ک بهرازده یانمشاند. په کیّک له ژنه کان به خوی گوت له ههموو شت خراپترئهوه په که رهنگه پيم خوش بيت. کاتيک گەيشتنە رێرەوى بەشى گۆرىن،ئەو كويرەي ئێشكى دەكىشا ھەواللىي دا بـە ئـەوانى تـر كـە دەنگى پىيان دىپت،ھەربىنا گەيشتنىيە. لەربوە تەختەكەي بەردەرگايان وەلابىرد، ژنـەكانىيەك یه ک وه ژوور کهوتن، سهرحیسابی کویر که به ئیشتیا دهیژماردن،هاواری کرد وهی گیان چەندەش زۆرن، يازدە، دوازدە، سيزدە، چاردە،پازدە، يازدە، يازدە كەسن. كەوتە شوين ئاخرين كهس و دەستى تامەزرۆي لىي كوتا، گوتى ئەوە زۆر سازە، ھىي خۆمە. وا بە وردى دەستيان پيداكيشابوون كه ئيستا بريكيان سەبارەت به كزى و قەللەوى هـ مموويان دەزانى. له راستیدا ئه گهر قهرار وا بوو تیکرا گیرۆدەىدەستى چارەنووسیک بـن بـه فیـرۆ دانى هـهل و زهمان بـ ق هه لـبـ اردنیان وه ک کـاریکی بیهـووده خـقی دهنوانـد و رهنگ بـوو لـهم ماوهیـهدا ئاورىبەتىنى تاسەيان رۆمركابا. كە وايە بە زۆرى مليان لىينا و چىي وارانـەبوورد كـە دەنگـى گریان و نالین و پارانهوهی ههمیشهیی بهرز بؤوه،به لام بیتوو ولامیکیش درابایهوه ههر چەندپاتەي گوتەكانى پېشوو بوو،ئەگەر خواردنت دەوى ھەدا دە. مليان دادەخست، كردەوەي زۆردزيوتريان له هينديكان داوا ده كرد، چهشنى ئهوهى كه له پيش ئهژنؤىسهر كردهى گەندەپياوان داچەمىبوو و ئەمەيان ھىچى نەدەگوت. ژنىدوكتۆر ھاتە ژوور، لەسەرەخۆ بە نێـو ته خته کانا خوشی، به لام ئه و پاریز کردنه ی نه ده ویست، ته نانه ت ئه گه ر سۆلی دارینیشی له یا كردبايه كهسههستى پيمى نهدهبيست، بهلام خراپترين شت لـهو گـوړه و ههرايـهدا ئـهوهبوو دەستى پياويكى كويريكى وى بكەوى و لە ھەبوونى ئاگادار بېت،بېتوو وا بوايـە ئـەمى لەگـەل

ژنه کانی تر لیّده گۆرا و کهسیش نهیدهزانی،له وهها ههل و مهرجیّکا جیـاوازی نیّـوان پـازده و شازده کاریّکیئهوهندهش هاسان نیه.

ته ختی سهر کرده ی لات و لووته کان هیشتاش هه ر له بنه بانی ژووره که له لای کؤگای دەفرو خواردەمەنىيەكان بـوو. تەختـەكانىدەوروبـەريان لـى دوور خسـتبۆوە، ئـەم ئىنسـانە پـــى خوش بوو چاکهه لبسووري و له جيران تهخته کاني هه لنه نگوي. کوشتني به ساني دههاته بهرچاو. هاوسهری چاوپزیشک ئارام ئارام به باریکهریی نیوانتهخته کاندا بهرهو پیش ههنگاوی دهنا و تهواوی جووله و کردهوهی ئهوپیاوهی ههلینابوو بیکووژی خستبوویه ژیر چاوهدیری. کابرا وه ختی خهریک بوون سهری به پشتهوه داده خست. ده تگوت سواری ملی خنوی ده بی. ژنی دو کتور هیدی و هیمن نیزیک بوویهوه. به دهوری ته خته کداسوورا و له پشت سهری كابرا راوهستا. ژنه كويره كه هه ر چيسه ركرده دهيگوت واي ده كرد. خيزاني دوكتور له ســهرهخو مقهســته کهیهه لــینایهوه، دمــی مقهســته که بــهحال کرابوویــهوه، هــه تا وه ک دوو زهرگبوهشین و قوول تیراچن. لهم کاتهدا، دروست له ئاخرین چرکهداده تگوت کابرای کویر ههستی به بوونی کهسێک کردووه، بهلام ئيتربهرهو پهرپهرۆچکـهی تـامی جـووت بـوون بالــی گرتبوو و سنووری دنیای ئاسایی ههسته کانی بهزاندبوو و تازه چی پینهده کرا، هاوسهری دوکتۆربه خۆی گوت مەرگ مەودات نادا لەم سەرخۆشىيە ھەنگاو راگويزى ودەستى بە پرتاو داهینایهوه. مقهسته که له گهرووی کابرای کویر روٚچوو،دهمی لیک نیزیک بوونهوه و رهگ و دەمارى ھەلپساند، پاشان بە رقىزياترەوە رۆچوو و گەيشتە مۆرتخەي گەردنى. بـە ئاسـتەم هاوار ونالهی کابرا دهبیسرا، زیاتر وه ک مشهمشی کاتی جووت بوونی جانه وه ریک ده چوو، چەشنى ئەم دەنگەي لە ھەموولاوە بەرز بېۆوە،رەنگە ھەر واش بووبىت، چونكە لـەم كاتـەدا خوین پرژایه سهر دهم و چاوی ژنهی کویر که شتیکی له زاریدا بوو. هاواری ژنه پیاوه کویره کانی تیکرا برد، خوویان به زیقه و ههرا گرتبوو، بهلام ئهوهیانوه ک هیچ کام لهم ههرایانه نهده چوو. ژنهی کویر ده یقیژاند، ئهو خوینه له کویوه هاتبوو، رهنگه بنی ئهوهی بزاننی ئەندامیککی کابرای گەستبی وپچکریبیتی. کابرا کویره کان ژنه کانیان بهردا و بـه کـویره کـویره لێياننيزيک بوونهوه، پرسيان چي رووي داوه، ئهم ههموو قيژ و ههرايهبۆچيه، بهلام لـهو حالـهدا دەستنک بە سەر دەمى ژنەي كويرا رۆگيرابوو وكەسنک بە سرتە پنے دەگوت بىيدەنگە بـە، پاشان به ئههوهنی ژنهی کیشاوه دوا، قسه مه که، دهنگه که ژنانه بوو، ههر ئهوه بریکی ئۆخژنبردەوە بەر، ھەلبەت بېتوو بكرى لەم چرە و گۆرەيەدا باسى ئۆخژنبكرېت. سەرحىسابى

کویر بهر له ههموویان گهیشته سهری و په کهم کهس بوو که دهستی له کهلاکی تخیل کراوی كابرا كوتا و ههر وا له پرى به سهرسورمانهوه گوتى مردووه. سـهرى بـه لاتهنيشـتى تهخته كـهدا شۆرببۆوه و هیشتاش خوین ههر وا بلقی دهدا، گوتی کوشتوویانه. پیاوه کویره کان پییان به ههردهوه ویشک هه لات، باوهریان نه ده کرد، چۆن ده کرێ کوژرابێ، کێ کوشتوویهتی، قورگيان هه لبريوه، بن گومان كارى ئه و بن شهره فه يه كه له گه لىي راكشاوه، ده بن بيد وزينه وه. كويره كانديسانهوه كهوتنه جوولانهوه و خولانهوه، بهلام ئهمجارهيان ئارامتر،ده تكوت دەترسان تووشى ئەم تىخەلە بن كە گەرووى سەركردەكەيانى ھەللىرىبوو. نەيانىدەتوانى بىيىنن که حیسابداری کویر به پهله گیرفانه کانی کابرای کوژراو ده پشکنی و دهمانچه و تووره که یه کی بچووک و ده فیشه که که هه لله گری. له ناکاو تیکرا به قیره و هاواری ژنه کان ترسیان و هبه رنیشت و ئالافزان، ژنه کان ههستابوونه پی و به په شو کاوی ده یانویست له وی راکهن، به لام هیند یکیان بیریان کاری نه ده کرد و لای گهرانه وه یان لی تیک چوو بوو و خویان له پياوه کان ده کوتا، ئەوانيش لايان وا بوو کەوتوونـه بـەر پـهلامار، لـه ئاکامـدا خــۆ پێـکـدادان و پالپیّوهنان گهیشته ئهوپهړی خوی و بوو به گرمه و ههرایـهک وهرهسـهیرێ. ژنی دوکتـوٚر بـێ ههست و خوست چاوه روانی ده رفه تیکی باش بوو هه تا ده رباز بیّ. توند ده ستی ژنه کویرهی گرتبوو و به دهسته کهی تری نامادهی پاریز گاری و زهبر وهشاندن بوو. ههر ئیستا چؤل بوونی دهور و بهری به قازانجی بوو، به لام ده یـزانی کـه ماوه یـه کی دریـژ ناتوانـی لهوینـدهری، بميننيتهوه. سهره نجام تاقميك له ژنه كان دهرگايان دۆزيبۆوه، ئهو دەستەيە هەولايان دەدا خۆيان له چنگ پیاوان راپسکینن ودهرباز بن، تهنانهت یه کیان دهیههویست دهس بخاته تینتینو کهی دوژمن و بیخنکینی و تهرمیککی تریش بخاته سهر دهستیان. حیسابداری کویر بهتووره یی به سهر تاقمه کهی خوّیا گوراند که ئههوهن ببنهوه، به سهرمیّشک و دهمارتاندا زال بن، بنج و بناوانی رووداوه که روون ده کهینهوه و بو ئهوه ی حوکمه که ی چاکتر ببری فیشه کیکی به رهو حهوا تهقاند. ئاكام تهواو به پێچهوانـهى چـاوهروانيى ئـهو رهنگـى دايـهوه. ملـهورهكان كهتێگهيشـتن دەمانچەكە والەدەس كەسپكى تراپە وئەو جار سەرۆكپكىنوپيان دەبى حەبەسان ودەستيان لـە گیره و کیشه هه لگرت و له تیکوشان بو سهرکهوتن دابران، هه لبهت یه کیان بو ههمیشه دهستی لهبهربهره كانى كيشايهوه، چونكه خنكابوو. دروست لهم كاته دا خيراني چاوپزيشك ويستى بکهویته ریّ. به زهبری ئانیشک دری پیّدان و ریّی کردهوه. ئیستا نوّرهی زلحوّرته کویره کان بوو كه پيكهه لپرژين وبيكه نه هه را و هه للا و تيكهه لدان، هه ركهس له وي بوايه و

چاوى ھەتەرى كردبا دەيزانى كە بشيوى پېشوو لە چاو ئى ئىستا گەمەي منالانە بووە. ھاوسـەرى چاویزیشک نهیدهخواست کهس بکووژی وتهنیا دهیههویست خیرا رزگاری بیت و لهمهش باشتر هیچ ژنیکی کویرجی نه هیلانی. کاتیک مقهسته کهی له سینهی پیاویکا رؤده برد به خوی گوتئەوەش روح دەرنابا. دەنگى تەقەيەكى تىر بىسىرا، ژنى چاوپزىشىك ھەرژنىكى كويرى ده کهوته بهر گورمی پالی دهدا و ده یگوت با برؤین، بابرؤین. یارمه تی دهدان نه کهون و پهیتا ده یگوت خیرا کهن، خیرا کهن، لهم کاته دا سهر حیسابی کویر له بنه بانی ژووره که وه هه رای کرد بیانگرن،ری مهدهن دهرباز بن، به لام تازه زور درهنگ ببوو، ژنه کان گهیبوونـهری رهو، بـه هه لسو که وت و نیوه رووت غارایان دا و تا ئه و جییه ی ده یانتوانی جلی شل و شوریان له خویان شه ته ک دا. خیزانی چاوپزیشک له نیوده رانهی به شه که راوهستا و به راویژیکی پـر رق و قین قیژاندی لهبیرتانه چهند روز پیشتر چیم گوت، گوتم که رهنگ و روخساری له یادنابهمهوه، جا ئيستا لهبيرتان بينت ده ليه چي، چونکه قه لافهت وروخساري ئيوهش فهراموش ناکهم، حیسابداری کویر ههرهشهی کردکه ئهم راپهرینهت ههر وا به سـووکی بـۆ ناچیتـه سـهر، ژن و پیاوتان وای ناخون، تو نه دهزانی من کیم و نه دهزانی له کام بهشهوه هاتووم، یه کیک لهو پیاوانهی دهچوو ههوال بو ژنهکان بهریت گوتی تو هی بهشی یه کی قوله کهی تری و سهرحیسابی کویر دریژهی دا دهنگت دیاره، ئهوندهمبهسه بهرهو روو گویم له دهنگت بی جا بزانه چۆنت به قوربانی گولله یه ک ده کهم، ئهوهی تریش ههر ئهو قسه یهی کرد و ئیستا كەلاكىلەويندەرى كەوتووە، بەلام من كويريكى وەك تۆ يان ئەو نىيم، كاتىكئىوە كوير بوون من زور شتم له بارهی ئیرهدا دهزانی، خو تو هیچ له مهرکویری منهوه نـازانی. تـو کـویر نیت. ناتوانی هه لمفریوینی، رهنگه من لهههمووتان کویرتر بم، من مروّڤم کوشتووه و بیتـوو ناچار بم دیسانیشده کووژم، به لام له پیشا له برسان دهمری، تازه لیره به ملاوه نان وخواردهمهنی بنهی هات، تهنانهت ئه گهر تیکرا بینن و خوشتانمانده بهرکهن ههر دلستان به خواردن روون نابيتهوه. ئيوهش ههر رۆژيکنان و پيخۆرمان پيخ نهدهن يه کتان لـيده کـووژرێ، نا ئيوه ناتوانن لهچنگمان رزگار بن، با، ده توانين، چونکه لهوه ی به ملاوه خوّمان خواردنوهرده گرین، ئیوهش ئهوهندی لیره حهشارتان داوه بیخوّن، ههی پاشه لـته ر، ئـهم ژنانـهی پاشەل پیسن نه پیاون نه ژن، تەنیا خراپەیەكن كەپوولىّكى سووتاو نـاھێنن. سەرحیسـابى كـوێر وههای گر تبوو که تیریکی به رهو ده رگا ته قاند. گولله که به ویزه ویز به بن گویی پیاوه کویره کانا خوشی و بی ئهوه ی کهس زامار کا له دیواری ری پ وهه لیچه قی. ژنی

دوکتور گوتی تیرت به خه تا چوو، به لام وریا به و هوٚشت جهم بی بیّتوو فیشه کت ته واو بیّ زوّر که س دلّیان بوّ سه روّکایه تی ده کورکیّنیّ.

پاشان کهوته رئ و چهند ههنگاو یکی قورس و پتهوی هاویشت، به پهنا دیوارا ههنگاوی نا، هیندهی نهمابوو له سهر خوی بچی، له پرئه ژنوی فیزانه وه و شلپ کهوت، چاوی لـه رهشه وه چوون، به خوی گوتخهریکه کویر دهبم، به لام پاشان تیگهیشت که وا نیه، ته نیا ئه سرین بهری چاوی لیّل کر دبوو، ئهو فرمیسکانهی له تـهواوی تهمهنیاهه لـینهوه راندبوون، لهبـهر خوّیـهوه گوتی من مروقم کوشتووه،دهمههویست بیکووژم و کوشتم. سهری بنو لای دهرگای بهشه کهوه رسوو راند، بیتو و لهم وه خته دا پیاوه کویره کان گهیشتبانه سه ری به ربه ره کانی بـ ق نه ده کرا. رێړه و که سي لێنه بوو. ژنه کان گهرابوونه وه،پياوه کان که هێشتاش به تهقه ي دهمانچه و كـهوتنى چەنـد كـهلاكچوخسـابوون، نەيانـدەويرا دەركـەون. خيـزانى چاوپزيشـک وردە ورده ئاهیّکی هاته وه بهر. ههر وا نهرم و هیّدی ئهسرینی دادهبارین، ده تگوت دلّی داناسه کنیّ. به زه حمهت ههستایه سهرپی. دهست و جله کانی شه لالی خوین بوون و له نه کاو له شی شل و شهویقی نیشانی دا که پیر بووه، به خوی گوت پیر و مروف کوژ، به لام دهیزانی بیتوو پیویست بيّ ديسانيش ده كووژيّ و ههر واكه بهرهو سهرسهرا دهيئاژوا پرسي كهي پيويستهمروٚڤ بكووژێ و خوٚی ولامی دایهوه كاتێک ئهو شتهی هێشتا زیندووهمردبێ. سـهرێکی راوهشـاند و بیری کردهوه ئهم وتانه یانی چی، تهنیاوتهن، هیچ نین جگه له گوته. تهنیا ههنگاوی هه للدينايه وه. له و دهر گايه نيزيک بوويه وه که به ره و حهوشه ي پيشه وه ده کرايه وه. له كەلىنى دەرواز ەو ە، تەنيا سىبەرى سەربازى ئىشكى دەبىنى. لە دەرەو ەى ئەوجەغز ەو ە ھىستاش ئينسان دەبزوێ. ئەو كەسانەي كويرايياندانەھاتووه. بە بىستنى ھەستى پىيى پشت سەرى مچورکیکی پیداهات ودلی لهرزی، به خوی گوت خویانن و به مقهستی ئامادهی پهلامارهوهوهرسوورا. میرده کهی بوو. ژنه کانی بهشی دووی سهر ریگا به دهنگیبهرز رووداوه که یان گیرابوویه و هو تبوویان ژنیک به کیردسه رکرده ی ملهورانی کوشتووه و تەقەش كراوه، چاوپزيشكنيشانەكانى ژنەي نەويستبوو، ئەوە تەنيا كارى كەسىي بـوو، ژنەكـەي به کوره ی خیلی گوتبوو پاشماوه ی چیرو که که ی پاشان بو ده گیریته وه،ئیستا چ به لا و نه هامه تیبه کی تووش ببوو، رهنگ بوو ئهویش مردبی، ژنه گوتی من لیرهم و بهرهو رووی بزووت و باوهشی پیداکرد، کاری بهوهنهبوو که خوین له جله کانی ئهمیش هه لدهسوی یا خو پنی زانی و به هیندی نه گرت، چونکه تا ئیستا له ههموو شتیکا شهریک بوون. دو کتورپرسی چ

رووی داوه، گوتیان پیاویک کوژراوه، به لای من کوشتم، بۆچی، یه کیک ده بوو ئهم کاره ی کردبا و جگه له من که سیکی دیکه نه بوه، ده ی پاشان، پاشان ئه وه یه که تازه ئازادین، ئیستا ده زانن بیتو و بیانهه وی سالمه خه ته ی بکه ن تووشی چ به لایه ک دین، ره نگه شه پ و پینک دادان په یدابی کویره کان به رده وام خه ریکی شه پ و کیشه ن، هه میشه خه ریکی شه پ و کیشه بوون، دیسانیش مرفق ده کووژی، ئه گهر ناچار بم به لی من هه رگیز له چنگ ئه و به لای کویریه رزگاریم نابی، ده ی شیو چی به سهر دیت، خومان وه ریده گرین، پیم وانیه بویرن بینه ئیره، لانی که م بو چه ندروژیک ناویرن و ده ترسن ئه وانیش گه روویان به مقه ستیک هه لبری، له سه ره تابوین که ها تن خویان داسه پینن و باج وه رگرن به ربه ره کانیمان نه کردن، به لی وایه، به لام ترسابو وین و ترسیش هه میشه را ویژ کاریکی باش نیه، باشتر وایه وه گه پین، بو ئه وه ی خومان به رباریزین و باشه چه شنی ئه وان ته ختان له سه ریه که هه لپخنین و به ری ده رگا بگرین، قه ی ناکا هیندیکمان باشه چه شنی ئه وان ته ختان له سه ریه که هه لپخنین و به ری ده رگا بگرین، قه ی ناکا هیندیکمان به ته خت ده خه وین، ئاوا زور ناخوشه به لام له وه ی باشتره که له برسا به رین.

رۆژەكانى دواتر لەخۆيان دەپرسى داخوا لەبرسان نامرن، لـه پيشدازۆر بەلايانـەو، سـەير نهبوو، له میژ بوو خوویان به نهخواردن و کهمخواردن گرتبوو، گهندهپیاوانی کویر راستیان ده کرد که هیندیک جارسه ربازه کان شیو هینان و هدره نگ ده خهن، به لام پاشان به دەرفەت هینان و گەورە كردنەوەي ئەم بيانووە بە راویژیکى شەیتاناوى گوتيان جگه لە جیر ہبەندی چ چار ہیہ کی تریان نیہ، ئەوانەن ئەركى دژوارى ئەمكەسانەي ناچارن حكوومـەتیان به دهستهوه بني. روزي سنههم كه داهات جگه له تلتهوتال و وركهنان چ شتيك گير نه ده که وت، هاوسه ری چاو پزیشک له ته ک چهند که سان چوونه حهوشه ی گهوره و هـهرايان كـرد هـۆۆۆۆى، ئـهوه چيـه، چـى رووى داوه، كـوا نـان و خـوانى ئێمـه، لـه دوورۆژ ليرهوبهرهو چيمان نهخواردووه. گرووبانيكي تـر جگـه لهمـهي پيشـووهاته پشـت پهرژينـه ئاسنينه كان هه تا بلني تاواني سپا نيه، كهس نايههوينانيان لينبدزي، شهرافه تي سپايي ههرگيز ریی کاریکی و مها چه په ل نادا،ههر به راستی هیچ شتیک نیه، که وایه ههمووتان له شوینی خۆتانراوەستن، يەكەم كەسى كە بىتە بەرەوە خۇى دەزانىي چى بە سەر دىت،فەرمانـەكان نه گۆران، هەر ئەو ھەرەشەيە بەس بوو بۆ ئەوەيھەموويان لە ژوورى كاتـەوە، پاشـان دەسـتيان کرد به ته گبیران، باشه ئه گهر نان و پیخۆرمان بۆ نهھینن چ بکهین، رەنگه سبهی بینن، ھاتوودوو سبهی یا وهختیک که ئیتر ئیمه هیچ ههناویککمان لهبهردا نهمابی،دهبی بچینه دهرهوه، هـهتا بـهر دەرگاش ناتوانىن برۆين، خۆزيا چاومانبوايە، ئەگەر چاومان بوايە ئىمەيان نەدەخستە ئەو

جهههندهمه وه، زورم پئ خوشه بزانم له دهرهوه چ خهبهره، ئه گهر چووباین و داوامان كردبايهر هنگه ئهم حهرامزادانه شتيكيان پيداباين، ئاخر ئه گهر خواردن بـۆ ئيمهنيـه بـۆ ئـهوانيش ههر وایه، که وایه ویناچی لهوهی حهشاریان داوهبهشمان بدهن و بهر له تهواو بوونی نان و پنخوره که یان ئیمه له برسان مردووین، که وایه دهبن چی بکه ین، له ژیر نووری کزی زهرده لهی تهنیاچرای سهرسهرا به دانیشتنهوه کوزیلکهیان بهستبوو، چاوپزیشک وخیزانی و پیرهپیاو له نیو ئهم پۆلەدا بوون که له شوینه کانی ترهوههاتبوون و پاشان ئهم دنیایه ی کویران پهردهی له سهر هه لدرایه وه،ئهمهی ههمیشه روو دهدا تیبا قهوما، په کیان گوتی ته نیا ئهوه نده دەزانىمكە بېتوو سەركردەكەيان نەكووژرابا ئېستا تووشى ئەم دەرد و مەرەدەنەدەھاتىن، لە خۆم دەپرسم باشە چ خراپىيەكى ھەبوو كە ژنەكان ھەرمانگەى دوو جار دەچوون و ئەم شـتەى كـە سروشت پنی به خشیون ده یانکرده دیاری. هیندیک ئهم و ته یان زور به که یفی بوو. هیندیکیان بهزوری بزهیان هینایه سهر لیو و زگی برسی پیشی نارهزامهندی زوریانی گرت و ههر ئهو پیاوه به پیداگری گوتی گەلیکم پیخوشه بزانم کی کوشتوویه تی، ئهو ژنانهی ئهم روژه لهوی بوون به سویندانهوه رهش وشین دهبوونهوه که کاری هیچکامیان نهبوو، خومان دهبی یاسابهریو هبهرین و تاوانبار به سزا بگهیهنین، خوزگه بمانزانیبا کاری کنیه، ئهو کات دهمانگوت وەرن ئەوەش ئەم كەسەي لىپى دەگەرىن، ئىستاشىيوى ئىمە بدەن، خۆزگە بمانزانىبا كارى كىيـە. ژنی دوکتور سهریبهردایهوه و به خوی گوت بیتوو کهسی له برسان بمری تاوانی منه،به لام ئهم رقهی له ناخیدا هه لده چوو شانی بو هیچ تاوانیک نهوی نه کردو سهری هه لبری، به لام بلا ئەو پیاوانە لەپیشدا بمرن تا تاوانى ئەم ژنەكەفارەي گوناھى ئەوان بیّت. پاشان سەرى ھەلــینا و فكرى كردهوه بيتوو گوتبام من كوشتوومه سهره راى ئهوهى دهيانزانى بهرهو كيثراوى مەرگمدەنيرن ديسانيش بە قۆلبەستى دەياندامە دەس گەندەپياوان. يان لەبرسان يان چونكە ئـەو سووړان، لهشي به پیچهوانهيویستي راده تله کا، دهلهرزي، زاري کردهوه هه تا شتي بلي، به لام دروستلهم کاته دا که سیک قولی گرت و لیی بادا، روانی، پیره پیاو بوو که گوتی بیتوو هه ر کهس خوی بدا به دهستهوه ده یخنکینم، ئهوانهی ریزاوریزدانیشتبوون پرسیاریان کرد بـوْچی، چونکه ئه گهر قهرار وا بی لهمدوزهخهدا که خومان ئهوهندهی ترمان تال کردووه هیشتاش شهرم وحهیایه ک مابی له سامی سیبهری ئهو کهسهیه که ویرای کهمتیار له لانی خویا بکووژی، به لني وايه، به لام خو شهرم و شكو زگ تير ناكا، ههركهسي بي قسه كهت راسته، ههميشه کهسانیک ههبوون چونکه حه یایان تکاوه زگیان تیر کردووه، به لام ئیمه جگه لهم توزه شهره فهی شایانی هه لگرتنی نین شتیکی ترمان نیه، وه رن لای کهم نیشانی بده ین که هیشتاش بو وه ده سه هینانی مافی خومان شهر ده که ین، ئه وه ده لیّی چی، ئیمه که وامان داناوه ژنه کانمان چه شنی گهوادی که س نه ناس و خویری بده ین به ده سته وه و له پاشه لی ئه وان را خومان تیر که ین، ئیستا وه ختی ها تووه پیاوه کان بنیرین، هه لبهت ئه گهر پیاویکمان هه بیّ، روونتر بدوی نه به بی به لای راستم، دهی فه رموو، زور هاسانه بدوی به به هی کام به شی، ئی به شی یه کی لای راستم، دهی فه رموو، زور هاسانه وه رن بچین به ده ستی خومان نان و پیخوروه ربگرین، ئه وان چه کیان پییه، هه تا ئه و جیه ی من دوزانم ته نیاده مانچه یه کیان پییه و دره نگ یا زوو فیشه کیان لی ده بری ، ئه وه نده یان فیشه ک پیه که چه ند که سمان لی بکووژن، زوران بو شتی زور بی بایختریش کوژراون، من که ئاماده نیم گیانم فیدا که م هه تا خه لک ژبانیان خوشتر بیت. پیره پیاو به راویژیکی سه رکونه که رانه پرسی ئه گه رقه را روا بی که سیک روحی فیدا بکا هه تا زگی تیر بیت داخوا تو ئاماده ی برسیه تی بکیشی، به لام کابرای پرسیار لی کراو و لامی نه دایه وه.

بالنده یه ک، ههوریک، یه که متیشکی له رزوکی دره و شانه وه یه ک. چاوپزیشک دهستی خیزانی گرت وپاشان پرسی داخوا ئیستاش کهسانیک ههن که بخوازن بزانن کی کابرای کوشت یان ئەوەمان قبوولە ئەو دەستەي سەرى بريوە دەستىھەموومان بووە، يا باشتر بليم تاق تاق دەستى هـهر كاميّكمان بـووه. هـيچكـهس متـهقى نـهكرد. هاوسـهرى چاوپزيشك گـوتى وا باشـه هينديكيانماوه بدهينييه، ئه گهر هه تا سبه يني خواردنيان نههينا ئهو كات ده كهوينهري. رابوون و ههر پۆلهی بۆ لایه ک رۆیشتن، هیندی بۆ راست و هیندی بۆ چهپ، ناپاریزییان کردبوو و بیریان لهوه نه کردبۆوه که رهنگه یه کیْکله ملهوره کان وتـه کانی بیسـتبن، بهختهوهرانـه بـهپیّی ئەو پەندە بەجنىيە كەدەلدى، لـە پشـت ھـەموو دەرگايـەك شـەيتان رانەوەسـتاوە، كـەس خــۆى لىمات نەدابوون بەلام نەھرەتەي بلىندگۆ شتىكى بىخجى بوو، لەمئاخرىيانەدا بلىندگۆ لە ھـەل و كاتى تايبه تيدا نهبوايه نه ده كهوته كار وزياتر قروقپ بوو، به لام به پنى بريارى پنشوو ههميشه سەرى وەختىخۆى چەقەي دەھات، ديار بوو شريتى وتەكان لـە كـاتى خۆيـا بلاودەبوويـەوە، رهنگه قهت نهزانین که بۆچی ماوهیه کی دوور و دریژبیدهنگ دهمایهوه، ئهوه مهبهستی دنیای دەرەوەن، بەلام ھەرچۆننىك بىغمەبەست گەلنىكى گىرىنگن چونكە زۆرجاران رۆژ ژمنىرى دەشپواند، ئەورۆژ ژمپرانەي پياوانى خاوەن تەكووز بە گىرىدانى بەن سازيان كردبوو، ئەو کهسانه ئهم کارهیان ده کرد که بروایان به بیرگهی خویاننهبوو، ده تگوت خهریکی نووسینی بیرهوهرین. تا ئیستا دهزگاکه تیکچووبوو، شتیک شکابوو، هیزده ریک کاری نهده کرد یا سيميّک هاتبووبهر ببيّت، خوا بكا شريته که نه گهرابيّتهوه ئهوهڵ، ئيْستا که ههموو کويرو شيتين ههر ئهوهمان کهم بوو. دهنگیکی گر و حاکمانه چهشنی دوایینراسپارد و ههرهشه لـه رێړهو و ژووره کانا دهنگی دایهوه، دهولهت زوربهداخه که له رووی ناچارییهوه ئهرکی یاسایی خنوی بۆ پاريزگارى لەگەل، لەم ھەلومەرجە ئاستەنگەدا بە ھەموو شيوەيەك بەريوە دەبا، بەرواڭەت وا دیاره که کویرییه کی لیوه گر بلاو بۆتەوه و به شیوهیه کی کاتی پیے ده گوتری نهخوشیی سپی، ئیمه بۆ بەرگری له پەرهگرتنی ئەونەخۆشىيە پالىمان داوه به ويژدانی گشتيی و هاوكاری تهواوی هاوولاتیان، گریمان ئهوهیه که بهرهو رووی نهخوشییه کی پهره گربووینهوه، ئهویش نه ک تهنیا له رووی ئهم چهند هه لکهوتهی که مهبهستی هاوکات بوونیان هیشتا قسهی له سهره. تهمای ورد و باریک گیراوه بوئهوهی تهواوی ئهو کهسانهی ئالووده بوون یا به شیوه یه ک پيوهندييانله گه ل نه خوشه كان بووه له شوينيك كو بكرينه وه و تيكه ل نه كرين. دهواله ت ئەركى خۆى بە تەواوى دەزانىي و ھىوادارە بىسەرانى ئەمراسپاردەيەش كە بىي گومان

هاوولاتيانيكي ريزدارن ئەركى خۆيان بزاننو تيبگەن كە ئەم دابرانەي ئيستا لە ئەستۆيان ھالاوە له سهروویقازانجی تاکه کهسییه و نیشانهی یه کگرتنیانه له گه ل جهماوه ر. به سرنجدان بهم وتانه داوا ده که ین هه مووتان به وردی گوی بده نه ئه مده ستووراته، یه ک، چراکان قهت ناكووژينهوه، ههر ههولايك بۆدەستيوەردانى كليلهكان بيهوودەپـه، هيچيـان كـار ناكـهن، دوو، چوونه دهرلیره به بی ئیزن به مانای مردنی لهریوهیه، سی، له ههر بهشیکاته له یفوونیک ههیه که تهنیا بـۆ داخـوازی كـهلوپـهلى پـاک و خـاوينى لـهدهرهوهړا دابـين كـراوه، چـوار، قهرهنتينـه کراوه کان دهبی جله کانیان به ده ست بشورن، پینج، پیشنیار ده کری که نوینه ری هه ر به شیک دیاری بکریت، ئهمه پیشنیاره نه ک دهستوور، قهرهنتینه کراوه کان چۆنیان پیخخوشه وا خو ریک خەن، بەو مەرجەي رئ و شوينى ديارى كراوبپاريزرئ، شەش، ھەموو رۆژئ سى جار چىشت و خواردهمهنی له بهردهرگای راست و چهپ دادهندری و دهبی له نیو نهخوشه کان و ئەوكەسانەي ويدەچى تووشى نەخۆشىي بووبن دابەش بكرى، حەوت، ھەرچى پاش خوان و دەورى و كەوچك و چنگاله دەبىي بسووتىندرى، ئەوانەگشىتىي لـە كەرەسـەي ئاوربـەر سـاز كراون، ههشت، تهنيا له حهساره كاني ژوورهوه يا مهيداني وهرزشدا ئيزني ئاور كردنهوه ههيه، نۆ، قەرەنتىنەكراوەكان بەرپرسى ھەموو چەشـنە سـووتمانێكن، دە، بێتـوو ئاورەكەپـەرە بگـرێ راسپیراوانی ئاورکوژینهوه خوی تیناگهیهنن، یازده، ههر بهمشیوهیه قهرهنتینه کراوهکان له كاتى پەيدا بوونى ھەر چەشنە نەخۆشىپى و ئاللۆزىيەكدا نابىي چاوەروانى خىز تېھەللىقوتاندنى دەرەوە بىن، دوازدە،بىتىوو بىه ھىەر ھۆيمەك كەسىي بمىرى دەبىي خۆتمان بىي ھىيچ رى و رەسمىككىينىۋن، سىزدە، پەيوەندىيى نىوان ئەو بەشـەى نەخۆشـەكانى لىيـە و ئەوبەشـەى تـر كـە گومانلني كراوه كانى تيدايه دهبني له سهرسهراى ناوهنديي چوونه ژوورهوه ئه نجام بدري، چارده، بیتوو گومانلی کراوه کانی ئهمنهخوشییه کویر بـن، خیـرا راده گویزرینـه بهشـه کهی تـر، پازده، ئەمئاگادارىيە ھەموو رۆژىك لەم كاتەدا بۆ حالىي بوونى تازەھاتووەكان بلاودەكرىتەوە، دەوللەت، بەلام راست لەو وەختەدا چراكان كووژانەوە وبلىندگۆ بىيدەنگ بوو، يەكىي لە پىـاوە كويره كان به بي خيالي گرييه كي لهوبهنه دا كه له دهستيا بوو، پاشان ويستى گرييه كان يا رۆژەكان بژميرى،بەلام چاوى لىيپۆشى، گرييەكان كەوتبوونە سەر يەك يان بە واتەكى ترببوونه گرێ کوێره. هاوسهري چاوپزيشک به مێرده کهي گوت چراکان کووژاونهوه، رهنگه سیمیک پریشکهی دابی و پسابی، سهیریش نیه،چونکه بی وچان کارهبا کاری کردووه، تهواوی چراکان کووژاونهوه،بی گومان گرفته که له دهرهوهی ئهم ساختومانهیه، ئیستا تـوش

وه کههموومان کویری، رادهوهستم هه تا تاو هه للدیت. له به شه که چووه ده را به سه رسه راوه تیپه ری و بی ده رهوه ی روانی. ئه م به شه ی شار نوقمی تاریکی ببوو، نوور هاویژی سپا کاری نه ده کرد، بی شک به رایه له ی سه رانسه رییه وه گری درابوو، ئیستا هه موو شتی وای ده نواند که کاره بادابراوه.

بو سبهی ئهو روزه ژن و پیاو تاق و واز ورده ورده به دوای یه کاهاتن و له سهر یلیکانه کان کۆ بوونەوە، دیارە خۆر بۆ تەواوى كويرەكانوەك يەك ھەلنايە و زۆرتىر دەگەرىتـەوە سـەر گوئ سووک بوون وپنویست ناکا بلینن که له بهشی ملهورانهوه کهس نه هاتبوو، چون رەنگەھەر ئىستا خەرىكى خواردنى نانى بەيانى بىن. ئامادەبووان چاوەروانى بىستنى دەنگىي کرانهوهی ئارامی دهرگا و پیکداسووان و جیرهجیری لاولاوهی وشک و برینگ بوون، ئـهو دەنگانەي مزگینیدەری ھاتنی شیوو خواردن بوون، دیارہ ھاوکات گوییان بۆ بیستنی دەنگی گرووبانی کیشک هه لخستبوو که بلنی ههر له شوینی خوتان راوهستن، مههیلن کهس بیته پیش، پاشان خیشکه خیشکی هه ستی پیمی سه ربازه کان به رزبیته وه که خه ریکن ده فره گهوره کان ده کیشن و پاشان به پرتاوده کشینهوه و سهر له نوی دهروازه جیـر و هـوری دهبیسـتری و دواترئيزن دەدرێ، ئيستا دەتوانن بينه ييش. ئەوەندە راوەستان ھەتا بوو بەنيوەرۆ و ھەر ويستان هه تا ئیواره داهات. هیچ کهس، تهنانهت ژنی دو کتوریش نه یده خواست و ه پی و شوینی خواردن بكهويّ. ههتا ئهوكاتهي نهيانده پرسي والاميّكي تال و ناخوشيشان نهده بيست و تا ئهودهمهي به زمانیاندا نه هاتبوو هیشتاش ده یانتوانی هیوادار بن که رهنگه گوییان به بیستنی ئه وه شیویان هینا زاخاو دريتهوه، راوهستن ئهوههات، تۆزيك ددان به جهرگتاندا رۆگرن. تاقميْكيـان ئهگـهرچـ، پنیان خوش بوو به لام هیزیان بنهی هات و برسییه تی به سهریاندا زال بوو، هه ر لهوی له سهرخو چوون، دەتگوت خەوتوون، بەختەوەرانەھاوسەرى چاوپزىشك بۆرزگار كردنيان داوپىنى كردبوو به لادا، جيريسهرسورمان بوو كه ئه و ژنه ئاوا خيرا ده گه يشته سهر رووداوه کان،ده تگوت جۆریک ههستی شهشهمی ههیه، شیّوه روانگهیهک که پیّویستی.به چاو نهبوو، به كورتى له سايهى سهرى ئهمهوه لهبهر تيشكى خۆرهه لنهقرچان، به لكوو خيرا ههموویان بردنهوه ژوور و به تیپهر بوونیزهمان و ئاو لی پرژاندن و نهرمه شهپلاغان تیکرا تەنانەت كلكى پشىلەيەكى منيان بۆنەدەگىرا، ھەللبەت ئەوە قسەيەكى زۆر كۆنە وقەتىش دەرىنەدەخست كە بۆچى گرتنى كلكى پشيلەي مىن لـه هـى گورپەھاسانترە. ئاخرىيەكـەي

پیرهپیاو گوتی شیّو نههاتووه، ئیتر نایه، با برۆیننان و خوانمان وهرگرین. ههر خودا دهزانیی به چ حالیّک ههستان ورؤیشتن هه تا له دوورترین شویّن له بنکه ی شهرخوازان کو ببنه وه ونه یکه نه نه قله کهی ئه و روزه. له و یرا چه ند که سیان بو کو کردنه و هی باس و هه وال نارده قۆلەكەي تر، ئەوانە ھاوبەندانى بوون كە لەويىندەرى دەۋيان و تەواوى كەلىن و قوۋبنيان پىي دەزانى. بە دىتنى ھەركردەوەپەكى گومانلى كراو خىرا بگەرىنەوە و ھەوالىمان بىز بىنن. ژنی دو کتوری چاو له گه لیان چوو و به ههوالی زور تال و ناخوشهوه گهراوه، چوار ته ختیان له سهر یه ک داناوه و رهوگهیان بهستوه، یه کیان پرسمی به کویدا زانیت چوار ته خته، کاریکی دژوار نهبوو، دەستم پیداخشاندن،کەس نەیزانی کە لەویی، فکر ناکەم، ئیستە دەبی چی بکەین، پیره پیاو دیسانیش پیشنیاری کرد وا باشتره برؤین، باشتر وایه له تهمای خومان پاشگهز نهبینهوه، جا یا دهبی ئهو کاره بکهین و یان له گه ل مهرگ و توانهوه بهرهو روو بین، کویره پیاو گوتی ئه گهر بچین هیندیکمان زووتردهمرین، ههر کهس قهراره بمری ههر ئیستاش مردووه و خـوّی ئاگاىلىنىيە، لەم رۆژەوە لە دايك بووين دەزانىن كە سەرەنجام رۆژېكدەمرىن، ھەر بۆيـە بـە هیندیک باراندا ده لینی به مردوویی له دایک بووین،کچهی چاویلکهیی گوتی له و قسه بيّ تامانه گهريّن، ناتوانم به تهنيايي بچم، به لام ئه گهر قهرار وايه واده و به ليّني بخهينه ژير پيّـوه، ئەوە من لەسەر تەختەكەم رادەكشيم و ئاميز بۆ مەرگ دەكەمەوە، دوكتـۆر گـوتى، ھـەر كـەس موددهی تهواو بی دهمری نه ک کهسیکی دی و دهنگی ههالینا و گوتی ئهوانهی رازین بچین دەستيان بەرز كەنەوە، ئەو كەسانەي ھەردەويژن و ناپييژن ھەمىشە گيرۆدەي بەلاي ئاوا لابـەلا دەبن، ئیستا كەسنەبوو بتوانى بیانژمىرى، يا ویكرا لە سەر ئەم رايە بـوون، چ فايدەيــه كىھــەبوو که لیّیان بخوازن دهستیان بـهرز کهنـهوه و پاشـان بلّـیّن سـیّزده کهس، ئه گـهر وا بوایـه بـاس و دمهقره یه کی نوی هه لله گیرسا هه تا له به رتیشکی فام و زانین روون بیته و کام ریگا دروسته و باشتره بـ ق دهربـ ازبوون لـ ه چنگ شـوومیی سـ يزده ويسـتياريکی ديکـهيان بـوێ يـان بـه پشکهاویشتن کهسینک قرت کهن. چهند کهس که تهواو بروایان بهمجوولانهوهیه نههیّنابوو دەستیان ھەلیّنا، شک و گومان له روخساریانداشەپۆلی دەدا، چونکه یا لەم مەترسىيەی تووشىي خۆيان دەكرد تەواوئاگادار بوون يان ئەم داخوازىيەيان بەلاوە پووچ بوو. چاوپزىشكىپىكەنى، چەندە شتىكى سەير و سەمەرەيە كە ويستىم ئىيوە دەسىت بلىيندكەن، باشىترە بجووللىينەوە، بىلا ئەوانەي كە ناتوانن يا ناخوازن لەگەلمانبين. رانەوەستن و بىرۆن، ئەوانى دى راوەستن بىزانىن دەبىي چ بكەين،ھارووژان، ھەستى پىي و بۆلـەبۆل و ھەناسـە ھەلكىيْشـان دەنگـى دايەوە،مرۆڤـى

ترسه نوک و خویری ورده ورده خویان که ناردا، فکری چاوپزیشک زور باش و به جی بوو، به م شیوه یه به سانی نه ده کرا بزانی کی ماوه و کی خوی دزیوه ته وه. ژنی دو کتور ئه وانه ی مابوونه وه ژماردنی، به خوی و میرده که یه وه ده بوونه حه قده که س. پیره پیاو و کچه ی چاویلکه یی و شاگرد ده واخانه له به شی یه کی قوللی راست مابوونه وه، داخواز هرانی به شه کانی تر تیک پا پیاو بوون، جگه لهم ژنه ی که گو تبووی بو ههر کوی بچی منیش دیم، به لی ئه ویش لیره یه. لهری په وون، جگه لهم ژنه ی که گو تبووی بو ههر کوی بچی منیش دیم، به لی ئه ویش لیره یه. لهری په وون، حه قده که سین، شاگرد ده واخانه که گوتی زوریش نین، سهرکه و توو نابین. پیره پیاو گوتی ئه گهر بکری شاگرد ده واخانه که گوتی زوریش نین، سهرکه و توو نابین. پیره پیاو گوتی ئه گهر بکری زاراوه ی نیزامی به کار بینین ده بی بلین خه تی پیشه وه ی په لامار ده بی باریک بی، ده بی بتوانین له ده رگا وه ژوور که وین، لام وایه بیت و و زیاتر بواین وه زعه که هالی زتر ده بوو، یه کی ترقسه که ی بو سه لماند زوریان لی ده کوشتین، به رواله ته مه موویان له ناخریدا خوش حال بوون که تاقمه که مان که مته ه.

ئیستا ئیتر بۆ پاراستنی خۆیان و بـهرهنگاریی دوژمنـان دەسـتیان کـردووه بـه هەڵوهشـاندنی لاتارى تەختەكانيان و سەرقۆل و نيودەلانـه وييچكـهكانيان دەرهينـاوه و هـەر ماوەتـەوه بـزانين داخــوا هێــزى پــهلاماردهريا تــاقمى پشــتيوان چــۆن دەيانكەنــه لۆســه و ســهرەنيزه و کهلکیانلی و هرده گرن. پیره پیاو که دیاره به لاوی زوری شهر و شوور دیوه پیشنیاری کرد تیکرا بهرهو رووی لایه ک ریز بگرن، چونکه بهم شیوه یه په لاماری یه کتریان نه ده دا، هه روه ها گو تبووی دهبی لهوپهری بیده نگیداباژوین هه تا هیرشه که یان کوت و پر بی و نابی که سیش ينلاوي له ييندابين. يه كينك گوتي پاشان دۆزينهوهي پيلاوه كانمان دژوار دهبين و يه كي ترله سـهري رؤيـي هـهر كهوشـيٚكي زياد بـي ديـاره خاوهنه كـهي نهماوه،ههالـبهت ههميشـه دواي هه للكهوتي وا لاني كهم كهسينك پهيدا دهبي بيانكاته پاوه، ئهوه چيه بـ ق هينـده باسـي كهوشـي مردوو ده کهن، به پینی پهندیک کهوشی مردوو به میرات ناشی، بوچی، چونکه ئهو پێلاوانهيمردو کانيان پێوه دهناشت له جنسي مقهببا بوون و نيازي ئهواني جێبهجێ ده کرد، ههتا ئه و جیده ی ئیمه ده زانین روح له سه ر پی ناروا، پیره پیاو گوته که ی بری، مهبه ستیکی تریش ههیه، کاتیک گهیشتینه شوینی دیاری کراو دهبی شهش کهس، شهش ئازا به تهواوی هیزهوه تەختەكانپاڭ دەن تا ھەموومان بتوانىن وەژوور كەوين، ئەگەر وا بىي ناچارىن چەكـەكانمان دابنین، لام وایه ئهم کاره پیویست نیه، بیتوو دروست کهلکیان لینوه رگرین یارمه تیشمان دەدەن، ماوەيەك بىخدەنگ بوو، پاشانبە راويژيكى خەماوى گوتى نابىخ لـە يـەك جيـا بينـەوە

ئه گینا حالهان شرده بین، کچه ی چاویلکه یی گوتی ژنه کان چلون، ئه وان فه راموش مه که، پیره پیاو گوتی توش دیی، باشتر بوو نه ها تبای، پیم خوشه بزانم بو چی، تو زور جه وانی، لیره باسی پیر و لاو و ژن و پیاو له گورپدا نیه، که وایه ژنه کان فه راموش مه که، نا، فه راموشیان ناکهم، پیره پیاو ده تگوت له گه لکه سیکی دیکه دا ده دوی، به لام ورده ورده راویژی به جی بوو، به پیچه وانه، خوزگه یه کی له ژنه کان چاوی هه ته ری کردبا و نه وهی ئیمه نایبینین ئه و دیتبای و ریگای دروستی پی نواند باین و توانیبامان وه کووژنه که نووکی نیزه کانمان له گه رووی ئه میژوانه رو کردبا، هاوسه ری چاوپزیشک وه بیری هینایه وه چاوه روانییه کی زوره، ناکری ئه و کاره یل که پیشا کردوومانه به سانی دووپاتی که پنه وه، ئه وجار کی ده زانی که له کووژراوه ته وه مه تا ئیستا که هیچ سه ر و سوراغی نیه، کچه ی چاویلکه یی گوتی ژنه کان کاتی له دایک بوون روحیان جی گور کی ده کا، ژنی داوین پاک ده بیته داوین پیس و ژنی داوین پیس به داوین پاکی چاوده پشکوی. بی ده کا، ژنی داوین باک ده بیته داوین پیس و ژنی بابهت ژنانه وه پیویست بو و باسی کرا، پیاوه کان ناچار بوون به راویژیکی تر بدوین وده شیانزانی بابهت ژنانه وه پیویست بو و باسی کرا، پیاوه کان ناچار بوون به راویژیکی تر بدوین وده شیانزانی که ناتوانین.

به ریز وهده رکهوتن، به پنی قسه ی نه و شه ش که سه ی نازاتر بوونوه پیش که وتن و نه وانی تر به دوایانه که وتنه رخی، هه ریه که ی کوته ناسنیکی ده س دابوویه، چاوپزیشک و شاگرد ده واخانه که له پیش پیشه وه ده رو پیشتن، له شکریکی نیزه داری چاره ره شی شرو ل، کاتیک به سه رسه رادا تیده په پین پیشه پیشه وه ده رو پیشوه و شریخه ی ده تگوت ده مانچه په بینیتو و ملهو وه کان به سه رسه رادا تیده په پین چه کی به ربو وه و شریخه ی ده تگوت ده مانچه په بینیتو و ملهو وه کان کوییان لی به وی به بالگادار کاته وه به خیرایی که و ته پیش و چاویکی به بنه بانی ری ره وه که دا گیر ا پاشان زور به نارامی به په نا دیوارا خوی گهیانده ده رگای به شه که، به وردی گویی هه لخست، ده نگه ده نگه که هیچ نیشانه ی دله راو که و سه رلی شیواوی پیوه دیار نه بو و له ریم که و تبوونه نهم هه واله ی بوهاو رییانی گیزایه وه و پیشره ویی ده ستی پی کرده وه ، نه و به شانه ی که و تبوونه نهم همواله ی بو ون و به نارامی له به رده رگاکان نم مه واله ی گهنده پیاوان ده یانزانی چ خه به ره بویه تیک رده وه ، نه و به شانه ی که و تبوونه بودن و له ترسی بودن و له ترده به نازه و به تا خویان ته یار کهن، نه وجار حه قده که سنه بودن و لانی که چه ند که سیک گه رانه وه هم تا خویان ته یار کهن، نه وجار حه قده که سنه بودن و لانی که به به نود وه هیند، بی گومان پیره پیاو دلی به هیزی پشتیوان خوش نه بود، به لام هه رگیز نه یده زانی به به نود وه هیند، بی گومان پیره پیاو دلی به هیزی پشتیوان خوش نه بود، به لام هه رگیز نه یده زانی

كەئىستا سەركردايەتى دوو لەشكرى بە ئەستۆوەيە. لە پەنجەرەكانى سەرحەوشـە بچكۆلـەوە دوايين تيشكي لهرزوكي خور داويني كۆ دەكردەوه،گزينگيكي رەنگ بزركاوي روو لـه ئـاوا بوون که ئیستا بهرهو چالاویرهش و قوولی شهو ده کشا. جگه له خهمی بی برانهوهی کویریی كەبى پشوو ئەوكى گرتبوون، دەسبەسەر كراوەكان پەۋارەيەكى ئەوتۆيانلەمەر ئاللوگۆرى شهو و رۆژ و ئاو و ههواوه نهبوو، دیاره ئهوهشزۆریان به قازانج بـوو، چونکـه ئـهو مهبهسـته تهواو سوور بۆتەو، كـه هەرئـهم ئالـوگۆړانه لـه رابـردووى دوورا كـه خەلـک چاويـان هـهبوو وده یانبینی دهبوو به هوی سهرهه لدانی بیری ته مگر تووی هیوابراو. کاتیک گه پشتنه ئـهو بهشـه تووکلی کراو و شوومه ولات وهها تاریک داهاتبووکه ژنی دوکتور نهیزانی له جیاتی چوار تـهخت بـه ههشـت تـهختان بـهردهر گایان گرتـووه، رادهی تهختـه کان هاو کـات له گـهال هيرش بهراندادووقات كرابوون، هه لبهت زور به زوويي بؤمان روون دهبيتهوه كه ئهمزياد كردنه گەلىك بە زەرەدى پەلاماردەران تەواو دەبىت. پىرەپياو بەماناي فەرمانى ھىرش نەھرەتـەي لـە سینگی به تال کرد، رستهی ئاسایی بق پیشهوهی نه هاته وه یاد، یان رهنگه وه بیری که و تبیته وه به لام ئەوزاراوەيىەى لىرە بە دزىدو زانىبىغ، مەتەرىزىكى پىس و پىر لىه كىنچ و ئەسپى كە دۆشه گه كانيان لەبەر ئارەقە و مىز رزىبوون و پەتۆكان ببوونـ اجلو پەلاس و تازە بۆريان نەدەنواند، بەلكوو رەنگى ناخۆشەويستىيان لەخۆ گرتبوو، خىزانى چاوپزىشك ئەم مەبەستەي بە وردى دەزانى، نـه كئـهوهى ئىسـتا ئەوانـهى دىتبــى، چونكـه تەنانـهت بـه قـايم كـرانى سهنگهره کانی نهزانی. ده س به سهر کراوه کویره کان چه شنی فریشته کانی باره گای خوابه شان و شکوّوه ههنگاویان دهنا، به پیی فهرمانی سهرکرده سهریچه که کانیان شوّر کردهوه و گورمیان بهسته تهخته کان، به لام تهخته کان ههر جوو له شیان نه کرد، بی شک تاقه ت و توانای پیشرهوه ئازاكان چىوا زياتر له هيز و تواناي ئهو كز و لاوازه بني دهسه لاتانهي پشتهوه نهبووكه به زه حمهت ئاسنێکيان دهس دابوويه و وه ک ئهو کهسانه دهچوون کهخاچێکيان له کــــۆڵ دابــن و ئيستا چاوهروانيي مهرگي ليّـوه بكـهن، بـێدهنگـيشـكابوو، لـه دهر و ژوورهوه دهيانگورانـد و هاواریان کرد، رهنگه تا ئیستاکهس سرنجی نه کهوتبیته سهر هاوار و گورهی ترسینهری کویران، هیچرییه کی مهنتیقی بۆ گوره و نهرهیان نادۆزینهوه، لییان دهخوازین بـێدهنـگ بـن و پاشان خومان دەس دەكەين بە ھاوار كردن، ھەر ئەوەمانكەمە كە خوشمان كويراييمان دابىي، به لام ئهم رۆژەش دادى. كه وايەبارودۆخەك ئاوا بوو. تاقمىك ھىرشىيان دەبىرد و ھاواريان ده کـرد ودهسـته یه ک بهربـهره کانیان ده کـرد و ده یانگورانـد، هیـّـرش بـهران به لانــه چوون و

تیکنهرووخانی مهتهریزی گهنده پیاوان زور تیکچوون وبه ناچاری چهکیان رونا و تیکرای ئهو كهسانهي توانيان جيبي خويانبكهنهوه به ههموو هيزهوه پاليان به تهخته كانهوه نا و ده تگوت خەرىكەسەركەون، تەختەكان بىرىك جوولانەوە بەلام لەم كاتەدا لەپىر و بە بىي ھەرەشە و گورهشه تهقهی سی فیشه ک دهنگی دایهوه، حیسابداری کویربوو که زور نهوی تهقهی ده کرد. دوو کهس له هیرش به ران بریندار بوون و کهوتن، ئه وانی تر به سه رلی شیواوی و پهله پـرووزي هـه لاتن، لاقيان له ئاسنه والـه كانيان گـيرا و به ربوونـه وه، ديواره كـاني ريره و ده تگوت تووشی سهره گیژه ها تبوون و ئهوه ندهی تریان ترس وه به ر نابوون، له ته واوی بهشه کانیشهوه گرمه بهرز ببۆوه. ئیستا ههوا ئهوهنده تاریکبوو که نـهده کرا بـزانی چ کهسـیک ئەنگواوە، ھەلبەت دەكرا لە دوورەوەبپرسى كێى، بەلام كارێكى جوان نەبوو، دەبىێ بـەرێزەوە له گه ل برینداربه ره و روو بی و ناگات لیی بی. دهبی به میهره بانی بچین بو لایان و ده ست له سەر نێوچاوانيان دابنێين، مەگين ئەوەي بۆ بەدبەختىيانگوللەكە راست تـەختى تەوێلــي گـرتبن، پاشان دەبئ به دەنگیکی نەرم ولەسەرەخۆ حالیان بپرسین، بیانلاوینینـهو، و خاترجـهمیان كـهین کهبرینه کهیان سوو که و ئیستا به دارهمهیت ده گهنه سهریان و له ئاخریدائاویان به زاردا بکهین، هەلابەت ئەگەر فىشەكيان وەزگىي نەكەوتبى، ئەومەبەستە لـە كتىببى يارمەتىدانى سـەرەتايى زاماراندا به وردی باسی کراوه. ژنی دو کتور گوتی ئیستا چ بکهین، دوو بریندارمان به سەردەستىدا ماوەتەوە. كەس لىنى نەپرسىي لـە كوينوە دەزانىي كـە دوو كەسـن،بۆ چمـا سـي فیشه ک نه هاویژرابوو، تازه ئه گهر پریشکه و کهوانه کردنیش بخهینه لاوه. چاوپزیشک گوتی دەبىي بچىن بياندۆزىنـەو،،پيرەپياو، سـەركردەي ھێـزى تێـكشـكاو وەبـيرى ھێنايـەو، كـە خەتەرىخى گەورەيە، بىتوو بزانن كەسى لەويىيە دىسانىش تەقە دەكـەن، ھەناسـەيەكىھەڭكىشـا و گوتی به لام ناچارین، من به به شی خوم ئامادهم، هاوسهری دو کتور گوتی منیش ههرواتر، منیش دیم، ئه گهر له سهر سینگ بخوشین مهترسیی کهمتره، گرینگ ئهوه یه زوو بیاندوزینه وه هه تا ئه و كه سانه ي له به شه كه دان نه توانن به رگريمان بكه ن، ئه و ژنه ي ماوه يه ك پيشتر گو تبووي تو بو ههر شویننک بچی منیش دیم ئیستاش دووپاتی کردهوهمنیش دیم، به بیری هیچ کهس نه گهیشت که بلنی زور بهسانی ده کری بزانین کی کوژراوه یان بریندار بووه، جاری کهس ئهو مهبهسته نازانی، ئهوهنده بهس بوو ههموو بلینن من دهچم یا ناچم، ئهوانهی دهنگیان نهبوودیاره یا کو ژرابوون یان بریندار.

بهم جۆره چوار كەسى داخواز به زگه خشكه كهوتنه رئ، بههه لكهوت دوو ژنه كه که و تبوونه نیّوه راستی پیاوه کان، ئه و کاره له رووی شهرم و حهیای پیاوانه و پاراستنی ژنه کان نهبوو، حهقیقهتئهوه یه بیتوو سهرحیسابی کویر دیسان تهقهی کردبا ههموو شتیک ده گهراوه سەر سىلەي دەمانچەكە. بەلام رەنگ ھىچىش نەقەومى،پىرەپياو بەر لە رۆيشىتن تەگبىرىكى باشتر له پیشووی بو کردن و به پیی پیشنیاری ئهو تیکرا دهبوو به دهنگی بهرز قسهیان کردبا و تهنانه تنه هر ه ته شیان کیشابایه، دیاره ئهم کاره یان له هه موو باریکه وه دروست بوو، چونکه دەيانههويست بهم گرمه گرم و قيژهقيژه شلپوهۆرى هاتوچۆ و جوولانهوه و كردهوهيان كه تەنيا خودا پيى دەزانى بخەنـەژير باللى حەشـار. رزگـارىدەران لـه مـاوەى چەنـد دەقىقەيـه كا گەيشتنەشـوپنى مەبەسـت، بـەر لـەوەي دەسـتيان بگاتـه مەيتـەكان ئـەوەيان زانى، ئەوشـيلاوگە خوینهی به سهریدا دهخوشین چهشنی تهتهریک بوو کهده یگوت من ژیان بووم و ئیستا نهمان كهوتۆته سهرم، ژنى دوكتۆر بەخۆى گوت ئەي خواپە لەم ھەموە خوينه، راستى دەكرد، گۆمىلكەيخەست دەلەمەي دابوو، لەشيان بە حەرزەوە نووسابوو، دەتگوتچەسپيان كردوون. هاوسهری چاوپزیشک له سهر ئانیشکان دریژهی بهرۆیشتن دا و ئهوانی تریش ههر وایان کرد. دەستیان دریژ کرد وسەرە نجام گەیشتنە مەیتە کان. ھاوریکانیان ئەوەندەی توانیان گرمـه وقیـژه و هـهرایان سـاز کـرد و ئیسـتا چهشـنی ئـهو کهسـانهیان لــیهـاتبوو کـه کاریان شــین گیـری و تازیهدارییه و ده گهنه حاله تی له سه رخو چوون. ده ستی هاوسه ری چاوپزیشک و پیره پیاو گه پشتنه جومگهی لاقی یه کینک له برینداره کان، دو کتور و ژنه کهی دیکهش لاق و دهستی برینداریکی تریان گرت و تیکوشان له بهر تیزهی تیری دوژمن دووریان کهنهوه. کاریکی هاسان نهبوو، ناچار بوون ئاخیز بکهن و به گاگۆله برۆن، ئهوهتهنیا ریگای کهلک وهرگرتن له و بره هيزه بوو كه له بهرياندا مابوو. شريخهي دهمانچه سهرلهنوي ولاتي داگرت، بهالام ئەمجارەيان كەسىنەپيكا. ترسى پەرەگر بازرەي نەكردن و بە پېچەوانە بوو بە ھۆي ئەوەيبە تهواوی هینز و تواناوه ئهرکی خویان جینبهجی کهن. ماوهیهک دواترله مهترسیی دوور که و تبو و نه وه، ئه وه نده ی ده یانتوانی خویان له مدیواره ی ده رگای به شه که ی تیدابو و نیزیک كردهوه، تهنيا رهنگه بووئه گهر فيشه كيك كهوانهى كردبا گهيشتبايه ئهوان، به لام نه ده کراسه رحیسابی کویر ئهم شیوه کاره ورد و باریکهی بزانیایه. تیکوشان که لاکه کان راست كەنەوە، بەلام پەشىمان بوونەوە. چونكە قورس بوونتەنيا دەيانتوانى رايانكىشن و بەم كارە ئـەو خوینهی له بهریانرویشتبوو و ده لهمهی دابوو ده تگوت به بان گلان له زهوی هه لده سووراو به

شوينيان دا ده هات و ئهم خوينه ي له له شي برينداره كانا مابوو ههروا شورهي ده كرد. چاوه روانه کان پرسیان ئه وانه کین، پیره پیاو گوتی خو ئیمه چاومان نیه هه تا بزانین کین، یه کیک گوتی نابی لیره بمینینهوه وئهوی تر قهراخی بن تی کردهوه بیتوو بکهونه بیری پهلامار دووبریندارمان زیاتر به سهر دهستیدا دهمیننتهوه، دوکتور گوتی یان مهیت،ئهوانهش نهزمی دەستيان لىننادا. چەشنى لەشكرى تىشكاو مەيتەكانيانبە رىنرەوا رەكىش كرد، ياش ئەوەي گەيشتنە سەرسەرا راوەستان،دەكرا بلايى بە خەيالىي حەسانەوە و وچان دان، بەلام راستەقىنە شتیکی تر بوو، هیچ هیزیان لهبهردا نهمابوو، من که ههر لیره نابزووم، منیش ناتوانم پی لهبهر پی بنيّم. ليرهدايه كه دهبيّ دان بهو مهبهسته دابيّنين زوّرسهيره كه شهرخوازاني لات و لووت ئيّستا تهنیا بهرگرییان لـه خوّیـانده کـرد و کوّسـپ و تهگـهرهیان دهخسـته بـهرپیّیان و لـه ژوورهوهرا تهقه یان ده کرد، ده تگوت ئهم دلره قه بی ویژدانانه ترسیان وه بهر نیشتبوو ونهیانده ویرا وهده رکهون و بینه مهیدانی شهری دهسته و پهخه. ئهوه شوه کوو ههموو شتیکی ئهم ژیانه بونه و بهلگهی تایبهتی خوی ههیه، یانی دوای کاره ساتی کوژرانی یه کهم سهر کرده یان رایه له ی ریکوپیکی وفهرمانبهردارییان لیکهه لوه شا، هه لهی ئاشکرای حیسابداری کویر ئه وهبوو که وای دهزانی هه لگرتنه و هی دهمانچه که بن پاوانی ده سه لات ته واوه، به لام دروست مه سه له که هه لگه را یه وه، هه ر جاریک ته قه ده کائاکامی پیچه وانه خن و ده نوینی، به واتایه کی تر هه ر فیشه کیکی ده پهاویزیاتر له دهسه لاتی کهم ده کاته وه، که وایه دهبی بزانین کاتیک گولله ي لخيرا چۆن دەبى، ھەر وەك جلوبەرگى جوان ناكرى نىشانەي ئىنسانىيەت بى، بە بوونی عهسای سه لتهنه تیش پاشایه تی ناکری و ده بی قهت ئهم خاله گرینگه فه راموش نه کریت. جا بنتوو ئەوە حەقىقەت بىخ كەئنستا عەساي حكوومەت كەوتۆتە دەس حىسابدارى كوير، ئینسان وایلیٰدیْت که بلیٰ ئه گهرچی پاشا نهماوه و له بهشه کهی خوّیا زور بهناحهزی نیژراوه و چاک دانه پۆشراوه، هیشتاش له یادان نه چۆتەوه، چونکه لانی کهم بۆگهنی کهلاکی ههبوونی به هيزي دهخاتهوه ياد وبيران دههه ژيني. لهم گيرهو كيشهيه دا مانگ هه لات. له دەرگاىسەرسەراو، كە بە سەر حەسارى دەرىپدا دەكرىپتەو، ترىفەيـەك دەنگـوێو وردە وردە پتر بال ده گری، لاشهی تخیل خویان دهنوینن، دوویان مردوون و ئهوانی تر زیندوو، ورده ورده به درهوشانهوهی رووناکی،قهباره، بیچم، تایبهتمهندی و سهر و پؤتراکی پر مهترسییان خو دەنویننی،ترسیککی قورس و بی ناو و نیشان. هەر ئیستا ژنی دوکتور بویدەرکەوت خو به كوير نواندن تا ئيره مانايه كى ههبوو، به لام ليره بهدواوه تهواو بى مانايه، دياره ناكرى ليره

کهس رزگار بکریت. کویرییش ههر بهم مانایه یه، ژیان لهو دنیایه دا که ته واوی ئومیده کان با بردوونی. ههروهها توانی کوژراوه کانیش بناسیّتهوه، ئهوهیان شاگردی دهوافروٚشه و ئهوهش ئهو کهسه یه که ده یگوت گهنده پیاوان له خووه تهقه ده که ن و پلاری کویره ده یه اوین، پیویست ناكا بپرسن له كويوه دهزانم،ولامه كهى زور ساده يه، من هيشتاش دهبينم. هينديك له ئاماده بووانده یانزانی و باسیان نه ده کرد، تاقمینک له ماوه یه ک لیره و به ره وه شکیان کردبوو و ئیستا وهراست گهرابوو، بهلام واق مانی دهسته یه ک زورسه یر بوو، بهلام که جوان بیریان کردهوه به خۆيان گوت رەنگە ھىچجىيى سەرسورمان نەبىت، ئەگەر ئىستا ھەلومەرجىكى دىكە بوايـە ئـەم لهقاودانه دهبوو به هؤی ترس و خوف و دلهراوکهیه کی پهتپساو،خوزگهم به خوت کا، چون توانیوته له شهری ئه و به لایه خو بیاریزی، چقه ترهیه ک ده که پته چاوته وه، ناو و شوینی دو کتوره کهت بده به من، یارمه تیم بده هه تا له و به ند و گیری نه سکه نده ره رزگار بم، به لام ئيستاتهواوي شتيک سامال و يه کسانه، له مهرگا ههموو به راده يه ک کويرن. لهم کاته دا که بيخ پهسار و بهرگر مابوونهوه و مست و پیلاقه چی پیننهده کرا، دهبوو ئهم شوینه جی بیلن. به رینوینیی هاوسهری چاوپزیشک جهنازه کانیان بۆ حهوشهی گهوره راکیش کرد و لهبهر تریفهی مانگهشهو رایانکیشان، لهبهر درهوشانهوهی زیوینی ئهو ئهستیرهی بهروالهت مهیلهو سپی دهواند و له دەروونىدا رەش. پىرەپياو گوتى واباشە بگەرىينەوە بەشەكانمان، پاشان رىڭايەك بۆ ریکوپیکی ده دوزینه وه. ئه وه و تهی ئه و بوون، ئهم و ته شیتانه یهی که س گویی پی نه دا و لای ليّنه كردهوه. به پێي ئهو بهشانهي لێيهوه هاتبوونبلاوهيان ليّنه كرد، بهڵكوو هـهر وا دهروٚيشـتن و له ریگا تووشی یه کده هاتن و یه کتریان ده ناسییه وه، هیندیک بـ و لای چـهپ ده رویشـتن وپۆلێک بۆ لای راست، ئەو ژنهی گوتبووی بۆ ھەر شوێنێک برۆی منیشدیم ھـەتا ئێـرە ژنی دوکتۆرى جى نەھىيشتبوو، بەلام ئىتر برواى گۆرابوو،كەچى دلىي نەيدەويست باسىي لىيوەبكا، پەيمانشكىنى مەبەستىكىنائاسايى نىـە، جارى وايـە بـێھێـزى ريــى بـۆ خـۆش دەكـا و ھـﻪﻟﻰ وایه هیزیکی سهرتر که ههر نه هاتؤته بهرحیساب.

کاته ژمیر یک تیپه پی، مانگ به تاقی ئاسمانه وه دره و شایه وه، ترس وبرسیه تی ریگری خه ون، له به شه که دا تیک پا وه خه به رن. به لام هوی نه خه و تنیان ته نیا ئه وانه نین. ره نگه به شیکی بگه پریته وه سه رئه و هه لگ پانه ی دوایی که هه ره سیکی تالی به دواوه بوو یان مه به ستیکی ترکه نایه ته نیو چوار چیوه ی نووسین و له هه وادا شه پولی ده دا، ده سبه سه رکراوه کان ناسره ون. هیچ که س ناویری پی بنیته ری په وه کان، به لام ژووری هه موو به شه کان بوته هیلانه

زهرگهتهیه کی پر له زهرگه ته ی نیر و ههر ژاوهی دی، دیاره ههموو که س دهزانی نیره کان كهمتر مهيليان له ته كووز و ريكوپيكييه، نيشانه په ک به ده سته وه نيه که به دريژايي تهمهنيان کاریکی وایان کردبیّت بوّ باس کردن بشیّ و قهت سهبارهت به داهاتوو دلّنیگهران نهبوون، ههر چەندبېتوو كويرەكان، ئەم بوونەوەرە چارەرەشانە بە ملاڧزم و مفتەخۆربشوبهېنىن زۆر بىي ئینسافییه، باشه مفتهخور و ملوزمی سهر کام نان وخوان، بو پیکهوه هه لسه نگاندن پاریز کردن مهرجي پێويسته، ئـه گينائاكامێكى بـێ بناغـه و لـهرزۆك خـۆ دەدا بـه دەسـتەوه. بـهلام هـيچ ريّسايه کبه بـي هـه لاوارده نيـه و ئـهم مهبهسـته ليرهشـدا بـه رووني ده يخوينيّتـهوه، بۆسـوور بوونهوهی قسه کهمان ده توانین بروانینه ئهو ژنهی پیی نایه بهشی دووی قوّلی راست و لـهریوه شرو شالاتی خوی پشکنی تا شتیکی بچووکی دیته وه و له مستیدا ریکیکوشی، ده تگوت ده يهه ويست له سيله نيگاي قو ژبن پشكني ناموي حه شاردا، خووي له ميزين خاشه بربووني سه خلهته، تهنانهت ئهو كاتهى لامان وايه زور لهميزهفه رامو شمان كردوون. ليرهدا كه دهبوو كەس تەنيا لە بىرى خۆيا نەبىي وھەموو پالپشتى يەكتر بن دىتمان كە ملھوران چلۆن نانى دمىي هه ژارانیان ده فراند و ئیستا ئهم ژنه و هبیری هاتبؤوه که چه خماخیکی له جانتاکه یاهه لگرتووه، مه گین لهم شهر و ههرایه دا گومی کردبی، بزیه زور به تامه زرویی ده ستی لی کوتا و ئیستا یه نامه کی حه شاری ده دا، ده لایی کو وله کهی روحی خویه تی، ئه و لیره دا ناکه ویته بیری یه کیک لهچارهرهشانی هاوبهشی که رهنگه جگهره یه کی لا مابین و ئیستا بۆداگیرساندنی دامابی. خــۆ ئيستهش وهختي داوا كردني چهخماخ نيه. ژنهبي ههست و خوست و مالاوايي رۆيشتووه، ملي رییه به ری ر هوی چولاده گریته به ر، راست به به رده رگای به شی یه کا تیده په ری، که سی لێرەئاگای لێنەبوو، لە سەرسەراوە تێپەر دەبێ، مانگى بەرەو ئاوا بوونكووپەيەكى شير لە سـەر ته ختى بنى ژووره كه قلپ كردبۆوه، ئىستا ژنه گهيوه تـه قۆلــه كهى تــر، دىســانىش رىێرەويىك، شويني مەبەستى بنەبانە وبە رەوگەيەكى راستەوخۆدا رىپى لىختىكناچىخ. ھەر لەم كاتەدا دەنگ وههست و خوستیک دهژنهوی که بو لای خویانی راده کیشن، به واتایه کی تر ئهوهی ده یبیسی بهزم و ههرایه که که نده پیاوان له ئاخرین به شاده یگیرن، سهر که و تنی خویان کردو ته جیرن و هـهر چــی پنیـان خوشـهده یخون و ده یخونـهوه، ئـهم زیده ره وییـهی ئیمـه بـه قهسـتی دەينووسينئێوه وەبەر چاوى مەگرن، نابىي لە بىرمان بچىيى كە ھەموو شىتىك لـە ژيانانىسبىيە، ئەوان تەنيا ئەوەي لەبەر دەستيانە دەيخۆن و دەيخۆنەوە و بلارابواردنيان نـەمر بـێ، ئـەوانى تـر ئەوە دلىيان دەتۆقى بۆ ۋەمىككى وا، بەلامھەيھات گەلىن دوورە دەسىت بىوو، ھەشىت تەخت و

دەمانچەيەكى پر، لەنپوان ئەوان و دەفرى خواردنا ببوونە شوورەيەكى قايم. ژنە دروست لەپـەنا تهخته کانی بهر دهرگا چۆکی داداوه، به ئارامی پیخهفه کانراده کیشی ناگاته تهختی چوارهم، گرینگ نیه، پلیته کان ئامادهن، ئیستاهه ر ماوه ئاوریاندا. هیشتاش لهبیری ماوه که چون گری چەخماخەكەخۆشكا، سەركەوت، ئەوە خەنجەريْكى نوور، ترووسكەدار و نووك تىژچەشنى دوو دمهی مقهست. له ته ختی سهرهوه را ده س یع ده کا، گر بهزه حمه ت مه لافه پیسه کان دەلێسێتەوە، پاشان سەرەنجام ھەڭدەگرێ،پاشان بە نۆرە ھەموويان ئاور دەدا، ژنە بـۆ كـرووزى مووىهه لپرووزاوى خۆى ديته بهر لووت، دەبىي وريابىي، ئەو كەسىكە لىۋەدارى مردوو سووتاندن هه لله گریننی نه ک ئه وه ی خو کوژی بکا، هاوارهاواری لات و لووتان له ژووره وه را ديته كوئ، لهم كاته دا له پر به بيريداهات نه كا ئاويان له بهر دهستا بي و بتوانن ئاوره كه داكووژينن، لهبهرهيوابراوي خوّى خزانده ژير تهختي په كهم، ئاوري وهبهر دوٚشه گه كه داو ئەوەندەي ئير و ئەوى بە چەخماخەكە كرد ھەتا ئاور بالىي كيشا و بووبـ پەردەيـەكى بـەرينى ئاگر، باوه شیک ئاو قه لهمبازی هاویشت و بریکیش ژنهی گرته وه، به لام بیه ووده بوو، له شی ئەويش ئىستا ببوو بەدەستەچىلەي خرمانى ئاور. بلىنى لەننىو بەشـەكە چ خەبـەر بـــى. خــۆ كەسناتوانى خۆ بە ئاوردا بدا و بچىتە ژوورەوە، خۆ دەبىي برستى خەيالىي ئىمەش بىر كا و بە كەلكى شىتى بىي، ئاور خىرا ئەم تەختاوتەخت دەكا ودەتەنىيەتەوە، دەللىيى دەيھەوى ههمووشتیک ویکرا هه لبلووشنی وسهریش ده کهوی، گهنده پیاوان ئهو بره ئاوهی هه یانبوو بنی سىي و دووبـه فيـرۆى دەدەن، ئىسـتا تىدەكۆشـن دەسـتيان بگاتـه پەنجـەرەكان، بەلـەرزە لـەرز ههالده کشینه ئه و شوینهی هیشتا ئاور خوی لینهداوه، بهالامله نه کاو ئاگر پهل ده کوتی و کویره کان ده خزین و شلپ بهرده بنه وه، ته به قه شووشه به تینی ئاور شهق ده به ن و ده شکین، ههوای تازه بهلووره لوور خوّ به ژوورا ده کا و ئاوره کـه ده گهشـینیتهوه، هـهر وههاهـاواری پـر ترس و تووره یی و زیقه و ههرای ژان و ئیش له بیر نه کراون، و ههر حال ئهونده تان له بیر بینت که تهواوی ئهوانه ورده وردهرودهمرکین، بو وینه ژنهی خاوهنی چـهخماخ زور لـهمیژه متـهقی ليّ براوه.

ئیستا ئیتر ههموو هاوبه نده کویره کان ترساو و سهرلی شیواو بهرهوری په له دوو که له کان راده خوشن و هاوار ده که ن ئاور، غاور، جالیره دایه که چونیه تی شیوه ی ناجور ساز کرانی ئهم شوینانه و دابین کردنی دانیشتوانیان دهرده کهوی، به وانن بزانن ته خته کان به و لاتارانه ی ده لینی سهره نیزه ن چون ده بنه داوی مهرگ، ببینن ئه و به شانه ی ته نیا بوچل که سان

سازکراون و تەنیا دەرگایەکیان تیدایه چ ئاکامیکی تال وناخۆش ئامیزی بۆ کردوونـەو،، بیتــوو ئەوينىدەرى ئاور بگرى و رىسىدەرباز بوون ببەستى، كەس بە سىلامەتى رزگارى نابىي. بهختهوهرانهمێژوو نیشانی داوه که هیچ سهیر نیه بێتوو شهړ وهخێر گهړێ،ئهگهرچی بهسهرهاتی لهم چهشنه کهمتر رووی داوه، دژایه تیه کانی دنیای ئیمه ئاوان، هیندیک بابه ت پتریان سرنج دەوى، ئىستا باشىي كارەكە لەوەدايە كە ھەر بەشىنك تەنيا دەرگايەكى ھەيە، يانى بىتوو ئاوانەبووبا ئاور خيرا تەواوى ولاتى دادەگرت، جا ئەگەر بارودۆخەكەزۆرتر نەشلەژى رەنگە ناچار نەبىن بۆ مردووى زياتر شەمۆلە دابگرين. ھەللبەت زۆرينک لـەم دەسبەسـەر كراوانـە ده كهونه بهر پييان، وينكده كهون و بـ ق ئـه ملا و ئـه ولا راده درين، ئـه وه ناكامي ترسـه. ئاكاميْكى ئاسايى و سروشتى، دەكرى بلايين ئەوە سرشتىكى حەيوانىيە، بەلامئەگەر گياوگۆلـيش ئاوا رهگ و ریشهیان دانه کو تابا و پابهندی به ندی زهوی نه بووبان بی گومان رهویان دهبرد و تهماشا کردنی دیمه نی هه لات هه لاتی دارستان به نیو جه رگهی ئاگرا چه نده خوش و دلگره. ئەوكويرانەى خەرىك بوون پەنجەرەى رىزەوەكان بكەنەوە توانيان لەپەناگاى حەوشە بچكۆلـه كـهلكى باش و پيويسـت وەرگـرن. خۆيـان حـهوادەدا، دەكـهوتن، سـهر و مليـان تيك ده چهقى، هه للده ستانه وه، هه للده نگووتن، ده گريان و هاواريان ده كرد، به لام وائيستا كه كهوتنه ژير نوايه ک، باشتروايه هيوادار بين كاتينک بانه که تينک قرما و گيژه لووکهي ئاگر بهر هو ئاسمان بالى گرت و خوى دايه دهم با، زمانى نه گاته لق و پوپى داران. لهقوله كهى تریش ترسی تیکرایی ولاتی هه ژاندووه، بونی دووکه ل بو کویروه ک نهوه وایه ناورت له پهنا كردبيتهوه، بهلام دياره ئهوه ههلهيه، هيندىنهبرد ويكرا هرووژميان كرده نيو رێڕهوهكان، بيتوو كهسيك ليرهريكوپيكي و تهكووز دابين نهكا سهلا له كويران. لهو تيكهوليكه وزهنازهنایه دا یه کیک وهبیری دیتهوه که خیزانی دوکتور چاوی دهبینی. خهالکه که دهپرسن له کوییه، والیرهم، تازه چووبوومه دهر، تاوانی کورهخیلهیه، کهس نازانی چووبوو بـ کـوی، ئيستا واله لاى منه، توند دەستىم گرتووه، تازه بەرىنادەم، مەگىن دەستم بېسىننى، بە دەسىتە كەي دىكەمدەسىتى مىردەكەم گرتووە، ئەوىش قۆللى كچەي چاوىلكەيى بە دەستەو، كچەش پىرەپياو، پىرەپياوىش كويرەپياو و ئەمىش دەستى ژنەكەي گرتوو، ھەموومان وه ک ده نکی هه نار پالمان ریکداوه و هیوادارم که ته نانه ت به م گور و تینی ئاوره ش لیک دانهبريين. لهو دهمهدا هيننديک لـه کويره کاني ئيره لاسـای کويره کـاني ئهوبـهريان کـردهوه و خۆيان فرێدايەحەسارە بچكۆلە، ناتوانن ببينن كە ھەر ئىستا بەشى زۆرى قۆلەكەي ترئاگرىكى

گهورهی گرتووه، به لام تین و بلیّسه پیّستی دهست و دم وچاویان ده کزیّنیّتهوه، هه تا ئیّسـتا بـان تیکنهقرماوه، به لام گه لای داره کانورده ورده هه لله هقرچین. پاشان یه کیک هاواری کرد ئیمه ليره چيده که ين، بۆچي ناچينه دهرهوه، ئەو ولامەي که به نيو دەرياي سەر وگويلاکانىدا بالىي گرت سی چوار وشه زیاتر نهبوو، سهربازه کان لهدهرهوه راوهستاون، به لام پیرهپیاو گوتی باشــتر وایــه بکهوینــه بهردهســړیژ و نــهچۆقین و نهبینــه کۆلــوو، دهتگــوت دهنگــی ئهزموونــه دەنگدەداتەوە، كە وايە زۆر ويدەچى ئەوەي قسەي دەكرد پيرەپياو نەبووبىي،رەنگە ئەو ژنـەي چەخماخى پى بوو قسەي بۆ كردبى، ئەوكەسەي بەختنەبوو بە ھاواللى تاكوو تامى ئاخرىن فیشه کی حیسابداری کویر بچیزی. ئه و کات خیزانی چاوپزیشک گوتی ری بدهن برؤم. له گهل سهربازه كانقسه ده كهم، نابئ لئ گهرين ئاوا بمرين، ئاخر خۆ ئهوانيش ئينسانن وههستيان ههیه. بهم هیوایهی که رهنگه ههر بهراستی سهربازه کانخاوهنی ههست بن ئاپۆره که دری دا و هاوسهری چاوپزیشک وهاورییانی به شانه چرکه تیپه ر بوون. دووکه ل بهری چاوی گرت، ههربهم زوانه ئهویش وه ک ئهوانی تر کویر دهبوو. کهس نهیدتوانی بچیته نیوسهرسهرا. ئـهو دهركانهي بهرهو حهوشه دهكرانهوه تيكشكابوون، ئهمهاوبهندانهي له سهرسهرا پهنايان گرتبوو لەرپى تىڭگەيشتن كەئەوپىندەرى بۆ مانەوە نابىت، دەيانوپست برۆنـە دەرەوە، بـە تـەواوىھىدزەوە یه کتریان پال پیّودهنا، به لام ئهو کهسانهی لهو سهر بوون پیّیان چهقاندبوو و بهربهره کانیان ده کرد و پیشیان گرتبوون، لهو دهمه داترسیان زور لهوه پتر بوو سهرباز و تفهنگیان به میشکدا بی، به لام هه تا تاقهت و هیزیان به ره و کزی ده چوو و ئاوره که نیزیکتر ده بوویه و هقسه ی پیره پیاو جوانتر وهدی دههات که مردن به گولله خوشتره هه تا به سووتان. چاوه روانی هینده ی دریژه نه کیشا و ســهره نجام ژنی دوکتۆرتــوانی خـــۆی بگه یهنیتــه بهرهــه یوانی ســاختومانه که، جــل شــر و نیوه رووت دهستی هاواله کانی گرتبوو، دیاره زور به زه حمهت توانی ئهو که سانی خهریک بوون ببنه تۆقى ملى و خۆيان بەم جەللەيەو، ھەلواسن لە كۆلخۆى بكاتەو،، بى گومان كاتىك سهربازه کان ئهویان به سهر و سینگیرووتهوه دهبینی چاوان وه ک که شکه فهریکه لـه ژیلـلا دههات. ئیستا ئیترتریفهی مانگه شهو نهبوو که حهوشهی پان و بـهرینی هـهتا دهروازهروونـاک كردبۆوه، بەلكوو نوورى سرنج راكيشى ئاگر ولاتى وه ك رۆژلىي كردبوو. خيزانى دوكتۆر هاواری کرد تکا ده کهم ریگا بدهن بو ئهوهیویژدانتان نهشهمزی و گهردی لینهنیشی ئیمه لیره دەركەوين، پياوەتىبكەن و تەقەمان لىنىمەكەن. ولامنىك نەدرايەوە. نوور ھاويژ هیشتاش کووژابۆوه، هیچ بوونهوهریک جوولهی نهدههات. خیزانی چاوپزیشک بهترس و

لهرزهوه دوو پلیکان هاته خوار، میرده کهی پرسی چ رووی داوه،به لام ئه و ولامی نه دایه وه، به لام ئه و ولامی نه دایه وه، باوه پی به و دیمه نه نه ده کرد. پلیکانه کانی ته واو به جی هیشت و به ره و ده روازه که و ته ری، هیشتاش هاواله کانی به دوای خویا ره کیش ده کرد، ئیتر جیبی گومان نه بوو، سه ربازه کان بازره ببوون، ره نگه کویراییان داها تبی و رایانگویزتبن، سه ره نجام هه مووم و قرایین داها تبوو.

پاشان بو نهوهی تهواوی کاره کان هاسان ببنهوه ههموو شتیک بهدوای یه کا رووی دا، ژنی دو کتور به دهنگی بهرز رایگهیاند ههمووئازادن، بانی لای راست خرمهی کرد و گرمهیه کی سهیری لیّوه ههستا وبوو به هوی شهوه شاور شالاو بو ههموو لایه ک بهریّت، هاوبهنده کویره کان که به تهواوی هیّز و تواناوه نههره تهیان ده کیشا بهره و حهوشه ته قین، هیندی ده رنه چوون و ئاگر له دیوارانی قایم کردن، تاقمیّک وه بهر پیّیان کهوتن و بوونه پیخوستی پلیشاوه ی کهس نه ناس. شهو شاوره ی له پری پهره ی گرت هینده ی پیناچی که ههموان هه لاده لووشی و ده یانکاته خاک و خوله میش. ده روازه له سهر گازه رای پشت کراوه ته وه و زنجیر پسینان ده پهره ون.

کویری

به پیاویکی کویر بلین تو ئازادی، ئهو دهرگایهی له دنیای دهروهی ده پچ پته وه بخه نه سه ر گازه رای پشت. سهر له نوی پنی ده لین تو ئازادی، برو، که چی ئه و نا پوا، له وی له سهر چه قی ریه چه قیوه، له په نائاواله کانی راوه ستاوه، ههمو و ده ترسن، نازانن به ره و کوی برون، و ته ی ورد و باریک ئه وه یه که ژیان به م گشته هه زاره و دوولایه ی ههیه تی و له مانادا پ به پیستی شیتخانه که یه، دیسانیش له گه ل چه واشه یی ده ره وه ته وازیی ههیه، ئه ویش بی کویرکیش و سه گی رینوین، بیرگه شله نی هه زار به هه زاری شاریکی شیواودا به کار نایه، چون ته نیا ده تو انی وینه کان بینیته وه یاد، نه ک ئه م ریگایانه ی به ره و لایان راکشاون، ها و به ند وی تو تو نیندووی کویره کان له به رئه و ساختومانه ی ئیستا ته واو گری گرتوه وه راوه ستاون و بلیسه ی زیندووی گه رما له سه ر روخساری خویان هه ست پی ده که نه م بلیسه یه به شیوه یه ک جوریک له مهم به ندیخانه و هه م په سار له مهم به ندیخانه و هه م په سار و حه شارگه یان بوون. له په نا یه کتر جووله ناکه ن، وه کوو که رکه مه پیک تیک ده به زن، هیچ که س نایه وی به رخوله یه که ونکه ده زانی شوانیک به دوایا ناگه ری. ئاوره که هیچ که س نایه وی به رخوله یه داراو بی، چونکه ده زانی شوانیک به دوایا ناگه ری. ئاوره که

ورده ورده روو ده کاته رۆمرکان، دیسانهوه خیّوهتیمانگهشهو ترووسکهی دیّت، هاوبهنده كويره كان بي ئۆقرەن، به وتهى يەكيان خۆ ناكرى ھەتا ھەتايە لەوينىدەرى راوەسىتن. يـەكى تىر پرسی شهوه یا روز، هنری ئهم پرسیاره بی جییه لهریوه ئاشکرا بوو، کی دهزانی دنیا چننه، رهنگه شيّومان بۆ بيّنن، بەلْكوو ليّيان تيْکچووبىي بۆيەوەدرەنگ كەوتوون، جارانىش شـتى وا رووى داوه، بهلام خو تازهسه ربازه کان لیره نهماون. خو ئهوه نابیته به لگه، رهنگه چونکه تازه پیویست نهبی لیره بن رؤیشتوون، من که تیناگهم، یانی لات وایه تازهمهترسیی گرتنهوهی کویری نەماوە يا رەنگە دەرمانى دەردى ئىمەياندۆزىبىتەوە، خۆشە، بەراستى خۆشـە، ئىسـتا چ بكــەين، من که تا سبه ی لیره ده بم، جا چۆن دهزانی رۆژ بۆتهوه، به ئهنگووتنی خۆر، به تینه کهی،ئه گهر هـ هور بــي چــى، دەور و خــولى شــهو و رۆژ ديــارن و ئاخرىيه كــهـى، لهشــوينيّک رۆژ لهنگــهر ده گرێ. زۆرێک له کوێره لێقهوماوه کانرۆنيشتبوون، ئهوانهي پتـر شڵـهژاو و شـه کهت بـوون پۆل پۆل سەريانويک كردبوو و تاقميكيش لەسەرخۆ چووبوون، وادياره شـنەي فينكـيشـەو وههوّشي هيناونهوه، بـهلام دهتـوانين دلـنيا بـين كـه كـاتي خـۆ پێچانـهوهو وهړێكـهوتني ئـهو لهشکره هینندیک لهو بهختوهرگهراوانه راستنهبنهوه، ههتا ئیره ملهیان پی کراوه، چهشنی ئـهو كەسەي سىي شەقاوي پتر نەمابوو بگاتە خەتى ئاخرى كىيبەركىپى ھەلاتن كە بـەرەو دم كـەوت ومرد، ههر چۆنێک بي ئهوهمان لينروونه که ههموو ژيانێک بهر له وهختيخوٚي کوٽايي ديـٽ، جا با خوی له دار و بهردیش بدا. زور کهس ماون که هیشتاش چاوه روانی سهربازه کان دانیشتوون یا خهوتوون، ده لینبه لکوو که سانی تر بگهنه فریایان، په کیک لهم فریشته خيرخوازانه خاچي سووره، رهنگه نان و پيخور و يارمه تي بنيرن، ده رباز بووني ئهم كه سانه له جه غزی بیر و خه یال زورتر ئه خایه ننی و ته نیا جیاوازیشیان له گه ل ئه وانی تر ئه وه یه. جا ئه گهر كهسينك ليسره لاى وا بين دهرمانيك بؤچاوى ئيمه دۆزراوه تهوه لام وانيه ئهو فكره له ئاواله كانى زياترخۆشحال كردبي.

ژنی چاوپزیشک به بۆنهی ترهوه وای به باش زانی هه تا به یانی راوه ستن و به هه موانی گوت ئیستا گرینگترین مه سه له ئه وه یه که خواردن په یدا که ین و ئه و کاره ش به تاریکی زور دوور. دژواره. میرده که ی پرسی ده زانی له کویین، به لی که م و زور، له ماله وه دوورین، زور دوور. تیک پا پیان خوش بو و بزانن چه نده له مالی خویان دوورن، هه رکه سشوین و نیشانیی مالی خوی باس کرد، خیزانی چاوپزیشک ئه ونده ی بوی کرا و لامی دانه وه و حالی کردن، کو په خیله که هیچی له بیر نه ماوه هم به به باسی دایکی ناکا. ئه گه ر خواز تبایان مال

بهمال له پیشهوه را دهس پیبکهن، له پیشا نورهی کچهی چاویلکه ییده هات، دوایه مالی پیرهپیاو، پاشان مالی چاوپزیشک و ژنه کهی و دواترماله کویرهپیاو. بی شک ههر ئهم رهوگهیه ده گرنه بهر، چونکه کچه ههرله ئیستاوه ویستوویه تی خیرا بیبهنهوه مال، گوتی نازانم دایک و بابم چیان به سهر هاتووه، ئهم دلهخورته پاک و بیزریایه پیشداوه ری ئهوکهسانه دهباته وه پاش که به هوی پهرهدار بوونی کردهوهی دزیو وناشیرین، به تایبهت له چوارچیوهی رهوشتی كۆمەلايەتىدا، ھەستى قوولۇ بى گەرد و پر لە خۆشەويستى فرزەند بەرامبەر بە دايك و باوك وهبهرچاو ناگرن. شهو رووی کرده ساردی، شتیکی وا بن سووتان نهماوه،ئاوره که وهها رۆمركاوه كە ھاوبەندە كويرەكانى پىي گەرم نابيتەوە، ئەوكەسانەي كە چەشنى ھاوسەرى دوكتور و هاواله كاني زور له دهروازهدوور كهوتنهوه. له سهرمان سر بـوون. پالــيان ريكــداوه، سيّ ژنه که کوره خيله يان له نيوانيان گرتووه و سيّ پياوه کهش دهوريان داون، بيتووکهسيّک ئاوا بيانبينيّ وا دەزانيّ هەر بەم جۆرە لە دايک بوون، لـه راستيدادهڵێي تـهنيا لهشێكن، هـهموو یه ک ههناسه و به یه ک زگ برسی. ئاخرییه کهی تاق و لوق خهو دهیانباته وه، سوو که له خەويكى گەلىي جارلىپى رادەپەرن، چونكە ئەو ھاوبەندە كويرانەي دىنەوە سەرخۆ،ھەللەەستن و خەوالوو لەم كۆسپ و گرئ ئىنسانىيە ھەلدەنگوون، يەكنىكبە لايانەوە دەمىنىتەوە، فەرقى نه ده کرد لیره یان له شوینیکی تر بخهوی. که تیشکی هه تاو پرشنگی هاویشت ته نیا چه ند ئەستوندەكى بارىكى دووكەلىي بىزووت و نيوەسووتاوەكان بەرەو ئاسمان قۆلىي دەكىشا، به لام ئەوەش زۆرى نەخاياند، چونكە دايدايە باران، وردە بارانيكى يەكبىنى تەماوى، لــه پېشــدا شویننکی ئەوتۆی نەكردە سەر ولاتى سووتاو، چونكەلەرپوه دەبوو بە ھەلىم، بەلام يەك وچان دهباری و ههر وهک دهزانین دلوّیه بهردی کون ده کا. هیندیک لـهو هاوبهندانـه کـویرایی هـهر به چاویانه وه رانه و هستاوه و تهنانهت تووشی دل کویریش هاتوون، چونکه له خووه لایان وا بـوو تازه بهم بارانه نان و خوانیان ناگاته دهست، ئهوه ته نیا لیکدانه وه و بوچوونیان بوو له سهر باران. به هیچ شیوه یه کقهناعه تیان نه دینا که هینانه گوری گهالاله ی خودی مهسه له کهمه به ستیکی، ههله و چهواشهیه و که وا بی ئاکامیش لهم جهغزه بهدهرنابی، ئاماده نـهبوون گـوی بگـرن کـه هیشتا وه ختی به رچایی نه ها تووه، شه مزاو و هیوابراو خویان ده گهوزاند و به خور فرمیسکیان دەباراند. يەكبىن دەيانگوت نايھينن، باران دەبارى نايھينن، ئەگەر كرابا ھىشتاش ئەو ويىران بووه پیس و ناخوشه بو سهره تایی ترین شیوهی ژیان کهلکی لی و هربگیری، ده بوو هه ر ببیته وه شنتخانه کهی جاران.

پیاو پکی کو پر که پاش دمهونخوون بوون شهوی لهوی کردبوو بهروژ، نهیده توانی ههالستى. هـهر وا پاپۆكـهى خواردبـۆوه، دەتگـوتدەيههويسـت دواپـين تـينى دال و دەروونى رابگری و سهرهرای ئهوهیباران به ریژهو دهباری له جیّی خوّی چورتهی نه کرد. ژنی دوکتـوّر گوتی مردووه، وا باشتره ئیمهش هه تا هیزیکمان لهبهردا ماوه بـروّین و دوورکهوینـهوه. بـه هـهر کویره و هرییه ک بوو ههستانه سهرین، شل و کوت وشهمزاو خویان به یه کتره و ه راگرت، یاشان جەللەيان بەست، ژنيكى چاوساغ لە پېشەوە دەرۆيى، بە دوايدا ئەو كەسانەي چاويان ھەبووبەلام نەياندەبىنى ئاوا رىز بوون، كچەي چاويلكەيى، پىرەپياوى چاوبىننلە چاو، كورەخىلە، ھاوسەرى کویره پیاو، میرده کهی و له ئاخریدادوکتور. ئهو رییهی گرتیانه بهر بهرهو ناوهندی شار ده چوو، به لام خۆئەو، شوینی دلخوازی ژنی چاوپزیشک نیه، ئەو دەيھەوی ھەر چىيزووتر جیپه كى باش و پهنا بدوزیته وه و هاواله کانی لئ دابین بکا وپاشان خوی به دوای خواردندا بروا. شهقامه کان چۆل و هۆلن. جا يانزۆر زووه يان چونکه باران چاکى داداوه و بـهريژهو دهبـارێ. ههمووولات پره له زبل و زال، زوربهی دووکانه کان داخراون، بهلام دهرکهی هیندیکیان ههر وا ئاوهالایه، که چی هیچ نیشانهی ژیان و جووالانه و هیان تیدا به دی ناکری. خیزانی دو کتور که و ته بیری ئه وه ی که باشتر و ایه هاورییانی بباته نیو یه کیک لهم دووکانانه و ناوی شهقام و ژوماره ی پلاک به یاد کا هه تا کاتی گهرانه وه سهری لینه شیوی و گومیان نه کا. راوه ستا و به کچهی گوت ههر لیره چاوه ریم بن، له جیّی خوتان نه بزوون، پاشان هه نگاوی نا و به ده رگای شووشه یی ده واخانه یه کدا لـه ژووره و می روانی، لای وا بـوو تـاپـؤی مـروّڤ گـهـلـی ده بینــی کـه تخيل بوون، پته يه كى له شووشه كه دا، يه كيك له قه لافه ته كان چه شنى داوه لجوو لايهوه، دیسانیش پتهی لیّدا، چهند قه لافه تی تریش به نهرمی جوولانهوه، یه کیان ههستا و سهری بـهرهو دەنگە كە وەرسووراند، ژنىدوكتۆر بە خۆى گوت ھەموو كويرن، بەلام نەيزانى چلۇن و يَكُرالهو يِندهري يه كتر گير ببوون، رهنگه ئهنداماني بنهمالهي دهوافروش بن،به لام بيتوو وا بـي بۆچى لە مالىي خۆيان نەماونەو، كە ھەزار بەرابەر لەوحەرز، رەق وتەقە خۆشـتر و چـاكتر،، رەنگە بۆ پاراستنى مال وسامانيان لێرە كـۆ بووبنـەو،، بـەلام بـۆچى، خـۆ دەوا وەكـوو كـﻪل و پەلى دىكە نيە، ھەر وەك دەتوانى نەخۆش ساغ كاتـەوە، دەشـتوانى زينـدووئاوديوى ھـەريمى مهرگ بکا. لهوی رانهوهستا و تیپهری و له دووکانیکی تـری روانی، جـهماوهریکی پتـری ژن و پیاو و زارؤک بینی که راکشاون،وا ویدهچوو تاقمیکیان ئاماده ی رؤیشتن بن، یـهکیان ههستایه سهر یی وهاته بهر دهرگا، دهستی دریر کرد و گوتی دهباری، په کیک له ژوورهوهپرسی

چاک دەبارى، بەلىي، دەبىي راوەستىن تالىيى دەكاتەوە، يباوەكە،ئەو يىاوەي ھەتا بەر دەرگا هاتبوو ئيستا له يهنا خيزاني دوكتۆرراوەستابوو، ههتا ئيستا ئەوەي نەزانى بوو، ھەر بۆيـە كاتێـک رۆژباشى بىست، لە نەكاو تىكرابوو، خوو و خدەي رۆژباش كردنى لە دەست دابوو، ھەللبەت نه ک به هۆی ئهوه ئه گهر به وردی باسی بکهین رۆژی کویران قهت به خیر نهبووه، چونکه قەت دلنیا نەبوون كە ئېرارەپە يانشەو، جا ئېستە بە پېچەوانەي ئەوەي گوتمان، دەبىي بزانىن كە ئه و تاقمه کهم و زور به یانان هاو کات خهبه ریان ده بیته وه، چونکه هیند یکیان تازه چهند روزیک کویر بوون و هیشتا به تهواوی ههستی هات و چۆی شهوو رۆژ و خهو و بیدارییان له دهست نه داوه، پیاوه گوتی باران دهباری، پاشان پرسی تو کیی، خه لکی ئه و دهور و به رانه نیم، له خواردنده گهریږی، به لی چوار روزه که هیچمان نه خواردووه، چون دهزانی که چوار روزه، به شک وا ده لیم، ته نیای، شووه کهم و چه ند که سیکین، چه ند که سن، حه وت که س، نه گهر دەتانهەوى لە لاى ئىمە بمىننەوە سەراوبنىلىخالىن، چونكە ھەر ئىستاش ھىنىدىكمان زىادىن، ئيمه ريبوارين، له كويوه دين، لهو كاتهوه نه خوشيي كويري سهري هه للداوه ئيمهده سبه سهر بووين، ئاخ به لني دەس بەسەر، لە خۆوە دەس بەسەر، بۆچىئەو قسەيە دەكەي، چونكە ئىزنى دهرکهوتنیان داون، کهس ئیزنی نهداین،ههموو ولات ئاوری گرت و ئهو دهم تیگه پشتین که نیگابانه کان ونبوون، دهی دهی، ئیوهش دوایه هاتنه دهر، به لین، گؤیا سهربازه کانی لای ئیوه دوای همه موان کویر بوون، همه موو کویر بوون، ته واوی شار، سه رانسه ری ولات، نه گهر كەسپكىش تا ئىستا كويرايى دانەھاتبىدەيشارىتەوە و نايدركىنى، بۆچى لە ماللەكانتانا نەماونەوە، چونکه بهمالی خومان نازانینهوه، توش نازانی له کوییه، خوت چی دهزانی مالت له کوییه، من، ژنی دوکتور دهیههویست بلی خوی و ئاواله کانی راستبهرهو ئیره دههاتن و ئیستا تهنیا شتیکی دەیانههوی پاروویهک نانه ههتاگیانیکیان بیتهوه بهر، بهلام دروست لهم کاتهدا توانی لـه بارودو خه که حالی بی، ئه و که سه ی بینایی رورژاوه و له مال ده رکه و تووه چمامو جیزه یه ک روو بدا دهنا هـهرگيز ناتوانـێ بگهريتـهوه، وهکـوو رابردوونـهبوو کـه کـوير بتوانـێ بـه هيـوای ريبواريک بي و کهسيک بيخاتهوه سهرراستهرييان و له شهقام بيپهرينيتهوه، که وايه تهنيا ئەوەندەي گوت كەماللەكەيان ليرەوە زۆر دوورە، كە وايە قەت ناتوانن بگەرينەوە، بەلىي وايـە، دهی باشه ئیستا هاتییه سهر قسه کهی من، منیش ههر کهوتوومهههال و مهرجیکی ئاوا، ههموو ئاوان، ئيوه كه قەرەنتىنە و دەسبەسەركرابوون ئىستە دەبىي زۆر شت فىر بن، ئىدوە نازانن چەنىد به هاسانی ده کری ماله کهت له دهس بیته وه، یانی چۆن، خهالک وه ک ئیمه به پۆل

رێده کهون و به شوین خواردنا ده گهرین، ئهوه تهنیا ریٚگای گوم نه کردنی یه کتره، جا چونکه و يکرا دەرۆين كەس نامينني كه ئاگاى له مالەوە بيت،گريمان بتوانين سەر له نوي مالى خۆمان بدۆزىنەوە، بەلام رەنگەتاقمىكى تر كە خانووى خۆيان نەدۆزيوەتـەوە ئـەويىان داگـىر كردبــێ، لهراستیدا ئیمه سواری چهرخوفهله ک بووین و دهسووړیین، له پیشدا زورلیمان دهبوو به شهړ و ههاللا، بهالام ههر زور زوو زانيمان كه ئيمهى كوير جگه له جلكى بـهرمان چـى ترمـان نيـه. كـه وایه تهنیا رئچارهی ژیانبنه گر بوون له چیشتخانهیه ک دایه، چونکه هه تا خواردن ههیه پیویستناکا کهس دهر بکهوی، ههر کهس ئهو کارهی کرد بی ساتیکیش رووی حهسانهوهی نهبيني. چونکه بيستوومه هينديک ئهو کارهيان کرد ودهرگايان له سهر خويان گالهدا، به لام نه یانتوانی پیشی بۆنی چیشت وخواردهمه نی بگرن، برسیتریش له بهر دهرگاکه ئاپۆرهیان بهست وچونکه ئەوانەي ژوورەوە دەرگايان نەدەكردەوە ئەوپيان ئاگر دا، ئەمەرىخچارەيـەكى دزېـو و نامر وقانه بوو، خوم نهمديوه به لام بويان گيراومهوه، وهههر حال ئهو فيله چارهساز بـوو، چونکـه هه تا ئه و جییه ی تا گادار بم ئیتر که س نه یویرا دووپاتی کاته وه، که وایه ئیدی که س له مالاندا ناژی، بۆچی، بەلام ئاكامەكەی ھەر يەك شتە، رەنگە زۆر كەسكەلكى لە مالى من وهرگرتبيّ، له كويوه بزانم كه ده توانم تازه ماله كهموه دوّزم، ئهمجار لهم ههل ومهرجه دا ههر وا باشتره که له کهلین وقوژبن و دووکانی حهرزه کیدا بخهوین، چونکه ئاوا لـه چوونـه سـهر وهاتنه وه خواری پلیکانان رزگاریمان دهبیت، هاوسه ری چاوپزیشک گوتی باران لیسی کردۆتەوە. ئەوانەي كە دريىر ببوون بە بىستنى ئەو وتەپەراست بوونـەو،، پروپريسـكە و بارگـە و بنه و تووره کهی ههمه جۆريان تێکهوه پێچا، دهتگوت دهيانههوێ بچنـه سـهفهرێکی پشـکنين و دۆزىنەوە،لە راستىشدا سەفەرىكى وەھا بوو، دەچوون بە شوين خواردنا بگەرىن،تاق تاق لە دووکانه که دهرکهوتن، خیزانی دوکتور که سرنجی داتیگهیشت تیکرا جلی گهرمیان پۆشـیوه، ئه گهر چی رهنگ و دریدری و کورتی هیچیان یه کتری نهده خوینده وه به لام دیسانیش سهرمادهروهستیان نهده هات، چهند کهس له پیاوه کان بالته و بارانییان لهبهر کردبوو، دوو ژن بالتۆى ئاودامىننى درىىژيان لە خۆيانەوە پىچابوو، كەسچەترى بە دەستەوە نەبوو، رەنگە لەبـەر ئەوەي زۆر دەست و پني گر بووو ھەمىشە ئەم مەترسىيە لە گۆرا بوو كە تىلەكانى چاوى كهسيّک لهقاپيّلک دهرهيّنيّ. ئهو تاقمه كه پازده كهسيّک دهبوون كهوتنه ريّ. وردهورده تـاق بوو، چەند پياو دواى وەخەبەر ھاتن لەپەنا ديواران ھەلمىزتن، ژنەكان ئوتۆمبىلى بەجىماوى بىي خاوهن ودووره دهستیان به باش زانی. چینچین پیسایی باران دیتوو تـهواویپیاده پیه کانی تیوهده دا.

خيزاني چاوپزيشک گهرايهوه لاي تاقمه کهي، ئهوان به شيوه يه کي سروشتي خويان وه پهنا پهساری دووکانیکی کیکساز کردن دابوو کهبۆنی سهرتویپی ترشاو و خواردنی گهنیوی لیّـوه دههات. گوتی وهرن بابروین پهنا و نوایه کم دیوه تهوه، ویکرا به ئارامی دهستیان تیک گرت وبهرهو ئهم دووکانه کهوتنه رئ که تازه تاقمه کهی تر چۆلیان کردبوو،کهل و پهلی نیو دوو کانه که دهستی لینهدرابوو، هیچی خواردهمهنی وپوشهمهنی نهبوو، تهنیا چهند یهخچال، مه کینه ی جل شوری، مه کینه ی قاپ و قاچاخ شوری، ئۆجاخ گازی ئاسایی، تیکه لده ر، ئاوميوه گر،گهسكى كارەبايى و هەزار و يەك حەلەم قەلەم و شر و شالاتى لەمبابەتەي تىدابوو كه بر مهبهستى حهسانهوه و خوشيى ژيان سازكراون. والات ليپاوليپ بـوو لـه بوگـهنيكى كـه پیسایی نه گۆر و بهمۆلەق وەستاوشته کانی بیمانا دەنواند. نازانم له کوی دەيدۆزمەو،، لـه دوور يا لەنىزىك، نازانم، تۆزىك سەبر بگرن، تاقمى ترىش لـه شـەقاماندادەخولىنەوە، ئەگـەر ھـاتوو كهسيّك ويستى وهژوور كهوئ بليّن ئيّمه ليّرهبنه گر بووين، وا دياره ههر ئهوهنده قسـهيه بهسـه و دەرۆن، ئەوە باوىئىرەيە، شووەكەي گوتى منىش ويىراى تىز دىم، نا، وا باشىترە تەنيا برۆم،دەبىي بزانىن خەڭك ئىستا چلۆن دەژىن، بىستوومە ھەموو كويىر بوون،پىرەپياو بە تەوسـەوە گوتی که وا بی ههر ده لیمی ئیستاش له شیتخانهین،نا وا نیه، قهت ئیره و شیتخانه که پیکهوه بهراورد ناکرین، لیره ده توانین ههرچونیک بخوازین بیین و بچین، بی گومان کیشه ی خواردنیشری چاره یه کی هه یه، له برسان نامرین، ده بی چهند کوتیک جلوبه رگ په یدا که ین، جله كانمان شروّل و شيتال شيتالن، خوى زياتر له ههموان پيويستى به پوشهمه ني ههبوو، چونكه له پشتیند بهره ژوور چی وای پیوه نهبوو. میرده کهی رامووسی، لهو دهمه دا ژانیک دلی ریک کوشی. تکایه ههر رووداویک قهوما، تهنانهت ئه گهر کهسیک ویستی بیته ژوورلیره مهبزوون و به ههرهشهی کهس وهدهر مه کهون، ئه گهرچی رهنگهقهت وا نهبی، به لام دهبی ههموو هه لکهوتیک بگرینه بهرچاو، لیره دانیشن هه تا ده گهریمهوه. به چاوی لیلی فرمیسکاوی بۆي روانين، تاقمه كەيوه كوو كۆزىلە منالايك دەچوون كە ھەر چاويان لـە دايكيان بـــى. بـە خوی گوت ئه گهر ونیان کهم چون دهبی. به بیریدا نه هات که دهور و بهره کهی همه موو کویرن به لام ههر زیندوون و ده ژین، خوشی دهبوو کویرایی داهاتبا تا زانیبای خه ڵک رادین و خوو به ههموو شت ده گرن، به تایبهت ئه گهر خووی ئینسانیشیان دۆراندبا، جا با هینشتا نه گهیبنه ئـهم

قۆناخە،بۆ وينە كورە خىلە بىننە بەرچاو كە ئىتر بېرا بېرا باسى دايكى ناكا. پاشان چوويـە سـەر شهقام، روانی و ژوماره و ناوی دووکانه کانی به یادکرد، ئیستا دهبوو ناوی شهقامه که بدۆزىتەوە و بىخاتە بىرگەي،نەيدەزانى گەړان بـە شــوين خواردنــەوە ھــەتا كــويــى دەبــا و چـــى وهدهستده کهوی، رهنگه سی یا سیسهت مال ئهولاتر گهرابا، بهالام دیسانیش دهبوو به هیچ شيّوه يه ک ريبي لينه گوري و گوم نهبي، کهسي نهبووپرسياري لينبکا، ئهوانهي پيشتر دهيانبيني كوير ببوون و ئەم كە دەيبينى شوينەكانى پىنەدەزانى. تاو ھەلاتبوو، گزينگى دەكەوتـە سـەر ئه و گؤمیلکانه ی که له نیو زبالوزالدا خویان دهنواند و گیا ورده له ویژاره واری که لینی سەنگچنەكان جوانتر دەھاتنە بەرچاو. خەڭكىكى زياتررژابوونە شەقام، ھاوسـەرى چاوپزىشـك لـهخوّى پرســى چلـوٚن ريگايـاندهدوٚزنـهوه، ريگايـان نهدهدوٚزييـهوه، زيـاتر بـه پـهنا مـال و ساختومانه کاندابه کویره کویره دهرو پشتن و دهستیان ده کوتـا و په نجـهیان دهبزاوت،تـهواو چهشنی ئهو میروولانهی به دوای خواردنا دهسوورینهوه بینیوبر ویکده کهوتن، به لام کهس پنی تووره نهدهبوو، کهس متهقی نه کرد، پۆلنک له دیوار دوور دهبوونهوه و بـۆ لای دیواری بهرهوړوو ههنگاوياندهنا و به پێچهوانه و چهواشه دهسووړانهوه و ئهوهندهيان ئهو کارهدهکرد و له بازنهدا دهخولانهوه که له گهڵ پۆلیکی تر تیکههلدهنگووتن. جاروبار به ئومیدی دیتنهوهی خواردن رادهوهستان و لهبهر دهرگایههر دووکانیک بونیان ده کرد، پاشان دریژهیان به ريگايان دهدا ودهرو يشتن، له پيچيک قورتيان ده کردهوه و ئاوا دهبوون، بريک دواترتاقميکي تر په پدا دهبوو، وا دیاره ئهوه ی لیمی ده گهران نهیاندوزیبووه. ژنی دو کتور ده پتوانی خیراتر باژوێ، ههلی به فیرو نهدا و خوی بهچوونه ژوورهوهی دووکانان نهخافلاند، بهلام زور زوو بۆی دەركەوتئەوەي بەحال وەبەر ددانان بېت وەگیرى ناكەوێ، لە سەر ریپـه چەنـددووكانى تالان كراوى بەقالانى ھاتە بەرچاو كە دەتگوت قاپىلكەشووتىن.

سهرین و هاواری کرد که تیزمالکه شووشه په کی له ئه ژنؤی راچووه، خوینی به لاقیدا ده هاته خــوار. کویره کـانی تردهورهیان دا، چیـه، چــی بــووه و ئــهویش پیــی گــوتن کــه تىزمالكەشووشەيەك لە ئەژنۆم راچووە، كام ئەژنۆت، ئەژنۆى چەپ، يەكىك لەژنەكان چۆكى بۆ دادا، وريا به رەنگە دەور و بەرت وردە شووشەيلىن پرژا بىن، بى دىتنـەوەي برينەكـە دەستى كوتا، پاشان گوتى ئالىرەيە، لەگۆشتەكە رۆچۈوە، يەكىك لـە پياۋە كويرەكان دايـە پیکهنین، دهی که وایه کهلکی لینوه رگره. بزانه چ تیراده چی خوّی لینمهبویره، ژن و پیاو لیکرا لهقاقایان دا. ئهنگوستی گهوره و شادهی لیک نیزیک کردهوه،جوولانهوهیه کی سروشتی که پێويستى به هێچ راهێنانێک نيه، ئينجاشووشهکهي دهرهێنايهوه، پاشان کوته پهروٚيهکي لـه جانتای شانی هینایه دهر و برینه کهی پیچا، ئه و جار خوشی بـ فر پیکـهنین دهسـتی کـرد به گالـته و گهمه، لهوه زیاتر چی تر نهده کرا، ههموو پیکهنین و کابرایبریندار والامی داوه ههر کات پیت خوشه وهرهوه لای خوم، وا دیاره هیچکهس له نیو ئهو تاقمهدا ژن و میردی نیه، چونکه دەتگوت كەسىي پىغرانەچەنى، بىغ گومان ھىنىدە دەربەسىتى ئاكارى پاك نەبوون و لە ژیرهوهدهستیان تیکه لاو کردبوو، هه لبهت ویده چوو ئهم دوانهی ئاخری ژن ومیرد بـن، چونکـه زۆر ئازادانه دەدوان، بەلام وەک دياربوو بە پێچەوانەدەھاتە بەرچاو، جگـە لـەوەش ژن و مێـرد قەت لە لاى خەلك ئەو قسانەناكەن، ژنى دوكتۆر چاويكى بە دەوروبەرى خۆيدا گيرا، تهماشای کردله سهر ههر شتیکی بره کهلکیکی ههبی شهره مست و خو لیک دانیک هکهس دۆست و دوژمن ناناسی، جاری وا بوو ئەم شتەی لە سەرىكیشەیان بوو لە دەستیان دەكەوت و چاوه روانی تیهه له نگووتنی که سی ده مایه وه، خیزانی چاوپزیشک له دلی خویدا گوتی به توون، خوّ من لیرهده رناکه وم و قسه یه کی کرد که لیّی نه ده وه شاوه و جاریکی دیکه نشانی دا که تال و سویری و تهوژمی روزگار شوینی بهرچاویان ههیه له سهرزمان، سهربازیک بیننهوه یاد که به بیستنی قوولهی دهردهست به، گوتیههی تر و بهم جوّره قسمی سووک و دزیروی داهاتووی له ههل ومهرجی ئاساییدا به حهوت ئاوان شؤردهوه. دیسان بیری کردهوه ده یجابه جهههندهم، ليره وهدهر ناكهوم، به لام كاتيك بيرى چوونهدهر بهميشكيدا هات ده تگوت بیریکی باشتر و خوشتری پی ئیلهام کرا، لهمفروشگه گهورهیهدا دهبی حهمباریکیش ههبی بـ فر راگرتنی شتی پیویستیبهردهستان. بـهم فکـره گهشـایهوه و ئۆخژنیـّک بـه دهروونیـدا گـهـرا و که و ته دوای ده رگایه کی داخراو که ده یبرده سهر ئه شکه و تی خه زینه، به لام ته واوی ده رگاکان ئاوه له بوون و ههر ئهو كويرانهى دههاته بهرچاو كهله نيو زبل و زالدا دهسوورانهوه.

سەرەنجام لە تارىك و روونى رېرەواشتېكى چەشنى ئاسانسۆرى تايبەتى باركېشانى بە چاو ئەنگاوت. دەرگاى ئاسنىنى گالە درابوون و دەركەيەكى ترى لە پەنا بوو،دەرگايەكى كەلە سهر شان دێودهچێ، به خوٚي گوت حهمبار، ئهوكوێرانهي تا ئێستا گهيشتبوونه ئێـره دهسـتيان له دهرگای ئاسانسۆر که کوتا بوو و گهرابوونهوه، چونکه هیچیان بیریان لهوه نه کردبۆوه که بۆھەللومەرجى نائاسايى دەبىي پلىكان ودەرگاي تايبەتى ھەبىي. دەرگايخزۆكىي پال پيوەنا و هاو كات دوو هو كارى قورس و گران ته پيان دايه سهر و شو پنيان تي كرد، په كيان ئه و تاريكييه ئەنگوسىتە چاوەي دەبووبەرەخوار تىلى رابچىنى و پاشان بىۆنى ئاشكراي خواردەممەنى، چونکهبرسییهتی ههمیشه زوو ههست به بـۆن دهکا، تهنانـهت ئهگـهر خـواردن لهشووشـه و قودوولهی سهربهستراویشا بینت. لهریوه گهرایهوه هه تا لهنیو زبل و زاله که دا هیندیک تووره کهی نایلوین پهیدا کا، لهم وهخته دا لهخوی پرسی به بنی رووناکایی چون بزانم دهبنی چ شــتێک هه لـــگرم، شــانیهه لاویشــت، چ د لــه خورته یه کی نه فامانــه، بــه ســرنج دان بــهم بے هیزییه ی هه ستی پی ده کرد ده بوو ئیستا نیگهران و پهروشی ئه وه بی داخواده توانی تووره که کان به پری بهریتهوه یان نا، داخوا بازگهی گهرانهوهی ده دوزیتهوه یا تلاسا ده بین، به دەم ئەم بىرانەوە ترسىكى گران دلىيوىكىھىنا، نەكا نەگاتەوە ئەو شوينەي كە شووەكەي چاوه روانی بوو،ناوی شهقامه کهی له یاد مابوو، به لام زوری پنچاوپنچ بریبوو، له بهرته وژمی نائومیدی له پی پهری، پاشان هیدی هیدی وه کوو ئهوهی میشکی ته زویوی که و تبیته وه کار خۆی بینی که له سهر نهخشهی شارداهاتۆتەو، و بهنووکی قامکی به دوای کورتترین رەوگـهدا ده گەرىخ،دەلىپى دوو جووتى چاو ھەيە، جووتىكيان وەختى نەخشە خويندنەوەتىيھەللىدەروانن و جووته کهی تر چاو له بازگان ده گیرِن و ریگا دیاری ده کهن. ری پره و چول بـوو، زور بهشـانس بوو چونکه له خوشیان له بیری چووبوو دهرگاکه پیوهداتهوه. ئیستا به وردی دهرگاکهی راکیشا و کهوتهنیو دهریای ئهنگوسته چاوی تاریکی، ببوو به یه کینک له کویره کانی دهورو بـهری، بـه واتایه کی ورد و باریکتر ئه گهر بشی رهش و سپی به رهنگ بینه حیساب ته نیا جیاوازییان له رەنگى كويرىيەكەياندا بوو. دەستى بەديوارىدا كىشا و لە پلىكانەكان شۆر بۆوە. بىتوو ئاشكرا بي كه ئيره له پيشدا به خاوهن كراوه و كهسيك له ژيللا بيت، دهبي ههر ئهو كاره بكهن كه لـه ههبوونی کهسیکی لهویندهری ده تاراند، بو چرکهیه ک مچورکیکی تیژتیپهر و ترسیکی نه فامانه لهشی داگرت که نه کا ئهو دیوارهی بهرهو روو بنهی بیّت. لیّره دا، لهبهر خوّیه وه گوتی خهریکه

شێت دهبم، دیاره بهم نوقم بوونه لهم گۆړیچه تاریکهدا وبه بێ هیوای دیتنی هیچ شتێک ههقی به دەس بوو، ئێرە چەندە قووڭە، ئەوژێرخانانە كەم و زۆر قووڭ نين، پێگۆركەى يەكـەم، ئێسـتا هاوار ده کهم،ئیستا هاوار ده کهم، پیگورکهی سیههم، تـاریکی چهشـنی قورهسـوورهیه کی تونـد دهم و چاوی دادهپوشنی، چاوی بوونه دوو مهرمهریقیل، چیم له پیشه، پاشان بیری تال و پر مهترسيتر به ميشكيدا هات، باشهله گهرانهو هدا پليكانه كان چۆن بدۆزمهو ه، لهپر تيكهه لگلا و ناچار بۆدابنتەو، ھەتا نەكەوى، خەرىك بوو بېھۆش بىي، بە تورە تور گوتىخاوينە، مەبەستى لـە تهختی بنی ژیرخانه که بوو، خاوینی لیرهدا به لایهوهزور سرنج راکیش رهنگی دایـهوه. ورده ورده هاتهوه سهرخو، سهر دلمي ژاني ده كرد، هه لبهت ئهوه كونه دهرد بوو، به لام لهم كاته دا دەتگوتئەندامىخى زىندووى تر لەلەشىدا نيە، بىن شىك ھەبوو، بەلام خۆىنەدەنوانىد، دلاي وینهی دههوّل رمبهی دههات، کویرکویرانه یه ک بین لهتاریکیدا زرمه زرمی بوو، لـهم روّژهوه که له یه کهم ئهنگوسته چاوی منالدانا گوورا بوو تا دوایین تاریکایی که تنیدا له لی دان ده کهوت وا خۆیهه لداویشت. هیشتاش تووره که کونه کانی به چنگهوه بوو و فریپی نه دابوون، ئیستا تەنیا ئەوەندەی مابوو پریان بكا، ئارام به، خۆ ژیرخانشوینی رووح و هـەژدیها نیـه، ئیـره تهنیا تاریکه و بهس و خو تاریکاییشنه پیوهدهدا و نه ئازاردهره، پلیکانه کانیش دهبینمهوه، تەنانەت ئەگەرپێويست بىي تەواوى كەلێن و كاژێڕى ئەو كونە خۆڧناكەش ژێر و ژووركەم. لـە سەر تەماى خۆى سوور بوو، دەيھەويست ھەلستى بەلام ھاتەوەيادى كە ئىستا ئەويش چەشنى ههموان کویره، که وایه باشتره وه کووئهوان بجوولیتهوه و به گاگؤله بـروا و دهسته کوته بکـا هه تا ده گاته ویستو ئامانجی و خواردنیک دهدۆزیتهوه، خواردن ههر شتیک دهبی ببی،به لام خۆزگە شتیک بی به بی لینان و گەرم کردنەو، بخوری، چونکەئیستا وەختى کابانىيەتى دلخواز نيه.

هیشتا چهند ههنگاویکی نه نابوو که ترس به به دفه پی لیّی قوت بوّوه، ره نگه به هه له چووبیّت، ره نگه هه ژدیهایه کی نه به دی شه ویلاکه ی لیّ داپچپی بی یان روحیّک ده ستی هیّنابی و بیّهه وی بیباته و لاتی پرترس و خوفی مردوان که مهرگیان بی برانه وه یه، چونکه هه میشه که سیّک پهیدا ده بی که زیندوویان کاته وه. پاشان به ژاکانیکی بی برانه وه خوی دایه ده ستی خهم، وای به بیر داهات ئه و شوینه ی دیویه ته وه هه ماری خوارده مه نی نیه، به لکوو گاراژه، ته نانه تو وای زانی که بوی بینزینی له به رلووتی دیّت، وه ی له چنگ زه ینی ئاده میزاد به تایبه ته نه و ده که و یته گیژاوی ترس و گومان.

یاشان دهستی وه شتیک کهوت که نه چنگوّلهی پهلاماردهریرووح بوو و نه زمانی ئـاورین و كەلپى گرى ھەژدىھا، بەلكوو تەزووىساردى شتىكى ئاسنىنى تەختەكى بوو، بە بىرىدا ھات رەنگە قەفەزە بىي،بىي ئەوەي بزانىي باشە قەفەزە بۆچى دەبىيت، واي دانا كە چىن چىن ھەتامىچى ژیرخانه که وا بین، ئیستا تهنیا مهبهست دوزینهوهی شوینیخواردهمهنییه کان بـوو، ئیـره لیـی نیـه، چونکه دیاره بۆنی کهل و پهلی پاکو خاوینی نهبی لیی نایا. بنی ئهوهی ئیتر بیر له کوسیی دۆزىنەوەي پلىكانەكان بكاتەوە بە كويرە كويرە دەستى لىي كوتان، بىۆنى كىردن ورايتلـەكاندن. ئەوى پر بوو لە قودووى مقەبايى، بوترى شووشە و باغه، كووپەللە شووشەي درشت و ورد، قوتولهی بچووکی وهها که رهنگه کۆنسیرو بین و چهند شر و شالاتی تر. هـهر چـی وهبـهر دەستى ھات لەتوورەكەيەكى ئاخنى، بە ھەلپە گوتى تەواوى ئەمانە دەخورين. پاشانبـزووت و ئه و هه لاکه و ته ی چاوه روانی نه ده کرد رووی دا، هه ر وا که به کویره کویره ده ستی ده کوتا نه یزانی و ریز یکی قوتووله به ردانه وه. ئه م ته قه و رمبه یه هینده ی نه مابوو دانی له لی دان بخا، به خوی گوت شهمچه. له حاليكا له حهيبهتان دهلهرزي داهاتهوه، دهستي گيرا، ئهوهي لێیده گهرا دۆزىيەوه، نەخێر ئەو بۆنە لە دوورەوه ديارە و ئينسان لەگەللىپىچ بۆنێک لێی تنكناچين، خللهي دهنكه كان دهناسيتهوه و زوورايي كاغهز پهرداغي سهر شاني قالبه كه نه گۆره، پیداکیشانی دهنکه شهمچه وگر گرتن و درهوشانهوهی کزی جهغزی دهوروبهر ئەوەندە رووناكدەكاتەوە دەلىپى ئەستىرەيەك لەوبەرى مىزەوە زرىيوەي دىيت، ئەيخودايە، که وایه نوور ماوه و منیش چاوم هه یه و دهبینم، سلاو لـه تیشکو روونـاکی. ئیسـتا ئیتـر کـۆ کردنهوهی ده سکهوت هاسان بوو. تووره که یه کی پر کرد له شهمچه. ئاقلی بی پارسهنگ گازی کرد پیویستناکا ههموان بهریت، پاشان گری لهرزؤکی شهمچه تهواوی کهلین وقوژبنی قهفهزه کانی ئهنگاوت و زور زوو تووره که کان پر بوون، دهبووتووره کهی یه کهم هه للـریژیتهوه چونکه شتیکی به کهلکی تیدا نهبوو،ئهوانی تر ئهوهندهیان شتی بهنرخ و بایخ تیدابوو که شاریکی پی ده کردرا، پیویست ناکا بو سهودایه کی ناوا سهرمان سور بمیّنی بهم مهرجهوه بیریان بنتهوه که زهمانیک پاشایه ک ده یههویست تهواوی ههریمی ژیردهسه لاتی به ئهسپیک بگۆرىتەوە كە وايە ئەو پاشايە بىننــە بــەرچاو كەخەرىكــە لــە برســـان دەمــرىێ و لەپــر بــۆنـى ئــەو تووره کانه بیری پهلکیش ده کهن، جا بزانن چی ده کرد و حازر بوو له گه ل چ شتیکیان بگۆرىتەوە. پليكان لېرەوەيە و رېگاى دەركەوتن لە لاى راست. بەلام ھاوسەرىچاوپزىشك لـە پیشدا لیی دادهنیشی و بهسته یه ک سؤسیس و پهنچکیکنانی رهش و شووشه یه ک ئاو داده نی

و به بيّ عهزابي ويژدان دەس دەكابە خواردن. ئەگەر ئىستا شتىكى نەخواردبا تاقەتى بردنـەوەي ئەوھەمووە كەل و پەلەي نەبوو، ئاخر تەنيا ئەو تاقمەكەي بەخپو دەكرد وكەسىي تىر. پاش ئەوەي تېرى خوارد ھەر قۆلەي سىن توورەكەي پېوەھەلواسىي و دەستى بـەرەو پـېش درېــژ کردن، له سهر یه ک له سهر یه کشه مچهی گردا و خوی گهیانده و ه پلیکانان، پاشان به زه حمهت وهسهر كهوتهوه، هيشتا خواردنه كهي هه لنه تاوابوو، زهمان پيويسته هـ ه تاخواردن لـ ه تهواوی لهش دهمری و له بابهت ئهو ژنهوه دهبوو بگاته ئهوشوینهی که زیاتر له ههموان خۆراگرى دەنواند كه ميشكى بوو. دەرگا بى چرپه لـه سەرشان خـزى و كرايـهوه، هاوسـهرى چاوپزیشک له خویپرسی ئه گهر هاتوو کهسیک له ریزه و بوو چ بکهم، ریزه و چول بوو،بهلام دیسانیش له خوی پرسی دهبی چ بکهم. کاتیک گهیشته دهرگای دهرکهوتن ده توانی سهري وهرسوورينني ههرا بكا بنهباني رئړهوخواردني لييه، پليكانه كان دهچنه حهمباري ژیرخان و پییدا برۆنه خوار،دهرگام گاله نهداوه. دهیتوانی ئهم کاره بکیا بهلام پهشیمان بـۆوه. بهشانیی دهرگاکهی پیوهدا، به خوی گوت وا باشه متهق نه کا، ئـهو قیامه تـهی پهیـدا دهبـێ بیّننـه بهرچاو، کویرهکان وهک شیتان خو به ههمووده رگایه کدا دهده ن، هه رئه و دیمه نه دووپات دەبىتەوە كە وەختىسووتانى شىتخانەكە خولقاندبوو، لە پلىكانان دەخلىسكىن و ھەللىدەدىرىن و له ژیر پیی ئهو کهسانهی به دوایانا دین ده پلیشینهوه، ئهوانیش سهره نگری دهبن و ده کهون، پێدانان له سهر پليكاني قايم له گهڵ پێدانانله سهر لهشي خزوٚک و لـهرزوٚكي بنيادهم زوري جیاوازیی ههیه. دوای ئه وه له دلی خویدا گوتی ههر کات خواردنمان لی برا دیسانیش دەتوانمبگەرىخمەوە ئىرە. توورەكەكانى توند گرتبوو، پشوويەكى قوولىي ھەڭكىشاو كەوتـە رىخ. كويره كان نهياندهبيني، به لام بـ نني ئـ هوهى خواردبووىلهبـ هر لووتيـان ده گـهرا. جـا چـاو ئـ هو نه فامییه ی کردم، خو بونی سووسیس وه کوو شوین پیه کی زیندوو له دوام ده گهرێ. ددانی ده چیره و م برد، به هه موو هیزه و ه پری دایه تووره که کان و گوتی ده بی بروم. که و ته بیری ئه و پیرهپیاوهی شووشهی له ئه ژنو راچووبوو، نه کا منیش تووشی ئهوبه لایه بم، نه کا نه زانم پی بنیمه سهر ورکه شووشان، رهنگه له بیرماننهمابی که ئهو ژنه پا پهتییه، هیشتا دهرفهتی ئهوهی نهبووه که وه ک کویره کانی تری شار بچیته دوو کانی پیلاو فروّشـتن، نابیناکـان ئه گـهرچیبـوٚ به دبه ختييان كويرن به لام لاني كهم به دهس لي كوتان پيلاوي باش بۆخۆيان هه لله وېرن. پێويست بوو تێي تەقێنێ، تێي تەقاند و ھەلات. لە پێشاويستى بـه بـێ ھەسـتێكى بخوشـێ و خـۆ له كهس نهدا، به لام ئهو شيّوه تيپهرينه ههنگاوي شل كردهوه و ناچار بوو ليْكداليْكدا راوهسـتيّ و

ریگابدوزیته وه، له ناکامدا بونی خواردنی لی هه لده ستا، چونکه خرمانه ی ده وروبه ری ته واوی ناده میزاده کان خاوه ن به رامه و عه تری ناسمانیی نین، هینده ی نه کیشا که پیاویکی کویر هاواری کرد نه وه کییه له و ده ور وبه رانه خه ریکه سووسیس ده خوا، ژنی دو کتور به بیستنی ئه و قسه یه به بی پیاریز و ترس ده ریه پی خوی له و و له و ده کوت او گرم دمه و نخوونی ده کرده و میه کی ناحه ز و به په للایانه و هه لگری سه رکونه، چونکه جو و لانه و هه له یه. کویرانه ی خود اگر توونی هه له یه.

که گهیشته شهقام باران وه ک گوزهی سهرهو و ژیر دهباری. به خوّی گوت زوّر باشتر، لهم بارانه دا بۆنى خواردن كهمتر ديارى دەكا،دەيھانكانىد و لاقىي دەلـەرزىن. يەكىك دەستى لە شروشیتالی به ژن پۆشی گیر ببوو و تهواو دایدریبوو، ئیستا به سینگی رووت و قووت و سپی وسۆلەوە ریبی دەبری، دیمەنیکی روون و بی گری و ریژنه بارانی ئاسمانیی، ئەوە ئـــازادی نـــهبوو که خهالکی رینوینیی ده کرد، ئهوتووره کانهی بهختهوهرانه پرن، ئهوهندهی بـهالاوه قورسـن کـه ناتواني چهشني ئالا له سهر سهري بيانشه كينيتهوه. به لام ئهو كارهش زورچارهساز نهبوو، چونكه بۆنى ئىشتىا بزوينى خواردەمەنىيەكانى تۆماربە تۆمار دەپرژا و سەگەلى بەرەو خىزى رادەكىشا، ئه و سه گهبه ره للایانه ی که س سه وله ی نه ده دانییه و به ساحیبی نه ده کردن، که م وزور پولینک سه گ کهوتوونه شوین خیزانی چاوپزیشک، دهبنی هیواداربین هیچیان بن تاقی کردنهوهی خۆراگرى تووره كەكان قەپيان پيدانه گرن. لە وەھا بارانەيەكى بەريىۋەودا وا چاۋەروان دەكىرى كه خەلكلە شويننيك پەنا بگرن و راوەستن ھەتا بريكى ھەللىدەبرىنگىنىي و خۆشسىدەكاتـەوە. به لام ئيستا بارودو خه که بـه پيچهوانهيـه، نيـوه نيـوه گهلـه کويريک دينـه بـهر چـاو کـه روويـان كردۆته ئاسمان و زاريان داپچريوه وتوونيايەتى خۆيان دەشكينن و لەشيان پاراو دەكەن، تاقمیکی تر کهبهرژهوهندکارتر یان ئاقلترن، سه تل و مه نجل و قابلهمه یان به رهو ئاسمانی دلاوا راگرتووه، دیاره که خوا به رادهی توونیایه تی ههورده نیری و دیکاته دیاری. ههر به بیری خيزاني چاوپزيشكا نههاتبوو كهتهنانهت لهم شته بايخداره له لووله و شيرهي هيچ ماليكا نهماوه ونابزوی، ئەوەش وينەيەكە لە كۆسىپ و تەگەرەي ژيارى، وامان خوو بەنىعمەتى ئاوى لووله كيشي نيو ماله كان گرتووه كه فهراموش ده كهين بوئه و مهبهسته كهسانيك پيويستن كه شیرفهله که کان بکهنه وه وبیانبستنه وه، هه ماراو و مه کینه و تورومپای کارهبایی ده بی هه بن، کۆکامپيۆتێرێک پێويستن که کهم و کووړييه کان بدهنه دهست و کـاریبـهړێوهبردن رێک و پیک بکهن و دیاره بو تهواوی ئهم ئیشانه چاودهوری سهره کی ده گیری. ههروهها بو دیتنی ئهم

ديمهنهش دهبي چاومان ههبيّت، ژنيک چهند تووره کهي پييه و له شهقامي پر ئاو وسيّلاو، به نيـّـو زبل و زالی بۆگەن و پیسایی ئینسان و حەيوانىدا ھەنگاودەنى، ئوتۆمبىل و لىۆرى بەجىيماو شهقامهرییان بهستووه و ههر لهئیستاوه دهوری ته گهری هیندیکیان شینکهی لیزواوه و لیکدا ليُكدا كويرو كويرن كه به زارى ئاوه لأوه چاويان بهرهو ئاسماني ساو زهق كردووهو زور سه یره له ساوی یاک بباری. ژنی دو کتور ناوی شهقامه کانی ره و گهی ده خوینیته وه و ده چته پێش، هێندێکیانی و هبیر دێنهوه و هێندێکنا، جاری واشه دهبینی رێی لێ گوراوه. بهڵێ بيّ گومان ريّي ليّ گوم بووه. باده داته وه سهر شهقاميّک، پاشان بـو شهقاميّکي تـر، نـه شهقامه کانی له یادماوه نه ناویان، دواتر خهمبار و شهلهژاو به داماوی له سهر قوره رهشدانیشت و له پرمهی گریانی دا. سه گهل گهمار قیان دا. بقنیان به تووره که کانه وه کرد، به لام مهیلیکی وایان نهنواند. ده تگوت جهم مردووبوون، یه کینک له سپلۆته کان دهمو چاوی دهلستهوه، رهنگه له گوجووكي رافير بووبي فرميسكان بستريتهوه. ژنه دهستيك به سهر سه گه دا ديني وده یلاو پنیتهوه، سه گه ده گریته ئامیز و ده گری. کاتیک سهره نجام سهری هه لبری، هه زار سلاو بۆ خواژنى چوار رييان، نەخشەيەكى گەورەي بەچاو ئەنگاوت، لـەو نەخشانەي كـە شـووړاي شاران له ناوهندی باژیرانهه لیده واسن و زیاتر مهبه ستیان رینوینیی ریبواران و گهرؤ کانه كەپپيان خۆشە بزانن چوونە كوي و ئيستا لە كام شوينن. ئيستا كە ھەمووكويرن رەنگ بكەونـە دلهخورته و بلین ئهو کاره پوول فری دانه، به لاممانای ورد و باریک له سهبر و خوراگری دایه، دهبی راوهستین زهمانباژوی، دهبی بو جاری ئهوه ل و ئاخر فیر بین که چارهنووس هـهتا ده گاته ئاکام ههزاران پیچ و گهوهی تیدایه، تهنیا چاره نووس دهزانی نرخی ئهونه خشه یه چه نـده بۆ ئەوەي ژنە رېگاي خۆي بدۆزېتەوە. بە پېچەوانەيبۆچوونى خـۆي زۆر لـە تاقمەكـەي دوور نهبوو، تهنیا رەوگهی لابرىلى تۆكچوو بوو، تهنیا دەبىي ملى ئـهو شـهقامه بگـرى هـهتا دەگهیـه مهیدان،له و یوه ده بی پیچ که یه وه بو لای چه پ و دوو شهقامان هه لبویری، پاشان له شهقامی یه کهم بهرهو راست بروی، ئهوه شهقامی دلخوازی تویه،دیاره ژومارهی پلاکه کهشت لهبیر ماوه. سپلۆتەكان ورده ورده بلاوەيانلى كرد، لە رېگادا شتېك ھۆشى بىرىن، يىا بىە چەشىنېك خوویان بهم گهره که گرتووه نایانههوی بروّن و دوور کهونهوه، تهنیا ئهم سه گهیفرمیّسکه کانی ئیشک کردبوّوه کهوته شوینی، رهنگه ئهو چارهنووسهیژنهی هینایه سهر نهخشهی شار، بهشیکی سه گهشی ده گرتهوه. حهقیقه تئهوه یه ویکرا له دووکانه که وه ژوور کهوتن، سه گی ئەسىرىنلىسەوە بەدىتنى ئەو ئادەمىزادانسەي كە وەك مىردوان بىنى جوولسە تخىيل

ببوونهه لنه بهزييه وه، خووي بهم ديمه نه گرتبوو، جاري وا بوو ليي ده گهران له پاليان وهرکهوي و بخهوی و کهم و زور کاتی وهخهبهری ههموو زیندوودهبوونهوه. ژنه گوتی ئه گهر خهوتوون ههستن، خواردنم هیناوه، به لام له پیشا دهرگای داخستبوو هه تا ئهگهر که سینک به ویدا تیپه ری دەنگىنەبىسىن. كورە خىلە يەكەم كەس بوو كە سەرى ھەللىنا، ھەستى بىن تاقەتىئىزنى جوولانهوهی تری پینهده دا، ئهوانی تر زوریان پی چوو، خهویان ده دیت که بوونه بهرد و ههموو دهزانین که خهوه بهردینه چهنده گرانه،پیاسهیه کی سووکه له به دهوری شارا ئهم مهبهسته روون ده کاتهوه، لهویندهری کویران پییان له خاک و خوّل کیشاوه و خهوتون و خوا دەزانى چاوەروانى كام بىدارىن. بەلام وشەي خواردن خاوەنى ھىزىكىيسىخراوييە، بە تايبەت كاتيك برسييهتى هيرش ديني، تهنانهت سه گهشكه زمان نازاني كلكهسووته دهكا، ئهم جوولانهوه سروشتیه وهبیری هینایهوه که هیشتا کردهوهی سه گهلی ته ری له خوی نیشان نه داوه، سه گی ته پخویان راده و هشینن و پریشکیان ده ور و به ریان ئاوپرژین ده کا، ئه و کاره یان بهلاوه خۆشه و كەولىي پر و تووكنيان دەلىپى بالتەيە،ئاويكى متفەركى بە خىروبىر لە ئاسمانـەو، ســهرهخوار دهبــوو وپریشــکه کانی بــهرده کانی ده کــردهوه ئینسـان، لــهم ماوه یــهدا هاوسهری چاوپزیشک تووره که نایلوینه کانی ده کردهوه و لهم توانهوه و ژیانهوه دابه شداری ده کرد. هینندیک له خواردهمهنییه کان لهسهر بونی سروشتیی خویان نهمابوون، به لام بیتوو قسهی زل زل بکه ین، بۆنی پاروویه ک نانی به یات وه کوو شیله ی ژیانی شازه. ئیستا ئیتر هه موو وهخهبهرن،دهستیان دهلهرزی، تامهزرؤیی له روخساریاندا شهپولان دهدا، لهمکاتهدا چاوپزیشک، ههر وه ک له پیشا بۆ خیزانی رووی دابوو، وهبیری دیتهوه کییه، وریا بـن، زۆر خواردن باش نیه، زەرەدى ھەیه، كوپرەپیاوگوتى ئەوەي زەرەدى بى برسىتىيە، ھاوسەرى چاوپزیشک به سهریارۆیی و گوتی به گویی دوکتور بکهن، شووهکهی بیدهنگ بوو و تۆزهگەردىكى لە دلىي نىشت و بىرى كردەوه خۆ ئەو پياوه ھىچ شتىك لەبارەي چاودا نازانىي، هەلابەت ئەوە بۆچوونىكى نادروست بوو، بە تايبەتى ئەگەر لە يادمان بىي كە دوكتۆرىش لە ئەمان بیناتر نیه، بەلگەش ئەوەيەھەر نەيدەزانى خيزانى لە پشتين بەرەو ژوورى رووتـه، چونكـه ژنه کهی داوای کو ته کهی لی کرد هه تا خوی پیداپوشی، ته واوی کویره کان روویان تی کرد، به لام تازه زور درهنگ ببوو، خوزگه زووتر روانیبایان.

کاتی ژهم کردن ژنه به پوخت و پاراوی تهواوی رووداوه کانی گیرایهوه، ته نیا باسی داخستنه وهی دهر کهی ههماره کهی نه کرد، لهممه یلی مروّف دوّستانه یهی وه لای خوّی دابوو

تهواو دلنیا نهبوو، بوتیهه لینانهوهی ئهو مهبهسته بهسهرهاتی ئهو کابرا کویرهی گیرایهوه كه شووشهى له ئه ژنوى راچوو بوو، هه موو به دل پيكه نين، هه لبه تهموويان نا، پيره پياو بزهیه کی تیژتیپه ر له سه ر لیوی ئاسن گی دا و کوریژگهش تهنیا گویی ده دایه کرمه کرمه خواردنی خوی. سه گهش سهولهی خوی و هرگرت و لهریوه به ههالپه دهستی کرد به و هرین بهم که سانه ی له دهره و ه را دهرگای دوو کانه که یان ده له رانده و ه و ئا به مشیوه یه قه ره بووی کردهوه. ههر کهس له پشت دهرگاوه بوایه زوری پیداگری نهده کرد، له ههموو شوینیک دەنگۆ بوو كە شار پرە لە سەگى ھارى بەرەللا. ھەموو وردە وردە ئۆقرەيان گىرت و برسىتتىيان شکا وئه و کات خیرانی چاوپزیشک نهزیله ی ئه و کابرایه ی بو گیرانه و ه که له دووکان دهرکهوتبوو ههتا بزانی دهباری یان نا. پاشان سهر و بنیقسه کانی بردهوه سهر یه ک و گوتی بيتوو ئهو قسانهي به مني گوتووهراست بي، وه ک پيشوو ناتوانين سهر به ماليي خوّمانـدا بكه ينهوه، ته نانه تره نگه ههر نه توانين بچينه ژووره وهش، ليره دا مهبه ستم له و كه سانه يه كاتي وهدهر کهوتن دهسته کلیله کانیان له بیر چووه یا گومیان کردوون،بۆ وینه ئیمه کلیلمان پی نیه و له سووتمانه که دا ون بووه، تازه دوزرانه وهی له خوله میشدا ده س نادا، وشهی سووتمانی وا به سهرزاریدا هات ده تگوت گره کان دهبینی که مقهسته کهی هه لده لووشن،سهره تا خوینی وشک ههلاتووی سهر مقهسته که دهسووتینن، پاشان دمو نووکی تیـژی لـوول دهدهن و کـولی ده کهن، مقهسته که ورده ورده رهش هه لله گهرئ، سوور داده گیرسنی و وه ها خوار و خیپچ دەبىي كە كەس برواناكا ئەم كوتە ئاسنە زەمانىڭكى توانىبىتى گەرووى كەسىپك ھەلپسىينى،ئاور که دهستی خوّی وهشاند و روّمرکا تازه ناکری له نیّو ئهم کوّمائاسنهواله قبال بووهدا کلیل و مقهست لیک بناسرینهوه، چاوپزیشک گوتی کلیله کان له لای منن، زور ناشیانه سی قامکی له گیرفانی بچووکی دوولینگه شروشۆله کهی رۆبرد و ئالقه یه کی چکۆلهی به سی کلیلهوهدهرهینا، له جانتاکهم دهرهینا، ترسام ون بیت، گوتم بهلای خوّمهوهچاکتر رادهگیرێ، ههروهها جۆریک دلخوشیی و دلنیایی دهدامییه کهروژیک ده گهریینهوه مال، کلیل پن بوون ئينسان خاترجهم ده كا، بـه لامرهنگـه دهرگـاى مالـهوهيان شـكاندبيّ، هـاتوو نهيانشـكاندبيّ. بـــق ماوه يه کئاواله کانيان له ياد بردبۆوه، به لام ئيستا به لايانهوه گرينگ بوو بزانن ئهوانيش چيان لـه كليلـه كانيان كـردووه، يه كـهم كهسـنكى هاتـه جـواب كچـهى چاويلكـهيى بـوو، ئوتــۆمبيلى نهخوّشبهر که هاته شوینم، دایک و بابم لهمال بوون، نازانم پاشان چیان به سهر هاتووه، دوایه نۆرەي پيرەپياوھات، من له مالەوە كوير بووم، له دەرگايان دا، خاوەن مالله كه هات وگوتى چەند نەخۆشەوانى پياو بە شوينما دەگەرين، وەختى ئەوەم نەبووبىر لـە كليـل بكەمـەوە، ئىسـتا نورهی ژنی کویرهپیاو بوو، به لام ئه و وتی نازانم، له بیرم نهماوه، ههم دهیزانی و ههم له یادی بوو، به لام ئهوه ی ده یشار ده وه ئهمه بوو کاتیک دیتی له نه کاو کویر بووه، هه لبهت و شهی دیتن ليره دا زور بيمانايه، به لام وه ها قوول له زماندا پنجى داكوتاوه كهناچارين بـه كـارى بيّـنين، به لي کاتيک خوی ناوا ديت به زيق و هوړ له مالله رپه ړيبوو و هاواري جيرانـه کاني کردبـوو، ئهم جیرانانهی هیشتا لهویمابوون له یارمهتی دانی کهوتنه دوودلی، کاتیک میرده کهی تووشی ئەمنەھامەتىيە ھاتبوو ئەو وەسەر خۆى نەھينا و ئازايەتى و لىيزانىينى نواند،بەلام ئىستا خۆى دۆراندووه و دهرگای به ئاوالهیی و له سهر خوا جی هیشتووه، تهنانهت به میشکیدا نه هاتبوو ئیزن بخوازی و خیرا بگهریتهوهو دهرگا گاله بدا و بگهریتهوه. هیچ کهس باسی کلیلی مالسی له کوره خیلهنهپرسی، چونکه تهنانهت له بیری نیه مالیان له کام شوینه. پاشان ژنی دو کتور به ئارامی دەستى كچەي چاويلكەيى لاواندەوە، لە مالىي تۆوە كەنىزىكترە دەس پىيدەكەين، به لام دهبي له پيشدا جلک و پيلاو پهيدا كهين،ناكري بهم سهروسه كوته پيس و ئالنوز و نه شۆراوه و ئهو تړوتيتولانه دهرکهوين. ويستى بهرز بيتهوه، بهلام ديتى که کوړه ی کال به زگی تيرئاسووده ليي خهوتووه. گوتي كه وايه با ئيمهش تۆزينک چاو گهرم كهينو بحهسيينهوه، دوایه دهچینه دهرهوه بزانین چ باسه. داوینهخووساوه کهی دامالی و بغ ئهوهی گهرم بیتهوه له باوهشی میرده کهی خزا، کویره پیاو و خیزانیشی ههر وایان کرد، شووه کهی پرسی تنی وكهوتهوه يادي مال و حالى خويان و ژانيك دللي ريك كوشي، نهيگوت دلنواييم بكه، به لام دەتگوت ھەر ئەوەي لە مىشكىدا دەھات و دەچوو،ئەوەي تىيىناگەين ھەستىكە كە بوو بە ھۆي ئەوەي كچە دەستى باويتەئەستۆي پيرەپياو، بەلام بىي گومان ئەو كارەي كىرد و ھەر ئاواش خهوىلئ كهوت، به لام پيرهپياو نه خهوت. سه گه چوو له لاى دهر گاليني و هر كهوت و نیودهرانهی ته نی، کاتیک که سیکی نیه فرمیسکه کانی ویشک کاته وه گهلی تووره و لاری دەبىخ.

کویری

جل و بهرگ و پیلاویان پوشی و ههر ئهوه ما بزانن چون خویانبشون، به لام ههر له ئیستاشه وه له گه ل کویره کانی تر جیاوازییان ههبوو، چونکه ئه گهرچی ته واو به مه یلی خویان نه یانده توانی هه لبریرن به لامره نگی به رگه کانیان یه کتری ده خوینده وه، به واته ی مهنشوور

ههمووشتیک سهر گولی جوانه، ئهوهش له چاکهی ههبوونی مشوورخوریکه کهوهختی خـوی بلَّىٰ ئەوە بكە بەرت لەگەل دوولينگەكەت ديتەوە، رىٰ رىٰ وپنـۆک پنـۆک لێـکـناكالـێنەوە و ئەم شتانە، ھەلبەت ئەوانە بۆ پياوان گرينگنين، بەلام ھەم كچەي چاويلكەيى و ھەم ژنىي کویرهپیاو پیداگرن له سهرئهوهی که بزانن چ رهنگ و تهرزیکیان کردوته بهر ههتا به يارمەتى خەيال دىمەنيان بىننە بەر زەين. بەلام بۆ پىلاو تىكرا لە سەر ئەو باوەرەبوون كە نـەرمى و به پا خوّش بوون له جوانی باشتره، پیّلاوی قهیتاندارو پانیّ بلیند و چهرمـه گویّلک و بریقـهدار به کهلک نایه، کهوشی ناسک به کاری ئهم رۆژگار و رییانه نهده هات، چه کمه ی پهلاستیکی هه تا چۆكان دريژ به كەلكيان دينت كه به هاسانى بيكهنه پا و دايكهنن، هيچ شتيك لـهوهچاكتر نيه بۆ قورەشنىل. بەداخەو، لەم چەكمانە وەگىر ھەموان نەكەوت،بۆ وينە ھىپچ چەكمەيـەك بـۆ پنی کوره بچکۆله که نهدهبوو، چه کمهی گهوره پی له لاقیدا ده تگوت ساقورن، که وایه ناچار بوو به جووتیک کهوشی و درزشی بحاویتهوه که لیره کهس نه یدهزانی هی کام و درزشه، ئه گهر دایکی گوم بووی لیره بوایه و کهسیک دیمهنه کهی بو باس کردبا،دهیگوت سهیر هه لکه و تیک، ئه وه راست هه رئه و که و شهیه ئه گه رکو په که م چاوی دیتبای هه لایده بژارد. پیرهپیاوی پی پان به جووتیک کهوشی به سکتبال خوی ته یار کرد، ئه و پیلاوه باشانه یان بو ياريكهراني بالا بهرز ساز كردبوو. راسته كه بهم كهوشانهوه بـريّك سـهير دههاتهبـهرچاو، بـهلام ئەو دىمەنە گالتاوييە ھىندە تەمەن ناكا، ھىشتا دەدەقىقەيەك رانەبردووە، كەوشەكان پىس دەبن، بەلىي ژيان زۆرىپىدەوى و بەرسىلە بە دەرفەت دەبىتە ترى.

گهشته مروقه، مهبهستی تایبه تیم هه یه که ده لینم مروف، ئهم ههموه تابلو نه قاشییه، ئهم گشته په یکه ره ته نانه ت که سینک نه بی سه ریان لی بدا و دیداریان لی بکا. هه ر خوا ده زانی کویرانی ئه م شاره چاوه روانی چین، رهنگه ئه گهر بـره باوه رینکیان مابـێ هیشـتاش چـاوه روانی دهرمـان و چارهسهریی بن، به لام وه ختیکی بوو به دهنگو که کهسی ساخ نه ماوه و هه موو کویراییان داهاتووه و چاویک نهماوه لهمیکروسکوپ خورد بیتهوه و نهزموونگه کان چول کراون، ئومیْدیان بووبه بلقی سهر ئاو. سهره تا خزم و کهسی زۆریکک له کویْرهکان که هیْشـتاریزیان بـۆ خۆشەويستى و پەيوەندىي بنەمالەيى دادەنا، لـه تـهكيانا بەرەونەخۆشـخانەكان هرووژميـان بـرد، بـه لام لـهوی چاویـان به گهلـه دو کتوریکی کـویر ده کـهوت کـه نـهزمی دهسـتی ئـهو نه خو شانه یان ده گرت که نه یانده بینین یان گوییان به پشت و سینه یانه وه ده نان، چونکه هیشتا ههستی بیستنیان کاری ده کرد و ئهوه تهنیا کاری بوو که لهدهستیان ده هات. به لام پاشان ئهو نه خو شانهی هیشتا ده پانتوانی به ریگادا برون، به برسییه تی له نه خوشخانه کان هه لاتن، داهاتوویه کی تالو مهرگاوی له شهقاماندا به بی کهسی چاوهروانیی ده کردن، ئهو تاقمه ئه گهر خاووخیزانیکیشیان ههبوو، دیار نهبوو له کوی ئاواره وسهرگهردانن و بن ناشتنیان ههر ئهوهنده بەس نەبوو يەكىك بەھەلكەوت تىيانھەللەنگوى، بەللكوو دەبوو كەلاكەكان بۆگەن ببوايەن وراسته و راست له سهر شهقامه رییان که و تبان. هیچ سهیر نیه که سهگه ل به سهر و گویلاکی ئادەمىزادان ھەلدەرووسكىن، ھەر لە ئىستاوە دەلايى كەمتيارن، كوان و بلىزقى كەولىيان چلىكى تیزاوه و کلک له گهلوز ده گهرین،ده لایی ده ترسن مردو کان و نهوانه ی قووتیان داون زیندوو ببنهوه ولهبهر خاتری و نجرو نجر کردنی بی شهرمانهی ئینسانه بیده سه لاته کان سزایان بده ن. پیرهپیاو گوتی دنیا چی لیٰهات، هاوسهری چاوپزیشکولامی داوه له نیٚوانی دهر و ژوور، ئیْـر و ئەوى، كەم و زۇر، ئەمرۇ وسبەي جياوازىيەك نيە، كچەي چاويلكەيى پرسى خەلك چلۆن،کارهکانیان چۆن جیٰبهجیٰ دهکهن و بهریٰ دهچن، چهشنی رووحسهرگهردانن، رهنگه ههر ئهوه بیّت مانای رووح ،ههلبهت، بی گومان ژیانههیه، چونکه چوار ههسته کهتان وا ده لمی و له گهڵ ئەوەشدا ناتوانن ببینن، كويرەپياو كـه دزرانى ئوتۆمبيلەكـەى هـەر لـەبير مـابوو پرســى ئوتۆمبىل زۆرە، بەللىنى دەللىنى گۆرسىتانى ماشىننانە. نە چاوپزىشىك شىتىكى پرسىي ونە ژنى کویره پیاو، ئه گهر قهرار وا بوو ههر ولامی لهم چهشنه ببیستن چفایده یه کی ههبوو. بـهلام کـوره خیّله به ئاواتی خوّی گهیشتووه و بهمپیّلاوانه ئهوهنده دلخوشه تهنانهت لهوهی که نایانبینی كەيفى ناشيوى،رەنگە ھەر بۆيە وەكوو رووحى لىي بە سەر نەھاتبىي. بەلام سەگىئەسرىنلىسەوە

که کهوتو ته شوین خیزانی چاوپزیشک ناشی پیی بلیبی کهمتیار، چونکه ئهو نه کهوتو ته دوای گۆشتى لەشى مردوو، بەلكووكەوتۆتە جەغزى جووتە چاويكى كە دەزانى گەش و زىندوون. مالی کچهی چاویلکه یی دوور نیه، به لام دوای حهوتوویه ک برسییه تی وا تازه خهریکه تاقمه که گیانیکی دیتهوه بهر، ههر بویه نهرم نهرمدهروّن، بو حهسانهوه ناچارن روّنیشن و وچان بگرن، هەلبژاردنیرەنگ و جۆرى جل و بەرگ به زەحمەتەكەي نەدەبوو، چونكە ھەر لەئىستاوە پىس بوون. خەيابانى شوينى ژيانى كچە كورت و تەسكە، ھەربۆيە چ ئوتـۆمبىلى لـێ بهدی ناکرێ، خهیابانه که یه ک سهرهیه و جێراوهستانی نیه، راگرتن لێـی قهدهغـه بـوو. چــۆل بوونیشی جیمی سهرسورمان نهبوو، لـهم جــوّره شــهقامانهدا بـه دریژایــی روّژ هــیچ جوولــهوهریک بهدی ناکریّ. ژنی دو کتور پرسی ژومارهی پلاکی مالمتان چهنده، ژومارهی حهوت، قاتی دووههم دەستى چەپ. يەكىك لەپەنجەرەكان كرابوويەوە، لە وەختى ئاسايىدا ئەمە خۆي نیشانهی ئەوەبوو كە زۆر ویدەچى كەسیک لە ژوورەوە بى، بەلام ئیستا نەدەكرا لەھیچ شــتیک دلنیا بی. ژنی دوکتور گوتی پیویست ناکا ههموومان بچینهسهرهوه، ئیمه دوو به دوو دهچین، ئێوه لێره چاوهړوان بن. تێگهيشت کـهدهرگای چوونـه ژوورهوهی سـاختومانهکه بـه زورهملـي باسی ئهم مهبهستهی نه کرد، کچهی وهپیش دا، چونکه ریگاکهیپیدهزانی، بایخی نهدایه تاریکایی پلیکانه کان، کچه له خوشیان دوو جارهه لخلیسکا، به لام به پیکهنینه وه گوتی چاوت لنيبي، ئەوە ھەر ئەمپليكانانەن كە بە چاوى نووقاو دەمتوانى سەر و خواريان پيدا بكـەم،راھاتن و جهغزی دیاری کراوی زمان ئاوان و له بهرامبهر ههزاران خالمیورد و باریکا خوّ نـابزیون، بـوّ وینه خاوه نی ئهم زمان و راویژه فهرقی نیوان چاوی نووقاو و کویر ناکا. له پیگورکهی قاتی دووههم دهرگای ماله که به داخراوی خوی نواند. کچه ی چاویلکه یی دهستی به لاشیپانهی دهرگادا کیشا و زهنگه کهی دیتهوه، ژنبی چاوپزیشک وهبیری هینایهوه که کارهبا نیـه و کچه ئهم وشانهی وه ک ههوالیّکی تال و ناخوش بیست، ئهمههوالهی بهلای زور کهسانهوه گهلی شومه. رایه ک، دوورا تهقولبایی کردو رای سیههم دهرگای دایه به مست و هاواری کرد، دایه، بابه، به لام که سرده رگای نه کرده وه، ئه و قسه خوش و گهرم و گورانه ی له میشکیداشه پولیان دهدا نهیانتوانی راستهقینهی تال بگورن، کهس نه هات بلی رولهی خوشه ویستم ئاخرىيەكەي گەرايەوە، بەخىربىيەوە، بەراستىخەرىك بووم ناھومىد بم، وەرە ژوور، وەرە ژوور و فهرمووی ئهمخاتوونهش بکه، ببوورن که ماله که تۆزینک شپریوه، بـهلام دهرکـه هـهر واما و نه کرایه وه. کچه ی چاویلکه یی گوتی که س له مال نیه، پالی وه ده رگادا، ده ستی تیک به زاند و سه ری ویکر دن و له پرمه ی گریانی دا، ده تگوت هه مو و نه ندامی به لی قه وماوی نزای روحم و به زه یی ده کا، نه گه رئه وه نده نه زمو و نه مان نایبا روحی مرق ف خونه و پیش به پیچ و فلو و چه نه سه رمان له م هه مو وه خونه و پیشی و په ژاره یه ی سه باره ت به دایک و باوکی ده ینواند، سو پر ده ما، نه ویش له کیژیکی نه وه نده به په آلام هه به له نیزیکانه که سیک هه یه که پیشتر نیشانی داوه که له نیزان نه م دووه دا نه جیاوازییه که هه به و نه ده بی که سیک هه یه که پیشتر نیشانی داوه که له نیزان نه م هیچی به زه ینیدا نه هات، هه مو و ده زانین هاوسه ری چاو پزیشک و یستی دلنوایی بکا، به لام هیچی به زه ینیدا نه هات، هه مو و ده زانین که ژاری که ژبانی دریژ خایه ن بیز خه لک له ماله وه یه گجار کورته، پیشنیاری کرد با بزانین نه گه ره هاوسایه ک ماوه لیبیان بپرسین، کچه گوتی به لی با بر قین بپرسین، به لام راویش نه وجاریش به سه ده وه ده رکه ی دو و مال کرابوونه وه نه و مالانه تالان که سولامی نه دایه وه داری که و تابوون، نیتر نیستا هه مووکه س که م و زور به په اللیه نه و تاقمیکی به په اللاخویان تی کوتابوون، نیتر نیستا هه مووکه س که م و زور به په اللایه نه و ماله و ماله و مالیان ده کرد و نیزه و نه وی ده وی دون.

گهرانهوه قاتی یه کهم، هاوسهری چاوپزیشک دهر کهی نیزیکترین مالّی کوتا، وه ک چاوه روانییان ده کرد کهس ولامی نهدانهوه، پاشانده نگیّکی گر به گومانهوه پرسی کییه، کچهی چاوه روانیکه یی چووه پیش، منم، هاوسیّی سهرهوه م، له دوای دایک و بابم ده گهریّم، تو نازانی له کویّن وچیان به سهرهاتووه. خشکی پیّ هاته گویّ، دهرگا کرایهوه و سهرو پوتراکی پیریژنیّکی کزه لوّکه دهر کهوت، ببوو به یه سک و پیست، ده تگوت چیله که یه، پرچی دریژ و ئالوّزی دزیّوی ده نواند. بو گهنیو و بوهه پههووتیّکی یه گجار ناخوش قه ف قه ف خوّی به دهری دار کرد وژنه کان له حه یه تان کشانهوه. پیریژن چاوی زه ق کردن، چاوی کهم وزوّر سپی ده چوون، به سوّراغی دایک و بابت نازانم، روّژیّک دوای نهوه ی تویان برد ها تن له هاتو چوّکهران ده بیستم، به لام هی ده ره ون و دیاره ته نیا بو نوستن روو ده که نه نیره، که وایه دایک وبابی من چییان به سهرها تووه، گوتم که هیچ ههوالیّکم لیّیان نیه، میّرد و کور و بووکه که ت له کویّن، نهوانیشیان برد، نهی تویان بو نه برد، من خوّم حه شار دابوو، له کویّن، نهوانیشیان برد، نهی تویان بو نه برد، من خوّم حه شار دابوو، له کویّن، دوران توانیت بچیه ژوور، له پشته وه را، به پلیکانه کانی ده رباز بووندا

وهسه رکه و تم و ته به قیکم شووشه شکاند و ده ستم برد و ده رگاکه م کرده وه، ده رگاکلیلی له سهر بوو، خیزانی دو کتور پرسی هه تا ئیستا چون ژیاوی، پیریژنواقی ورما، سهری و هرسووراند و پرسی ئیره کیی دیکهی لییه، کچهدلنیای کردهوه که ئهوه دوست و ئاشنای منه، یه کیکه له ئەندامانى تاقمە كەي ئىمە، ھاوسەرى چاوپزىشك پىداگرى كرد، لىرە مەبەست تەنيايى نىـە، خواردن گرینگتره، لهو ماوه یه دا خواردنت له کوی وه گیرهیناوه، راستییه کهی ئهوه یه که من نه فام و گیله که نیم و ده توانم به ره ی خوم له قوراو ده رکیشم، ئه گهر پیت خوش نیه باسی بکهی لینی گهری، من ههر وا بهپرسیارم، که وایه دهیلیم، یه کهم کاریکی که کردم ئهوه بووههموو ماله کانم پشکنی و ئهوهی شیو و خواردهمهنی بوو کوم کردهوه،ئهوانهی زوو خراپ دهبوون خیرا خواردمن و ئهوانی دیکهشمپاشه کهوت کرد، کچه پرسی شتیکی وات ماوه، پیریژن ولامی دایهوه، ناتهواو بووه، چاوه کویره کانی لهپری به بهدگومانی درهوشانهوه، هه لبه تله و هها ههل و مهرجیکا ههمیشه شیوه ی و تار ناوایه، به لام له راستیدابی بناغه یه، چونکه گلینهی چاو زیاتر خاوهنی چلۆنایهتی نین، جا با وهککهشکه فهریکهش زهق بچن، ئهوانه دوو گۆی خری نهگۆړن و تەنياپېلوو و مژۆل و برۆكانن كه له پوخت و پــاراوى روانينــا دەور ده گیرن،به لام وه ک روونه ئهم تایبه تیبانه وه لای چاو دهدهن، هاوسه ری چاو پزیشک پرسی ئیستا چۆن بەرى دەچى، پيريىژن بـه راويىژيكى پــررەمز و رازەوە گــوتى مــەرگ لــه شــەقاماندا خوی مهلاس داوه و بوسهیناوه تهوه، بهلام له باخچولهی پشت مالان ژیان دریژهی ههیه، مهبهستت چیه، له باخچو لهی پشت مالان کهلهم و کهرویشک و مامر دهست ده کهوی، گولیش ههیه، به لام نه ک بن خواردن، دهی تن چ ده کهی، فهرق ده که، جاری وایه کهلهمینک هه لله که نم و جاری واشه مامر یا که رویشکیک ده کووژم، پاشان به کالی ده یخوی، له پیشدا دەمبرژاندن،بەلام دوايە خووم بە خواردنى گۆشتى كال گرت، لاسكى كەلەمىششىرىنە، ئىدوە نیگهرانی من مهبن، کچی دایکی خوّمم و له برسان نامرم. دوو ههنگاو کشایهوه و کهم و زوّر له تاریکی مالهوه دا ون بوو، تهنیاچاوه کانی سپی دهدرهوشانهوه و له ژوورهوه را گوتی ئهگهر دەتھەوئبچيوە مالىي خۆتان من ريگات لىناگرم، فەرموو برۆ. كچەي چاويلكەيىدەيھەويست بلني نا زور سپاس، بني فايده په، ئيستا كه دايك و باوكم لهوئنين چ بكهم، به لام له پر ئيشتياى کرد و ه تاغه کهی ببینی، دهمههوی هۆده کهم ببینم، ئیستا کویرم ئهو ئاواته چهند ئاواتیکی قوره، دهی ههرهیچ نهبی دهس به دار و دیوار و کهل و پهل و پیخهفه کاندا ده کیشم وبوّن بهو بالنجهوه ده کهم که سهری گیژم له سهر دادهنا، رهنگه ئهوگولانهی له بیری مابوون هیشتاش له

شوینی خوّیان مابن، مهگین دوای ئهوهی پیریژن زانیبیّتی بوّ خواردن نابن بـهری داببنـهوه و بـه تووره یی پیخوستی کردبن. به م پییه کچه گوتی زور باشه، ئهگهر زه حمهت نه بی بوتان پیشنیاره که قبوول ده کهم، ئهوه ئهوپهری لوتفی ئیوهیه سهباره تبه من، وهرنه ژوور، وهرنه ئەوجار ھەر بە كەلكىئىوەش نايا، مەگەر ئەوەي گۆشتى كاللتان پىخخۇش بىخ، نىگەران مهبه،ئيمه خواردنمان ههيه، ئاخ، كه وايه ههتانه، جا ئهگهر وايه بـۆ ئـهوهىچاكـهى منتان دابيته وه، هينديکم خواردن بۆ بينن، هاوسه ري چاوپزيشک گوتي خواردنيشت بـ و ديـنين بـه چاوان، ئارام به و دەست و پیت تیک نه هالین. ری رهویان هه لبوارد، بوگه نیو ئینسانی گیژ ده کرد. له دیـوی کابان که تیشکهی رووهو ئاوا بـوون بـریکی روناکیی تیگیـرابوو، کهولی کهرویشک و پهر و پنو و ئیسک و پرووسکی مریشک تهواوی والاتی تیوه دابوو، له سهر ميزيک و دهفريکي پيس و خوين پيوهمردوو و چهندکوته گۆشتى نالهبار که دهتگوت گهلي جار جووراونهوه خوّی دهنواند،خیزانی دوکتور پرسی دهی باشه کهرویشک و مامره کان چ دەخۆن،پیریژن گوتی كەلەم و گیا و گۆل و بەرماو، ناكا، كەرویشک ومامرەكانیش گۆشت بخون، كەرويشكەكان ھيشتا نا، بەلام مريشكەكان پييان خۆشه، زيندە وەرانيش چەشنى ئادەمىزاد ئاخرىڭكەي فىر دەبن وخوو بـه ھـەموو شـتىك دەگـرن. پىرىدىن راسـت و پتـەو رىــى دەبرى، كورسىلەيەكى وەھالە سەررى وەلابرددەتگوت چاوى دەبىنى، پاشان ئاماۋەى بە دەرگاپەک كرد كه به سەر پليكانه كانى دەرباز بووندادە كراپەوە، ليرەوە ورپا بن هەلنەخلىسكىن، لاجامەي پليكانەكان زۆرقايم نين. كچەي چاويلكەيى پرسىي دەرگاكە چىي، ههر پالی پیوه بنین ده کریته وه، کلیله که لای منه، ده بنی ههر لیرانه بنی کچه خهریک بوو بلني كليل ئي منه، به لام دروست لهم كاته دا بيري كرده وه ئه گهر دايك وباوكي يان كهسينك له لايهن ئەوانەو، كليله كانى بردبيت ھەموو جارىناكرى بى ھاتوچى زەحمەت وەبەر ئەم جيرانه بنيّ. ههستي کرد دلّي تۆزيک ويکهات، رهنگه چونکه دهيههويست وهژوور کهويّ و به رووني تێبگا که دایک و باوکی له مالهوه نین، یان رهنگه لهبهر مهبهستێکی دیکهبووبێت.

ئاشپهزخانه پاک و خاوین بوو، ولات هینده ی توز نه گرتبوو، ئهوه شیه کیک له باشیه کانی ههوای بارانی، ئهمجار باران دهبوو به هوی گهشه کردن و هه لدانی که لهم و گیا و گول، ههر به راستیش باخچوله کانی پشت مالان له و سهره وه لهبه ر چاوی ژنی دو کتور ده تگوت لیره وارو کهن، له خوی پرسی بلیمی که رویشکه کان لیره به که یفی خویان هه لبه ز

دابهزبکهن یا نا هیشتاش له لانیدا چاوهروانی دهستی کویریکن که گهلای کهلهمیان بو بهریت، پاشان گوییان بگری و به لینگهفرته دهریانکیشی وبه ههرمه ملیان تیکشکینی. کچهی چاویلکه یی به یارمه تی بیره وه ری پیشووی ده هات و ده چوو، هه روه ک پیرید نی نه و می خواروو که نهسهر هنگریمی دا و نه لاقی خلیسکا. جی و بانی دایک و باوکی شپریو بوو،رهنگه بهرىبه ياني به دوايانا چووبيتن، دانيشت و به بانگ و سهالا گريا، هاوسه ري چاويزيشک ياليي و ه پالی دا و و تی مه گری، باشه چی تری پی ده کرا، له دنیایه کی بی مانادا ئه سرین ده توانی چ مانایه کی ههبی،چهپکه گولی ژاکاوی نیو گولدانی شووشه له سهر دولابهی وهتاخی کچهخوی دهنواند. ئاوی گولدانه که ببوو به ههالم، به په نجه کو تهراستهوراست دهستی بو دریش كردن، ئەنگوستى بە سەر پەلكى ويشكھەلاتوودا كيشا، وەختيك ژيان بىي پەرژين و بەرەلا بنی چهنده ناسک وخونه گره. ژنی دو کتور په نجهره ی کردهوه و بنو شهقامی روانی، تەواوىھاورىيانى رۆنىشتبوون و بە لەسەرەخۆيى چاوەروان بوون، سـەگىئەسـرىنلىسـەوە تـەنيا بوونهوهریک بوو که سهری هه لبری، گویی سووکی وریای کر دبوّوه. دیسانه وه ههور دهستیان تنک گرت، رەنگى ئاسمان تارىك دادە گيرا، خەرىك بوو شەو دادەھات. لە دلىي خۆيىدا گوتي پيويست ناکا ئەوشى بى خەو بە شويىن يەنا و پەسپويكدا بگەرىيىن،دەتوانىن ھەر لىرە لهنگهر بگرین. له ژیر لیوهوه گوتی رهنگه پیریژن پییخوش نهبی ئهو ههمووه خهالکه به مالسیدا تپیهر بن. دروست لهم کاتهداکچهی چاویلکه یی دهستیکی له سهر شانی دانا و گوتی دهرگا كليلي لهسهره، نه يانبر دوون. كه واپه ئه گهر گرفتيكي ئهوتن هه بوو ئيسته رهها ببوو، ناچار نه بوون له گهل روو گرژیی پیریژنی نهومی یه کهم به رهو رووبن، خیزانی چاوپزیشک گوتی دەچم بانگیان كەم، شەو نیزیكه، زۆر باشبوو، لانى كەم ئەوشۆ دەتوانین لەژیر میچى مالـیكى خوش و خاویندا بخهوین، تو و میرده کهت له سهر ته ختی دایک و بابم بنوون، بزانین چۆندەبىي، لىرە تەنيا من دەستوور دەدەم، ئىرە مالىي منە، ژنە كچەي گرتـەئامىز، ھـەقى خۆتـە، مهیل مهیلی تۆیه، پاشان به شوین ئاواله کانیا رۆیـی. ئهگـهرچی رینوینه کـهیان گوتبـووی هـهر برگهیهی ده پلیکانه، هاورییان کاتی وهسهر کهوتن به ههالپه قسهیان ده کرد و جار و بار لاقیان له پلیکانـه کان ده گـیرا، ده تگـوت هاتوونـه سـهیران و تهماشـای ئـهم شـوینه. سـه گه بـێ چرپـه وهدوايان كهوتبوو، دهتگوت ئهوه كارى ههمووروزيهتي. كچهى چاويلكهيى له سهر پێگۆړكەوە بەرەخوار دەيروانى،كاتێک كەسێک لە پليكانان سەر دەكەوێ ھـەر دەبـێ وا بـێ، ئه گهر غهوارهبی دهروانین هه تا بیناسین و ئه گهر دۆستیش بی به خیر هاتنی ده که ین،به لام ئیستا

پێويست به چاو نهبوو هه تا بزاني کێن دێن. فهرموون،فهرموون ماڵه خوٚتانه. پيرێـژني نهـوٚمي یه کهم له بهر دهرگای خویهوهههستی راگرتبوو، له دلی خویا گوتی ئهوهش یه کیک لهو تاقمانه یه که بۆخەوتن هاتووه، دیاره لـهم بابهتهشـهوه ههلـهی نـهده کرد، پرسـی کییـه، کچهلـه سەرەوەرا ولامى دايەوە ئاشناكانى منن، پيريزن سەرى سورما، ئەوكچە چۆن توانيويەتى خۆ بگەيەنىتە سەر پېگۆركە، ياشان بە زەيندا ھاتو تەواو لە خۆى توورە بوو كە بۆچى كلىلـەكانى له سهر دهرگاجي هيشتبوو، ده تگوت خهريکه مافي خاوهنايـه تي سـاختومانه کهي چهندمانگيکـه تەنيا ھى ئەو بوو لە دەستى دەردەچوو. بۆ قەرەبوو كردنـەوەىئـەم ئاسـتەنگە تـال و چـاوەروان نه کراوه چی پینهده کرا غهیری ئهوه ی سهر هه لیننی و هه را کا و بلی له بیرت نه چیته وه که گوتت خواردنت بۆدينم، پي له به لينني خۆت نهنيي. به لام ژنه و كچه هيچيان و لاميان نه دايـهوه، چونکه یه کیان خهریکی رینوینیی تازه هاتووه کان بوو و ئهوی تر سهرقاللی به خیرهینایان، به قەلسى قىژاندى گويتان لىخبوو چىم گوت،ديارە ئەو كارەي زۆر ھەللە بىوو، چونكە دروست له و وه خته دا سه گه به په نایا تیده په ری، به رقه وه شالاوی بو برد و ده ستی کرد به وهرین،حه په حه پی له تهواوی کهلین و قوژبناندا دهنگی دایهوه، ئهوه ههر زورباش بوو، چونکه پیریژن له تاوان زیراندی و خیرا خوی به ژووریداکردهوه و دهرگای به توندی پیوهدا. پیرهپیاو پرسى ئەم جندۆكە پىرەكىيە، ئەوەش لەو قسانەيە وەختىك خۆمان وەبەر چاو نايا لە زارماندهرده پهريخ، ئه گهر ئهويش تامي تاليي و سويري ژياني پيريدژني چيشتباپيمان ناخوش نه بوو بزانین به رزی ئاکار و وتهی هه تا کویی خو ده گرت.

جگه لهوهی له تووره که کانا هینابوویان هیچ شتیکی دیکه له گورانهبوو، که وایه دهبوو ده سرو پیوهبگرن، به لام بو رووناکایی به ختسه رانسویی کردن، هاوسه ری چاوپزیشک شهمیکی دوزییه وه که دیاره بو کاتی دابرانی کاره با هه لگیرابوو، ده ستی دایه و بو خوی هه لکرد، نه وانی تر پیویستیان نه بوو، چونکه رووناکی له میشکیانداده دره وشایه وه، دره وشانه وه یه کی وه ها که کویری کردبوون. نه گهرچی به شه خواردنی نه و تاقمه که مبوو، به لام ده تگوت میوانداریی یه کی گهرم و گوری خومانه یه، یه کیک له و جیژنه به هه لکه و تانه ی که هه رکه سه میوانداریی یه کی گهرم و گوری خومانه یه، یه کیک له و جیژنه به هه لکه و تانه ی که هه رکه سه دانیشن چوونه نه و می نه دو کتور به رله وه ی له ده وری میز دانیشن چوونه نه و می به دانی خواردن بارانه ی هات و چوبه به دفه ره و به دانی خواردن بارانه ی هات و چوبه به دفه ره و به دوره ی و رووگرژی و بوله به له به دفه ره و به دانی خواردن بارانه ی کردبو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر رووگرژی و بوله به له به دفه ره و نجر دو و گرژی و بوله بوله به به دفه ره و نجر دو و گرژی و بوله به به به دفه ره و نجر دو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر رووگرژی و بوله به دفه ره و نجر دو دا روحمی کردبو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر دو و گرژی و بوله به نه به دفه ره و نجر دو به دو دا روحمی کردبو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر دو خوبه دو به دانی خودا روحمی کردبو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر دو به دو به دانی خودا روحمی کردبو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر دو به دو به دانی خودا روحمی کردبو و که نه و سه گه به دفه ره و نجر دو به دانی خودا رو که به دو به دانی خودا رو که به دو به دو تا دو که به دو به دانی خودا رو که به دو به دو به دو که به دو به دو که به دو به دو به دانی خودا رو که به دو که به دو به دو به دو که به دو به دو به دانی خودا رو که به دو که به دو به دو به دو به دو به دو به دو که به دو به د

و نجري نه کردبوو، به تهوسهوه گوتي دهبي خواردنتان زوريزياد هينابي که ده توانن وهها زینده و هریک تیر کهن، ده تگوت به م راویژه تاوانبار کارانه ده یهه ویست ویژدانی دوو که سه که بخاته عەزابەو، و لەراستىدا تىيانبگەيەنىت ئەو، بە پىچەوانەى مرۆڤايەتىيە كە پىرىژنىك لەبرسان بمری و داعبایه کی به دفه ر هه تا ملان سه وله ی چه ور تیناخنی. به لام دوو ژنه بو هینانی خواردنی زیاتر نهچوونهوه سهر، زور بهدلاوایی بهشیان هینابوو، به تایبهتی ئهگهر بـار و دوخـی تال و دژواری ژیانی ئەمرۆ بینینه بـهرچاو، جیّـی سەرسـورمانه کـه پـیره هـهل و مـهرجیبـاش هەلسەنگاند، ئاخرىيەكەي دەركەوت كە دلىي لە زمانى چاكترە،چونكە چووپەوە ژوور و بە كليليكهوه گهرايهوه و به كچهى گوت بگرهئهوهش ئى دەرگاى پشتهوهيه، كليلى تۆيه، بـهلام دەتگوت ئەوەندەي زۆربەلاوە كەم بوو، ھەر بۆيە كاتىك دەرگاي پىوەدا لە ژىر لىوەوە گوتى زۆرسپاس. دوو ژنه به سەرسورماوى گەرانەوه، وادياره ئەو رمۆزنـه پيرەسـێحربازەش ھەسـتى ههبوو، کچهی چاویلکه یی بنی ئهوهی قسه کهی بجوی گوتی ئادهمیزادیکی خراپ نیه، ئهوهنده ته نیا بووه میشکی شیواوه. هاوسهری چاوپزیشک و لامی نه داوه، ته مای گرتبوووتوویژه که هه لگری بۆ دوایه، وه ختیک ههموو تیخزان و هیندیک خهویان لی کهوت، دوو ژنه که وه کوو دایک و کچ له ئاشپهزخانهرونیشتبوون و بـ قر جـینبهجی کردنی کاره کـانی دیکـهی نیومـال هیزیان دیناوه به رخویان، هاوسه ری دو کتور پرسی دهی ئیستا ده تههوی چبکه ی، هیچ ناکهم، ههر ليره دهبم ههتا دايک و بابم ده گهرينهوه، جا كويرو تهنيا، له گهال كويري راهاتووم، له گهل تهنیایی چۆن، دهبی پیمی رابیم،پیریشرنی نهومی خوارهوهش تهنیایه، خو تو ناتههوی وه ک ئهوت لی بینت وزگت به کهلهم و گوشتی کال تیر کهی، وا دیاره کهس له ساختومانه کانی ئهو گهره که دا ناژی، دهمیّننهوه ئیّوه که له ترسی تـهواو بـوونی خـۆراکـیـهکتر دهبوغزینن، ههر لاسک و گهلایه کی لیّ بکریتهوه به مانای ئهوه یه پاروو لـه زارای ئـهوی دیکـه بگیریته وه، تۆ خۆ ئەو پیریژنه چارەرەشەتنەدىت، تەنیا بۆگەنيوى مالەكەيىت بۆ ھات، دلنیا بە که تهنانهت ئهوشوینهی پیشووشمان ئهوهنده پیس و ناخوش نهبوو، درهنگ یا زووههموو وامان به سهر دینت. پاشان ئیدی بنهبانی ژیانه و کاتی ئاویلکهدانه، به لام ههتا ماوین دهبی بژین، گوی بگره، ئیوه گهلی له منزاناترن، من له بهرامبهر ئیوهدا تهنیا کچیکی نهزانم، به لام به بروای من ئيمه ههر له ئيستاشهوه مردووين، چونكه مردووين كويرين، ئاكاميه كيكه، من كه هيشتا دەبىنىم، خۆزگە بە خۆت، خۆزگە بە مىردەكەت،خۆزگە بە حالىي من و ئەوانى دى، بەلام خىق نازاني ئەو بىنايىيە ھەتاكەنگى خىز دەگىرى، بىتوو كوير بى وەك ھەموومانت

لي دينت، چار هنووسي هاوسيي خوارهوه چاوهريمانه، قسه له ئهورۆيه، كارىسبەي بۆ سبەي، من ئەورۇ بەرپرسم، سبەي كە كوير بووم ئىتر نىم،مەبەستت لـە بـەرپرس بـوون چيـه، بەرپرسـايەتى چاوساخی له نیو کویراندا، خو تو ناتوانی ببی به کویرکیشی تهواوی کویره کانی دنیا وزگیان تيركهي، دهبي بتوانم، به لام ناتواني، ئهوهي له دهستم بي دهيكهم،راسته دهيكهي، ئه گهر ئيوه نهبووبان من ئيسته مردبووم، ئيستاش نامههوي بمرى، دهبي ليره بمينمهوه، ئهوه ئهركي منه، دهمها وی نه گهردایک و بابم هاتنه وه لیره بم، خوت گوتت نه گهر هاتنه وه، که وایهریکایه کمان نیه جگه لهوهی بزانین دایک و باوکت سهر و سوّراغیان ماوه، جوان تینه گهیشتم مهبهستت چیه، تۆ خۆت گوتت هاوسییخوارهوه له دهرووندا ئادهمیزادیکی باشه، ژنهی چاره رهش، دایک وباوکت سیاچاره، خوت سیاچاره، کاتیک به چاو و ههستی کویرهوهبگهنه یه کتر، ئهو ههست و خوشهویستییهی پنیهوه ده ژیاین و شیوه ی تایبه تی ژیانی بـو پیک دیناین پیوهندیی به و چاوانه وه هه بو و که پیانه وهله دایک بووین، ئیستا که ئه وانیش نهماون و ههتهریان لیخبراوه نازانین چون و چ دهبی، خوت گوتت چونکه کویرین مردووین، نازانم تیگهیشتی یان نا، ئیوه میرده که تان خوش دهوی، به لیی به قهدرایه خوم، به لام ئه گهر کویر بم، ئه گهر پاش كوير بوون ئهو كهسهى پيشوو نهبم، چلۆنديسانيش ده توانم خۆشم بوي، به کام ئهوین، پیشتر، به ر له کویر بوونی ئیمه ش ئاده میزادی کویر هه بوون، به نیسبه ت زور که م بوو،ئیحساساتی زالی سهردهم ئے مرۆڤی بینا بوو، ههر بۆیه کویره کانیش ههستیان وهسهر هەستى زۆرىنە گەرابوو، ھەستى خۆيان خۆينەدەنواند، بى گومان ئىستا ئەوانىش ھەستيان خىۆ دەنوينىنى و ئىەوە جارىسەرەتاى كارە، ھىشتاش بىه ياد و بىيرەوەرى ئىەوەى ھەستمان پێده کردده ژین، بۆ تێگهیشتن له ژیانی ئهورۆ چاو پێویست ناکا، ئهگهر کهسێکرۆژێ به منی گوتبا ده بمه پیاو کوژ، به سوو کایه تیم داده نا، به لام من ئیستا ئینسانم کوشتووه، دهی که وایه دەتھەوى من چ بكەم، لەگەل منوەرە، وەرە بچينە مالىي ئىمە، ئەدى ئەوانى دىكە چيان بە سەر دىنت،ئەوانىش با بىن، بەلام من زياتر لە بىرى تۆ دام، ئاخر بـۆچى، منىش ئەوپرسـيارەم لـە خوم کرد، رەنگە بۆيە بى کە تۆ ئىستا لە جىيى خوشكمى،رەنگە لەبەر ئەوە بى كە دەستەملانى میرده که م بووی و ئوخژنتخستوته دهروونی، تکایه بمبووره، ئهوه جینایه تنه که لينبووردنيبوي، ئاخر ئيمه وه ک ملـ فزم خوينتان دهمـ ژين، کاتيک چاويشـمان دهيـديتـ ئـهم ملۆزمانه زۆر بوون، خوین دەبى جگه لـه زینـدوو راگـرتنى ئەولەشـهى تییـدا دیـت و دەچــێ كەلكى ترىشى ھەبىت، ئىستە وا باشترە بىخەوين، چونكە سبەي رۆژىكى دىكەيە.

باشه بەراستى رۆژێكى تر بوو يان ھەر ئەو رۆژە. كورە خێلە كەھەستا لەخـەو دەيھەويسـت بچیّته ئاودەست، زگی دەچوو، رەنگە پاشئەم ھەموە برسیتییە خواردنە كەی پیێنە كەوتبێ، بەلام ههر له ریوه روونبووه که ناکری کهس بچیته ئاودهست، پیریژنی نهومی خوارهوهئهوهندهی ئاودەستەكانى ساختومانەكە پىس كردبوو كە ھىچيان كاريانتىدا مەيسەل نەدەكرا، شەوى رابردوو له رووي هه لکهو تیکي ده گمهن کهس نه یویست به ر له خهوتن سهراوي بکا، ده نا يه كنك لهم حهوت كهسه دهيزاني ئاودهسته كان چۆن بيزى ئينسان هه للدهستينن. به الام ئيستا ههموو کاری پیشاویان ههبوو، به تایبهت کورهی چارهرهش کهئیتر خوّی بـو رانـهده گیرا، لـه راستيدا ههر چەندەش بمانهەوى خۆمان لەحەقىقەتە تالەكانى ژيان بپاريزين، دىسانىش ناتوانىن لهبهر چاویاننه گرین، وهختیک میزاج دروست کار بکا، بیری مروِّقیش دروست کارده کا و بـوّ وينه ده کري باسي ئهو مهبهسته بکهين که داخوا پهيوهنديي راستهوخو له نيروان ههست و چاوا هه یه یان نا، یا بلیّی ههست بهبهرپرسایه تی کردن ئاکامی سروشتیی چاوی روون بیّ یان نـهخیّر، به لاملهم پهریشا نحالی و چهرمه سهری و ئیش و ئۆفهدایه که لایهن ورووکاری سرشتی حه یوانیمان جوان دهرده کهوی. هاوسهری چاوپزیشک به دهنگی بهرز گوتی باخچه، دیاره باشترین فکر بوو، ئه گهربوومهلیلی بهیانی نهبوایه ئیستا جیرانی نهومی خوارهوهمان لهویندهری دهبینی، ئیستا کاتی ئهوه هاتووه که ئیتر وهک رابردوو به پیرید ژنی رهق و رووت ناوی نهبهین، به لی همر وه ک گوتمان ئیستا له باخچه و له نیومریشکاندا به هه لترووشکاوی خۆى دەنواند، ئيستا بيتوو كەسيك لەمبابەتەوە شـتى بپرســى بــى ئــەملا و ئــەولا نازانــى ســەر و پۆتـراكى مامرەكـانچۆنـه. كـورە خىلـه بـه زۆرى خـۆى پــىراگىرابـوو، دىـارە ژنى دو کتوریش چاوه دیری ده کرد، به خواره که و پیچه که له پلیکانان سهره و خوار بوو، به لام بـ ق چاره رهشیبان که گهیشته پلیکانی ئاخر پزووی دواوهی خوی پیرانه گیرا، که وایه ده توانن دیمه نی ئاکامی زگ چوون و داووده لینگی بیننه بهرچاو. لهو بگهره و بهرده دا پینج کهسه کهی تر که به کویرهوه ری له پلیکانه کانی ده رباز بوونه وه، که ناویکی یه گجار به جییه، ده چوونه خوار، ئه گهر پاش ژیانی نیّو قهرهنتینه هه تا هیّشتاش شـهرم و حهیایـه کـمـابوو، دهبـوو ئيستا فهراموش كرابايه. تاقمه كه لينك بلاو بوو و ههركهس لهجيوه قهوه تى دەكرد و دەپنەقاند، دیاره پاشماوه ی شهرمی بنهووده ئازاری دهدان، تهنانهت خیزانی دو کتور به دیتنی ئهو دیمهنه کولی گریانی ههستا و له جیاتی ههموویان گریا، چونکه ئهوان تازه بهروالهت نه یانده توانی بگرین، میرده کهی، کویره پیاو و خیزانی، کچهی چاویلکه یی، پیره پیاو و کورهی

دەدىت كە لە سەر شىنكە و لە نىرو لاسكى گىرى گرىيى كەلـەمان ھەلترووشكاون و مامرەكـان تهماشایان ده کهن،سه گی ئهسرین لیسهوهش هاتبوو ههتا له هیچیان کهم نهبی. ئهوهندهی بویان ده کرا به قولینک گیا و کهلووکه خشتیکی که دهستیان لیمی به ندده بوو خویان خاوین ده کردهوه، جاری وا بوو ههولایان بو پاراستنی پاکوخاوینی کاره کهی دزیوتر ده کرد. له پلیکانه کانی ده رباز بوونه وه بهبی ده نگی هه لکشانه وه، سهر و سوراغی هاوسیی خواره وه پهیدا نه بوولیّیان بپرسی کیّن و له کویّوه هاتوون و بهرهو کوی ده چن، رهنگه پـاش ئـهم شـیّوه هیشـتا خەوتبىي، كە گەيشتنەوە ژوور، دەميان وەك تەللەي تەقيو وا بوو، نەياندەزانى بلىين چى، پاشان کچهی چاویلکه یی گوتی خوناکری ههر وا بمیننهوه، به لام خو ئاو نه بوو خویان بشورن، به داخەوەكە ئەورۆ وەك دويننى باران بەرىزەو نابارى ئەگىنا دىسانىشدەچوونـەو، باخچەكـە و ئهمجار رووت و قووت و بینشهرم و شکوا سهرو لهشیان ئهسپارده ی بـارانی ئاسمـانی دلاوا ده کرد، تیکرا ههستیان بهلووزهوی ئاوی ده کرد که سهر تاپا خوار ده پخووساندن و چهپه لیبی ليّدادهمالين، دهيانتواني لويّچ بگرنهوه و ئاوي خاويّن بۆ شكاندني توونيايهتي كهسيّك فهرموو کهن، فهرقی نهده کرد کی بی، رهنگه لیویانبهر لهوهی گهیشتبایه ئاو به نهرمی پیستی یه کی ترى ئەنگاوتبا وئەوەندە تىنوو بوون كە بە تامەزرۆيى ھەتا دلۆپى ئاخريان لەم پيالەيەدەنۆشى و بهم جۆره کنی دهزانی که توونیایه تی که سیککی تریان دهبزاوت. ههر وه ک پیشتر دیتمان ئهوه ی سهر له کچهی چاویلکه یی ده شیوینی وزهی بیر و خهیاله، به لام له هه ل و مهرجیکی تال و غەرىب وخەمبارى ھيوابراوا وزەي بىر و خەيال بە كارى چ دىنن. سەرەراى تەواوى ئەمانەش ههستی کارامه یی خوّی نه دوراند و به لگه شمان ئه وه یه که دوّ لابه ی وه تاغی خوّی و دایک و باوكى كردهوه و چهند مهلافه وخاولى دهركيشا و گوتى وا باشتره به وانه خومان خاوين که ینهوه، ئهوه چاتره له هیچ، بی گومان فکریکی باش بوو، که دانیشتنه سهر سفره ی به رچایی ههستێکی تر به دهروونیاندا گهړابوو.

له دەورى مێزه كه كۆزىلكەيان دابوو كه هاوسەرى چاوپزىشك بىر وراى خۆى بۆ باس كردن. ئێستا كاتى ئەوه هاتووه كه تەما بگرين بۆداهاتوو دەبىێ چ بكەين، دلنيام كە هەموو كەس موقرايى داهاتووه و منبه دىتنى خەلك و جووله و كردەوەيان بەو ئاكامە گەيشتووم، ئاو نيه، كارەبا نيه، خواردن نيه، ئاللۆزى و پاشاگەردانىيه، ولات بىێسەرەوبەرەيە. كويرەپياو گوتى خۆ دەبىێ دەولەت ھەبىێ، زۆرىش دلنيانىم، بەلام ئەگەرىش ھەبىت دەسەلاتى كوير بەسەر كويردايە، يانىنەبوون دەيھەوێ ئاگادارى لەنەبوون بكا، پىرەپياو گوتى كە

وایه داهاتوویه ک چاوه روان ناکری، نازانم داهاتوو ههیه یان نا، گرینگ ئهوه یه ئیستا چؤن خۆمان له مەرگ رزگار كەين، ئيستا به بىي داھاتووبەكار نايـە، ھـەر وەك نـەبوو وايـە، رەنگـە ئادەمىزاد بتوانى بە بىي چاو بژى،بەلام ئىتىر لە مرۆڤايەتى دوور دەكەويتەوە، ئاكام روون و ئاشكرايه، كامهمان خورمان ههر بهو كهسه دهزانين كه له پيشا بووين، بـ و وينه مـن پياو يكم کوشتووه، کویرهپیاو هه لبهزیبه وه و پرسی تن پیاویکت کوشتووه، به لنی، ئه و کهسهی که له گایی لیده کردین و سهر کرده ی لات ولووته کان بوو من کوشتم و ئه و کیم به دمی مقهست هه لبری، کچهی چاویلکه یی گوتی تن به تۆلهی من ئهوت کوشت، ته نیا ژنه که دەتوانى تۆللەي ژنەكانى تىر وەرگرىتەوە و بىتوو تۆللە بەجىي بىي كارىكى ئىنسانىيە،ئەگەر مەزلووم حەقىكى لە ئەستۆى تاوانبار نەبىي دەكرى بلىين دادپەروەرىش ھەر نەبووە و نيە، ژنى کویره پیاو گوتی مروفایه تیش هه رواتر، هاوسه ری چاوپزیشک گوتی با بنینه وه سهر باسه كه ي خوّمان، بيتوو پيكه وه بين رهنگه نهمرين، ئه گهر ليك هه لـبريين له گه لـ ئه واني ديكه دا تیدا دهچین، چاوپزیشک گوتی گیراتهوه که تاقمی ریکوپیکی کویرانت دیوه، ئهوه مانای وایه که شیوهی ژیانی نوی بهدی هاتووه، که وایه به لگهیه ک به ده ستهوه نیه که به پینی بۆچوونى تۆ ئىمەتىدا بچىن، نازانىم چەندە رىكوپىكن، تەنيا دەبىنىم بە شوين خورد وخىۆراك و پهنا و پهسیوا دهخولینهوه، ههر ئهوه و بهس، پیرهپیاو گوتی ئیمه گهراوینهوه سهره تای سەردەمى ژيانى بەكۆمەل، بەم جياوازىيەوەكە ئىتر چەند ھەزار ژن و پياو نىن لـە نێـو سروشـتى بى سىنوور و دەق نەشكاوا، بەلكوو ھەزاران مىليۇن ئادەمىزادىن لە دنيايەكى لە پىي پهريوي تيماوا، هاوسهري چاوپزيشک زيادي کرد، ههروهها گردهنشين، ئه گهروهدهست هيناني ئاو و نان دژوارتر بي ئهو تاقم و دهستانه ش ليک هه لله وه شين و پهرهم پهرهم دهبن، هـهر کـهس پنی وادهبی که به ته نیایی زیاتر ده توانی دریش به ژیان بدا و پیویست ناکا هیچ له گه ل كەسدابەش كا، ھەر چى پەيداى كا ئىي خۆيەتى و بەس، كويرەپياو وەبىرىھينايەوە ئەو تاقمانهی ده خولینه وه ده بی سهر ده سته یه کیان هه بی که کاره کان به ریوه به ری و ده ستو وران بدا، رەنگە، بەلام ئەويش ھەر وەكئەوانى دىكە كويرە، كچەى چاويلكەيى گوتى خىز ئێـوە كوير نين، ههربۆيـه ده كـرئ دەستووريشـمان پــــىبـدهى و كاره كــانيش بــه جــوانى ریکوپیکبکهی، من دهستوور نادهم، هه تا ئهو جییهی بوّم ده کری به کاره کانراده گهم، من تەنيا ئەو چاوانەم كە ئىتر ئىرە نىتانە، پىرەپياو گوتى جۆرىك رىبەرى سروشىتىي، پاشايەكى بىنـا له ولاتي كويران، كه وايه ئيزن بدهن هه تا چاوم هه يه رينوينتان بم، پيشنيارم ئهوه يه

ليک دانه بريين و ههر وا پيکه وه بين، کچه ی چاويلکه يي وتي ده توانين هه ر ليره بمينينه وه، نا، مالی ئیمه گهوره تره، ژنبی کویره پیاو و هبیری هینایهوههه لبهت ئه گهر داگیر نه کرابی، ده چین و دەيبينين و ئەگەر ھاتوو داگيركرابوو دەگەرپينەوە ئێرە يـا دەچـين و چاوێـک لــه ماڵــى ئێــوە ده که ین ورووی کرده پیره پیاو یا مالی ئیوه، پیره گوتی من مالی خوّم نیه، ته نیا له ژووریکا ده ژیام، کچه پرسی خزم و کهسیکت نیه، نه خیر ته واو رهبه ن وبی که سم، ئه گهر دایک و بابم نه گهرینهوه منیش وه ک تو وام. کوریژ گهی خیل گوتی من له لات دهمینمهوه، به لام زیادی نه کرد بلنی مه گین دایکموه دی بی، ئه و مهرجهی دانه نا کاری سهیر بوو، رهنگه هینده ش سه یرنه بووبی، کوړ و کال زور زوو له گه ل هه موو هه ل و مه رجینک ده سازین وژیانیان به گشتیی لهبهر چاوه. خیزانی چاوپزیشک پرسی بروات چیه،کچه گوتی منیش لهگهڵ ئیوه دیم، ته نیا تکام ئه وه یه حه و ته ی جاریک بمهینه وه مال، به لکو و دایک و بابم بگه رینه وه، کلیله کان دەدەي بەجىرانەكەي خوارەوە، بەلىي چارە چىه، تازە زىاتر لەوەي بردوويەتىنايبا، رەنگە دەس لە ھىندىك شتومەكى نىومال وەربدا، بەلام ئىستا كەمن گەراومەوە رەنگە وا نـەكا، كويرهپياو گوتى ئيمهش له گهلتان ديين،ئه گهرچى پيشمان خۆشه ههر چى زووتر بـه بـهر مالـه خۆماندا رابرین وبزانین چ خەبەرە، زۆر باشە، بەلای مالىی منا رابردن بىفايدەيـــ، چونكـــەو ک گوتم تەنيا ژووريكم ھەيە. باشە بەلام خۆ لەگەل ئىمەدا دىيى، بەلىي،بە مەرجىك، لـە نىگـاى یه کهمدا رهنگه زور شهرم بی کهسیکی چاکهی له گهل ده کهی ههل و مهرج دابنی بو قبوول كردنى، به لام هينديك له پيره كان ئاوان، ئهوهنده عومره كورتهى ماويانه له ژير رووبهندى بایی بوونا تنپهری ده کهن، دو کتور پرسی چ مهرجینک، ههر کات له سهرتان بوومه بارگرانی پیم بلین و ئه گهر لهبهر خاتری دؤستایه تی یان بهزه پیدانه تانگوت هیوادارم ئهوه ندهم تیگه پشتن ههبیٰ چ پیویسته بیکهم، کچهی چاویلکه یی پرسی ده تههوی چ بکهی، زورم پی خوشه بزانم، دووره پهريزده بم، خـوم شـرت و گـوم ده کـهم، سـورم ون ده بـێ، هـهر ئـهو کـاره ي فيلـه کان دەيكەن، بيستوومە ئيستا وەزع گۆراوە، ئەو جانەوەرانە ئيترناگەنە تەمەنى پىيرى، ئاخر خىۆ تىۆ فیل نی، به مانای تهواویش ئادهمیزادنیم. کچهی چاویلکهیی گوتی به تایبهتی کاتیک ولامی مندالانه دهده یه و ه، لیره دا و ت و ویژه که ناوا برایه وه.

ئیستا تووره که کان سوو کترن له و دهمه ی هینایانن بو ئیره، سهیرنیه، پیریدژنی نهومی یه کهمیش لیمی خواردوون، دوو جاری خواردووه، جاری یه کهم دوی شهو و جاری دووهه م ئهمرو که کلیله کانیان هه تاگه رانه وه ی خاوه ن مالله کان پین ئه سیارد، ده یا نهه ویست

سر نجیرابکشین و دلی وهدهس بینن، چونکه ئیـدی ئیسـتا لـه باره کـهی دهزانین،ئـهوجار خـۆ سه گیش سهولهی دهوی، دهبی ئینسان زور دلرهق بی که لهبهرابهر نیگای پر ویست و پارانهو هیدا بتوانی خوی گیل بکا، جا ئیستا کهباسی سه گه کرا با بزانین چوته کوی، له ئاپارتمانه كه دا نيه، خـــق لـه د ه رگاش د ه رنه كـه و تووه، تـه نيا ده توانـــي لـه باخچو لــه ي پشــته و ه بيّ،هاوسهري چاوپزيشک رؤيي هه تا چاوينک بگيريّ، له راستيدابوٚچوونه کهي وا بـوو، سـه گه خەرىك بوو مامرىكى ھەللەەدرى، وەھائامباز بوو كە مرىشكە پىلى نەزانى، بەلام ئەگەر پیریژنی نهومی یه کهمچاوی ههتهری کردبا و مامره کانی ژماردبا، نهمانده زانی له حهیفان چىله كليله كان ده كرد، سه گهش كه ههم له كردهوهى چه په لى خوى ئاگادارببوو و ههميش دەيبينى ئەو كەسەي پارېزگارىي لىخدەكا خەرىكە لىپىدوور دەكەويتـەوە تـەنيا تاوپىک رامـا و پاشان به پهله دهستی کرد بههه لکو لینی زهوی نهرمی ژیر پیی، جا بهر لهوهی سهروسه کوتی پیریژنی نهو می یه کهم له سهر پلیکانه کانی ده رباز بوون وه دیار کهوی و بون بکا، که لاکه مریشک شاراوه تهوه، خوینریژیی دیزه به دهرخونه کراوه وپهشیمانیی حهواله ی ههلیکی تر كرا. سه گه له پليكانه كان وهسهر كهوت،چهشني شنهي شهمال به پهنا داوينني پيريژنا تيپهړي، پيره نهيدهزاني چمهترسييه ک له تهنيشتييهوه تێپهړيوه. سپلۆت له پـال دهسـتي خێـزانيدوكتـۆر جیی خوش کرد و ئهم سهرکهوتنهی وه ک مزگینی بو ئاسمانگیرایهوه. جیرانی نهوّمی یه کهم که وهرینی به هه لپهی سه گهی گوی لی ببوو، له بابهت پاشه کهوتی خورد و خوراکییهوه کهوته دلهراوکه،بهلام ههر وهک دهزانین تازه کار له کار ترازابوو، ملی ههلینا و رووبهرهو سهر گوتی وریا بن ئهو سه گه مامرم لینهخوا، ژنی دوکتور گوتینیگهران مهبه، تیره، تازه سهولهی خواردووه، ئيمهش ههر ئيستادهرؤين، پيريژن دووپاتي كردهوه هـهر ئيسـتا، دهنگـي شـكايهوه، دەتگوتژانیک ئاویتەی وتەی بوو، دەتگوت دەيھەويست قسەكەی جۆریکی ترلیــکدەنــەو،، بۆ وینه دەتانههوی من لیره به تەنیا بهجی بیلن و برون،بهلام ئیتر متەقی نـه کرد و پرسـیاره کهی بي ولام مايهوه، دلرهقانيش په ژارهي تايبهت به خويان ههيه، دليي ئهو ژنه جوريک بوو ماوه یه ک دواتر که ئه و ئهمه گنه ناسانه ی ئیزنی دابوون به ماله که یا تیپه پن هاتن بـ و مالاوایی دهرگای لینه کردنهوه. دهنگی دهبیستن که له پلیکانانده چوونه خوار و پیکهوه دهدوان و ده یانگوت وریا به نه کهوی، دهستت بنی بان شانم، دهسگیره که بگره، هه و قسهی ئاسایی لهم چه شنه که ئیستا له دنیای کویراندا ببوو به باو، ئه وهی سهرسورماوی کرد دهنگییه کیک له ژنه کان بوو که ده یگوت ئیره زور تاریکه و هیچ شتیک نابیندری، ههر ئهوه نـده ی کـه نابینـایی ئهم ژنه سپی نهبوو خود به خودجیّی سهرسورمان بوو، زوّر له خوّی نووسا و بیری کرده وه که شتیکی لیّ حالّی بیّ به لام بیری کورتی چی بوّ نه ده کرا، چی وای نه کیشا که به خوّی گوت بیّ گومان به پیچه وانه حالّی بووم. هاوسه ری چاو پزیشک له خه یابان وه بیری هاته وه که چی گوتووه، ده بیّ وریای زمانی بیّ،ده یتوانی وه کوو که سیّکی چاوی هه یه به ریّدا بروا، به لام به خوّی گوت ده بی قسه کانم وه کوو قسه ی مروّقی کویر بیّ.

هاوریّیانی که له پیادهری کوزیله کهیان دابوو کرده دوو ریزی سی کهسی، له ریزی یه کهما شووه کهی، کوره خیله و کچهی چاویلکهیی بهدوای یه کا جهلله بوون، ریزی دووههم پیرهپیاو، خیزانی کویرهپیاو ومیرده کهی دهستیان تیک گرت. دهیههویست له نیزیکهوه چاوی به سهرههموانهوه بنت و لنكدانهبرين، ئهوهنده بهس بوو له كه ل تاقميكي كهورهتريان دەس بزيدوترا بەرەو روو بن، ئەو دەم وەك ئەمە دەچوولۆتكەيەكى بچووكى با ئاژۆ بە هه لکه وت له دهریادا بیته سهر ره و گهی پاپوریکی گهورهی هه لـماژ و ببنی به دوو کوته وه، دياره له ناكامي وههارووداويك ناكادارين، لوتكه شكان، كارهسات، خنكان، قيـره و هاوارىيارمەتى خوازتنى بێهووده له دەشتى بێسنوورى ئاوا، پاپۆړى ھەڵـماژۆبێ ئـەوەي ھـەر ئاگا بكا شەپۆلان دەبرى و دەروا، سەرەنجامى تاقمەكەيئاواي لىيدەھات، كويرينك ليرە و یه ک لهوی دهبوونه تووی ههرزن له نیو کویرانی چهواشهی شپریو و پهریشا که چهشنی شه پۆلى دەريا نەدەسە كنن و نە دەزانن كويوه دەچن، ليرەدا ھاوسەرى چاوپزيشكيش نازانى لە پیشدا بگاته هانای کامیان، قو لی میرده کهی بگری یا دهستی کوره خیله، کچهی چاویلکه یی و دووه کهی تر به ره لالا بکا و لی گه ری پیره پیاو دوور که ویته وه و ریبی گورستانی فیلان بگریته بهر. ئیستا ئەوپەتەي كاتیک ھەموو خەوتبوون لە تیتۆل و كوتە پەرۆیان ھۆندبوويەوەك دەورى خوی و ئهمان دههالیّننی و ده لمی بهمنهوه مهنووسیّن، به لام به چاکی دهس به پهته کهوه بگرن و به هیچ جۆریک بهری مهدهن، ههر چیدهبی با ببتی. وریـا بـوون زوّر لیْک نیزیـک نهبنـهوه و لاقيان تنكنه گيري، به لام پيويست بوو بزانن كهسيكيان له پهنا دهسته و راستهوخۆلنىكھەڭنەبرىن، تەنيا يەكيان دلەخورتەي ئەم شيوە رى برينـەي نەبوو،ئـەويش كـورە خیله بوو که له نیّوه راستا دهرو یی و له ههموو لایه کهوه چاوه دیّری لیّده کرا. به بـیری هـیچ کـام له دۆستانى ئىمەدا رانەبرد بپرسنداخۇ تاقمەكانى تىر چلۇن بە رىدا دەرۇن، داخوا ئەوانىش خۆيانتنكدەخەن و دەرۆن، بەلام بە پنىي ئەوەي بىنيومانە ولامەكەي ھاسانە،بە گشتىي تاقمه کان، جگه لهو دهسته یهی به هو گهلی نادیار ریکو پیک ترن، لـه دریژایـی روژا ورده ورده

کهم و زور دهبن، چونکهههمیشه کویریک ریبی لینون دهبی و ههالله هبری و یه کیکی دی به هۆی کیشهریکی نهناسراو بو لای تاقمه که ده کیشری و ئه گهر تهبه کی پر بینرایده گرن و ئه گینا له خۆيانى دوور دەكەونەوە. پيرېژنى قاتى يەكەمپەنجەرەكەي بە ئارامى كردەوە، پېيى خۆشـە نيه كهس بزاني ئهويش دلميزوو پر دهبي، به لام چ دهنگيك له شهقامهوه نايه، ئيتر ئهوان رۆيشتوون،ئەو شوينەي رەنگە بە ھەڭكەوت كەسىك رووى تىبكا ئىرەيە، بەم پىيەپىرىتۈن دەبىي خوشحال بي، چونکه پيويست ناکا. کهرويشک و مامرانله گهل کهس دابهش بکا، دهبي که یفی ساز بی، به لام نا دلی پره، دوودلوّپ فرمیسک سهرانسویی چاوی کویری ده کهن، بـ فر یه کهم جار لهخوی پرسیوه که باشه بوون و نهبوونی به کهلکی چ دیـت. ولامیـکنادوزیتـهوه، ولامیش ههمیشه به جنی و رئ نایه نه سهر زمان و ئیستاته نیا ریگای روون و ناشکرا ئهوه یه چاوهروانی ولام بین. دوو خهیابانئهولاتر هودهی پیرهپیاوی رهبهن له سهر ریگایان هەڭكەوتبوو، بەلامتەمايان گرتبوو لانەدەن، خواردەمەنى و پۆشەمەنى لىي گير نەدەكەوت وخۆ نهشیانده توانی کتیب بخویننه وه. شهقامه کان پرن لهم کویرانهی بهدوای خواردنا ویلن، هات و چۆی دووکانه کان ده کهن و به دهستی به تالاژوور ده کهون و زوربهی جارانیش هـهر وا دینـهوه دەر، پاشان پێکەوەدەكەونە باس و راوێژ كە داخوا وا باشتر نيە كە بۆ دۆزينەوەىخواردەمـەنى بهرهو گهرهکیکی تر ری کهون، ئیستا گرینگترین،مهسهلهی روّژ نهبوونی ئاو و گاز و شیّو ساز كردن و مەترسيى سووتمانه، جا گريمان كردم بـزانين خـوێ و رۆن و ئـالات و زەردەچێوەلـه کوین، ئه گهر ههول بدهین به بیر هینانهوهی بیرهوهری تام و بۆنیخواردنی رابردوو چهند جۆر شيّو ساز بكه ين، يا ئه گهر بريّكمانسهوزي به دهستهوه بيّ و بتوانين سووري كه ينهوه، هينديّک ئۆخژنماندېتەوەبەر، بۆ گۆشتىش ھەرواتر، جگە لە مامر و كەرۆپشىكى خۆمالىي،بېتوو كرابايـە سه گ و پشیلهمان گرتبایه، دهمانتوانی ئهوانیش بکهینه چیشت و بیانخوین، به لام لهبهر ئهوهی ئەزموون مامۇستاى ژيانه،تەنانەت ئەم زيندەوەرانەش كە پېشتر دەستەمۇ و ماللىيى بوون وايانلينهاتووه كه سهبارهت به لاواندنهوه بكهونه دوودلي و سله بكهن، ئيستائيتر به كۆمهال ده چنه راو و به تیکرایی پاریزگاریی له یه کتر ده کهن بۆئەوهی نهبنه نیچیر، جا سپاس بـۆ خـوا که هیشتا چاویان بر ده کا و بۆبەرەو روو بـوون لهگـهـل مەترسـیی و ولامـی پـهلامار تـهیارترن. تهواوی ئهو ههل و مهرج و به لگانه ئیمه ده گهیهننه ئهو ئاکامه که باشترین خوراک بـ فر مـروف كۆنسێرو يان شووشەي زار بەستراوه، ئەويش نەكتەنيا لە بەر ئەوەي ساز كراون و بۆ خواردن ئامادن، به لکوو چونکه هه لگرتنیان هاسانتره و ههمیشه حازر به ده ستن. راسته که ته واوی

ئەمقو توولە و شووشە و بەستە جۆراوجۆرانە رېكەوتېكى دىيارى كراوپيانبى خواردن لـە سـەر نووسراوه و پاش ئهو ماوه یه خواردنیان پر زهرهد ومهترسییه به لام ئاوه زی گشتیی به پرتاو پەندىكى خستە سەر زمانان كەبە لىكدانەوەيەك ھىچ ولامىكى نيە و تۆزىك وەك ئـەو پەنـدە ده چێ که ئێستا برهوێکی وای نهماوه و دهڵێ ههر چی لهبهر چاوانه، لهبهر دلانه،ئێستا ئهمه بۆتـه بنیشته خوشکه و دهیلینهوه، ئهو چاوهی نابینی گهدهیله ئاسنه، جا ههر رهنگه بویه ههموو تلتهوتال و زبلوزالينک بخون. هاوسهری چاوپزيشک که سهروکی تاقمه که په ئهوهنده خواردنهی ماوهلهبهر خویهوه حیسابی ده کا، تهنانهت ئه گهر سه گهش دهرهاوین رهنگهههر بهشی ژهمینک بی، وا باشه لی گهرین سه گه مل و مویه بکا بهشی خوی پهیدا که، هه ر وه ک توانی پرداته مامره که و سهری هه لپسینی وجیکهی لینببری. رهنگه له بیرتان مابی که ژنی دوکتور له مالهوه هیندیکی کونسیرو ههبوو، چما کهسیک رامالی نهدابی بهشی ژن و میردیک ده کا،بهلام دهبیٰ زگی حهوتان تیر بیٰ، که وایه تهنانهت ئهگهر زوّریش قرنیسیبکا دیسانیش پاشه که و ته کهی زوو ته واو ده بنی. سبه ی یا دووسبه ی ده بنی روو بکاته و هه ماره که ی پیشوو، دەبىي تەما بگرى كە داخواشووەكەي بەرى يان تەنيا بچى، يان رەنگە كويرەپياو بـەريت كـە جحيّل وبه گورتره، ليره دا مهبه ست خورد و خوّراكي زياتر و چوست و چالاكييه له كاتي گەرانەوەدا. زبل و زالىي شەقامەكان كە دەلايى لە دويننيوە بۆتەدوو ھيند، پيسايى ئادەمىزادان كە به هۆی بارانی سەرەوژیر خەست وشل داچۆراو،، ئەو پیسایییەی ژن و پیاو ھەر ئیستا لە سـەر ریمی ئیمههه لیده ریزن، ههمووی ئهوانه به تیکرایی ولاتیان بوگهنیو کردووه، چهشنی مژه کویره یه کی که به زه حمه ت بتوانی لیمی ده رکهوی. لهمه یدانیکی پر دار که په یکه ریکی له نيو هراستايه، پۆله سه گيک جهنازهي پياويک لهتوکوت ده کهن. رهنگه ههر ماوه په ک بهر له ئيستا مردبيّ، كاتيّك سه گه كان به قه پال رايده وهشينن و گوشتى لهشى ده پچكرن، وادياره هيشتا ئەندامى ويشك ھەڭنەھاتووە. قالاويك بى نيوبر لەدەورەيان ھەڭبەز ھەڭبەز دەكا ھەتا ئەويش لهم جیزنه دا به شدار بی. ژنی دو کتور ئاوری داوه، به لام تازه دره نگ ببوو، دلی تیک هه لات و چەندجارىك رشايەو،، دەتگوت پۆلە سەگىكى تر لەشى ھىستا زىنىدوويانوەبـەر قـەپ دابـوو، ئيتر ليره جووله ناكهم، دهمههوي ههر ليره بمرم. ميرده كهي پرسي چ باسه، ئهواني تر كه به پەت تىكخرابوون لەپر ھاتنەپىش، چ باسە، خواردن دلىي تىكەل داوى، رەنگە يەكيان كۆن بووبي، دەنامن هيچ نارەحەت نيم، منيش ھەرواتر، خۆزگە بـه خۆيـان كـه تـهنيا مـرە وچەقــەى سه گهل و قارقاری قالاو یکیان دهبیست که سه گیک بی ئهوهی بزانی پری به بالیدا گرتبوو،

پاشان هاوسه ری چاوپزیشک گوتی بمبوورن خوّم پی پرانه گیرا، لیره پولینک سه گ خه ریکن سه گیکی دی ده خوّن. کو په خیله گوتی خه ریکن سه گه کهی ئیمه ده خوّن، نا، ئهوسه گهی به گوتهی تو نی ئیمه یه له ده وره یان دیّت و ده چی و خوّی تیّوه نه داوه. کویّره پیاو گوتی دوای خواردنی ئه و مامره ره نگه چی وابرسی نهبی. دو کتوّر پرسی ئیسته باشتری، به لیّن، وا باشه بروّین، ئهوسه گه هی ئیمه نیه و ته نیا پیّمانه وه نووساوه، ئیستا ره نگه به لای ئهوسه گانه وه بگیرسیته وه، به لکوو له پیشتردا هه رله گه ل ئه وانه بووبیت ولیّره تووشیان بووبیته وه، ئهعم دی، لیره بیکه، کوریژگه بوّلاندی زگم دیشی، نه خوّشم، پاشان هه رله وی کاره کهی کرد، ژنی دو کتوّر جاریکی تر رشایه وه، به لام ئه وجار به بوّنه یه کی تر، له مهیدانه گهوره که تیّپه پین و هه می گهیشتنه ژیر سیّبه ری داران، خیّزانی چاوپزیشک ئاوپی دایه وه. پوّلیّک سه ی گهروّلی دیکه قوت بوونه وه که له سه ریاشماوه ی که لاکه که شه پیان بوو. سه گی ئه سرین لیّسه وه که لمبوّزی له خوّل وه رده دا و ده تگوت شویتی شتیک ده گیری هات، ره نگه هه روا راها تبین، چونکه له خوّل وه رده دا و ده تگوت شویتی شتیک ده گیری هات، ره نگه هه روا راها تبین، چونکه نه وجار به نیگایه کی ساده و ساکار ده پتوانی ئه و ژنه ی لیی ده گه درابد فرزی ته وه.

 وه ژوور که وی، چونکه ئه و ئاسانس و ره یازده هم، له گه ل دابرانی کاره با که ئیتر نه گه پرایه وه گیری کرد، بیتو و بمانهه وی به دروستی باسی بکه ین ده بی بلیین له مابه ینی قاتی نزیه م و ده یه ما به ند کرا و چونکه ئه گه ر خواری هینا هه ر خوار دی، دروست له م کاته دا که لته کارانی کاره باش کویر بوون، ئه وانه به رپرسی دابین کردنی کاره بای نیو ساختومان و ئاگاداری مه کینه ی کاره با بوون و ئه م مه کینه کونه زور له میژ بوو قه رار بوو ئالو گو پ بکریت، جا هه ر وه ک گوتمان بوو به هوی ئه وه ی که ئاسانسور له نیوان نهومی نویه و ده یه مورد ی که ناسانسور له نیدوان نهومی نویه و ده یه ماراوه ستی سه رو کی لیژنه ی به پیوه به ریوه به ردیتی ئه و پیشخ زمه ته ی له گه لی بوو کویرایی داهات و دوای سه عاتیک نوره ی خوی هات، جا چونکه کاره با نه ها ته وه و ئه و روژه کویر بوون له بانکا بوو به چه ند هیندی جاران، بی گومان ئه م دووه هیشتاش هه رله وین، به لام بوون له بانکا بوو به چه ند هیندی جاران، بی گومان ئه م دووه هیشتاش هه رله وین، به لام پیویست به گوتنی ئیمه ناکا که بلیین مردوون و به خته وه رانه تابووتیکی پولایین له پیویست به گه لی درنده ی پاراستوون.

شاهیدیک لیره نه ماوه، ئه گهریش مابی به لگهیه ک به دهسته وه نیه به شدار و ناگاداری رووداوه کان بووبی و بومان بگیریتهوه، بیتووکهسیک لیمان بپرسی ئیمه له کویوه دهزانین هه لاکهوت و رووداوه کان هه در ئاوا بوون نه ک جوریکی تر، پرسیاریکی به جیّی کردووه، ولامئهوهیه که تهواوی چیرو که کان وه کوو نهزیله و حیکایه تی روزی بنهوان و گوورانی تـووی جیهان و ژیانه، هیچکهس خوّی له ههویلادا نهبووه،کهس چی نهدیوه به چاوان، به لام ههمووش دەزانن چ رووىداوه. هاوسەرى چاوپزىشك پرسى بانكەكان چيان بە سەر ھات، ھەللبەت ئەمپرسیارەي بۆیە نەكرد كە زۆرى دل بە پوولەوە بىن، ئەگەر چىي بۆخۆشىي پاشـەكەوتى لـە بانک دانابوو، ههر به پیخوش بوون پرسی و ئاوای بهمیشکیدا هاتبوو، باوه پر بکهن هیچی پیشدائاسمانه کان و زهوی خولقاند و زهوی چول و بهیار و میو له سهر بوو وتاریکایی له بان قوولایی ئاو و رووحی خوا بالی به سهر ئاوه کانا کیشا،ئیستا ده کری راستی رووداوه کان له زمان پیرهپیاویک ببیستن که وادیاره له گهل هاورییانی به شهقامیکدا سهرهولیژ دهبنهوه، پیره گوتی وه ختیک هیشتا چاوم ده ببینی له پیشدا وامده زانی ئالوزی و بشیوی په یدا بووه، خه لک له ترسى كويرى و نهدارى به هه له و ههرهمه بهرهوبانكه كان بزووتن هه تا پووله كانيان وهرگرنهوه، وایاندهزانی که ئاواداهاتوویان دابین ده کری و دهشی به وردی لهم مهبهسته حالمی بين،بيتوو كەسيْك بزانى تازە كارى پىناكرى، ھەتا ماوە تەنيا رىخارەيئەوەيە پەنا بەرىتە بـەر

ئهم پاشه کهوتهی له کاتی خوشی و ئههوهنیداوهسهر یه کی ناوه، هه لبهت ئه گهر بهرژهوهندیی كارى خوى كردبي وپووليكى وەسەر يەك نابى، ئاكامى ئەم ھىرش و پەلامارە لە نەكاوە بۆسەر بانكەكان بوو بە ھۆي ئەوەي ھىنىدىكىان لە ماوەي شەو و رۆژىكداتەپلى نابووتى بکوتن، دەوللەت كەوتە نيوان و داواي هيور بوونەوەي بارو دۆخەكەي كرد و هەوللى دا شعووری شارستانییه تی هاوشاریان وه خهبهر بیننی و له کوتایی ئهم راگهیهندراوه مهزبووته دا که بلاوی کردهوه تهواوی بهرپرسایه تی و ئهرکیکی ده گهرایهوه سهر ئه مکاره ساته گشتییه هینایه ئەستۆى خۆى، بەلام ئەو ھەلويسىتە ئارامىدەرەلە تونىد و تىـرى قەيرانەكـەى كـەم نـەكردەو،، موقراییاندانه ها تبوو ده یانویست پووله بی زمانه کانیان رزگار کهن، ئاخرییه کهیوای لی هات ههموو بانکه کان دهرگا له رووی خه لک داخهن و داوا بکهن پـ لیس بیتـه هانایـان، بـه لام ئـهوه چى پىنەكرا، لە نىو جەماوەرى بە گرمەو ھەرادا كە لە پىش بانكەكان ئاپۆرەيان دابوو تاقمينكيش پۆليس به جل وبهرگى ئاسايىيەو، دەبىندران كە دەيانويست ئەو پاشەكەوتەي بە بینه ریزی خونیشاندان ههوالیان بو سهر کرده کانیانناردبوو که کویر بـوون و لـهریوه لـه کـار لادرابوون، بـه لام ئهوانـهى جلـى تايبـه تييان لهبـهردابوو و هـهر وا لـه ريزه كانيانـدا مابوونـهوه و چه کیانبهرهو رووی خه لکی نارازی کیشابوو، له پر تازه چاویان هه ته ری نه کردو سیره یان بـ فر نه گیرا، ئهم تاقمه ئه گهر پاشه کهو تیکیشیان له بانکا ههبووله و هر گرتنه و هی ناهومید بوون و دەتگوت چارەرەشى ھەر ئاواياندەس لەكۆل ناكاتەوە، بۆيە تاوانبار كران كە لەگەل كاربهدهستاني پايهبهرز دهستيان تيكهل كردووه و له ژيرهوه رينك كهوتوون، بـهالاموهزعهكـه لهوهش زیاتر شیوا، جهماوهریکی توورهی ساغ و کویر لهبهرلی قهوماوی هرووژمیان کرده بانکه کان، ئه هوه نی و ئارامی زهمانی ئاسایی پوول و هر گرتنه وه به سهر چووبوو، تازه که س داوای پوولییخوی نهده کردهوه و ههر چی وهبهر هاتبا رامال دهدرا، داخله وسندووقی گهوره و بچووکی پوول و ئهمانهت دهستیان ریخرا و ههر چیپوولی کونینهی بـاب و بـاپیران بـوو بـه تالان رؤیی، سەرسەرای گەورە وشكۆدارى بنكەي سەرەكى بانكەكان، نووسىنگەي لقىي بچـووكتر له گـهره كان ديمـهني سـهير تـال و دلـتهزينيان بـه خـوه بـيني، نابـين سندووقه خو کاره کانیشمان لهبیر بچیتهوه که به زوری کرانهوه و ههتا گهلای ناخری گهسکیان لى درا و به تالان چوون، له سهر نمايشگهري هينديکلهم سندووقانه ئهم پهيامه تهوساوييه

خوی نواند که به بونهی هه لبراردنی ئهم بانکه سپاسی ده کرد. ههر به راستی ئهم ئامرازانه نه زانن، وا دروستتره که بلّین ئهوانه خهیانه تیان به خاوه نه کانیان کردووه، بـه کـورتی تـهواوی رایه لـهی بانکیی لیک هه لوه شا، چه شنی خانوویه کی مقهبایی پووچایهوه و هۆیه که شی ئهوه نهبوو که ئیتر وهدهس گرتنی پوول نرخی خوی له دهس دابی، به لکوو دهبی بزانین ئهوه ی که پوولی ههیه نايههوي له دهستي بيتهوه، بهم مانايه كه كهس له سبهي خوّى دلّنيا و ئاگادار نيه، رهنگه ئهو کویرانهی که له ژیرخانی بانکه کانبنه گر بوون ههر ئهو فکرهیان له میشکیدا بی، ئهم شوینانه سندووقي گهورهي ئامانه تي خه لکي لييه، ئهو که سانه چاوه ريي موعجيزه په کن هه تائه و دهرگا قورس و پۆلايينانەي لە نێوانياندا بۆتە لەمپەر بكرێنەوە، ئەوانتەنيا بۆ نان و ئـاو و چوونـە سـەراو وهدهر ده کهون و پاشان ده گهرینهوهبنکهی چاوهدیری و ئیشک گرتنی خۆیان، بـۆ ئـهوهی غهوارهیه ک نهیه ته نیو شووره و قه لایان له ناوی نه هینی و ناماژه ی تایبه تی دهست كەلكوەردەگرن، تەواو روون و ئاشكرايە كە لە تارىكى ئەنگوستە چاوارايىدەبويرن، ھەللىبەت فهرقیکیشی نیه، لهم کویرییه تایبه تیه دا هه مووشتیک سپییه. پیره پیاو ئه و کاره ساتانه ی کاتیک ده گیرایهوه که وردهورده به شارا دههاتنه خوار، جارجارهش رادهوهستان تـا کوریژ گـهیخیـل ژان و برک و زگیشهی توزیک ته سکین داته وه، جا سهره رای ئه وهی پیره پیاو ئهم روو داوه سه ير و سهمه رانه ي به راويژيکي پوخت و پاراو وسه لمينه رهوه ده گيرايه وه، وا دروستتره که بلنين بريكي پيوهناوه، بۆوينه له بابهت داستاني كويره كاني ژيرخاني بانكه كان ئه گهر پیشتر ناشنایه تی له گه ل ناوی نه هینی و ناماژه ی دهس نهبوایه چون ده یزانی باسیان بکا، وههرحال بۆ ئەوەي ليمان تيكنەچى و تەواويك حالىي بينھەر ئەوەندە بەسە و ليمى ناكەينـە ههرا.

روز ده هات و ناوا ده بوو که سه ره نجام گهیشتنه نه و شهقامه ی مالی چاوپزیشک و خیزانی له وی بوو. نیره شی چ جیاوازییه کی له گه لشوینه کانی تر نیه، چه په لیی ته واوی و لاتی داگر تووه، کویره کان پول پول بی نامانج ده خولینه وه و بو یه که م جار دوو جرجه مشکی گهوره به دی ده که ن، هه لبه ت نه وه ته نیا ریکه و ت بوو که هه تا نیستا تو و شیان نه ها تبوون، ئه و کتکانه ی ده چنه راو خویان لی ده پاریزن، چونکه زورزه لام و درنده خووترن. سه گی نه سرین لیسه وه زور به سووکی سیله چاویکی دایه مشک و پشیله کان، نه گهر نه م مه به سته نه بایه که سه گسه گه، نه و گیانله به رهی خووی به ناده میزاد گرتووه، ده مانتوانی بلیین نه وه روانینی بو و نه وه و کولانی ناشنا هه ریمی هه ستیکی دیکه دا ده ژی. ها و سه ری کور به دیتنه و هی گهره ک و کولانی ناشنا

خەمىكى ئاسايىھەلىنەگرت، ئەو خەمەي لە سەر رەوگەي تىپەرىنى تەمەن دەخوشىي وھەزاران بیرهوهری به دوادا دی، بو وینه نه یگوت ههر ده لینی دویننی بووکه شاد و به کهیف لیره ده ژیاین، به لکوو له ناهومیدییان راچه نی،له خوّوه لیّی وا بوو ئه گهر بگاته ئیره شهقامی به پـاک و خاوینی دیتهبهرچاو، جیرانه کانی ئه گهر کویریش بووبن دلکویر نهبوون، یه ک به خوّی گوتی چەندە كەرم، شووەكەي پرسى بۆ، چماچ رووى داوە، ھىچ،خەيالىم ببوو بە وشە، زەمان چ زوو تىدەپەرى، بلىيى ژوور و مالىمان چۆنبىي، تاويكى دىكە لىمان حالىي دەبىي. هيزيكي ئەوتۆيان لەبەر دانەبوو، ھەربۆيە زۆر بە ئارامى لە پليكانەكان وەسـەر كـەوتن، لـە ھـەر پنگورکهیه کراده و هستان و پشوویان تازه ده کرده وه، ژنی دوکتور گوتبووی مالیان له نهومی پينجهمه. به ههر کويرهوهرييه ک بوو ههر کام به پيني هينز وورهي خويان وهسهر کهوتن، سه گه که جاری وا بوو وه پیش ده کهوت وجه لی وا بوو ده کهوته دوا، ده لیّنی لـه گوجـووکیرا به سهی مهری گوییبراوه و فیر بووه نههیالی مهریک وهدوا کهوی و گوم بی. دەركەكانكرابوونەوە، دەنگە دەنگىك لە ژوورەوەرا دەھات، بۆگەن ئىرەشىھەللىگرتبوو، دوو جار سهروسه کوتی کویره کان لهبهر دهرگاوه هه لقولی و به چاوی بی گیان روانییان، پرسیان کنیه، هاوسهری چاوپزیشک یه کنک له دهنگه کانی ناسییهوه، دهنگه کهی تر ئی کهسیکی غهواره بوو. تهنیا گوتی ئیمه سهردهمینک لیره ده ژیاین، نیشانهی ئاشنایه تی لـه سهرروخساری جيرانه که شه پولي دايه وه، به لام نه يپرسي ئه رئ تۆ خيزاني دو کتور ني، ويده چي کاتيک ده چۆوه ژوور ده یگوت جیرانه کانی نه و می پینج گه راونه وه. پاش ئه وه ی گهیشتنه ئاخری پلیکانان و بهر لهوهی پیزبنینه پیگورکه هاوسهری چاوپزیشک گوتی دهرگا داخراوه. دیار بووزوری تینووسابوون بیشکینن به لام چیان بـ فله گـه ل نـه کرابوو. دوکتوردهسـتی بـه گیرفـانی باخەلىي كۆتە تازەكەيدا كرد و كليلەكانى دەرھينا. كليلەكانى ھەلىينا و راما، بەلام خينزانى بە ئارامى دەستى گرت و بەرەوقفلى دەرگاى برد.

کویری

ژووری ماله که یان خاوین بوو، هـهر ئهوه نـده شیوابوو کـه ئینسـانوه ختیک به پهلـه وه دهر ده کهوی ماله کهی شپریو ده بین، هه لبهت جگه له و توزوخو لهی که به ده رفهت هینان لـه نـه دیو

بوونی خاوهن مال تویژیکی ناسک به سهر کهل و پهل و شـره و بـره ده کیشـی و لـهم بابهتـهوه دەتوانىن بلايىن كە تەنيا دەرفەتىكە تەپ و تۆز دەتوانىي بنىشىي و بنەگر بىي،بىي ئەوەي تۆزتەكىن و گهسکی کارهبایی لیّی وهخو کهون و ههدادانی لیّهه لگیریّ و یان مندالیّک هه لبهز دابهز بکا و هەنــدرانى پـــى نەھىللـــى. ســەرەراى تــەواوى ئەوانــەش ئــەو رۆژە كــه چــاوەروانى هه لویستی و هزاره تخانه و نه خوشخانه بوون، خیزانی دوکتور به تیبینی ورد و تایبه تکه مروقی ئاقل وا ليّده كهن هه تا ماون كاره كانيان ليّک و لهباركهن تاكوو پاش مردن پيويست نـه كا بـه پهلهپرووزي ئيشه کان راپهرينن،دهفره کاني شــۆرد، تــهختي خــهوي ريــک و پيــک کــرد، ئاودهستى به جوانى خاوين كردهوه، خو ناليين كاره كانى بي گري و گول بوون، به لام به راستى لهم هه ل و مهرجه ئاستهنگه دا به دهستی لهرزو ک و چاوی به ئه سرینه وه له وه زیاتر چی پێده کرا. له گهڵ ئهوهشدا ماله که يان ده تگوت به هه شتێکه که حهوت زياره تکار پێيان تێنابوو، ئەو ھەستە ئەوەندەمەزن يان ئەگەر نەمانھەوى ريز و حورمەتى ھەرىيمى مانىا پىخوسىتبكەين دەتوانىن بلىين ئەوەندە بەرز بوو كەلە بەر دەرگاى ئاپارتمانەكەراوەستان، دەتگوت بىۆنى چاوه رواننه کراوی ماله که له پێی خستبوون وئهوه تهنیا بۆنی مالێک بوو که دهبوو به جوانی هـهوای ئــال و گـــور کرابــا،بیتوو ئیســتا وهختیکـــی دیکــه بوایــه هــهموو لــهریو خیــرا په نجهره کانمان ده کرده وه و دهمانگوت با ههوایه کی تازه بیته ژوور، بـه لام ئهمر و باشـترین کـار ئەوەپە بۆگەنى دەرەوە نەپەتە ژوور. ژنى كويرەپپاو گوتى تەواوى ولات پىس دەكەين، هه لبهت راستی ده کرد، ئه گهر بهم پیّلاوه قوراوی و گواوییانه هاتبانه ژوور، به هشته که لـهریّوه دەببوو بـه دۆزەخ ودۆزەخىيش بـه پێــى گوتــهى پێشــهوايانى ديــنى دووهــهمين شــوێنه كــه دەبيىبۆگەنى پىس و ناخۇش و گرانى لە جەرگ و دلىي جەھەنىدەمىيان كار بكاو گازى سوورهوه كراو، قازاني قيلي قال و ئامرازي برژاندن وتواندنهوه له ئاستى ئهو هيچه. ههر له كۆنەوە وا بۆتە باو كە خاتوونىمال دەلاين فەرموون، فەرموون، بەراستى گرينگ نيە، قەي ناكا پاشانخاوینی ده کهمهوه، به لام ئه و خاتوونه وه کوو میوانه کانی دهزانی له کویوه هاتوون، دەزانىي لەم دنيايەي كە تىيا دەۋى ئەوەي پىسە پىستردەبى، جا بۆيە تكايان لىيدەكا كەوشـەكانيان لـه بـەردەرگاوە داكـەنن، خۆراسـتە كـه لاقيشـان خـاوين نيـه، بـهلام ديسـانيش جیاوازیبان زوره، خاولیو پهروپال و مهلافه کانی کچهی چاویلکه یی کاری خوی کرد و له دەسچەپەلىيى زياتر رزگارى كردبوون. كە وايە بە پاىپەتى وەژوور كەوتن،ھاوسەرى چاوپزیشک گهرا ههتا پاشان به چاکی خاوینیان کاتهوه،هه لبهت نهیده زانی چون و کهی،

یاشان کهوشه کانی برده بهر ههیوان،ههوای دهرهوهی لهوهی زیاتر پیستر نهده کرد. ئاسمان تاریک داهاتبوو،ههوری رهش پهچهیان له روو گرتبوو، له دلیی خوّیدا گوتی خوّزگهببارێ. بـه ئاگادار بوون لهم كارهى دهبوو بيكا گهرايهوه لاى هاوريياني. ههموو لـه ديـوى دانيشـتن قـر و قپ له جینی خویان چهقیبوون، چونکهسهره رای شه که تی نه یانویرابوو به دوای سهنده لیدا بگهرین، تهنیادو کتور به دزییهوه دهستیکی به سهر موبله کاندا کیشاوه و شوین په نجهی دیاره، تۆزتەكىن كردن لىرەوە دەستى پى كردبوو و ھىنىدىك تىۆزو خىۆل بە سەرى ئەنگوسىتىيەوە نووسابوون، هاوسهري چاوپزيشک گوتي جله كانتان داكهنن، ناكري ههر ئاوا بمينينهوه، جله كانيشمان وه كوو پيلاوه كانمان پيسن، كويره پياو گوتى ليره لهبهر چاوى په كتر خوّمان رووت که ینهوه، جا کوا ئهوه کاریکی دروسته، خیزانی دوکتوربه تهوسهوه گوتی ئهگهر پیتان خۆش بى دەتوانم ھەر كامىكتان بەرمەگۆشەيەك، ئەودەم پىرويست ناكا شەرم بكەن، ژنى كويره پياو گوتي منهدر ليره خوم رووت ده كهمهوه، تهنيا تو ده تواني بمبيني، سهره رای ئه وه شه یادم نه چو ته وه که منت له وه زعیکی خراپتردا دیوه، به ینیکه میرده کهم شتی زوو له بیر دهچیتهوه، کویرهپیاو تێیراخوړی نازانم کایکون به با کـردن چ خوشـێکی ههـیـه، ئەويش وەبىر ھێنانەوەي رووداوىتال و ناخۆش و فەرامۆش كراو، كچەي چاويلكەيى گوتى ئه گهر ژنبوایهی و ریکات لهو شوینه کهوتبا که ئیمه چووین ئیستا بهو شیوهیهنهدهدوای، قسه کهی برییهوه و دهستی کرد به رووت کردنهوهی کوره خیله. چاوپزیشک و پیرهپیاو که تــا ئيستا له پشتين بهرهو ژوور رووتببوونهوه، ئيستا دوولينگه کانيان دادهنا، پيرهپياو که له پهنا دوكتۆرراو،ستابوو گوتى ئيزن بده ههتا پالت پيوهبدهم و دوولينگه كهم داكهنم. ئـهو بـهخت وهرگهراوانه کاتیک ههنگله شهلهیان ده کرد ئهوهنده به گالته گیرابوون که ئادهمیزاد گریانی ده هاتییه. دو کتور تلاسکهی به ست و کهوت و پیره پیاویشی به دوای خویدا کیشا، به خته و هرانه ههردووکیانبهم رووداوه کهوتنه پیکهنین، تیوهروانینیان بهراستی دلتهزین بوو. ئهوهی پیسه و به میشکی ئینساندا دیت به لهشیانهوه نووسابوو، لهپشتین بـهرهژیریان چلک کـهمرهی کردبـوو، موویان بوز ده چوو، ئه وه شاخر و ناقیبه تی پیری و شوغلی خاوه ن نابروو، هاوسه ری چاوپزیشکبه هانایانهوه چوو ههتا بهرزیان کاتهوه، تاویکی تر ههوا تاریک دهبوو وئیدی هۆيەك بۆ شەرم كردن نەدەما، لە خۆى پرسى بلّىنى لە مالماندا شەمھەبىي، ولامەكەي ئەوە بوو که هاتهوه بیری دوو چرای کونیان ههیه،یه کی سنی پلیتهی نهوتی و یه کی پارافین سوز، جاری چرا نەوتىيەكەبەسە، نەوتم ھەيە، پلىتەش جوور دەكەم، سبەي دەچىم لـە دووكانانـداپارافين

دهبینمهوه و دینم، دۆزینهوهیان له قودوو کۆنسیرو هاسانتره، لهدلی خویدا گوتی به تایبهتی ئه گهر له دووکانی به قالدا بوی نه گهریم، سهری له خوی سورما که سهره رای ئه و ژیانه تاله هیشتاش مهیلی جه فهنگی ههیه. کچه ی چاویلکه یی له سهره خو جلکه کانی داده نا، به جوریک که بینه ر تووشی ئه و هه سته ده هات هه ر چه ند کو تیکیش که داینابی، هیشتا کو تیکی دیکه ماوه که رووتی له شی داپوشی، سهروبه ری ئه م شهرم و حه یا له پر و نه کاوه ی بو نه ده چوه سه ر یه که به لام ئه گهرژنی دو کتور لیی نیزیکتر بوایه سهره رای چلکنیی روخساری ده یبینی که له شهرمان سوور هه لگه راوه، بلا هه رکه س ده توانی له ژنان حالی بی بابیی، یه کیک له وانه دوای گهلی جار جووت بوون له گه ل ئه م پیاوانه ی نه یده ناسین ئیستا شهرم دایگر تووه و ئه وی تر ده توانی به ویه ری له سه رخویی به گوییدا بجریینی خو سه خله ت مه که ، نا توانی بتبینی، هه لبه تاماژه ی بو میرده که ی خوی ده کرد، چونکه له بیرمان ناچیته وه که ئه م کیژه بی شهرم و حه یا به چلون ئیشتیای بزوات و به ره و لای خوی کیشا و هه روه ک هه موو ده زانن له بابه ت ژنانه وه هه می شه مه به سی ناگات له خوت بی له ئارا دایه.

ژنی دو کتوّر جل و به رگه شپرزه کانی کو کرده وه که لانی که مهه رکوته ی ده بین مانگیک له خووسدا بن هه تا بتوانی خاویّنیان کاته وه،گلوّله ی کردن و وه ژیر هه نگلی دان و گوتی هه رلیره راوه ستن، خیراده گه پیهه وه، جله کانیشی وه ک پیلاوه کان برده به رهه یوان، له وی نه وی سخوی رووت کرده وه و له شاری ره شی ژیر ئاسمانی تاری روانی. نه نووریکی کو له ی بخوه کو له شاری ره شی ژیر ئاسمانی تاری روانی. نه نووریکی کو له یه به بخوی ده نواند و نه زریوه زریوی چرای سه رده رگای مالان ده هات ئه وه ی ده بینی شار نه بوو،گو کا و کوّمای گهوره ی قبل بوو که پاش سارد بوونه و شکلی ساختومان و بان و دووکه لکیّشی له خوّی گرتبوه هه موو مردووه هموو بزرکاو، سه گی ئه سرین لیّسه وه هاته به رهه یوان، بی ئوّقره بوو، به لام په وارد که بیلیّسیّته وه، ناهومیّدی و په ژاره له ناخی ژنه داشه پولی ده دا، به لام چاوه کانی ویشک و برینگ بوون. هه ستی به ته زووی سه سهرما کرد، که و ته وه بیری ئه و که سانه ی به رووت و قووتی له نیره و پاستی هوده که دا نه یانده زانی چاوه پوانی چین. گه پایه وه ژووره که. ئه وان به ئه ندامی ساکاری نیره مووکه و به به لام شویتیان تیناکا، ئه وان له نووری ده وروبه را ده تویته وه هم رنووریشه که ناهیلی هیچ بیینن. گوتی ده مههوی چرایه کی گرده م، جاری منیش وه ک ئیوه کویرم، کو په خیله پرسی ئه ری کاره با هاتو ته وه، نا، ده مههوی چرایه کی گرده م، جاری منیش وه ک ئیوه کویرم، کو په خیله پرسی په باسان کاره با هاتو ته وه، نا، ده مههوی چرای نه وتی هه لاکه م، کوره پرسی چرای نه وتی چیه، پاشان کاره با هاتو ته وی نه ده مههوی چرای نه وتی هه لاکه م، کوره پرسی چرای نه وتی چیه، پاشان

نیشانت ده دهم. له تووره که که دا به شوین شهمچه دا گهرا، چوویه ئاشپه زخانه، ده یزانی نه و تی له كوي داناوه، نهوتيكي زۆر پيويست نهبوو، تيتۆليكي لهدهسرۆكهيهك دادري ههتا بيكاته پليته، دوایه گهرایهوه ئهو دیوهی چرایه کهی لی بوو، ئهو چرایه پاش ساز کرانی ئهوه یه کهم جار بووهه للده كرا، له پیشدا قهرار وا نهبوو تووشي وه ها چاره نووسینک بیت،به لام هیچ كام لـه ئیمـه، چ چرا، چ سه گ و چ ئینسان له پیشدا نازانین بۆچی پیمان ناوه ته ئهم جیهانه. سی گر چهشنی دهنکه بادام یه ک به دوای یه کاله سـهر زمانـهی زهردی چـرا درهوشـانهوه، جارجـار پتـهپتێکی ده کهن وسهری گره کان له ههوادا ون دهبن، پاشان دیسان دهسره وینهوه، ده لینی دهبن به چلوورۆكەي سەرەوژىرى گړ. ژنى دوكتۆر دەلدى ئىستا كەدەبىنىم دەچىم جل و بەرگى خاويىن بینم، کچهی چاویلکه یی گوتی به لام خو گیانمان پیسه. ههم ئه و و ههم ژنهی کویره پیاو مهمک و لهشیان بهدهست داپوشیبوو، هاوسهری چاوپزیشک گوتی ئهو کارهیان لهبهر منه کردووه، به لکوو لهبهر تیشکی چرایه که تنیانهه لله دروانی. پاشان به ده نگی به رز گوتی جل و به رگ خاوین بی و گیان پیس باشتره لهوهی که گیان خاوین بی و جلوبه رگ پیس. چراکهی هه للگرت و رؤیمی همه تادؤ لابی و کمه لین و قوژبنان به وردی بیشکنی، ئیستیک دواتر گەرايەو،،چەند دەست ژيركراس و دەرپى، بـەرگى خـەو، دامـين، بلـووز، كراس،دوولينگـە و ههر پۆشەمەنىيەكى جوان و چاكى كە بە كەلكى حەوتكەسەكە دەھات ھىناي، راستە ھەر کهس ئەنىدازه و قەد و قەلافەتتكى،ھەيە، بەلام بۆ كىزى و لاوازى دەتگوت ھەموويان بە زگیک لـه دایـکبـوون. ژنـهی دوکتــۆر يارمــهتي دان خويــان پوشــتهکهن، کــوړه خیله دوولینگوکه یه کی دوکتوری پوشی، لهوانهی که پیاوان له قهراغ دهریا وکویستان ده یکه نه بهريان و ده ليي منالـ و چکهن. ژني کويره پياوهه ناسـه په کي هه لکيشـا و گـوتي وا ديـاره ئيسـتا دەتوانىن دانىشىن، بەلامتكايە رىنوينىمان بكه.

ژووره که وه ک ههموو دیوه کانی دانیشتن وایه، میزیکی پیچکه کورت له نیوه پاست و چهند کورسیلهی دریژوو کهی نهرم که جینی ههموان ده بین، چاوپزیشک و خیزانی و پیره پیاو له سهر یه کی تر. تیک پالیان ویک داوه، کویره پیاو و خیزانی له سهر یه کی تر. تیک پاشه کهت و بی هین ن. کو په داوه سهری وه داوینی کچه کرد و خهوی لی کهوت و مهله سهی چرای له بیر چوویه وه. سه عاتیک رابرد، نهم حه سانه وه یه شانی له شانی به خته وه ری ده دا، له ژیر ئهم نووره بی سی سویه رو خساری پیسیان ده برووقایه وه، کویره پیاو قوللی کیشا و ده ستی ژنه کهی گرت و کوشی، لهم جوولانه وه یه پاکه بیر که نوقره ی لهش بیته هی پی ته کووزی رووح. ژنه ی جوولانه وه یه پاکه پاکه بیگه پی که نوقره ی له ش بیته هی پی ته کووزی رووح. ژنه ی

دوكتۆر گوتى ئىستا شتىك ئامادە دەكەم كەبىخۆين، بەلام دەبىي لە پىشدا بىزانىن قـەرارە چـۆن لیره بژین، مهترسن،نامههوی قسهی بلیندگؤکه بجوومهوه و دووپاتی کهمهوه، جنی بؤههموان ههیه، دوو دیوی خهومان بۆ ژن و میرده کان ههیه، ئهوانی دیکهش ده توانن ههر لیره لیمی دریشژ بن، سبهی و هدوای نان و پیخور و خورد و خوراک ده کهوم، پاشه کهوت و ئازووخهمان خەرىكە تەواودەبىي، زۆر باش بوو ئەگەر يەكتان لەگەلىم ھاتبان بۆ ئەوەي ھەم بۆھىنانى خـورد و خۆراک يارمهتي دابام ههميش خواره که و پيچکهي ريگافير ببوايه، ئهوه هاتوو من نهخوش کهوتم یان کویر بووم، که دیارههمیشه ههر چاوهروانی وهها رووداویک ههم، ئـهودهم دهبـێ من له ئيوهفير بم، به لام مهبهستيكي ديكه، لهبهر ههيوان سهتليك ئاو بۆ كارىپيويست تـهرخان كراوه، دهزانم به و باران و باريزه و سهرمايه چوونهبه ر ههيوان به دلهوه نانووسي، بهلام ههرچونیک بی لهوهی باشتره که له ژوورهوه دا بای زگمان به تال کهین و بوگهن و لات دابگرێ، و هبير تانبيتهوه که له قهر هنتينه شدا تووشي و هها و هزعێک ببووين، ياني وردهورده لـه پلیکانی سووکایهتی پی کران رؤچووین هاهتا تاهواو گهیشتینهبنهبانی پهستیی، ئیرهش به شيّوه په کې دی ده تواني ههر ئاوای ليخ بيّت،لهوي چا بوو بيانوومان به دهستهوه بوو و دهمانتواني یه کی تر تاوانباربکهین، به لام خو لیره ئهوه ناکری، ئیسته چ باش و خراپ ههموو لیک ولیکین، تکایه لیم مهپرسن چاک چیه و خراپ کامه، کاتیک کویری بهده گمهن بوو ههر كاريكى دەمانويست بيكەين چاكه و خراپەييماندەزانى، جياوازى و ھەلاواردنى دروست و هەللە تەواو دەگەريتەوە سەرئەو پەيوەندىيەى ئىمە لەگەل خەلك بناغەمان بۆ دارشـتووە، نـەك ئەومەبەستەي كە ئىمە چۆن لە خۆمان گەيشتووين، نابى متمانە بەو شىوەحالىي بوونە بكەين، ببوورن که دهستم کرد به پهند و ئامۆژگارىيىئەخلاقىيى، ئىرە نازانن، ناکرى بزانن لــه شــوينىكى که ههموو کویرنچاوساخی یانی چی، خو من لیره شاژن نیم، نا، تـهنیا کهسـیکـم کـه بـودیتنی ئه و كامووسه له دايك بووم، ئيوه تهنيا ههستي پينده كهن، به لام منههم ههست پينده كهم و ههم دهبینم، ئیستا ئیدی و تار دان بهسه، باشتروایه شتیک بخوین. هیچکهس هیچی نهپرسی، تەنيا چاوپزيشک گوتى ئەگەر رۆژيک سەر لە نوى چاوم سۆمايى بكەن، زۆر بە وردى لە چاوی خه لک ده روانم، ههر وه ک بمههوی رووحیان ببینم، پیره پیاوی چاوبین له چاو گوتی رووحیان، یان گیانیان، ههر ناوی پیتخوشه فهرق ناکا، ئهوکاتهیه که لهوپهری سهرسورماندا تهماشا ده کهین تووشی کهسی بووین که شتیکی وههای نه خویندووه، کچهی چاویلکهیی گوتى له ناخى ئىمەداشتىكى بىناو ھەيە، ئىمە ئەو شتەين.

لهم ماوه یه دا خیزانی چاوپزیشک ئه و بره خواردنهی که هه بوو له سه ر میزه که ی دانابوو، پاشان یارمه تی دان ههموو دانیشن و گوتیوردی بجوون، ئاوا زوو تیر دهبن و گهده تان هه لله د فريوى. سه گ بوسه وله نه هات. له گه ل كهم خواردن راها تبوو، سهره راى ئه وه ش پاش پارووی چەورى بەيانى ئەو رۆژە رەنگە واي زانى بىي كە ھەقى نيەتەنانەت پاروويەكى بچووکیش له دهس ژنیک وهرگری که گریابوو،ئهوانی تر زوریان سرنج رانهده کیشا. چرای سے پلیته له نیوه راستی میزه که چاوه روانی ئه م لی دوانه بوو که ژنی دوکتور به لینی دابوو،سهره نجام پاش شیو ئهو به لینییه هاته جی، به کوره خیلهی گوت دهستت بده به من، پاشان به ئارامي ئەنگوستى لىخ نىزىك كردەوه و گوتى ئەوەپىچكەي چرايە، بە دەس پىداھىنان دەزانى كە لووس و خرە وەكپيچكەي ميزى چكۆلە، ئەوە كووپەكەيەتى كە لاي سەرەوەيە و جينهوتيشه، ئيره دهڵێم، وريا به دهستت نهسووتي، ئهوانهشسهرپێچهکانن، يهک، دوو، سێ، لـهو سـهرپێچانهوه کـه ماشێنيشـيپـێدهڵـێن چهنـد پڵـيتهـي بـادراو هاتوونـهدهر کـه نهوتهکـه باشه ئینسان یه کتری پیده بینی، خو من نابینم، روزیکده بینی و ئهودهم من ئه و چرایه ت به دیاری دهدهمیّیه. چ رهنگه، ههتائیستا شتیکت دیوه که له برنجه ساز کرابیّ، وهبیرم نایه، برنجه چیه،برنجه کانزایه کی رهنگ زهرده، به لین به لین. کوریژ گهی خیل ماوه یه ک لهبیران راچوو، هاوسهری چاوپزیشک له دلّی خویدا گوتی رهنگه ههرئیستا سۆراغی دایکی بگـرێ، بـهلام بـه ههله چووبوو، كوره تهنيا گوتى ئاودەخواتهوه، زۆر تينووه، دەبىي ههتا بهيانى راوەستى، ئاومان له مالدا نيه،بهلام دروست لهو كاتهدا وهبيري هاتهوه كه ئاويان ههيه، چوار پينج لیترئاوی به قیمهت گران که له خهزینهی سیفونی ئاودهستا بوو خراپتر لـهمئـاوه نـهبوو کـه لـه شيتخانه كه دا ده ياننو شيي. به كويره كويره له تاريكيدابه رهو ناودهست كهوته ري، سهري خەزىنەكەي لابرد، نەيدەدىت بزانى ئاوى تىدايە يان بەتالە، قامكى رۆبرد و تىگەيشت كە بەللىن تنیدایه، به دوای ناو خورییه کا گه را، زور به پاریزه وه رویهیشت و پری کرد، شارستانییه ت گەرابوويەو، سەر قۆناخى زۆنگ و زەلى سەرەتاى ژيان. كە ھاتەو، ھەموو لەجيى خۆيان دانیشتبوون. تیکرا سهریان بو لای ئهموهسووراند، چرا شوقی له سهر روخساریان شهپولی دەدايەوە، دەتگوتكە گوتبووى ھەر وەك دەبينن من گەراومەوە، لـەو ھەلـە دەرفـەت بيـنن، لەبىرتان بى كە ئەم نوورە ھەتا ھەتايى نيە. ژنى چاوپزىشكئاوخۇرىيەكەي بۆ دمى كورە خىلـە برد و گوتی ئەوەش ئاو، نەرم نەرمقومی لىي بىدە، كەيف بكه، ئاوخۇرىيلەك ئاو نىعمەتىكى مهزنه، رووی گوته کهی له کوره نهبوو، ههر له گه ل کهسی نهبوو، به تهواوی دنیای ده تگوت که ئاوخورییه ک ئاو نیعمه تیکی مهزنه. میرده کهی پرسی له کویت هیننا، داخوا ئاوی بارانهیه، نا، ئاوی سیفونه. دیسانه وه پرسی کاتیک لیره رویشتین چما بوتریکی گهورهی ئاومان نهبوو، ژنه گوتی بو چما بو و میلی پرمان ههیه، وهی له و شانسه، گوتی بو چی بو ومان، بو و و به برم نه هاتنه وه، بوتریکی نیوه و یه کی پرمان ههیه، وهی له و شانسه، لیزه دا به کوره ی گوت چی دی مهخوه، ئیدی مهخو، هم و شهموومان ئاوی خاوین و تازه دینه و باشترین پیاله و ئاوخوریکان لیره ریز ده کهم و ههموومان ئاوی تازه دهخوینه وه. ئه وجار چراکهی ده سدایه و رووی کرده ئاشپه زخانه، به بوترییه کهوه گهرایه وه، نوور چه شنی خهیالیکی رووناک به ناخی بوتریدا تیده پهری و ده دره وه شایه وه و گهوهه دی ده روونی ده ترووسکانده وه. له سهر میزه که داینا و رویی هه تاگلاسه کان بینی به پیوه به ریت. کریستالی چاک، پاشان ئارام ئارام ههروه ک ری و ره سمیکی ئایینی به پیوه به ده سک کوته گلاسه کانیان دوزیه وه و به لهرزه لهرز بهرزیان کردنه وه. ژنی دو کتور جاریکی تر گوتی ههموو بخوینه وه و به لهرزه لهرز به ریان کردنه وه. ژنی دو کتور جاریکی تر گوتی ههموو بخوینه وه و بخوینه و ، چرای نیوه و استی میزه که هه تاوی بوو که نه ستیره ی ترووسکه دار لیی گرد به بوروسان ده گلاسه کانیان دانایه وه کچه ی چاویلکه یی و پیره پیاو نه سرین له چاویان ده باری.

نه يههوي خهوي شووه کهي بشهمزينن، هؤدهي خهوي جي هيشت، له ديوي دانيشتنهوه تيهوي، تاویک راوهستا ههتا دلنیا بی که ههموو لیمیخهوتوون، پاشان بهرهو ئاشپهزخانه بـزووت، ئەوجار گۆپال باران وبارىزىدى بوو ھەر مەپرسە. بە قۆلىي كراسىي خەو ھەللىمى شووشهی ده رگای ئهستری و له دهرهوهی روانی. ئاسمان یه ک سوامه ههور بـوو وبـاران وه ک گۆزەي سەرەوژىر دەبارى. ئەو جل و جۆرە پىسانەيدايانكەندبوون لە بـەر ھـەيوان كەوتبوونـە سهر یه ک و له پهنا تووره کهی پر له پیّلاو چاوه روانی شوردن بوون. شوردن. دوایین بهشی خهو کو تایی پی هات و رووبهندی له سهر هه لگیرا، به لنی ئه و کاره ی ده یهه ویست بیکا ئه وه بوو، شۆردن. دەرگای كردەوە و ھەنگاو يْكى ھەلاينايەوە، لە چاو تروونيْكا بە باران خووسا، ھەر وه ک له ژیر ئاوهه للدیرهوه ویستابی. به خوی گوت دهبی کهلک له ناو وهر گرم. گەرايەوەئاشپەزخانە و بـه سـەبرايەكى مەنجـەل و قابلـەمە و قاپ و قاچـاخ و ھەرچىيـەكى بـە کەلکى كۆ كردنەوەي ئاوى باران دەھات دەستى دانىيە، بارانلە دەست با وەزالله ھاتبوو، پهساپهسا له ئاسمانهوه روده ورژا و چهشنی گهسکیکی گهورهی به هاژ و هووژ بانی ماله کانی شاری دهماشت. دهفره کانی برده دهر و له پهنا لاتاری بهر ههیوان ریزی کردن، ئیستا بۆشۆردنى جلک و پیلاوه پیسه کان ئاوى تەواوى ھەيە، لە ديـوى كابـان كەبـە شـوين فـاف و سابوون و كهل و پهليندا ده گهرا كه بكري كهمين، تهنياكهمين لهم چلنك و گهماره گەرووگرەي رووحه كەم بېتەوە لـە ژېر لېوەوەگـوتى خـودا بكـا لېـىنەكاتـەوە. پاشـان وەك ئەوەي بىھەوى ئەم بىرەمىتافىزىكىيە راست كاتەوە گوتى مەبەستم چەپەلىيى سەرودلىگرى لهشه،دوایه در پژهی دا هه لبهت فه رقیکیش ناکا. ئه و کات وه ک ئه وهی له رووی ناچاری را دەبوايە لە نێوان وتار و ئاكارىدا ھاودەنگى يێڪبێنێ خێراكراسى خووساوى خـەوى داكەنـد و جاری وا بوو بارانهی چهشنی په نجوّلهی لاو پنهر و ههلی وا بوو وه ک دهستی قهمچی وهشین له سهرلهشی خوی ههست پی کرد و ملی نا له شوردنی خوی و جل و بهرگه کان. خرمه خرمی باران له پیشدا نهیهیشت ههست بکا که تهنیا نیه. کچه ی چاویلکه یی و ژنی کویره پیاو له بهر دهرگای سهر ههیوان راوهستابوون،ناتوانین بلیّین کامه کورکهی دل یان دهنگ و هاواری دەروونىيى وەخۆىھىنابوونەوە يا چلۆن لەو شوينەي رانابوون، جارى بە شويىن بۆنـە وبەلـگەدا گەران كارىكى بىغفايدەيـە، ھەر كەس چىزنى پىغخۇشـە وايلىكبداتـەوە. ھاوسـەرى چاوپزیشک که چاوی پییان کهوت گوتی وهرنهیاریدهم، ژنی کویرهپیاو پرسی چلۆن، خۆ ئيمــه نــابينين. خۆتــان رووت كەنــهوه، هــهتا بــهرگى تــهرمان كــهمتر بــي پاشــان ويشــك

کردنهو هیان هاسانتره، خیزانی کویره پیاو دووپاتی کردهوه خو ئیمه نابینین، کچهوتی گرینگ نیه، ههر چی بۆمان بکریت ده یکه ین، هاوسهری چاوپزیشک گوتی منیش پاشان دهستیکیان پیدادینم و رایانده کوشم، جا با ده سبه کار بین، وهرن، ئیمه له دنیادا تهنیا ژنیکین که دوو چاو و شهشدهستی هه یه. رهنگه له ساختومانه کهی رووبه روودا، له پشت په نجه ره گاله دراوه کان، ژنیکی کویر، پیاویکی کویر به گورمه گورمی بی پسانه و هی باران و هخه به رهاتبی و سهری به لاجامهي ساردي په نجهرهوه نابي و به هه للمي ههناسهي له سهر شووشه شهوي زياتربهرهو تاریکی پاڵ پیوه نابیٰ و ئاخرین کهرهت بیهیننیتهوه یاد که وه کئیستا له بهر په نجهره ویسـتابوو و سهیری بارانی ده کرد. ئهوان ناتوانن بیهیننه بهرچاو که سی ژنی رووتیش له بهر ههیوان راوهستاون، رووتو قووت، ده ڵێي شێتن، نا، بێگومان شێتن، هـيچ مرۆڤێکي ئـاقل بـه رووت وقووتی له بهر چاوی دهر و جیرانان لهبهر ههیوان جلشوری ناکا، جا باههموو کهسیش کویر بيّ و نهروانيّ، ديسانيش ئهوهي بنيادهم بيّ شتيوا ناكا، ئهي خوايه، جا چاو چلوّن باران به سهر و روویاندا دهبارێ،چۆن دهخزێ، چـۆن ئیسـتێک دهچـهقێ و لـه کـهلێن و قـوژبنی تاریـک و ونىلەشياندا گوم دەبىي و لە ئاخرىدا لاقيان تەر دەكا و لووزەو دەبەستى،رەنگە لە مەر ئەوانەوە به هه له چووبین یا رهنگه نه توانین ببینین که ئه وه جوانترین و به شکو ترین دیمه نیکه که له مير ووي ئهم شاره دا رووي داوه، توي راليك كهف لهبه رهه يوان لووزه وي به ستووه، ئه ي خۆزگەمنىش ويراى ئەو لووزەوم بەستبايە و لەوپەرى پاكى و پيرۆزى ورووتىدا رۆرژابام. ژنى کویره پیاو گوتی تهنیا خودا دهمانبینی، سهره رای نائومیدی و نامرادی هیشتاش زور توند و پتهو لای وایه که خوا کویرنیه و هاوسهری چاوپزیشک به نا ولامی دهداتهوه، نا، تهنانهت ئەويش نابينى، ھەور بەرى ئاسمانى گرتووە، تەنيا من ئىدوە دەبىنىم، كچەيچاويلكەيى پرسىي ئەرى من ناحەزم، تۆكز و لاواز و چلكنى، بەلامجوانى، ژنى كويرەپياو پرسى من چى، تۆش وه ک ئه و کز و لاواز وچلکنی، به لام به راده ی ئه و جوان نی و له من شوخ و شهنگتری، كچەي چاويلكەيى گوتى تۆ جوانى، لە كويوە دەزانى، خۆ تۆ قەتت من نەديوە،دووجارم خەو پیّوه دیتووی، کهی، دویشه و جاری دووههم بوو، چونکهههستت به هیمنایه تی و ئارامیی كردووه خهونت به مالهوه ديوه، ئهوهش پاش ئهو ههمووه چهرمهسهرى و كويرهوهرييه مهبهستیکی سرووشتییه، له خهوتا من ئهو ماله بووم و بۆ ئهوهی من ببینی روخساریکت دهویست و پاشان خوت سازت کرد، خیزانی کویرهپیاوگوتی منیش تـۆ بـه شـۆخ و شـهنگ دهبیـنم و خەونىشىم پىرە نەدىوى، تەواوى ئەوانە دەيسەلمىنن كە كويرى بى ئادەمىزادى ناحەز

به ختى پيوه يه، به لام تو دزيو نيت، نا، زور دزيو نيم، به لام بهم تهمه نه وه، كچه پرسى چما تهمهنت چهنده، دهچم بۆ په نجا، وه كوو دايكم، دايكت چى،چۆن چى، هێشتاش هـهر جوانـه، زەمانىكى جوانترىش بوو، ئەو دەردە لەھەموانـە، ھـەموومان سـەردەمىككى جـوانتر بـووين، ژنى كويره پياو گوتىئيوه قەت ھينده جوان نەبوون، وشەكان ئاوان، واژه گەلى بي ئەنوا،ھەللەەخەلەتىنن، بە سەر يەكا شۆر دەبنەوە و دەخلىسكىن، دەللىپى نازانن بەرەو كوي ده چن و له پرێ به هێی دوو، سێ يا چوار وشه په ک که دێنه سهر زمان، وه کـوو ئاوه لـناوێکی که سی، جیناویک، کرداریک یائاوه لکاریک ساده و ساکارن، به هه لیه دهبینین که خۆراگریمان تیکده شکینن و له روخسار و نیگاماندا خۆیهک دهنوینن و ئەھوەنىماندەشەمزىنن، جارى وايە دەمار خۆى پىنراناگىرى، ئەو دەمارەي لەگەلىزۇر شىت پیکهاتووه و حاواوه تهوه، ههر بهراستی له گهل ههموو شتیک ریک کهوتووه، به شیوه یه ک که دەتوانىن بلىين دەلىپى لە پۆلايە. بەلىي خىزانى دوكتۇر دەمارى لە پۆلايە، بەلام بە بىستنى ئاوه للناویکی کهسی، ئاوه للکاریک، کرداریک، جیناویک و باسیکی ته واو ریزمانی و تهواو تهواو کهر، فرمیسکی له چاوان دهباری، دروست چهشنی ئهم دوو ژنه،ئهوان، ئاوه لـناوی ونن، ده گرین و ژنی رسته تهواوه که ده گرنه ئامیز،سی جوانچاکی رووت له ژیر بارانـهدا. ئـهو دەرفەتانە دەگمەن و كەمخايەنن، سەعاتىك پترە كە ئەم ژنانە لىرەن، ھەربىنا سەرمايان بوو، کچهی چاویلکه یی گوتی سهرمامه. بهرگه کان لهوه باشتر خاوین نابنهوه و پیلاوه کانیش دەلىپى دەستە گولىن، ئىستا وەختى ھاتووە كە ئـەم ژنانـەخۆيان بشــۆن، ســەريان دەخووســىنن و پشتی یه کتر دهشون و چهشنی ئه و کچولانهی له باغا کایهی چاوشارکی ده کهن فرق و هوریان دێ ودهتريقێنهوه. بهيان ئهنگووت، يه کهم تيشکي خوٚر بهر لـهوهي ديسانيش لهپشت هـهوران ماته هه لگری، له که له کهی دنیارا سهری ده سوییه نا. باران ههر وا ده باری، به لام له سهره خوتر، ژنانی جال شور گهرانهوه ئاشپهزخانه و بهم خاولییانهی که هاوسهری چاوپزیشک له دۆلابچەى حەمامەو ، ھينابوونى خۆيان ويشک كردەوه، بـۆن و بەرامـەيان ولاتىداگرتبـوو، لـه چاو ترووکانیکا سابوون توابوویهوه، به لام ژیان ههرئهوهیه ئیدی، دهستت به زور رانه گهیی، به کهم رازی به، که چی ده لینی وادیاره لهم ماله دا ههموو شتیک وه گیر ده کهوی یا ده لینی ده زانین له وهی هه یانه باشترین که لک و ه رگرن، ئاخرییه کهی به رگیان پۆشی و به هشتیان و ه لانا، کراسی خهوی ژنی دو کتور ته و و بره، به لام کراسیکی گولداری کرده به ری که له میژ سال بوو نه یپوشیبوو و ئهوی له ههرسیکیان جوانتر دهنواند. که هاتنه دیوی دانیشتن خیزانی دوکتور دیتی

که پیر ه پیاو ههر له سهر ئهو کورسیله پهې که خهوتبو و دانیشتو وه. سهرې له نیو دهستان گرتبو و و ئەنگوستى لە كاكۆلىي سپى كە بەرەو پاش ئەستۆي دادەھاتن رۆ بردبوو، مات و بىندەنگ بـوو، له دهروونيدا هه للا وگرمه بوو، ده تگوت ده يهه وي به رگهي ده رباز بوون له بيره كاني بگري یابه پیچهوانه ریبی تیخزانیان گاله دا. ههستی به هاتنهوهیان کرد، دهیزانیله کویوه هاتوونهوه و چیان کردووه، دهیزانی که رووت بوون وئهوانهشی بۆیه نهدهزانی که له پری سۆمایی گەرابوونەو، چاوانى وچەشنى ھيندى له پيرەپياوان خۆى له پەنا دەرگاى حەمام مەلاس دابىي وبه كونى كليلدا له ههرسينك ژنه كانى روانيبي، نهخير، كوير بوو و كويرمابوويهوه، تـهنيا هـهتا بهر دهرگای دیوی کابان ههنگاوی ناوه و قسه وفرق و هۆریانی بیستووه، قوولـه قـوولی بـا و خرمه خرمی بارانی بیستبووه، بۆنی سابوونی هه لمژیوه، پاشان گهراوه تهوه شوینی خوی ولهم بیرانه راچووه که هیشتاش لهو دنیایه دا ژیان ههیه، ئیستا له خوی ده پرسنی داخوا بلیبی کوتیکیش بهشی ئهو مابیّ. ژنی دوکتور گوتیژنهکان خوّیان شوّردووه، ئیستا نوّرهی پیاوهکانـه، پیرهپیـاو پرسي داخواههر دهباري، بهلي، باران دهباري. دهفره کانيش له پيش ههيوان پرن لهئاو، که وايـه من وام پئ باشتره له حهمام خوّم بشوّرم، له نيّو تيانهدا وئهو قسهيهي به راوٚيژيّک به سهر زاريدا هات دەتگوت پيناسى خۆىنىشان دەدا، دەتگوت دەيەويست بلىي من لە تۆرەمەيەكى تىرم كە له جیاتی حهمام باسی تیانه ده کا و دریژه ی دا هه لبهت ئه گهر بشی، نامهه وی ماله و ه پیس کهم، به لیّن بیّ پریشکهی ئاو نه ریزمه ته رکی حهمام، یانی ته واو هه و لّ ده ده م وه ک گوتم وا بکه م، جا که وایه من ئاوت بۆ دینمه حهمام، منیش یارمه تیت ده کهم، کاری خوم پینده کری، خو دهبیّ شتیک لهخوّ بگرم، هیّشتا له دهست و دوو نهبووم، دهی که وایـه وهره. خیّـزانیدوکتـوّر ته شتیکی گهورهی پرئاوی راکیشایه ژوورهوه و به پیرهی گوتئیرهی بگره و دهستی کابرای برده لای لیواری پیشهوه، هه لیهینه، به ته کانیک به رزیان کرده وه. زور چاک بوو له فریام هاتي، به تهنیانهمده تواني، ئهو پهندهت بیستووه، کامه پهند، ئهوهی که ده ليخ هیچ کاريک له پیران ناحهز نیه، جا خو ئهو پهنده ئاوا نیه، له جیاتی پیران ده لین منالان و له جینی ناحه ز ده لین عهیب، به لام ئه گهر قهرار وا بن پهنده کهمانایه کی ههبی و زاربهزار بگهری دهبی له گه ل زهمانه بسووري و رينكبي. ئينوه فهيله سووفن، په ح، من تهنيا پيره مينردينكم. ئاوه كهيان كرده تیانه،پاشان هاوسهری چاوپزیشک دولابچهیه کی بچووکی کردهوه، له بیریبوو که هیشتاش پاروه سابوونیکی هه یه. سابوونه کهی له مستی پیره پیاونا، ئیستا بۆنخوش ده بی، بـۆنخوشـتر لـه ئيمه، خوت به ههمووي بشو،نيگهران مهبه، رهنگه خواردن وه گير نه كهوي، به لام له

دووكانانـدابي گومـان سـابوون دەس دەكـەوى، سپاسـگوزارم، وريـا بــه ھەڭنەخليسـكيـي،ئەگەر پنت خوش بی میرده کهم بانگ ده کهم بنته یاریده ت، زور سپاس، وام پی باشه خوم، خوم بشۆرم، چۆنت پىخۆشە با وا بىن، ئەھا چا بوووەبىرم ھاتەوە، دەستت بىدە بە مىن، ئەگەر دەتھەوى رىشت بتاشى ئەوەش تىغ و فلچە، سپاس. ھاوسەرى چاوپزىشك رۆيى. پىرەپياو ئـەو دهرپییهیله دابهشکردنا پیی برابوو دایمالیی و ورد و ئارام له تیانه که خزا. ئاوه کهههم سارد بـوو ههم کهم، کهمتر له بستیک، ئهم حهوزو که بچووکه له کوی و ئهم لووزهوی ئاوی له ئاسمانهوه به سهر سي ژنه که دا دهباري له کوي، هه يهوو چهنديان مابهينه. چۆکى دادا، پشوويه کى قووللى هه لکیشا وله ناکاو به هه رتک دهستان ئاوی وهسینگی هه لدا که خه ریک بووهه ناسه ی راوهستى. خيراخيرا ئاوى له خوى هه لپرژاند هه تا مهوداى هه للهرزين و ليوه لهرزهى نهبى، پاشان سمت و ران و نیّوگهلانی، به خوّیگوت له حهیوانیش خراپترم لی هاتووه، دوای رانی بـاریکی نۆرەي ئەوچلىكە بوو كەلە ئەژنۆ بەرەژىرى كەمرەي كردبوو. كەفى سازكرد ھەتاباش بخووسی، گوتی دهبی سهرم بشورم و دهستی برده پشته سهری هه تا گرینی چاوبینه کهی بكاتهوه، تۆش دەبى خاوين كريىتهوه، كردىيهوهو له ئاوه كهى هاويشت. ئىساكه تىنىكى له لهشي زابوو، سهري تهر كرد وسابووني ليندا، ههموو گياني كهفاوي بوو، سپي له نيوان سپیایی بی سنووری کویری که له چاوی ههموان نه دیو بوو، به لام بیتوو ئاوای بیر کر دبایه وه خوی فریو دهدا، دروست لهم کاته دا هه ستی کرد که یه کینک ده ستی ره پشتی ده خا، که فی سهر باسک و سینهی رادهمالّی و نهرم نهرمده یباتهوه نیّو شانی، چونکه ناتوانی ببینی، ناچاره بـه وردى دەستببزوێ، پێؠخۆش بوو بپرسێ كێؠ، بەلام قسەكەي نەھاتە سەر لێو، ئێسـتادەلەرزى به لام نه ک له سهرمان، په نجه کان به ئارامي ده يانشورد، ژنهنه يگوت من هاوسهري چاوپزیشکم، ژنی کویرهپیاوم، کچهی چاویلکهییم،دهسته کان کاری خویان کرد و کشانهوه، لهم بيندهنگييهدا دهنگي پيوهدراني لهسهرهخوي دهرگا هاته گوي، پيره تهنيا مايهوه، له تيانه كهدابه چۆک دادانهوه هەللدەلەرزى، دەتگوت لەبەر خودا دەپارېتەوە، لە خۆيپرسى بلىپى كنى بووبيّت، مەنتىق واى دىنا كە ئەوە تەنيا كارى ژنى دوكتۆربووبىي، تـەنيا ئـەوە كـە دەبىنــىي، تهنیا کهسیکه که بالی به سهر کیشاوین و ناگای لیمان بووه و خورد و خوراکی پیداوین، سه ير نيه كه وا ئاگاى لهمنه، ئهوه ريمى ئاقله، به لام خو ئاوه زيش بو متمانه پي كردن نابي. هـهر وادهلهرزی، نهیدهزانی له شهرم و خوشییانه یان له سهرمان. چاوبینه کهی له ته ختی بنی تیانه دا دۆزيوه، زۆر جوان شۆردى و رايكوشى و له چاوىبەستەوه، بـه چاوبينـهوه كـهمتر هەسـتى بـه

رووت بـوون ده کـرد. کاتیـکویشـک و برینـگ و بـۆنخـۆش هاتـهوه دیـوی دانیشـن، هاوسهری چاوپزیشک گوتی ئیستا پیاویکمان ههیه که ههم خاوینه و ههم تیف تیفهدراو، پاشان به راویژیکی خهماوی گوتی زور حهیف که کهس نهبووپشتت بشـوا، پیرهپیاو متـهقی نـه کرد، تهنیا و هبیری هاتهوه که چاکی کردووه متمانهی به عهقل نه کردووه.

ئه و بره خواردنهی مابوو له پیش کوره خیلهیان دانا، ئهوانی تردهبوو چاوهروانی خواردنی تازه بن. له دولابچهى ئازووخهدا چەندشووشهى مرەبا، هينديک دانهويله، شهکر، چەند بیسکویتی کون و بهیات و بریک نانه رهقه هه بوه، به الام پیویست بو و ئه وانه بو روزی رەشترراگیرین، پیویست بوو رۆژاورۆژ خواردن پەیىدا كەن و ئەگەر ھاتووتىاقمى نانھینەوە چەوتى ھێنا و چەتى كەوتە كارەكەي و بە دەس بەتالىيگەرايەو، بىٰ ئازووخــە نەمێننــەو،، لــەو که پنه و به پنه دا هه ر په که ی دووبیسکویت، که و چکیک مرهبای گاتوو یان هه لوو، گويزونيويک وشەربەيەكيان ئاو وەبەر كەوت، ئەو ئاوەي ھەتا مابوو نىعمەتيكى ئاسمانى بـوو. ژنی کویرهپیاو گوتی ئهویش ده یههوی وهشوین خورد وخوراک کهوی، به سنی کهسی باشتره، جا با کویریش بن، دوویانده یانتوانی له هیّنانهوهی خورد و خوّراکا یارمه تی بـدهن و ههر وهها بينمهيليش نهبوو بهم بيانوويهوه سهريكيش له مالهوه بدا و بزاني چ باسه،داخوا كەسى تيوە چووە و ئاشنان، بۆ وينە بليپى جيرانەكانى نەبن كەئيستا زۆر بـوون، چونكـە خزمـە دێنشینه کانیان به هیوای دهرباز بوونله چنگ کویریی پهرهگر پهنایان بـ قر هینـاون، ئـاخر شـار ههمیشه خزمه تگوزاریی زیاتری لییه. بهم پییه سی به سی به سی وه ری که و تن، هه رچه ندی جل و به رگی ویشکی له بهر دهستان بوو پۆشیان، ئهوانی تر،ئهوانهی که خۆیان شۆردبوو، دهبوو چاوهروانی ئه وه بن هه وا توزیکی هه للبرینگینی، ئاسمان هه ر وا مرچ و مؤن و سامال بوو، به لام مهترسيي هه لکردنه و هي باران له گورا نه بوو. سيلاو به تايبه تي له شهقامه سه ره و خواره کاندا خلت و خال و زبل و زالی راداوه و له گوشه و کهنارانی کو کردوونه و بهشیکی زوری له پياده ره وه كان خاوين كرد و ته وه. ژنى دوكتور گوتى بريا باران لينى نه كردبايه وه، ئه گهر ئاوا بيّ و نهباريّ ههتاو حالمان پهشيّو ده کا، ههر ئيستاش چلـک و چهپهلـيي وبوّگـهن لـه هـهرد و ئاسمانهوه هەلدەقولىي و دادەبارى، ژنى كويرەپياوگوتى ئىستا كە خاوين بووينەوە زياتر دلمان ریکده کوشری، میرده کهی قسه کهی ئه ستانده و ه و بنوی سه لماند، ئه گهرچی وایده زانی به ئاوىساردى حەمام نەخۇش كەوتووە. پۇل پۇل كوير بە شەقاماندا دەھاتن ودەچوون، دەرفەتيان لە خۆش كردنەوەي ھەوا ھينابوو كە ھەم بە شوينخواردنا بگەرين و ھەمىش

سهرهرای کهم خوراکی له شوینیک خویانسووک کهن. سه گهل بونیان به ههموو جییه کهوه ده كرد و زبل و زاليانده پشكني. سه گيكي شپريوي چاو شيت مشكيكي خنكاوي به قەپ گر تبوو، رووداو پکی ده گمهن که تەنیا بارانهی به غوړرمی ئـهو بهینـهدهیتوانی سـهروبهری بهریتهوه سهر یه ک، بی گومان سیّلاو مشکهی زورپیس له قوّل خستبوو که مهله و مهلهوانیی فرياى نه كه و تبوو. سه كي ئه سرين ليسه وه بي راو و شكار تيكه الاوى تاقمي هاورياني پیشووینهدهبوو، ئهو ریسی خوی تاق کردوتهوه، بهالام لهوه راناوهستی یه کیک پهنچکه سهوله یه کی بداتنیه، خوا دهزانی ئیستا خهریکی هینان و بردن وداکروٚژتنی چیه، ئهم کوٚما زبلانـه خەزىنـەى واى تىـدا حەشـار دراوە كەھـەر بـاوەر نـاكرێ، تـەنيا دەبـێ تىــىبگـەرىپى و بيدۆزىيەوە. كويرەپياو وژنەكەشى ناچار دەبن ھەر دەم پيويست بىي بىرگەيان بېشكنن و ژيىر وژووری کهن، ئیستا ههر چوار لایان به یاد کردووه، نه ک چوار لای ئهومالای که تیدا نیشته جین، به لکوو چوار گوشه ی شهقامه که یان، ئه و چوار لایه ی له جینی چوار تهنیشتی ســهره کین، کویره کـان ســهرنج نادهنهروزهــه لات و روزاوا یـان بـاکوور و باشــوور، تــهنیا دەيانھەوىخدەستەكوتەيان بەرەو شوپنىي دلخواز رېنوپنيان بىخ، لە پېشوودا كەرادەيان كەم بـوو گۆچانى سپييان به دەستەوە دەگرت، تەقە تەقىچيوەكوتـەيان لېرولـەوێ وەكـوو رەمزيــک وا بوو که رهوگهی نیشاندهدان، به لام ئیستا که ههموو کویرن گؤچانی سپی لهم ههرا و بگرهداههر به کار نایه. ههر وه ک ههموو دهزانن سه گهل جگه لهوهی که بهغهریزهمان ناودیر کردووه، به شتی تر ریبی خویان دهدوزنهوه،ئاشکرایه لهبهر ئهوهی چاویان چاک ههتهر ناکا خۆشيان زۆريان برواپيى نيه، بهلام له بهر ئهوهى لمبۆزيان له چاويان له پيشتره ههميشه ههرجیّیه کی پیّیان خوّش بیّ لیّی قوت دهبنهوه و لهم بابهتهوه سه گیئهسرین لیّسهوه بـوّ دلّـنیایی زیاتر پەلى بەرەو ھەر چوار تەنىشتى باھەڭينا، بېتوو رۆژېنک گوم بىي شىنەبا ئىەركى ھېنانىەوە مالیی دهگریتهئهستنو. تاقمی سن کهسی ههر وا دریژهی به ریی خوّی دهدا و ژنیدوکتور بوّ پــر کردنی دۆلابچهی بهتالی خورد و خوراکیان سهر و بنی شهقامی بو دوزینهوهی دووکانی بهقال و خواردهمهنی فروشان به چاوده پشکنی. تالان ههر وا دریزهی ههبوو، چونکه له بهقالییه كۆنـهكانهيشـتاش تۆزيـك نـۆك و باقلـه وەدەسـت دەكـهوت، ئـهم دانهويلانـه كـه لينـانو كولانديان وهختگره و بۆ سازكردنيان ئاو و ئاور پێويسته،ئێستهكانێ خوازيـارێكى وايــان نيــه. هاوسهری چاوپزیشک زوری کهیفبه پهند و مهندان نهدههات. به لام ویده چوو شتیکی لهم پهنده کۆنه لهبیرگهدا مابیتهوه، ههر بۆیـه دوو توورهکـهی لـه نـۆک و باقلـه ئـاخنی، یـهکـێلـه نه نکه کانی ده یگوت بپوشه و بنوشه و ببه خشه، به لام شتیکی هه لگره بو پاشه روز، ئه و ئاوه ی نوک و باقله ی تیدا ده نییه خووس به که لکی کو لاندنیشیان دیست، ئه و ئاوه ی پاش کو لان ده مینیته وه ئیتر هه ر ئاوی روون نیه به لکوو خوی جوریک تاماوه. له سروشتا هه مووشتیک جاروباره ون نابی و به لکوو شتیکی لی زیاد ده بی.

چما نه یانده و یست بچنه ئه و شهقام و گهره کهی که کویره پیاو وخیزانی مالیان والهوی بوو، که وایه بوچی سهره رای ئهوهی زوریان مهودا مابوو ئهوه نده نوک و باقلهیهی وهبهر دەسىتيان ھات كۆيانكردەو، وله خۆيان بار كرد، ئەم پرسيار، تەنيا بە مىنشكى كەسيْكدارادەبرى كە ھەرگىز لە ژيانىدا تامى تالى نەبوونىي نەچىشتبى. ھەر ئەودايـە گەورەيـە دەيگوت ئەگەر بەردىشت وەگىر كەوى بىبەوە مال، بەلام لەبىرى چووبوو درىزرەي بىدا و بلىي تهنانهت ئه گهر ناچار بی دەورى دنیاش سووړ بدهى، ئهوه ههر ئهم كارستانه بوو كه دەيانكرد، ياني بهدوورترين ريگادا بهرهو مال دهبوونهوه. كويرهپياو پرسي ئيمه له كويين، رووي قسه کهی له خیزانی دو کتور بوو که چاوی بۆ رۆژی وابه کار دههات و گوتی ئالیره بـوو کـه من کویر بووم. له سهر ئهوچوارړییهی که چرای رینوینیی لییه، یانی هـهر راست لیره، لـهو سووچه،به لني راست ليره، پيم خوش نيه وهبيرم بيتهوه، له نيو ئوتۆمبيله كهمداكهوتبوومه ته له و هیچ جیّیه کم نهده بینی، خه لاک ههرایان ده کرد، من پهروش و لینقه و ماو ارم ده کرد من کویر بووم، هه تا ئه و پیاوه لیم په یدا بوو و بو مالی بردمه وه، ژنی کویره پیاو گوتی پیاوه ی قور به سهر،تازه قهت ماشین نادزی، ژنی دو کتور گوتی ئهوهنده له مهرگ دهترسین که ههمیشه دەمانههوى له تاوانى مردۆكان خۆش بين. دەلىنى ھەر لەپىشدا دەمانهەوى كە نۆرەمان ھات لە تاوانی ئیمهش خوش بن، ژنیکویرهپیاو گوتی ئیستاش تهواوی ئهو رووداوانـه وهک خـهون و خه یا لده چن، ده لینی خه و نم دیوه که کویر بووم، شووه کهی گوتی منیش که له ماله وه چاوه روانت بووم ههر ئاوام بير ده كردهوه. ئهم مهيدانهي ئهو كارهساتهي ليقهوما بوو ورده ورده بهجیّما، ئیّستا به شهقامی ههورازو تهسک و پر خوارهکه و پیْچهکهدا وهسـهر دهکـهوتن، هاوسهری دوکتورئیره چاک بهلهد نیه، بهلام کویرهپیاو ون نابی و به رییه دهزانی، ژنی دوکتور ناوى شەقامەكان دەخوينىتەوە و ئەو دەلىي بادەينەوە بىۆ لايچەپ، ئىستا بىۆ لاي راست، لە ئاخريدا دەلىي ئەوە شەقامى ئىمەيە،مالەكەمان لە قۆلىي چەپە، كەوتۆتە نىوەراستى شەقام، هاوسهری چاوپزیشک پرسی پلاکی ژوماره چهنده، پیاوه وهبیری نایه تـهوه، گـوتیده،ی، نـه ک ئەوەي وەبىرم نەيەتەوە، جارى مىشكم حەبەساوە، ئەگەرشوينى ژيانمان پىينەزانىنەوە زۆر

خراپ و بی فه پ ه گهر خه ون و خه یال بیر گه مان پر که ن چیمان به سه ر دیت، قه یدی ناکا، ئه مجار گرینگ نیه، زور باش بوو که هاوسه ری کویره پیاو له گه لیان هات، ئیستا ئه وژوماره ی پلاکه که ده لین به مکاره ثیتر پیویست ناکا ده سته و داوینی کویره پیاو بی که خوی هه لده مسینی که به سیخری ده س پیداکیشان ده رگاکه یان ده ناسیته وه، وه ک ئه وه ی گؤ چانی سیخراوی به ده ستی و به سی چوار ئاماژان ته واوی شکل و وینه ی ده رگاکه دیاری ده کا و ده لین دلنیام که خیه تی . چوونه ژووره وه ، هاوسه ری چاوپزیشک له پیشه وه بوو، پرسی نه قرمی چه نده کویره پیاو گوتی نه قومی سی، بیر گهی وه ک ده ینواند هینده ش بی هیز نه بوه ، ژیان هه ر ئه وه یه کویر ببوو هه ر له م ده رگایه وه و بریکمان له بیر ده مینن، بو وینه له بیرمانه وه ختیک تازه کویر ببوو هه ر له م ده رگایه وه وه ژوور که وت، ئه و پیاوه یه هیمتا ئو تومیله که ی نه دزیبوو پرسی که نهو می چه ندی و ئه م ولامی دابوویه وه و هومی سی، جیاوازییه که ی ئه وه یه ئه مجاره یان به ئه سانسور سه راکه ون نه پلیکانی نه به دی وه سه رده که ون که هم تاریکه و هم ترووسکه دار، ئه سانسور سه راکه ون نه پلیکانی نه به دی و وسه رده که ون که هم تاریکه و هم ترووسکه دار، ئه وانه ی کویر توزیک له گه ل تاریک وروون راها توون وه نیوه ی ریه دا تووشی دوو ژنان ده بین که قاته کانی سه ره وه را دینه خوار، ره نگه له نه قرمی سیه م را به ره و خوار بووین. که سی شیکی له قاته کانی سه ره و را دینه خوار، ره نگه له نه قرمی سیه م را به ره و خوار بووین. که سی شیکی نه پرسی و مته قی نه کرد، به پاستی جیرانیش هه را به ره و خوار بووین. که سی شیکی .

 ژنانهی باسم کردن هاوسهرم و دوو کیژولهی خومن و من دهبی وشهی »ژنه کان» لهجیی خویا له كار بكهم، ئاخر نووسه رم و نووسه ران دهبي شان و شكو و پله و پايه ي كه لام بناسن. کویره پیاو پیی خوش بوو، تو بیری لی بکهوه،نووسه ریک له مالی مندا بنه گر بووه، پاشان دالی غایلهی کرد، بلیمی بیتووناوی بپرسنی کاریکی ناحهز نهبی، رهنگه ناوی بیستبی، تهنانهت رەنگەشوپنەوارى لىخوپندېيتەوە، ھىستا لەنپوان خۆپارىزى و قوژبن پشكنىدا پەلەقاۋەي بوو كە ژنه کهی بیّ له روودامان ئهم پرسیارهی هیّنایه گوّر، ناوتان چیه، ئینسانه کویره کان پیّویستییان بـه ناو نیه، من لهدهنگما خولاسه ئهبمهوه، شتیکی تر گرینگ نیه، هاوسهری چاوپزیشک گوتی به لام ئيُّوه كتيبتان نووسيوه و ناوت وا به سهريانهوه، ئيستا كهكهس ناتواني موتالايان بكا هـهر ئەڭيى ھەرگىز نەبوون و نىن. كويرەپياوتەماشاي كرد باسەكە لەم مەبەستەي ئەو پيى خۆش بـوو زۆر دووركەوتۆتەوە، پرسى دەي چلۆن بوو كە ھاتنە ماڭى من، چەشنى زۆركەسان كـە ئێسـتا له ماليي خۆيانا ناژين، له ماليي منا تاقمينک بنه گر بوون که قسهي دروستيان بـه گوييـا نهـُـهچوو، ئه كرى بليين ئيمه يان به شهق له پليكانان بهرهو خوار كرد، ماله كه تان زور ليرهوه دووره، نا، هاوسەرىدوكتۆر پرسى هىچ ھەولتان نەدا وەرىگرنەوە، ئەم رۆژانە مالەومالكردن بۆتە شــتێكى ئاسايي، دوو جار ههولم دا، ئيستاش ههر لـه جيّـيخويانن، بهلّـيّ، کويرهپياو پيّـيخوش بـوو هه لویستی بزانی، ئیستا که زانیتان ئیره مالی ئیمه یه ده تانهه وی چ بکه ن، ئیوه ش ده تانهه وی ئێمەوەک ئەوان لە ماڵی خۆمان وەدەر بنێن، نا، نە تەمەنىم ئيزنى ئەم كارەمپێدەدا و نە تواناشىم هه یه، بیّتوو ئهم کارهشم له دهس هاتبا لام وایهشتی ئاوا دزیّوم نه ئه کرد، سـهبر و لهسـهره خوّیی بۆ نووسەران پێويستە. كە وايە ماللەكەمان بۆ چۆل كەن، بەلىي، ئەگەر نـەتوانىن رێچارەيـەكى تربدوزینهوه، من نازانم رهنگه چ رئچارهیه ک پهیدا بی. هاوسهری چاوپزیشک گومانی بردبوویه بهر ولامی نووسهرهوه، لام وایه ئیوه وهاوسهر و ئاشناکهتان له مالیکا بنه گر بـووبن، به للے نام داستیدا له مالے ئه وا نیشته جینین، فره لیره وه دووره، زور نا، که وایه ئه گهر ئيزنبفهرموون من پيشنياريكم ههيه، فهرموون، ئهڵيم چۆنه هيچمان لهشويني خۆمان نـهبزووين، جاري ههر دوو لا نوا و پهساريکمان ههيه،منيش ههر وا ماله کهم ئهخهمه ژير چاوهديري و ههر كات چـۆل بـوو خيرائه گويزمـهوه، ئيـوهش هـهر ئـهم كـاره بكـهن و زوو زوو سـهر بـدهن و ههركات چۆل بوو وهرنهوه ئيره، هيچ ئهو بيرهم بهلاوه پهسند نيه، منيش چاوه رواني ئهمه نهبووم، بهلام گومانم ههیه که ئاخرین ریگا هه لبژیرن،ئاخرین ریگا وه ک چی بی، وه ک ئەمەى كە ئىروە ئىرەمان لىيروەرگرنەوە،بەلام ئەگەر ئاوا بىي، بەلىي ئەگەر ئاوا بىي ئىيمە ناچارىن

نوايه كى تربدۆزىنەوە، ژنى كويرەپياو ھەلىدايە، نا ھەر بىرىشى لىخمە كەنەوە، واباشترە دەس لـە خۆمان نەدەين ھەتا بزانين چۆن دەبىي، نووسەر گوتىرى چارەيەكى تريشم بە بىرا ھات، کویره پیاو پرسی چ ریگایه ک، ئیمه لیره میوانتان ئهبین، مالله که جیبی ههموومانی ئهبیت، ژنی کویره پیاوگوتی نا، ئیمه ههر وه ک جاران له لای دوسته کهمان دهمینینه وه و رووی کرده ژنی دو کتور و دریژه ی دا لام وایه پیویست ناکا له و باره وه هیچ له ئیوه بپرسم و به دوای و لامیکدا بگەريىم، نووسەر گوتى ديارە ولامىمنىش كە ھەر پيويست ناكا، من خۆم بە قەرزدارى ھـەموو لایه ک ئەزانم، لـ ه تـ هواوى ئـهم ماوه یـه دا چـاوه روان بـووم کـه یـه کیک بیـت و داواى ماله كەبكاتەوە، ھاوسەرى چاوپزىشك گوتى وەختىك ئادەمىزاد كويرە زۆرشىتىكى ئاسايى و سروشتییه که رازی بی به و شتهی وا ههیه تی، لـهوه تی کـویریی پـهره گر ولاتی داگرتـووه ئیـوه چۆن ژیاون، ھەر سنى رۆژ بەر لەئىستا بەنىدى قەرەنتىنەمان ھەللىبواردووە، دەي دەي، كە واپە ئێوەدەسبەسەر بوون، بەلىي، زۆر تالىمان رابوارد، تالىتر لە تال، چكارەساتىك، ئىێوە نووسـەرن، ههر وه ک ئیستیک پیشتر گوتتان ئهرکی ئیوه ئهوه یه که پله و پایهی که لام بناسن، که وایه دەزانن كە ئەو قسانەدەردىكمان دەوا ناكەن، بى وينە ئەگەر كەسىنك يەكىك بكووژى باشتروایه روون و ئاشکرا و ری و راست باسی بکهین که ئهو کردهوهیه خوّیله خوّیا ئهوهنده کرداریکی دزیوه و روح ژاکینه که پیویست ناکا بلیّین کارهساتیکی خوّفنـاک بــوو، مهبهســتتان ئەمەپىە كىه زىاتر لىه رادەي پيويسىت وشىه گەلمان بىه دەسىتەوەيە، مەبەسىتم ئەوەپىه كىه ئیحساساتمانزور و پتهو نیه، یا ئهمهی که ئیحساساتمان ههیه به لام ئهم واژانهی کهئه توانن به وردى بيدركينن نايانهينينه كايهوه، جا بهو شيوهيه ئهوانمانله دهس دهرده چي، پيم خوشه بزانم بارودۆخى ژيانتان له قەرەنتىنە داچۆن بووە، بۆچى، چونكە مىن نووسەرم، پێويسـت بـوو خۆتان لەوئ بووبان، نووسەرىش ھەر وەك خەلكى تر ناتوانىي ھەموو شىتى بزانىي يالـە ھـەموو شوينني ئاماده بي، ناتواني ههموو شتيكيش تاقى كاتهوه، دهبي ليرولهوي بيرسي و خهيالي بينيته کایهوه، رهنگه رۆژیکی تهواویرووداوه کهت بـۆ بگیرمـهوه، ئـهو کـات دهتـوانن کتیبیـک بنووسن، به لای ههرئیسته ش خهریکی نووسینم، چلۆن، خۆ ئیـوه کـویرن، کویره کـانیش ئـه توانن بنووسن، مەبەستتان ئەوەيە كە دەرفەتى ئەوەتان ھێناوە كەئەلف و بێى برێيل فێر بن، مـن برێيـل نازانم، كويرهپياو پرسى كه وايهچۆن دەنووسن، ئيستا نيشانتان ئەدەم لەجييى خىزى ھەسـتا، لـە ژووره که ده رکهوت و پاش ئیستیک گهرایه وه، په ره کاغه ز و قه له میکی له ده ستابوو ئهمه دوايين پهريکه که نووسيومه، ژني کويرهپياو گوتي خو ئيمهنايبينين، نووسهر وتي منيش

نایبینم، هاوسهری چاوپزیشک پرسی کهوایه چۆن دهنووسن، لیرهدا، له تاریک و روونی ژوووره که دا سر نجی که و ته سه ر هیله تیک به زیوه کان که جاری وا بوو یه کتریان ته واو تنک هه لشیلابوو، نووسه ربه پنکه نینه وه گوتی به ده س پنیاکیشان، کاریکی سانایه، کاخەزە کە دەنئىتە سەر شتىكى نەرم، بۆ وينە سەر چەندپەرە كاخەزى تىر، پاشان ئەمىنىتەوە نووسین، کویرهپیاو گوتی بهلام خوئیوه چاوتان سنهایی ناکا، قهلهم بن نووسهرانی کویر ئامرازيكى باشه،چونكه ناهيّليّ ئەمەي نووسيويانه بيبينن، بهلام شوينى نووسراوەكەيان پيّ نيشان ئەدا، تەنيا ئەبىي بە سەر پەنجە شوينى دوايين ديرى نووسراوبدۆزىتەوە، ئەم كات ئەتوانن ھەتا قهراخی کاخهزه که بنووسن و دیاری کردنی مهودای هیّله کهی دواتریش هاسانه، هاوسهری دوکتور به هیمنی کاغهزه کهی لی و هر گرت و گوتی هیندیک له دیره کان که و تو و نه سه ریه ک، چۆن زانىت، من دەبىنم، نووسەر بە ھەلپە گوتى ئىرە ئەبىنن،سۆمايى چاوتان گەراوەتەوە، چۆن چۆنى، كەي، پېموايە تەنيا كەسپكمكە قەت موقراييم دانەھاتووە، چۆن، چۆن شـتى وا ئـەبـێ، نازانم چۆن،رەنگە ھىيچ ھۆيـەك بىۆ ئـەو ھەللـكەوتە نـەبىي، ھـەر ئىدوە تـەواوى رووداو وكارهساته كانتان بينيوه، ههر چي توانيومه ديومه، چارهيه كي ديكهمنهبووه، له قهرهنتينهدا چهنـ د کهس بوون، نیزیکهی سیسهد کهس، له کهیهوه، له نهوه لهوه، ههر وه ک گوتم سی روژه دەرباز بووین، کویرەپیاو گوتی وه ک بزانم من یه کهم کهسم که کویر بووم، بيّ گومانخوٚفناک بووه، ژني دوکتور گوتي ديسانيش ئهو وشهيه، ببوورن،بهجاري ئهمهي نووسيومه، ياني لهم كاتهوه من و بنهماله كهم كويربووين نووسيومه، ههمووييم بهلاوه به گالته جاری هاته بهر بیر، لهبارهی چیدا نووسیوته، له بارهی ئهو دهرد و کویرهورییهی بینیومانه، لهمه پ ژیانمانه وه، ههمو و کهس دهبی باسی شتیک بکا که دهیزانی وئه وهی نایزانی دهبی بپرسي، ههر بۆيه له ئيوه ئهپرسم، منيش ولامدهدهمهوه، نازانم كهنگي، بهلام رۆژينك ولام دەدەمەوە. خيزانىچاوپزىشك ھەر وا بە ھىلمنى كاغەزەي نايەوە دەستى نووسەر. تكايەشـوىننى کار و نووسراوه کانتم نیشان بدهن، به لای به سهر چاو، له ته کماوه رن، ژنی کویره پیاو گوتی ده کری ئیمهش بیین، نووسهر گوتی مالی خوتانه، من تهنیا ریگام کهوتوته ئیره. له هـودهی خەوا ميزيكى بچووك وچرايه كى خامۆشى لىنبوو. ئەو برە نوورەي لە پەنجەرەوە خۆي به ژوورا ده کرد چهند په رکاغهزی سپی له لای چهپهوه دینایه به رچاو، چهند په ری تر به نووسراوی له لای راستهوه خوّیان دهنواند، لهنیّوهراستا رووپهریّکی نیوه نووسراو دیار بوو. دوو پێنووسي تازه لهتهنیشت چرا دانداربوون. نووسهر گوتي ئێرهیه. هاوسهري چاوپزیشک گوتي

ئیزن ههیه و بی نهوه ی چاوه روانی و لام بی کاغه زه ره شکراوه کانی ده سدایه، نیزیک بیست په ریک ده بوو، چاوی به خه تی ورد و تیک به زیو و لار و لویری نووسه را که سه رده می کویری نووسرابوون داگیرا، نووسه رگو تبووی من ته نیا ریگام که و تو ته نیره و نه وانه نه و نیشانانه بوون که کاتی تیپه رین به ئیره دا جی هیشتبوو. ها و سه ری دو کتور ده ستیکی له سه رشانی دانا و نه و هم دو و ده ستی هینایه پیش، ده ستی ژنه ی گرت و به هیمنی به ره و لیوی برد، گوتی خوتان مه دو رین مه هیلن تیبا بچن، نه م رسته چاوه روان نه کراو و پر ره مز و رازه زوریش به جی نه بوو، یانی له گه ل بار و دو خه که یه کتری نه ده خوینده وه.

کاتیک به پاشه که وتی سی روزه وه گه رانه وه ما ل خیزانی چاو پزیشک رووداوه که ی گیرایه وه، به لام کویره پیاو و ژنه که ی پهیتا پهیتا به هه لپه ده چوونه نیو قسه کانی. ئه و شه وه، هه م وه ک وا جوان و هه ق بوو، چه ند لا په ره ی له کتیبی نووسه ر بو هه موان خوینده وه، ئه و په رانه ی له ژووری کاری نووسه ره وه هینابوونی. کوریز گه ی خیل مهیلیکی بوبیستنی چیرو که که نه نواند و پاش ئیستیک خه وی لی که وت، سه ری له سه رکوشی کچه ی چاویلکه یی و لاقی له سه رانی پیره پیاو بوو.

دوو رۆژ دواتر دوكتۇر گوتى پيم خۆشە بزانم مەتەبەكەم چىي بەسـەر ھـاتووه، لـه حالــي حازردا من و مهتهب به کهلکی هیچ نایهین، به لامهاتوو روزیک خهالک چاویان روون بـوّوه، ئامراز و كەل و پەلەكان بليّى ھەر لە جيّى خۆيان بن، خيزانى گوتى ھەر وەخت پيت خۆشە دەتوانىن بچىن، ھەر ئىستا پىم خۆشە، كچەي چاويلكەيى گوتى ئەگەر زەحمەت نەبىي وا چاكە له و دەرفەتە كەلك وەرگرين و سەريكيش له مالى منبدەين، ھەلبەت لام وا نيه دايك و بابم گەرابنەوە، تەنيا دەمھەوى ويىژدانمئاسوودە بىن، ھاوسەرى چاوپزىشىك گوتى دەتوانىن سەر يكيش له مالهئيوه بدهين. كەسى تر نەيدەخواست لەم ديدارانەدا بەشدار بىي، نـه كويرهپياو و ژنه کهی که ده یانزانی ماله که یان وه زعی چونه و نه پیره پیاو که به بونهی دیکهوه له چونیه تی شوینی ژیانی ئاگادار بوو، کورهخیلهش که ناوی شهقام و شوینی ژیانی خوی فهراموش كردبوو. رۆژداهاتبوو، باران ليمي كردبۆوه و ههتاوي كزى زهرده له تۆزه تينيكىيدە خسته سەر لهشی ئادهمیزاد، دوکتور گوتی نازانم ئه گهر بیتوو بریکیدیکهی گهرم کا چمان به سهر دیت و ژیانمان چۆن تیپهر دهبی، لهههموو لایهک خهریکه زبل و زال وهسهر یهک دهگهری و ده گهنی، کهلاکی ئادهمیزاد و جانهوهر لیرولهوی ههرد و بـنوی هه لـگرتووه، خراپترین شـت بـنو ئيستا ئەوەپە ئىمە ھىچ رايەللە و رىكخراوەپەكمان نيە،لام واپە ھەر ساختومان و شەقام و گەرەكىك دەبىي بۆخۆىرىكخراوەيەكى ھەبى، خىزانى گوتى دەوللەتىك، رىكخراويىك، لهشىئادەمىزادىش رايەللەيەكى رىكوپىكى ھەيە، ھەتا رايەللەكەيلىكھەلنەپساوە لەش زیندووه، مهرگ تهنیا ئاکامی تیکچوونی ئهوریکخراوهیه، دهی باشه، کیزمه لی کویران بــــۆ دریژهی ژیان چلون ده توانیخ خوی ته یار و ریکوپیک کات، به دامه زراندنی ته کووز و ریکوپیکینیوخوی، ریکخستن و ریکوپیکی یانی و ده س هینانهوهی سوّمای چاو،رهنگه توّ راست بکهی، ئهو کویرییه تهنیا مهرگ و چارهرهشی بۆ ئیمه کردۆته دیاری، چاوه کانی منیش وه ک مەتەبەكەي تۆ كەلكيان نەبوو،كچەي چاويلكەيى گوتى ئىپمە لە خىر و بەرەكەتى چاوى ئیوه وه ئیستاش ههر ماوین، ئه گهر منیش کویر بام دیسانیش ههر زیندوو بووین، دنیاپره له کویر، به بروای من ههموومان خهریکه دهمرین، تهنیا باس له سهردرهنگ و زوویه، دوکتور گوتی له مردنا ههمیشه باس له سهر درهنگ و زوو بووه، به لام مردنیک لهوه ناخوشتر نیه که مروق به هوی کویری بمری، نهخوشی، خولیکدان، رووداو و کارهساتی جوراوجور دهبنه هوی مهرگی ئیمه و ئیستاش کویری دهبیته هوی مردنی ئیمه، مهبهستم نهوه به که کویری و شیر په نجه، کویری و ئازارهباریکه، کویری و ئیدز، کویری و راوهستانی دل ویکرا دهبنه هوی نهمانی ئیمه، رهنگه نهخوشیی ههموو کهس له گهل یه کتر جیاوازی ههبی، به لام هوی سهره کی مهرگی ئیمه کویریه، هاوسهری چاوپزیشک گوتی خو ئیمه نهمر نین، کهس له دهس مردن رزگاری نابی، به لام ده کری کویر نهبین، دو کتور گوتی ئاخر چلون، خو ئه و کویرییه مهبهستیکی به رچاو و راسته قینه یه، خیزانی گوتی نازانم، کچه ی چاویلکه یی گوتی منیش مهبهستیکی به رچاو و راسته قینه یه، خیزانی گوتی نازانم، کچه ی چاویلکه یی گوتی منیش نازانم.

کردنه وه ی ده رگا پال پیوه نان و تیوه نووسانی نه ده ویست، زور به هاسانی کرایه وه، کلیله کهی ویرای دهسته کلیله کهی دو کتور بوو که کاتی هاتن و بو قهر هنتینه یان بردن له مالهوه به جي مابوو. ژنه کهي گوتي ئهوه ژووري چاوه روانييه، کچه گوتي ئهو ديـوهي مـني لـي٠بـووم، خەون وخەيال نەبراوەتەو،، بەلام نازانىم كامەيانە، داخوا ھەر ئەو خەيالەيە كەئـەو رۆۋە بـەر لـە کویر بوون له خهونمدا دهمبینی که کویر دهبم یا خهونی کویریی بی برانهوهی ئه و کاته یه که لهبهر نهخوشیی چاوم بهرهو ئیرهده هاتم، ئه و نهخوشییه ی مهترسیی کویر بوونی به دواوه نهبووه،هاوسهری چاوپزیشک گوتی قهرهنتینه خهون و خهیال نهبوو، کوژرانیپیاوهش ههرواتر، دو کتور گوتی بمبه بو وه تاغی موعایه نه، خوشم ده توانم بچم، به لام تو بمبه، ده رگای ژووره که کرابوویهوه. ژنه گوتی ژووره که ژیر و ژوور کراوه، کاغهز لیرولهوی پرش و بـ لاون، داخلهی پهروهنده کانیشیان دهرهیناوه، بئ گومان کاری کاربهدهستانی وهزار تخانه یه بغ پشکنین وهختیان به فیرو نهداوه، رهنگه وا بیّ،ئـامراز و کهرهسـته کان چـی، وا دیـاره دهسـتیان لىنەدراوه، دوكتۆر گوتىلانى كەم ئەوەش ھەر باشە، دەستى بۆ پىشەوە كوتا و بەرەو پیش ههنگاوی نا، دهستیکی به سهر ئامراز و ئامیر و کهل و پهل و میزهکهیاکیشا، پاشان رووی قسهی کرده کچهی چاویلکه یی و گوتی دهزانم کاتینک ده لینی له خهون و خهیالدا ده ژی مهبهستت چیه. لهپشت میزه ته پو توزاوییه کهی دانیشت و دهستی له سهر دادا و پاشان وه ک ئەوەي كەسيْكى لە رووبەرووى دانىشتېي بە بزەيەكى تال و گالتاوىيەوە گوتى،نا دوكتۆر گيان،

زۆر بەداخم، دەردى ئێوه جارێ بـێ دەرمانــه، گـوێ بگرەئامۆژگارێکــت بکــهم، ھەمىشــه ئــەو پهنده کۆنهت له یاد بی، ئه گهر له سهرسهبران بی له سهر خیرانی. خیرانی گوتی برینمان مه کولینهوه. داوای لیّ بووردنتان لیّ ده کهم، لهو شوینه گهلیّ موعجیزه رووی داوه، ئیْستا لههیز و دەسەلاتى سێحراوى من ئاسەوار و بەلگەيەك بە دەستەوەنەماوە، ھەموويان بىردوون، خێـزانى گوتی تهنیا موعجیزهی ئیمه ئهوه یه که زیندوو بین و ئهو ژیانه نه به گه یهی که ده لیپی کویره و نازانی به ره و کوی ده چی بگه یه نینه سبهی، رهنگه هه ر وا بی وه ک گوتم، رهنگه به راستی نهزانی ئامانجی کوییه، ئاقل و هوشی داوه به ئیمه و خوشی بهدهس ئیمه ئهسیاردووه و ئیمهش ئاوامان به سهر هیناوه که دیاره،کچهی چاویلکهیی گوتی جوریک قسه ده کهی که ده لینی ئه گهرتاقمیّکی پتر چاویان دیتبای منیش باشترم دیبایه، دوکتور گوتی وهکووئهو شایهده ده چی که به شوین دادگایه کدا ده گهری که کهسیکی نه دیار ونه ناسراو به دوویدا ناردووه هه تا سهبارهت به مهبهستیکی نادیارشایهدی بدا، هاوسهری چاوپزیشک گوتی ئهوه لین شایهدی من ئەوەيەكە ئىستا ئاخرى زەمانـە، بۆگـەن ولاتى ھەلْـگرتووە، نەخۆشـيى قوولەدەكـەن، ئاو نيـە، خواردن گهنیوه و وهسهر ژارگهراوه، کچهی چاویلکهیی گوتی دووههمین شایهدیت چیه، وهرن چاوان هه لینین، دو کتور گوتی ناتوانین، ئاخر ئیمه کویرین، چهنده جوانیان گوتووه که كويرتر لهههموو كهس كهسي بوو كه نهيده ويست ببيني، كچهى چاويلكه يي گوتى به لام من دەمھەوى بېينم، دوكتۆر گوتى جا خۆ ئەوە نابېتە ھۆي ئەوەيكە بېينى، تەنيا فەرقەكەي ئەوەيە که ئیدی له ههموان کویرتر نابی،لیمی گهرێ، ئیستا وا باشتره بـروٚین، ئیـره ئیـدی شـتیکی وای لينيه به كەلكى دىتن بشىخ. لە سەر رىگاى ماللى كچەي چاويلكەيى بە مەيدانىكى گەورەدا تیپهرین که پۆل پۆل کویر راوهستابوون و گوییان بۆ وتاری چەند کویری تر شـل کردبـوو، لـه يه كهم نيگادا هيچكام لهم تاقمانه وه ككوير نههاتنه بـهرچاو، وتـاردهران بـه گـهرمي روويـان بهرهو گویدیرانوهردهسووراند و بیسهران به وردی گوییان شل ده کرد. وتاردهرانباسی هاتنی ئاخرى زەمان و رزگار بوون له ریگاى پەشىمانىي و تۆبەيان بە دىتنى رۆژى حەوتەم، بـــ ھاتنــــە خوارهوهی فریشتان، به ویک کهوتنی ئهستیران، به کووژانهوهی خور، به رووحی رهگهزیی، به جگه گورگ، به رونی بهور، به تایبه تمه ندی خویندنه و می نیشانه کان، به راویچکه ی با، به بهرامهی دلبزوینی مانگ، به رقهوهنی تاریکایی، به هیزی جندو که گرتن، به خویندنه وهی نیشانه کانی سهر پانییان، به چوارمیخه کیشانی سووره گوڵ، به زهروو لی گرتن، به خوینی

پشیله ی ره شره به خهونی نسی، به تووره یی ده ریاکان، به مه نتیقی مروّف خوری، به یه خته کرانی بی ئیش و ژان، به دروشمه کانی یه زدانیی، به کویری خوویست، به بیر و رای کوور، قوپاو، ئاسویی، ئه ستوونی، لار، له سه ریه ک، پرش و بلاو، تیژ تیپه په به لاواز بوونی په رده ی گوی، به مردنی و شان و به چی و چیبان ده کرد. هاوسه ری چاوپزیشک گوتی لیره که سباسی ریک خستن و ریک خراو ناکا، دو کتور گوتی ره نگه له مهیدانیکی دیکه دا باسی بکه ن. دریژه یان به ریکای خویان دا. که میک که چوونه پیش خیزانی دو کتور گوتی وه ک گه لاریزانی پاییز که لاک که و توونه سه ریه ک، دو کتور و ه بیری هینایه وه که خه ریکه هیزمان له به ردا نه مینی، که لاک که و توونه سه ریه ک، دو کتور و ه بیری هینایه وه که خواردن گه نیوه و توپیشتر باست زه مان ده بی چاویلکه یی گوتی به چی پا بزانم که دایک و با بم له نیو ئه و جه نازانه دا نین و به په نایاندا تیده په په و نایانبینم، ژنی دو کتور گوتی تیپه پین به په نا مردوواندا و نه دیتنیان داب و په نایاندا تیده په په و نایانبینم، ژنی دو کتور گوتی تیپه پین به په نا مردوواندا و نه دیتنیان داب و نه دریتی کونی ئیمه په .

گەرەكى مالىي كچەي چاويلكەيى چۆلتر لە ھەموو دەمىنك دەھاتەبەرچاو. لە بەر دەرگاوە مهیتی ژنی کهوتبوو. جی قهپ و چړنووکی داعبای گهروّل شریان کر دبوو، چاک بـوو سـهگی ئەسرىنلىسەوە ئەمرۆلەگەليان نەھاتبوو، ئەگىنا ناچار بوون نەھىلىن مەيتە و نجرو نجر كات. هاوسهري دوكتور گوتي مهيتي جيراني قاتي په كهمه، شووه كهي پرسي كي، كوا، ئا لهو ئاستەيە، جيرانى قاتى يەكەم، دەتوانن بۆنى ھەستپىنبكەن، كچەي چاويلكەيى گوتى ژنـەي چاره په مال ده رنه ده که وت، دو کتور گوتي رەنگە ھەستى بە مردنى كردبى، رەنگە ترسابىي بە تەنىي لە ژوورەۋەدا بىي و برزى. ئىستا نـاتوانىن بچینه ژوورهوه، کلیلم پی نیه، دوکتور گوتی به لکوو دایک و باوکت گهرابنه وه و له مالی چاوه ریّت بن، من که بروا ناکهم،هاوسه ری چاوپزیشک گوتی ههقته باوه ر نه کهی، کلیله کان ئەوەتان. دەستە كليليك لە چەنگى قىرژ ھەلاتووى پىرىژنا بە تىشكى ھەتاوىنىوەرۆ دەدرەوشانەوە و خۆيان دەنواند. كچە گوتى بەلكوو ئىي خىزىبىن، بىروا ناكەم، پىيم وا نيىه وه ختیک زانیبیتی دهمری له خووه کلیله کانی هینابی، به لام ئه گهر کلیله کانی بویه هینابی هه تا من بتوانم بچمهوه مالخو دهبوو بزاني منيش كويرم و نايانبينم، ئيمه نازانين كاتيك تهمای گرتووه دهسته کلیله کان بیننی چ فکریک له سهری داوه، رهنگه لای وابووبیت که تنو چاک بوویهوه، رهنگه گومانی کهوتبیته سهر شتیکی نائاسایی، وه کوو ریچکه بهستنی ئیمه له سهر پليكانان، يان رەنگه رايەللو پـۆى لـئشـيوابئ و شـيت بووبـئ، بـهالام هـهرچونيك بـئ

ویستوویه تی کلیله کان بگاته دهستی تۆ و ههر پیپی ناوه تـه دهر گیـانی دهرچـووه. ژنیدوکتـۆر داهاتهوه و کلیله کانی هه لگرتهوه و له دهستی کچه ی چاویلکه یی نا و پرسی ده ی ئیستا چ بكه ين، ههر ليره به جيمي هيلين، دو كتور گوتى خوناكري له خهيابان بينيژين، چيمان بهده ستهوه نیه قهبری پی هه لکهنین،باخچو له ی پشت مالان چونه، زور باشه به لام که وا بی دهبی بیبه ینه قاتی دووههم و پاشان به پلیکانه کانی پشتهوه دا بیبه ینه وه خوار، ئهوه ته نیا ریگایه، کچهی چاویلکه یی گوتی جا ئیمه ئهوهمان له دهس دیت وده توانین، مهبهست توانین و نه توانین نیه، مهبهست ئهوه یه داخوا ده کری جهنازه ی ئهو ژنه بهره للا کهین، دو کتور گوتی نا، ناکری، که وايه دهبين هيزيک بدهينه بهرخومان. هـهر ئـهم کارهشـيان کـرد، بـهلام هه لکيشاني مهيته کـه بـه پلیکاناندا کاریکی یه گجار دژوار بوو، هه لبهت نه ک له بهرئهوه ی قورس بوو، نا ده تگوت پهله پووشه، به تایبه تی که سه گ و پشیله شتیکی وایان پیوه نه هیشتبوو، به لکوو له به رئه وه ی مهیته کهی رهق هه لاتبوو، کاتبی بادانهوه له سهر پیگورکان تووشی کوسپ ده هاتن،ناچار بـوون لهم چەند پليكانانه چەند جاريك وچان بدەن. دەنگە دەنگ وبۆگەنى كەلاك ھىچكاميان نه یانتوانی جیرانه کان بکیشنه دهر، کچهی چاویلکه یی گوتی ههر وه ک دهمزانی دایک و بابم ليره نين. كاتيْكسەرە نجام گەيشتنە بەر دەرگا ھيزيان لىيېبرابوو، بەلام دىسانىش ناچاربوون بچنه پشتهوهی ساختومانه که و به پلیکاناندا شور بنهوه، ههرچونیک بی لهوی را به یارمه تی پیاوچاکان سهرهوخوار بوون، باره کهیان سووکتر ببوو، خواره که و پیچکهی پلیکانان خوشتر بوو، تەنيا دەبوووريا بن مەيتەكەيان لە دەستى ھەلنەخلىسكى، بېتوو لە دەسـتيان رەھابووبـا تـازە ههپروون به ههپروون دهبوو، بێجگه لهوهي که دهردي دوايمردن زور به ژانتره. باخچوڵه ببوو به لێرهوارێکی زهنوێری تێکچرژاو،گیا و گۆڵ و فریـزوو و بـژارهوار چیمکـوت راسـابوون و بارانهي ئەوجارئەوەندەي ترى جوان كردبوون، ئەو كەرۆپشكانەي ھەزارە و دوولا وھەللبەز دابهزیان ده کرد که یفیان به تفاقی تازه گولی ده کرد و مریشکیش که له سهردهمی زور تال و تووندا ده توانن هه لکهن ههر گاره گاریان ده هات. و پکرا له سهر حهرزی پان ببوونهوه و پشوو سوار دههاژان،مهیتی پیریژن تاقهتی لیّبریبوون و ئهویش له پهنایان ماندووییده حهساندهوه، ژنی دوکتور ههر چاوی به سهریوه بوو و کهرویشک ومریشکی لیّدهرده کرد، کهرویشکه کان زیت و وریا رادهمان و سهری کهپؤیان هه لله ه قرچاند، به لام مامره کان به دندوو کی تیژهوه ئاماده ی په لامار بوون. هاوسه ری چاو پزیشک گوتی به ر له رؤیشتن له یادی بووه ده رگای كۆختەي كەروپشكان بكاتەوە، نەپويستووە كە لە برسان بمىرن، دوكتۇر گوتى ژيان لەگەل

ئادەمىزادان دژوار نيە، لىي حالىي بوونيان دژوارە. كچەي چاوپلكەيى قولىكى گيا ھەلىكەند و دەستى پىسىپى خاوين كردەوه، خەتاى خىزى بوو، شويننكى ئەستەمى مەيتەكەي گرتبوو، بيتوو کوير بي رووداوي وا ديته پيش. دوکتور گوتي پاچيک،پيمهرهيهک، شتيکمان دهوێ، لير ددايه كه ده توانين بينين گهرانه و مىراسته قينه ي هه تا هه تايي ته نيا تايبه تي واژه كانه، وشه كان دینهوه و بهبرنه یه ک دوویات دهبنهوه، ئه گهر لهبیرمان بی جاریک بر دزهی گررینی ئو تومبیل له سهر زمان ره خسان و ئيستا بۆ ئەو يېرېژنهى كليله كانى هيناوه تـهوه، كاتيك ژير گـل كـران كەس فەرقيان ناكا، مەگين، كەسپىک بەوردى لە سەريان بدويّ. خيزانى چاوپزيشك لــه مالـــى كچـهى چاويلكـهيىوەژوور كـهوتبوو هـهتا مەلافەيـهكى خـاوين بينـي، دەبـوو قوماشـيكى برينک خاوين هه لبژيري، کاتيک گهړايه وه خوار مامره کان چووبوونه زگته رمه که، به لام كەرۆيشكەكان لە گياى تازە دەلەوەران. ھاوسەرىچاوپزىشك تەرمەكەي لە قوماشەكەوە پنچا و به شوين پاچ وپيمهريه كدا رؤيي. له ههماري باخچه كهدا چاوي پييان روون بـ وه. گـوتي جـا ئه و کاره له ئهستۆی مـن، زەوى تـهـره و هەڭكەندىنى ھاسـانه، ئێوە بحەسـێنەوە. لەبـەر رەگ و پنجی داران شوینیکی هیندیک رووته نی هه لـبژارد، بـه لام وا نـهزانن کـه کـاریکی سـووک و هاسان بوو، دار و بارتایبه تمه ندی خویان هه یه و دهزانن چون له جینی نهرمان ره گاژو بکه ن وخویان له تیخی تیری تهور بپاریزن. دو کتور و خیرانی و کچهی چاویلکهیی هیچیان نه یانزانیبوو که تاقمیک کویر له پیش هه یوانی ماله کان کو بوونه وه، چونکه یه کیان سه رقال بوو و دووه کهی تریش چاویان کهلکی نهبوو، هه لبهت زوریش نهبوون، ویده چی زرم و کوتی قهبر هه لکه ندن سهر نجی راکیشابن، ته نانه ت زهوی نه رمانیش ده نگیکی هه یه، نابی له بیرمان بچیی که ههمیشه له ژیر زهویدا خرکه بهردیک ههیه که به دهنگی بهرز ولامی زهبری وهشاو دەداتـهوه. تاقمێـک ژن و پياوچهشـني تـاپۆ بـه نـهرمي لـه پـێش ههيوانـه کان جوولانـهوه، رەنگەتارمايىيەكىش بن كە لەبەر ئەوەي زۆر بەپرسيار بوون لە رىخورەسمى بە خاك ئەسپاردنا بهشداریان ده کرد، هه تا نیژرانی خویان بیته وه یاد. پاش ته واو بوونی قهبره که ژنی دو کتور ئارەقىنيوچاوانى ئەسترى. دوايە لەخۆوە تووشى ھەلگران ھات و بىي بىركردنەوە رووى قسەى کرده ئهو کویرانه و تهواوی دنیا و به دهنگی به رز هاواری کرد، سه رلهنوی هه لله هستیته وه، سرنج بدهن که نه یگوت سه رلهنوی ژیان دهس پیده کاته وه، ئه و مه به سته گرینگییه کی ئەوتۆشىنەبوو، ئەگەرچى فەرھەنگى وشان ھەر بۆيە نووسراوە كە بىسەلمىنى،دللىنيامان كاتـەوە

يا پيشنيار بكا كه ئهم دووه له ههموو باريكهوههاومانان. كويرهكان له ترسان خزانهوه ژووره کانیان، له مانای ئهوقسانه حالی نهدهبوون، ههر وهها چاوهروانی وهها غهیبزانییه کنهبوون، دیار بوو بۆ بیستنی وتاره سیخراوییه کان نهچووبوونهمهیدانه که، تهنیا دوو شت کهم بوو که ئهم وتارانهی پی تهواو بی، سهری تاجیلو که و خو کوژیی دووپشک. دوکتور پرسی بۆچی گوتت سەرلەنوێروحی دیتەوەبەر، لەگەڵ کێ دەدوای، لەگەڵ چەند کویران کە هاتبوونه پیش ههیوانی ماله کان، له پر وام به سهرهات و لام وایه بازرهم کردوون،دهی باشه بۆچى ئەو قسەيەت كرد، نازانم، ھەر ئەوەي بە مىشكىمدا ھاتكاوىىژىم كردەوە، رەنگە جارىكى دیکه ئهگهر ریْمان بکهویّتهوه ئهوگۆرەپانهی وتاری لیّدهدرا توّش دهچی و موعیزه بوّ خهلْک ده کهی،به لای، و تاریک له بابهت ددانی کهرویشک و دندووکی مریشکهوه پیشکهش ده کهم، ئيستا وهره ياريدهم، وهره ئيره، باشه دهى لاقه كانىبگره، منيش ليرهوه هه ليدينم، وريا به خلۆر نهبيّوه نيو گوره كه، زورباشه، ئاوا باشه، ورده ورده دايهيّله خوار، دهى زياتر، زياتر، له ترسىمريشكان قەبرەكەم تۆزىك قوولتر ھەلكەندووە، وەختىك پىيپركەيلىيبكەن خودا دەزانى چەندەي ھەڭدەدرنەوە، زۆر باشە. بە پىمەرە گلى وەسەر كرد و زۆر بە جوانى شىللاي و كۆگلى له سەر ھەلنەدا و تەواورىكى زەوى كردەو،، دەتگوت لـەوەتى ھەيـە كـارى ھـەر ئەوە بووە. پاشانچلێکى سوورەگوڵ چنى و لە سەر گۆرەكەي دانا، كچەي چاويلكەيىگوتى بلَّنِي گياني بيّتهوهبهر، ژني دوكتور گوتي نا، ئهو نا، ئهوانهي كههيٚشتا زينـدوون زيـاتر پيويسـته گیانیکیان بیتهوه بهر و ناتوانن، دوکتورگوتی ئیمه ههر له ئیستاوه به مردوو حیسابین، خیزانی ولامي دايهوهبهلام ئيمه زيندووين. پاچ و پيمهره کهي بردهوه جييي خوّي، چاويکي به کـهلين و قو ژبنی حهوشه دا گیرا هه تا دلنیا بی که هه موو شتیک ریک و پیکه، له خوی پرسی کام ریکوپیکی و ولامی دایهوه، ئهوریکوپیکییهی هه لده گری مردوو له نیو مردوان بن و زیندوو له نیوزیندوان، مامر و کهرؤیشک ههم خوراک دهخون و ههمیش دهبنه خوردو خۆراک. كچەى چاويلكەيى گوتى پيمخۆشە نىشانەيەكى بچووك بۆدايك و بابم دابنيم، تەنيا دهمههوی که بزانن زیندووم، دو کتور گوتی نامههوی ناهومیدت کهم، به لام دهبی له پیشدا ماڭئى بدۆزنـەوە كـە زۆرئەسـتەمە، ئـەوەت لـە بـير بـي ئەگـەر ئىمـەش رىنوينمـان نەبايـە ماله كهماننه ده ديته وه، ئيوه راست ده كهن، تهنانه ت نازانم كه هـ ه تا ئيسـتا مـردوون يازينـدوون، به لام بیتوو نیشانه یه کیان بغ به جی نه هیّلم، دلم ناحه سیّته وه وه ک ئه وه وایه به هیوای خودا بهر اللام کردبن. هاوسهری چاوپزیشک گوتی باشه چ نیشانه یه کیان بـ فر دابنـیین، کچـه گـوتی نیشانه یه کی که و هبهرده ست بنی و بناسریتهوه، زور حمهیف که هیچ شتیکی رابردووم به لاوه نه ماوه، ژنی دو کتور تنی هه لروانی، کچه له سهر یه کهمین پلیکانی ده ربازبوونه وه دانیشتبوو، شل و شهویتی دهستی له سهر ئهژنویان روزنابوو،نیگهرانیی له سهر روخساری جوان و دلرفینی شه پولی ده دا، پر چی په ریشانی که و تبوونه سه رشانی، له پر گوتی ده زانم ده بی چ نیشانه په کدانیی. به پرتاو له پلیکانان سهرهولیژ بوو، خیرا خوّی به ماله که یانا کردو لـهریوه بـه دهزوو و مقهستهوه گهرایهوه، کچهی چاویلکهیی که ههستی به کرته کرتی مقهست و برانی پرچی کرد، به دله ړاو کهوه، گوتی ئهوه چده کهی، هاوسهری چاوپزیشک گوتی ئهگهر دایک و باوکت بگهرینهوه وقولیک موو بدوزنهوه که به دهسگیرهوه ههالواسراوه پیتوایه جگه له کچه که یان ده که ونه بیری کی، کچه گوتی ده تهه وی وه گریانم بخهی، هی شتا قسه کهی تهواو دهرنهبریبوو که سهری وهسهر ئه ژنؤی کرد و لهبهرامبهر خهم و په ژاره و ههستی بزواوی دەروونىدا خۆى پىيرانەگىرا،پاشان بىي ئەوەي بزانىي كامە ھەستى دەروونىيى بەرەو ئىرەي کیشاوه،تیگه پشت که خهریکه بو پیریژنی نهومی په کهمیش ده گری، ههر ئهورمووزنه قرژنهی که گۆشتى كالى دەخوارد، ھەر ئەو كەسەي بە دەستىويشك و رەق و بىخ گيانى كليلىي ماله کهی بۆ هینابۆوه. ئەودەم هاوسەریچاوپزیشک گوتی ئای لەو دەور و زەمانە، خـۆ هـەموو شتیک پیچهوانهبو ته وه، ئه و شتهی ههمیشه سهرچاوهی مهرگ بوو بوته سهرچاوهیژیان، دو کتور گوتی دهست و دهسه لاتی وا هه نکه کاری سه یر وسهمه ره و گهوره تریشیان یے دہ کری، خیزانی گوتی پیداویستی چه کیکی به هیزه، خوشه ویستم ئیستا ئیدی ته نینی فه لسه فه و خمه یالات و سیخر وجادوو به سم، و ه رن ده س بده ینمه ده ستی یمه کتر و ژیان رابویرین. کچهی چاویلکه یی خوی چه پکه قژه کهی به ده سگیره وه گری دا، پرسی بلینی دایک و بابم تووشی بن، ژنی دوکتور گوتی دهسگیره وه کوو دهستیماللهوه وایه که بـهرهو پیش دریـژ کرابی، به کورتی سهفهر و دیداره که یان ناوا کو تایی پی هینا.

 دەبنەراویژ، تەنانەت ئەگەر شک و گومان یەکیک لـه جیرانـهکان بـهرەو پشـتـدەرگـای ئیـرە راكيشي، شتيكي له ورتهورت واوهتر گوئ لينابي،ورتهورتي كهسي كه دهتواني برانهوهي له دوا نهبيّ، چون کتيبه کاني ئهمدنيايه له سهر يه ک ههر وه ک سهبارهت به کائينات دهدوين بـيّ سنوورن. بهتليّکي شهو رابرد که کتيب خويندنهوه کوتايي پيهات، پيرهپياو گوتي کارمان بوته گوئ راگرتن لهم کهسهی کتیب دهخوینیتهوه، کچهیچاویلکهیی گوتی من نارازی نیم، ده توانم هه تا هه تایه لیره بمیننمه وه،منیش نارازی نیم، مهبهستم ئهمه بوو که ته نیا به که لکی ئه و کاره دیین،یانی دانیشین و گوی بو کهسی راگرین که بهسهرهاتی ئادهمیزادانی رابردوومان بـ فر بخوينيتهوه، دهبي له بهختهوهري خومان شاد بين كههيشتاش جووتيكمان چاوي ساغ له گه له، ئاخرین چاوی روون و گهشیدنیا، ئه گهر بیتوو رۆژیک ئهو چاوانـهش کویراییـان دابـێ، یـانی ئەومەبەستەى قەت پىيمخۇش نيە ھەر بىرىشى لىنبكەمەو،، ئەو دەم ئەمداو،ى ئىمەى لە ئینسانییهت گری دابوو ده پسی، کچهی چاویلکه یی گوتی من هه تا ئه و جییهی ده توانم ده ستم له هومید به رناده م، هومیدی دوزینه و هی دایک و بابم، هومیدی گه رانه و هی دایکی ئه و كور وبچكۆلانه يه، وا دياره له بيرت چوو باسى ئومندينك بكهى كه ههموومان پنيهوه زیندووین، چ هومیددیک، ئومیدی گهرانهوهی سؤمایی چاوان، خؤهه لاوهسین بـهم هومیدانـهوه کاریکی بیهووده و شیتانهیه، بهراستی منده توانم بلیم که تهنیا بهم ئاوات و ئارهزووانهوه زیندووم، چۆن، یانی ئه گهر ئومیدی چاک بوونهوهم نهبوایه حاله شر بوو، باسی ئـهوهمان کـرد، تۆ وينەيەكى تر بينەوە، وينەي دىكە ناھينمەوە، بۆچى، چونكەشتەكە سرنجى تۆ راناكىشى، لە کویوه دهزانی، چما تو چهنده من دهناسی که لات وایه چم پیخوشه و چم پیناخوشه، تووره مهبه،نامههوی ئازارت بدهم، پیاو ههموو وه ک یه ک وان، وا دهزانن چونکه له کوشی ژنیی بهربوونهوه به ههموو سوړ و تړيکي ژنان دهزانن، من زورکهم له بابهت ژنانهوه دهزانم، له بابهت تۆشەوە ھەر ھىچ نازانم، بەلام باباسى پياوان بكەين، بە پىزودانى ئەمىرۆ ئىستا مىن پىير و يه ک چاو و کويرم، هيچي ديکهت دژ به خوت پي شک نايه بيانليږي، ئهوهندهم پي شکدي ههر به خهياليش به لاياندا ناچي، ئادهميزاد هه تا پير تر دهبي ده تواني ناو و نيتكه ي ناحه زتر له خوی هه لبدا، من که جحیلم هه ر له ئیستاوه په روه نده م ره ش و تاریکه، تـ ق هیشتا کـاریکی دزيوت نه كردووه، له كويوه دهزاني، خو تو هه تا ئيستا له گه ل منا نه ژياوي، من تــا ئيســتا له گــه ل تۆنەژياوم، بۆچى بەو راويژه قسەكەي خۆم لە پارسەنگم دەنييەو،، بـە چراويژيك، ھـەر ئـەو راویژه، من تهنیا وتم تا ئیستا له گهل تۆ نهژیاوم، دهیدهی، خۆت لاری مه که، ههدا ده، ههدا

نادهم، دهمههوی بزانم، که وایه بابگهریینهوه سهر ئومید و ئارهزوکان، زور باشه، ئهمهی نهمده ویستباسی بکهم ههر ئهوه بوو، چ بوو، ئاخرین تاوانی من له سهر لیستهی ژیانم، تکایه روونتر بدوی، من هه ته لو که و مه ته لو که نازانم، ئهم ئومیده شیتانه یه ی که هه رگیز چاومان ساخ نەبىتەوە، بۆچى، ھەتا ھەر ئاوادرىترە بە ژيان بدەين، مەبەسىت ھەموو خەڭكە يىا تىەنيا خىزم و خۆت،لێمگەرێ با بەردى لە سەر دانێم، ئەگەر پياوێک بوايەى وەكوو پياوانىدىكە دەكرا خـۆ له ولام ههتله بکهی، به لام تۆ خۆت گوتت پیرهپیاوی وئه گهر عومری دریژ خاوهنی مانایه ک بي، پيرهپياوه کان نابي خو لهراستهقينه ببويرن، که وايه ولامم بـدهوه، تـهنيا مـن و تــــ دهى بۆچىدەتھەوى ھاوژيانم بى، دەتھەوى بەلاى ھەموانەوە باسى بكەم، ئىدمەدزى و چەپەلترىن ژیانمان تیپه پکردووه، چما دهتههوی چ بلیبی که لهوه پیستر بی، زور باشه، ئهگهر ههر پیداگری دهیلیم، راستیکهی ئهوهیه منشیت و شهیدا و ئهوینداری ئیوهم ئهی خاتوونی بـهریز، دهی باشهده ربرینی ههستی ئهوین ئهوهنده دژوار بوو، ئادهمیزاد که ده گاته تهمهنی من له گالـته پئ کران دەترسى، تۆ بۆ گالتە پئ کردن نابى، باشە بالنى گەرپىن، تكايە دەس ھەلگرە، دەس هه لناگرم و ناهیّلم توش واز بینی، شتیکی بی تام، به زوری له زمانت ده رکیشام و ئیستا، ئیستا نۆرەي منەكە قسە بكەم، قسەيەكى وا مەكە پاشان پەشىمان بىيەوە، لىستە و سيايىئاكارت لە ياد بيّ، بيتوو ئەورۆ درۆ نەكەم قەي ناكا سبەي پەشىمان بمەوە، تكايە دەس ھەڵگرە، تۆ دەتھـەويّ هاوژیانم بی و منیش ئهو شتهمپیخوشه، به تهواوی له سهری داوی، لیره بهولاوه وه کوو ژن و ميردان پيکهوه دهبين و ئه گهر به ناچاري له دۆسته کانيشمان هه لبراين ديسانيش ههر له يه ک جيا نابینهوه، بی گومان دوو کویر له کویریک باشتر دهبینن،ئهوه شیتییه، تؤ منت خوشناوی، کام ئەويىن و خۆشەويستى، قەتئەويندارى كەس نەبووم، تەنيا لەگەل پياوان جووت بووم. كە وايـە له گه لمن هاوده نگی، نه خیر نه وه لـ لا، باسی یه ک روویی و راستیخوازیت کرد، جما ئه گهر حەقیقەتى ھەیە بلنى ھەر بەراستى خۆشم دەوینى، ئەوەندەمخۆش دەویى كە حازرم ھاوژیانت بم، ئەوەش يەكەم جارە لە ژيانمدابەرەو رووى كەستىك قسەى ئاوا دەكەم، ئەگەر لـە پېشـدا دیتبایه، ئهم قسهت به منیش نهده گوت، منیکی پیر، سهر سپی و وهریو،چاوبین له چاو و پـرووش، راسـته ئه گـهر ئـهو دهم بوايـه وام نهده گوت،بـهلام هـهل و مـهرجي ئيسـتا ئـهوهي هه لله گرئ و من وا ده لیم، دهی باشه بزانین سبهی ده لینی چی، به تاقیم ده که یه وه، کچی

دایکت چاک، بابت چاکمن کیم تو به تاقی کهمهوه، ژیان ههر چون بی و ههر تهمایه کی بیگری نهوه یه، ههر له ئیستاوه ژیان تهمای خوی گرتووه.

ئه و قسانه یان به ره و رووی یه کتر ده کرد، چاویان له سهر یه ک نه ده تروو کاند، جار و باره روومه تیان گولی ده کرد و خوینی تیده زا، چونکه یه کیان قسه یه کی در کاندبوو که هه ر دوو لا خوازیاری بوون، سه لماندیان که ژیان ئه و ریگایه ی بو دیاری کردوون و ده بی له په نایه کتر بژین، کچه ی چاویلکه یی ده ستی هینانه پیش بو ئه وه ی ته نیابکه و نه نیو په نجه ی پیاوه که، نه ک ئه وه ی بخوازی بچی بو شوینی، ده ستی گهیشته په نجه ی پیره پیاو، پیره به ئارامی کیشایه لای خوی و ثاوا له پال یه کتر ئو قره یان گرت، دیاره ئه وه یه که م جار نه بوو، به لام ئه و که په تاسی خوی و ثاوا له پال یه کتر ئو قره یان گرت، دیاره ئه وه یه که م جار نه بوو، به لام ئه و که په کردن، زهماوه ند و ده سگیرانه تی له گوریدا بوو. که س مته قی نه کرد، هیچ که س پیروز زبایی لی نه کردن، راستیه که ی ئیستا وه ختی جیرون و به زم و رمزم نه به وه حالی به نه گهر که سیک لای وا بی بو نه م بابه ته وه ها قورس و پته و بین، ته نانه ته بیک سهرسورمان نیه نه گهر که سیک لای وا بی بو نه م شیوه کردار و ئاکاره بی گومان ئینسان ده بی کویر بین، که وایه بینده نگی باشترین به زمو ره ره و شادمانییه. به لام هاوسه ری چاوپزیشک جی و بانیکی ته خت و خوش و له به رای له سهرسه را ساز کرد و کوریژگه ی خیلی برده نه وینده ری و یک و خاوینی بو هه وان می بودی دانیشتنا رووی دا سه ره نجام ده ریخست نه و به یانیه ی ئاوی به لیشاو پاک و خاوینی بو هه وان که درد و درد و

کویری

سبه ی نه و روّژه هیشتا هه موو له جی وباندا بوون که خیزانی دو کتوربه میرده که ی گوت نازووخه یه کی وامان نه ماوه و ده بی دیسان وه ده رکه وین و کروکاش بکه ین، خه یاللم وایه نه و روّز بچمه وه ژیرخانی فرو شگه ی گورین، هه لبه ت نه گه ر که سینک نه ید و زیبیته وه ده توانین به شی یه ک دوو حه و توان خورد و خوراک پاشه که و تکه ین، منیش دیم و له یه ک دوو که سی دیکه ش ده خوازم بین، وام پی باشه هه ر پیکه وه بچین، ناوا چاکتره و مه ترسی گوم بوونیش که متره باشه هه تا که نگی ده توانی باری شه ش که سی لی قه و ماند و ده بم ری هه تا نه وه نه تویه و خه ریکه ورده ورده ماند و ده بم، جاری وایه کویرایی به ناوات ده خوازم هه تا له چنگ نه و کویره و مریه زیاد یه رزگاریم بیت، نیمه فیر

بووین تۆمان پشت و پهنا بی، ئه گهر تۆ نهبواپهی کویراپه کی دیکهش ده کهوته سهر کویریمان، هـ ه تا بتـ وانم ئـ ه و بارههه لـ د ، گرم، هـ ه ر ئه و ه نده شــ م پـــن ده کــرن، هـ ه ر وه ک ئـ ه و گــوتي ئه گهرروز یک تیبگهین هیچ کاریکی چاک و خراپمان له دهس نایه دهبی ئهوندهمان غیرهت ههبي که ئهو دنيايه به جي هيٚلين، کي ئهو قسه پهي کرد، ئهو پياوه به ختهوهرهي دوينسي تووشسي بووین، دلنیام که ئهورو ئهوقسهیه ناکا، هیچ شتیک وه کوو ئومیدی راستهقینه بیرورای دياره ئالۆز و پەشيوى، ئالۆز، جا بۆچى دەلىپى لەشتىكيان بىن.بەش كىردووى، وا دىـارە بىرىنىم ده کولینیدوه و باسی رووداوه که ی نیوان من و کچه له و به قورگیراوه ده که ی، به لین، به لام ئه و هنده ت لهبير بي كه ئه و ده يهه ويست پيكه وه جووت بين، نا، وا نيه،بيرگه فريوت ده دا، تۆ ئەوت دەويست، دلنياى، چۆن دلنيا نيم خۆ من كوير نەبووم، دەى دەتوانم سويند بخۆم، تەنيا لەگەل خۆت درۆ دەكەي،سەيرە كە بيرگە ئاوامان فريو بىدا، ئاخر ئەو شتەي بە دل پیشکه شمان کهن زیاتر ئی ئیمه یه هه تا ئهوه ی به زوره ملی بیئه ستینین، به لام ئیدی ئه و به دهورمدا نه هات و منیش خوم تینه گهیاند، ئه گهر مهیلتان لی باده تانتوانی یارمه تی بیر گهی یه کتر بکه ن، بيرگه ههر به كهلكي ئهو كارانهدي، تۆ بەخىلى، نا بەخىل نىم، تەنانەت ئـەو شـەوەش نـەبووم، زگم پیتانسووتا، زگم به خوشم سووتا که نهمدهتوانی یاریدهتان بدهم. دهی،وهزعی ئاو چونه، خراپه. له سهر ناني به یاني سهبارهت به رووداوه کانی دویشه و بریکیان جهفهنگ لی دا و بزهیان كهوته سهر ليوان، لهبهر كوروبچكۆلهكه قسهكانيان دەپيچايهوه و خۆيان دەپاراست، بهلام بیتوووه بیرمان بیته وه که له قهره نتینه دا چه ندی په ند و گوللمه ز دیوه ده زانین که نه و قسه بادانه یان کاریکی بی جی بووه. پاشان دوکتور و خیزانی کهوتنه ری و ئهوجاره یان ته نیا سه گی ئەسرىن لىسەوە كەوتە دوويان.

په سا په سا شه قامه کان پیستر ده بوون. ده تگوت له تاریکیدا بارستایی زبل و زال پتر ده بوو، ده تگوت له ده ره وه وه را، له و لاتیکی نه ناسیاوه وه که هیشتا ژیانی ئاسیایی تیدا به رده وامه شه وانه ده هاتن و زبل و زال و خشت و خالیان لیره به تال ده کرد، بیتو و له و لاتی کویران نه بو و باین له پشت ئه م تاریکیه روونه دا تارمایی ئه و داشقه و کامیونانه مان ده بینی که پراوپرن له زبل و زال، خشت و خال، ورده خشت، خوله میش، رونی سووتاو، ئیسقان، بوتری، ورگ و ریخوله، باتری به تال، تووره که ی نیالوین و هه زاران خالوار کاغه ز، ئه وه ی نیه نین به رماوی خورد وخوراکه، ته نانه تویکله میوه یه کیش به تیتووش وه گیر ناکه وی هه تازگیکی پی نیوه تیر بین

و چاوهروانی رۆژی خوشتر بین که ههمیشه لهقو ژبنیک خوی حهشار داوه. هیشتا لای بهیانیه، بەلام گەرما خەرىكەتاقەتى ئادەمىزاد لە بنە بىنىنى. بۆگەنى كۆما زېلەكان بۆتە ھەور و تهم،دوکتور گوتی ههربینا ئهورو و سبهی نهخوشیی پهرهگر و لینوهگرولاتی تهنییهوه، کهس به سلامت رزگاري نابي، چمان ييناكري، ژنهگوتي ئهگهر باران ناباري خو توفان هه لدهستي. خۆزگـه وا نهبوایـه، لانی کـهم بـاران توونیایـهتی دهشکینی و شالاوی بـا بو گـهن رادهدا. سه گی ئه سرین لیسه وه ناسه کنی و بوّن به هه موو جیّیه که وه ده که، راده وه ستی و کوّما زبلیّک تیکوهردهدا، رهنگه شتیکی خوشی تیدا بی که بوینادوزریتهوه، بیتوو تهنیا بوایه لیره جوولهی نه ده کرد، به لام ئه و ژنهی گریابو و رؤیشتو وه و سه گهش به ئه رکی خوی ده زانی بکهویته شوینی،خوا دهزانی کهی لستنهوهی ئهسرینی دیتهوه بهر. هات و چۆ دژواره، له هينديک شهقامان، به تايبه تي ئهوانهي سهره وليژن باراني بهريژه و بۆته سينلاو و ئوتۆمبيله كاني بردووه و به دار و دیوار و یه کتری داداون ودهرکه و شووشهی مال و دووکانانی شکاندووه، ئيستا تـهختى پيادهري و شـهقام بـه ورده شووشـه چينـراوه. كـهلاكي پياويـک لـه نيـوان دووئوتۆمبىلدا گىرى كردووه و خەرىكە دەرزى. ژنى دوكتۆر سەرىوەردەسـوورېنى. سەگە نیزیکتر ده کهویتهوه به لام مهرگ ده یتوقینی،سهره رای ئهوه ش دوو هه نگاویک ده چته پیش، له پر مووی لی قرژ دهبن، پر به گهرووی دهلوورینی، چارهرهشی و گرفتی ئهم سهگه ئهوه په زۆرلە ئادەمىزادان نىزىك بۆتەوە و چەشىنى ئەوان ھەسىت بە ژان وكويرەوەرى دەكا. بە گۆرەپاننكا رابردن كە پۆل پۆل كوپر راوەستابوونو گوپيان بۆ قسەي كوپرەكانى تىر شىل كردبوو، له يهكهم نيگادا هيچكاميان وه ک كوير نهدههاتنه بـهرچاو، وتـاردهران بـه گهرمـه سهريان بۆلاي گويديران وهردهسووراند و ئهوانيش به وردي گوييان هه لخستبوو. ئـهوان باسـي چاکهی رایه ل و پنری ریکخراوه گهوره کان و خاونییه تی تایبه تی، بازاری ئازاد، ئابووریی بـازار، بازاری بوورس، مالیات، سوود،دهس به سهردا گرتن، بهرههم هینان، دابهشین، خواردن، هـه ژاری وسامانداری، په يوه ندييه کان، سه رکوت و سه ربزيوی، بليتی شانس وبه خت، بهندیخانه، یاسای سزا دان، یاسای کومه لایه تی، ری و شوینی هات و چوی ئوتو مبیل، فهرههنگنامه، رینوینی تهلیفوون، رایه لهی داوین پیسی، کارخانه کانی چهکسازی، هیزه چه کداره کان، گۆرستانه کان، پۆلیس، قاچاغ، موخهددهرات، هات و چۆی به ئیزن و بىي ئیزن،لیکوّ لینهوه له سهر دهرمان، قومار، مزهی قهشه و کفن و گوّر،دادیهروهری، وام، حیزیه سیاسییه کان، هه لبژاردن، پارلمان، دوه له تان،بیرورای کوور، قوپاو، ئاسۆیی، ئهستوونی، لار، له

سهر یه ک، پرش وبلاو و تیژتیپهر، لاواز بوونی پهرده ی گوێ، مردنی وشه کان و چی وچیان ده کرد. ژنی دوکتور به شووه کهی گوت خهریکن باسی رینکوپیکی و ریکخستن ده کهن، دوکتۆر گوتى بەلىي گويىم لىيە و ئىتر متەقى نەكرد. دريىۋەيان بە ريگاى خۆيـان دا، ھاوســەرى چاویزیشک چوو هه تا چاویدکله نه خشه ی شار بکا که له سووچی خه یابانیک هه لاوه سرابوو،نه خشه که رینوینیکی چاک بوو. زور له فروشگه که نیزیک بووینه وه،دروست ليره بوو كه روزيكي رئ لي گوراو و په شوكاو له پرمه ي گرياني دابوو، ئهوي روزي بهختهوهرانـه توورهکـهی شـووژن ئـاخنی خـورد وخـۆراک لـه باسکیدا قورسـاییان دهکـرد و تهنانهت زور سهیر کووریان داهینابوو، له بهر چاره رهشی و لی قهوماوی پهنای بو سه گیک بردبوو كهدلنوايي كرد و ئەسرىنەكانى لستەوە، ھەر ئەو سەگە ئىستالىرەپ و لـ مىسـ گەلەي وا خەرىكن زۆر نىزىك دەبنەوە دمرىنى و كەلپيان لىي گر دەكا. دەلايى پىيان دەللىي ئىيوە ناتوانن هه لامفریویتن، خیرا برون و ئاورمه ده نه وه. جاریک بو لای چهپ و جاریک بو لای راست و پاشانده رگای فروشگه. به لی ئیره یه، خویه تی، به لام هیچ بوونه و هریک هات و چوی پیداناکا، ئهو خهالکهی وه ک میرووله ریچکه دهبهستن و دین ودهرون و له فروشگهدا خول دهخون و روح وهبهر ئيره دينن ههرئاسهواريشيان نـهماوه. ژني دوكتـۆر لـه شـتيكي ناخۆشـتر دهترسـا و بهمیرده کهی گوت زور درهنگ هاتووین، هیچ نهماوه، بـوْچی وا دهڵـیی،ئاخر کـهس نایـه و ناچێ، رەنگە ھێشتاش حەمبارى ژێرخاننەديترابێتەوە، منيش تەنيا ھومێدم ئەوەيە. لە وەختى ئەم قسانه دا دروست به رهو رووی فروشگه که راوه ستابوون. سنی کویر له پهنایان ویستابوون، هه ر وه ک چاوهروانی درهوشانهوهی چرای سهوزی رینوین بن. هاوسه ری چاوپزیشک سرنجی نه کهوته سهر روخساریان که جوریک سهرسورمان و پهشوکاوی و ترسیکی نادیار شه پولی تيداده دا، ژنه نهيديت كه يهكيان زارى داپچرى ههتا قسهيه ک بكا به لام هه رله ړيوه و يكينايـه وه و شانی ههلاویشت، گریمان ئهوهیه کابرا کویره لهدلی خۆیدا گوتبیتی هیندهی پیناچی که هـ موو شــتیک روون دهبیتـ موه. دو کتــوّر و خیــزانی کــه لــه بــهرینایی شــهقامه که ده پهرینـ موه بیرورای دووههم کابرای کویریان نهبیست، بۆچی ئهو ژنه گوتی نابینی، یانی چی نابینی کهس هات و چو بکا، سیههم کابرای کویر گوتی زمان ئاواراهاتووه، ماوهیه ک پیش که هه له نگووتم، پیت گوتم چاوت له بهر پیی خوّت بیّ، ئیمه هیشتا خوو و خدهی دیتنمان ههر پیماوه، یه کهم کویرگوتی ئهی خوایه ههزاران جار ئهم قسه یهم بیستووه.

شهبهقی رۆژ تهواو سهراسـهری فرۆشـگهی روون کردبـۆوه. کـهم وزۆر تـهواوی قهفـهزه و تاقه کان سهرهو نخوون کرابوون، جگه له زبل وزال چی تـر نـهمابوو، خیـزانی دوکتـور گـوتی راست ده کهی، زور سهیره، سه گه که به نارامی دهیمراند، دیسانه و ه مووی لی قر ژببوون، هاوسهری چاوپزیشک گوتی لیّره بو گهنیّکی ناخوش دێ،شـووهکهی گـوتی هـهموو جیّیـهک ههر وایه، ئهو بۆگەنه نیه، بۆننکی دیکه یه، بۆ رزیو دی، بی گومان تهرمیک له سووچیک كەوتووە، من كەھىچ نابىنم، كە وايە خەيال ھەلايگرتووى. سەگە لووراندى. دوكتۆر گوتى ئـەو جییه کی باشی بو چاک ده کهین، تازه ئیدی لهمردوو ناترسین، بو من هاسانتره چونکه تەرمـه كانيان نابينم. بـهرەودەر گاى ژيرخـان بـزووتن. سـه گ بـه دوايانـهوه بـوو، بـهلام جار جار راده و هستا و سلهی ده کرد، ده يمراند و پاشان به پنی ئه رکی سه رشانی ده که و ته رێ. که خیزانی دوکتور دهرگای کردهوه بو گهنه که زیاترشه پولی دایهوه، میرده کهی گوتی ئای لهو بۆگەنە، خەرىكە جەرگ و دلمبىتەدەر، تۆ ھەر لىرە راوەستە، زوو دىيمەوە. ژنـه لـه رىخرەودا بهرهو پیش چوو، هه تا زیاتر تیراده چوو تاریکایی پتر بالی ده کیشا و سه گه وه کووئه وهی به زۆرى رايكيشن به دوايا دەرۇيى. بۆگەن پىۆنگى خواردبىۆوە. لەنيوەى رىيەدا رشايەوە، كە هیّلنجی ده دا به خوّی گوت باشه لیّره چرووی داوه، پاشان ئه و فکره ئه وه نده له میشکیدا خـولي دا هـهتا گهیشـتهده رگای ژیرخـان. رشـانه وه سـه ره گیژه ی پـێ گرتبـوو، هـه ربویـه سر نجینه کهوته سهر ئهو تیزمالکه نوورهی له خوارهوه را بهرهو ژوور دههات،له پهنا دهرگا و ئاسانسۆرى بارىدا چەند گرى بچووک پرتە پرتياندەكرد. جارىكى تر رشانەوە دل و دەروونى تیک هه لدا، وا ده ها ژا و له تاوان خوی دینا و ده برد که سرنجی سه گهی راکیشا. سه گ بهرزلووراندی، لوورهیه کی دوور و دریژ و بی برانه وه و پر داخ و دهرد، گله و گازنده یه کی که چهشنی دوایین هاواری مردو کانی ژیرخان لهسهرسهراوه دهنگی دایهوه. دوکتور دهنگی قلب بوونهوه و هیلنج و کؤخهی بیست، به ههموو دهمایه خوی ههلات، ههلهنگووت و کەوت،ھەستايەو، و دىسانەو، كەوتەو،، سەرەنجام خيزانى گرتە ئاميز وپرسىي چ رووى داو،، ژنه به دهنگیکی لهرزوک گوتی لیرهم بهره دهر،تکایه لیرهم بهره دهر، بو یه کهم جار پاش پهره گرتنی نهخوشیی کویریخیزانی گرته ژیر بال و بردی، به لام نه یده زانی بـ فر کـوێ، بـ فر شوینیک کهلهم دهرکانه دوور کهونهوه، دوور لهم گرانهی که نهیدهبینین. ههر کهوهدهر

که و تن ژنه که ی خوی یی رانه گیرا و به بانگ و سه لا له پرمه ی گریانی دا، خه ریک بوو سه ری به ههنیسکانهوه ههالقهندری، فرمیسکیوشک نهدهبوونهوه مهگین به تیپهر بوونی زهمان و شه كه تى، ههر بۆيەسه گه ليى نيزيك نه كهوتهوه، تهنيا به شوين دەستىكا گهرا كەبىلىسىتەوە. دو کتۆر دیسانهوه پرسی چ رووی داوه، چت دیت،هاوسهری به ههنیسک دان و پچرپچر گوتی تیکرا مردوون، کی مردووه،ئهوان، ئیتر لهبهر گریان و شیوهن چی دیکهی قسه بـ ق نههات. به سهرخوتا زال به، مهچوقه، ههر وهخت هاتیوه سهرخو بیگیرهوه. ئیستیک دواتر خيزاني گوتي ههموويان مردوون، ميرده كهي پرسي چت ديت،دهرگاي كردهوه، نا، تهنيا له لیّوار و دەور و بەرى دەركەكان چەند گرىبچووكم دىت كــه وردە وردە ســـەمايان دەكــرد و یه کتریان بهر نهده دا،رهنگه هه لمهدوو کی ئه و تهرمانه بنی که ئاوریان گرتووه، دهبنی چ رووىدابيّ، رەنگە ژېرخانە كەيان دۆزىبېتەوە و بە شوين خورد و خۆراكدارامالـيان بردبـيّ، چاکم له بیره که ئینسان زور زوو له سهر پلیکانه کانهه لده خلیسکا و ده کهوت، ههر ئهوه نده بهسه یه کیک نخوون بیتهوه، جائهو دهم ویکرا به دوویا خلور دهبنهوه، رهنگه قهت نه گهیشتبنه شوینی دلخواز، ئه گهریش پییان تینابی به هؤی گیرانی پلیکانان نهیانتوانیو هبگهرینهوه، به لام خو تن گوتت دەرگا گالله درابوو، رەنگە كويرەكانى دىكەدەرگايان داخستېن و ژيرخانيان کردبیته گۆرستانیکی گهوره،ههمووشی تاوانی منه، وهختیک به تووره کهی پرهوه به ویدا تێپەرىمبى گومان شكيان كردووه و به شوين دۆزىنـەوەى ئازووخـەدا چـوون، بەمانايـەكى دى ئەوەي دەيخۆين لە دمى خەلكمان بريوەتەوە و ئەگەرساف لە ساف تالانيان كەين خوينيان لـە ئەستۆمانە، بە كورتى، ھەموومان كوژەرىن. وەڭلا چاكت دلخۆشىيى دامەوە، ھىچ نامھەوى بارى تاوانىكى ناديار بخەيە سەر ئەستۆى خۆت، بارگرانى تىر كردنى شەشكەسى تەوەزەل لە سهرومالت زیاده. ئاخر کوا من بی تو ههر وا زیندوودهمام، زیندوو دهمای هـه تاکوو تووشی پننج كەسەكە دەبوويەوە، بەلامباشە ھەتا كويم دەر دەبرد. ھيندەى ديكە نابا، كاتيك پاشه که و تمان ته واوبوو ده بی بۆ دۆزینه وه ی خورد و خۆراک ته واوی جییه ک ژیر و ژوو که ین و دەس بەرىن بۆ بەرى داران و تووشى ھەر جانەوەرىكى بووينبيخۆين، ھەڭبەت ئەگەر ھەتا ئەودەم پشیلە و سەگ و نجرو نجرماننە كەن. سەگە لە جینی خوّی چەقى و هیچىي نـه كرد، ئـەو مهبهسته په يو هندييه کې پييه وه نه بوو، له خوړا نه بوو که ببوو به سه گې ئه سرين ليسه وه.

ژنهی دو کتور زور به زه حمه ت ده پتوانی پی هه لینیته وه. ئه و زهبره ی دیبووی هیزی لین پر یبوو. به حالی شر و میردی کویره وه وه ختیک فروشگه یان به جی ده هیشت دیار نه بوو

کامیان یارمه تی ئهوی تری دهدا. تهوژمی تیشکی تاو گیژی کردبوو، به خوی گوت رهنگه موقرایی دابی، به لام نه ترسا، ته نیا هه ناوی له به ردا نه بوو. نه دمه و نخوون بوو و نه له هو شهوه چوو. پێويست بوو راکشێ، چاوێک له سهر په ک دابنێ و بهرێکوپێکي پشـوو بکێشـێ، دڵـنيا بو ئه گەر تۆزىنك بحەسىتتەو، حالىيدىتتەو، سەرەخى، دەبوو بىتتەو، سەرخى، توورەكەكانى ھـەر وا به تالبوون. پنی خوش نه بوو له سهر زبل و زالی شهقام دریر بی، ته نانه تنه یده ویست مه يته كهشي به رنهوه ژووري فروشگه. چاويكي به دهور وپشتي خوّيا گيرا. لهو لاي شـهقامهوه، تۆزىك سەرتر، كليسايەك دياربوو. بئىشك وەك ھەموو شويننىك پر بوو لــه خەلــك، بــەلام بو حهسانه وه جینیه کی باش بوو، لانی کهم ههمیشه وا بووه. به میرده کهی گوت ده بی بریک بيمهوه سهرخو، بمبه بو ئهوي، ئهوي كوييه، بهداخهوهم، راوهستهبا پيت بليم، ئهوي كوييه، ئەوى كليسايە، بېتوو ھىندىك راكشىم دىمەوەسەرخۇ، كە وايە با برۆين. دەبوو شەش پلىكان بـ ق دەركـى كليسـا وەسـەركەون، ژنـه زۆر بـه كـويرەوەرى سـەركەوت، بەتايبـەت كـه دەبووميردەكەشى رينوينى كردبا. دەرگاى كليسا لە سەر گازەراى پشتبوون، ئەوە بۆخىۆى یارمه تبیه کی گهوره بوو، چونکه بهراستی هیزیان لهبهردا نهمابوو. سه که له بهر دهرگاوه سله ی كرد. ئەگەرچى سەگەل لەچەند مانگى رابردوودا بە مەيلى خۆيان كوييان پىغخۇش بوايە روويان تيده كرد به لام ههر له كۆنهوه لـه ميشكى هينديكيانـدا نهچوونـه ژوورى كليسـا وه كـوو گەلالەيەكى دارېۋراو چەسپىبوو. خزمەتى وەفادارانەي ئەمسەگانە، ئەو كاتەي برينى پر چلك و کیمی پیاوچاکانیان دهلستهوه،ئهویش بهر لهوهی بهم ناو و پله و پایهوه بناسرین، کردهیه ک بوو لهرووی دلسۆزی و خۆ بەخت كردن، چونكه دەزانين كه هـهر سوالـكهريْكبـا زۆرىشــى برین له سهر لهش و ههروهها له سهر رووحی بی کهبی گومان زمانی سه گانی ناگاتییه، ناتوانی ببیّته پیاوچاک. به لام سه گویرای و پیّی نایه جه غزی شویّنیکی پیروّز، دهرگا ئاوه لا بوو، دەركەوانىلىنەبوو، بەلام گرينگترين بەلىگە وەژوور كەوتنى ژنىي بوو كە گريابوو،نازانم چلۆن ئاوا شەل و كوت پىي دەگويزىتەوە، بە بىيوازى تەنيا دووقسان بە مىردەكەي دەللىي، بمگره، کلیسا لیپاولیپه و ههر جمهی دی، بسته جینه کیش وه گیر ناکه وی، به سهر راستی ده کری بلیّین تهنانه تبهردیکیش وه گیر ناکهوی که ئینسان سهری ویبکا، سه گی ئه سرین لیّسهوه جاریکی تر سهلماندی که روزی خوی به کهلک دی، به چهق و لوور و یه ک دوو رامالی بی رق و قین جیّیه کی بو هاوسهری چاوپزیشک کردهوه هه تا یه ک ته خته لیّی بکهوی و چاو له سهر یه کدابنی و بیهوش بی. شووه کهی نهزمی دهستی گرت، ره گی دهستی رینکوپینک و

بي هيز هه ليداويشت، ياشان ههوللي دا هه ليئه ستيني، نه دهبو و دريژ بي، دهبي لهريوه خوين بگاته میشکی، هات و چوی خوین لهمیشکیدا دهبی زور بی، باشتر وایه دهستی وهبهر پهشتی بدا و داینیشیننی و سهری له نیو گه لای بگری و پاشان بیداته دهس سروشت و وزهی کیشهر. سهره نجام چەند جار ھەولىي سەر نەكەوتوانە توانىھەلىئەستىنىي و داينىشىينىي. دواي تاويىك ژنىي دوكتىۋر ههناسه یه کی هه لکیشا، مچور کیکی پیداهات و ورده ورده و هنوش هاته وه. میرده که ی گوتی ئيستا ههسته، سهرت ههر دانهوينه، به لام ئهو هاتبۆوه سهرخۆ وسهرى لـه گيـژهوه نـهدههات، سه گه بهر لهوهی تخیل بی جیگاکهی تۆزیکبن لستبؤوه و ترووسکهی ده هات، ژنه به تيروانينيک ئەو مەبەستەي بۆدەركەوت. سەرى بى لاي كۆلمەكە بارىك و بەرز و سەر بە كهوانه كانوهرسووراند هه تا له سوور و خولى خويني دلنيا بيّ. پاشان گوتى حالم باشه، به لام دروست لهم كاته دا به بيريدا هات نه كا شينت بووبي يانسه ره گيژه تووشي خه يالاتي كردبي، ئەوەي ھاتە بەرچاوى جينى باوەرنـەبوو، بـە تيزماڭكە دەسـرەيەكى سـپى چاوەكـانى مەسـيحى چوارمێخه کێشراویان بهستبوو، له پهنا ئهو دیمهنی ژنین دههاته بهرچاو که بهزهبری حهوت شیران دلیان ئه نجنیبوو، چاوی ئهویش به تیزمالکهدهسرهیه کی سپی بهسترابوو، تـهنیا ئـهم ژن و پیاوه ئاوایان به سهرنه ها تبوو، چاوی تهواوی وینه کانی کلیسا به پارچه یه ک دايۆشرابوون،پەرۆپەكى سىپيان لە دەورى سەرى پەيكەرەكان ھالاندبوو، بە زەبرىفلىچە هێڵێکی سپی ئەستووریان لە تابلو نەققاشىيەكان ھەڵسووبوو، ژنێکخەریک بـوو كیژێکـی فێـرە خويندن ده کرد، ههر دوو چاويان داپۆشراو،پياويک به کتيبيّکي ئاوه لاوه که مناڵيکي لـه سـهر دانیشتبوو، چاویان داپوشراو، پیاویکی دی که تهواوی لهشی و هبهر تیران درابوو، چاوی داپوشراو، پیاو یکی تر سینگ و دهست و پیمی پر برین و چاوی داپوشراو،یه کی دی شيريک به دهستهوه، ههر دوو چاويان داپؤشراو، پياويکي ديکهبهرخيک به دهستهوه، هـ درتكيان چاويان داپۆشـراو، پياويكى ترهه لـ زيه كى پــينبـوو، هـ دوو چاويان داپۆشـراو، پیاویکی دیکه نیزه یه ک بهده سته وه و له سهر کهلاکی پیاویکی گهوزیوی خاوه ن شاخ و سمويستاو، ههر دوويان چاو داپۆشراو، پياويکي دی تهرازوويهک بهدهستهوه، چـاو داپۆشـراو، پیره پیاو پکی سهر و هریو سویسنه په کی سپی به دهسته و ه، چاو داپؤشراو، پیره پیاو پکی تر که خوی هاویشتوته سهرشمشیریکی رووت، چاو داپوشراو، ژنیک و کوتریک، ههر دوویان چاوداپۆشراو، پياويک و دوو قالاو، هەرسيک چاو داپۆشراو، تەنيا چاوىژنيک دانەپۆشـرابوو، چونکه چاوه له قاپیلک دهریهریوه کانی له سهر کهشهفیکی زیو به دهستهوه بوو. خیزانی به

دو کتوری گوت ئه گهر بلیم چدهبینم باوه پاکهی، چاوی تهواوی تابلو کانی کلیسایان داپۆشيوه،سەيره نازانم بۆچى، منيش ھەرواتر، رەنگە كارى كەسـێک بـێ كـەوەختێک زانى ئەويش ھەر كوير دەبىي ئىمانى لەرزۆك بوو، ويشدەچىي كردەي قەشـەي ئـەو گەرەكـە بــي، رەنگە لە دلىي خۆيدا گوتېيتى كاتىكخەلىك نەتوانن وينەكان بېيىن، ئەوانىش ھەقيان نىھ كويره كان ببينن، خوناخر وينه كان نابينن، له هه له داى، وينه كان به چاوى ئه و كهسانهى بويان دەروانن دەبىنن، بەلام ئىستا ھىچ كەس لە كويرايى بىغبەش نيە،خۇ تىز ھىشتاش دەبىينى، وردە ورده كهمتر دهبينم، تهنانهت ئه گهرموقراييم رؤنه پژي، رؤژ به رؤژ زياتر كوير دهبم، چونكه كەسپىك نيە من بېينىخ، رەنگە قەشە چاوى نەققاشىيەكانى سپى كردېبى، ئەوە تـەنيابۆچوونى منـە، تەنيا بۆچۈونى مەنتىقى ھەر ئەوەيە، تاقە بۆچۈونىكە كەسەرە دەدا بـﻪ دەرد و پـﻪۋارەمان، ئـﻪﻭ ئەويش كوير بىخ،دەرگا گالەدراوەكان، كلىسا چۆلەكان و بىخدەنگى دىنىمە بەر زەينىم،پەيكەرە و تابلۆكان دينمه بەرچاو، ئەو دەبىنىم كە دروا و ھەر جارە لەيەكيان رادەمينىي، لـــه مىحرابـــهكان وهسهر ده کهوی و تیزمالکه قوماشه کانگریپووچکه دهدا ههتا نه کرینهوه و ههالنه خووشین، سەرلەنۇى رەنگىسپى لە نەققاشىكان دەداتەوە ھەتا ئەو شەوە سپىيەى كە تىيداپەلەقاۋەيانـە پـر رەنگتر كا. ئەو قەشەيەي ھاتۆتە ئىرە بىي گومان دزىدوترىن.بىي حورمـەتى لـە درىۋايــى مىـــۋوو و تهواوی ئایینه کاندا ئه نجام داوه، هه تاداد پهروهرانه ترین و ئینسانیترین کوفر بیّنیتـه سـهر زمـانی، ئــهویش ئهوه یه کــه خــوا دیــتنی لـــیناوه شــیتهوه. ژنی دو کتـــور دهرفــه تی والام دانــهوه ی نه هينا، که سيک له پهنای و ه قسه هات، ئه و ه ده ليني چې، ئيوه کين، ژنه گوتي کويريک و ه ک ئيّوه، بهلام وا حالي بـووم كـه دهتـواني ببـيني، ئـهوه تهنياشـيّوه دوانيّكـه كـه بـه دژواري ديتـه گۆران، هـەزارجارم ئـەو قسـه كردووه،باشـه ئـەدى ئـەو قسـانه لـه بابـەت نەقاشـى و چـاوى داپۆشراوەوە لـه كـوێړاهـاتوون، ئاخرئـەوە باسـێكى راسـتەقىنەيە، باشـە جـا ئەگـەر كـوێرى چۆندەزانى، ئەگەر ئىوەش ئەوكارەي من كردم كردبات دەتزانى، برۆدەستيان پىدابىنە، دست بۆ كويران چاوه، باشه جا بۆ ئەو كارەت كرد،چونكە لام وا بوو بىز گەيشتن بەو شوينەي ئيمه ي ليين دهبي كهسيكي ديكه كوير بووبي، دهي باشه ئهدي ئهو مهسه لهيه ي كه قهشه ئیر ه ده بی چاوی تابلؤ کانی داپؤشیبی چۆن ساز کراوه، من زؤر چاکی ده ناسم، ناکری قهت کاری وای کردبی، ههرگیز ناکری کردهوهیئادهمیزاده کان پیش بینی بکری. دهبی راوهستی، دەبىي زەمان باژوي،ئەوەي حكوومەتمان بە سەردا دەكا زەمانە، ئەوەي لەو سەرى ميز

پهرېبردنهوهي قوماري به دهستهوه و ملانهمان له گهڵ ده کا زهمانه، ئێمهدهبێ ههر به گومانيش بیّ پهره کانی بردنهوهی ژیان، ژینی خوّمان بیّنینهبهرچاو. باسی قومار کردن له کلیسادا گوناهه، ئه گهر باوه رم پیناکه ی هه سته و ده س بگیره، سویند ده خوی که چاوی نه ققاشیکان داپۆشراوه،پنت خۆشه سویند به چی بخوم، سویند به چاوت بخو، دوو جار سویندده خوم، به چاوه کانی خوم و خوت. راست ده کهی، به لنی راست ده کهم. ئهوانهی له دهور و بهریان بوون ئهو وتوویژهیان بیست و له دوورهوهدیاره که پیویست به سویند ناکا ههتا دهنگو دهم به دهم بگهری و بهسرته سرت دهس پیزبکا و خیرا تووشی ئال و گور بی، سهره تا بهناباوه ری و پاشان به نیگهرانی و جاریکی تر به ناباوه ری، زور جیبی داخبوو که له نیو ئهوانا تاقمیکی خورافاتی و خەيالپەرست ھەلكەوتبوون،بيرى كوير بوونى وينەى ئينسانە پيرۆزەكان، بيرى ئەوەى كە چاوانی پرخوشهویستی و خهمخوریان تهنیا له کویرایی خویان راماوه به جاریک تـه قعی، وه ک ئه وه وا بوو که پییان گوتبن مردووی زیندوو گهمار و یان داون، زیقه و هه رایه ک به س بوو هه تا قیژه و هه للا و گرمه و لات هه لگری، ئه و کات ترس هه موویانی راسته وه کرد، خوف تیکرای بهر مودهر گاکان رادان، ئهوهی نهدهبوو ببن جاریکی تر خوّی نواند، لهبهرئهوهی ترس تیژتر له پنی بازره بوو راده کا، پنی راکردوو کاتی راکردنهه لده خلیسکی، به تایبه ت نه گهر مروف كوير بي شلب بهرده بيته وه، ترسحوكمي ليده كا ههسته وه، ههسته هه للي، دهنا وهبه رييان ده کهوی وجیق و فیقت دیته دهر، خوزگه توانیبای راستهوه بی، به لام لـهو بگـره وبهرده یـهدا کهسی دیکهش رایانکردووه و کهوتوون، دهبنی زور خوراگربی که به دیتنی دیمهنی ئهو ههمووه ئادهمیزادهی به سهریه کا کهوتوونو تیکدهبهزن و به دوای دهست و پیه کدا ده گهرین هه تا پییان رزگار وده رباز بن، وه پیکه نین نه که وی. ئه و شه ش پلیکانه ی کلیسا وه کوو هەلديرو هەلەمووتى لى دى، بەلام ئاخرىيەكەي ھەلدىران دەردەسەرىكى ئەوتۇساز ناكا، كهوتن و ههستانهوه ئادهميزاد دهزرينگينيتهوه و چوست وچالاكي ده كا، كهوتن و خــق گرتنهوه ورهی مروّڤ بهرز ده کاتهوه، یه کهمفکریکی به میّشکا رادهبری ئهوهیه که ئیره جیّی چاکه و له هه لکه و تنی تالی مه رگاویدا ئه مه ئاخرین فکره. ئه وه ی هه میشه نه گوره هەلپەرەستى تاقمىككى دىارى كراوە كە بە قازانجى خۆيان دەرفەت لە چارەرەشىخەلك دىنىن و هـهمووش دهزانـن كـه لـه روّژي بناوانـهوه، رهگهزاورهگـهز وپشتاوپشـت هـهر وا هـاتووه. راکردنی ئەو کەسانەی دەستيان لە روحىخۆيان شۆردبوو ماڵ و سامانى پىي بەجىيھىشتن، به لام كاتيك ويست وداخواز به سهر ترسياندا زال بي بـ في ده گهرينهوه، پاشان دهبي

ههم به قسه کهی پیکهنی، به لام کچهی چاویلکهیی گوتی هیواداره که قهت جییه کی ناوا تووک لی کراو به خهونیش نهبینی، کامووسه کانی خوی لیی سهر و زیاد بـوون. ئـهو روزههـهر چی کۆنه خۆراکی مابوویان خواردیان، ئەوە باشترین شیویان بوو،ژنی دوکتـۆر گـوتی رۆژ بـه رۆژ پەيدا كردنى خورد و خۆراك دژوارتردەبىي، رەنگە وا باش بىي لە شار دەركەون و برۆنـە ومالات بهره گیرهوهیان بۆ نهبی و بکری بدۆشرین، که وایه جاری شیرمان دهبی و کانیاو و چالاویش ههن، ده توانین ئهو چیشتهی پیمان خوش بی سازی کهین، مهبهست ئهوه یه جییه کی چاک و پهنا پهیدا کهین،پاشان ههموو بیرورایان دهربری، هیندیکان شور و شهوقیکی زياترياننواند، به لام له ههموان روون بوو كه ئهم تهمايـه زوّر پيْويسـته، كوړهخيلـه بـێ ئـهملا و ئەولا قبوولىي كرد، رەنگە ئەم وچانەي قوتابخانەي زۆربە دللەو، نووسابىي. ھەمىشە پاش خواردن خؤیان له خهو خؤش ده کرد، ههمیشه ههر وایان ده کرد، تهنانه ت له قهره نتینه شدا که ئەزموون فیری کردبوون لەش بە حەسانەو، زیاتر لە بەرامبەر برسییەتیدا خۆ رادەگری. بەلام ئەو شهوه هیچیان نهخوارد، تـهنیا پاروویـهکیان خسـته بـهر دلــیکوړهخیلـه هـهتا بـریک تیـّر بــی و نهمینگینی، ئهوانی تر دانیشتن و گوییانبو کتیب خویندنه وه شل کرد، لانی کهم رووحیان پاراو دهبوو و گله بیاننه ده کرد، کوسپ ئهوه یه که جاری وایه بی هینزی لهش فکری ئادەمىزادئاللىزز دەكا، نەك ئەوەي زەيىن ئىزگرى نەبى، نا، بەلام مىشىك بەرەو دنیای نیوه خهوالوو خزی، چه شنی ئهو داعبایهی زستانه خهوی به سهردا زالده بی، دنیا مالاوا، له ئاكامدا نائاسايي نهبوو كه بيسهران ئارام ئارامچاويان لێكنـا و بـه چـاوى رووح كهوتنـه دواى هه لس و کهوت و ههورازو لیّژی چیرو ک هه تا دیمه نگای پر ژاوه ژاو تر له خهویان راپه ریننی، نه ک ته پهی و یکنانی کتیب، ژنی دوکتور ئهم ورده کاربیانهی دهزانی و وهرووی خوی نـهدینا كه ههر ئيستا حهوت پاشايان به خهو دهبينن.

به روالهت کویره پیاویش لهم گیژه دا خولی ده خوارد، به لام وانه بوو. راست بوو چاوی نووقا بوون و سر نجیخی ئه و توی نه ده دایه چیرو کویژ، به لام بیری چوونه لادی و ژیانی ئه و ینده ری خه وی له چاوان تاراند بوو، به بروای ئه و دوور که و تنه وه له مال هه له یه کی گه وره بوو، ئه گه رچی کابرای نووسه ر پیاویکی راست و دروست بوو، باشتر وا بوو سیله چاویکی به سهر ماله وه بی و جاروباره سه ریکی لی هه لیننی. که وایه ته واو به خه به ربوو، بیتو و به لگه یه کی تر بخوازن، ئاماژه ده که ینه ده ریای شیری به رچاوی که ره نگه ته نیا خه و ره شی هه لگیری،

به لامناكري لهمهش دلنيا بين، چونكه ناكري كهسيك ههم خهوتبي و ههمبهخهبهر بي. کویره پیاو کاتیک له پر تاریکایی ژیر پیلووی چاوی ههست پی کرد، و هیزانی سهره نجام شک و گومانی رەويوه، به خۆی گوتخەوتووم، بەلام نەخير نەخەوتبوو، ھەر وا بىي برانەوە دەنگىي خیزانی دو کتوری دهبیست، کوره خیله کوخی، پاشان ترسیکی قورس سواری شانی بوو، له دلّی خۆيدا گوتى دەلايى لە كويرىيەكرا بۆ كويرىيەكى ترخلۇر بۆتەوە و پاش كويرى سىپى ئىستا نۆرەي كويرى رەشە. لە ترسانوەك ميژۆكە دەلەرزى، خيزانى پرسىي چيە، چ قەوماوە و ئەويش زۆرنەفامانە بىي ئەوەي چاوان ھەڭينىي ولامى دايەوە كوير بووم، وەك ئەوەيباس و رووداویکی تازه بیّ، ژنه کهی به دلسوزی گرتیبه ئامیزی،نیگـهران مهبـه هـهموومان کـویْرین و هيچمان لهدهس نايه، دنيام به تاريكي بيني، وامزاني خهوتووم، بهلام نهخير بهخه بهرم، ههر بشخهوی باشه، بخهوه و بیریشی لی مه کهوه. ئهم ئاموز گارییه گهردی خسته سهر دلی، کابرا دلّی بتوقی و خیزانی تهنیا پنی بلّی بخهوه. تؤرا و ویستی ولامیکی تال بداتهوه، که وایه چاوی هه لیّنا و دیتی. دیتی و هاواری کرد من دهبینم. هاواری یه کهم جیّی باوه پ و متمانه نـهبوو، بـه لام كه بوو به چەندجار هيچ گوماني بۆ كەس نەھێشتەوە، من دەبينم، من دەبينم، شێتانەژنەكەي لـە ئاميز گرت، پاشان بهرهو خيزاني چاوپزيشک گورمي بهستو ئهميشي گرته ئاميزي، يه كهم جار بوو که ئهم ژنهی دهبینی، به لامله ریوه ناسییه وه، پاشان باوه شی به هه موان داکرد، هه له ی نه ده کرد، ژنه کهی هاته پشت سه ری، نه یده و پست لیمی دوور که و پته وه و هه رجاره ی باوه شی به یه کیاندا ده کرد، ناوری ده دایه وه و ژنه که ی ده گرته وه ئامیز، پاشان رووی کرده دو کتور و گوتی من دهبینم، مندهبینم دو کتور، لهمیر بوو ناوی لی هه لنه دابوو، چاوپزیشک پرسی داخواههموو شتیک به روونی دهبینی، به لری وه ک پیشوو، یانی شوینهواری سپیاییت لهبهر چاو نهماوه، نهخیر، تهنانهت پیم وایه باشتریش دهبینم وئهوه مهبهستیکی بهرچاوه، من قهت چاویلکهم نهده کرده چاوم. پاشان دو کتور قسه یه کی به زماندا هات که همهموو له بیریدا بوون به لامنه یانده و پرا بیدر کینن، رهنگه گهیشتبینه دوایی ئه و کویرییه، رهنگه سه رلهنوی هه موو چاومان روون بیتهوه، ژنی دوکتور به بیستنی ئهموتهیه کهوته گریان، دهبی کهیفی ساز بین به لام ده گریا، مروف چهنده کردهوهی سهیری ههیه، هه لبهت که کهیفی ساز بوو، ئهی خودایه،تینگهیشتنی هاسان بوو، چونکه لهنه کاو تهواوی خۆړاگری رووحیی بنه بر ببوو ده گریا، وه کوو ساوایه ک ده چوو، ئهم گریانه یه کهم نیشانهی ههبوونی نابه ناگای بوو. سه گی ئەسرىنلىسەوە لىپى ھاتە پىش، ھەمىشەدەزانى كە پىوىستيان پىيەتى، ھەر بۆيە ژنى دوكتۆر

باوه شی پیداکردووه، ئه ویش نه ک له به رئه وه ی میرده که ی خوش نه وی یان خیر خوازی هه موان نه بی به لام له م کاته دا هه ستی ته نیایی وه های بالنه نگاو تبوو که خوّی پی رانه گیرا و لای وا بوو ته نیا توونیایه تی سه یری ئه و سه گه ی ئه سرینه کانی ده لسته وه ده توانی به سه رهه ستیدا زال بی.

شادمانی ئۆخژنی خسته دڵ و دەروونی هـهموو لایـهک و وهک شـنهیشهماڵـی کویسـتان تەپ و مژى دلەراوكەي رادا، كچەي چاويلكەيى پرسىيئىستا چ بكەين، خۆ مىن دواي ئەو رووداوانه خهوم لیناکهوی، پیرهپیاوگوتی هیچ کهس خهوی به چاودا نایـه، بـه بـروای مـن وا باشتره ههر لیرهروزنیشین، به لام دوکتور وه کوو ئهوهی له قسه کهی خوّی به شک بـێ ئیسـتێک تیما، پاشان دریژهی دا چاوهری بین، چاوهروان مانهوه. گری چرای سی پلیتهی نهوتی شـــــــــــقق و شهبهقی له سهر روخساریانرهخساندبوو. له پیشدا ههموو به هه لپه دهدوان، دهیانویست به وردیبزانن چ قهوماوه، داخوا تهنیا ئال و گۆر لـه چاویـدا رووی دابـوو یـا لهمیٚشکیدا شـتیکی ههست پئ کردبوو، پاشان ورده ورده رؤمرکان و سرکهوتنهوه، هیندیک دواتر کویرهپیاو به بيريدا هات به خيزاني بلن باسبهي بچينهوه مالي خومان، ژنه کهي ولامي دايهوه بهلام خو من هینشتاش کویرم، گرینگ نیه، من ده بمه چاوساغت، ته نیا ئه و که سانه ی له وی بوون و به گویی خویان بیستیان دهیانتوانی تی بگهن چلون ئهمرسته ساکارانه به ئیحساساتیکی جیاوازی وه کوو پاریز گاری لی کردن،فیز و ههوا و دهسه لاتهوه تاماو درابوونهوه. دووههمین کهسیکی که چاوی چاک بوونهوه و شه پۆلی رووناکی بوونه میوانی کچه ی چاویلکه یی بوو، به تلیکی شهو چووبوو، چراکه که خهریک بوو نهوتیلی ببری پته پتی ده کرد. چاوی زهق کردبوون، دەتگوت سۆمايى لـ م جياتى ئـ موەى لـ م ژوورەوە را سەرھەللـ داتەوە دەبـوو لـ مدەرەوە را بگهریته وه چاوی، له ناکاو گوتی ده لینی دهبینم، وا باشتر بوو به پاریزه وه بدوی، هه موو بابهته کان وه ک یه کتر ناچن، تهنانهت زهمانیکی دهیانگوت کویرایی ههر نیه، تهنیا مروّڤی کویر ههن، کهچی ئهزموونی ژیان فیری کردین که ئادهمیزادی کویر ههر نین و تهنیا کویرایی ههیه. لیره سی که سمان ههیه که دهبینن، بیتوو یه کی تر چاوی روون بیته وه دهبنهزوربه، به لام تەنانەت ئەگەر لەبەر شادىيى گەرانەوەي سۆمايى ئەوانىدى نەھىنىنە بەرچاو، دىسانىش ژيانيان زۆر خۆشتر دەبىي، ھەڭبەت ئەودەرد و كويرەورىيەي ھەتا ئەمرۇ كىشاويانە لـە جىيى خۆيـەتى، ئيستا ئەوژنە بېيىنن، چەشىنى پەتىكى پساوە، وەكوو فەنەرىك وايە كەلە ژىرتەوژمى بىي برانهوهی بی سنوورا دهرپهری بی. رهنگه ههر بؤیه بووبی که کچهی چاویلکه یی بـهر لـه هـهموان ئاميزي پيداکرد، لير ه دا سه گي ئه سرين ليسه وه نهيده زاني له پيشدا کاميان دلنوايي بکا،

چونکه هه دروو کیان وه ک ریزنه بارانی به هاریان فرمیسک هه لده و هراند. دوامین که سیکی باوهشی پیّداگرت پیرهپیاوی چاوبیّن له چاو بوو، ئیّستا نرخ وپله و پایهی وشان دهزانین، یـهک دوو رۆژ پیشتر سەرمان له وتوویدژیئهم دووه له بابهت بهستنی پهیمان و بهلینی ژیانی هاوبه شهوه سورما وداترووسكاين، به لام ئيستا هه و مهرج گوراوه، كچهى چاویلکه یی پیره پیاویکی بی داروبار بهرهو رووی خوی دهبینی، سهردهمی ههست وخهیالاتی تیژتیّپهر و هاودهنگی بهدروّ له ئادهی چوّلاً به سهر چووه،چرچ و لوّچ و تهپلهسهری بیّتووک حاشا هەڭنهگرن، چاوبینی رەش وچاویکی کویر لیک جیاواز نین، به واتەیهکی تر ئەوە ھەموو قسهی ههمبانهی پیره پیاون بو کچهی بهرباس. لیم رامینه، من ههر ئهو پیاوهم که ده تگوت ده تههوی هاوبه شی ژیانی بی و کچه ولامی داوه دهزانم، تؤئهو پیاوهی که پیکهوه به جووت ده ژین، له راستیدا ئهم قسانه زوربه نرختر لهم رستانه بوون که خهریک بوو بینه سهر زمان و ئـهم زايهوه چاوپزيشک بوو، ئيستا ئيدي جيگاي دوو دلاينهبوو، پيويست بوو پشـوو دريــــــ هـــهـــتا ههموویان چاک بیتهوه. ئهوجار باشتر وایه خوّمان له لیکدانهوهی دوور و دریـر و سروشتیی و چاوه روان کراو که پیشتر به تیر و تهسهلی باسمان کردن بپاریزین، ئیتر چهند پات كردنهو هيان تهنانهت له بارهى كهسايه تييه سهره كييه كانى ئهوبه سهرهاتهو ه پهسند نيه، ليره دا دوکتور ئهو پرسیارهی که له بیر ومیشکی ههمواندا خولی ده خوارد هینایه گور، دهی باشه، بلّیی له دهرهوه چ باس بی، له ژوورهوهی ئهم ساختومانهی که تیدا ده ژیان و لامیک هاته گوی، له نهوّمی خوارهوه یه کینک هاتبووه سهر پیگورکه و هاواری ده کردمن دهبینم، من دهبینم، به روالهت وا دياره خور دهيههوي له باني ئاسماني شاريكي شاد و شادمانا بدرهوشيتهوه.

بهرچایی روّژی دواتر بوو به میوانداری. ئهوه ی له سهر میزه که بووههم کهم بوو، ههمیش ئیشتای ئینسانی کویر ده کرده وه، به لام ههر وه ک له کاتی خوشی و شادمانیدا دیومانه، ئوخژن و تین و تاو بهردلی گرتن وشادی بوو به باشترین خوراکیان، هیچ کهس پرته و بوله ی نه کرد، ته نانه ته فوانه ی هیشتاش کویر بوون پیده که نین، ده تگوت ئه و چاوانه ی تیزابوویه وه ئی خویان بوو. دوای بهرچایی کچه ی چاویلکه یی فکریکی به میشکیدا هات، ئهری پیتان چونه بچمه وه ماله خوم و کوته کاغه زیک له سهر ده رگا به جی هیلم و لیمی بنووسم که من لیره مهم تا ئه گهر دایک و باوکم گه پانه وه بزانن له کوی بمدوزنه وه، پیره پیاوگوتی ئیزن بده منیش و یرای تو بیم، دهمه وی بزانم له ده ره وه چ باسه، کویره پیاویش به خیزانی گوت با

ئیمهش و ه ده رکهوین، رهنگه ئیستاکابرای نووسه ریش چاوی چاک بووبنه وه و له بیری گەرانـەوە بـۆ ماللـيخۆيـدا بـي، لـه سـەر رييـه شـتيكيش بـۆ خـواردن پەيـدا دەكـەين، کچه ی چاویلکه یی گوتی ئیمهش ههرواتر. ئیستیک دواتر که تهنیا مانه و هدو کتور له پهنا خیزانی دانیشت، کوریژگهی خیل له سهر جییه ویژینگی ده دا، سه که و هرکهوت و لمبوزی له سهر دەستەكانى دانا، جار و بارچاوى ھەڭدىنا ھەتا نىشانى بىدا كە وشىيارە. ئەگەرچى ماڭيان زۆر لهشهقامهوه دوور بوو به لام له په نجهرهوه زهنازهنا و قريوه قريوی شادی و شادماني دههاته گوێ، رەنگە خەيابانەكان قەرەبالغ بن، جار بەجار لە نێـو ئـاپۆرەدا يـەكێک قريـوەى ئـەم دوو وشهیهی له گهرووراهه لده داشت، من دهبینم، من دهبینم، ئهمانهی رووناکی کلچیوکی له چاوی كيشابوون دهيانقريشكاند و ئهوانهي كه تازه ههستيان به ديتن ده كرد به هه لپه هاواريان دههات من دهبینم، من دهبینم، ئهو داستانهی کهخهانک تنیدا دهیانگوت من کویر بووم، بهراستی هی دنیایه کی دیکه یه. کوره خیله پچرپچر شتیکی گوت، بن گومان خهون دهبینی، رهنگه دایکی له خەودا دىبى و لىپى بېرسىخ دەمبىنى، دەمبىنى، ھاوسەرى چاوپزىشك پرسى بلىپى خەلك چيان بە سهر هاتبيّ، دوكتور ولامي دايهوه رهنگهوهختيْک ئـهو كـوره خهبـهرى بيتـهوه چـاوى چـاک بووبنهوه، خەڭكىش ھەرواتر، رەنگە ھەتا ئىستا بەرى چاويان روون بووبىتەوە، دۆستى چاوبىن لە چاومان دەبىي بۆ زەبرىك ئامادە بىي، بۆچى، لە بەر ئاومروارىكەى، بەسرنجدان بەو مەبەستە كە ماوه یه کی زور به سهر ئاخرین موعایه نه یداتیپه ریوه ده بی باری چاوی خرابتر بووبی، که وایه ههر کویر دهبی، نا،ههر که ژیان بگهریتهوه سهر باری ئاسایی و ههموو شتیک سهرلهنوی وه ک خۆی لىٰ بېتەوە لە داھاتوويەكى نىزىكدا برينكارى دەكـەم، بـۆچىئېمـە كـوير بـووين، نــازانم، رەنگە رۆژىنک بزانىن، پىت خۆشە بزانى بروامچيە، بەلىي دەى، پىم وايـە ئىمـە كـوىر نـەبووين، كويرين، چاومان هه يه به لام نابينين، كۆمەلىك كوير كه دە توانىن ببينين، به لام نابينين.

خیزانی دو کتور ههستایه پی و بهره و په نجه ره بزووت. چاویکی به شهقامی پر زبل و زال و خیزانی دو کتور ههستایه پی و به ره و گورانیان ده گوت داگیرا. پاشان سهری به ره و ئاسمان و هرسوو راند و ههموو شتیکی به سپی بینی، به خوی گوت ئیستا نوره ی منه. له ترسان سهری به ردایه و ه . شار هه ر و اله جینی خوی بو و .